HISTORY OF INDIA.

AUTHORS

R. Gopala Pillai B. A. L. T.

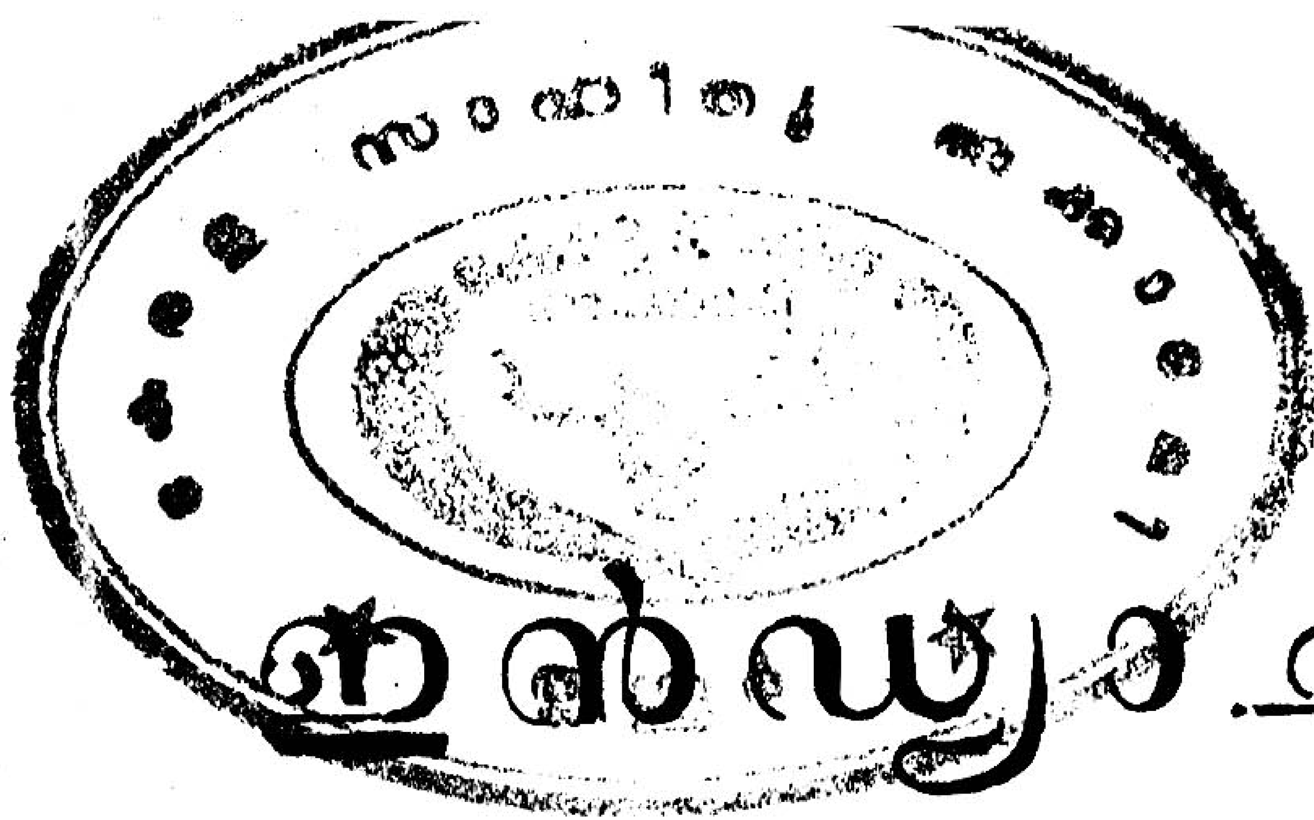
&

K. Gopla Pillai B. A.

Publishers,

S. R. V. PUBLISHING HOUSE, QUILON.

1931.

ഇൻഡ്യാചരിത്രം.

ഗ്രന്ഥകൎത്താക്കൾ,

ആർ. ഗോപാലപിള്ള ബി. എ. എൽ. റ്റി.

കെ. ഗോപാലപിള്ള ബി. എ.

പ്രസാധകർ,

"ശ്രീരാമവിലാസം" പ്രസിദ്ധീകരണശാല,

കൊല്ലം.

വില രൂപാ ൧.

1931.

വിഷയവിവരം.

ഒന്നാംഭാഗം.

അദ്ധ്യായം ൧൦.

അദ്ധ്യായം ൧൧.

അദ്ധ്യായം ൧൨.

രണ്ടാംഭാഗം.

മുസൽമാന്മാരുടെ ഭരണദശ.

൧. അഫ്ഗാൻഭരണം.

അദ്ധ്യായം ൧.

അദ്ധ്യായം ൨.

തുൎക്കിരാജാക്കന്മാരും പഠാണിരാജാക്കന്മാരും

അദ്ധ്യായം ൩.

അദ്ധ്യായം ൪.

൨ മുഗളാംഭരണം.

അദ്ധ്യായം ൪.

അദ്ധ്യായം ൫.

മൂന്നാംഭാഗം.

ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ഭരണം.

അദ്ധ്യായം ൨.

അദ്ധ്യായം ൩.

അദ്ധ്യായം ൪.

അദ്ധ്യായം ൫.

അദ്ധ്യായം ൬.

അദ്ധ്യായം ൰൨.

അദ്ധ്യായം ൰൩.

അദ്ധ്യായം ൰൪.

അദ്ധ്യായം ൰൫.

അദ്ധ്യായം ൧൯.

ഇൻഡ്യ (1899—1931)

അദ്ധ്യായം ൨൦.

അദ്ധ്യായം ൨൧.

കേരള സാഹിത്യ
അക്കാദമി

ചിത്രങ്ങളുടെ വിവരം

ഇൻഡ്യാചരിത്രം.

ഒന്നാം ഭാഗം.

പുരാതന ഇൻഡ്യ

അദ്ധ്യായം ൧.

ഭൂമിയുടെ സ്ഥിതി.

ഒരു രാജ്യത്തിൻെറ ചരിത്രം എന്നു പറയുന്നതു് ആ രാജ്യത്തിലെ ജനസമുദായത്തിൻെറയോ ജനസമുദായങ്ങളുടെയോ സവ്വതോമുഖമായ ജീവിതദശാവിവരണമാകുന്നു. ജനസമുദായത്തിൻെറ ആകൃതിപ്രകൃതികളും ജീവിതരീതികളുമെല്ലാം ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി, പരിതഃസ്ഥിതി മുതലായവയേ ഒട്ടൊക്കെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. ഒരു രാജ്യത്തിൻെറ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി മുതലായവയ്ക്കു് ആധാരമാകുന്നതു് ആ രാജ്യത്തിൻെറ ഭൂസ്ഥിതിയാണു്. ആകയാൽ ഇൻഡ്യാചരിത്രം പഠിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ, ആദ്യമായി അതിൻെറ ഭൂസ്ഥിതി വ്യക്തമായി അറിഞ്ഞിരിക്കണം.

ഇൻഡ്യ ഒരു ഉപദ്വീപാകുന്നു. വടക്കുഭാഗത്തുയൎന്നു നില്ക്കുന്ന ഹിമാലയപവ്വതപംക്തികളും, കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും തെക്കും ഭാഗങ്ങളെ വളയുന്ന സമുദ്രവും ഇൻഡ്യയെ ഏഷ്യാഖണ്ഡത്തിൽനിന്നും വേർതിരിച്ചു് ഒരു പ്രത്യേകരാജ്യമാക്കി തീക്കുന്നു. തന്മൂലം ഇൻഡ്യയിലേ ജനങ്ങൾക്കു സ്വന്തവും സ്വതന്ത്രവുമായ ഒരു സംസ്കാരാഭിവൃദ്ധിയുണ്ടു്. വടക്കുപടിഞ്ഞാറേ ഭാഗത്തു അനവധി മലമ്പാതകൾ ഉണ്ടായിരിക്കയാൽ, ആൎയ്യന്മാർ, ഹൂണന്മാർ, അഫ്ഗാന്മാർ, മുഗളർ തുടങ്ങിയുള്ള വർഗ്ഗങ്ങളുടെ പ്രവാഹം ഇൻഡ്യയിൽ തുടരെത്തുടരെ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മൂന്നു വശങ്ങളിലും സമുദ്രമായിരിക്കയാൽ ഇൻഡ്യാഭരണത്തിനു നാവികശക്തി അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്. സമുദ്രതീരങ്ങളിൽ ധാരാളം ഉൾക്കടലുകളും നദീമുഖ

ങ്ങളും ചെറിയ ദ്വീപുകളും ഇല്ലായ്കയാൽ ഇൻഡ്യാക്കാർ കപ്പലോട്ടത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാരായിരിക്കുന്നില്ല എന്നു പറയുന്നു. ഭാരതത്തിലെ കച്ചവടക്കാർ പണ്ട് കടൽവഴിയായും കരവഴിയായും ബാബിലോൺ തുടങ്ങിയ അന്യരാജ്യങ്ങളുമായി കച്ചവടം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നുവെന്നും ചില പണ്ഡിതന്മാർ തെളിവുസഹിതം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. നാവികസംബന്ധമായ അഭ്യുദയം കാലാനുസൃതമായി ഇൻഡ്യയ്ക്കു കാണുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിനു, ഈ രാജ്യത്തിന്റെ വലിപ്പംകൊണ്ടും, നിരവധി രാജ്യങ്ങളായി ഉണ്ടായിരുന്ന വിഭജനംകൊണ്ടും മററുപല ആഭ്യന്തരകാരണങ്ങൾകൊണ്ടുമാണ്. ആവശ്യംമൂലം ഇൻഡ്യയ്ക്കു നാവികനൈപുണ്യം ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ അവർ വിഭജനംകൊണ്ട് ശിഥിലപ്രയത്നമാകാതെ, ഏകഭരണകേന്ദ്രത്തിന് ഒതുങ്ങിയ ഒരൊററ രാജ്യമായിരിക്കണം. ഈ ചരിത്രതത്വം ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഭരണം വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

ഭൂമിയുടെ സ്ഥിതിയേ ആസ്പദമാക്കി, ഹിന്ദുസ്ഥാനം, അല്ലെങ്കിൽ ഉത്തരാപഥം, ഡക്കാൺ അല്ലെങ്കിൽ ദക്ഷിണാപഥം, പൂർവ്വ പശ്ചിമതീരമൈതാനങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ ഇൻഡ്യയെ മൂന്നായി വിഭജിക്കാം. സിന്ധുഗംഗാസമഭൂമി, മദ്ധ്യഭാരതപീഠഭൂമി, ഹിമവൽപ്രദേശങ്ങൾ എന്നിവ ഉത്തരാപഥത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ ഉത്തരാപഥം ഇൻഡ്യയുടെ ആത്മാവെന്നുതന്നെ പറയണം. ധനം ജനം ഇത്യാദിയാൽ ഈ പ്രദേശം നിബിഡമായിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് ഇൻഡ്യയുടെ പേരിൽ അറിഞ്ഞുവരുന്ന സർവ്വപരിഷ്കാരങ്ങളുടേയും ഉദയസ്ഥാനം ബങ്കാൾ ഉൾക്കടൽമുതൽ ഹിന്ദുക്കുഷ് പർവ്വതം വരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ഈ ഉത്തരാപഥമാണ്. മതപരമായും, തത്വജ്ഞാനസംബന്ധമായും, രാഷ്ട്രീയമായും, സാമുദായികമായും മററുമുള്ള ഭാരതീയചിന്തകളുടെ ഉത്ഭവദേശം ഹിന്ദുസ്ഥാനമാകുന്നു.

ഉത്തരാപഥത്തിനു തെക്കുള്ള പ്രദേശം ദക്ഷിണാപഥമാണ്. വടക്കു വിന്ധ്യപർവ്വതവും, കിഴക്ക് പൂർവ്വപർവ്വതവും, പടിഞ്ഞാറു പശ്ചിമപർവ്വതവും കോണാകൃതിയിലുള്ള ഈ ഭൂഭാഗത്തിന്റെ അതിർത്തികളാകുന്നു. ജലതലത്തിൽ നിന്നും ഈ പ്രദേശത്തിനു 1000-മുതൽ 3000 അടിവരെ ഉയരമുണ്ട്. ദക്ഷിണാപഥപീഠഭൂമി കിഴക്കോട്ടു ചെരിഞ്ഞുകിടക്കയാൽ അവിടെയുള്ള നദികളെല്ലാം കിഴക്കോട്ടൊഴുകി ബംഗാൾ ഉൾക്കടലിൽ വീഴുന്നു. ഭൂസ്ഥിതിയും ശീതോഷ്ണാവസ്ഥയും കഠിനമായിരിക്കയാൽ ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾ ഉത്സാഹശീലന്മാരാണ്. നർമ്മദ, തപതി എന്നീ നദികളും, സത്പുര, വിന്ധ്യൻ എന്നീ പർവ്വതങ്ങളും ചേർന്ന ദക്ഷിണാപഥത്തിന്റെ വടക്കേ

അതിത്തി അലംഘ്യമല്ല. തന്മൂലം ഉത്തരാപഥത്തേ ഭരിച്ചിരുന്ന രാജാക്കന്മാൎക്ക് ദക്ഷിണാപഥത്തിൽക്കൂടെ അധികാരശക്തികൾ വ്യാപിപ്പിക്കുവാനും, ദക്ഷിണാപഥത്തിലെ മറാട്ടികൾ(മഹാരാഷ്ട്രന്മാർ) മുതലായവൎക്ക് ഉത്തരാപഥത്തേ ആക്രമിക്കുന്നതിനും സൌകൎയ്യം ലഭിച്ചു. ഇൻഡ്യയുടെ പൂൎവ്വതീരം പശ്ചിമതീരത്തേക്കാൾ വീതിയുള്ളതാണ്. പശ്ചിമതീരം ഫലസമൃദ്ധിയും ജനബാഹുല്യവും ഉള്ള പ്രദേശമാകുന്നു.

ബലൂചിസ്ഥാൻ, ബൎമ്മ എന്നീ രാജ്യങ്ങളും ഇക്കാലത്തു ഇൻഡ്യാസാമ്രാജ്യത്തിൽ ചേൎന്നിരിക്കുന്നു. ബലൂചിസ്ഥാൻ ഇപ്പോൾ വെറും മരുഭൂമിയാണ്. ഒരു കാലത്തു ഇവിടം ഫലപ്രദമായ പ്രദേശമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു ചരിത്രലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. അരക്കാൻതീരത്തുകൂടി ബൎമ്മയിൽ പ്രവേശിക്കാമായിരുന്നു. ബൎമ്മയും ഇൻഡ്യയുമായി പണ്ട് സമ്പൎക്കമുണ്ടായിരുന്നതായി ഊഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വേലിയിറക്കവേളകളിൽ സിലോൺ വഴി ഇൻഡ്യയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ പ്രതിബന്ധമൊന്നും അക്കാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ശീതോഷ്ണാവസ്ഥ.

ശീതോഷ്ണാവസ്ഥകൊണ്ട് ഒരു ജനതയുടെ സ്വഭാവഗതി ഊഹിക്കാൻ സാധിക്കും. എവിടെയെവിടെ പ്രകൃതിതന്നെ അമിതങ്ങളായ ലോകസുഖവിഭവങ്ങൾ മനുഷ്യനു നൽകുന്നില്ലയോ, അവിടെയെല്ലാം അവൻ അത്യന്തം പരിശ്രമശീലനായി കാണുന്നുണ്ട്. പ്രകൃതികാരുണ്യത്താൽ തന്നെ യഥേഷ്ടം ആവശ്യങ്ങൾ സാധിച്ചുപോരുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ആളുകൾ മടിയന്മാരും സുഖാനുഭവികളുമായിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ ജനബാഹുല്യവും പരിഷ്കാരാഭിവൃദ്ധിയും ആക്രമണാധിക്യവും ഉണ്ടാകാൻ ഇടയാകും. ദക്ഷിണാപഥത്തേ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രകൃതിദേവി പ്രസാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ അതികഠിനമായ ചൂടുകൊണ്ട് തദ്ദേശവാസികൾക്കു ശക്തിക്ഷയം സംഭവിക്കയും തന്മൂലം ബലിഷ്ഠന്മാരായ വിദേശിയർ അവരെ പരാജിതരാക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ദക്ഷിണാപഥനിവാസികളായ മറാട്ടികൾ കൂടുതൽ ശക്തന്മാരും സഹിഷ്ണുക്കളും ആകുന്നു. കേരളം എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന മലബാർതീരം നിസൎഗ്ഗരമണീയയായ പ്രകൃതിയുടെ അനൎഘരത്നങ്ങൾ കൊണ്ടു സംപൂരിതമായിരിക്കയാൽ ഇവിടത്തേ ജനങ്ങൾ പ്രായേണ അലസന്മാരും, വികാരശീലന്മാരും, കൎമ്മബുദ്ധിയുള്ളവരും ആണ്.

അദ്ധ്യായം ൨.

ഇന്നത്തെ ഇൻഡ്യ അനവധി മനുഷ്യവർഗ്ഗങ്ങളുടെ സങ്കരത്തോട്ടക്കുടിയിരിക്കുന്നു. തിരെ അപരിഷ്കൃതർ തുടങ്ങി പരിഷ്കാരത്തിൻെറ പരമകാഷ്ഠയേ പ്രാപിച്ചവർവരെയുള്ള മനുഷ്യർ ഭാരതത്തിൽ ഇന്നു പാർക്കുന്നു. പല വർഗ്ഗങ്ങളും, പല സമുദായങ്ങളും, വിവിധാചാരങ്ങളും, നാനാമതങ്ങളും, അനവധി ഭാഷകളും ഉള്ള ഇൻഡ്യ ലോകത്തിൽ ഒരു വിചിത്രരാജ്യം തന്നെയാണ്. ബഹുവിധവർഗ്ഗങ്ങളുടെ ആക്രമണങ്ങളും, ഭരണങ്ങളും, ഭരണസ്ഥാപനങ്ങളും എല്ലാം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇൻഡ്യൻ അല്ലെങ്കിൽ ഭാരതീയം എന്നു പറയത്തക്ക ഒരു വ്യക്തിത്വം ഈ രാജ്യത്തിനുണ്ട്. സംസ്കാരവിഷയത്തിൽ ഇൻഡ്യയ്ക്കു ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥാനമുണ്ട്. ആന്തരമായ ഒരു ഐക്യവും ഇൻഡ്യൻജനതയിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

ആദിമനിവാസികൾ.

വെളുത്തനിറമുള്ള കക്കേഷ്യൻ, മഞ്ഞിച്ച മംഗോളിയൻ, കറുത്ത നീഗ്രോ, ഈ വർഗ്ഗക്കാരുടെ സങ്കരം ഇൻഡ്യയിലെ ജനവിഭാഗത്തിൽ ഉള്ളതായി ചില അവ്യക്തചിഹ്നങ്ങൾ പരക്കെ കാണുമാനുണ്ട്. എങ്കിലും ഇവിടത്തെ ആദിമനിവാസികൾ ഇക്കാലത്തേ ആൻഡമാൻവാസികളായ നീഗ്രോവർഗ്ഗത്തിൻെറ ശാഖയിൽ പെട്ടവരെന്നും കാലക്രമേണ ഇവർ വന്നുചേർന്ന മററുവർഗ്ഗങ്ങളിൽ ലയിച്ചുപോയെന്നും അനുമാനിക്കുന്നു.

കോലാര്യന്മാരും ദ്രാവിഡന്മാരും.

ചരിത്രകാലത്തിനുമുൻപുതന്നെ കോലാര്യന്മാരും ദ്രാവിഡന്മാരും വടക്കുകിഴക്കുകൂടിയും വടക്കുപടിഞ്ഞാറുകൂടിയും ഇൻഡ്യയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അനന്തരകാലങ്ങളിൽ സമുദ്രത്തിലാണ്ടുപോയ ഇൻഡ്യ—ആഫ്റിക്കാസ്ഥലമാർഗ്ഗമായിട്ടാണ് ദ്രാവിഡന്മാർ ഇൻഡ്യയിൽ പ്രവേശിച്ചതെന്ന് മറെറാരഭിപ്രായമുണ്ട്. ദ്രാവിഡന്മാർ പൂർവനിവാസികളായ കോലാര്യന്മാരെ കീഴ്പ്പെടുത്തി. കോലാര്യന്മാർക്കു ആദിദ്രാവിഡരെന്നും പേർ പറയുന്നു. ഇവരുടെ ശരീരം കുറുകിയതും, നിറം കറുപ്പും, നേത്രം അസിതവും, നാസിക പരന്നതും, തലമുടി നീണ്ടതും ആയിരുന്നു. ബങ്കാളത്തെ സന്താലന്മാരും മല

യാളത്തെ പണിയാന്മാരും, കോലായ്യന്മാരുടെ വൎഗ്ഗത്തിൽ ചേൎന്നവരാണ്. കോലാൎയ്യന്മാർ ദ്രാവിഡന്മാരെക്കാൾ ശാന്തന്മാരായിരുന്നു.

ദ്രാവിഡർ ഗംഗ മുതൽ സിലോൺ വരെയുള്ള ദേശങ്ങളേ അധിവസിക്കുന്നു. ഇവരുടെ പൂൎവ്വന്മാർ "മുണ്ഡാ" എന്നും "കോലീയൻ" എന്നും പറയുന്ന ഭാഷാവംശത്തിലുൾപ്പെട്ട ഒരു ഭാഷയാണ് സംസാരിച്ചിരുന്നത്. തെക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ ദ്രാവിഡഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്നവർ ഇവരുടെ ഗോത്രത്തിലുൾപ്പെട്ടവർതന്നെയെന്നു നിൎണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നു.

മംഗോളിയന്മാർ.

മംഗോളിയന്മാരുടെ ആദ്യവാസസ്ഥാനം ചീനത്തു യാങ്റ്റ്സി, ഹൊയാങ്ഹൊ എന്നീ നദികളുടെ ഉപരിപ്രദേശങ്ങളിലായിരുന്നു ഇവർ ദ്രാവിഡർക്കു മുൻപും പിൻപുമായി ടിബററ്, ബങ്കാൾ, ബർമ്മ മുതലായ ദേശങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഇവർ ഹിമാലയത്തിൽക്കൂടിയും ഇൻഡ്യയുടെ കിഴക്കുവടക്കുകൂടിയുമാണ് ഇൻഡ്യയിൽ പ്രവേശിച്ചത്. കാശിവൎഗ്ഗക്കാർ മംഗോളിയരുടെ സന്താനങ്ങളെന്നു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവർ മുണ്ടന്മാരും, വിസ്തൃതമുഖന്മാരും, പതിമൂക്കൻമാരും, അല്പനേത്രന്മാരും, മഞ്ഞ നിറക്കാരും ആകുന്നു. അനേകകാലം കഴിഞ്ഞു് അതേവംശത്തിൽ പെട്ട ഹൂണന്മാർ തുടങ്ങിയുള്ള ചില വൎഗ്ഗങ്ങൾ വടക്കുപടിഞ്ഞാറുകൂടി ഇൻഡ്യയിൽ എത്തി. ഇവർ ദക്ഷിണാപഥംവരെ വ്യാപിച്ചു. മംഗോളിയന്മാരും ഇൻഡ്യൻജനതയിൽ ലയിച്ചു.

ആൎയ്യന്മാർ.

ഇൻഡ്യയിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ള മനുഷ്യസംഘങ്ങളിൽ ആൎയ്യന്മാർ അതിപ്രധാനന്മാരാകുന്നു. സൎവ്വതോമുഖമായ ഭാരതപരിഷ്കാരങ്ങൾക്കു കാരണഭൂതന്മാർ ആൎയ്യന്മാരത്രെ. ഇവിടുത്തെ ഭാഷ, മതം, ആചാരം, ഭരണം, വിജ്ഞാനം, വിചാരഗതി എന്നിവയുടെ ഉൽപാദകന്മാർ ഇവർതന്നെ. ആൎയ്യന്മാർ ദ്രാവിഡന്മാരുമായി വിവാഹാദിബന്ധങ്ങളിൽ ഏൎപ്പെടുകയും അങ്ങിനെ ഇൻഡൊആൎയ്യന്മാർ എന്ന സമുദായം ഉത്ഭവിക്കയും ചെയ്തു.

ഇൻഡോയൂറോപ്യന്മാർ എന്ന ലോകവിശ്രുതമായ ആൎയ്യസംഘം ഇന്നു ഭൂമിയിൽ സൎവ്വത്ര വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവരുടെ ജന്മഭൂമിയെപ്പററി അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ പണ്ഡിതമണ്ഡലത്തിലുണ്ട്. ഇൻഡോ ആൎയ്യന്മാർ യൂറോപ്പിൻെറയും ഏഷ്യയുടേയും

അതിർത്തിയിലുള്ള മൈതാനങ്ങളിൽ കൃഷിയും, പൈമേയ്ക്കലും നിത്യവൃത്തിയാക്കി ജീവിച്ചുപോന്നുവെന്നാണ് ഇന്നത്തെ നിർണ്ണയം.

കാലാന്തരത്തിൽ ഇൻഡോആര്യന്മാരിൽ ഒരു ശാഖ യൂറോപ്പെന്ന പശ്ചിമഭൂഖണ്ഡത്തിലേക്കും, അന്യശാഖ പൂർവ്വദക്ഷിണപ്രദേശങ്ങളിലേക്കും പുറപ്പെട്ടു. രണ്ടാമത്തെ കൂട്ടരിൽ, ഒരു സംഘം പൊട്ടിത്തിരിഞ്ഞ് പേർഷ്യയിലും മറേറ സംഘം ഹിന്ദുക്കുഷ്പർവ്വതംകടന്ന് അഫ്ഗാനിസ്ററാനിലും കുടിയേറിപ്പാർത്തു. രണ്ടു പ്രാവശ്യം രണ്ടുസംഘങ്ങളായി ആര്യന്മാർ ഇൻഡ്യയിൽ പ്രവേശിച്ചു.

ഈ സംഘത്തിൽ ചിലർ സമൂഹമായി കാബൂൾനദിക്കു താഴെയുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടി ഇൻഡ്യയിൽ കടന്ന് പഞ്ചാബിൽ താമസിച്ചു. ഭാരതത്തിലേക്കുണ്ടായ ആര്യപ്രവാഹത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗം ഇതായിരുന്നു. സമുദ്രതുല്യം വിശാലമായ പഞ്ചാബിലെ നദിക്ക് ആര്യന്മാർ സിന്ധുവെന്നു നാമകരണം ചെയ്തു. പേർഷ്യന്മാർ അല്ലെങ്കിൽ ഐറേനിയന്മാർ ഈ നദിയേ 'ഹെന്ദു' എന്ന് വിളിക്കയാൽ അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ആ ശബ്ദം 'ഹിന്ദു' എന്നായിത്തീർന്നു. പേർഷ്യന്മാരെ അനുഗമിച്ച ഗ്രീക്കുകാർ ഈ നദിക്കു 'ഇൻഡസ്' എന്നും അവിടെയുള്ള ആളുകൾക്കു 'ഇൻഡോയി' എന്നും പേർ കൊടുത്തു. ഇതിൽനിന്നും ആധുനികമായ "ഇൻഡ്യ" ശബ്ദം ഉണ്ടായി. അനന്തരം ജിൽജിററിലും ചിററാളിലും ഉള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടി നിബിഡതരമായ മറെറാരു ആര്യസംഘം ഗംഗായമുനകളുടെ തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ എത്തി താമസം ഉറപ്പിച്ചു. ഇവർ ദ്രാവിഡന്മാരുമായി കലർന്നു. ആര്യപരിഷ്കാരത്തിന്റെ അസ്ഥിവാരം ഭാരതത്തിൽ കെട്ടിയുറപ്പിച്ചതു് ഇവരാണ്.

ആര്യന്മാരുടെ ആദ്യചരിത്രം.

ആര്യന്മാർ അപരിഷ്കൃതരല്ലായിരുന്നു. റഷ്യയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തും ഇൻഡോയൂറോപ്യന്മാർ സാമാന്യം പരിഷ്കാരമുള്ളവരായിരുന്നു. ഇവരുടെ ഭാഷയ്ക്കു് പ്രാചീന ഇൻഡോയൂറോപ്യൻ മാതൃഭാഷയെന്നു പേരുണ്ട്. ഈ ഭാഷയുടെ ധാതുരൂപങ്ങൾ യൂറോപ്പിലും ഏഷ്യയിലുമുള്ള പരിഷ്കൃതഭാഷകളിൽ വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്നതിൽനിന്നും ഇവരുടെ പൂർവ്വചരിത്രം അല്പാല്പം അനുമാനിക്കാൻ കഴിയും. കൃഷിയും പൈമേയ്ക്കലും അവരുടെ കാലക്ഷേപമാർഗ്ഗമായിരുന്നു. ഗൃഹനിർമ്മാണം, ശകടനിർമ്മാണം മുതലായവ ഇവർ ചെയ്തുവന്നു. കോട്ടകെട്ടുന്നതിനും, ഇരിമ്പുകൊണ്ടും ചെമ്പുകൊണ്ടും ആയുധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും, നൂൽനൂൽക്കുന്നതിനും ഇവർക്കു കഴിയുമായിരുന്നു. വത്സരത്തേ

ചന്ദ്രന്റെ ഗതികൊണ്ടു വിഭജിക്കാനും, സംഖ്യകൾ കുറെയൊക്കെ എണ്ണുവാനും ഇവർക്കു കഴിഞ്ഞു.

സമുദായജീവിതത്തിൽ ആയ്യന്മാരുടെ പൂർവ്വന്മാർ പിന്നോക്കമായിരുന്നില്ല. പിതാവു കുടുംബത്തിന്റെ നായകനായിരുന്നു. കുടുംബവർദ്ധന വർഗ്ഗത്തിൽ പരിണമിക്കയും, വർഗ്ഗനേതാവ് രാജാവായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. തുകൽകൊണ്ടും രോമംകൊണ്ടും ഉണ്ടാക്കിയ വസ്ത്രമാണു് ഇവർ ധരിച്ചുവന്നതു്. പാചകവൃത്തി ഇവർക്കു സുപരിചിതമായിരുന്നു.

ആയ്യന്മാരുടെ മുൻഗാമികളും പ്രകൃതിമതക്കാരായിട്ടാണു് നാം കാണുന്നതു്. അഗ്നി, ഇന്ദ്രൻ, സോമൻ മുതലായ പ്രകൃതിദേവന്മാരേ ഇവർ പൂജിച്ചുവന്നു. പിതൃക്കളും ഇവരുടെ ആരാധനയ്ക്കു പാത്രങ്ങളായി. മൃതശരീരങ്ങൾ ദഹിപ്പിക്കയായിരുന്നു പതിവ്. അഗ്നിയുടെ ജ്വാലാമാലവഴിയായി മരിച്ചവരുടെ ആത്മാക്കൾ സ്വർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുമെന്നു് ഇവർ വിശ്വസിച്ചുപോന്നു.

അദ്ധ്യായം ൨.

വൈദിക കാലം.

(2000 – 1400 ബി. സി.)

വേദങ്ങൾ.

വിദ് ധാതുവിൽനിന്നുണ്ടായ വേദശബ്ദത്തിന്റെ അർത്ഥം 'അറിവ്' എന്നു മാത്രമാകുന്നു. വിജ്ഞാനസമൂഹം എന്നു മാത്രമേ ഇതിന്നർത്ഥമുള്ളു. വേദഭാഷ ശരിയായി പഠിച്ചു അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുന്നതായാൽ വേദങ്ങളിൽ നാനാവിധചിന്തകളുടേയും ശാസ്ത്രങ്ങളുടേയും ബീജങ്ങൾ നിഴലിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ഭാഷയുടെ അതിപ്രാചീനത്വംകൊണ്ടു ദുർഗ്രഹമായി തീർന്ന ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ആയ്യന്മാരുടെ പരിശുദ്ധമായ മതഗ്രന്ഥങ്ങളായി.

വേദങ്ങളിൽ ഏററവും പ്രാചീനമായ ഭാഗങ്ങൾ ആയ്യന്മാർ ഇൻഡ്യയിലേക്കു കൊണ്ടുപോന്നു. കാലാന്തരത്തിൽ അവർ അവരുടെ വിജ്ഞാനസമൂഹത്തെ ഋഗ്യജുസ്സാമം എന്നു മൂന്നായി വിഭജിച്ചു: ഇവയെല്ലാന്നിച്ചു ത്രയീവിദ്യാ എന്നു പേർ പറയുന്നു. അഥ

ർണ്ണവേദം പിൽകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ കാലത്തു ആർയ്യന്മാർ പഞ്ചാബിലും, കാബൂൾമൈതാനത്തിലും, സത്‌ലജ്ജി നും യമുനയ്ക്കും മദ്ധ്യേയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലും പാർത്തിരുന്നു.

ആര്യന്മാരുടെ ജീവിതരീതി.

ആര്യന്മാർ ഉറപ്പുള്ള ഭവനങ്ങളിൽ പാർത്തുവന്നു. അവരിൽ വംശഭേദം ഉണ്ടായിരുന്നു. പരസ്പരകലഹം കുറവല്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും ആദിമനിവാസികളോടു ഒത്തുനിന്ന് അവർ യുദ്ധംചെയ്തു. സമരാങ്കണത്തിൽ നായകത്വവും, പൊതുവിൽ വേണ്ട മതകർമ്മാനുഷ്ഠാനവും രാജാക്കന്മാർ തന്നെ നിർവ്വഹിച്ചു. രാജാക്കന്മാരുടെ സ്വേച്ഛാധികാരം വംശസഭകളാൽ പരിമിതമായിരുന്നു. ആചാരമതവർണ്ണഭേദങ്ങളോടുകൂടിയ പൂർവ്വനിവാസികളെ ആര്യന്മാർ 'ദസ്യുക്കൾ' എന്നു വിളിച്ചു. അവരുമായി യുദ്ധം സർവ്വദാ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. യോദ്ധാക്കന്മാരുടെ ശരീരം ഇരുമ്പുചട്ട, ഉഷ്ണീഷം, പരിശ ഇവയാൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. വില്ല്, വാൾ, കുന്തം, മഴു, കവിണി ഇവകളായിരുന്നു അവരുടെ ആയുധങ്ങൾ. മുഖ്യന്മാർ രഥങ്ങളിലാണ് പോരാടിയിരുന്നത്. ഇവർക്കു സ്തുതിപാഠകന്മാരും ആചാര്യന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു കാലാളുകൾ വരിവരിയായി ചേർന്നു നിന്നു യുദ്ധംചെയ്തു.

പശുരക്ഷയും കൃഷിയും ആര്യന്മാർ മുഖ്യതൊഴിലായി സ്വീകരിച്ചുകാണുന്നു. ഗോതമ്പ്, യവം, ഉഴുന്ന്, എള്ള് ഇവ അവർ കൃഷിചെയ്തുവന്ന ധാന്യങ്ങളാണ്. നായാട്ടും മീൻപിടിത്തവും ഇല്ലാതിരുന്നില്ല. പാലും വെണ്ണയും മുഖ്യങ്ങളായ ആഹാരസാധനങ്ങളായിരുന്നു. വിശേഷാവസരങ്ങളിൽ മാംസഭക്ഷണവും ഉണ്ടായിരുന്നു. തൊഴിലാളികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആശാരി, ചർമ്മകാരൻ, ശസ്ത്രകാരൻ, ശില്പി, കുശവൻ, ഇവർ ഉൾപ്പെട്ടുകാണുന്നു. ധനസ്ഥിതി നിർണ്ണയിച്ചിരുന്നതു് നാണയത്തിനു പകരം കന്നുകാലികളുടെ സംഖ്യകൊണ്ടായിരുന്നു. നൂൽനൂല്പും മുണ്ടുനെയ്ത്തും സ്ത്രീകളുടെ ജോലിയായിട്ടാണ് വച്ചിരുന്നതു്.

ശിശുസംരക്ഷണം വൃദ്ധസംരക്ഷണം ഇവയുടെ കുറവും, മദ്യപാനം, ചൂതുകളി, മോഷണം മുതലായ ദുസ്സ്വഭാവങ്ങളും ആര്യന്മാരുടെ സമുദായദൂഷ്യങ്ങളായിരുന്നു.

ശാസ്ത്രങ്ങളിലും കലകളിലും അവർക്കു പ്രാഥമികജ്ഞാനം ഉണ്ടായിരുന്നു. ലേഖനവിദ്യ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഗണിതം, വൈദ്യം, സാഹിത്യം ഇത്യാദികളുടെ ബീജങ്ങൾ ആര്യപരിഷ്കാരത്തിൽ നിഴലിച്ചുകാണാം.

മതം.

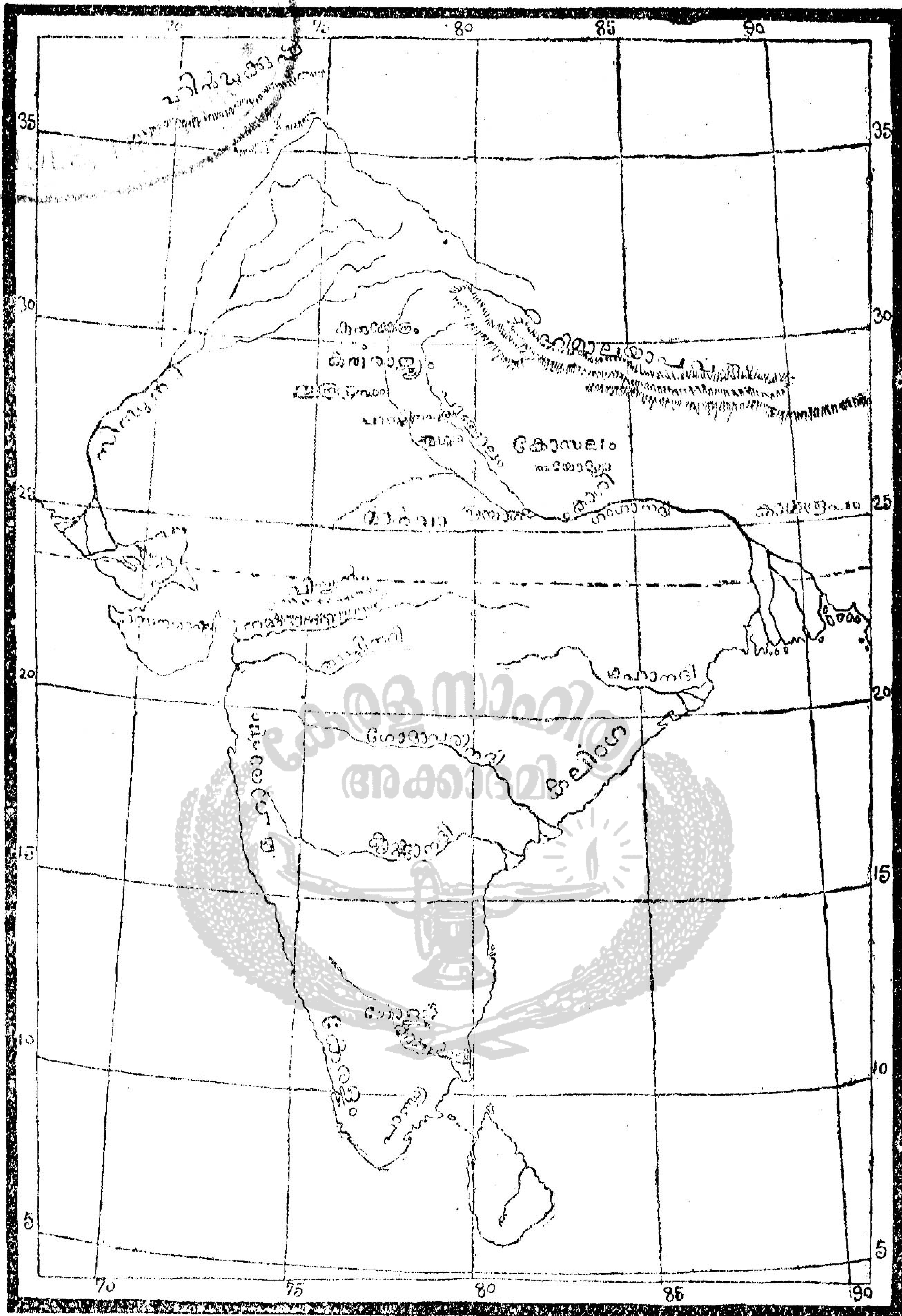
ആൎയ്യന്മാരുടെ മതവിശ്വാസത്തെ ആദ്യംമുതൽ പരിശോധിക്കുന്നതു മതചരിത്രം പഠിക്കുന്നവൎക്കു അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ആൎയ്യന്മാരുടെ ആദ്യഗ്രന്ഥമായ ഋഗ്വേദം ഇന്ദ്രൻ, അഗ്നി, വരുണൻ, മരുത്തുകൾ, രുദ്രൻ, വിഷ്ണു, അപാംനപാത്, ഉഷസ്സ്, ആദിത്യൻ മുതലായ പ്രകൃതിദേവന്മാരെപ്പററിയുള്ള സ്തോത്രങ്ങളാകുന്നു. ബലികൎമ്മങ്ങൾകൊണ്ടും സ്തോത്രങ്ങൾകൊണ്ടും അവർ ഈ ദേവന്മാരെ പൂജിച്ചുവന്നു. യമനൊത്തു പാൎക്കുന്ന മരിച്ചുവരുടെ ആത്മാക്കളെ പിതൃക്കളായി ആരാധിച്ചുവന്നു. പിതൃക്കൾ അനുഗ്രഹശക്തിയുള്ളവർ എന്നു ആൎയ്യന്മാർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. കാലക്രമത്തിൽ ഈ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഭേദപ്പെട്ടും പുതിയവ ഉത്ഭവിച്ചും ആൎയ്യന്മാരുടെ മതത്തിനു അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായി. ഈ കാലങ്ങളിൽ ആൎയ്യന്മാർ സരസ്വതി കടന്ന് ഗംഗാതീരത്തിലെ മൈതാനങ്ങളിൽ പാൎപ്പുതുടങ്ങി.

അക്കാലത്തു അറിയപ്പെടുന്ന ആൎയ്യചരിത്രം.

ഗംഗയുടെ പ്രാന്തപ്രദേശങ്ങൾ ആദിമനിവാസികളുടെ വാസസ്ഥാനങ്ങളായിരുന്നു. അവരെ എതിൎക്കുന്നതിന് ആൎയ്യന്മാൎക്കു കൂടുതൽ സന്നാഹങ്ങളും ദൃഢതരങ്ങളായ സംഘടനകളും വേണ്ടിവന്നു. ദിഗ്വിജയവും, തന്മൂലം സിദ്ധിച്ച ഭൂവിസ്തൃതിയും വൎദ്ധിച്ചതോടുകൂടെ രാജ്യരക്ഷസംബന്ധിച്ച ഭരണഭാരങ്ങൾ അധികമായി. തൽഫലമായി ശക്തന്മാരായ രാജാക്കന്മാരും വലിയ രാജ്യങ്ങളും ഉണ്ടായി. ഇന്നത്തെ ഡൽഹിയുടെ സമീപത്തിൽ കുരുരാജാക്കന്മാരുടെ ഭരണത്തിൽപെട്ട ഭരതരാജ്യം, ഗംഗായമുനകളുടെ ഉപരിപ്രദേശങ്ങളിൽ പാഞ്ചാലം, ഗംഗയുടെ വടക്കുഭാഗം കോസലം, കോസലത്തിനു കിഴക്കു വിദേഹം, യമുനയുടെ പശ്ചിമദേശങ്ങളിൽ മാത്സ്യം, മാത്സ്യത്തിനു തെക്കു ശൂരസേനം, ഗംഗായമുനകളുടെ സംഗമസ്ഥാനമായ പ്രയാഗയ്ക്കു തെക്കു കാശി, കാശിക്കു കിഴക്കു അംഗം, തെക്കുകിഴക്കു മഗധം എന്നിങ്ങനെയുള്ള രാജ്യങ്ങൾ ഉത്ഭവിച്ചു. ഈ നവീനരാജ്യങ്ങളുടെ സ്ഥാപനമൂലം ആൎയ്യന്മാരും ആദിമനിവാസികളും തമ്മിൽ സങ്കരം ഉണ്ടായി.

ജാതികളുടെ ഉത്ഭവം.

ആക്രമണകാലത്തു് ഒരു നൂതനവൎഗ്ഗം സമുദായത്തിൽ ഉത്ഭവിച്ചു. ഇവർ യോദ്ധാക്കന്മാരായിരുന്നു. യോദ്ധാക്കന്മാൎക്കു രാജ്യസ്ഥാപനകാലത്തു ധനവും ഭൂസ്വത്തും നേതാക്കന്മാരായ രാജാക്കന്മാരിൽനിന്നും ലഭിച്ചു. അവർ രാജന്യന്മാർ എന്നുള്ള പ്രത്യേകനാമ

പ്രാചീനഇൻഡ്യ.

ധേയത്തോടെ യുദ്ധാഭ്യാസം നിത്യത്തൊഴിലായ ക്ഷത്രിയജാതിയായിത്തീൎന്നു. അഭീഷ്ടസിദ്ധിക്കായി യജ്ഞം ചെയ്യുന്നതു ആൎയ്യന്മാരുടെ മതമാണു്. യാഗാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കു വൈപുല്യം വൎദ്ധിച്ചു. വേദങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതിനും യാഗാദികൎമ്മങ്ങൾ വിധിയാംവണ്ണം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനും പ്രത്യേകം ആളുകൾ വേണ്ടിവന്നു. ഇവർ വേദവേദികളായ ബ്രാഹ്മണരായി പരിണമിച്ചു. കൃഷിവ്യവസായാദികൾ തൊഴിലായുള്ള ആൎയ്യന്മാർ വൈശ്യരെന്നുള്ള നാമധേയവും സ്വീകരിച്ചു. ഈ

മൂന്നു വർഗ്ഗങ്ങളിലും സമ്മിളിതരാകാതെ കൃഷ്ണവർണ്ണന്മാരായും, താണതരക്കാരായും അവശേഷിച്ച ആദിമനിവാസികളെ ശൂദ്രർ എന്നും വിളിച്ചു.

ആര്യന്മാർ ഗംഗാസമതലങ്ങളിൽ പാർപ്പുതുടങ്ങിയതിൽപിന്നീട് ഏകദേശം 1000-ാമാണ്ട് ബി. സി-യോടുകൂടെയാണ് ബ്രാഹ്മണങ്ങളുടെ ഉത്ഭവം. ആര്യന്മാർ അവരുടെ വേദങ്ങളെ നാലായി വിഭജിച്ചു. ബ്രാഹ്മണങ്ങൾ എന്ന വ്യാഖ്യാനങ്ങൾകൊണ്ടു അവർ വൈദികസിദ്ധാന്തങ്ങളെ യജ്ഞാർത്ഥം വിശദീകരിക്കുകയും, പൂരിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. ബ്രാഹ്മണങ്ങളിൽ കർമ്മവിധാനങ്ങൾ, ഐതിഹ്യങ്ങൾ, ദുർഗ്രഹങ്ങളായ വേദവാക്യങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾഇവയെല്ലാം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇതോടുചേർന്നുള്ള വേദഭാഗങ്ങൾ ആരണ്യകങ്ങളും അനന്തരം ഉപനിഷത്തുകളും ആകുന്നു. ആരണ്യകങ്ങളിൽ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളെപ്പററി ചിന്തിക്കുന്നതിനു പകരം തത്വവിചാരണയിലേക്കുള്ള വ്യതിയാനം കാണുന്നു. ഉപനിഷത്തുകളിൽ ഈ വിചാരങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവയോടൊത്തുതന്നെ ശബ്ദശാസ്ത്രം, വ്യാകരണം, ധർമ്മശാസ്ത്രം, ജ്യോതിഷം മുതലായ മററു വിദ്യകളും ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി. കാണാപ്പാഠം പഠിച്ചുവയ്ക്കുന്നതു പ്രയാസമാകയാൽ ഈ ജ്ഞാനഭണ്ഡാഗാരത്തെയെല്ലാംകൂടി വിഭജിച്ചു സംക്ഷേപിച്ചു സൂത്രരൂപങ്ങളിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തേയും മനുഷ്യനേയും സംബന്ധിച്ച ചിന്തകൾ വർദ്ധിച്ചു. അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ വളരെ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ബി. സി. 1000-മുതൽ ബി. സി. 500-വരെയുള്ള കാലങ്ങളിൽ ഇൻഡ്യൻ ഹൃദയം വളരെ ക്ഷോഭിച്ചിരുന്നതായി കാണാം. ജീവിതത്തിന്റെ അന്തഃസാരം എന്തെന്നറിവാനുള്ള ഉൽക്കണ്ഠ എവിടെയും തെളിഞ്ഞുകാണാമായിരുന്നു. ആറു ഹൈന്ദവദർശനങ്ങളുടെയും,ബുദ്ധമതം ജൈനമതം എന്നി മതങ്ങളുടേയും, ഈ മതക്കാരുടെ ശാസ്ത്രങ്ങളുടേയും എല്ലാം ഉത്ഭവം ഈ കാലഘട്ടത്തിലായിരുന്നു.

ഭാഷ.

ആര്യന്മാരുടെ വേദഭാഷയുടെ പുരോഗമനത്തിൽ ദേശജന്യങ്ങളായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി. ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ വളർന്നു വളർന്ന് അവ ദേശ്യഭാഷകളായും, ഉത്തരഭാരതീയരുടെ ഇന്നത്തെ മാതൃഭാഷകളായും പരിണമിച്ചു. ഗംഗായമുനകളുടെ മദ്ധ്യഭൂമിയിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്ന ഭാഷയ്ക്കു് പ്രാധാന്യം വർദ്ധിക്കയും തന്മൂലം അതു സാഹിത്യഭാഷയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. പ്രാകൃതങ്ങളായ ഇതരദേശ്യഭാഷകളെ അപേക്ഷിച്ച് ഈ ഭാഷ വ്യാകരണാദിശാസ്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടു സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ ഇതിനു സംസ്കൃതഭാഷ

യെന്നു പേർ പറയുന്നു. 400 ബി. സി-യോടടുത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന സംസ് കൃതവൈയാകരണനായ പാണിനി ലോകത്തിൽ ഏതതഭിഷയത്തിൽ പ്രഥമഗണനീയനായിരിക്കുന്നു.

സാഹിത്യം.

പ്രാചീനരായ നായികാനായകന്മാർ സമരം, പ്രേമം എന്നിവയിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള സുഖദുഃഖാദികൾ വർണ്ണിക്കുന്ന അനവധി കഥകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള പല കഥകളും വേദത്തിൽ കാണാം. ഇപ്രകാരമുള്ള കഥകളെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള ഉപാഖ്യാനങ്ങൾ പുരാണങ്ങളിൽ ധാരാളമുണ്ട്. അന്നത്തെ സാഹിത്യം പ്രായേണ വാല്മീകിയുണ്ടാക്കിയ രാമായണത്തിലും വ്യാസൻ നിർമ്മിച്ച ഭാരതത്തിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അയോദ്ധ്യാധിപനായിരുന്ന രാമരാജനും കുരുപാഞ്ചാലയുദ്ധവും ആണ് ഈ രണ്ടു മഹദ്ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും വിഷയങ്ങൾ. യമുനാനദിയുടെ ഇരുകരകളിലുമുണ്ടായിരുന്ന രാജവംശങ്ങളെപ്പററി ഈ രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളും പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ബ്രാഹ്മണമതം എന്നു പറയുന്ന യാഗമതം അവിടെയും പ്രചരിച്ചിരുന്നു. പരിഷ്കാരത്തിൽ അല്പം പിന്നോക്കംനിന്ന ആദിമവർഗ്ഗങ്ങൾ പുതിയ ജനസമുദായത്തിൻെറ ആചാരങ്ങളും വിദ്യകളും സ്വീകരിച്ചു. അവർ തങ്ങളുടെ വികാസം കുറഞ്ഞ മതങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ച് ഹിന്തുമതത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു. ഒടുവിൽ തെക്കേഇൻഡ്യ മുഴവൻ ഹിന്തുമതസമുദ്രത്തിൻെറ തിരമാലകൾ വന്നുമറിഞ്ഞു നിറഞ്ഞു. 600-ാമാണ്ട് ബി. സി-യോടുകൂടെ ഇൻഡ്യയിൽ അനവധി രാജ്യങ്ങൾ ഭരിക്കപ്പെട്ടുവന്നതായി രാമായണം മഹാഭാരതം എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു. ഹിന്ദുമതം ജനതയുടെ വിശ്വാസമായി. കലാവിദ്യകളും ശാസ്ത്രങ്ങളും ബ്രാഹ്മണരുടെ പ്രയത്നംമൂലം അഭിവൃദ്ധിയെപ്രാപിച്ചു.

അദ്ധ്യായം ർ.

ജൈനമതവും ബുദ്ധമതവും.

ജീവിതം യാഗാദികർമ്മങ്ങൾകൊണ്ടു നിബിഡമായിത്തീൎന്നു. സ്വർഗ്ഗം സമ്പാദിക്കുന്നതിനും പുത്രക്കൾ ഉണ്ടാകുന്നതിനും മററുമായുള്ള ഇഷ്ടികളുടെ സമൂഹം മാത്രം മതമായിത്തീൎന്നു. ജന്തുക്കളെ കൊല്ലുന്നതു യാഗച്ചടങ്ങായി. ഇതു ബ്രാഹ്മണരിൽനിന്നു് മററു ആൎയ്യവൎഗ്ഗങ്ങളിലും സംക്രമിച്ചു. പൊതുജനങ്ങൾ കാൎയ്യമൊന്നുമറിയാതെ അന്ധകാരത്തിൽവീണു. ജീവിതക്ലേശം ഒന്നുമാത്രം അവരുടെ നിത്യാനുഭവമായി. ജാതിവ്യത്യാസം ഭയങ്കരമായി ബലപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ സഞ്ചരിക്കുന്നതിനും, യഥേഷ്ടം നിശ്വസിക്കുന്നതിനും പൎയ്യാപ്തമായ ഒരു ആദ്ധ്യാത്മികലോകത്തിനു അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. ഇതിൻെറ ഫലമായി ഇൻഡ്യയിൽ അനവധി മതങ്ങൾ ഉത്ഭവിച്ചു. അവയിൽ പ്രധാനങ്ങളായവ ജൈനമതവും ബുദ്ധമതവും ആകുന്നു.

ബു ദ്ധ മ ത ം.

ഗൌതമബുദ്ധൻ.

567—487—ബി സി.

അക്കാലത്തെ യാഗപരമായ ഹിന്ദുമതം ദൂഷിച്ചു് പൊതുജനങ്ങൾക്കു ഉപകാരശൂന്യവും ഉപദ്രവകരവുമായിത്തീൎന്ന വസ്തുത പ്രസ്താവിച്ചല്ലോ. ഈ ഘട്ടത്തിൽ അസംഖ്യം മതപ്രചാരകന്മാർ ഉണ്ടായി. ഗൌതമബുദ്ധൻ അവരിൽ അദ്വിതീയനാകുന്നു. മഗധരാജ്യത്തിനു വടക്കായി ഹിമാലയപൎവ്വതത്തിൻെറ സാനുപ്രദേശത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ശാക്യരാജ്യത്തിൻെറ അധിപതിയുടെ മകനായിരുന്നു ഗൌതമബുദ്ധൻ. യൌവനത്തിൽതന്നെ ഗൌതമൻ ഇഹലോകസുഖങ്ങളെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു് ഒരു സന്ന്യാസിയായിത്തീൎന്നു. ലോകത്തെ കഷ്ടപ്പാടിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കുവാനുള്ള ചിന്തയൊന്നേ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നൊള്ളു. അനുഷ്ഠാനത്തിൽ ക്ലേശബഹുലമായ തപശ്ചൎയ്യകൊണ്ടു്, ഗൌതമൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടില്ല. അദ്ദേഹം ധ്യാനത്തിൽ നിരതനായി. ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹം ത

ഗൌതമബുദ്ധൻ.

ന്റെ സമാധിയിൽ നിന്നും വിരമിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ജ്ഞാനിയായിത്തീൎന്നു. അന്നുമുതൽ ഗൗതമന് "ബുദ്ധൻ" അതായതു ബോധമുണ്ടായവൻ എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചു. നിർവ്വാണം എവൎക്കും ഒന്നുപോലെ അവകാശപ്പെട്ടതാണെന്നും, മനുഷ്യന്റെ ശീലഗുണം ഒന്നുമാത്രം കൊണ്ടാണ് അവൻ ആ പരമപദം പ്രാപിക്കേണ്ടതെന്നും അദ്ദേഹം പ്രവചിച്ചു. അന്നുമുതൽ ബുദ്ധൻ തന്റെ പുതിയ മതം പ്രസംഗിച്ചുതുടങ്ങി. ഇഹലോകത്തും പരലോകത്തും ഉള്ള മനുഷ്യന്റെ പരമസുഖമെല്ലാം അവനെ തന്നെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചു. ഏതൊരുവൻ തൃഷ്ണയേയും, അജ്ഞാനത്തെയും നശിപ്പിക്കുന്നുവോ അവന് നിൎവ്വാണം ലഭിക്കുന്നു. സ്വൎഗ്ഗപ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടി ഹിംസാബഹുലമായ യാഗങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു അബദ്ധമാകുന്നു. മോക്ഷലബ്ധിക്കായി മനുഷ്യൻ ധർമ്മത്രയം അനുഷ്ഠിക്കണം. ആത്മസംയമനം, പരോപകാരം, ജീവകാരുണ്യം, ഇവയാകുന്ന ധർമ്മത്രയം. ഓരോരുത്തനും അനുഭവിക്കുന്ന ഫലം അവനവന്റെ പ്രവൃത്തിയെത്തന്നെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഹിന്ദുമതം സങ്കുചിതമായിരിക്കുമ്പോൾ ഇപ്രകാരം എവൎക്കുമഭയം നല്കുന്ന ഒരു മതം ബുദ്ധദേവനിൽനിന്നും പ്രചരിച്ചു.

കാശിരാജ്യത്തിന്റെ പരിധികളിലാണ് ബുദ്ധന്റെ മതപ്രസംഗം ആരംഭിച്ചത്. സ്വജീവിതത്തിന്റെ ഏറിയ ഭാഗവും അദ്ദേഹം മഗധയിൽ തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. പുതിയ മതത്തേ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനായി ബുദ്ധശിഷ്യന്മാർ നാലുവഴിക്കും പുറപ്പെട്ടു. തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ചേൎത്തു ബുദ്ധൻ സംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. ബൌദ്ധസന്യാസികൾ ഭിക്ഷോപജീവികളായി നാട്ടിലെങ്ങും മതപ്രസംഗം

ചെയ്തു സഞ്ചരിച്ചു. ബുദ്ധസംഘത്തിൽ സന്യാസിനികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ സംഘം വഴിയായി ബുദ്ധന്റെ കാലശേഷവും ബുദ്ധമതം സജീവമായി വൎത്തിച്ചു. അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ഈ മതം ഇൻഡ്യയിലെങ്ങും പരന്നു. മഹമ്മദരുടെ ആക്രമണകാലംവരെ ഇതിന്റെ ഉൽകൎഷത്തിനു കുറവുണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്വദേശത്തിൽനിന്നും ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും ടിബററിലും കിഴക്കേ ഏഷ്യയിലും ഉള്ള ലക്ഷോപലക്ഷം ആളുകളിൽ ബുദ്ധമതം പ്രചരിച്ചു തുടങ്ങി. ഇക്കാലത്തു മററു മതങ്ങളെഅപേക്ഷിച്ച് ബുദ്ധമതാനുയായികൾ ധാരാളമുണ്ട്.

ബുദ്ധനുശേഷം കുറേ ശതാബ്ദങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു് ബൌദ്ധസന്യാസികൾ ആ മതം സിലോണിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചു. സിലോണിലെ ജനങ്ങൾ ബുദ്ധമതക്കാരായിത്തീൎന്നു. ബുദ്ധന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ പാലിഭാഷയിൽതന്നെ അവർ എഴുതി സൂക്ഷിച്ചു. ഇവ ബുദ്ധമതക്കാരുടെ പരിപൂതങ്ങളായ മതഗ്രന്ഥങ്ങളാണ്.

ജൈനമതം.

(ജിനന്റെ കാലം. 599—527 ബി. സി.)

ജൈനമതത്തിന്റെ ഉത്ഭവം മഗധയിലായിരുന്നു. വൎദ്ധമാനമഹാവീരനാണ് ജൈനമതസ്ഥാപകൻ. ഒടുവിൽ മഹാവീരന് ജിനൻ (ജയിച്ചവൻ) എന്ന നാമധേയം ലഭിച്ചു. ഈ പേരിൽതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതവും വിശ്രുതമായിരിക്കുന്നു. ഗൌതമബുദ്ധൻ മതപ്രസംഗം ചെയ്ത അതേകാലത്തുതന്നെ മഹാവീരനും സ്വമതത്തേ പഠിപ്പിച്ചു വന്നു. ജൈനമതത്തിനും ബുദ്ധമതത്തിനും തമ്മിൽ വളരെ സാമ്യമുണ്ട്. രണ്ടിന്റേയും ഉദ്ദേശ്യം നിൎവ്വാണപ്രാപ്തിതന്നെ. നിർവ്വാണം എന്ന പദത്തിന്റെ അൎത്ഥം തണുപ്പെന്നാകുന്നു: ഈ ലോകജീവിതം വളരെ സംതപ്തമായിരിക്കയാൽ തന്നെ, നിർവ്വാണശബ്ദം മോക്ഷാവസ്ഥയേ കുറിച്ചിരിക്കുന്നു. കായക്ലേശകരങ്ങളായ തപശ്ചൎയ്യാദികൾ നിർവ്വാണസിദ്ധിക്ക് ഉപയോഗശൂന്യങ്ങളെന്നു ബുദ്ധൻ സമൎത്ഥിച്ചു. തൃഷ്ണയാണ് സർവ്വവിധമായ സംസാരദുഃഖത്തിനും കാരണമെന്നും, ആകയാൽ ആശയേ അടക്കിയാൽ നിർവ്വാണം ലഭിക്കുമെന്നും ബുദ്ധൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. മഹാവീരനാകട്ടെ, നിർവ്വാണപ്രാപ്തി അനേകകാലത്തേ കൎക്കശമായ തപസ്സുകൊണ്ടു മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളുവെന്നു സിദ്ധാന്തിച്ചു. ബുദ്ധമതക്കാരിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി, ജൈനന്മാൎക്കു, ആചാൎയ്യന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവരുടെ പ്രതിമകൾ, ആരാധനാ

ലയങ്ങളിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ബുദ്ധമതക്കാർക്കെന്നപോലെ അവർക്കും സന്യാസിസംഘങ്ങളും സന്യാസിനിസംഘങ്ങളുമുണ്ട്. ശീലസംബന്ധമായ നിയമങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടർക്കും സമാനങ്ങളാണ്. ജൈനന്മാർ അസത്യത്തെ അത്യന്തം നിഷേധിക്കുന്നു. എല്ലാ പ്രാണികൾക്കും ആത്മാവുണ്ടെന്നുള്ള വിശ്വാസംമൂലം അവർക്കു മൃഗജീവിതത്തോടും കാരുണ്യമുണ്ട്. അവരുടെ മൃഗാശുപത്രികളിൽ ജൈനർ ദുഷ്ടപ്രാണികളേയുംകൂടി തീററിപ്പോററുന്നു.

ജൈനമതം ബുദ്ധമതത്തോളം പ്രചുരപ്രചാരമായിത്തീർന്നില്ല. അനന്തരകാലങ്ങളിൽ അതു ഗുജറാററിലെ സംസ്ഥാനമതമായിത്തീർന്നു. ജൈനമതാനുയായികൾ സംഖ്യയിൽ കുറവാണ്. എങ്കിലും ഇക്കാലത്തും ഈ മതം തിരെ തേഞ്ഞുമാഞ്ഞിട്ടില്ല.

അദ്ധ്യായം ൫.

ഇൻഡ്യ ബി. സി. 600—321.

മഗധരാജ്യം

ബൌദ്ധന്മാരുടേയും ജൈനന്മാരുടേയും മതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും, ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇതിഹാസഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും ഉദ്ദേശം ബി. സി. ഏഴാം ശതവഷത്തിൻെറ മദ്ധ്യകാലം മുതലുള്ള ഇൻഡ്യയുടെ രാഷ്ട്രീയസ്ഥിതി ഏറെക്കുറെ ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. രാമായണത്തിൻെറയും മഹാഭാരതത്തിൻെറയും കാലമായ ബി. സി. പത്താം ശതവർഷത്തിനിടയ്ക്കു് ഗംഗായമുനകളുടെ ഉപരിപ്രദേശങ്ങളിൽ കൌരവം, പാഞ്ചാലം, കോസലം, കാശി, വിദേഹം എന്നിങ്ങനെയുള്ള രാജ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും അവ അത്ര പ്രബലങ്ങളായിരുന്നില്ല.

ബി. സി. 650-ാമാണ്ടോടുകൂടെ, കുരു, പാഞ്ചാലം, കാശി ഈ രാജ്യങ്ങൾ ക്ഷീണിച്ചു് കോസലം പ്രബലമായിത്തീർന്നു. ഗംഗയുടെ താഴെ മഗധരാജ്യം ഉച്ചൂ്റായത്തിൽ വന്നുതുടങ്ങി. യമുനായുടെ തെക്കേക്കരയിൽ അവന്തിരാജ്യം ഉണ്ടായി. തത്സമയം മത്സ്യന്മാരും ശൂരസേനന്മാരും ക്ഷയോന്മുഖരായിരുന്നു. കാശിക്കുതെക്കു വത്സരാജ്യം വളർന്നു. ചേദിരാജ്യം വത്സത്തിൻെറ അയൽരാജ്യമായും തീർന്നു.

ബി. സി. ആറാം ശതവർഷത്തിൻെറ ആദിമടങ്ങോടുകൂടെ വടക്കേഇൻഡ്യയിലെ രാഷ്ട്രീയസ്ഥിതികൾ ഭേദപ്പെട്ടു. അക്കാലത്തു ഉത്ഥാനം ചെയ്ത ശിശുനാഗവംശത്തിലെ രാജാക്കന്മാരുടെ ഊർജ്ജസ്വലമായ ഭരണത്താൽ ബി. സി. 600-ഓടുകൂടെ വടക്കേഇൻഡ്യയിൽ മഗധരാജ്യം മുഖ്യമായിത്തീൎന്നു. ബി. സി. 600-മുതൽ എ. ഡി- 500 വരെയുള്ള വടക്കേഇൻഡ്യയുടെ ചരിത്രം വാസ്തവത്തിൽ മഗധരാജ്യചരിത്രം തന്നെയാണ്. ശിശുനാഗം, നന്ദം, മൌൎയ്യം, ഗുപ്തം എന്നിങ്ങനെ പല വംശങ്ങൾ തുടരെത്തുടരെ മഗധരാജ്യം ഭരിച്ചു.

മഗധയുടെ പ്രാധാന്യം.

ഇൻഡ്യയിലെ പ്രധാനമതങ്ങളുടെയെല്ലാം ഉത്ഭവം മഗധയും മഗധയുടെ പ്രാന്തദേശങ്ങളുമായിരുന്നു. ഫലപ്രദമായ ഭൂമി, ഗതാഗതലാഘവം, ധനസ്ഥിതി, ജനാധിക്യം എന്നിങ്ങനെയുള്ള അനുകൂലസ്ഥിതികൾ മഗധയ്ക്കു നിസർഗ്ഗങ്ങളായിരുന്നു. കോസലവും മഗധവും തമ്മിൽ ആധിപത്യത്തിനു മത്സരിച്ചു. ലിക്ഷാവിവൎഗ്ഗക്കാരുടെ സാഹായ്യം മഗധയ്ക്കു വളരെ പ്രയോജനകരമായി ഭവിച്ചു. മഗധയുടെ ശത്രുക്കൾ വിദ്വാന്മാരായിരുന്നില്ല. മഗധരാജ്യം പരിപാലിച്ച അജാതശത്രു, ബിംബിസാരൻ, അശോകൻ, സമുദ്രഗുപ്തൻ മുതലായ രാജാക്കന്മാർ നാനാവിധത്തിലും ശക്തന്മാരായിരുന്നു.

മഗധയിലെ രാജവംശങ്ങൾ.

(1)	ശിശുനാഗവംശം	(600-372)	ബി. സി.
(2)	നന്ദവംശം	(372-322)	”
(3)	മൌൎയ്യവംശം	(322-184)	”
(4)	സംഗവംശം	(184- 73)	”
(5)	കണ്വവംശം	(73- 28)	”
(6)	ഗുപ്തവംശം	(320-480)	എ. ഡി.

മഗധരാജ്യചരിത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിനെ ഭരിച്ചിരുന്ന രാജവംശങ്ങളിൽ ശിശുനാഗവംശത്തെ പററിയാണ് ആദ്യമായി നമുക്ക് ചരിത്രലക്ഷ്യങ്ങൾ കിട്ടിയിരിക്കുന്നതു്. ശിശുനാഗൻെറ തലസ്ഥാനം രാജഗൃഹമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ രാജ്യം വലുതായിരുന്നില്ല. ശിശുനാഗനേയും അദ്ദേഹത്തെ തുടൎന്നു വന്ന മൂന്നു രാജാക്കന്മാരെയുംപററി വിശദമായ വിവരങ്ങൾ ദുർല്ലഭങ്ങൾ തന്നെ.

ബിംബിസാരൻ.

530—491—ബി. സി.

ബിംബിസാരൻ ശിശുനാഗവംശത്തിൽ അഞ്ചാമത്തേ രാജാവാണ്. അദ്ദേഹം അംഗരാജ്യത്തെ സ്വരാജ്യത്തോടു ചേൎക്കയും രാജഗൃഹം പുതുതായി പണികഴിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. കോസലത്തേയും വൈശാലിയിലെ ലിക്ഷാവിവംശത്തേയും വിവാഹംമൂലം ഇദ്ദേഹം മിത്രങ്ങളാക്കി. ഇരുപത്തിയെട്ടുവർഷത്തെ രാജ്യഭരണത്തിനുശേഷം ബിംബിസാരൻ രാജ്യകാൎയ്യങ്ങൾ പുത്രനായ അജാതശത്രുവിനെ ഏൽപ്പിച്ചു. അജാതശത്രു ബുദ്ധസോദരനായ ദേവദത്തൻെറ പ്രേരണയാൽ ബിംബിസാരനെ പട്ടിണിയിട്ടു കൊന്നുവെന്നും ഒരു കഥയുണ്ട്. ബിംബിസാരൻെറ കാലത്തു മഹാവീരനും ബുദ്ധനും മഗധയിൽ മതപ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുകയായിരുന്നു.

അജാതശത്രു.

471—455—ബി. സി.

അജാതശത്രുവിൻെറ കാലത്തു മഗധരാജ്യം പൂൎവ്വാധികം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു. കോസലവുമായി ഒരു യുദ്ധമുണ്ടായി. അവിടത്തെ രാജാവായ പ്രസേനജിത്തിൻെറ പുത്രിയെ അദ്ദേഹം വിവാഹം ചെയ്തു. അങ്ങിനെ കാശിരാജ്യത്തിൻെറ അവകാശം സ്ഥിരമാക്കി. മഗധയുടെ ഉൽകർഷത്തിനു ഹേതുഭൂതമായ മൂന്നാമത്തേ സംഭവം വൈശാലി ആക്രമിച്ചതായിരുന്നു. അതോടുകൂടെ മഗധരാജ്യം ഹിമാലയത്തിൻെറ സാനുപ്രദേശത്തോളം വിസ്തൃതമായി. പാടലീപുത്രം മഗധയുടെ തലസ്ഥാനമാക്കിയതു അജാതശത്രുവിൻെറ കാലത്തുണ്ടായ മറെറാരു പ്രധാനസംഭവമാണ്. പാടലീപുത്രം പിന്നീട് ഇൻഡ്യയുടെ മുഴവൻ തലസ്ഥാനമായിത്തീൎന്നു. ബുദ്ധനും അജാതശത്രുവും തമ്മിൽ കൂടിക്കാഴ്ച നടന്നുവെന്നുള്ളതും ഒരു മുഖ്യസംഭവം തന്നെ.

ഇൻഡ്യയിൽ പാരസീകാക്രമണം.

ഇക്കാലത്തേ പാരസീകരാജാവു് ഡറയസ്സായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സിന്ധുനദീതീരങ്ങളെ കൈവശപ്പെടുത്തിയതായും ഇൻഡ്യൻ സമുദ്രപ്രദേശങ്ങളിൽ കപ്പലുകൾ കടത്തിയതായും പറയുന്നു. അനന്തരം ക്സൎക്സസ്സിൻെറ കാലത്തു ഭാരതത്തിൽ നിന്നും വില്ലാളിവീരന്മാർ പാരസീകസൈന്യത്തിൽ ചേൎന്നു യുദ്ധം നടത്തിയിട്ടുള്ള

തായിക്കാണുന്നുണ്ട്. അക്കാലത്തു വടക്കേഇൻഡ്യയിലേ നദികളുടെ ഗതികൾ ഇപ്പോഴുള്ളതുപോലെ ആയിരുന്നില്ല. ഇന്നു വെറും മരുഭൂമിയായിരിക്കുന്ന പാരസീകപ്രദേശങ്ങൾ അന്നു പരിപുഷ്ടമായ ജനാവാസങ്ങളായിരുന്നു-

നന്ദവംശം.

372—322 ബി. സി.

പിന്നീട് മഗധയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ദർശകൻ എന്ന രാജാവിനെപ്പററിയാണ് കേൾക്കുന്നത്. ഇദ്ദേഹം 475-ബി. സി-യിൽ രാജ്യംഭരിച്ചിരുന്നു. അനന്തരം 450-ബി. സി-യിൽ ഉദയൻ സിംഹാസനസ്ഥനായി. ഉദയൻ കുസുമപുരം പണികഴിപ്പിച്ചു. പിന്നീട് നന്ദിവർദ്ധനനും, ശിശുനാഗവംശത്തിലെ അവസാനരാജാവായ മഹാനന്ദനും രാജ്യംഭരിച്ചു. മഹാനന്ദന് ശൂദ്രഭാര്യയിൽ മഹാപദ്മനന്ദൻ എന്നൊരു പുത്രനുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ നന്ദവംശം സ്ഥാപിച്ചു.

നന്ദവംശരാജാക്കന്മാർ രണ്ടുതലമുറവരെ മഗധയെ ഭരിച്ചു. നന്ദന്മാർ രണശൂരന്മാരായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ വംശത്തിൽ ഒൻപതു രാജാക്കന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവസാനത്തെ നന്ദരാജാവിനെ ചന്ദ്രഗുപ്തൻ കൊന്നു. അദ്ദേഹം 321 ബി. സി-യിൽ സിംഹാസനാരോഹണംചെയ്തു. ചന്ദ്രഗുപ്തനേയും മൌര്യവംശത്തേയും പററി പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനു മുൻപായി, മറെറാരു ചരിത്രസംഭവം വിവരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൩.

പേർഷ്യൻകാരുടെയും ഗ്രീക്കുകാരുടെയും ആക്രമണങ്ങൾ.

പേർഷ്യൻ ആക്രമണം. ബി. സി-510.

ബിംബിസാരൻെറ കാലത്തോടടുപ്പിച്ചുണ്ടായ പാരസീകന്മാരുടെ അല്ലെങ്കിൽ പേർഷ്യൻകാരുടെ ആക്രമണത്തെപ്പററി പറഞ്ഞല്ലോ. ഡറയസ്സ തൻെറ രാജ്യത്തെ പല സംസ്ഥാനങ്ങളായി വിഭജിക്കയും ഓരോ സംസ്ഥാനത്തിലും ഒരോ പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇരുപതാമത്തെ സംസ്ഥാനമായിരുന്ന സിന്ധുദേശങ്ങളിൽനിന്നും പേർഷ്യയിലെ മുതലെടുപ്പിൻെറ ആകെത്തുകയിൽ മൂന്നിലൊരുഭാഗം വരവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുപറഞ്ഞാൽ ആ സംസ്ഥാനത്തിലെ ധനപുഷ്ടിയും ജനപുഷ്ടിയും എത്രമാത്രം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ഊഹിക്കാമല്ലൊ.

പേർഷ്യൻ ആക്രമണംകൊണ്ടുള്ള ഗുണങ്ങൾ.

സിന്ധുനദിയുടെ പൂർവ്വതീരങ്ങളിൽ സമാധാനം പരിപാലിക്കപ്പെട്ടതോടുകൂടെ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളുമായുള്ള ഇൻഡ്യയുടെ വ്യവസായം വർദ്ധിച്ചു. തൻമൂലം ധനസംബന്ധമായി വളരെ ഗുണമുണ്ടായി. രാഷ്ട്രീയമായ ചില ഗുണങ്ങളും ഇൻഡ്യയ്ക്കു ലഭിച്ചു. ഏകഛത്രാധിപത്യം എന്ന ഒരു ആദർശംതന്നെ ഇൻഡ്യയിൽ ഉണ്ടായി. ഭരണരീതിയിൽനിന്നു പല തത്വങ്ങൾ ഇൻഡ്യ അഭ്യസിച്ചു. പേർഷ്യ ഇൻഡ്യയെ ആക്രമിച്ചു ഭരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് പേർഷ്യയെ ആക്രമിച്ച അലക്സാണ്ഡർ ഇൻഡ്യയിൽ പ്രവേശിച്ചത്.

ഭാഷ, അളവുകൾ, തൂക്കങ്ങൾ, ശില്പവിദ്യ, തച്ചുശാസ്ത്രം എന്നീ ശാഖകളിൽ ഇൻഡ്യയ്ക്കു പേർഷ്യയിൽനിന്നും പല സാഹായ്യങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അശോകൻെറ ശിലാസ്ഥാപനരീതി പേർഷ്യയിൽനിന്നും പകർത്തിയതാകുന്നു. മൌര്യരാജാക്കന്മാർ അധികസമയവും ജനങ്ങളിൽനിന്ന് അകന്ന് പട്ടാളങ്ങളാൽ സുരക്ഷിതരായി പാർത്തതും പേർഷ്യൻസമ്പ്രദായമനുസരിച്ചുതന്നെ.

ഗ്രീക്കുകാരുടെ ആക്രമണം.

അലക്സാണ്ഡർ. 327 — 325 ബി. സി.

അലക്സാണ്ഡർ രണ്ടുവർഷവും മൂന്നു മാസവും മാത്രമേ വടക്കുപടിഞ്ഞാറെ ഇൻഡ്യയിൽ താമസിച്ചിട്ടുള്ളു. എങ്കിലും ഇൻഡ്യയുടെ ചരിത്രകാലം നിശ്ചയിക്കുന്നതിനു ആ യുദ്ധവീരന്റെ ആവിർഭാവം വളരെ സാഹായ്യകമായിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെകൂടെയുണ്ടായിരുന്ന ചരിത്രകാരന്മാരായ ആര്യനും, കർട്ടിയസ്സും ഇൻഡ്യയെപ്പററി ചിലതെല്ലാം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അലക്സാണ്ഡരുടെ ആക്രമണകാലത്ത് വടക്കുപടിഞ്ഞാറെ ഇൻഡ്യയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ചെറിയചെറിയ രാജ്യങ്ങളും വർഗ്ഗങ്ങളും പരസ്പരം വൈരികളായിരുന്നു.

അലക്സാണ്ഡർ, ആയോധനകല, രാജ്യതന്ത്രം ഇവയിൽ അഗ്രിമനാണ്. അദ്ദേഹം മാസിഡോണിലെ രാജാവായിരുന്നു. ബി. സി. 334-ൽ അലക്സാണ്ഡർ പേർഷ്യയെ ആക്രമിച്ചു. അതിനുമുൻപുതന്നെ അലക്സാണ്ഡർ ഇൻഡ്യയെപ്പററി കേട്ടിരുന്നു.

ബി. സി. 327 നവംബർമാസത്തിൽ അലക്സാണ്ഡർ ഇൻഡ്യയെ കീഴടക്കുന്നതിനായി തിരിച്ചു. സേനയുടെ പ്രധാനഭാഗത്തെ കൈബർ വിദരത്തിൽകൂടി ഇൻഡ്യയിലേക്കയച്ചു. അനന്തരം അദ്ദേഹം വടക്കോട്ടുതിരിച്ച് ചിത്രാലി മുതലായ ദേശങ്ങളിലെ രണോൽസുകരായ വർഗ്ഗക്കാരെ കീഴടക്കി, ഇൻഡ്യയിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗം നിർബ്ബാധമാക്കി. അലക്സാണ്ഡർ വേഗം തന്റെ സൈന്യത്തിന്റെ കൂടെയെത്തി. ബി. സി. 326-ൽ അദ്ദേഹം സിന്ധുനദികടന്ന് തക്ഷശിലയെ ആക്രമിച്ചു. തക്ഷശിലയിലെ രാജാവു കീഴടങ്ങി. 326-ാമാണ്ടു വർഷകാലത്തിൽ അലക്സാണ്ഡർ പോറസ്സിനെ കീഴടക്കുവാനായി ജലംനദീതീരത്തിൽ എത്തി. കൌശലംകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പോറസ്സിനെ ജയിച്ചുവെങ്കിലും ആ രാജാവിന്റെ പൌരുഷംകണ്ടുഭിനന്ദിച്ച് രാജ്യം പോറസ്സിനുതന്നെ വിട്ടുകൊടുത്തു. അലക്സാണ്ഡർ ചീനാബ്നദികടന്ന് മറെറാരുപോറസ്സുമായി യുദ്ധത്തിനൊരുമ്പെട്ടു. അലക്സാണ്ഡർ വരുന്നുണ്ടെന്നു കേട്ടപ്പോൾതന്നെ ഭയചകിതനായ ആ രാജാവ് ഓടിപ്പോയി. മാസിഡോണിയൻരാജാവ് മഗധയുടെ സമൃദ്ധിയെപ്പററി കേട്ടു. ആ രാജ്യം ആക്രമിക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹം ബിയസ്നദീതീരംവരെപ്പോയി. എന്നാൽ അവിടെവച്ചു തന്റെ ഭടന്മാർ സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങണമെന്നു ശഠിക്കയാൽ അദ്ദേഹം നിരാശയോടെ തിരിഞ്ഞു. ഇ

ൻഡസ്ഡൽററയിൽ കുറേ താമസിച്ചശേഷം അലക്സാണ്ഡർ സ്സൂശൻപട്ടണത്തിലെത്തി. ഈ സമയംകൊണ്ട് അലക്സാണ്ഡരുടെ നാവികസൈന്യാധിപനായ നീയാക്കസ് പേർഷ്യൻ ഉൾക്കടലിൽക്കൂടി യൂപ്രട്ടീസ്നദീമുഖത്തിൽ ചെന്നുചേൎന്നു. ബി. സി. 323-ൽ ബാബിലോണിൽവച്ച് അലക്സാണ്ഡർ തന്റെ ൩൩-ാമത്തെ വയസ്സിൽ മരിച്ചു.

അലക്സാണ്ഡരുടെ ഇൻഡ്യൻഭരണഘടന.

ഇൻഡ്യയിൽനിന്നും പോയതിനുമുൻപായി ഭരണസംബന്ധമായി ചില വ്യവസ്ഥകൾ അലക്സാണ്ഡർ ചെയ്തിരുന്നു. സാമ്രാജ്യത്തെ സംസ്ഥാനങ്ങളായി വിഭജിച്ചു. ഓരോ സംസ്ഥാനത്തേയും ഭരിക്കാൻ സററ്റാപ്പൻമാരെ ഏൎപ്പെടുത്തി. പേർഷ്യൻസംസ്ഥാനങ്ങൾ ഗ്രീക്കുകാരും പേർഷ്യാക്കാരും, ഇൻഡ്യൻസംസ്ഥാനങ്ങൾ പ്രായേണ ഇൻഡ്യാക്കാർതന്നെയും ഭരിച്ചു. ഝലം, ബീയസ് ഇവയുടെയിടയിലുള്ള സംസ്ഥാനം ഭരിക്കുവാൻ തക്ഷശിലാധിപതിയായ ആംഭിയും, സിന്ധുവിന്റെ പശ്ചിമദേശം ഭരിക്കുവാൻ യവനനായ ഫിലിപ്പോസും, സിന്ധുവിന്റെ ഡൽററ ഭരിക്കുവാൻ പിതൺ എന്നയാളും നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അലക്സാണ്ഡരും ഇൻഡ്യൻജനങ്ങളുടെ ജീവിതരീതിയിലോ, പ്രാദേശികഭരണസമ്പ്രദായത്തിലോ കൈകടത്താതെ മേൽക്കോയ്മമാത്രംകൊണ്ടു സന്തോഷിച്ചു. അലക്സാണ്ഡർ തിരിച്ചുപോയതോടുകൂടെ ഫിലിപ്പോസ് വധിക്കപ്പെട്ടു. അലക്സാണ്ഡരുടെ മരണത്തോടുകൂടെ മാസിഡോണിയാഭരണത്തിനെതിരായി ഒരു വിപ്ലവം ഇൻഡ്യയിൽ ഉണ്ടായി. ആ വിപ്ലവം മാസിഡോണിയയുടെ ആധിപത്യത്തെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചു. ഗ്രീക്കുകാരുടെ ദേശങ്ങൾ വീണ്ടും സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ബി. സി. 305-ൽ സെല്യൂക്കസ്നിക്കേറററ്ചെയ്ത ശ്രമവും വിഫലമായി. അലക്സാണ്ഡർ സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന പല സംസ്ഥാനങ്ങളും ഉൾപ്പടെ പശ്ചിമോത്തരഭാരതത്തിലെ അനവധി രാജ്യങ്ങൾ ചന്ദ്രഗുപ്തനധീനങ്ങളായിത്തീൎന്നു.

ഗ്രീക്കാക്രമണത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ.

ഗ്രീസുകാരുടെ ആക്രമണം ഇൻഡ്യയ്ക്കു ഉപകാരപ്രദമായിരുന്നില്ല. അലക്സാണ്ഡരുടെ സൈന്യങ്ങൾ സഞ്ചരിച്ച സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം കൊള്ളയും കൊലയും നടന്നു. യുദ്ധത്തിൽ ജയിച്ചതല്ലാതെ സ്ഥിരമായ ഗുണമൊന്നുംതന്നെ അലക്സാണ്ഡർ ഇൻഡ്യയ്ക്കു ചെയ്തില്ല. ഭരണരീതിയിലോ സമുദായഘടനയിലോ പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഒന്നും ലഭിച്ചില്ലെങ്കിലും പരോക്ഷമായ ചില ഫലങ്ങൾ ഗ്രീക്കു

കാരുടെ സമ്പക്കം കൊണ്ടു് ഇൻഡ്യയ്ക്കുണ്ടാകാതെയും ഇരുന്നില്ല. പഞ്ചാബിൽ വ്യവസായം പുഷ്ടമാകുന്നതിനായി അലക്ക്സാണ്ഡർ ബ്യൂക്കിഫാലാപാററാല, നിക്കയ മുതലായ വാണിജ്യഡിപ്പോകൾ സ്ഥാപിച്ചു. സിന്ധുനദിയുടെ ഡൽററയിൽ ഭൂമിശാസ്ത്രസംബന്ധമായ പല നൂതനതത്വങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു. ബി. സി. മൂന്നാം ശതാബ്ദത്തിൻെറ മദ്ധ്യകാലത്തു ഗ്രീക്കോബാക്ട്രിയൻ രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു. അതോടുകൂടെ ഗ്രീക്കരാജാക്കന്മാർ ഇൻഡ്യയുടെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ ഭരിക്കയും തന്മൂലം പാശ്ചാത്യദേശവുമായുള്ള വ്യവസായം വദ്ധിക്കയും ചെയ്തു. ഗ്രീക്കുകാരുടെയും ഇൻഡ്യാക്കാരുടേയും കലാവിദ്യകൾ സങ്കലനം ചെയ്യുന്നതിനിടയായി. ബുദ്ധമതത്തിലെ വിഗ്രഹാരാധനം മുതലായ ചില അംശങ്ങൾ ഗ്രീക്കുകാരിൽ നിന്നും പകത്തിയതാണെന്നു പറയുന്നു. യുദ്ധസംബന്ധമായ പുതിയ സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ ഇൻഡ്യാക്കാർ ഗ്രീക്കുകാരിൽ നിന്നും സ്വീകരിച്ചില്ല. അലക്സാണ്ഡരുടെ ആക്രമണം ഒരു സാമ്രാജ്യസ്ഥാപനത്തിനു് ചന്ദ്രഗുപ്തനു മാഗ്ഗദശ്ശകമായിത്തീന്നു.

ഗ്രീക്കുകാർ ഇൻഡ്യയേ ആക്രമിച്ചതുകൊണ്ടു് പാശ്ചാത്യക്കും ചില ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. കണക്കുശാസ്ത്രം ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം ഇവയെ സംബന്ധിച്ച പല നൂതനതത്വങ്ങളും ഇൻഡ്യയിൽ നിന്നും ഗ്രീക്കുകാക്കു ലഭിച്ചു. സമ്യഗ്ജ്ഞാനം മോക്ഷഹേതുകമാണെന്നുള്ള ബുദ്ധമതാഭിപ്രായം ക്രിസ്തുമതത്തിലെ ഒരു പക്ഷക്കാർ സ്വീകരിച്ചു. മതം, തത്വശാസ്ത്രം ഇവയെപ്പററിയുള്ള പൌരസ്ത്യാഭിപ്രായങ്ങൾ റോമാക്കാക്കും മററും സിദ്ധിച്ചതും ഈ ഒരു ആക്രമണം മൂലമാകുന്നു. പിന്നീടു് പാശ്ചാത്യരും പൌരസ്ത്യരും തമ്മിലുള്ള ഇടപാടുകൾ കൂടെക്കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൧.

വടക്കേഇൻഡ്യയിലേ സമുദായസ്ഥിതിയും ധനസ്ഥിതിയും

ബി. സി. 600—350.

ബുദ്ധമതക്കാരുടെയും ജൈനന്മാരുടേയും മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ, ഹിന്ദുക്കളുടെ ധർമ്മശാസ്ത്രാദികൾ, ഗ്രീക്കുകാരുടെ ലിഖിതങ്ങൾ ഇവയാണ്, ധനപരമായും സാമുദായികമായും ഉള്ള വടക്കേഇൻഡ്യയുടെ ഇക്കാലത്തെ ചരിത്രം അറിയുന്നതിന നമുക്കുള്ള പ്രമാണഗ്രന്ഥങ്ങൾ.

രാജ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇക്കാലത്തു മുൻപു പറഞ്ഞതിൽ നിന്നും പ്രകാശമാനങ്ങളായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ല. ബി. സി. 6-ാംശതവർഷത്തിൽ വലിയ നഗരങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ജനാധിവാസമുള്ള ഗ്രാമങ്ങളും നഗരങ്ങളും വളരെ ദൂരസ്ഥങ്ങളായിരുന്നു. ഇവയുടെ ഇടയ്ക്കു്, വന്യമൃഗങ്ങളും, തടവുചാടിപ്പോന്ന കുററക്കാരും, ഓടിപ്പോന്ന അടിമകളും പാർത്തുവന്ന കാടുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു.

വാണിജ്യസരണികൾ.

ഇൻഡ്യയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളേ യോജിപ്പിക്കുന്ന പാതകൾ ചുരുങ്ങിയിരുന്നു. മാർഗ്ഗങ്ങളുടെ ദുർഗ്ഗമത്വംകൊണ്ടും ഓരോ രാജ്യത്തിലും കൊടുക്കേണ്ട ചുങ്കങ്ങളുടെ കൂടുതൽ കൊണ്ടും വാണിജ്യത്തിന വളരെ വിഷമങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ഗംഗയും യമുനയും ഗതാഗതത്തിനുള്ള പ്രധാനജലമാർഗ്ഗങ്ങളായിരുന്നു. ഗംഗാമുഖത്തിൽനിന്ന കപ്പൽ ഓടിച്ചു്, ബർമ്മ, സിലോൺ ഈ രാജ്യങ്ങളിലേക്കും, പശ്ചിമതീരത്തു ഭാരുകച്ഛാ (ബ്രോച്ചു്) രോരുക (സൌവീരത്തിൻെറ പ്രധാനനഗരം) സുപാരകം, കാത്ത്യവാർ, ഗുജറാററു്, ഈ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും പോയിട്ടുണ്ട്. പേർഷ്യൻസമുദ്രത്തിൽകൂടി ബാബിലോണുമായും കച്ചവടം ചെയ്തിരുന്നു എന്നു കാണുന്നു.

തക്ഷശില പ്രസിദ്ധമായ വാണിജ്യകേന്ദ്രമായിരുന്നു. ഇവിടെനിന്നും ദീർഘമായ ഒരു പാത, കോസലത്തിലേ ശ്രാവസ്തി, വത്സനഗരിയായ കൌശാംബി, ഉജ്ജയിനി ഈ നഗരങ്ങളിൽ കൂടി പശ്ചി

മരാജ്യങ്ങളിലേക്കു പോയി. മറെറാന്നു വൈശാലി, പാടലീപുത്രം, നളന്ദ, രാജഗൃഹം, ഗയ, ഇവിടങ്ങളിൽക്കൂടി ഉത്തരരാജ്യങ്ങളിലേക്കും നീണ്ടു.

ഗ്രാമജീവിതം:—ഭരണഘടനയിൽ ചെറിയഅംശം ഗ്രാമമായിരുന്നു. ജനസാമാന്യം ഗ്രാമത്തിൽതന്നെ പാർത്തുവന്നു. വസ്തുവകകൾ പൊതുമുതലായിരുന്നു. ഗ്രാമാധ്യക്ഷൻെറ അനുവാദംകൂടാതെ ഭൂമി കൈമാററം ചെയ്യുവാൻ അവകാശം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വിളവിൻെറ പന്ത്രണ്ടിലൊരുഭാഗം മുതൽ എട്ടിലൊരുഭാഗം വരെ രാജഭോഗം കൊടുത്തുവന്നു. അതിവൃഷ്ടി അനാവൃഷ്ടി മുതലായവകൊണ്ടുള്ള ക്ഷാമവും, ശത്രുപീഡയും ഇല്ലാതിരുന്ന കാലങ്ങളിൽ ഗ്രാമജീവിതം സുഖമായിരുന്നു. ദാസവൃത്തി നിന്ദ്യമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു. ജോലിക്കാരായ അടിമകളോടു കൃപകാട്ടിവന്നു.

നഗരജീവിതം:—നഗരങ്ങൾ കല്ലുകൾ കെട്ടിയ കോട്ടകൾ കൊണ്ടു സുരക്ഷിതങ്ങളായിരുന്നു. വീടുകൾക്ക് അധികവും മരപ്പണിയായിരുന്നു പതിവ്. രാജാക്കന്മാരുടേയും പ്രഭുക്കന്മാരുടേയും ഗൃഹങ്ങൾ ശില്പവിദ്യയുടെ പ്രദർശനസ്ഥലമായിരുന്നു. നഗരങ്ങൾ ജനബഹുലങ്ങൾതന്നെ. ശുചീകരണസമ്പ്രദായം നിശ്ശേഷം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

തൊഴിലുകൾ:—കൃഷികൃത്തികൂടാതെ മററു പല തൊഴിലുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആശാരി, കൊല്ലൻ, തട്ടാൻ, ചെമ്പുകൊട്ടി, കല്ലൻ, നെയ്ത്തുകാരൻ, തുകൽപണിക്കാരൻ, കുശവൻ, ദന്തവേലക്കാരൻ, നാവികൻ, ക്ഷുരൻ എന്നിങ്ങനെയുള്ള പല തൊഴിലുകാർ അന്നും ജീവിച്ചിരുന്നു. ഇവർക്കു സംഘങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അറിയുന്നു. തൊഴിലുകാർ ഓരോ തെരുവീഥിയിലായി പാർത്തു.

നാണയങ്ങൾ:—ചെമ്പുനാണയങ്ങൾ ആയിരുന്നു അധികം നടപ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവ. സ്വർണ്ണനാണയങ്ങൾ പ്രചുരങ്ങളായിരുന്നില്ല വെള്ളി നന്നേ ദുർല്ലഭമായിരുന്നു. നാണയത്തെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നതു രാജസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നല്ലായിരുന്നു എന്നൂഹിക്കാൻ ന്യായമുണ്ട്. അരിയും കന്നുകാലികളും നാണയത്തിനുപകരം ധാരാളം ഉപയോഗിച്ചുവന്നു.

ബുദ്ധമതത്തിൻെറ ഉൽകർഷം.

ബി. സി. മൂന്നാംശതവർഷം ബുദ്ധമതത്തിൻെറ ഉൽക്കർഷകാലമാണ്. ബുദ്ധമതത്തിൻെറ അഭിവൃദ്ധിയുടെ ലാഞ്ഛനങ്ങളായി സ്തൂപങ്ങളും സ്തംഭങ്ങളും നാട്ടിൻെറ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ഉണ്ടായി. ജാതിവിഷയത്തിൽ ചാതുർവ്വർണ്ണ്യവ്യവസ്ഥ ദുർബലമായിരുന്നു. ശൂദ്രരാജാക്കന്മാർക്ക് പ്രതാപമുണ്ടായതും ഇക്കാലത്താണ്. ബ്രാഹ്മണാദികൾ രുചിപോലെ ഓരോ തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം വർദ്ധിച്ചു. ബി. സി. 500-ാമാണ്ടിടയ്ക്കുതന്നെ ജനങ്ങൾക്ക പല ഭാഷകളിൽ എഴുതുവാൻ അറിയാമായിരുന്നു. ബുദ്ധമതതത്വങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളുമെല്ലാം പ്രാകൃതഭാഷയിൽ ആയിരുന്നതുകൊണ്ട് ആ ഭാഷ സാഹിത്യഭാഷയായും മതഭാഷയായും തീൎന്നു.

രാജാക്കന്മാരും ജനസാമാന്യവും ബുദ്ധമതക്കാരായിരുന്നു. ബുദ്ധൻെറ ഉപദേശങ്ങളെല്ലാം ശേഖരിച്ച് അവ ആ മതത്തിൻെറ സിദ്ധാന്തങ്ങളായി വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി. ഈ സിദ്ധാന്തങ്ങളെപ്പററി പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനും പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നതിനുമായി മഹാസഭകൾ കൂടിയിട്ടുണ്ട്. ബി. സി. മൂന്നാംശതവർഷത്തിൽ അശോകൻെറ കാലത്തു ഇങ്ങിനെയൊരു മഹായോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടിയതായി പറയുന്നു. ഈ യോഗം മൂന്നാമത്തെ 'സംഗീതി'യാണ്.

ബുദ്ധൻ മരിച്ച് അധികകാലം കഴിയുന്നതിനുമുൻപ് അദ്ദേഹത്തെ ഒരു അവതാരപുരുഷനായി ആരാധിച്ചുതുടങ്ങി. അമാനുഷനെന്നനിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രതിഷ്ഠകൾ നാനാരാജ്യങ്ങളിലും ഉണ്ടായി.

ബുദ്ധൻെറ പൌരുഷം, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഉപദേശങ്ങൾക്കുള്ള വൈശിഷ്ട്യം, സർവ്വജനങ്ങൾക്കും ഒരുപോലെയുള്ള പ്രവേശനം സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ഭാഷയിലുള്ള മതപ്രസംഗം, പരിപാവനമായ ശീലഗുണാദർശം, ഇവയെല്ലാം ബുദ്ധമതത്തിൻെറ ഉൽക്കർഷത്തിനുകാരണങ്ങളായിരുന്നു. മതസംഘങ്ങളുടെ ഘടനയും, രാജാക്കന്മാരുടെ ആനുകൂല്യവും ബുദ്ധമതത്തിൻെറ പ്രചാരത്തിനു വളരെ സഹായിച്ചു.

ഇക്കാലത്തു ബ്രാഹ്മണമതത്തിനും ചില ഭേദഗതികൾ ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി. ബുദ്ധമതത്തോടു മല്ലടിച്ചുജീവിക്കുന്നതിനുണ്ടായ ശ്രമത്തിൽ ഇന്ദ്രാദിദേവന്മാരും, യാഗാദികളും എല്ലാം നശിച്ചു. പകരം പൊതുജനങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനു പര്യാപ്തങ്ങളായ വൈഷ്ണവം ശൈവംമുതലായ മതങ്ങൾ ഉയൎന്നുവന്നു. ബുദ്ധമതശാസ്ത്രങ്ങൾക്ക പരാജയംതട്ടത്തക്കവണ്ണം പൂർവ്വമീമാംസ, വേദാന്തം മുതലായ ശാസ്ത്രങ്ങളും മുന്നോട്ടു കയറി.

അദ്ധ്യായം വ്വ.

ഒന്നാമത്തെ ഇൻഡ്യൻസാമ്രാജ്യമായ

മൌയ്യസാമ്രാജ്യം.

322—184 ബി. സി.

ചന്ദ്രഗുപ്തമൌയ്യൻ.

322—298-ബി. സി.

അലക്സാണ്ഡരുടെ മരണവാൎത്ത ഇൻഡ്യയിൽ എത്തിയതോടുകൂടെ ആക്രമിക്കപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങളുടെ ഒരു വിപ്ലവം ഉണ്ടായി. ഈ വിപ്ലവരംഗത്തിലെ മുഖ്യനടൻ മഗധരാജവംശത്തിലുള്ള ചന്ദ്രഗുപ്തൻ എന്ന രാജാവാണ്. ചന്ദ്രഗുപ്തൻെറ ഉപദേഷ്ടാവും മന്ത്രിയും ദണ്ഡനീതിശാസ്ത്രത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധനായ ചാണാക്യനായിരുന്നു. ചന്ദ്രഗുപ്തൻ ഒരു സേനയെ സജ്ജീകരിച്ച് പഞ്ചാബിനെ ആക്രമിച്ചു. അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ മഗധയെ ബാധിച്ചിരുന്ന യവനസൈന്യത്തെ ചന്ദ്രഗുപ്തൻ ഓടിച്ചു. ചന്ദ്രഗുപ്തൻ വടക്കേഇൻഡ്യ മുഴുവൻ തൻെറ അധീനത്തിലാക്കി. നന്ദവംശത്തെ നശിപ്പിച്ച് മഗധയിലെ രാജാവായതോടുകൂടെത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന് നന്ദന്മാരുടെ വകയായ ഒരു വലിയ സേന കൈവശംവന്നു.

അലക്സാണ്ഡരുടെമരണശേഷം പടിഞ്ഞാറെഏഷ്യയിലെ ആധിപത്യത്തിനുവേണ്ടി ഗ്രീക്കുനായകന്മാർ പരസ്പരം കലഹം തുടങ്ങി. നിക്കേറ്റോർ എന്ന അപരനാമധേയമുള്ള പരാക്രമിയായ സെലൂക്കസ്, ഹിന്ദുക്കുഷ്പൎവ്വതത്തിൻെറ ഉത്തരദിക്കിൽ ബാക്ട്റിയാ എന്നൊരു രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു. ഇൻഡ്യയിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ ഗ്രീക്കുകാരുടെവക രാജ്യങ്ങൾകൂടി പിടിച്ചടക്കിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന ആഗ്രഹം അയാൾക്കുണ്ടായി. 305-ബി. സി. യിൽ സെലൂക്കസ്, സൈന്യസമേതം സിന്ധുനദി കടന്നു. ചന്ദ്രഗുപ്തമൌയ്യനുമായി അവിടെവച്ച് ഒരു യുദ്ധം നടന്നു സമരത്തിൽ സെലൂക്കസ് പരാജിതനായി. അലക്സാണ്ഡർക്കു ശേഷമുണ്ടായ വിപ്ലവവും നന്ദവംശനാശവും കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട് ഈ വിജയമാണ് ചന്ദ്രഗുപ്തൻെറ സാമ്രാജ്യത്തെ പ്രബലമാക്കിയത്. അവിടെവച്ചു ചന്ദ്രഗുപ്തനും സെലൂക്കസ്സും തമ്മിൽ ഒരുടമ്പടി ചെയ്തു. ഉടമ്പടിപ്രകാരം

പാരപാനിസാദേയി (കാബൂളിൻെറ തലസ്ഥാനം) ആരിയാ (ഹീററുതലസ്ഥാനം) ആരക്കോഷ്യാ (ഗാന്ധാരതലസ്ഥാനം) ഗഡ്രോഷ്യ (ബലൂചിസ്ഥാൻ) എന്നീ പ്രദേശങ്ങൾ ചന്ദ്രഗുപ്തനു കിട്ടി. സെലൂക്കസ്സിൻെറ ഒരു പുത്രിയെ ചന്ദ്രഗുപ്തൻ വിവാഹം ചെയ്യുകയും ബാക്ട്രിയൻ പ്രതിപുരുഷനായി മെഗാസ്തനിസ്സിനെ പാടലീപുത്രത്തിൽ സ്വീകരിക്കയും ചെയ്തു. മെഗാസ്തനിസ് പാടലീപുത്രത്തിൽ ചിരകാലം താമസിച്ചു. അദ്ദേഹം ഇൻഡ്യയെപ്പററി ചിലതെല്ലാം എഴുതി. ഇതിൽനിന്നും ചന്ദ്രഗുപ്തൻെറ രാജ്യഭരണത്തെപ്പററി കൂടുതലായ പല വിവരങ്ങളും നമുക്കു സിദ്ധിക്കുന്നു.

ചന്ദ്രഗുപ്തൻ അതിസമത്ഥനായ ഒരു ഭരണകത്താവായിരുന്നു. ഒരു രാജ്യസ്ഥാപകനെന്നനിലയിൽ അദ്ദേഹം അസാമാന്യൻതന്നെ. ചന്ദ്രഗുപ്തൻ ജൈനമതം അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. ഭരണം ഉപേക്ഷിച്ച് നിരാഹാരവ്രതം അനുഷ്ഠിച്ച് അദ്ദേഹം 298-ബി. സി. യിൽ മരിച്ചു.

ബിന്ദുസാരൻ.

298--272 ബി. സി.

അനന്തരം ചന്ദ്രഗുപ്തൻെറ മകൻ ബിന്ദുസാരൻ ചക്രവത്തിയായി. അദ്ദേഹം ഡക്കാൺ ആക്രമിച്ചു. ബാക്ടിയായിൽനിന്നും പ്രതിനിധിയായി ഡീമാക്കസ്സ് എന്ന യവനൻ ബിന്ദുസാരൻെറ രാജധാനിയിൽ പാത്തിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഈജിപ്തിൽനിന്നും ഒരു പ്രതിനിധിയെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതായി പറയുന്നു.

മൌര്യന്മാരുടെ ഭരണരീതി

ആദികാലങ്ങളിൽ ചന്ദ്രഗുപ്തൻെറ ഭരണം നന്ദന്മാരുടെ ഭരണസമ്പ്രദായങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയിരുന്നെങ്കിലും സാമ്രാജ്യഘടനയോടുകൂടെ അതിനു ഭേദഗതികൾ വരുത്തി. ചന്ദ്രഗുപ്തനും ചാണാക്യനും കൂടിയാണു് ഭരണസമ്പ്രദായം പരിഷ്കരിച്ചതു്. ഭരണം സ്വേച്ഛാപ്രഭുത്വമായിരുന്നുവെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. ചന്ദ്രഗുപ്തൻെറ ഭരണകാലത്തു ഡിപ്പാട്ടുമെൻറുകൾ വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇക്കാലത്തെ പരിഷ്കൃതമായ ഭരണത്തോടു വളരെ സാമ്യം പ്രദശിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഭരണസമ്പ്രദായമാണു് മൌര്യസാമ്രാജ്യത്തിൽ നാം കാണുന്നതു്. ആകയാൽ ഇൻഡ്യ അന്നും പരിഷ്കാരോന്മുഖമായിരുന്നു എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

സിവിൽഭരണം.

ഭരണകേന്ദ്രം ചക്രവൎത്തിതന്നെയായിരുന്നു. ആലോചനാസഭയുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും ഭരണം സ്വേച്ഛപോലെ നടത്തിവന്നു. ഭരണഘടനയിൽ പതിനെട്ടു ഡിപ്പാൎട്ടുമെൻറുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. തലസ്ഥാനം പാടലീപുത്രമായിരുന്നു. സംസ്ഥാനങ്ങളെ നാലായിവിഭജിച്ച് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ഏൎപ്പെടുത്തി. സംസ്ഥാനങ്ങളെ ചക്രവൎത്തി തന്നെ പരിശോധിക്കുകയും, പട്ടാളങ്ങളേയും ചാരന്മാരെയും ഏൎപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

മുൻസിപ്പൽഭരണം.

പാടലീപുത്രവും, മററു നഗരങ്ങളുമെല്ലാം നഗരസഭയാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടുവന്നു. പാടലീപുത്രം പ്രാകാരങ്ങളാൽ സുരക്ഷിതമായിരുന്നു. അഞ്ചംഗങ്ങൾവീതമുള്ള ആറുബോൎഡുകൾ അടങ്ങിയ മുൻസിപ്പൽകമ്മീഷൻ നഗരത്തെ ഭരിച്ചു. ഗവൺമെൻറിനു ലഭിച്ചിരുന്ന ആദായങ്ങളിൽ മുക്കാലേ അരയ്ക്കാലും ഭൂനികുതിയിൽനിന്നാണു കിട്ടിയിരുന്നത്. ആദായത്തിൻെറ നാലിലൊന്നായിരുന്നു ഭൂനികുതി. ജലവിതരണം, വ്യവസായം ഈ ഇനങ്ങളിൽനിന്നും ഭരണസംഘത്തിന് ആദായം കിട്ടി. കൃഷിക്ക് ഉപയോഗപ്രദങ്ങളായ ജലസേചനസമ്പ്രദായങ്ങളും ഗതാഗതത്തിനു സൌകൎയ്യപ്രദങ്ങളായ പെരുംപാതകളും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആറു നഗരഭരണസംഘങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നവയിൽ ഒന്നു വിദേശിയരുടെ സംരക്ഷണത്തിനും, മറെറാന്ന് വ്യവസായപരിശോധനയ്ക്കും, മററുനാലും യഥാക്രമം, അളവുതൂക്കങ്ങളുടെ നിൎണ്ണയത്തിനും, മൂല്യനിൎണ്ണയത്തിനും, എക്സൈസ്നികുതി ചുമത്തുന്നതിനും, ജനനമരണക്കണക്കു സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും, ചുമതല വഹിച്ചു. വലിയ നഗരങ്ങളുടെ ഭരണസമ്പ്രദായമെല്ലാം ഇപ്രകാരംതന്നെ. മതവിഷയത്തിൽ സ്വേച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നു.

പട്ടാളവകുപ്പ്.

ചന്ദ്രഗുപ്തൻെറ സൎവ്വശക്തികൾക്കും ആശ്രയം അദ്ദേഹത്തിൻെറ സൈന്യമായിരുന്നു. അക്കാലത്തെ രീതിയനുസരിച്ച്, കാലാൾ, കുതിര, രഥം, ആന എന്നീ ചതുരംഗം സൈന്യത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. ആറുലക്ഷം കാലാളും, മുപ്പതിനായിരം കുതിരകളും, ആറായിരത്തിൽക്കൂടുതൽ തേരുകളും, ഒൻപതിനായിരം ആനകളും മൌൎയ്യസാമ്രാജ്യത്തിൻെറ ജീവരക്ഷയ്ക്കു സ്ഥാപിച്ചു. മേൽപ്പറയപ്പെട്ട സൈന്യവിഭാഗങ്ങൾ നാലിനേയും നാലുസംഘങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ

ബോർഡുകൾ ഭരിച്ചുവന്നു. അഞ്ചാമത്തേയും ആറാമത്തേയും സംഘങ്ങൾ സമരവകുപ്പും നാവികവകുപ്പും കയ്യേററു ഭരണംനടത്തി.

നീതിന്യായവകുപ്പ്.

ഇക്കാലത്തു റവന്യൂ, ക്രിമിനൽ എന്നീ വകുപ്പുകളിലെ നിയമങ്ങൾ കഠിനങ്ങളായിരുന്നു. കള്ളന്മാരെ അംഗച്ഛേദം മുതലായവ കൊണ്ടു ദണ്ഡിച്ചു. വസ്തുസംബന്ധമായും മററുമുള്ള കള്ളക്കണക്കുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നവരെ വധിച്ചുവന്നു. വിൽക്കപ്പെടുന്ന സാധനങ്ങളുടെ നികുതി അടയ്ക്കാതെ വ്യാജംകാട്ടുന്നവരെയും മരണംകൊണ്ടു ദണ്ഡിച്ചു. തന്മൂലം സമാധാനം സർവ്വത്ര പരന്നു. എക്സൈസുവകുപ്പു വ്യവസ്ഥിതമായി. കള്ളുഷാപ്പുകൾ ഗവണ്മെൻറുതന്നെ പരിശോധിച്ചു പരിപാലിച്ചു. ചാരവിദ്യ അന്നു നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്നു. മെഗാസ്തനിസ്സിൻെറ ലിഖിതങ്ങൾ അനുസരിച്ചു ജനങ്ങളിൽ ഏഴുതരക്കാരാണുണ്ടായിരുന്നതു്. അവർ, ബുദ്ധമതസന്യാസികൾ ബ്രാഹ്മണപുരോഹിതന്മാർ ഇവർ ഉൾപ്പെട്ട തത്വജ്ഞാനികൾ, കൃഷകർ, നായാട്ടുകാർ, വിട്ടുപണിക്കാർ, കൈത്തൊഴിൽക്കാർ, രാജഭടന്മാർ, രാജസഭാംഗങ്ങൾ ഇവരായിരുന്നു. ജാതിവ്യത്യാസം അക്കാലത്തും ഉണ്ടായിരുന്നതായി കാണ്മാൻകഴിയും.

മൌര്യഭരണവിമർശനം.

മൌര്യസാമ്രാജ്യത്തിലെ ഭരണസമ്പ്രദായം അക്ബറിൻെറ ഭരണരീതിയേക്കാൾ മെച്ചമായിരുന്നു. ദേശങ്ങളുടെ ഭരണവിഷയത്തിൽ ഇൻഡ്യയ്ക്കു് അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഒന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഗ്രാമഘടനയാണ് സാമ്രാജ്യത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനാംശം. ഗ്രാമങ്ങൾ അസംഖ്യംചേൎന്നു രാജ്യങ്ങളും, രാജ്യങ്ങൾ ഒന്നിലധികംചേൎന്നു സാമ്രാജ്യവും ആകുന്നു. ഗ്രാമങ്ങളിലെ പഴയ മതവിശ്വാസങ്ങളും, പഴയ ആചാരങ്ങളും അന്നത്തെപ്പോലെ ഇന്നും വച്ചു പരിപാലിക്കുന്നതേയുള്ളു. ആകയാൽ കാലോചിതമല്ലാത്ത അനാചാരങ്ങളും അബദ്ധവിശ്വാസങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളിൽ എങ്ങും അടിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. ഭിന്നമതക്കാരും ഭിന്നാചാരക്കാരും പഴയമട്ടിൽത്തന്നെ ഏകീകരണത്തിനുള്ള ശ്രമംപോലുമില്ലാതെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഭിന്നിച്ചുകാണുന്നുണ്ടു്. സാമ്രാജ്യഭരണകൎത്താക്കൾ ഇതിലൊന്നും കൈകടത്താതെ സമാധാനത്തെ ഒന്നുമാത്രം നിലനിൎത്തി ഭരണം നടത്തിവരികയാണു ചെയ്യുന്നതു്. മൌര്യഭരണസമ്പ്രദായത്തിന് ഏതാദൃശമായ സ്വഭാവംകൂടാതെ, കഠിനദണ്ഡം, ചാരവിദ്യ എന്നു രണ്ടു ദുഷ്ടപ്രകൃതങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു.

അശോകൻ.

മൌര്യസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഉച്ചസ്ഥിതി.

272—232-ബി. സി.

ബി. സി. 272-ഓടുകൂടെ ബിന്ദുസാരൻ മരിച്ചു. അനന്തരം അശോകൻ സിംഹാസനസ്ഥനായി. രാജ്യാവകാശം ലഭിച്ചിട്ടും മൂന്നുസംവത്സരത്തോളം കഴിഞ്ഞതാണു് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജ്യാഭിഷേകം നടന്നതു്. ഇതിന്റെ കാരണം എന്തെന്നു് അറിയുന്നില്ല. ഋഷിവര്യനോടു തുല്യനായ ഒരു രാജാവാകയാൽ അശോകനെ മഹാത്മാവു് എന്നുപറയുന്നു. പ്രിയദർശനൻ എന്ന മറെറാരു പേരുകൂടി അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടു്. മൌര്യസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഉത്ഥാനരംഗിൽ

കലിംഗരാജ്യം ഗ്രസിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ബി. സി. 261-ാടുകൂടെ അശോകൻ കലിംഗത്തെ ആക്രമിച്ചു പിടിച്ചടക്കി. കലിംഗന്മാർ ധീരധീരം യുദ്ധംചെയ്തു. സമരത്തിൽ മരിച്ച ആളുകളുടെ സംഖ്യ ഒരുലക്ഷത്തോളം വരും. ഒന്നരലക്ഷം ആളുകൾ തടവുകാരായിത്തീന്നു. യുദ്ധത്തിൽനിന്നും ഉത്ഭവിച്ച ദാരിദ്ര്യം സവ്വത്ര വ്യാപിക്കയാൽ നിരവധി മനുഷ്യപ്രാണികൾ പട്ടിണികിടന്നു മരിച്ചു. ഈ ദയനീയമായ സംഭവം അശോകൻെറ ഹൃദയത്തെ അന്തർഭാഗംവരെ ഇളക്കിമറിച്ചു. തൻെറ ഒരാളിൻെറ അത്യാഗ്രഹംമൂലം ലക്ഷോപലക്ഷം മാനുഷജീവികൾ പലവിധ ദുരിതങ്ങളും അനുഭവിക്കാനിടയായല്ലോ എന്ന വിചാരമുണ്ടായപ്പോൾ, രാജഹൃദയം തപ്തമായിത്തീന്നു. മേലാൽ ഭൂതദ്രോഹകരമായ അധമ്മപ്രവൃത്തികളൊന്നും താൻ ചെയ്യുന്നതല്ലെന്നു രാജാവു് ദൃഢനിശ്ചയംചെയ്തു. അശോകൻ കൃപാലുവായ ; പിന്നീടു യുദ്ധങ്ങളിൽ ഒന്നിലും ഏപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും കാണുന്നു.

ഇക്കാലത്തു മൌയ്യസാമ്രാജ്യം ഇൻഡ്യയുടെ ഏറിയഭാഗവും വ്യാപിച്ചിരുന്നു. അതിൻെറ ഉത്തരസീമ ഹിന്ദുക്കുഷ് പവ്വതപംക്തിയായിരുന്നു. അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻെറ അംശവും, കാശ്മീരവും, നേപാളവും മൌയ്യസാമ്രാജ്യത്തിൽ ലയിച്ചു. അതിൻെറ പശ്ചിമസംസ്ഥാനങ്ങൾ, ബലൂചിസ്ഥാൻ, സിൻഡ്, കത്തിയവാർ, ഗുജറാറു്, ഉജ്ജയിനി എന്ന തലസ്ഥാനത്തോടുകൂടിയ മാളവം, ഇവയത്രെ. ബംഗാളും, കലിംഗം ഇവ പൂവ്വസംസ്ഥാനങ്ങളാണ്. ആന്ധ്രം ഒരു സാമന്തരാജ്യമായിരുന്നു. ബാംഗ്ളൂരിൽക്കൂടി നേരേ ഒരു വര വരച്ചാൽ അതിനു വടക്കുവരുന്നദേശമൊക്കെ മൌയ്യസാമ്രാജ്യത്തിൽ ചേന്നിരുന്നു. ഇതിൻെറ ദക്ഷിണഭാഗത്തുള്ള രാജ്യങ്ങളായ തമിഴ്, ചോളം, പാണ്ഡ്യം ഇവയും, മലയാളത്തിലെ കേരളപുത്രം, സത്യപുത്രം ഇവയും സ്വതന്ത്രങ്ങളായിരുന്നു.

അശോകൻെറ ശിലാശാസനങ്ങൾ.

രാജ്യഭരണം ആരംഭിച്ചതിൻെറ പതിനാറാമത്തെ വത്സരം മുതൽ അശോകൻ ബുദ്ധമതധർമ്മാനുസരണം ജീവിതം നയിക്കാൻ തുടങ്ങി. ബുദ്ധമതതത്വങ്ങളെ പൊതുജനങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കികൊടുക്കുന്നതിനായി ആ മതോപദേശങ്ങളേ കല്ലുകളിൽ കൊത്തിച്ചു. ഇതിന് ശിലാശാസനങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നു. ഈ ശാസനങ്ങൾ കന്ദരഭിത്തികളിലും, ക്രൂപാശ്മപട്ടത്തിലും, സംസ്ഥാപിതങ്ങളായ ശിലാസ്തംഭങ്ങളിലും കാണപ്പെടുന്നു. ഈ ശാസനങ്ങളെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഭാഷ പാലിയാണ്. ശിലാശാസനം ഉപദേശിക്കുന്ന ധമ്മങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ മൂന്നെണ്ണം ചുവട്ടിൽ ചേക്കുന്നു.

(1). ജീവകാരുണ്യം വേണം.

(2). മാതാപിതാക്കന്മാരോടും, ഗുരുക്കന്മാരോടും, വൃദ്ധന്മാരോടും ഭക്തിയുണ്ടായിരിക്കണം; തന്നിൽ താഴ്ന്നവരോടു ദയയോടെ പെരുമാറണം.

(3). സത്യം ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കരുത്.

ദാനവും പരമതസഹിഷ്ണുതയും എല്ലാവരിൽ നിന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അശോകന്റെ ധർമ്മനിയമങ്ങളെ എല്ലാം ഈ അസ്ഥിവാരത്തിൽനിന്നും കെട്ടിപ്പൊക്കി. അശോകൻ സാധുക്കൾക്കു ദ്രവ്യവിതരണം ചെയ്തു. യാത്രക്കാരുടെ ശ്രമാപഹരണത്തിനും സുഖസൌകര്യങ്ങൾക്കുമായി ഛായാമരങ്ങൾ വച്ചുപിടിപ്പിക്കയും വഴിക്കിണറുകൾ അവിടവിടെ കുഴിപ്പിക്കുകയും വഴിയമ്പലങ്ങൾ പണിയിക്കുകയും ചെയ്തു. മനുഷ്യർക്കെന്നപോലെ ഏവംവിധങ്ങളായ സൌകര്യങ്ങൾ എല്ലാമൃഗങ്ങൾക്കുംകൂടി ചെയ്തുകൊടുത്തു.

ആതുരരക്ഷയ്ക്കായി അശോകൻ പച്ചമരുന്നുകളും തയ്യാർ ചെയ്ത ഔഷധങ്ങളും നടപ്പിലാക്കി. ധർമ്മാസ്പത്രികളും മൃഗചികിത്സയും പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്നു. അശോകൻ അയച്ച ബുദ്ധമതസന്യാസികളിൽനിന്നും സിലോണിലെ സന്യാസികൾ മതോപദേശങ്ങൾ പാലിഭാഷയിൽ എഴുതിയെടുത്തു. ഇവ മതഗ്രന്ഥങ്ങളെന്ന നിലയ്ക്കും പുറമേ അനന്തരകാലങ്ങളിൽ അമൂല്യങ്ങളായ ചരിത്രരേഖകളായും ഭവിച്ചു. അശോകൻ ബുദ്ധമതത്തിൽ അത്യന്തം വിശ്വസിച്ചിരുന്നതിനാൽ, മററു പല സാമ്രാജ്യങ്ങളെക്കൂടെ സ്വമതത്തിലേക്കു പരിവർത്തനം ചെയ്യിക്കുന്നതിനു ബദ്ധശ്രദ്ധനായി. ബി. സി. ഇരുനൂററിഅൻപത്താറോടടുപ്പിച്ച്, ദക്ഷിണദിക്കിലുള്ള സിലോൺ, ചേരചോളപാണ്ഡ്യകേരളാദി ദേശങ്ങൾ, ഇവിടേയ്ക്കും, ഉത്തരദിക്കിലുള്ള ടിബററ്, ചൈനാ, ഈ ദേശങ്ങളിലേക്കും, പശ്ചിമദിക്കിലുള്ള യവനരാജ്യങ്ങളിലേക്കും ബൌദ്ധസന്യാസികളെ അയച്ചു. ഇരുനൂറുവർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് മഗധയുടെ പ്രാന്തപ്രദേശത്തു സമാധിയിലിരുന്ന ആ ബുദ്ധദേവന്റെ ഹൃദയാകാശത്തിൽ സ്ഫുരിച്ച മതപ്രകാശം ലോകാന്തരിക്ഷത്തിലെങ്ങും വ്യാപിച്ചു. മൃഗബലിയും ചന്ദ്രഗുപ്തൻ ഏർപ്പെടുത്തിയ മൃഗയാവിനോദവും നിരോധിച്ച് അശോകൻ നിയമം പാസ്സാക്കി.

ബുദ്ധനേസംബന്ധിച്ച പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം അശോകൻ തീർത്ഥയാത്രയായി പോയി. ബുദ്ധന്റെ ജന്മദേശത്തു മഹാരാജാവു സ്ഥാപിച്ച സ്തംഭം ഇന്നും കാണ്മാനുണ്ട്. ബി. സി. 240-ാമാണ്ട്

അശോകനും സന്യാസിസംഘത്തിൽ ചേൎന്നു പീതാംബരം ധരിച്ചു. ബി. സി. 232-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസാനത്തെ ശാസനം വിളംബരം ചെയ്തു. ബുദ്ധമതോപദേശങ്ങളെയെല്ലാം വ്യവസ്ഥചെയ്യുന്നതിനായി അന്ത്യകാലത്തു അശോകൻ ഒരു ബൌദ്ധമഹാസഭ വിളിച്ചുകൂട്ടി. അശോകന്റെ ശിലാശാസനത്തിന്റെ ഒരു പരിഭാഷ താഴെ കാണുന്നതാണ്.

മഹാരാജാവ് ഇപ്രകാരം കല്പിക്കുന്നു:—

"മാതാപിതാക്കന്മാരെ അനുസരിക്കണം; അപ്രകാരംതന്നെ ജീവികളോടുള്ള സ്നേഹാദരങ്ങളെ നിയമപൂൎവ്വകം നടപ്പിൽ വരുത്തണം; സത്യം വദിക്കണം; ഇവയാണ് അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട പരമധൎമ്മങ്ങൾ. ഇതുപോലെ തന്നെ ശിഷ്യന്മാർ ഗുരുക്കന്മാരെ വന്ദിക്കണം; മിത്രങ്ങളോട് യഥാവിധി ബഹുമാനം പ്രദൎശിപ്പിക്കണം."

"ഇത് പ്രാകൃതനമായ ധൎമ്മനിശ്ചയമാകുന്നു- ഇത് ആനന്ത്യത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു- മനുഷ്യർ ഇതനുസരിച്ച് പ്രവൎത്തിക്കണം."

അശോകഭരണം.

അശോകന്റെ സാമ്രാജ്യവിസ്തൃതി തുലോം കവിഞ്ഞിരുന്നു. അദ്ദേഹം അനേകം സാമന്തരാജ്യങ്ങളുടെയും സംസ്ഥാനങ്ങളുടേയും ചക്രവൎത്തിയായിരുന്നു. ശിലാശാസനങ്ങളുടെ സ്ഥാപനദേശങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി അശോകന്റെ അധികാരവ്യാപ്തി നിൎണ്ണയിക്കാവുന്നതാണ്. ഭരണസമ്പ്രദായത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജയം സമരമൂലമല്ലാ; എന്നാൽ ശാന്തിമൂലമായിട്ടാണു കാണുന്നത്. കലിംഗയുദ്ധം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു പരിവൎത്തനഘട്ടമായിരുന്നു. അശോകന്റെ സാമ്രാജ്യഭരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വം പരമധൎമ്മങ്ങളായ സത്യം, ദയ, ജീവകാരുണ്യം ഇവയാണ്. ജനങ്ങളിൽ നീതിന്യായവും, സങ്കടനിവൃത്തിയും ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ രാജാവ് ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരുന്നു. ബുദ്ധമതധൎമ്മത്തിന്റെ നിലനില്പിന് അശ്രാന്തപരിശ്രമംചെയ്ത മതബന്ധുവെന്ന നിലയിൽ അശോകന്റെ കീൎത്തി ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. മഹാരാജാവ് പണിചെയ്യിച്ച സ്തൂപങ്ങളും ഹൎമ്മ്യങ്ങളും ശില്പിചാതുൎയ്യത്തിന്റെ സ്മാരകമാണ്. ഹൎമ്മ്യനിൎമ്മാണകലയിൽ യവനപാരസീകസമ്പ്രദായങ്ങളും കലൎന്നിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു.

മൌൎയ്യസാമ്രാജ്യക്ഷയം.

അവസാനത്തെ മൌൎയ്യരാജാക്കന്മാർ.

232—184 ബി. സി.

അശോകൻെറ മരണം മൌൎയ്യസാമ്രാജ്യത്തിൻെറ അസ്തമയചിഹ്നമായിരുന്നു. അനന്തരം ആ വംശത്തിൽപ്പെട്ട ആറു രാജാക്കന്മാർ രാജ്യം ഭരിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നു.

ക്ഷയകാരണം.

ബാഹ്യകാരണങ്ങളേക്കാൾ ആഭ്യന്തരഹേതുക്കൾ കൊണ്ടാണ് മൌൎയ്യസാമ്രാജ്യം ഛിന്നഭിന്നമായത്. സാമ്രാജ്യം ഭിന്നവൎഗ്ഗങ്ങൾ അധിവസിച്ച അനവധി ചെറിയ രാജ്യങ്ങൾ ചേൎന്നുള്ളതായിരുന്നു. തലസ്ഥാനമായ പാടലീപുത്രം സാമ്രാജത്തിനനുകൂലമായ കേന്ദ്രമല്ലായിരുന്നു. മേൽകോയ്മയെ പൂൎണ്ണമായി അനുസരിക്കാത്ത സാമന്തരാജ്യങ്ങളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ചക്രവൎത്തിയുടെ നിസ്സീമമായ അധികാരങ്ങളെ ദുൎബ്ബലന്മാരായ പിൻഗാമികൾ ദുൎവ്വ്യയംചെയ്തു. സ്വേച്ഛാപ്രഭുത്വഭരണം നിലനിൎത്തി സൂക്ഷിക്കുന്നതിന് അവർ അപ്രാപ്തരായിരുന്നു.

ബി- സി. 184-ൽ അവസാനത്തെ മൌൎയ്യരാജാവെ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ മന്ത്രിയായ പുഷ്യമിത്രൻ വധിച്ചു. അദ്ദേഹം സുംഗവംശം സ്ഥാപിച്ചു. അതിനു മുൻപുതന്നെ സാമ്രാജ്യത്തിൻെറ പല ഭാഗങ്ങളും വേർതിരിഞ്ഞു സ്വതന്ത്രമായി തീൎന്നു. ബാക്ട്രിയന്മാരുടെയും പാർതിയന്മാരുടെയും രാജ്യങ്ങൾ സുസ്ഥാപിതമായതോടുകൂടെ വിദേശീയാക്രമണങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ബുദ്ധമതത്തിൻെറ മരണശബ്ദം കേൾക്കാനുള്ള അത്യാശയോടുകൂടെ ബ്രാഹ്മണമതം ശക്തിമത്തായി ഉത്ഥാനം ചെയ്യവേ, ബുദ്ധമതസ്ഥാപകമായ മൌൎയ്യസാമ്രാജ്യം ശിഥിലീഭവിച്ചു.

അദ്ധ്യായം ൯.

മഗധരാജ്യം.

184—28 ബി- സി.

സംഗാന്വയം. (184—73- ബി- സി):—മൌര്യ്യരാജാവിനെ കൊന്നിട്ടു മന്ത്രിയായ പുഷ്യമിത്രൻ രാജാവായി. തലസ്ഥാനം പാടലീപുത്രംതന്നെ ആയിരുന്നു. നർമ്മദാനദിയുടെ ഉത്തരദേശമായ ഗംഗാസമതലം മുഴുവനും പുഷ്യമിത്രന്റെ ഭരണസീമയിൽ ഉൾപ്പെട്ടു. രാഷ്ട്രീയമായും മതപരമായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജ്യഭാരം പ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്. ബാക്ട്റിയയുടെ മിത്രവും, പഞ്ചാബിന്റേയും കാബൂളിന്റേയും അധിപനുമായ മെനാൻഡർ ഇൻഡ്യയിൽ പ്രവേശിച്ചു സിന്ധുവിന്റെ ഡൽറ്റായും സുരാഷ്ട്രഉപദ്വീപും ആക്രമിച്ചു. അനന്തരം അയാൾ പാടലീപുത്രത്തെ പീഡിപ്പിച്ചു. ബി. സി. 153-ൽ ഉണ്ടായ സമരത്തിൽ മെനാൻഡർ പരാജിതനായി.

ഇക്കാലത്തു ബ്രാഹ്മണമതം പ്രബലപ്പെട്ടു. പുഷ്യമിത്രൻ ഹിന്ദുമതാനുസരണം അശ്വമേധയാഗം കഴിച്ച് വടക്കെഇൻഡ്യയിൽ സ്വാധികാരം സ്ഥാപിച്ചു. അദ്ദേഹം ബുദ്ധമതത്തിന്റെ വൈരിയായിരുന്നു. ബി- സി- 149-ഓടുകൂടെ പുഷ്യമിത്രന്റെ പുത്രനായ അഗ്നിമിത്രൻ അഭിഷിക്തനായി. അഗ്നിമിത്രനന്ദനനായ വസുമിത്രനും, ഒൻപതാമത്തേയും പത്താമത്തേയും രാജാക്കന്മാരായ ഭഗവതദേവഭൂതികളും പ്രബലന്മാരായിത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ബി- സി. 73-ൽ സംഗവംശം നാമാവശേഷമായി.

കണ്വവംശം. (73-28 ബി- സി):—ദേവഭൂതിയെ വധിച്ച്, വസുദേവൻ കണ്വവംശം സ്ഥാപിച്ചു. കണ്വാന്വയത്തിലുള്ള നാലു രാജാക്കന്മാർ 45 വർഷം രാജ്യംഭരിച്ചു. ഇക്കാലത്തു രാജ്യം കലാപാകുലമായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു. ബി- സി- 28-ൽ ഭരിച്ചിരുന്ന ആന്ധ്രഭൂപതി അക്കാലത്തെ കണ്വരാജാവിനെ നിഗ്രഹിച്ചതു് ആ വംശത്തിന്റെ വിരാമബിന്ദുവായി. ആന്ധ്രവംശക്കാർ മഗധരാജ്യവും പാടലീപുത്രവും ഭരിച്ചിരുന്ന ചരിത്രസാക്ഷ്യം ഒന്നുംതന്നെ സുലഭമല്ല.

അദ്ധ്യായം ൧൦.

വിദേശിയരുടെ ഭരണം.

ഇൻഡോബാക്ട്രിയന്മാർ.

ബാക്ട്റിയാധിപതിയായ സെല്യൂക്കസ്സിൻെറ പിൻഗാമികളിൽ ഒരാളായ ഡമിത്രയോസ് ബി- സി- 190-ഓടുകൂടെ കാബൂറം, പഞ്ചാബ്. സിൻഡ്, എന്നി ദേശങ്ങറം ആക്രമിച്ചു. ബി- സി- 175-ൽ യുക്രാറൈറഡീസ് എന്ന മറെറാരു യവനൻ ബാക്ട്റിയ കൈവശമാക്കി ഭരിച്ചു. ഡമിത്രയോസ് വടക്കുപടിഞ്ഞാറെ ഇൻഡ്യയിൽവളരെനാറം നാടുവാണു. ബി- സി- 160—നം 156—നം ഇടയ്ക്കു് യുക്രാറൈറഡീസ് ഡമിത്രയോസ്സിനെ പരാജിതനാക്കി. അനന്തരം രണ്ടു യവനവംശങ്ങളിൽപെട്ട രാജാക്കന്മാരും ഇൻഡ്യയെ ഭരിച്ചു. ബി- സി- 100--വരെ സെല്യൂക്കസ്സിൻെറ വംശക്കാരും, ബി- സി- 25–വരെ യുക്രാറൈറഡീസിൻെറ വംശക്കാരും ഭരണം നടത്തി. ബാക്ട്റിയാരാജാക്കന്മാർ ബാക്ട്രിയ ഭരിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് അവരുടെ നാണയങ്ങളിൽ യവനഭാഷ മാത്രവും, ഇൻഡ്യയെ ഭരിച്ചിരുന്നകാലത്തു യവനഭാഷ ഒരു വശത്തും മറുവശത്തു ഇൻഡ്യൻഭാഷയും രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നു. കുശാൻ രാജാവായ കഡ്ഫീസസ്സ് ബി- സി- 25—ഓടുകൂടെ അന്തിമയവനനൃപതിയായ ഹെമ്മയോസ്സിനെ തോൽപിച്ചു. അങ്ങിനെ യവനഭരണം അസ്തമിച്ചു.

<u>യവനഭരണത്തിൻെറ ഫലം</u>. അലക്സാണ്ഡരുടെ ആക്രമണം സ്ഥിരഫലങ്ങറം ഒന്നും തന്നെ പ്രദാനം ചെയ്തില്ല. എന്നാൽ ബി- സി- 200-മുതൽ 25-വരെ, രണ്ടു ശതവഷക്കാലത്തോളം യവനവന്മാർ ഇൻഡ്യയെ ഭരിച്ചതോടുകൂടെ ശരിയായ ഗ്രിക്കുപരിഷ്കാരം ഇൻഡ്യയിൽ കലന്നു. ഗാന്ധാരദേശത്തു കാണുന്ന ചില ശില്പവേലകളിൽനിന്നു് യവനന്മാർ ഇൻഡ്യയിൽ ലയിച്ചതായി അനുമാനിക്കാം. ഏ. ഡി. നാലാം ശതാബ്ദം വരെ യവനഭാഷയിൽ നിന്നുത്ഭവിച്ച ലിപിസമ്പ്രദായം ഇൻഡ്യയിലെ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. യവനന്മാർ ബുദ്ധമതക്കാരായിരുന്നു, — കപ്പൽകച്ചവടത്തെ അഭിവൃദ്ധമാക്കാൻ അവർ അത്യധികം സഹായിച്ചു.

ഇൻഡോപാത്തിയന്മാർ
(ഇൻഡോപേഷ്യന്മാർ)

മിത്രഡേററിസ് ഒന്നാമൻ (ബി. സി. 171--136) കാസ്പിയൻകടലിൻ കിഴക്കുതെക്കുള്ള പാർതിയ അല്ലെങ്കിൽ പാരസീകരാജ്യത്തിൻെറ അഭിവൃദ്ധികത്താവായിരുന്നു. ബി. സി. 138-ൽ സിന്ധുവിനും ഝലത്തിനും ഇടയ്ക്കുള്ള പ്രദേശങ്ങളെ അദ്ദേഹം ആക്രമിച്ചു സ്വരാജ്യത്തോടു ചേത്തു. ഇൻഡൊപാരസീകരാജാക്കന്മാരിൽ രണ്ടു വംശക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവരിൽ ഒരു കൂട്ടർ അരക്കോഷിയ, സീസ്ററാൻ എന്ന രാജ്യങ്ങളിലും, ഇതരവംശം തക്ഷശിലയിലും ഭരിച്ചിരുന്നു. ഇൻഡോപാരസീകവംശത്തിൻെറ വിഭജനാനന്തരം കുശാൻവർഗ്ഗക്കാരുടെ ആക്രമണമുണ്ടായി. പാരസീകന്മാരുടെ ആധിപത്യം അവിടെനിലച്ചു. തെക്കേഇൻഡ്യയിലെ പല്ലവന്മാർ പാരസീകവംശത്തിൽ പെട്ടവരെന്നു പറയുന്നു.

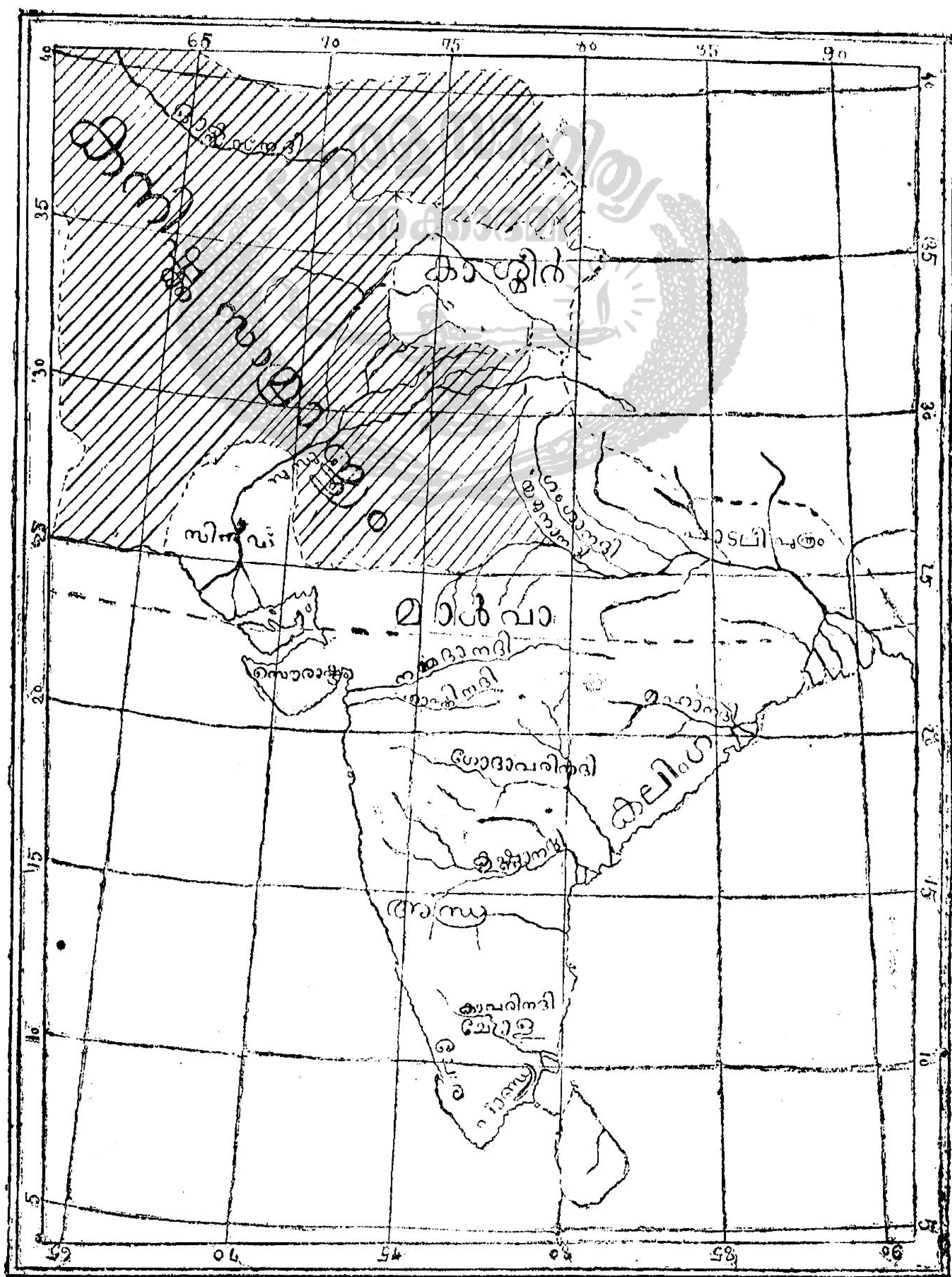
ഇൻഡോ സിതിയന്മാർ.

1) ശകന്മാർ. ഇൻഡ്യയിൽവന്ന സിതിയന്മാരിൽ ശകന്മാർ കുശാനർ എന്നു രണ്ടു വർഗ്ഗക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. സോഗ്ഡിയാനായിൽ നിന്ന് യുവേച്ചികൾ ബഹിഷ്കരിച്ചതോടുകൂടെ ബി. സി. 160-ൽ ശകന്മാർ പശ്ചിമോത്തരയവനരാജ്യങ്ങളെ ആക്രമിക്കുകയും ബി. സി. 120-ൽ ഇൻഡ്യയിൽ കടക്കുകയും ചെയ്തു. ശകന്മാരിൽ ഒരു കൂട്ടം, സിൻഡ്, കത്തിയവാർ, ഗുജറാററ് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലും മറെറാരു കൂട്ടം തക്ഷശില, മധുര, എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിലും പാത്തു. ആദ്യത്തേ വർഗ്ഗമായ പശ്ചിമസത്രപന്മാർ ബി. സി. 100-മുതൽ ഏ-ഡി 390 വരെ ഭരിച്ചു. രണ്ടാമത്തെ വർഗ്ഗമായ ഉത്തരസത്രപന്മാർ ബി-സി. 100-മുതൽ ഏ-ഡി-100വരെ ഭരിച്ചു. കുശാൻരാജ്യത്തിൽ ഉത്തരസത്രപന്മാരുടെ ദേശം വിലീനമായി. പശ്ചിമസത്രപന്മാർ ചന്ദ്രഗുപ്തവിക്രമാദിത്യൻെറ കാലംവരെ നിലനിന്നു.

2) കുശാനർ:—(50—226 ഏ-ഡി.) ശകന്മാർ ഇൻഡ്യയിൽ പാപ്പുതുടങ്ങിയതിനു മുൻപു സ്വദേശത്തുനിന്നും അവരെ ആട്ടിയോടിച്ച വിവരം പറഞ്ഞല്ലോ. ശകന്മാരെ പലായനം ചെയ്യിച്ച വർഗ്ഗക്കാർ സമരപ്രിയന്മാരായ യുവേച്ചികളായിരുന്നു. യുവേച്ചികൾ ആക്സസ് നദിയുടെ ദക്ഷിണദിക്കിൽ അവരുടെ രാജ്യം സ്ഥാപച്ചു. കാലക്രമത്തിൽ യുവേച്ചികൾ തങ്ങളുടെ രാജ്യസീമയേ വികസിപ്പിച്ചു. ഏ. ഡി. 50--ൽ അവർ ബാക്‌ട്രിയയിലെ യവനരാജനേ ജയിച്ച് ബാക്‌ട്രിയാരാജ്യത്തേ

ക്കൂടെ ഗ്രസിച്ചു. ഇക്കാലത്തു കുശാൻവർഗ്ഗത്തിന്റെ തലവനായ കഡ്ഫീസസ് ഒന്നാമൻ അവരുടെ രാജാവായി. കഡ്ഫീസസ് ഗാന്ധാരവും കാശ്മീരവും ആക്രമിച്ച് എ. ഡി. 48-ൽ തക്ഷശിലയിൽ ആധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചു. ഇദ്ദേഹം എ. ഡി. 78-വരെ ഭരിച്ചു. കഡ്ഫീസസ് രണ്ടാമന്റെ കാലത്തു (78-110- എ-ഡി) അദ്ദേഹം ഇൻഡ്യയെ ആക്രമിച്ചു. പശ്ചിമരാജ്യങ്ങൾ എല്ലാം പിടിച്ചടക്കിയെങ്കിലും ചിലതൊക്കെ സ്വാധീനത്തിൽ നിന്നു പോയി. കുശാൻസാമ്രാജ്യം അറബിക്കടൽവരെ വ്യാപിച്ചിരുന്നു.

കനിഷ്കൻ (120--162--എ. ഡി.) എ. ഡി. 120-ൽ കഡ്ഫീസസ് രണ്ടാമൻ കാലധർമ്മം പ്രാപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ

പിൻഗാമികളിൽ സർവ്വപ്രാധാന്യം കനിഷ്കനാണുള്ളത്. പുരുഷപുരം അല്ലെങ്കിൽ പെഷവാർ കനിഷ്കൻെറ തലസ്ഥാനനഗരിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ രാജ്യം പാരസീകദേശം മുതൽ യമുനാനദിവരെ വ്യാപിച്ചിരുന്നു. അശോകനേപ്പോലെ കനിഷ്കനും ബുദ്ധമതത്തിൽ അത്യധികം ഭക്തിയും വിശ്വാസവുമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അക്കാലത്തെ ബുദ്ധമതസന്യാസികളുടെ ഒരു സമാജം വിളിച്ചുകൂട്ടി. അതിൽ ബുദ്ധമതതത്വങ്ങൾ ചിലവയെല്ലാം പരിഷ്കൃതങ്ങളായി. പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട ബുദ്ധമതമാർഗ്ഗത്തിന് മഹായാനമെന്നു പേർപറയുന്നു. ഹീനയാനം എന്നത്രെ പ്രാചീനമാർഗ്ഗത്തിൻെറ നാമധേയം ടിബററ്, ചൈന, ജപ്പാൻ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാം മഹായാനമാർഗ്ഗം പ്രചരിച്ചു.

കനിഷ്കൻ പാടലീപുത്രത്തെ ആക്രമിച്ചു. പാരസീകന്മാരുമായി യുദ്ധം ചെയ്തു. ചീനരാജ്യവുമായി പടവെട്ടി. ചീനൻെറ ചില സാമന്തരാജ്യങ്ങൾ പിടിച്ചടക്കി. അശോകനെപ്പോലെ കനിഷ്കൻ പല ഹർമ്മ്യങ്ങൾ നിർമ്മിപ്പിക്കുകയും, ശില്പകലയേ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. 400 അടി ഉയരം വരുന്ന പുരുഷപുരഗോപുരം, കാശ്മീരദേശത്തിലേ കനിഷ്കപുരി, രേവാരോധസ്സിലുള്ള മഥുരാപുരി ഇവയെല്ലാം കനിഷ്കൻ വിചിത്രമായി പണിയിച്ചിട്ടുള്ളവയാകുന്നു. യവനസമ്പ്രദായത്തിലത്രേ അദ്ദേഹം ബുദ്ധമതദേവാലയങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിച്ചത്.

ഹവിഷ്കൻ. (162-182- എ.ഡി.) ഹവിഷ്കൻ പ്രബലനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം പല അപ്രാപ്തന്മാരും രാജ്യം ഭരിക്കയും താമസംവിനാ കുശാൻസാമ്രാജ്യം നശിക്കയും ചെയ്തു.

ഹവിഷ്കനെ തുടൎന്നുവന്ന രാജാക്കന്മാരിൽ പ്രധാനികൾ വസുദേവൻ ഒന്നാമനും കനിഷ്കൻ രണ്ടാമനുമായിരുന്നു. വസുദേവൻ ഒന്നാമൻ എ. ഡി. 185 മുതൽ എ. ഡി. 220 വരെയും, മററയാൾ എ. ഡി. 220 മുതൽ 226 വരെയും രാജ്യം ഭരിച്ചു. ഇവർ ദുർബ്ബലന്മാരായിരുന്നു. പെർഷ്യയിലെ സസ്സേനിയൻവംശത്തിൻെറ സാമ്രാജ്യാഭിവൃദ്ധിയിൽ കുശാൻരാജാക്കന്മാർ ഒന്നൊക്കെ തെളന്നു. എ- ഡി- അഞ്ചാം ശതാബ്ദത്തിലുണ്ടായ ഹൂണന്മാരുടെ ആക്രമണം വരെ കാബൂളിലും പ്രാന്തപ്രദേശങ്ങളിലും കുശാൻഭരണം മങ്ങിമങ്ങി നിലകൊണ്ടിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൧൧.

വടക്കേ ഇൻഡ്യ 320—650—എ. ഡി.

രണ്ടാമത്തെ ഇൻഡ്യൻസാമ്രാജ്യം.

ഗുപ്തസാമ്രാജ്യം

320—480—എ- ഡി-

<u>ചന്ദ്രഗുപ്തൻ.</u> (320-326 എ- ഡി.) മൌര്യസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അസ്തമയാനന്തരം ഗുപ്തസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഉദയംവരെയുള്ള അഞ്ചുശതാബ്ദകാലം ചരിത്രദൃഷ്ടിക്കു കടക്കാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം അന്ധകാരമയമാകുന്നു. അത്രയുംകാലം ഉത്തരഭാരതം വിദേശിയമേധാവിത്വത്തിൽ കഴിഞ്ഞു. എ- ഡി- 308-ാട്ടുകൂടെ പാടലീപുത്രത്തിലെ രാജാവായ ചന്ദ്രഗുപ്തൻ ലിഛ്ഛാവിവംശത്തിലുള്ള ഒരു രാജകുമാരിയെ വിവാഹം ചെയ്തു.

ഈ വിവാഹം അദ്ദേഹത്തിനു പല പ്രാന്തപ്രദേശങ്ങളിൽ അവകാശവും അധികാരവും നല്കി. വെറും ഒരു ഇടപ്രഭു എന്ന സ്ഥിതിയിൽനിന്നും ചന്ദ്രഗുപ്തൻ അചിരേണ സാമ്രാജ്യപദവിയിലെത്തി. അദ്ദേഹം ഒരു രാജവംശം സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്തു. ചന്ദ്രഗുപ്തൻ തന്റെ രാജ്യത്തെ വികസിപ്പിച്ചു. ടിർഹട്ടു, അയോദ്ധ്യ, ബീഹാർ എന്നി പ്രദേശങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജ്യസീമയിലായി. എ. ഡി. 320-ൽ ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ കിരീടധാരണമഹോത്സവം ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടു. അന്നുമുതൽ ഗുപ്തവർഷം ആരംഭിച്ചു. എ. ഡി. ൩൨൬-ൽ ചന്ദ്രഗുപ്തൻ സ്വർഗ്ഗംഗതനാകയാൽ പുത്രനായ **സമുദ്രഗുപ്തൻ** രാജസിംഹാസനത്തിൽ ആരൂഢനായി.

ഗുപ്തസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഉൽക്കർഷം.

<u>സമുദ്രഗുപ്തൻ.</u> (326-375 എ. ഡി.) സമുദ്രഗുപ്തൻ ശക്തനായ രാജാവും ധീരനായ യോദ്ധാവുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്തു് ഇൻഡ്യരാജപ്രതാപത്താൽ പേടിച്ചു ചുളുങ്ങി. അലഹബാദുകോട്ടയിലുള്ള കോസാംബിസ്തംഭത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീര്യപരാക്രമങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഉത്തരദേശങ്ങളിലുള്ള പാർത്ഥിവപംക്തിയേ പരാജിതമാക്കിയിട്ടു് ചന്ദ്രഗുപ്തൻ

തെക്കേഇൻഡ്യയിലേക്കു കടന്നു. മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ തുടരെത്തുടരെ രാജരാജിയെ തോൽപിച്ചുകൊണ്ടു് ആ പരാക്രമശാലി കിഴക്കേകടൽക്കരയിലൂടെ തിരിച്ചു. തെക്കുള്ള പല്ലവരാജ്യത്തിൽ സമുദ്രഗുപ്തൻ പ്രവേശിച്ചു. പല്ലവരാജാക്കന്മാരെ ആകമാനം നമ്രശിരസ്കരാക്കിയതിൻെറശേഷം ദക്ഷിണാപഥത്തെ കുറകെക്കടന്നു് സർവ്വവിജയാഘോഷങ്ങളോടുംകൂടെ മഹാരാജാവു് പാടലീപുത്രത്തിൽ മടങ്ങിയെത്തി. ഇൻഡ്യയിൽ അത്ഭുതകരമായി സംഭവിച്ച ഈ ദിഗ്വിജയയാത്ര അദ്വിതീയമാകുന്നു. തെക്കേഇൻഡ്യയിലെ രാജാക്കന്മാരെല്ലാം ഈ ഒരു യുദ്ധയാത്രകൊണ്ടു് മഹാരാജാവിൻെറ ഉദ്ധതേച്ഛയ്ക്കു ശരപൽപ്രണാമം ചെയ്തില്ല. ഓരോ യുദ്ധവും ജയിച്ചിട്ടു് കിട്ടിയിടത്തോളം ദ്രവ്യങ്ങളും ശേഖരിച്ചു് സമുദ്രഗുപ്തൻ തൻെറ നിർബാധഗതി തുടന്നതേയുള്ളു. എന്നാൽ ദിഗ്വിജയം സർവ്വം ഇത്തരത്തിലായിരുന്നെന്നും പറയാൻ പാടില്ല. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആക്രമണംമൂലം സ്വസാമ്രാജ്യം പടിഞ്ഞാറു യമുനാനദിമുതൽ കിഴക്കു ബങ്കാൾഉൾക്കടൽവരെയും തെക്കു നർമ്മദാനദിവരെയും വിസ്തൃതമായിത്തീൎന്നു.

സമുദ്രഗുപ്തൻ ഹൈന്ദവസമ്പ്രദായപ്രകാരം ഏകച്ഛത്രാധിപത്യലക്ഷണമായ അശ്വമേധമഹാമഖം കൊണ്ടാടി. അദ്ദേഹം ഒരു ഹിന്ദുവായിരുന്നെങ്കിലും ബൌദ്ധതീർത്ഥാടനക്കാൎക്കു വാസയോഗ്യമായ ഒരു ദേവാലയം ബുദ്ധഗയയിൽ ഉണ്ടാക്കിക്കൊൾവാൻ സിലോണിലെ രാജാവിനു് അനുവാദം നല്കി.

സമുദ്രഗുപ്തൻ രണവല്ലഭനായ യോദ്ധാവും നിപുണനായ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനുമായിരുന്നതിനുംപുറമേ ഒരു നല്ലകവിയും, ഗായകനും കൂടെയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലശേഷം, പുത്രനായ ചന്ദ്രഗുപ്തൻ രണ്ടാമൻ സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്തു. അദ്ദേഹം വിക്രമാദിത്യൻ എന്ന സ്ഥാനപ്പേർ സ്വീകരിച്ചു.

സമുദ്രഗുപ്തൻെറകാലത്തു് ചക്രവൎത്തി നേരിട്ടുഭരിക്കുന്നവയും കപ്പം വാങ്ങുന്നവയും, സംരക്ഷിക്കുന്നവയും ആയി അനേകം രാജ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. നേരിട്ടു ഭരിച്ചിരുന്ന സാമ്രാജ്യത്തിൻെറ വിസ്തൃതി മുകളിൽ പറഞ്ഞല്ലോ. സാമതാന, കാമരൂപം (ആസാം) ദേവക, നേപാളം മുതലായവ സാമന്തരാജ്യങ്ങളായിരുന്നു. പഞ്ചാബ്, രാജപുട്ടാണായുടെ ചിലഭാഗങ്ങൾ, മാളവം എന്നീരാജ്യങ്ങൾ ചക്രവൎത്തിയുടെ സംരക്ഷണയിലുൾപെട്ടിരുന്നു. നർമ്മദയ്ക്കു തെക്കുള്ളരാജ്യങ്ങൾ സമുദ്രഗുപ്തൻെറ മേൽക്കോയ്മ സമ്മതിച്ചിരുന്നു. ഗാന്ധാരാദിരാജ്യങ്ങളെ ഭരിച്ചിരുന്ന കുശാനഭൂപൻ, രുദ്രസേനൻ, സിലോണിലെരാജാവായ മേഘവൎണ്ണൻ മുതലായവരുമായി സമുദ്ര

ഗുപ്തന് ഇടപാടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പാടലീപുത്രത്തിൽനിന്നും മഗധയിലേക്കു തലസ്ഥാനം മാററുകയുണ്ടായി.

ഭരണപരിഷ്കാരങ്ങൾ;—സമുദ്രഗുപ്തൻ വിദ്വജ്ജനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും സംസ്കൃതഭാഷാഭിവൃദ്ധിക്കും ഉത്തമബന്ധുവായിരിക്കയും ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹം സ്വന്തമായി അനവധി പദ്യങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. സമുദ്രഗുപ്തൻ മതദാക്ഷിണ്യമുള്ള ഭരണകർത്താവായിരുന്നു. അമിതപരാക്രമിയാകയാൽ വിദേശീയചരിത്രകാരന്മാർ ഇദ്ദേഹത്തെ "ഇൻഡ്യയിലെ നെപ്പോളിയൻ" എന്നു പറയുന്നു.

ഗുപ്തസാമ്രാജ്യത്തിൻെറ അത്യുച്ചസ്ഥിതി.

ചന്ദ്രഗുപ്തൻ രണ്ടാമൻ. (375-413 ഏ. ഡി.) മൂന്നാമത്തെ ഗുപ്തചക്രവത്തി ഏ. ഡി. 375-ൽ അഭിഷിക്തനായി. ചന്ദ്രഗുപ്തൻ രണ്ടാമൻ, കത്തിയവാർ, മാളവം, ഗുജറാററ്, എന്നീ ദേശങ്ങളാക്രമിച്ച് രാജ്യസീമ പശ്ചിമദിക്കിലേക്കു വീണ്ടും തള്ളിനീക്കി. ആന്ധ്റരാജ്ഞനെ തകൎത്തു. ഉത്തരായത്തിൽവന്ന ശകവംശത്തെ ഈ സംഭവംമൂലം ഉത്ഭവിച്ച സമരം ഭസ്മാവശേഷമാക്കി. അവസാനശകഭൂപാലനായ രുദ്രസിംഹനേ ഏ. ഡി. 400-ൽ വിക്രമാദിത്യൻ നിഗ്രഹിച്ചു. ഫാഹിയാൻെറ ലിഖിതങ്ങളിൽനിന്നും വിക്രമാദിത്യൻെറ ഭരണകാലത്തേപ്പററി ചില വിവരങ്ങൾ നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. വലിയ നഗരങ്ങൾ എല്ലാം മഗധയിലായിരുന്നു. മഗധവാസികൾ ധനികളും ഐശ്വൎയ്യമുള്ളവരുമായിരുന്നു. യാത്രക്കാരുടെ സൌകൎയ്യത്തിനായി വഴിയമ്പലങ്ങളും, രോഗികളുടെ ഖേദാപശമത്തിനുവേണ്ടി സൌജന്യമായ ചികിത്സയ്ക്കു ആശുപത്രികളും സുലഭങ്ങളായിരുന്നു. യൂറോപ്പിൽ ചികിത്സാലയങ്ങൾ ചിന്തയ്ക്കുകൂടി ഗോചരമാകാതിരുന്ന കാലത്തു ഇൻഡ്യയിൽ അവ പ്രചാരത്തിലിരുന്നു.

തൻെറ സഞ്ചാരമദ്ധ്യേ ഹൈന്ദവാഘോഷങ്ങളും, സന്യാസികളാൽ നിബിഡമായ ബുദ്ധമതസ്ഥാപനങ്ങളും ഫാഹിയൻ കണ്ടു. ഭരണരീതി മിതമായിരുന്നു. കരം അത്ര അസഹ്യമായിരുന്നില്ല. ഗതാഗതവിഷയത്തിൽ ജനങ്ങൾ സ്വതന്ത്രരായിരുന്നു. ശിക്ഷകൾ കഠിനങ്ങളായിരുന്നെങ്കിലും അവ ക്രൂരങ്ങളായിരുന്നില്ല. ജീവകാരുണ്യമെന്ന ബുദ്ധമതതത്വം പൊതുവേ അനുഷ്ഠിച്ചുവന്നു. ഒരു മാതിരിചിപ്പികൾ നാണയമായി പ്രചരിച്ചിരുന്നു.

ചന്ദ്രഗുപ്തവിക്രമാദിത്യൻെറ ഭരണം പൌരസ്ത്യരീതിക്ക് ഏററവും അനുകൂലിച്ചതാണ്. ശമ്പളം ശരിക്കു കൊടുത്തുവന്നു. കാംബേ, ബ്രോച്ച് മുതലായ തുറമുഖങ്ങൾ ഏ-ഡി-400-നുശേഷം ലഭിച്ചതോടുകൂടെ ഈജിപ്റ്റ്മാൎഗ്ഗമായി യൂറോപ്യൻ വാണിജ്യത്തിന് ഇൻഡ്യയിൽ പരിപോഷണം ഉണ്ടായി. സമ്പത്തിലും സുഖത്തിലും മഗധയിലെ നഗരങ്ങൾ മുന്നണിയിൽ വന്നു. മതസംബന്ധമായ ഉത്സവങ്ങളും ക്ഷേത്രപ്രചരണവും- വിഗ്രഹാരാധനവും വൎദ്ധിച്ചു, ഭരണവിഷയത്തിൽ ഹിന്ദുസമുദായത്തിനു കൈകേററമുണ്ടായി. മനുസ്മൃതി മുതലായ നിയമഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇക്കാലത്തു ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ളതായി വിചാരിക്കാം.

ചന്ദ്രഗുപ്തവിക്രമാദിത്യൻെറ ഭരണം സന്തുഷ്ടിയും സംതൃപ്തിയും വളൎത്തി. സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തെ രാജാവ് അത്യധികം പ്രോ

ത്സാഹിപ്പിച്ചു. കവിമുഖ്യനായ കാളിദാസൻ കാവ്യം ചമച്ചതു് വിക്രമാദിത്യന്റെ രമ്യമായ രാജധാനിയിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹസരളമായ സംരക്ഷണത്തിൽ വിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു. മേഘദൂതു്, രഘുവംശം, മാളവികാഗ്നിമിത്രം, വിക്രമോൎവ്വശീയം, നാടകനടനായകമായ ശാകുന്തളം, എന്നീ കാവ്യതല്ലജങ്ങൾ കാളിദാസൻ വിരചിച്ചു. മനോഹരമായ ഉജ്ജയിനിയിലേ വിക്രമാദിത്യൻ അന്നു് ഹിന്ദുക്കൾക്കു അവലംബസ്ഥാനമായിരുന്നു.

കുമാരഗുപ്തൻ. (413—455-എ- ഡി-) കാളിദാസന്റെ കുമാരസംഭവം കാവ്യം വിക്രമാദിത്യന്റെ പുത്രനായ കുമാരഗുപ്തന്റെ ജനനോത്സവസ്മാരകമായുണ്ടാക്കിയതാണെന്നു പറയുന്നു. കുമാരഗുപ്തൻ പൈതൃകരാജ്യസീമയേ വൎദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി തോന്നുന്നു. ആക്രമണത്തിനായി വന്ന 'പുഷ്യമിത്ര'രെ കുമാരഗുപ്തൻ തോല്പിച്ചു. ഇക്കാലത്തു സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഹൂണബാധയുണ്ടായി.

സ്കന്ദഗുപ്തൻ. (455—480-എ- ഡി-) സ്കന്ദഗുപ്തൻ, ഗുപ്തപ്രമാണികളിൽ അവസാനത്തേ രാജാവായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണാരംഭത്തോടുകൂടെ ഹൂണന്മാരുടെ ആക്രമണം ഉണ്ടായി. ചക്രവൎത്തി അവരെ തോൽപിച്ചു. 455-നും 458-നും ഇടയ്ക്കു് ഹൂണന്മാരുടെ രണ്ടാമത്തെ ആക്രമണം ഉണ്ടായപ്പോൾ സ്കന്ദഗുപ്തൻ അവരെ നിശ്ശേഷം പരാജിതരാക്കുകയാൽ ഹൂണബാധ വീണ്ടും ഉണ്ടാകയില്ലെന്നൂഹിച്ചു് രാജാവു് ആലസ്യം കൈക്കൊണ്ടതുപോലെ തോന്നുന്നു എന്തെന്നാൽ, 456-ൽ ഇവർ ഗാന്ധാരം കൈവശപ്പെടുത്തുകയും, 470-ൽ ഗുപ്തസാമ്രാജ്യത്തെ ആക്രമിക്കയും ചെയ്തു. സ്കന്ദഗുപ്തനെ ഹൂണന്മാർ തോൽപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു് സാമ്പത്തികനഷ്ടം ധാരാളമുണ്ടായി. സ്കന്ദഗുപ്തന്റെ നിൎയ്യാണത്തോടുകൂടെ ഗുപ്തവംശം ശോഷിച്ചു് അപ്രത്യക്ഷമായി.

ഗുപ്തന്മാരുടെ ഐശ്വൎയ്യദശ. ചന്ദ്രഗുപ്തൻ; സമുദ്രഗുപ്തൻ, ചന്ദ്രഗുപ്തൻ രണ്ടാമൻ, കുമാരഗുപ്തൻ ഒന്നാമൻ, സ്കന്ദഗുപ്തൻ, ഇവരുടെ ഭരണകാലം ഗുപ്തന്മാരുടെ ഐശ്വൎയ്യദശയായി ഗണിക്കാം. ഇക്കാലത്തു്, രാഷ്ട്രം, സമുദായം, മതം മുതലായ മനുഷ്യജീവിതഭാഗങ്ങളിൽ ഒരു നവചൈതന്യം പ്രകാശിച്ചു. ഭരണം തൃപ്തികരമായിരുന്നു. മൌൎയ്യഭരണദോഷങ്ങൾ ഒന്നും ഗുപ്തഭരണത്തിൽ കലൎന്നിരുന്നില്ല. സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിനും, ശാസ്ത്രാദികൾക്കും ഇക്കാലത്തു അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായി. ബുദ്ധമതത്തിന്റെ ദയനീയമായ മരണശബ്ദം ബ്രാഹ്മണമതം കേൾക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. ഇവിടെ ബ്രാഹ്മണമതത്തിന്റെ ഒരു പരിവൎത്തനഘട്ടമാണു് കാണുന്നതു.

ബുദ്ധമതം അടിച്ചുടച്ച യാഗങ്ങളും, പലായനം ചെയ്യിച്ച ഇന്ദ്രാദി ദേവന്മാരും പൊയ്പോയി. ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവൻ എന്ന പൌരാണികദേവന്മാർ ശക്തരായിത്തീൎന്നു. ബുദ്ധമതത്തെപ്പോലെ ഹിന്ദുമതത്തിനുണ്ടായ പ്രചാരണോദ്യമത്തിൽ, നാടൊട്ടുക്ക ദേവാലയങ്ങളും വിഗ്രഹാരാധനയും വൎദ്ധിച്ചു. ഈശ്വരപൂജയ്ക്കു യാഗവിധികളെ മാതൃകയാക്കിയുള്ള താന്ത്രികസമ്പ്രദായങ്ങളുമെല്ലാം ബ്രാഹ്മണമതം സൃഷ്ടിച്ചു. ക്രമേണ മൃദുശീലനായ ബ്രഹ്മാവിനെ ഭജിക്കാൻ ആളുകൾ ഇല്ലാതായി. ആ ദേവൻ ബ്രഹ്മലോകത്തിലെ നിർബാധമായ ജീവിതത്തിൽ വേദവേദാംഗപാരായണാദികൾ ചെയ്തു തുടങ്ങി ജീവിച്ചു. സൎവ്വം ഭസ്മീകരിക്കുന്ന ശിവനെയും, രക്ഷാമൂൎത്തിയായ വിഷ്ണുവേയും ആരാധിക്കുന്ന മതപദ്ധതികൾ ഉണ്ടായി. കാലാന്തരത്തിൽ കൃഷ്ണൻ വിഷ്ണുവിന്റെ അവതാരമായി വിഗ്രഹത്തിൽ വച്ചു ആരാധിക്കപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. ബ്രാഹ്മണമതത്തിന്റെ ഈ രൂപാന്തരമാണ് ഇന്നു പരന്നിരിക്കുന്ന ഹിന്ദുമതാനുഷ്ഠാനം.

ഗുപ്തസാമ്രാജ്യക്ഷയം.

അവസാനഗുപ്തനായ കുമാരഗുപ്തൻ രണ്ടാമൻ 530-മുതൽ 435-എ. ഡി. വരെ രാജ്യം ഭരിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത്, രാജ്യവിസ്തൃതി, ആക്രമണത്തെ ഭയന്നിട്ടെന്നപോലെ സങ്കോചിച്ച്, മഗധത്തിലെ ഏതാനും ചില പ്രദേശങ്ങൾ മാത്രമായിത്തീൎന്നു. എട്ടാംശതാബ്ദത്തിൽ ഭരിച്ചിരുന്ന ജീവിതഗുപ്തന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞതിൽപിന്നെ ഗുപ്തരാജ്യത്തിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കാനേയില്ല.

ചന്ദ്രഗുപ്തവിക്രമാദിത്യന്റെ പിൻഗാമികളുടെ അപ്രാപ്തിയും ഹൂണന്മാരുടെ തെരുതെരെയുണ്ടായ ആക്രമണവും, സൎവ്വോപരി സാമ്രാജ്യത്തിനു നേരിട്ട നിൎദ്ധനത്വവും എല്ലാംകൂടി ഗുപ്തസാമ്രാജ്യത്തെ ലോകദൃഷ്ടിയിൽനിന്നും എന്നെന്നേക്കും മറച്ചു.

അദ്ധ്യായം ൧൨.

ഹൂണന്മാരുടെ ആക്രമണം.

മംഗോളിയാവംശക്കാരായ ഹൂണന്മാരുടെവാസസ്ഥാനം ഏഷ്യയുടെ മദ്ധ്യദേശങ്ങളിലായിരുന്നു. ഇവർ രണ്ടായിപ്പൊട്ടിത്തിരിഞ്ഞു് ഒരുകൂട്ടർ അററില എന്ന സംഘമുഖ്യന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ യൂറോ

പ്പിനെ ആക്രമിച്ചു. ശ്വേതഹൂണന്മാർ എന്ന പേരുള്ള മറേറസം ഘം പാരസികത്തെ ജയിച്ചു കാബൂളിലെ കുശാൻവംശത്തോടു നേരിട്ടു. 455 എ. ഡി. യിൽ സ്കന്ദഗുപ്തൻ ഹൂണന്മാരുടെ ഇൻഡ്യൻ ആക്രമണത്തെ തടഞ്ഞു. എന്നാൽ ഹൂണന്മാർ അവരുടെ ആക്രമണം അവസാനിപ്പിച്ചില്ല. എ. ഡി. 510-ഓടുകൂടെ ഹൂണന്മാർ പഞ്ചാബിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ സമ്പാദിച്ചു. ഹൂണനേതാവായ മിഹിരഗുലനു ഭാരതചക്രവൎത്തിയുടെ പ്രതാപങ്ങളെല്ലാമുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം ഇൻഡ്യ, ഏഷ്യയിലെ ഹൂണസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു സംസ്ഥാനമായിത്തീൎന്നു. ഹൂണസാമ്രാജ്യം പാരസീകത്തിന്റെ കിഴക്കേ അതിൎത്തിമുതൽ ചീനദേശംവരെ വ്യാപിച്ചിരുന്നു. മിഹിരഗുലൻ ഹൂണചക്രവൎത്തിയുടെ സാമന്തനായിരുന്നുവെന്നുതോന്നുന്നു. ഹൂണന്മാർ വിശാലമായ മാറിടവും, പതുങ്ങിയ മൂക്കും, ചെറുകിയ കണ്ണും ഉള്ള കുറുകിത്തടിച്ച മനുഷ്യരായിരുന്നു. അവരുടെ പ്രകൃതമോ മൃഗീയം; മിഹിരഗുലൻതന്നെ രുധിരലോലുപനായ ഭൂലോകകണ്ടകനായിരുന്നു. മിഹിരഗുലന്റെ ക്രൂരകൎമ്മങ്ങൾ സമഗ്രസ്ഥിതിയിലെത്തിയപ്പോൾ അയാളെ ഓടിക്കുന്നതിനു ഹിന്ദുക്കൾ എല്ലാം യോജിച്ചു. ഇവരിൽ പ്രധാനി മഗധയിലെ ബലാദിത്യനായിരുന്നു. എ. ഡി. 528-ൽ മിഹിരഗുലൻ ഓടി കാശ്മീരത്തിൽ രക്ഷ തേടി. കാലതാമസമെന്യേ അഭയം നല്കിയ കാശ്മീരരാജനോടുള്ള നന്ദിയുടെ കൂടുതൽകൊണ്ടു മിഹിരഗുലൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജ്യം കൈവശപ്പെടുത്തി. അനന്തരം അയാൾ ഗാന്ധാരാക്രമണവും ബൌദ്ധസംഹാരവും തുടങ്ങി. ഇതു് എ. ഡി. 540-തോടുകൂടെ മിഹിരഗുലന്റെ പ്രാണവിയോഗത്തിൽ പൎയ്യവസാനിച്ചു. ഇൻഡ്യയിൽനിന്നുണ്ടായ ഹൂണന്മാരുടെ പലായനത്തെ തുടൎന്നു തുൎക്കികൾ അവരുടെ സാമ്രാജ്യത്തെ പാരസീകത്തിൽ തകൎത്തു.

ഹൂണശക്തിക്ഷയം.

ഹിന്ദുക്കൾ ഒന്നിച്ചു ചേരുകയും അതിന്റെഫലമായി കാരൂർ യുദ്ധത്തിൽ പററിയ തോൽവിയും, ഇൻഡ്യയ്ക്കു വെളിയിൽ തുൎക്കികളും പാരസീകരും യോജിച്ചതും, അതിന്റെ ഫലമായി ഹൂണന്മാൎക്കു് അക്സസ് നദീതീരത്തുവച്ചു പററിയ പരാജയവും ഹൂണസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷയഹേതുക്കളാകുന്നു.

ഫലങ്ങൾ.

ഹൂണന്മാരുടെ ആക്രമണരംഗത്തിൽ ഗുപ്തവംശം അന്തൎദ്ധാനം ചെയ്തു. തന്മൂലം അഫ്ഗാൻരാജ്യം സ്ഥാപിച്ചതുവരെ അരാജകത്വം രാജ്യത്തെ പീഡിപ്പിച്ചു. ഹൂണന്മാർ പരാജയവിഷയത്തിൽ കാരൂരിൽവച്ചു പഠിച്ച പാഠം പ്രസിദ്ധമായിത്തീരുകയാൽ മാമൂദ്

ഗസ്നിയുടെ കാലംവരെ ഇൻഡ്യയിലേക്ക ആക്രമണങ്ങൾ എത്തിനോക്കകക്കൂടെ ചെയ്യില്ല. സാമ്രാജ്യാഭാവത്തിൽ അരാജകത്വം ഉണ്ടായെങ്കിലും അസംഖ്യം രാജപുത്രരാജ്യങ്ങൾ കമിഞ്ഞുവന്നു. ഹൂണന്മാർ, ഒട്ടധികം ഇൻഡ്യൻജനതയിൽ സങ്കലനം ചെയ്തു. ഘൂർജ്ജരന്മാർ ഹിന്ദുക്കളുടെയും ഹൂണന്മാരുടെയും സങ്കരവർഗ്ഗമായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൧൩.

ഹർഷസാമ്രാജ്യം.

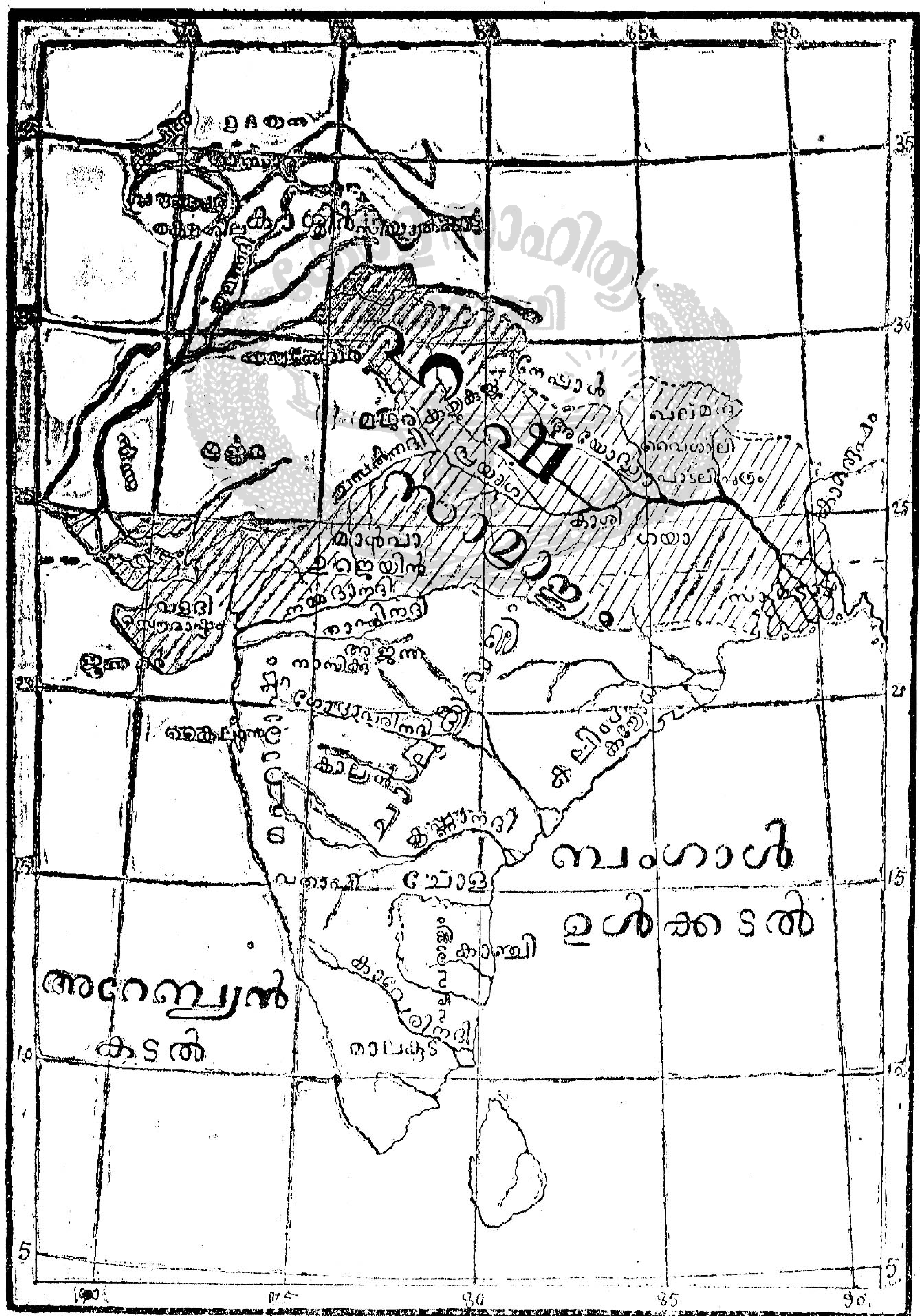
606—647 എ. ഡി.

ഹൂണന്മാരുടെ പരാജയത്തിനുശേഷം ആറാംശതവർഷത്തിന്റെ അവസാനംവരെ ചരിത്രകാരനെ മൌനിയാക്കുന്ന ഒരു നിശ വീണ്ടും ഇൻഡ്യയെ അവ്യക്തമാക്കുന്നു. രാജ്യങ്ങൾ അധികവും വിഭക്തങ്ങളായി ഇടപ്രഭുക്കന്മാരാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇക്കാലത്തു പടിഞ്ഞാറേ ഇൻഡ്യയിൽ, അഹമ്മദാബാദ്, കച്ച്, ബറോഡ എന്നീ സംസ്ഥാനങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ട ഒരുരാജ്യം ഉച്ഛ്രായത്തിലെത്തി. ആ ശതാബ്ദാന്തത്തിൽ ഈ രാജ്യത്തെ ഭരിച്ചിരുന്ന രാജാവു ശിലാദിത്യനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സർവ്വഭൂതങ്ങളോടും കരുണയുള്ള ഒരു ബുദ്ധമതാനുസാരിയായിരുന്നു. എ. ഡി. 620 മുതൽ 643 വരെ സഞ്ചാരംചെയ്തു ഇൻഡ്യ സന്ദർശിച്ച ഹ്യൂൻസാങ്ങിന്റെ വിവരണത്തിൽനിന്നാണു ഇവയും താഴെപ്പറയുന്ന മററു വിവരവിശേഷങ്ങളും നമുക്ക ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

ഹർഷൻ.

ഏഴാംശതാബ്ദത്തിന്റെ പ്രഭാതപ്രകാശത്തിൽ സാമ്രാജ്യശകലങ്ങളായ നിരവധി രാജ്യങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സ്ഥാനേശ്വരം തലസ്ഥാനമാക്കിയിരുന്ന ശ്രീകണ്ഠരാജാക്കന്മാരുടെ ചക്രവർത്തിപ്രഭവിതാൻ തുടങ്ങുന്ന ഉന്നതമകുടങ്ങൾ നമ്മുടെ കണ്ണിനു മുൻപിൽ തെളിയുന്നു. ഹർഷവർദ്ധനൻ ശ്രീകണ്ഠത്തിലെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരോഹണം ചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണത്തിൽ ചരിത്രവിശ്രുതമായ ഹർഷസാമ്രാജ്യം വിസ്തൃതമായിത്തീരുന്നു.

ആറാംശതാബ്ദത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ ശ്രീകണ്ഠത്തിലെ രാജാവ് പ്രഭാകരവദ്ധനനായിരുന്നു. മാളവർ, ഹൂണന്മാർ, ഘൂജ്ജരന്മാർ ഇവരുടെ പ്രപാതകാരണനായ പ്രഭാകരവദ്ധനൻ പ്രസിദ്ധനായിത്തീൻ ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ മാതാവ് ഗുപ്തവംശജയായിരുന്നതിനാൽ അവശേഷിച്ചിരുന്ന ഗുപ്തശക്തി രാജാവിന് അനുകൂലമായി. 605-ൽ പ്രഭാകരവദ്ധനൻെറ പ്രഥമപുത്രനായ രാജവദ്ധനൻ, പിതാവ് വെടിഞ്ഞ രാജ്യത്തെ ഭരിച്ചുതുടങ്ങി. അടുത്ത വർഷത്തിൽ ഒരു അത്യാഹിതമുണ്ടായി. രാജവദ്ധനൻെറ സഹോദരി രാജ്യശ്രീയായിരുന്നു. രാജ്യശ്രീയുടെ ഭത്താവും കന്യൂജിലെ രാജാവുമായ ഗ്രഹ

വൎമ്മനേ മാളവത്തിലെ രാജാവു കൊന്നു; രാജ്യശ്രീയേ ബന്ധനത്തിലാക്കി. രാജവൎദ്ധനൻ കുപിതനായി, മാളവേശനോടു പോരിനു പുറപ്പെട്ടു. യുദ്ധത്തിൽ രാജവൎദ്ധനൻ മരിച്ചു.

എ. ഡി. 606-ാമാണ്ടു പരേതന്റെ അനുജൻ, ഹൎഷവൎദ്ധനൻ രാജ്യഭാരം കയ്യേററു. രാജവൎദ്ധനന്റെ പുത്രനായി ഒരു ശിശുവുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും പാരമ്പൎയ്യനിയമം ഉപേക്ഷിച്ചു പ്രഭുക്കന്മാർ ഹൎഷവൎദ്ധനനെ രാജാവായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കിരീടധാരണം കൊണ്ടാടിയതു എ. ഡി. 612-ാമാണ്ടാണ്.

ഹൎഷൻ വളരെ ആശയുള്ള കൂട്ടത്തിലായിരുന്നു. ഇൻഡ്യമുഴുവൻ ഒരൊററ വെൺകൊററക്കുടയുടെ കീഴിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം ഹൎഷന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തിങ്ങിയിരുന്നു. അൻപതിനായിരം കാലാളുകളോടും, ഇരുപതിനായിരം അശ്വങ്ങളോടും കൂടെ അദ്ദേഹം ദിഗ്വിജയത്തിനു കാപ്പുകെട്ടി. ആറുവൎഷത്തിനുള്ളിൽ ഹൎഷൻ പശ്ചിമോത്തരപ്രദേശങ്ങളധികവും, ബങ്കാളിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും പിടിച്ചടക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യം മുൻപുണ്ടായിരുന്നതിന്റെ മൂന്നുഗുണമായി. ഭരണാവസാനത്തോടുകൂടെ ഹൎഷസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അതിൎത്തി പടിഞ്ഞാറു മുൾട്ടാൻ വരെയും തെക്കു നൎമ്മദവരെയും വ്യാപിച്ചു. ഉത്തരഭാരതം മുഴുവനും ഹൎഷസാമ്രാജ്യമായിരുന്നു. നേപ്പാളം സാമന്തരാജ്യംമാത്രം. ദക്ഷിണാപഥത്തെ പിടിച്ചടക്കാൻ ചക്രവൎത്തി യത്നിച്ചു; എങ്കിലും അവിടത്തെ രാജാവു് അജയ്യനായിരുന്നു. കാമരൂപത്തിലേ (ആസ്സാം) രാജാവിന്റെ നമ്രമൌലി, ഹൎഷന്റെ മേൽകോയ്മയേ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

രാജാവു തന്റെ പ്രജകളെ നേരിട്ടു് ഭരിക്കേണ്ടതാണെന്നു് ഹൎഷൻ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഈ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടെ അദ്ദേഹം സഞ്ചരിക്കയും നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും കച്ചേരികൾ വിളിച്ചുകൂട്ടി അധൎമ്മികളേയും അക്രമികളേയും ദണ്ഡിക്കയും ചെയ്തുവന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്തു കരം കുറവും, കുററങ്ങൾ ലഘുവുമായിരുന്നു. കുററങ്ങൾക്കുള്ള ദണ്ഡം ഗുപ്തകാലത്തുണ്ടായിരുന്നതിനേക്കാൾ തുലോം ഘോരമായിരുന്നു. വിരൽമുറിക്കുക, ചെവിയറുക്കുക, കൈവെട്ടുക, മുതലായവ സാധാരണശിക്ഷകളാണ്. ഭൂമിയിൽ നിന്നുള്ള ആദായമാണ് രാജഭണ്ഡാഗാരത്തെ അധികം നിറച്ചതു്. വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ഭരണകേന്ദ്രംതന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. ബൌദ്ധന്മാരും ബ്രാഹ്മണരും വിദ്യാപ്രചരണം ചെയ്തുവന്നു. ബുദ്ധമതവും, ജൈനമതവും, ബ്രാഹ്മണമതവും സമകാലികങ്ങളായി വൎത്തിച്ചിരുന്നു. ഹൎഷൻ ബുദ്ധമതാനുസാരിയായിരുന്നു; അന്ത്യമടങ്ങിൽ ചക്രവൎത്തിക്കു ബുദ്ധമതത്തോടുള്ള ഭക്തി സീമാതീതമായി. ഹൎഷൻ

ഒരു കവിയുമായിരുന്നു. നാഗാനന്ദം, രത്നാവലി മുതലായ സംസ്കൃത നാടകങ്ങൾ ഹർഷന്റേതെന്നു പറയുന്നു. പ്രസിദ്ധ സംസ്കൃതഗദ്യകാരനായ ബാണൻ ഹർഷന്റെ സംരക്ഷണത്തിലാണ് ജീവിതം നയിച്ചത്. ബാണന്റെ "ഹർഷചരിത"ത്തിൽനിന്നും രാജാവെയും രാജ്യവാസികളെയും പററിയുള്ള ചില വിവരങ്ങൾ നമുക്കു ലഭിക്കുന്നുണ്ട്.

എ. ഡി. 643-ൽ ഗഞ്ജാംകാരോടു നേരിട്ടതു ചക്രവർത്തിയുടെ ഒടുവിലത്തെ ആക്രമണമായിരുന്നു. പ്രാണികളുടെ പ്രാണാപഹരണത്തെ രാജാവു് നിഷേധിച്ചു. അദ്ദേഹം യാത്രക്കാർക്കു വഴിയമ്പലങ്ങളും, ദരിദ്രന്മാർക്കു ഭോജനശാലകളും, ആതുരന്മാർക്കു ഔഷധശാലകളും ഏർപ്പെടുത്തി. ചക്രവർത്തി ഹിന്ദുക്ഷേത്രങ്ങളും ബൌദ്ധദേവാലയങ്ങളും പണികഴിപ്പിച്ചു. ഗംഗയുടെ തീരത്തു നിരക്കെ അദ്ദേഹം ബൌദ്ധസ്തൂപങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിച്ചു. ആദികാലങ്ങളിൽ ഹർഷൻ അശോകപദ്ധതിയായ ഹീനയാനബുദ്ധമതത്തിൽ ചേർന്നു. എന്നാൽ ഒടുവിൽ കനിഷ്കനാൽ സ്ഥാപിതമായ മഹായനപക്ഷത്തിൽ കൂടി. ഹ്യൂൻസാങ്ങും ഈ പദ്ധതിക്കാരനായിരുന്നു. ഹർഷന്റെ തലസ്ഥാനനഗരി വിഖ്യാതമായ കനൗജായിരുന്നു. എ. ഡി 646-ൽ ഏകദേശം 657 കയ്യെഴുത്തുഗ്രന്ഥങ്ങളും കൊണ്ട് ഹ്യൂൻസാങ്ങ് ഇൻഡ്യയിൽനിന്നും മടങ്ങി. എ. ഡി. 647-ൽ ഹർഷൻ പരലോകപ്രാപ്തനായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിയോഗദുഃഖത്താലെന്നപോലെ മർമ്മം ഭേദിച്ച സാമ്രാജ്യം ശിഥിലീഭവിച്ചു.

ചരിത്രത്തിൽ ഹർഷന്റെ സ്ഥാനം.

മനുഷ്യന്റെ സർവ്വതോമുഖമായ അഭിവൃദ്ധിക്ക് അനുകൂലമായ ഭരണവ്യവസ്ഥയോടുകൂടെ ഇൻഡ്യ ആദ്യമായി ശോഭിച്ചത്, ചന്ദ്രഗുപ്തമൌര്യന്റെ കാലത്തായിരുന്നു. ആ പരമ്പരയിൽ അവസാന സാമ്രാജ്യാധിപതി ഹർഷനത്രേ. ഭരണതന്ത്രം, സാഹിത്യം, മതം എന്നീ ശാഖകളിൽ ഹർഷന്റെ സ്ഥാനം ഉത്തുംഗമാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദാക്ഷിണ്യശീലവും ഊർജ്ജസ്വലതയും രാജോചിതമായ ഗുണങ്ങൾതന്നെയാണ്. അക്ബറെപ്പോലെ ഹർഷനും രണവല്ലഭനായിരുന്നു ഹർഷന്റെ ഭരണകാലം ഐശ്വര്യസമ്പൂർണ്ണമാകയാൽ അദ്ദേഹത്തെ മഹാനായ ഒരു സമ്രാട്ടായി പരിഗണിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൫ർ.

രാജപുത്രഇൻഡ്യ.

മദ്ധ്യകാലം.

1650—1200 എ. ഡി.

ആൎയ്യന്മാരുടെയും ദ്രാവിഡന്മാരുടെയും മിശ്രീകരണത്തിൻെറ കഥയാണ് പ്രാചീനഇൻഡ്യയുടെ ചരിത്രം. വേദങ്ങൾ രചിച്ച കാലത്തു ഈ രണ്ടു വൎഗ്ഗങ്ങളും അന്യോന്യം ശത്രുക്കളായി വൎത്തിച്ചിരുന്നു. ബുദ്ധമതത്തിൻെറ പ്രചാരത്തോടുകൂടെ ആൎയ്യന്മാൎക്കും അനാൎയ്യന്മാൎക്കും യോജിപ്പും സങ്കരവും ഉണ്ടായി. ഏഴാംശതാബ്ദത്തിൽ ഈ സങ്കരം പൂൎത്തിയായി. ഗുപ്തന്മാരും ഹൂണന്മാരും ഇതിന്ന് അനുകൂലികളായിരുന്നു. എ. ഡി. 650-മുതൽ 950-വരെ വടക്കേ ഇൻഡ്യ അരാജകത്വത്തിൽ നിമഗ്നമായി. അതിൽപിന്നെ മഹമ്മദീയരുടെ ആക്രമണംവരെയുള്ള കാലങ്ങളിൽ വടക്കേഇൻഡ്യയിൽ അനവധി ചെറിയ രാജ്യങ്ങൾ ഉത്ഭവിച്ച് ഏറെക്കുറെ പ്രബലങ്ങളായിത്തീൎന്നു.

രാജപുത്രന്മാർ.

രാജപുത്രന്മാരെ മൂന്നു വൎഗ്ഗക്കാരായി തിരിക്കാം. ഒന്ന് പ്രാചീനഹിന്ദുരാജാക്കന്മാരുടെ വംശവും, രണ്ട്, ആൎയ്യന്മാരിൽ ലയിച്ച ആദിമനിവാസികളും, മൂന്ന് ഹിന്ദുമതം സ്വീകരിച്ച അന്യദേശികളും ആകുന്നു. ശകന്മാർ, പാർത്തിയന്മാർ, ഹൂണന്മാർ മുതലായവർ പലപ്പോഴായി ഇൻഡ്യയിൽ പ്രവേശിച്ച് ലയിച്ച വസ്തുത വിസ്മരിച്ചിരിക്കയില്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. രാജപുത്രർ ഹിന്ദുമതത്തിൽ ഭക്തിയും, ഹൈന്ദവാചാരങ്ങളിൽ നിഷ്ഠയും, മദ്ധ്യഏഷ്യയിലേ ജനങ്ങളോടൊപ്പം രണശൂരതയും ഉള്ളവരായിരുന്നു. ഇവരുടെ കാലത്തു പരസ്പരസ്പൎദ്ധയും മത്സരവും വടക്കേഇൻഡ്യയുടെ പ്രധാനപ്രകൃതമാണ്.

രാജപുത്രന്മാരെല്ലാം ഒരേപൂൎവ്വികനിൽനിന്നുത്ഭവിച്ചതായി വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇവരിൽ രാജാക്കന്മാരായവർ തങ്ങളുടെ വംശത്തെ സൂൎയ്യൻ, ചന്ദ്രൻ, അഗ്നി എന്നീ ദേവന്മാരോടുകൂടെ സംബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. പരസ്പരം വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിനു പ്രതിബന്ധം യാതൊന്നുമില്ല. ഐതിഹ്യം, ആചാരം, ജീവിതരീതി മുതലായവ

എല്ലാവക്കും സമാനമാകുന്നു. ജാതിസ്നേഹം, നായകാരാധനം, അനുസരണം എന്നീ സ്വഭാവഗുണങ്ങൾ ഇവരിൽ കാണുന്നുണ്ട്. കൃഷിജോലി രാജപുത്രന്മാക്ക് നിന്ദ്യമായിരുന്നു. സമാനമായ ആചാരങ്ങൾ, ആത്മാഭിമാനം ഇതുരണ്ടും ഇവരുടെ ഉൽകഷ്ത്തിനു നിദാനങ്ങളാണ്.

യുദ്ധരീതി. രാജപുത്രൻ ഗർഭത്തിൽകിടക്കുമ്പോൾതന്നെ പോരാളിയാകുന്നു. ധൈര്യം, ഉദാരത, വിശ്വാസ്യത മുതലായ മഹദ്ഗുണങ്ങളുള്ള ഇവർ ഇൻഡ്യയിൽ ഉൽകൃഷ്ടപദവിയിൽ തിളങ്ങുന്നതുകൊണ്ട് അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടതില്ല.

സമുദായം യുദ്ധവും രക്ഷയും മാത്രമാണ് തങ്ങളുടെ കർത്തവ്യകർമ്മമെന്നു വാദിക്കുന്ന ക്ഷത്രിയന്മാരായിട്ടാണ് രാജപുത്രന്മാർ ജീവിക്കുന്നത്. ശൌര്യവും, തേജസ്സും, ആത്മാഭിമാനവും സ്ത്രീപുരുഷഭേദമെന്യേ ഉണ്ടുതാനും. ബ്രാഹ്മണമതാചാരങ്ങളെ അക്ഷരംപ്രതി അനുഷ്ഠിച്ചുപോരുകയാൽ ഇവക്കു ബ്രാഹ്മണഭക്തി കട്ടകട്ടിയാണ്. ലോകത്തിൽ ഏറ്റവും അപമാനമായി ഇവർ ഗണിച്ചുവന്നതു് പോരിൽ പിന്തിരിയുക എന്നതായിരുന്നു. വിജയികളായ ശത്രുക്കളുടെ നീചവും നിന്ദ്യവുമായ പെരുമാറ്റത്തെ ദുസ്സഹമായി കരുതി രാജപുത്രസ്ത്രീകൾ ചിതാഗ്നിയിൽ സ്വശരീരങ്ങൾ ചാമ്പലാക്കിവന്നു.

രാജപുത്രന്മാക്കു രാഷ്ട്രീയമായ ദൂരദൎശനം ഇല്ലായിരുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യപ്രമത്തന്മാരായ ഇവർ പർവ്വതാന്തരാളങ്ങളിലെ ചെറിയചെറിയ രാജ്യങ്ങൾകൊണ്ട് പരിതൃപ്തരായി. ഇണക്കുത്തും സൌന്ദര്യപ്പിണക്കവും ധാരാളമുണ്ടായിരിക്കയാൽ മുഹമ്മദുസാമ്രാജ്യം ഇവരുടെ അഭിമാനകോലാഹലങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചു.

വടക്കേഇൻഡ്യയിൽ, ചോഹന്മാർ, പരിഹരർ, ടോമാരർ, ഗുജ്ജരന്മാർ എന്നിവരും, തെക്കേഇൻഡ്യയിൽ ചണ്ഡാളർ, കാലച്ചൂരികൾ, ഗാർവാർക്കർ, രാഷ്ട്രകൂടർ, ചാലൂക്യർ, പല്ലവർ ഇവരും പ്രധാനപ്പെട്ട രാജപുത്രവർഗ്ഗക്കാരാണു. ഗുജറാറ്റ്, ഡൽഹി, കന്നൂജ്, ബങ്കാൾ, കാശ്മീരം, മാൾവാ, ആജ്മീർ എന്നീ ഏഴു രാജപുത്രരാജ്യങ്ങളും വടക്കേഇൻഡ്യയിൽ ഉള്ളവയാകുന്നു.

ഡൽഹി.

പരിഹരവർഗ്ഗത്തിൽ ജനിച്ച അനംഗപാലൻ ഏ. ഡി. 1050-ാമാണ്ടോടുകൂടെ ഡൽഹിയിലെ രാജപുത്രരാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു. ഈ രാജവംശത്തിനു ടോമാരർ എന്നു പേർ പറയുന്നു. ചോഹർക്കു

ലജാതനായ ആജ്മീറിലെ വിചാലദേവൻ പന്ത്രണ്ടാംശതാബ്ദത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ അനംഗപാലഭീതിയനെ തോല്പിച്ചു. പരാജിതൻ തന്റെ പുത്രിയെ ജേതാവിനു വിവാഹംചെയ്തുകൊടുക്കയും അവരുടെ മകനു് ഡൽഹിരാജ്യത്തിനുള്ള അവകാശം സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. 1170-ൽ അനംഗപാലൻ മരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൌത്രൻ ആജ്മീറിലെ പൃഥ്വിരാജൻ ഡൽഹിരാജാവായിത്തീൎന്നു. 1191-ൽ പൃഥ്വിരാജന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ രാജപുത്രന്മാർ മഹമ്മദുഗോറിയോടു നേക്കയും തരൌറി യുദ്ധത്തിൽ അയാളെ തോല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ 1192 ആയപ്പോഴേക്കും രാജപുത്രന്മാർ ഭിന്നിച്ചു. ഗോറിയുടെ രണ്ടാംആക്രമണത്തെ തടയാൻശ്രമിക്കാതെ കനൌജിലെ ജയചന്ദ്രനും തൽപക്ഷക്കാരും ഉദാസീനരായി. പൃഥ്വിരാജൻ മഹമ്മദുഗോറിയോടേററു വീരസ്വൎഗ്ഗം പ്രാപിച്ചു. ഈ സംഭവം മാഹമ്മദാധികാരത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ശകുനംതന്നെയായിരുന്നു.

കനൌജ്.

ഹൎഷന്റെ കാലത്തു കനൌജ് ഒരു പട്ടണം മാത്രമായിരുന്നു. എ. ഡി. 860-ൽ നാഭാഗൻ എന്ന ഘൂൎജ്ജരരാജാവു് കനൌജ് കൈവശപ്പെടുത്തി. ഇരുനൂറുവൎഷകാലത്തേക്കു ഘൂൎജ്ജരന്മാർതന്നെ ഇവിടം ഭരിച്ചു. നാഭാഗപൌത്രനായ മിഹിരഭോജൻ 840-നും 890-നും ഇടയ്ക്കു കനൌജ് ഭരിച്ചിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിനു പല സാമന്തരാജാക്കന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. പിൻഗാമിയായ മഹീപാലന്റെ കാലത്തു കനൌജ് ക്ഷയിച്ചുതുടങ്ങി. വേതർരാജപുത്രന്മാർ രാജ്യം കൈവശപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും കനൌജ് ഛിന്നഭിന്നമായി. 1193-ൽ ഗോറി കനൌജ് പിടിച്ചടക്കി.

മാൾവ.

ഒൻപതാംശതാബ്ദത്തിന്റെ പൂൎവ്വാൎദ്ധത്തിൽ പുലച്ചിയോടുകൂടെ അഗ്നികുലരുടെ ജന്മസ്ഥാനമായ അബൂപൎവ്വതത്തിൽ നിന്നും ഉപേന്ദ്രകൃഷ്ണൻ എന്ന സംഘമുഖ്യൻ കുറേ ആൾക്കാരുമായി ഉജ്ജയിനിയെ കൈവശപ്പെടുത്തി ഭരിച്ചതായി അറിയുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം ധാരാപട്ടണമായിരുന്നു. ഈ വംശത്തിലുള്ള 19 രാജാക്കന്മാർ ഏകദേശം നാനൂറുവൎഷങ്ങളോളം ധാരയിൽ ഭരണം നടത്തി. ഇവരിൽ ഏഴാമത്തേരാജാവായ മുഞ്ജൻ ഒരു നല്ല കവിയും പരാക്രമിയായ യോദ്ധാവും ആയിരുന്നു. മുഞ്ജൻ ചാലൂക്യരാജാവായ തെയിലനേ പതിനാറുപ്രാവശ്യം തോൽപ്പിച്ചതായി കാണുന്നു. എ-ഡി 995-ൽ മുഞ്ജൻ ചാലൂക്യരാജ്യത്തെ ആക്രമിക്കെ വധിക്കപ്പെട്ടു. പതിനൊന്നാംശതാബ്ദത്തിലെ മാൾവയേ ഭരിച്ചിരുന്ന സുപ്രസിദ്ധ

നായ ഭോജരാജാവ് മുഞ്ജൻെറ മച്ചുനനായിരുന്നു. തച്ചുശാസ്ത്രം, ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം, കാവ്യം എന്നീ ശാഖകൾ അക്കാലത്തു തളിത്തുതഴച്ചു. ധാരാപട്ടണത്തിലുള്ള സരസ്വതീക്ഷേത്രത്തിൽ ഇദ്ദേഹം ഒരു വലിയ സംസ്കൃതവിദ്യാലയം നടത്തിവന്നതായറിയുന്നു. 1235-എ-ഡി. യിൽ ആൾട്ടാമിഷിൻെറ കാലത്തു മഹമ്മദീയർ മാൾവ പിടിച്ചടക്കി. 1401-ൽ തൈമൂറിൻെറ ആക്രമണത്തിൽ ഡൽഹിസാമ്രാജ്യം ചിന്നിച്ചിതറിയതുവരെ അവർ മാൾവയേ ഭരിച്ചു. 1401-ൽ ഡിലാവർഖാൻ മാൾവയിൽ ഭരണകർത്താവായി.

അദ്ധ്യായം ൧൫.

ഡക്കാൺ.

ദ്രാവിഡന്മാർ.

കൃഷ്ണ, നമ്മദ, എന്നീനദികളുടെ ഇടയ്ക്കുള്ള പ്രദേശത്തിനു ഡക്കാൺ അല്ലെങ്കിൽ ദക്ഷിണാപഥം എന്നു പേർ പറയുന്നു. ഈ രാജ്യത്തിൻെറ പടിഞ്ഞാറേപ്പകുതി മറാട്ടവും, കിഴക്കേപ്പകുതി ടെലിങ്ഗാനാ, അല്ലെങ്കിൽ തെലിങ്ഗണവുമാണ്. ഈ രാജ്യത്തിൻെറ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുംഉള്ള അതിർത്തികൾ പർവതപംക്തിയാകയാൽ ഡക്കാണിൻെറ ആക്രമണം ലഘുസാദ്ധ്യമല്ല. ഡക്കാൺ ഒരു പീഠദേശമാകയാൽ തദ്ദേശവാസികൾക്കു, തെക്കുള്ള മൈതാനങ്ങളേയും വടക്കുള്ള ഹിന്ദുസ്ഥാനത്തേയും ആക്രമിക്കുവാൻ സൌകര്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഡക്കാണിലെ ജനങ്ങളുടെ ആകൃതിപ്രകൃതികളും ഭാഷയും പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ, ഏററവും പുരാതനകാലം മുതൽ അവിടെ പാർത്തിരുന്ന ദ്രാവിഡരുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ കാണ്മാനുണ്ട്. വിദർഭത്തിലും കലിംഗത്തിലും കുടിയേറിപ്പാർത്തതിൻെറ ശേഷം, ഏകദേശം ബി- സി- ഏഴാംശതാബ്ദം കഴിഞ്ഞാണ് ആര്യന്മാർ ഡക്കാണിൽ വന്നതു്. അക്കാലത്തു അവിടത്തെ ദ്രാവിഡർ കാലോചിതമായ പരിഷ്കാരത്തിൽതന്നെ ജീവിച്ചിരുന്നു. ബി- സി- അഞ്ചാം ശതാബ്ദത്തോടുകൂടെ ഡക്കാണിൽ ആര്യജനത അഭിവൃദ്ധമായി. ആപസ്തംബധർമ്മശാസ്ത്രം ഇവിടെവച്ചു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു. ഗോദാവരീതീരത്തുള്ള പ്രതിസ്ഥാനനഗരം ഇന്ത്യയുടെ പലഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും പാന്ഥന്മാർ വന്നുചേരുന്ന ഒരു വാണിജ്യകേന്ദ്രമായിരുന്നു. ബി- സി മൂന്നാം ശതാബ്ദത്തിൽ മൌര്യസാമ്രാജ്യം ഡക്കാണിനേ ഗ്രസിച്ചു.

അനന്തരകാലങ്ങളിൽ പ്രബലന്മാരായിത്തീൎന്ന രണ്ടു വൎഗ്ഗക്കാരുടെ പേരുകൾ അശോകൻെറ ലേഖനങ്ങളിൽതന്നെയുണ്ടായിരുന്നു ഇവർ മഹാരാഷ്ട്രവാസികളായ രാഷ്ട്രകന്മാർ അല്ലെങ്കിൽ രാഷ്ട്രകൂടന്മാരും (മറാട്ടികൾ), ഇന്നു വ്യവഹാരത്തിലിരിക്കുന്ന തെലുങ്കിൻെറ മാതൃഭാഷ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ആന്ധ്രന്മാർ എന്ന ദ്രാവിഡരുമാകുന്നു. മഗധയേ ഒഴിക്കുന്നതായാൽ ആന്ധ്രം അതിശക്തമായ സൈനികസമ്പത്തുള്ള സാമ്രാജ്യങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അഗ്രിമീയമായിരുന്നു.

ആന്ധ്റന്മാർ.

അശോകൻെറ മരണത്തോടുകൂടെ ആന്ധ്രരാജ്യം സ്വാതന്ത്ര്യോദയം കണ്ടു കണ്ണുകൾ തുറന്നു. ഗോദാവരിയുടെയും കൃഷ്ണയുടെയും ഡൽററയിലുള്ള ടെലിങ്ഗാന എന്ന തെലുങ്കുരാജ്യത്തെയാണ്, ആന്ധ്റന്മാർ ഭരിച്ചിരുന്നതു്. ബി- സി- 250 മുതൽ എ- ഡി- 226-വരെ മുപ്പതുരാജാക്കന്മാർ തുടൎന്നു ഭരിച്ചതായും പൂൎവ്വപശ്ചിമസമുദ്രങ്ങളെ സ്പൎശിച്ചുകൊണ്ടു ആന്ധ്റരാജ്യം ഡക്കാൺ മുഴുവനും വ്യാപിച്ചു ശയിച്ചതായും കാണുന്നു. ഗുജറാററിലെ ക്ഷത്രപന്മാരും ആന്ധ്റരാജാക്കന്മാരും കൂടി 200- എ- ഡി- മുതൽ കലഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എ- ഡി- 126-ൽ വിലിവായകുരൻ അല്ലെങ്കിൽ ഗൌതമീപുത്രശതകൎണ്ണി നഹപാനക്ഷത്രപരാജാവേ വധിച്ചു. താമസമെന്യേ രുദ്രാദമൻ എന്ന ക്ഷത്രപരാജാവു് അക്കാലത്തെ ആന്ധ്റരാജാവിനേ പരാജിതനാക്കി. 226-ാമാണ്ടു എ- ഡി. യോടുകൂടെ ആന്ധ്റസാമ്രാജ്യം ക്ഷേമിച്ചുതുടങ്ങി.

ആന്ധ്റന്മാരുടെ ശിലാരേഖകളിൽനിന്നും ഡക്കാണിലെ അക്കാലത്തെ സ്ഥിതികൾ കുറേയൊക്കെ അറിയുന്നുണ്ടു്. ബുദ്ധമതത്തിൻെറ പ്രചാരം ആദികാലത്തു് അധികമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അചിരേണ ബ്രാഹ്മണമതവും എഴുന്നുവന്നു. ഈ രണ്ടു മതങ്ങളും പരസ്പരവിരോധം കൂടാതെതന്നെ വൎത്തിച്ചു. ബൌദ്ധപുരോഹിതന്മാൎക്കായി പല മഠങ്ങളും, പഥികന്മാരുടെ സുഖസൌകൎയ്യങ്ങൾക്കായി വഴിയമ്പലങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ബൌദ്ധന്മാർ ഉണ്ടാക്കിയ ഗുഹാക്ഷേത്രങ്ങളും അനവധി കാണ്മാനുണ്ടു്. വ്യവസായത്തിനു കുറവൊട്ടുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. തൊഴിലുകൾ പ്രത്യേകമേൽനോട്ടത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ടുവന്നു.

പല്ലവന്മാർ.

ആന്ധ്റക്ഷയാനന്തരമുള്ള മൂന്നൂററിഅൻപതുവൎഷത്തെ ചരിത്രകാലം പ്രമാണമില്ലാത്ത വിവരങ്ങൾമാത്രമേ നല്കുന്നൊള്ളു. പല്ലവന്മാർ കാലേകൂട്ടിതന്നെ തെക്കേഇൻഡ്യയിൽകടന്നു ഗോദാവരി

യുടെ ദക്ഷിണപ്രാന്തങ്ങളിലുള്ള ദേശങ്ങളെ കൈവശപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഈ പല്ലവന്മാർ പാർത്തിയൻഗോത്രക്കാരാണെന്നു ചിലർ വിശ്വസിക്കുന്നു. പല്ലവന്മാർ ആസ്ത്രേലേഷ്യയിലെ വർഗ്ഗക്കാരോടു ബന്ധമുള്ള നാഗവംശക്കാരാണെന്നും, ഇവരുടെ പ്രഥമാവാസം മദ്രാസിനു ചുററുമായിരുന്നെന്നും, തഞ്ചാവൂർ' തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ആക്രമിച്ചതാണെന്നും ഒരഭിപ്രായം പ്രൊഫസർ ശ്രീനിവാസയ്യങ്കാക്കുണ്ട്. പല്ലവർ ദക്ഷിണഭാരതത്തിലെ ഒരു പഴയ വർഗ്ഗമാണെന്നുമാത്രം വിശ്വസിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പല്ലവരുടെ ചരിത്രം ഒന്നും എഴുതിയിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും, മാമല്ലാപുരം (മഹാബലിപുരം) ക്ഷേത്രം തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി പാറക്കോട്ടഗുഹകൾ ഇവയെല്ലാം പല്ലവരുടെ പരിഷ്കാരചിഹ്നങ്ങളായി നമുക്കു ധാരാളം സ്വീകരിക്കാം. ഇവതന്നെ പല്ലവചരിത്രസാക്ഷ്യങ്ങളുമാകുന്നു.

പല്ലവന്മാരിൽ മൂന്നു വർഗ്ഗക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും "വമ്മ" എന്നുള്ള നാമധേയം ഇവക്കെല്ലാവക്കും സമാനമായിരിക്കയാൽ വർഗ്ഗത്രയത്തിനു വളരെ അടുത്ത ബന്ധമാണുണ്ടായിരുന്നതെന്നു തെളിയുന്നു. ഡക്കാണിൻെറ പടിഞ്ഞാറുമാറി "ദേവാപി"യിൽ ഭരിച്ചിരുന്ന ഒരുകൂട്ടരെ 550-എ. ഡി. യിൽ ചാലൂക്യർ ഓടിച്ചു. ഗോദാവരീതീരത്തിൽ വെങ്ഗി തലസ്ഥാനമാക്കി വാണിരുന്ന മറെറാരുകൂട്ടരെയും 615-എ. ഡി. യിൽ ചാലൂക്യർ നിഷ്കാസനം ചെയ്തു. ഹ്യൂൺസാങ്ങിൻെറ ലേഖനങ്ങളിൽനിന്നും കാഞ്ചീപുരം വാണിരുന്ന പല്ലവവംശക്കാരെപ്പററി പലതും അറിയുന്നുണ്ട്. പരമാത്ഥത്തിൽ പല്ലവന്മാരിൽ പ്രബലന്മാരും, പ്രതാപികളും, പ്രസിദ്ധന്മാരും കാഞ്ചീപുരക്കാരായിരുന്നു. എ. ഡി. 740-തുടങ്ങി തെക്കേ ഇൻഡ്യ ചോളരുടെ പ്രതാപകാലം വീക്ഷിക്കുന്നു. എ. ഡി. 300-മുതൽ ആ കാലംവരെ പല്ലവന്മാർതന്നെ ആധിപത്യംവഹിച്ചിരുന്നു. ചേരരും, ചോളരും, പാണ്ഡ്യരും അക്കാലത്തു് ഇവരുടെ അധികാരച്ഛായയിൽ മങ്ങിമയങ്ങിയിരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നതു്.

സമുദ്രഗുപ്തൻെറ അലഹബാദ്ലിഖിതങ്ങൾ പല്ലവരെപ്പററി ചില വിവരങ്ങളെല്ലാം നല്കുന്നുണ്ട്. എ. ഡി. 340-ൽ സമുദ്രഗുപ്തൻ തെക്കേഇൻഡ്യയിൽ പരാജിതരാക്കിയ രാജാക്കന്മാരിൽ കാഞ്ചീപുരത്തെ വിഷ്ണുഗോപവമ്മനും വെംഗിയിലെ ഹസ്തിവമ്മനും ചേർന്നിട്ടുണ്ട്. കാഞ്ചീപുരാധിപതികൾ ആറാംശതാബ്ദത്തിൻെറ അവസാനംമുതൽ എട്ടാംശതാബ്ദത്തിൻെറ ആദിവരെ ഉൽക്കഷത്തിലിരുന്നു. മഹേന്ദ്രവമ്മൻ ഒന്നാമൻ (600—625) ചെ

ങ്കൽപെട്ട, തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി, ആർക്കാട്ട് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ പാറക ളിലുള്ള ക്ഷേത്രങ്ങൾ പണികഴിപ്പിച്ചു. വെംഗിയെ അശക്തമാക്കി ത്തീർത്ത പുലികേശി രണ്ടാമൻ എന്ന ചാലൂക്യരാജാവു് 610-ഏ. ഡി. യിൽ കാഞ്ചീപുരത്തെ മഹേന്ദ്രവമ്മനുമായി പോർചെയ്തു. യു ദ്ധത്തിൽ കാഞ്ചീപുരരാജാവുതന്നെ ജയിച്ചതായി ഊഹിക്കപ്പെ ട്ടിരിക്കുന്നു.

നരസിംഹവമ്മൻ: (625—645-ഏ. ഡി.) പല്ലവന്മാ രിൽ ഏററവും ശക്തനായി ഭരിച്ചതു നരസിംഹവമ്മനായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം വാതാപിപുരം തകക്കയും, പുലികേശി രണ്ടാമനെ മൂന്നുതവണ യുദ്ധത്തിൽ തോല്പിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഏ. ഡി. 655-ൽ പുലികേശിയുടെ മകനായ വിക്രമാദിത്യൻ കാഞ്ചീപുര ത്തെ ആക്രമിച്ചടക്കി. പല്ലവന്മാർ ദുർബലരായി. അവരുടെ ശ ക്തിക്ഷയം നേരിട്ടു. ഒടുവിലത്തെ പല്ലവരാജാവേ ചോളരാ ജാവായ രാജാദിത്യൻ കീഴടക്കി. ഏ. ഡി. 1200-വരെ ചോള ന്മാരുടെ മേൽകോയ്മയെ സമ്മതിച്ചു പല്ലവന്മാർ വാണിരുന്നു. ബല്ലാറി, മൈസൂറിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ, ചെങ്കൽപെട്ട, തൃശ്ശിനാ പ്പള്ളി മുതലായ ദേശങ്ങൾ പല്ലവപ്രമാണികളുടെ അധികാരത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നതായും, അവരുടെ ശക്തി ഒറീസ്സാവരെ വ്യാപിച്ചിരു ന്നതായും പറയുന്നു.

മതം.

തെക്കേഇൻഡ്യയിൽ, പല്ലവരാജാക്കന്മാരുടെ കാലം മതസം ബന്ധമായ ഒരു പരിവത്തനഘട്ടംകൊണ്ടു പ്രധാനമായിരിക്കുന്നു. പതിനൊന്നാംനൂററാണ്ടോടുകൂടെ ഇൻഡ്യയിൽ ബുദ്ധമതം ലോപി ച്ചുതുടങ്ങി. ഹിന്ദുമതത്തെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനായി പല ആചാ യ്യന്മാരും വിവിധമാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ പുറപ്പെട്ടു. ബുദ്ധമതം അംഗീക രിച്ചിരുന്ന പലരും പുതിയ മതത്തിന്റെ ആകഷകമായ ആവിർഭാ വത്തിൽ, അതിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു. ജൈനമതക്കാരിൽ അധികംപേ രും അവരുടെ മതവിശ്വാസത്തിനു ഭംഗം വരുത്തിയില്ല.

ഏ. ഡി. എട്ടാംശതാബ്ദത്തിന്റെ ഒടുവിൽ കേരളത്തിൽ കാ ലടി എന്ന പ്രദേശത്തു ശങ്കരൻ എന്നപേരിൽ വിശ്വവിശ്രുതനായ ഒരു മതാചാര്യൻ ജനിച്ചു. ഇദ്ദേഹം അദ്വൈതമതത്തെ സ്ഥാ പിച്ച മഹാപണ്ഡിതനാണു്. ഹിന്ദുമതപരിഷ്കാരത്തിൽ ശങ്കരാ ചാര്യർക്ക് ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ട്. ശങ്കരാചാര്യർ ശൈ വമതത്തിന്റെ കത്താവെന്നു പറയുന്നതു് അദ്ദേഹം തന്റെ ഗ്രന്ഥ ങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന 'പരമേശ്വരൻ' എന്ന ഈശ്വരനാ മത്തെ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കാത്തതുകൊണ്ടല്ലേ എന്നു സംശയി

ക്കന്നു. 'പരമേശ്വരൻ' എന്നുള്ള വാക്ക പരമമായ ഈശ്വരനാകുന്ന ആത്മാവിനെ കുറിക്കുന്നതായിട്ടേ ആചാൎയ്യൻ പ്രയോഗിച്ചുകാണുന്നുള്ളു. ഏതായാലും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ദർശനങ്ങളെല്ലാം ശിവനെന്ന ദേവനെ ആരാധിക്കുന്ന ശൈവന്മാർ അംഗീകരിക്കയാണുണ്ടായതു്. ശങ്കരാചാൎയ്യർ കേരളത്തിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടു് ഇൻഡ്യമുഴവൻ സഞ്ചരിച്ചു് തന്റെ അദ്വൈതസിദ്ധാന്തത്തെ പ്രചരിപ്പിച്ചു.

ഹിന്ദുമതത്തെ പരിഷ്കരിക്കാൻ പുറപ്പെട്ട മതാചാൎയ്യന്മാരുടെ ഉജ്ജ്വലത്തായ പ്രസംഗങ്ങളിൽ ബുദ്ധമതം മങ്ങിനിങ്ങിത്തുടങ്ങി. എങ്കിലും ജനങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽനിന്നും ബുദ്ധമതസംസ്കാരങ്ങളോ, അവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു് ബുദ്ധമതാചാരങ്ങളോ നിശ്ശേഷം പോയില്ല. ബ്രാഹ്മണമതക്കാർകൂടി ബുദ്ധമതതത്വങ്ങളിൽ പലതും അംഗീകരിച്ചു. ഹിന്ദുമതം ബുദ്ധമതത്തെ നിന്ദിക്കുന്നെങ്കിൽ അതു ബുദ്ധമതത്തിന്റെ പരിശുദ്ധമായ ജീവൻ മുഴുക്കെ അപഹരിച്ചതിൽപിന്നീടു് ശേഷിച്ച ശവത്തെ മാത്രമാണു്. ഇത്രയുമായിട്ടും ബുദ്ധമതത്തെപ്പോലെ ഹിന്ദുമതം ജനസാമാന്യത്തിന്റെ മതമായിത്തീൎന്നിരുന്നില്ല. ഈ കുറവു പരിഹരിക്കുന്നതിനായി ഒരു മതപരിവൎത്തനമുണ്ടായതാണു് പൌരാണികമതം. പൌരാണികമതത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടെ ഹിന്ദുക്ഷേത്രങ്ങൾ നാടെങ്ങും പരന്നു.

എ. ഡി. പതിനൊന്നാംനൂറ്റാണ്ടിൽ തെക്കേഇൻഡ്യാക്കാരനായ രാമാനുജാചാൎയ്യൻ വൈഷ്ണവമതസ്ഥാപകനായിത്തീൎന്നു. ഇദ്ദേഹം ഭക്തിമാൎഗ്ഗക്കാരനായ യാമുനാചാൎയ്യന്റെശിഷ്യനായിരുന്നു. രാമാനുജനെ തുടൎന്നു് പല വൈഷ്ണവാചാൎയ്യന്മാരും മതപ്രചരണത്തിനു് ഉദ്യുക്തരായി. ഇവരിൽ ചൈതന്യാചാൎയ്യൻ ബംഗാളികൾക്ക ഭക്തിമാൎഗ്ഗത്തെ ഉപദേശിച്ചു. രാമാനുജാചാൎയ്യൻ മുതലായവരുടെ മതപരമായ പ്രചരണവേലകൾ ഉണ്ടായതു പല്ലവരാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്താണു്. അവരുടെ സംരക്ഷണത്തിൽ ശൈവവൈഷ്ണവമതങ്ങൾ തെക്കേഇൻഡ്യയിൽ പ്രചരിച്ചു. രാജാക്കന്മാരുടെയും അവരോടുചേൎന്ന പ്രഭുക്കന്മാരുടെയും വകയായി അനവധി മഹാക്ഷേത്രങ്ങൾ പണികഴിപ്പിച്ചു. തന്മൂലം ശില്പവിദ്യയ്ക്കു് അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായി. സംസ്കൃതവിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പിൽവന്നു. സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രചാരംകൊണ്ടു് നാട്ടുഭാഷകൾക്ക പലഗുണങ്ങളും സിദ്ധിച്ചു.

ചാലൂക്യർ.

ഗുൎജ്ജരവൎഗ്ഗത്തിൽപെട്ട അഗ്നികുലരാജപുത്രരായ ചാലൂക്യർ തെക്കേമഹാരാഷ്ട്രത്തിലെ വാതാപിപുരത്തിൽനിന്നും പല്ലവരെ നി

ഷ്ഠാസനംചെയ്ത വിവരം പ്രസ്താവിച്ചല്ലോ. എ. ഡി. 550 മുതൽ പ്രതാപത്തിൽവന്ന ഇവർ ഡക്കാൺ മുഴവൻഅടക്കി 754-വരെ ഭരിച്ചു. ഇവരെ ആദ്യചാലൂക്യരെന്നു പറയുന്നു. 973-എ. ഡി. മുതൽ ഈ വംശത്തോട് ഉററ ബന്ധമുള്ള മറെറാരു ചാലൂക്യവംശവും കല്യാണപട്ടണത്തിൽ ഭരണം സ്ഥാപിച്ചു.

ആദ്യ ചാലൂക്യർ. (550—754--എ. ഡി.) ആദ്യചാലൂക്യവംശത്തെ സ്ഥാപിച്ച പുലികേശി ഒന്നാമൻ വാതാപിപുരത്തിൽ ഭരണസ്ഥാപനം ചെയ്തു. എ. ഡി. 608-മുതൽ 642-വരെ ഭരിച്ച പുലികേശി രണ്ടാമൻ ഈ വംശത്തിലെ പ്രധാനിയായ രാജാവാണ്. അദ്ദേഹം കന്യൂജിലെ ഹർഷൻെറ സമകാലികനായിരുന്നു. ഗുജറാററിനോടുചേൎന്ന പല ദേശങ്ങളും പുലികേശി രണ്ടാമൻ കൈവശപ്പെടുത്തി. പാരസീകരാജാവു് ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ രാജധാനിയിൽ ഒരു പ്രതിപുരുഷനെ അയച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. പുലികേശി ഹിന്ദുവായിരുന്നെങ്കിലും ബുദ്ധമതത്തോടും അനുഭാവം പ്രദശിപ്പിച്ചിരുന്നു. 609-ൽ ഇദ്ദേഹം പല്ലവരാജ്യമായ വെങ്ഗിയെ ആക്രമിക്കുകയും അവിടത്തെ അധികാരിയായി ഭ്രാതാവായ വിഷ്ണുവദ്ധനനെ നിയമിക്കയും ചെയ്തു. വിഷ്ണുവദ്ധനൻെറ ഭരണം 615-മുതൽ സ്വതന്ത്രമായിത്തീൎന്നു. ആയതു 1070-വരെ നിലനിന്നു എ. ഡി. 620-ൽ പുലികേശി രണ്ടാമൻ കന്യൂജിലെ ഹർഷനെ തോല്പിച്ചതായിക്കാണുന്നു. 641-ൽ ഹ്യൂൺസാങ് ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ രാജധാനി സന്ദർശിച്ചു. ചീനസഞ്ചാരിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ പുലികേശി സൽഗുണൻ തന്നെയാണ്. പാണ്ഡ്യചോളാദിരാജ്യങ്ങളേയും പുലികേശി രണ്ടാമൻ കീഴ്പെടുത്തി. കാഞ്ചിപുരത്തെ പല്ലവരാജാവായ നരസിംഹവമ്മൻ 642-ൽ പുലികേശിയെ പരാജിതനാക്കി സ്ഥാനത്തുനിന്നും ഇളക്കി. പതിമൂന്നു സംവത്സരങ്ങൾക്കുശേഷം പരാജിതൻെറ മകനായ വിക്രമാദിത്യൻ പല്ലവന്മാരെ തോല്പിച്ചു കാഞ്ചിപുരം പിടിച്ചടക്കി, മററു ദ്രാവിഡരാജ്യങ്ങളും വീണ്ടെടുത്തു. വിക്രമാദിത്യൻെറ പിൻവാഴ്ചക്കാർ എഴുപതുവത്സരത്തോളം രാജ്യം ഭരിച്ചു. എ. ഡി. 754-ൽ മഹാരാഷ്ട്രം ആക്രമിച്ചെടുത്ത ഒരു രാഷ്ട്രകൂടപ്രധാനിയുമായുണ്ടായ സമരത്തിൽ അവസാനരാജാവായിരുന്ന കീൎത്തിവമ്മൻ രണ്ടാമൻ മരിച്ചു. അങ്ങിനെ, ബ്രാഹ്മണമതക്കാരായിരുന്നെങ്കിലും മതദാക്ഷിണ്യം ധാരാളമുണ്ടായിരുന്ന ആദ്യചാലൂക്യവംശം ഭരണസീമയിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുപോയി.

കിഴക്കേചാലൂക്യർ. (615—1172- എ. ഡി.) വെംഗിരാജ്യം കൃഷ്ണാനദിക്കു വടക്കും, ഗോദാവരിക്കുതെക്കും,പൂൎവ്വപവ്വതങ്ങൾക്കു

കിഴക്കും ബങ്കാൾഉൾക്കടലിനു പടിഞ്ഞാറുമായി സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ഇവിടെ ഭരിച്ചിരുന്നവരെയാണ് കിഴക്കേചാലൂക്യർ എന്നു വിളിക്കുന്നതു്. ഈ വംശസ്ഥാപകൻ പുലികേശി രണ്ടാമന്റെ സഹോദരനായ വിഷ്ണുവർദ്ധനൻ ഒന്നാമനായിരുന്നെന്നും, അദ്ദേഹം 615-എ. ഡി. യിൽ സ്വതന്ത്രാധിപതിയായെന്നും പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഈ വംശത്തിൽ പതിനൊന്നാമത്തെ രാജാവായ വിജയാദിത്യൻ രണ്ടാമൻ പല യുദ്ധങ്ങൾ ജയിക്കയും ജയചിഹ്നമായി അനവധി ശൈവക്ഷേത്രങ്ങൾ പണിയിക്കയും ചെയ്തു. രാജമഹേന്ദ്രൻ (918—928) വെംഗിയിൽനിന്നും രാജമന്ത്രിയിലേക്കു തലസ്ഥാനം മാററി. അനന്തരകാലങ്ങളിലെ വിമലാദിത്യൻ തുടങ്ങിയ രാജാക്കന്മാർ വിവാഹബന്ധംകൊണ്ടുതന്നെ ചോളവംശത്തിൽ ലയിച്ചു.

<u>അന്ത്യചാലൂക്യർ.</u> (973—1190-എ. ഡി.) ചോളരുടെ പ്രതാപകാലത്താണ് കല്യാൺപട്ടണം തലസ്ഥാനമാക്കി, ഭരിക്കുവാൻ ഇവർ ആരംഭിച്ചതു്. ഒന്നാമത്തെ രാജാവായ തെയിലൻ ഒന്നാമൻ രാഷ്ട്രകൂടരെയും, മാളവത്തിലേ മുഞ്ജരാജാവിനേയും, ഗുജറാററിലെ രാജാവിനേയും യുദ്ധത്തിൽ തോല്പിച്ചു. ഇദ്ദേഹം പ്രതാപിയായിരുന്ന രാജരാജചോളന്റെ സമകാലികനാണെന്നു കാണുന്നു.

ചോളരാജാക്കന്മാരും ചാലൂക്യന്മാരുംതമ്മിൽ തുടരെത്തുടരെ യുദ്ധമുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 1050-ൽ ചാലൂക്യരാജ്യത്തെ ഭരിച്ചിരുന്ന സോമേശ്വരൻ ഒന്നാമൻ, ദേവഗിരിയാദവർ, കദംബർ, ഹോയിസാലർ. എന്നിവരുടെ മേൽക്കോയ്മ സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. 1053-ൽ ഇദ്ദേഹം കൃഷ്ണാനദീതീരത്തിൽ കൊപ്പം എന്ന പ്രദേശത്തുവച്ച് രാജാധിരാജനെന്ന ചോളരാജാവെ തോല്പിച്ചു കാഞ്ചീപുരം കൈവശപ്പെടുത്തി. സോമേശ്വരപുത്രനായ വിക്രമയുവരാജാവു് ഡക്കാൺ ആക്രമിച്ചു. ചാലൂക്യരുടെ പ്രതാപം ഉച്ചം ചെയ്തുനിന്നു.

എ. ഡി. 1076-മുതൽ 1126-വരെ രാജ്യം ഭരിച്ച വിക്രമാങ്കമഹാരാജാവു് ചാലൂക്യവംശത്തിൽ ഏററവും പ്രധാനിയായിരുന്നു. വിജ്ഞേശ്വരൻ തന്റെ "മിതാക്ഷരി" എന്ന ഹൈന്ദവനിയമഗ്രന്ഥം രചിച്ചതു ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽവച്ചാണ്: ബിൽഹണകവിയുണ്ടാക്കിയ "വിക്രമാങ്കദേവചരിത"ത്തിൽനിന്നും രാജാവിന്റെ പ്രതാപത്തെ ഒട്ടൊക്കെ ഊഹിക്കുവാൻകഴിയും. ചോളന്മാരും കൊങ്കണന്മാരും ചാലൂക്യക്കു താഴെ ആയിരുന്നു. ദേവഗിരിയിലെ യാദവന്മാരുടെയും, ഹോയിസാലരുടെയും ആക്രമണത്താൽ ചാലൂക്യരാജ്യം നാമമാത്രമായി.

രാഷ്ട്രകൂടർ.

രാഷ്ട്രകൂടർ ആര്യന്മാരുടെയും ഭാരതത്തിലെ ആദിമനിവാസികളുടെയും സങ്കരസന്താനങ്ങളാകുന്നു. ആന്ധ്രന്മാരും അനന്തരം പശ്ചിമസത്രപന്മാരും ഇവരെ കീഴ്പ്പെടുത്തിയിരുന്നു. 400-എ. ഡി. യോടുകൂടെ രാഷ്ട്രകൂടരാജ്യം ഗുപ്തസാമ്രാജ്യത്തിൽ ചേൎന്നു. എ. ഡി. 550-മുതൽ 200-വൎഷത്തേക്കു രാഷ്ട്രകൂടർ ചാലൂക്യന്മാരുടെ മേൽക്കോയ്മ സമ്മതിച്ചുതന്നെ ഇരുന്നു. എ. ഡി. 754-ൽ ഇവർ ചാലൂക്യരാജാവായ കീൎത്തിവൎമ്മനെ കൊല്ലുകയും രാഷ്ട്രകൂടാധികാരം നിലനിൎത്തുകയും ചെയ്തു. അന്നുമുതൽ എ. ഡി 975-വരെ ഇവരുടെ പ്രതാപം ദക്ഷിണാപഥത്തിൽ വൎദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഇവരും ചോളരാജാക്കന്മാരോടു യുദ്ധംചെയ്തുജയിച്ചതായിക്കാണുന്നു. അറബിവ്യാപാരികളുമായി ഇവൎക്കു ദൃഢമായ മൈത്രിയുണ്ടായിരുന്നതായി തെളിയുന്നുണ്ടു്. ഇക്കാലത്തു് ഹിന്ദുമതത്തിനു വളരെ പ്രാബല്യം സിദ്ധിച്ചു.

ഹോയിസാലന്മാർ. 1050- 1311-എ. ഡി.

പശ്ചിമഘട്ടത്തിലെ ഒരു നായകൻ മൈസൂരിലുള്ള ദ്വാരസമുദ്രത്തിൽ ഹോയിസാലിവംശം സ്ഥാപിച്ചു. എ. ഡി. 1190-ൽ ഇവർ ചാലൂക്യബന്ധത്തിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞു സ്വതന്ത്രരായി. ബിററിദേവൻ അല്ലെങ്കിൽ ബിററിഗൻ എന്ന ഈ വംശത്തിലെ പ്രധാനിയായ രാജാവു് 1110-മുതൽ 1141-വരെ ഭരിച്ചിരുന്നതായിക്കാണുന്നു. ആദികാലത്തു അദ്ദേഹം ജൈനമതാനുസാരിയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഒടുവിൽ രാമാനുജാചാൎയ്യന്റെ വൈഷ്ണവമതം സ്വീകരിക്കയും വിഷ്ണുവൎദ്ധനൻ എന്ന നൂതനനാമധേയം അംഗീകരിക്കയും ചെയ്തു. എങ്കിലും അദ്ദേഹം ജൈനമതത്തോടു ദാക്ഷിണ്യംതന്നെ പ്രദൎശിപ്പിച്ചിരുന്നു. വിഷ്ണുവൎദ്ധനന്റെ പൌത്രൻ, വീരബല്ലാലൻ എന്നു പേരുള്ള വീരൻ എ. ഡി. 1191-ൽ ദേവഗിരിയിലെ യാദവരാജാക്കന്മാരുടെ ഏതാനുംസ്ഥലം ആക്രമിച്ചു ശക്തനായിത്തീൎന്നു. എ. ഡി. 1310-ൽ മാലിക്കാഫർ ഹോയിസാലരാജ്യത്തിൽ കടന്നു് ആക്രമണം നടത്തി. മാഹമ്മദസൈന്യം 1326-ൽ ദ്വാരസമുദ്രത്തെ നിരോധിച്ചു എന്നു മാത്രമല്ല ഭസ്മമാക്കയും ചെയ്തു.

ദേവഗിരിയന്മാർ.

ദേവഗിരിയാദവന്മാർ ചാലൂക്യരാജ്യത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ടിരുന്ന ഇടപ്രഭുക്കന്മാരുടെ വംശത്തിലുള്ളവരാണു്. 13-ാംശതാബ്ദത്തിൽ സിംഗാനയെ ഭരിച്ചിരുന്ന രാജാവു് ദേവഗിരിയാദവന്മാരിൽ പ്രമാണിയായിരുന്നു. 1318-ഓടുകൂടെ മഹമ്മദാക്രമണത്താൽ ദേവഗിരിയാദവന്മാർ ക്ഷയിച്ചു.

അദ്ധ്യായം ൧൩

തെക്കേഇൻഡ്യയുടെ ചരിത്രം.

കൃഷ്ണ, തുംഗഭദ്ര എന്നീ നദികളുടെ ദക്ഷിണഭാഗത്തിന് തെക്കേഇൻഡ്യയെന്നു പറയുന്നു. ഈ രാജ്യവിഭാഗത്തിന്റെ ആദിചരിത്രം ഇന്നും അജ്ഞാതമാണ്. തെക്കേഇൻഡ്യയിൽ പണ്ടു പാർത്തിരുന്നവരും ഇന്നു പാർക്കുന്നവരുമായ ജനങ്ങൾ സാമാന്യമായി ദ്രാവിഡന്മാർതന്നെയാകുന്നു. ആര്യന്മാരുടെ ആഗമനത്തോടുകൂടെ വടക്കേഇൻഡ്യയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പല ദ്രാവിഡവംശങ്ങളും തെക്കോട്ടുനീങ്ങി താമസം ഉറപ്പിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. പുരാതനകാലങ്ങളിലും ദ്രാവിഡന്മാർ പരിഷ്കാരത്തിൽ ആര്യന്മാരോടു കിടപിടിച്ചിരുന്നു. മതം, ആചാരം, മര്യാദ, ഭാഷ, സാമ്രാജ്യം ഇവ ദ്രാവിഡന്മാൎക്കു പ്രത്യേകമുള്ളതായിക്കാണാം. ദ്രാവിഡന്മാരുടെ ആകൃതിവിശേഷം ദക്ഷിണഭാരതവാസികളായ ജനങ്ങളിൽ ഇന്നും തെളിഞ്ഞുകാണാവുന്നതാണ്. ആന്ധ്രന്മാർ ദ്രാവിഡവൎഗ്ഗത്തിലുൾപ്പെട്ടവരാണെന്നാണ് അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. എങ്കിലും തമിഴ്ഭാഷ പ്രധാനമായി സംസാരിക്കുന്ന നാട്ടുകളിൽമാത്രമേ അധികം കലൎപ്പില്ലാത്ത ദ്രാവിഡവൎഗ്ഗത്തെ കാണ്മാൻ നമുക്കു സാധിക്കുന്നുള്ളു.

ദ്രാവിഡസാമ്രാജ്യങ്ങൾ.

പാണ്ടി, (പാണ്ഡ്യം) ചേരം, ചോളം എന്നീ മൂന്നും തെക്കേഇൻഡ്യയിലെ ദ്രാവിഡസാമ്രാജ്യങ്ങളാകുന്നു. ഇവയിൽ പാണ്ഡ്യം തെക്കേഅതിൎത്തിക്കും, ചേരം മലബാർതീരത്തും, ചോളം കാവേരിയുടെ തടത്തിലും സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. അശോകരേഖകളനുസരിക്കുന്നപക്ഷം കേരളപുത്രം എന്നൊരുരാജ്യംകൂടെ ദക്ഷിണഭാരതത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായിക്കാണാം. അപ്രകാരമാണെങ്കിൽ ഈ രാജ്യത്തെ കാലാന്തരത്തിൽ പാണ്ഡ്യരാജ്യം വിഴുങ്ങി എന്നുതന്നെ ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പാണ്ഡ്യം.

മധുര, തിരുനൽവേലി, തിരുവിതാംകൂറിൽ ചില ഭാഗങ്ങൾ, ഇത്രയും പാണ്ഡ്യരാജ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ആദികാലങ്ങളിൽ പാണ്ഡ്യരാജ്യത്തിന് അഞ്ചു വിഭാഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നതായും ഓരോ

ന്നിനേയും ഓരോ പ്രധാനികൾ ഭരിച്ചുവന്നതായും കാണുന്നു. പാണ്ഡ്യതലസ്ഥാനം മധുര ആയിരുന്നു. ബി: സി. ഒന്നാംശതാബ്ദത്തിൽ പാണ്ഡ്യരാജ്യവുമായി ഇററലി കച്ചവടം ചെയ്തിരുന്നു എന്നും അഗസ്റ്റസ് ചക്രവത്തിയുമായി ബി. സി. 20-ാമാണ്ടു ഭരിച്ചിരുന്ന പാണ്ഡ്യരാജാവിന് ഇടപാടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ഉള്ളതിന് ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്. ഇക്കാലത്തു കുറൾ, ചിലപ്പതികാരം മുതലായ ഉത്തമങ്ങളായ സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ തമിഴ്ഭാഷയിൽ ഉണ്ടായി. ഏ. ഡി. ഏഴാംശതാബ്ദത്തിൽ പാണ്ഡ്യത്തെ ഭരിച്ചിരുന്ന രാജാവു കാഞ്ചീപുരനാഥനായ പല്ലവരാജാവിനു കപ്പംകൊടുത്തുവന്നതായിക്കാണുന്നു. ഒൻപതാംനൂററാണ്ടിന്റെ ഒടുവിൽ പാണ്ഡ്യന്മാർ ചോളന്മാരോടു ചേരുകയും പല്ലവരെ നിശ്ശേഷം തോല്പിക്കയും ചെയ്തു. അടുത്തുകിടന്ന സിംഹളന്മാരുമായി പാണ്ഡ്യന്മാക്കു പലപ്പോഴും യുദ്ധംചെയ്യേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ട്. പ്രബലമായിത്തീൎന്ന ചോളത്തിനു പന്ത്രണ്ടാംനൂററാണ്ടിൽ പാണ്ഡ്യർ കീഴടങ്ങി; എങ്കിലും അടുത്ത ശതാബ്ദമായതോടുകൂടെ അവർ സ്വതന്ത്രരായി. മഹമ്മദരുടെ ആക്രമണകാലം പാണ്ഡ്യരാജ്യത്തിന്റെ പ്രതാപദശയായിരുന്നു. ഇക്കാലത്തു, (1288-93) താമ്രവർണ്ണീതടത്തിലെ കായൽപട്ടണം സന്ദശിച്ച മാക്കോപോളോ എന്ന വെനീസുസഞ്ചാരി പാണ്ഡ്യരെപ്പററി ചില വിവരങ്ങൾ നല്കിയിട്ടുണ്ട്. രാജ്യത്തിൽ വ്യവസായം അഭിവൃദ്ധമായിരുന്നു. ധനത്തിലും, അധികാരത്തിലും, ഗുണത്തിലും, ഭരണത്തിലും, രാജാവു് അദ്വിതീയനായിത്തന്നെയിരുന്നു.

ചേരം.

ചേരരാജ്യത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷുമലബാർ, കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ എന്നീ രാജ്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. പലപ്പോഴും ചേരരാജ്യം സഹ്യപർവ്വതംകടന്നു കോയമ്പുത്തൂർ മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിലും വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏ. ഡി. 12-ാംനൂററാണ്ടിൽ കേരളത്തിന്റെ തെക്കേഭാഗം ചോളരുടെ അധികാരത്തിൻകീഴിലായിരുന്നു. ചേരരാജ്യത്തിന്റെ ഭരണം ഗ്രാമസഭകൾ മുഖാന്തരം നടത്തിവന്നു. ഏററവും പരിഷ്കൃതരീതിയിലുള്ള ഒരു ഭരണസമ്പ്രദായം ചേരക്കുണ്ടായിരുന്നതായി കാണുന്നു

ചോളം.

ഭരണരീതിയിൽ ചോളരും ചരിത്രപ്രധാനമായ ഒരു നിലയെ അർഹിക്കുന്നുണ്ട്. ചോളരാജ്യം വളരെ പുരാതനമാണെന്നുള്ളതിന് അനവധി ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. അശോകലിഖിതങ്ങൾ, പതഞ്ജലി

കാളിദാസൻ മുതലായവരുടെ കൃതികൾ എന്നിവ ഈ വിഷയത്തിൽ ഉത്തമസാക്ഷ്യങ്ങളാകുന്നു.

ആദ്യചോളർ. വിജയാലയചോളൻ: ഏ. ഡി. 9-ാംശതവഷ്ത്തിൽ ഒരു പുതിയ ചോളസാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചതുവരെയുണ്ടായിരുന്ന ചോളന്മാരെ ആദ്യചോളരെന്നു വ്യവഹരിച്ചുവരുന്നു. പുതിയ ചോളരാജ്യത്തിൻെറ തലസ്ഥാനം തഞ്ചാവൂരായിരുന്നു. ആദ്യചോളരുടെ തലസ്ഥാനനഗരി ത്രിശ്ശിനാപ്പള്ളിയിലെ ഒറയൂരും, അവരുടെ പ്രധാനതുറമുഖം കാവേരീപട്ടണവുമായിരുന്നു. ഏ. ഡി. ഒന്നാംശതാബ്ദത്തിലും മററും ഈജിപ്റ്റ്, ഇററലി മുതലായ പടിഞ്ഞാറൻരാജ്യങ്ങളുമായി ചോളക്കു വാണിജ്യബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ഏ. ഡി. ഒന്നാംനൂററാണ്ടിൽ ഭരിച്ചിരുന്ന ആദ്യചോളരാജാവ് കരിക്കാലച്ചോളൻ ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം മതിമാനും, സമത്ഥനും, ഉത്തമനുമാണ്. ചേരമാൻപെരുമാളിൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ ചേരരും പാണ്ഡ്യരുംകൂടി തഞ്ചാവൂരിൽ വെണ്ണിൽ എന്ന പ്രദേശത്തുവച്ച് ചോളരുമായി ഒരു പോരു നടത്തി കരിക്കാലച്ചോളൻ അവരെ നിശ്ശേഷം തോല്പിച്ചു. അദ്ദേഹം സിലോണിനെ ആക്രമിക്കുകയും അവിടെനിന്നും അനവധി കൂലിക്കാരെക്കൊണ്ടുവന്ന് കാവേരിപട്ടണം നിമ്മിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. കരിക്കാലച്ചോളൻ തലസ്ഥാനം പുതിയ പട്ടണത്തിലേക്കു മാററി.

കരിക്കാലൻെറ പുത്രൻെറ പേർ നെടുമുടിക്കില്ലിയെന്നായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലത്തു കാവേരിപട്ടണത്തെ സമുദ്രം ആക്രമിച്ചു. രാജ്യത്തു അന്തഃഛിദ്രങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ചേരർ, പാണ്ഡ്യർ പല്ലവർ എന്നിവർ അനുക്രമം തെക്കേഇൻഡ്യയിലെ ആധിപത്യം കൈവശപ്പെടുത്തി. ഒൻപതാംശതാബ്ദത്തിൽ പല്ലവന്മാരുടെ ക്ഷയം ചോളരാജ്യത്തിൻെറ പുനരുത്ഥാനത്തെ സഹായിച്ചു. ഏ. ഡി. 846-മുതൽ 880-വരെ ഭരിച്ചിരുന്ന വിജയാലയചോളൻ തഞ്ചാവൂരിനെ ആക്രമിച്ചു തലസ്ഥാനമാക്കി. തെക്കൻദിക്കുകളിലേക്കു രാജ്യത്തെ വിസ്തൃതമാക്കി. അടുത്ത രാജാവായ ആദിത്യൻ ഒന്നാമൻ പല്ലവശക്തിയെ ധ്വംസിച്ചു: കൊങ്കണത്തെ ആക്രമിച്ചു: ചേവുമായുള്ള സഖ്യത്തെ സുദൃഢമാക്കി. ഏ. ഡി. 907-മുതൽ 949-വരെ ഭരിച്ച പരാന്തകൻ പ്രബലനായിരുന്നു. ചേരവുമായി അദ്ദേഹം വിവാഹബന്ധത്തിലേപ്പെട്ടു. ഏ. ഡി. 910-ൽ പാണ്ഡ്യരുടെ വകയായ മധുര പരാന്തകൻ പിടിച്ചടക്കി. സിലോണുമായി രാജാവ് പല യുദ്ധങ്ങളും ചെയ്തു- പരാന്തകൻെറ ഭരണകാലത്തു ഗ്രാമങ്ങൾതോറും പഞ്ചായത്തുകോടതികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു: രാജ്യ

ത്തു സമാധാനം സർവ്വത്ര പരന്നു. മതത്തിന് അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായി. രാജാവു് ശൈവമതക്കാരനായിരുന്നു.

രാജരാജൻ:—ഇദ്ദേഹം ചോളസമ്രാട്ടുകളിൽവച്ചു് പ്രബലനും പ്രതാപിയുമായിരുന്നു. സൈന്യവർദ്ധനയ്ക്കും, ധനവർദ്ധനയ്ക്കും, ഭരണപരിഷ്കാരത്തിനുംവേണ്ടി തന്റെ ഭരണദശയുടെ ആദ്യകാലങ്ങൾ അദ്ദേഹം വിനിയോഗിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യസംഖ്യ ഒൻപതുലക്ഷമായിരുന്നുവെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. സിംഹളത്തിൽ രാജരാജന്റെ അധികാരം വ്യാപിച്ചു. വടക്കോട്ടു ഒറീസ്സാവരെയും തെക്കോട്ടു കൊല്ലംവരെയും ചോളസാമ്രാജ്യത്തിനു വിസ്തൃതിയുണ്ടായി. തഞ്ചാവൂർക്ഷേത്രം രാജരാജൻ പണികഴിപ്പിച്ചതാണ്. വിദ്യാഭ്യാസം, കൃഷി, കലകൾ എന്നിവയ്ക്കു അഭിവൃദ്ധിയും പുഷ്ടിയും ഉണ്ടാകുവാനായി രാജാവു് നിത്യം യത്നിച്ചു. 1010-ൽ രാജരാജൻ ഒരു റവന്യൂസർവ്വേ നടത്തിയതായി അറിയുന്നു.

രാജേന്ദ്രചോളൻ. രാജേന്ദ്രചോളൻ രാജരാജന്റെ പുത്രനാണ്. ചോളരാജാക്കന്മാരിൽവച്ചു് അതികേമനായ ഇദ്ദേഹം പാണ്ഡ്യരാജ്യത്തിനും സ്വരാജ്യത്തിനുംഇടയ്ക്കുള്ള അതിർത്തി കൈവശപ്പെടുത്തി ചാലൂക്യരാജാവേ തോല്പിച്ചു താഴ്ത്തി. ചോളപാണ്ഡ്യനെന്ന തന്റെ പുത്രനെ പാണ്ഡ്യവും ചേരവും പിടിച്ചടക്കി അവിടത്തെ അധികാരിയായി നിയമിച്ചു. രാജേന്ദ്രചോളൻ ബങ്കാളിനെ ആക്രമിച്ചതായി പറയുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് നാവികശക്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ബർമ്മയിലെ പല തുറമുഖങ്ങളും ആൻഡമാൻ മുതലായ ദ്വീപുകളും വിക്രമവാരിരാശിയായ ആ രാജാവു് ആക്രമിച്ചു. സ്വന്തരാജ്യത്തിൽ പ്രജകൾക്ക് ഉപകാരപ്രദമായുള്ള മററു പല സ്ഥാപനങ്ങളും അദ്ദേഹം ഉണ്ടാക്കിച്ചു.

അന്ത്യചോളർ. രാജേന്ദ്രന്റെ പുത്രനായ രാജാധിരാജൻ ഏ. ഡി- 1052-ാട്ടുക്കൂടെ കൊപ്പം എന്ന സ്ഥലത്തുവച്ചു ചാലൂക്യന്മാരുമായുണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ചു. ഏ- ഡി- 1063-ൽ കുലോത്തുംഗൻ ഒന്നാമൻ (രാജേന്ദ്രൻ) ചാലൂക്യരുടെ നേതാവായി. 1070-ൽ അദ്ദേഹം ചോളരാജ്യത്തിന്റെ ആധിപത്യം സ്വീകരിച്ചു. കുലോത്തുംഗൻ 1118-വരെ രാജ്യം ഭരിച്ചു. ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറും കലിംഗവും, ഇദ്ദേഹം പിടിച്ചടക്കി. ഇദ്ദേഹം പല പരിഷ്കാരങ്ങളും നാട്ടിൽ നടപ്പിൽവരുത്തി. കുലോത്തുംഗനുശേഷം ചോളസാമ്രാജ്യം ക്ഷയോന്മുഖമാകയാണു ചെയ്തതു്.

ദക്ഷിണഭാഗത്തു പാണ്ഡ്യരും, പശ്ചിമഭാഗത്തു കേരളരും, ഉത്തരാദിക്കിൽ കാകതീയന്മാരും നടത്തിയ ആക്രമണങ്ങളും,

1294-ൽ തുടങ്ങിയ മാഹമ്മദാക്രമണങ്ങളും, വിജയനഗരം എന്ന ഒരു പുതിയ രാജ്യത്തിൻെറ ഉത്ഥാനവുംകൊണ്ടു ചോളസാമ്രാജ്യം നിർജ്ജീവമായി.

ചോളരുടെ ഭരണഘടകം.

ആകപ്പാടെ ചോളരാജ്യം ആറു മണ്ഡലങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ചക്രവത്തിയാൽ നിയുക്തരായ അധികാരികരം ഇവയേ ഭരിച്ചുവന്നു. മണ്ഡലങ്ങളെ ദേശങ്ങളായും, അവയെ താലൂക്കുകളായും, താലൂക്കുകളെ ഗ്രാമങ്ങളായും പകുത്തിരുന്നു. ഭരണവിഷയത്തിൽ ഏററവും ചെറിയ ഘടകം ഗ്രാമമായിരുന്നു. ഗ്രാമത്തിൻെറ ഭരണം നടത്തിയിരുന്നതു മഹാസഭയാണു്. തിരഞ്ഞെടുപ്പുമൂലമാണു് ഭരണാധികാരികളെ നിയമിച്ചുവന്നതു്. ഭരണപ്രവൃത്തികളെ തരം തിരിച്ചു ഓരോ ജോലിയും നിവ്വഹിക്കുവാനായി ഓരോ കമ്മററിയുണ്ടായിരുന്നു ഭൂസ്വത്തു മുഴുവൻ മഹാസഭയുടെ വകയായിരുന്നു. ഗ്രാമസഭ സ്വീകരിക്കുന്ന ധനത്തിൻെറ മേൽനോട്ടത്തിനു പ്രത്യേകം ആളുകളെ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഗ്രാമങ്ങളിലും പകുതികരംക്കു ഓരോന്നിനും മഹാസഭയിൽ പ്രാതിനിധ്യമുണ്ടു്. സഭയാണു് കരം പിരിച്ചുവന്നതു്. ഓരോ തൊഴിലുകാക്കും ഗ്രാമത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം സ്ഥലമുണ്ടായിരുന്നു. ജലവിതരണത്തിലും ഗതാഗതവിഷയത്തിലും, ഈശ്വരാരാധനത്തേസംബന്ധിച്ചും വേണ്ട സൌകയ്യങ്ങരം ചെയ്തിരുന്നു. നീതിന്യായം നടത്തിപ്പിൽ സാക്ഷിവിസ്താരവും മററും ഇല്ലാതിരുന്നില്ല. മുറയ്ക്കു മുറയ്ക്കുണ്ടാകാറുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പുമൂലം രഷ്ട്രീയാന്തരിക്ഷത്തിനു നവംനവമായ ചലനവും, രാഷ്ട്രീയബോധത്തിന് അഭിവൃദ്ധിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഭൂമിയും ഭൂനികുതിയും തിട്ടപ്പെടുത്തുന്ന സമ്പ്രദായം നടപ്പിലിരുന്നു. കരം കച്ചവടത്തിനും ഉണ്ടായിരുന്നു. രാജഭോഗം നെല്ലായിട്ടോ പണമായിട്ടോ അടയ്ക്കുന്നതിൽ വിരോധമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉപ്പിനു കരം ചുമത്തിയിരുന്നു. ആഭ്യന്തരഭരണസംബന്ധമായ സവ്വ അധികാരങ്ങളും രാജാവിൽ ഉറച്ചിരുന്നു; എങ്കിലും അദ്ദേഹം വിദേശകായ്യങ്ങളിലും സൈന്യവകുപ്പിലും സവിശേഷം ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചു. രാജാവിന് ഓരോ പ്രവൃത്തിയേയും ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നിലധികം സഭകരം ഉണ്ടായിരുന്നതായിട്ടാണു കാണുന്നതു്. ചോളരാജാക്കന്മാർ എല്ലാവരും ശൈവന്മാരായിരുന്നെങ്കിലും മതദാക്ഷിണ്യത്തിൽ അവർ പ്രശംസനീയർ തന്നെ. അവർ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ നല്ലവണ്ണം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. ഏതായാലും ഇന്നത്തെ ഇവിടുത്തെ ഭരണവ്യവസ്ഥകളെക്കൂടെ നിശ്ശേഷം ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നതും, അന്നു പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽപോലും പലതും കണികണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും ആയ

ഒരു ഭരണവ്യവസ്ഥ ഈ അതിപ്രാചീനകാലത്തു ദ്രാവിഡകേന്ദ്രമായ തെക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ ചോളരാജാക്കന്മാർ രൂപീകരിച്ചിരുന്നതു ഉൽഫുല്ലനേത്രന്മാരായി വീക്ഷിക്കുന്ന ചരിത്രകാരന്മാർ അത്ഭുതപരതന്ത്രരായിപ്പോകുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൧൦.

ഹൈന്ദവഭാരതം.

ഇൻഡ്യാചരിത്രത്തെ കാലഗതിയനുസരിച്ച് നാലായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വിഭജനങ്ങൾ ബി. സി. 2000 മുതൽ ബി. സി. 322-വരെയും, ബി. സി. 322 മുതൽ എ. ഡി. 647 വരെയും എ. ഡി 647-മുതൽ എ. ഡി. 1764-വരെയും അതുമുതൽ ഇങ്ങോട്ടും ആണ്. ഈ ദശകങ്ങളെ പ്രാചീനകാലമെന്നും, ഹൈന്ദവകാലമെന്നും, മദ്ധ്യകാലമെന്നും, ബ്രിട്ടീഷുകാലമെന്നും യഥാക്രമം പറയുന്നു. ഈ കാലഗണനയെ ആസ്പദമാക്കിത്തന്നെ മുറയ്ക്ക് പ്രാചീനഭാരതം എന്നിങ്ങനെയും വ്യവഹരിച്ച് ഇൻഡ്യയുടെ ചരിത്രദശയെ വ്യക്തമാക്കാറുണ്ട്.

പ്രാചീനകാലത്തെ ഇൻഡ്യയുടെ ചരിത്രത്തിനു ഏകനിദാനമായിരിക്കുന്നതു ഋക്കുമുതലായ വേദങ്ങളും, അവയോടു ചേർന്നുള്ള പ്രാചീനങ്ങളായ മററു ഹൈന്ദവഗ്രന്ഥങ്ങളും മാത്രമാകുന്നു. വേദങ്ങളുടെ കാലത്തേപ്പററി അഭിപ്രായപ്പെടുമ്പോൾ പണ്ഡിതന്മാർ ഭിന്നിച്ചു നില്ക്കുന്നു. ടിലാക്കു മുതലായ പൌരസ്ത്യന്മാരും ചില പാശ്ചാത്യന്മാരും ഋഗ്വേദം രചിക്കപ്പെട്ടതു ബി. സി. 5000-ത്തിനും മുൻപാണെന്നു വാദിക്കുന്നു. എന്നാൽ മാക്ഡോണൽ മുതലായ പാശ്ചാത്യന്മാർ വേദകാലം ഒരുകാലത്തും ബി. സി 1500-ന് അപ്പുറത്തോട്ടു തള്ളിക്കൊണ്ടുപോകേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നു ശഠിക്കുന്നു. ഇന്നും വേദത്തിലെ പലഭാഗങ്ങളും ഭാഷയുടെ പഴക്കം കൊണ്ടു ദുർഗ്രഹങ്ങളായിരിക്കുന്നു. മനസ്സിലാക്കാവുന്നിടത്തോളം കൊണ്ട്, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പറയുകയാണെങ്കിൽ, പ്രാചീനഭാരതം വിസ്മയകരമായ പരിഷ്കാരത്തോടുകൂടിയിരുന്നുവെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടാതെ തരമില്ല. വേദങ്ങൾ ലോകത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽവച്ച് ഏററവും പഴക്കമുള്ളവയാണ്. വേദത്തിൽ ഗഹനമായ ചിന്തകളും, പലശാസ്ത്രതത്വങ്ങളും നിഴലിച്ചുകാണുന്നു.

ഏതായാലും വന്യമൃഗങ്ങളെപ്പോലെ അലഞ്ഞുനടക്കുന്ന ഒരുക്കൂട്ടം മനുഷ്യക്കൂപകരം സമുദായജീവിതത്തിൻെറ പലഭാഗങ്ങളിൽ പരിഷ്കാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഒരുക്കൂട്ടം ആളുകളാണു് വേദങ്ങളിൽ പ്രതിഫലിച്ചു കാണുന്നതു്. വിചാരഗതികൾകൊണ്ടു മനുഷ്യനെയും, മനുഷ്യപ്രകൃതത്തെയും അളക്കാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ വൈദികചിന്തയുടെ ഔജ്ജ്വല്യം അന്നത്തെ മനുഷ്യരെ ഒട്ടുംതന്നെ പ്രാകൃതരാക്കുന്നില്ല. സങ്കുചിതമായ മതദൃഷ്ടിയിൽക്കൂടി നോക്കാതെ വേദത്തെ സ്വതന്ത്രമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നപക്ഷം വിസ്മയകരങ്ങളായ പല വസ്തുതകളും വെളിപ്പെടാൻ ഇടയുണ്ടു്.

ആദ്യംമുതൽ അവസാനംവരെ, ഇൻഡ്യയുടെ ചരിത്രം അനവധി ജനസമുദായങ്ങളുടെ ആക്രമണങ്ങളും, ഓരോ ജനതയുടെ സാമ്രാജ്യസ്ഥാപനങ്ങളും, ജീവിതത്തിനു് ഐകരൂപ്യം വരുത്തുന്നതിനും ജന്മസാഫല്യം അനുഭവിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി സാമുദായികമായും, മതപരമായും ഉള്ള പലപല പരിവർത്തനങ്ങളുംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവയിലെല്ലാം ഇൻഡ്യയുടെ വികാസവും, ഇൻഡ്യയുടെ ഏകീകരണശ്രമവും,ഇൻഡ്യയുടെ ഐക്യഭാവവും അനുസ്യൂതമായിരിക്കുന്നു. സ്വന്തമെന്നു പറയത്തക്കവണ്ണം അലംഘനീയമായ ഒരു സംസ്കാരവും ഇൻഡ്യ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു പ്രസ്താവയോഗ്യമാണു്.

പ്രാചീനഭാരതം ആര്യന്മാരുടെ പ്രവേശത്തെയും അവരും ദ്രാവിഡരും തമ്മിലുള്ള കലഹത്തേയും യോജിപ്പിനേയും മിശ്രീകരണത്തേയും വിവരിക്കമാത്രമാകുന്നു. ഇവിടെ ആര്യന്മാരും ആദിമനിവാസികളും തമ്മിൽ കലന്നും കലരാതെയും ഉള്ള ചെറിയചെറിയ രാജ്യസ്ഥാപനകളും ചരിത്രകാരൻ വീക്ഷിക്കുന്നു. വർഗ്ഗങ്ങളും ജാതികളും അന്യോന്യം ഭിന്നിച്ചും, മേന്മകല്പിച്ചും അകന്നും ചേർച്ചയില്ലാതെ കുഴഞ്ഞും ഉഴന്നും പരിഭ്രമിക്കുന്ന ജനസമുദായത്തെ പരിഷ്കൃതമാക്കുന്നതിനുണ്ടായ ശ്രമവും തൽഫലവുമാണു് ജൈനബൌദ്ധാദിമതങ്ങളുടെ ആവിർഭാവത്തിൽ വ്യഞ്ജിക്കുന്നതു്. ഇക്കാലത്തുതന്നെ പാരസീകാക്രമണവും യവനാക്രമണവും ഇൻഡ്യയിൽ ഉണ്ടായി.

ബി. സി. 322-ൽ മൌര്യസാമ്രാജ്യത്തിൻെറ ഉത്ഭവത്തോടുകൂടെ ഹൈന്ദവകാലം ഉദയംചെയ്യുന്നു. ഇക്കാലത്തു തുടങ്ങിയ ഹിന്ദുമതത്തിൻെറ പുനരുദ്ധാരണപ്രയത്നം ജനസമുദായത്തിൻെറ പുരോഗതിയെ മാത്രം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യയിൽ നടന്ന ഈ സമുദായശ്രമങ്ങളെല്ലാം ഇൻഡ്യയിലേക്കു പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വിദേശിയരെ അധികവും ഭാരതീയരാക്കിത്തീർക്കുന്നതിൽ ശക്തമായി ഭവിച്ചു. ബി. സി. 171-ൽ വീണ്ടും പാരസീകന്മാരുടെ ആക്രമണമു

ണ്ടായി. പിറകേ സിതിയന്മാരും പ്രവേശിച്ചു. എ. ഡി. 326-ഓടുകൂടെ വമ്പിച്ച ഗുപ്തസാമ്രാജ്യസ്ഥാപനയാണ് നാം കാണുന്നതു്. 455 എ. ഡി-യിൽ ഹൂണന്മാർ ഇൻഡ്യയെ ആക്രമിച്ചു. ഗുപ്തസാമ്രാജ്യം ശിഥിലമായതോടുകൂടെ എഴുന്നുവന്ന ഹർഷസാമ്രാജ്യം 647-വരെ നിലനിന്നു. അവിടെ ഹൈന്ദവകാലം വിരമിക്കുന്നു.

എ. ഡി. 647-മുതൽ 1764-വരെ ഭാരതത്തിന്റെ മദ്ധ്യകാലമാകുന്നു. ഇവിടെ എ. ഡി. 1200 വരെയുള്ള സമയം രാജപുത്രരുടെ പ്രതാപദശതന്നെ. വടക്കേഇൻഡ്യയിൽ ചോഹന്മാർ, പരിഹരർ, ടോമാരർ, ഘുജ്ജരന്മാർ എന്നിങ്ങനെയുള്ള രാജപുത്രവംശക്കാരും തെക്കേഇൻഡ്യയിൽ ചണ്ഡാളർ, കാലച്ചൂരികൾ, ഗാർവാർക്കാർ, രാഷ്ട്രകൂടർ, ചാലൂക്യർ, പല്ലവർ എന്നീ രാജപുത്രാന്വയങ്ങളും രാജ്യങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കയും ഓരോകാലത്തു പ്രതാപത്തിൽ വിളങ്ങുകയും ചെയ്തു. ആര്യന്മാരും, ദ്രാവിഡന്മാരും അനന്തരകാലങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ച മററുവർഗ്ഗങ്ങളും കലർന്നുള്ള ജനതയേയാണ് രാജപുത്രന്മാർ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതു്. രാജപുത്രന്മാരുടെ കാലത്തുതന്നെ ഇൻഡ്യയിൽ മഹമ്മദന്മാരുടെ ആക്രമണം ഉണ്ടായി. അപ്രകാരംതന്നേ ഈ ദശയിൽ തെക്കേഇൻഡ്യയിൽ പരിഷ്കാരത്തിലും പ്രതാപത്തിലും ഇരുന്ന ചോളം, ചേരം, പാണ്ഡ്യം എന്ന ദ്രാവിഡരാജാക്കന്മാരുടെ സാമ്രാജ്യങ്ങളും ഇൻഡ്യാചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

മഹമ്മദന്മാരുടെ ഭരണം ആരംഭിക്കുന്നതുവരെയുള്ള ഈ കാലത്തു പലഘട്ടങ്ങളിലായി, വിശേഷിച്ചും ഉത്തമങ്ങളായ ഭരണങ്ങളുടെ കീഴിൽ ഇൻഡ്യയ്ക്കു സാമ്പത്തികാഭിവൃദ്ധിയും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. ഭാരതത്തിന്റെ ധനസ്ഥിതിയേപ്പററി വിദേശങ്ങളിൽ വലിയ കേൾവിതന്നെ ആയിരുന്നു. ധനത്തേ മോഹിച്ചുണ്ടായ പല ആക്രമണങ്ങളും ഇതിനു തെളിവുകളാണ്. കൃഷി, കൈത്തൊഴിൽ, കച്ചവടം ഇവയിൽ നിന്നും ജനങ്ങൾ ധാരാളം സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ചീനം, പടിഞ്ഞാറേഏഷ്യ, ഈജിപ്ത്, ഗ്രീസ്, ഇററലി, ജപ്പാൻ മുതലായ രാജ്യങ്ങളുമായി വളരെ പണ്ടുമുതൽ വടക്കേഇൻഡ്യയും തെക്കേഇൻഡ്യയും കച്ചവടം ചെയ്തുവന്നു. ധാരാളം നല്ല തുറമുഖങ്ങളും ഇൻഡ്യയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

സാമുദായികമായ സംഭവങ്ങളിൽ പ്രധാനമായതു് നാനാവർഗ്ഗങ്ങളുടെ സങ്കരമൊന്നാണ്. വളരെ കഠിനമായിരുന്ന ജാതിവ്യത്യാസങ്ങളെ ബുദ്ധമതം ഒട്ടൊക്കെ നശിപ്പിച്ചുവെങ്കിലും ഹിന്ദുമതത്തി

ന്റെ പുതിയ പ്രചാരത്തോടുകൂടി അവ ഏറെക്കുറെ നിലനിന്നുപോരാൻ ഇടയായി.

മതസംബന്ധമായ ചിന്ത ഇൻഡ്യയിൽ വളരെ വർദ്ധിച്ചു. ഈശ്വരനെപ്പററിയും ലോകത്തെപ്പററിയും, ജീവനേപ്പററിയും ഉള്ള ചിന്തകൾ അത്യഗാധമായിത്തീൎന്നു. തന്മൂലം ആത്മീയപരിഷ്കാരത്തിൽ ഇൻഡ്യ ഇന്നും ലോകത്തിൽ ഉച്ചസ്ഥാനം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. മുഴുവനായി നോക്കുന്നപക്ഷം യാഗമതം, ജൈനമതം, ബുദ്ധമതം, പൌരാണികമതം, വേദാന്തമതം, ഇവയെല്ലാം ഹിന്ദുമഹാമതത്തിന്റെ ഓരോ പടവുകളും ഭാഗങ്ങളും മാത്രമാണ്. ഏ-ഡി- 400-മുതൽ ബ്രാഹ്മണർ രൂപീകരിച്ച പൌരാണികമതത്തിന് അഭിവൃദ്ധിയും അധികാരവും സിദ്ധിച്ചു. ഈ വിഷയത്തിൽ ഗുപ്തചക്രവൎത്തികളും, രാജപുത്രരാജാക്കന്മാരും, മററു പല ദ്രാവിഡരാജാക്കന്മാരും സഹായികളായിരുന്നു.

ഇൻഡ്യാചരിത്രം

രണ്ടാംഭാഗം.

മുസൽമാന്മാരുടെ ഭരണദശ.

൧. അഫ്ഗാൻഭരണം.

അദ്ധ്യായം ൧.

മഹമ്മദാക്രമണം.

എട്ടാംനൂററാണ്ടിലെ മഹമ്മദാക്രമണത്തെ പഠിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതിനു മുൻപായി മഹമ്മദന്മാർ ആരെന്നും, അവർ എവിടെനിന്നു വന്നവരെന്നും, അവരുടെ സാമാന്യമായ അഭിപ്രായങ്ങളും ആചാരങ്ങളും എന്തെന്നും അറിയുന്നതു് കാൎയ്യം ഗ്രഹിക്കുന്നതിൽക്കൂടുതൽ പ്രയോജനകരങ്ങളായിഭവിക്കുന്നതാണു്. മഹമ്മദിൻെറ ഉപദേശങ്ങളെ അനുസരിക്കുന്നവരും, മഹമ്മദു ദൈവത്തിൻെറ സന്ദേശത്തെ വഹിക്കുന്ന ആളാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവരും മഹമ്മദന്മാരാകുന്നു. എ. ഡി. ആറാംനൂററാണ്ടിലെ അറേബ്യ വെറും ഒരു കൊലക്കളമായിരുന്നു എന്നുതന്നെ പറയാം. ആ കാലത്തു അറബികൾ ദുഷ്ടമൃഗങ്ങളെപ്പോലെനിഷ്ഠുരപ്രകൃതികളും, സ്വഭാവസംസ്കാരമെന്യേ വികാരങ്ങൾക്കടിപ്പെട്ടു് ജീവിതം നയിച്ചവരുമായിരുന്നു. വൎഗ്ഗം, വൎഗ്ഗത്തോടും, പുരം പുരത്തോടും വിരോധിച്ചെതിൎത്തു. ഭയങ്കരങ്ങളും ക്രൂരങ്ങളുമായ പലപല സംഭവങ്ങളും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു സാമുദായികജീവിതത്തിൽ സമാധാനപൂൎണ്ണമായ ഭേദഗതികൾ വരുത്തുവാൻതന്നെ ദൈവപ്രവക്താവായ മഹമ്മദു് തൻെറ മതത്തെ പ്രസംഗിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കയും ചെയ്തു.

ഏ. ഡി570. -ൽ മഹമ്മദ് മെക്കായിൽ ജനിച്ചു. അദ്ദേഹം ചെറുപ്പത്തിലേ ചിന്താശീലനും ശാന്തനുമായിരുന്നു. തൻെറ ആളുകളുടെ ദുൎമ്മാൎഗ്ഗശീലങ്ങളോടും ദുരിതകൎമ്മങ്ങളോടും മഹമ്മദിൻെറ മനസ്സ് എതിൎത്തുവന്നു. ദൈവത്തിനു സഹിക്കുന്ന ഒരു ജീവിതം ന

യിക്കണമെന്നുള്ള തത്വം തന്റെ നാട്ടുകാരോടു ഉപദേശരൂപത്തിൽ ആ മഹാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. പക്ഷേ മെക്കായിൽനിന്നും ഓടേണ്ടതായിട്ടാണ് മഹമ്മദിനു ഇടയായത്. ഈവഷം മഹമ്മദുവഷമായ ഹിജിറായുടെ ആരംഭമാകുന്നു. അദ്ദേഹം മെഡീനായിൽ ചെല്ലുകയും അവിടത്തുകാർ മഹമ്മദിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കയുംചെയ്തു. മനുഷ്യധമ്മത്തെ വ്യവസ്ഥചെയ്യുന്ന ഒരു ചട്ടം അവിടെ നടപ്പാക്കി; അനാവശ്യമായി യുദ്ധത്തിൽ ഏപ്പെടുന്ന പതിവേ നിത്തൽ ചെയ്തു. ജനങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെയെല്ലാം ശുഭമാക്കി ഭരിക്കുന്ന ഒരു രാജാവായിതന്നെ മഹമ്മദ് അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. അന്നുമുതൽ മഹമ്മദുസമുദായത്തിന്റെ ഉത്ഭവവും അഭിവൃദ്ധിയും ഉണ്ടായി. മെക്കാക്കാർ മെഡീനായെ ആക്രമിക്കുവാൻ വന്നു; എന്നാൽ മഹമ്മദിന്റെ പ്രോത്സാഹനംകൊണ്ടുതന്നെ മെഡീനാക്കാർ അവരെ തടയുകയും, ഏ. ഡി. 630-ൽ പതിനായിരം ഭടന്മാരോടുകൂടെ ചെന്ന് മെക്കായെ കൈവശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അക്കാലംമുതൽ മഹമ്മദിന്റെ അനുയായികൾ വദ്ധിച്ചുതുടങ്ങി. ഏ. ഡി. 632-ൽ മഹമ്മദു മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി മഹമ്മദുമതം അറേബ്യയിൽ ഒട്ടുക്കു വ്യാപിച്ചിരുന്നു. മതപ്രചാരണം, സ്വധമ്മമാണെന്നു പഠിപ്പിക്കുകയാൽ മഹമ്മദുമതം പ്രചാരത്തിൽ വന്നു. മഹമ്മദീയരിൽ, നിബിയെ തുടന്ന സയദുകൾ, ടാട്ടാർവഗ്ഗത്തിലുള്ള മുകിലർ, അഫ്ഗാൻവഗ്ഗക്കാരായ പഠാണികൾ, ഷയിക്കുകൾ, ഇങ്ങിനെ പല ശാഖക്കാരുണ്ട്.

മഹമ്മദിന്റെ കാലശേഷം 'ഹാശമൈറ്റുകാലിഫന്മാർ' 660 വരെയും 'ഓമിയാദ്കാലിഫന്മാർ' 750 വരെയും മതനായകന്മാരായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ തുടന്നു. സോളിമാൻചക്രവത്തി 715-മുതൽ 750 വരെ അറേബ്യാ ഭരിച്ചു. അനന്തരം സാമ്രാജ്യത്തിനു മൂന്നു വിഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടായി, ഏഷ്യയിലെ ബാഗ്ദാദിലും, ഈജിപ്റ്റിലെ കയറോയിലും, സ്പെയിനിലെ കാർഡോവായിലും കാലിഫന്മാർ ഭരണം നടത്തി. സിൻഡിനെ ആക്രമിക്കാൻ മഹമ്മദുകാസിമിനെ നിയോഗിച്ചതു ബാഗ്ദാദിലെ കാലിഫായിരുന്നു. കാലിഫന്മാരുടെ കീഴിൽ പല വലിയ ആക്രമണങ്ങളും നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. യൂറോപ്പിൽ സ്പെയിൻവരെയും, ഏഷ്യയിൽ പേഷ്യതുടങ്ങി ഇൻഡ്യവരെയും മുസൽമാൻസൈന്യം പരാക്രമത്തോടെ സഞ്ചരിച്ചു.

കാലിഫന്മാരുടെകീഴിൽ പുതിയ മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതുന്നതിനും കോമളകലകളെ പോഷിപ്പിക്കുവാനും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. അറബികളുടെ വൈദ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കും ജ്യോതിഷഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കും യൂ

റോപ്പിൽ വളരെ പ്രശസ്തിയുണ്ട്. മഹമ്മദരുടെ മനോഹരമായ ഹ
ർമ്മ്യനിർമ്മാണരീതി ലോകത്തിൽ അദ്വിതീയമാകുന്നു.

മഹമ്മദുമതം.

അന്യോന്യം മത്സരിച്ചും അക്രമപ്രവൃത്തികൾകൊണ്ടു പകവീട്ടിയും കഴിഞ്ഞുകൂടിയ ഒരു ജനസമുദായത്തെ ഏകീകരിച്ച് ലോകത്തെ ജയിക്കാൻ ശക്തമാക്കിത്തീർത്ത മഹമ്മദുമതത്തിൽ മംഗളവും മഹത്ത്വും ആയ തത്വം അന്തർഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്നെങ്കിൽ അതു മൌഢ്യമാണ്. മററുമതങ്ങളോടൊപ്പം ജീവിതത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ശീലസംസ്കാരത്തേയും ശീലനിയമത്തേയും ആളുകളുടെ ഇടയിൽ മഹമ്മദുമതം അനുഷ്ഠാനത്തിൽ വരുത്തി. ലഹരിയുണ്ടാക്കുന്ന മദ്യത്തെ വർജ്ജിക്കണമെന്നു മനുഷ്യരെ പഠിപ്പിച്ചു. മററുമതങ്ങളോടു ദാക്ഷിണ്യമുണ്ടായിരിക്കുന്നതിനും, അബലകളെയും ബാലന്മാരെയും യുദ്ധത്തിൽ ഉപദ്രവിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും മഹമ്മദുമതം ആജ്ഞാപിച്ചു. ആ ഒരേഒരു ദൈവത്തെ സർവ്വദാ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു മനുഷ്യധർമ്മമാണെന്നു മഹമ്മദുമതം മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തു. മഹമ്മദു ദൈവത്തിൻെറ സന്ദേശവാഹകനാകുന്നു.

ഹിന്ദുമതത്തിലുള്ളതുപോലെ ഈശ്വരവിശ്വാസികളുടെയും ഈശ്വരൻെറയും ഇടയിൽ ഒരുകൂട്ടം പുരോഹിതന്മാരെ മഹമ്മദുമതം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല. ആകയാൽ ഇൻഡ്യയിലാകട്ടെ, അറേബ്യയിലാകട്ടെ മഹമ്മദുമതം ജാതിവ്യത്യാസത്തിന് ഇടംകൊടുത്തില്ല. കൊറാൻ എന്ന പരിപൂതഗ്രന്ഥത്തിൽ മഹമ്മദിൻെറ ഉപദേശങ്ങളും മഹമ്മദുമതത്തിലെ മഹത്തായ ശീലനിയമവും എല്ലാം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കാശി, ഹിന്ദുവിനും, മെക്കാ മുസൽമാനും, ജറൂസലം, ക്രിസ്ത്യനും ഒരുപോലെ പുണ്യസ്ഥലമാണ്.

അറബികളുടെ സിൻഡാക്രമണം.

എ. ഡി. എട്ടാംശതാബ്ദത്തിനു മുൻപുമുതല്ക്കേ അറബികൾ ഇൻഡ്യയുടെ പരിസരപ്രദേശങ്ങളിൽ കൊള്ളനടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എ. ഡി. 712-ൽ യശസ്വിയും യുവാവുമായ മഹമ്മദ്കാസിമിൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ അറബികൾ പാരസീകതീരദേശങ്ങളിൽക്കൂടി ഇൻഡ്യയെ ആക്രമിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടു. സിന്ധുനദിയുടെ പതനപ്രദേശത്തുള്ള ഡെയ്ബൂൾ എന്ന സ്ഥലത്തുവച്ച് ഒരു മഹായുദ്ധം നടന്നു. അനന്തരം അറബിസൈന്യം സിന്ധുവിൻെറ ഉപരിപ്രദേശങ്ങളിൽ കടന്ന് മുൾട്ടാൻ കൈവശപ്പെടുത്തി. സിന്ധുതലം മുഴുവൻ മഹമ്മദന്മാരുടെ വകയായി. മഹമ്മദന്മാരുടെ കൈയിൽ

പ്പെടുന്നതിനു മടിച്ച് പരാജിതകളായ ഭാരതസ്ത്രീകൾ തീയിൽചാടി മരിച്ചു. വിജയി ആയിരുന്നെങ്കിലും മഹമ്മദ്കാസിം വളരെ മയ്യാദയോടെ പെരുമാറി. കീഴടങ്ങിയവൎക്ക് അഭയം നൽകി. ഹിന്ദുദേവാലയങ്ങളെ നോക്കുകപോലും ചെയ്തില്ല. അക്രമരാഹിത്യത്തിനുവാങ്ങിയ വാദത്തംകൊണ്ടും, ഹിന്ദുക്കളിൽ ചുമത്തിയ മതക്കരംകൊണ്ടും അദ്ദേഹം തൃപ്തനായി. എന്നാൽ കാലിഫ് കാരണമായിത്തന്നെ മഹമ്മദ്കാസിം നിഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടു. പത്തുമുപ്പതുവൎഷങ്ങൾക്കു ശേഷം സിന്ധുപ്രദേശം മഹമ്മദന്മാരുടെ കയ്യിൽനിന്നും പോയി. മുൾട്ടാനിനും സമുദ്രതീരത്തിനും ഇടയിൽ താമസംഉറപ്പിച്ച അറബികൾ ഭാരതീയരുടെ അംശമായിത്തീൎന്നു.

സിന്ധുപ്രദേശം ഇൻഡ്യയെ കൈവശപ്പെടുത്തുവാൻ പയ്യാപ്തമായ മമ്മസ്ഥാനമല്ലായിരുന്നു. മതപരിഷ്കാരാദികളിലുള്ള അന്തരംകൊണ്ടും, പ്രത്യേകപ്രതിപത്തികൊണ്ടും ഭരണകൎത്താക്കൾക്കും ഭരണീയൎക്കും സൌഹാർദ്ദത്തോടെ പെരുമാറുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. രാജപുത്രർ മഹമ്മദാക്രമണത്തെ ശക്തിമത്തായി എതിൎത്തു. ഇൻഡ്യയെ ആക്രമിക്കുവാൻ ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം സൈന്യം ഭരണകേന്ദ്രത്തിൽനിന്നും നേതാക്കന്മാൎക്കു ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. സ്വന്തം സമുദായസ്വഭാവത്തെ വിശദമാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന മതപ്രചരണം ശരിയ്ക്കു നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടില്ല. സർവ്വോപരി സ്വദേശികളല്ലെന്നനിലയിൽ വളരെ മാറിനിന്നുകൊണ്ട് ഒരു രാജ്യത്തേയും വിദേശികൾക്കു വളരെനാൾ ഭരിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നുള്ള തത്വവും ഓക്കേണ്ടതാണ്. ആകയാൽ അറബികളുടെ ആക്രമണം തേഞ്ഞുമാഞ്ഞുപോയി.

തുക്കികൾ.

മാമൂദ്ഗസ്നി:—1000-1030-എ. ഡി. മതശക്തിയുടെ എഴിച്ചത്തിൽ അറബികൾ ഒരു സാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചുവെങ്കിലും, സംഖ്യയിൽ അല്പന്മാരായിരുന്ന അവൎക്ക് അതിൻെറഅധികാരത്തെ വളരെക്കാലം താങ്ങിക്കൊണ്ടുനില്ക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പത്താംനൂററാണ്ടോടുകൂടെ കാലിഫന്മാരുടെ ശക്തികളെല്ലാം ആക്സസ്നദിയുടെ തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ധീരപരാക്രമികളായ തുക്കികൾ വിഴുങ്ങിതീൎന്നു. തുക്കികൾ പേഷ്യയിൽ പല രാജ്യങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചു. ഒരു നായകൻ അഫ്ഗാനിസ്ഥാനിൽ ഗസ്നി തലസ്ഥാനമാക്കി ഒരു ഭരണമണ്ഡലം രൂപീകരിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ പിൻഗാമിയായ സബക്തജി, പേഷ്യയുടെയും അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻെറയും പലഭാഗങ്ങൾ കൈവശപ്പെടുത്തുകയും ഇൻഡ്യയെ ആക്രമിക്ക

യുംചെയ്തു. അനന്തരം മാമൂദ് ഗസ്നി രാജാവായി. അഫ്ഗാൻവൎഗ്ഗക്കാരുടെ സാഹായ്യത്തോടെ അയാൾ ഇൻഡ്യയിലെ മൈതാനങ്ങളെ ആക്രമിച്ചുതുടങ്ങി.

കൈബർ വിദരത്തിന്റെ താഴെയുള്ള നഗരങ്ങളെ ഗസ്നി ആദ്യമായി നിരോധിച്ചു. അവിടെ പെഷവാറിലെ രാജപുത്രരാജാവായ ജയപാലിനെ അയാൾ തോല്പിച്ചു. ഗസ്നി പരാജിതരുടെ ആഭരണങ്ങളും ധനങ്ങളും കരസ്ഥമാക്കി. ധാരാളം അടിമകളേയും സ്വീകരിച്ചു. അല്ലാതെ അനാവശ്യമായി പ്രാണാപഹരണം ചെയ്തില്ല. 1000-ത്തിനും 1026-ാമാണ്ടിനും ഇടയ്ക്കു് മാമൂദ് ഇൻഡ്യയിൽ പതിനാറാക്രമണങ്ങൾ നയിച്ചു. ഓരോ ആക്രമണാവസരത്തിലും അയാൾ പുരങ്ങളെ നിരോധിക്കയും ക്ഷേത്രങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുകയും വിഗ്രഹങ്ങളെ തകൎക്കുകയും ചെയ്തു. മടങ്ങുമ്പോഴെല്ലാം അവധിയില്ലാതെ ധനം ഗസ്നിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. ഹിന്ദുമതവൈരിയായിരുന്ന ഇയാൾക്കു 'വിഗ്രഹധ്വംസി' എന്ന പേരും കിട്ടി. ഗസ്നിയുടെ ഒരുപ്രാവശ്യത്തെ കൊള്ളയിൽ, പരാജയംകൊണ്ടു ലജ്ജിതനായി അഗ്നിപ്രവേശംചെയ്തു മരിച്ച ജയപാലന്റെ മകനായ ആനന്ദപാലന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ രാജപുത്രന്മാരും, പഞ്ചാബിലെ രാജാക്കന്മാരും സൈന്യസമേതം അയാളോടു നേൎത്തു. ഭാഗ്യംകൊണ്ടു മാമൂദിനു ജയമുണ്ടായി. അയാളുടെ കീൎത്തി ഏഷ്യയിൽ വേഗം പരന്നു. അനവധി ആളുകൾ അയാളുടെ സൈന്യത്തിൽ ചേൎന്നു. 1018-ൽ കനൗജിനേ ഗസ്നി ആക്രമിച്ചു. ക്ഷേത്രങ്ങളെല്ലാംഇടിച്ചുപൊളിച്ചു. 1026-ൽഗസ്നി ഗുജറാററിലേക്കുകടന്നു് സോമനാഥക്ഷേത്രത്തെ ഒന്നുനോക്കി. ക്ഷേത്രം നശിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നപക്ഷംധാരാളം ധനംനൽകാമെന്നു ബ്രാഹ്മണർവാഗ്ദാനംചെയ്തു. എങ്കിലുംഗസ്നി ആയതു വിഗണിച്ചു് ക്ഷേത്രം നശിപ്പിച്ചു ധാരാളം സ്വൎണ്ണവും വെള്ളിയും രത്നങ്ങളും കൊണ്ടുപോയി. അദ്ദേഹം എ. ഡി. 1000-ത്തിൽ പരലോകപ്രാപ്തനായി.

മാമൂദിന്റെ ആക്രമണങ്ങൾ കൂടുതലായി മതവിധികളാൽപ്രേരിതങ്ങളായിരുന്നു. ഇൻഡ്യയിൽനിന്നും ലഭിച്ച ധനം മുഴുവൻ സ്വരാജ്യത്തിന്റെയും സ്വമതത്തിന്റെയും ഐശ്വൎയ്യത്തിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും വേണ്ടി അദ്ദേഹം ചെലവഴിച്ചു. മാമൂദ് സാഹിത്യാദികലകളേയും, ശാസ്ത്രങ്ങളേയും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. പഞ്ചാബുവരെയാണു് മാമൂദിന്റെ രാജ്യം വ്യാപിച്ചിരുന്നതു്. ദീൎഘദൎശനമില്ലാത്ത ഒരു സാമ്രാജ്യസ്ഥാപകനാകയാൽ ഗസ്നിരാജ്യം മാമൂദിന്റെ നിൎയ്യാണത്തോടുകൂടെ ഉടഞ്ഞുതകൎന്നു ഇൻഡ്യയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദ്ദേഹം ഒരു ഗുണവും ചെയ്തിട്ടില്ല.

മഹമ്മദുഗോറി. മാമൂദിൻെറ പിൻഗാമികൾ അഫ്ഗാനിസ്ഥാനിലുള്ള ഗോറിയിലെ രാജാക്കന്മാരുമായി ബദ്ധശത്രുക്കളായിരുന്നു. ഗോറിയിൽ ഭരിച്ചിരുന്ന അലാവുദിൻ, ഗസ്നിയെ ആക്രമിച്ചടക്കി. ഇരുപത്തു സംവത്സരങ്ങൾക്കുശേഷം, സോർ എന്ന അതേ വംശത്തിൽ ജനിച്ച മഹമ്മദ്, ഗസ്നിയെ നാമാവശേഷമാക്കിത്തീർത്തു.

മാമൂദിനെപ്പോലെ മഹമ്മദും ഇൻഡ്യയെ ആക്രമിക്കുന്നതിൽ തൻെറ സമയം മുഴുവൻ വിനിയോഗിച്ചു. 1175-ൽ മുൾട്ടാനും, 1182-ൽ സിൻഡും, 1184-ൽ പെഷവാറും, ലാഹുറും, അനന്തരം സിർഹിൻഡും, അയാൾ പിടിച്ചടക്കി. തന്മൂലം രണവല്ലഭന്മാരായ രാജപുത്രസിംഹങ്ങൾക്രുദ്ധരായി 1191-ൽ നരയിനിൽവച്ചുണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ അവർ അഫ്ഗാൻകാരെ നിശ്ശേഷം തോല്പിച്ച്, അവരുടെ നാട്ടിലേക്കോടിച്ചു. അടുത്ത വർഷത്തിൽ 120,000-ത്തോളം എണ്ണംവരുന്ന ഒരു സൈന്യത്തോടുകൂടെ മഹമ്മദ് അതേ യുദ്ധക്കളത്തിൽവച്ചു രാജപുത്രന്മാരെ തോല്പിച്ചു. അജ്മീർ അയാൾക്കു കരഗതമായി. കുട്ടബ്ബുദിൻ അയിബക്ക് എന്നു പേരുള്ള തൻെറ അടിമയെ മഹമ്മദ് ഇൻഡ്യയിൽ അധികാരിയായി നിയമിച്ചു. അനന്തരം അയാൾ ഗോറിക്കു മടങ്ങി. കന്നൂജും, കാശ്മീരവും അടുത്തയാണ്ടിൽ സ്വരാജ്യത്തോടു ചേർക്കുവാൻ മഹമ്മദു തിരികെയെത്തി. അപ്പോഴേയ്ക്കും ബീഹാർ, ബങ്കാൾ ഈ പ്രദേശങ്ങൾ അയാളുടെ സൈന്യാധിപന്മാർ പിടിച്ചടക്കി. കുട്ടബ്ബുദിൻ ഗ്വാളിയർ കൈവശപ്പെടുത്തി. വടക്കേഇൻഡ്യ മുഴുവൻ ഗോറിസാമ്രാജ്യത്തിലുൾപ്പെട്ടു.

1203-ൽ മദ്ധ്യഏഷ്യയിൽ ആക്രമണത്തിനായിപ്പോയ മഹമ്മദിന് പരാജയമാണു പററിയത്. തൽക്ഷണം ഇൻഡ്യയിലെ പല ദേശങ്ങളും അഫ്ഗാൻകാരുടെ നേർക്കു യുദ്ധത്തിനു തിരിഞ്ഞുനിന്നു. കുട്ടബ്ബുദിൻ സ്വാമിഭക്തിയുള്ളവനാകയാൽ മഹമ്മദിന് നിഷ്പ്രയാസം ബഹളങ്ങൾ ഒതുക്കുവാൻ സാധിച്ചു. 1206-ൽ സ്വരാജ്യത്തിൻെറ പശ്ചിമപര്യന്തങ്ങളിൽ ഒരു ആക്രമണത്തിനുദ്ദേശിച്ചിരിക്കവേ, മഹമ്മദിനെ പടക്കുടാരത്തിൽവച്ചു കുത്തിക്കൊന്നു.

മാമൂദിനെപ്പോലെ സാഹിത്യാദികലാപോഷണങ്ങളും മററും ചെയ്തില്ലെങ്കിലും മഹമ്മദ് ഇൻഡ്യയിൽ സ്ഥാപിച്ച ഭരണം ഉറപ്പുള്ളതായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ മരണശേഷം ഡൽഹി തലസ്ഥാനമാക്കി കുട്ടബ്ബുദിൻ സ്വന്തമായ ഒരു രാജവംശം ഉത്ഭവിപ്പിച്ചു. 1857-ലെ ശിപായിലഹളവരെ മഹമ്മദരാജാക്കന്മാർ അവിടെ ഭരണം തുടൎന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഇൻഡ്യയുടെ പരാജയത്തിനുള്ള കാരണം

പ്രബലന്മാരായ ഹിന്ദുരാജാക്കന്മാർ ആരുംതന്നെ ഇൻഡ്യയിൽ ഇല്ലാതിരുന്നതു പ്രധാനഹേതുതന്നെ. ഉള്ള രാജപുത്രരാജാക്കന്മാർ ഇണക്കത്തൂമൂലം ഭിന്നിച്ചിരുന്നു. മതപരമായ അനന്തശക്തിയുള്ള പ്രവർത്തനകാരണമായി അനവധി ഭടന്മാർ മാമൂദിന്റെയും മഹമ്മദിന്റെയും സൈന്യത്തിൽചേർന്നു. കാലംതന്നെ ഈ സംഭവങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടാക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൨.

തുർക്കിരാജാക്കന്മാരും പഠാണിരാജാക്കന്മാരും.

അഫ്ഗാൻസാമ്രാജ്യം.

ഗോറിയിലെ മഹമ്മദു മരിച്ചതോടുകൂടെ പഞ്ചാബിലെ അധികാരിയായിരുന്ന കുട്ബുദ്ദീൻ ഡൽഹിയിൽ സുൽത്താനായിതീർന്നു. ഇൻഡ്യയിൽ ഒന്നാമത്തെ മഹമ്മദരാജവംശം സ്ഥാപിച്ചതു് ഇദ്ദേഹമാണു്. പതിനാറാംനൂററാണ്ടിൽ ബേബറിന്റെ ആക്രമണംവരെ അഞ്ചു രാജവംശങ്ങൾ ഡൽഹി തലസ്ഥാനമാക്കി ഭരണം നടത്തി. ഈ വംശങ്ങൾ അടിമവംശം, കാൽജിവംശം, ടാഗ്ലാക്കവംശം, സയദ്‌വംശം, ലോദിവംശം എന്നിവയാകുന്നു.

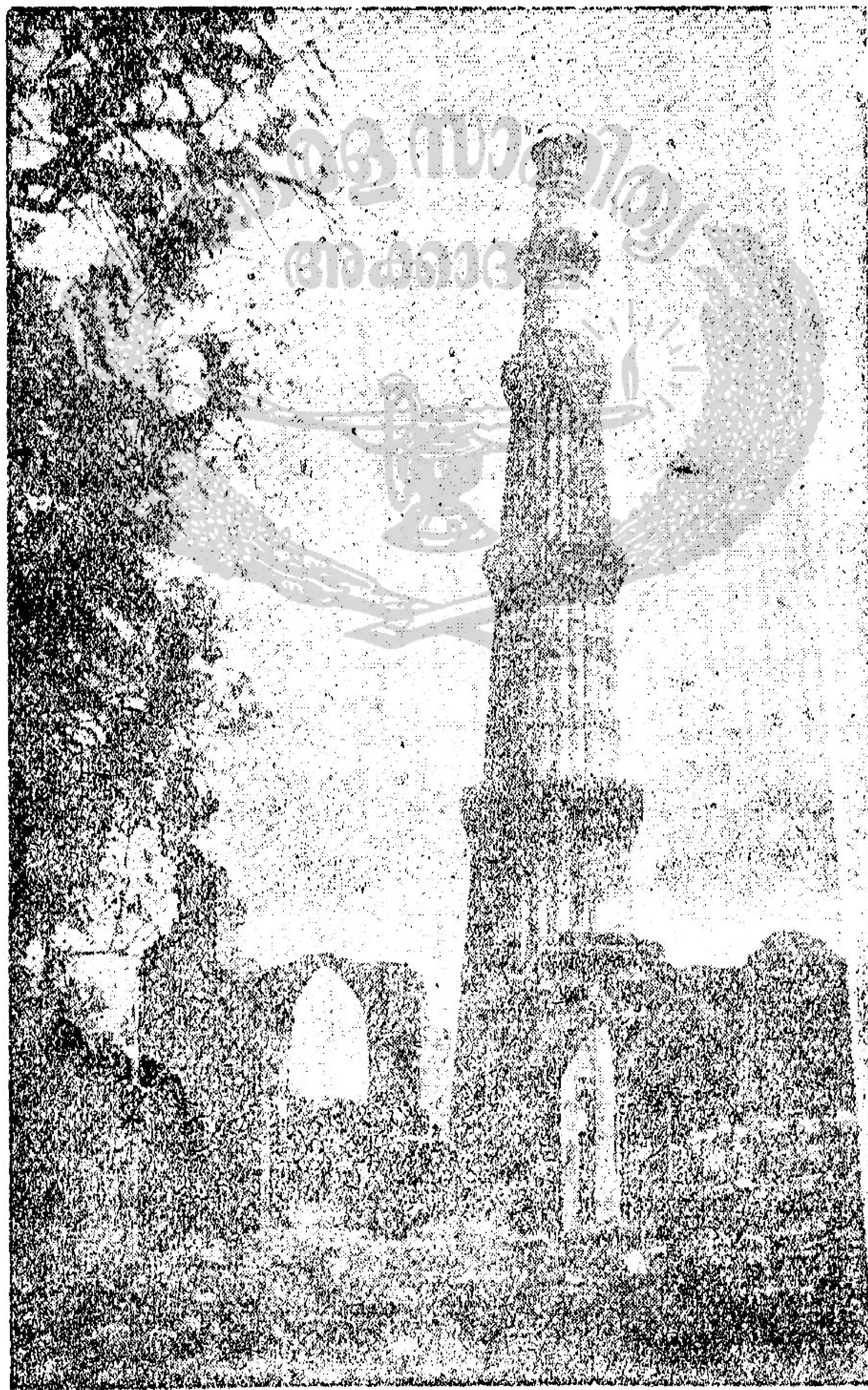
൧. അടിമവംശം.

1206-1299 എ. ഡി.

കുട്ബുദ്ദീൻ അയിബക്കു് ഒരു തുർക്കിഅടിമയാണു്. അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ച ഭരണകർത്താക്കൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വംശത്തിൽ ജനിച്ചവരോ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടിമകളുടെ വംശത്തിൽ ജനിച്ചവരോ ആകുന്നു. ആകയാൽ ഈ വംശത്തിനു അടിമവംശം എന്നു പേർ പറയുന്നു. കുട്ബുദ്ദീൻ ഒരു നല്ല രാജാവായിരുന്നു. ഹിന്ദുക്കളോടു മതദാക്ഷിണ്യം ധാരാളം കാട്ടി. കള്ളന്മാരെയും അക്രമികളേയും അമച്ച്ചെയ്തു് യാത്രക്കാർക്കു വഴികൾ നിർബാധമാക്കി. ഇദ്ദേഹം ഡൽഹിയിലെ വിശ്രുതസ്തംഭമായ കുട്ബു് മൈനാർ ഉണ്ടാക്കിച്ചു. 1210-ൽ കുതിരപ്പുറത്തു നിന്നും വീണു്

രാജാവു മരിച്ചു. അനന്തരം മുൾട്ടാൻ, സിൻഡ്, ലാഹൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ മരുമകനായ കുബാച്ചാ സ്വാതന്ത്ര്യഭരണം തുടങ്ങി. കുട്ടബ്ബുദീൻെറ അടിമയായിരുന്ന ആൾട്ടാമിഷ് യജമാനൻെറ മരണശേഷം സിംഹാസനസ്ഥനായി.

ആൾട്ടാമിഷ് 1210-1236-എ. ഡി:—അടിമവംശത്തെ ഉറപ്പിച്ചതു് ആൾട്ടാമിഷാണ്. കുട്ടബ്ബുദീൻെറ മരണത്തോടുകൂടെ ഡൽഹിക്കു നഷ്ടപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങൾ എല്ലാം ഇദ്ദേഹം വീണ്ടെടുത്തു. വിന്ധ്യപർവ്വതത്തിൻെറ ദക്ഷിണഭാഗത്തുള്ള എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളും ആൾട്ടാമിഷിൻെറ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. 1229-ൽ ബാഗ്ദാദിലെ കാലിഫ് തൻെറ പ്രതിപുരുഷനെ ഡൽഹിയിലയച്ചു് ആൾട്ടാമിഷിൻെറ ചക്രവർത്തിത്വത്തെ അംഗീകരിക്കയും വിശ്രു

കുട്ടബ്ബ്മൈനാർ.

തമാക്കയും ചെയ്തു. അറബിലിപികൾ കൊത്തിയിട്ടുള്ള തങ്കായെന്നു പറയുന്ന നാണയങ്ങൾ ആദ്യമായി ഇൻഡ്യയിൽ നടപ്പാക്കിയതു്

ആൾട്ടാമിഷാണ്. ഫിറോസ്ഷാ മുതലായ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പുത്രന്മാർ ബലഹീനരായിരുന്നു. 1236-ൽ ആൾട്ടാമിഷ് മരിക്കുമ്പോൾ രാജ്യഭരണത്തിനു യോഗ്യയായി റസിയാ എന്ന തൻെറ പുത്രിയെ മാത്രമേ കണ്ടുള്ളു. ഫിറോസ്ഷായും മാതാവുംകൂടി ആറുമാസം ഭരിച്ചുവെങ്കിലും ഭരണത്തിൻെറ ക്രൌൎയ്യംനിമിത്തം ഭരണീയർ ഭരണകൎത്താക്കളെ ബന്ധനത്തിലാക്കി. ഫിറോസ്ഷായെ വധിക്കുതന്നെ ചെയ്തു.

റസിയാ. 1236-1240-എ. ഡി:—അച്ഛൻെറ ആഗ്രഹംപോലെ 1236-ൽ റസിയാ സിംഹാസനാരോഹണംചെയ്തു. വിക്ടോറിയാരാജ്ഞിക്കുമുൻപ് ഇൻഡ്യയെ ഭരിച്ചിട്ടുള്ള ഏകസ്ത്രീ ഇവരായിരുന്നു. സ്ത്രീനായകത്വം തുൎക്കികൾ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. റസിയാ ആകട്ടെ പുരുഷന്മാരെപ്പോലെ വസ്ത്രധാരണംചെയ്യുകയും മുഖംമൂടാതെ ആനപ്പുറത്തു സഞ്ചരിക്കയും ചെയ്തു. റസിയാ ബുദ്ധിശാലിനിയും ഭരിക്കാൻ പ്രാപ്തയുമായിരുന്നു. പിണങ്ങുവാൻ ഇടയായ ഒരു അധികാരിയാൽ 1240-ൽ റസിയാ തോല്പിക്കപ്പെട്ടു. അവളുടെ ഒരു സോദരൻ തൽസ്ഥാനത്തെ കൈവശപ്പെടുത്തി. അയാൾ 1242-വരെയും അയാളുടെ മച്ചുനൻ 1246-വരെയും ഭരിച്ചു. 1246-മുതൽ 1266-വരെ ആൾട്ടാമിഷിൻെറ പുത്രനായ നാസിറുദിൻ, സൈന്യാധിപനായ ബാല്ബൻെറ ഉപദേശത്തോടുകൂടെ രാജ്യഭാരം ആരംഭിച്ചു. ബാല്ബൻ സമൎത്ഥനായിരുന്നു. സൎവ്വദാ വിജയലക്ഷ്മി അനുഗ്രഹിച്ചിരുന്നതിനാൽ ബാല്ബന് അസംഖ്യം ശത്രുക്കൾ ഉണ്ടായതു അത്ഭുതമല്ല. 1245-ൽ ഉണ്ടായ മുഗളരുടെ ആക്രമണത്തെ തടഞ്ഞതും, മുഗളരെ പൎവ്വതപ്രദേശങ്ങളിലേക്കോടിച്ചതും ബാല്ബനാണ്. റെയ്ഹാൻപ്രഭു നാസിറുദിനെ മന്ത്രിയിൽനിന്നു പിണക്കിയെങ്കിലും ആ ഭിന്നിപ്പ് അധികകാലം നിലനിന്നില്ല. നാസിറുദിൻ 1266-ൽ മരിച്ചു. ബാല്ബൻ രാജാവായി.

ബാല്ബൻ. 1266-1287-എ. ഡി:—ബാല്ബൻ തുൎക്കിവംശത്തിൽപ്പെട്ട അടിമയായിരുന്നു. ഡൽഹിയിൽ ഭരിച്ച അടിമരാജാക്കന്മാരിൽ പ്രധാനിയും ഇദ്ദേഹമാണ്. സേനാനായകനായും മന്ത്രിയായും സമൎത്ഥനായിരുന്ന ബാല്ബൻ ഭരണകൎത്താവെന്ന നിലയിലും നന്നേ തിളങ്ങി. മംഗോളികളുടെ ആക്രമണത്തിൽനിന്നു അദ്ദേഹം രാജ്യത്തെ രക്ഷിച്ചു. രാജ്യാതിൎത്തിയിൽനിന്നും ഡൽഹിയിലേക്കുള്ളമാൎഗ്ഗം കോട്ടകൾ കെട്ടിയും പട്ടാളത്തെ ഇട്ടും നിർബാധമാക്കി. വനവാസികളായ അക്രമികളെയും കൊള്ളക്കാരെയും അദ്ദേഹം അമൎത്തി. രാജ്യത്തിൽ ഗതാഗതസൌകൎയ്യം വൎദ്ധിപ്പിച്ചു. പരിഷ്കാരം വളൎത്തി. തഗ്രിൽ എന്ന ബങ്കാളത്തെ അധികാരിയെ

മർദ്ദിച്ചതു് ബാല്ബൻെറ ഒരു പ്രധാന പ്രവൃത്തിയായിരുന്നു. ഗോറിയിലെ മഹമ്മദ് ബങ്കാളത്തിൽ സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചതിനുശേഷം ഭരിച്ച അധികാരികളിൽ തഗ്രിൽ പതിനഞ്ചാമനാണു്. തഗ്രിൽ സ്വതന്ത്രനായിത്തീരാൻ ശ്രമിക്കയാൽ ബാല്ബൻതന്നെ ഒരുസൈന്യത്തോടുകൂടെച്ചെന്നു യുദ്ധത്തിൽ അയാളെ നിഗ്രഹിച്ചു. മൃദുസ്വഭാവത്തെ അകലെക്കളഞ്ഞു കാലോചിതമായ തീക്ഷ്ണപ്രകൃതംതന്നെ ആ ഭരണകർത്താവു സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ബാല്ബൻ യുദ്ധത്തിലും രാജ്യതന്ത്രത്തിലും സമർത്ഥനും, ഡൽഹിയെ ഭരിച്ചിരുന്നവരിൽ പ്രധാനിയും ആയിരുന്നുവെന്നുള്ളതിൽ തക്കമില്ല.

ബാല്ബൻ മരിച്ചതിൽപിന്നീടു് കൈയിക്കബാദ്ദ് 1287-മുതൽ 1290-വരെ ഡൽഹിയെ ഭരിച്ചു. ഭരണത്തിൽ അലസനായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം 1290-ൽ നിഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടു. അതോടുകൂടി തുർക്കിവംശജരായ അടിമരാജാക്കന്മാരുടെ ഭരണം ഡൽഹിയിൽ അവസാനിച്ചു. അടുത്ത ഭരണക്കാർഅഫ്ഗാന്മാരായ ഖാൽജിവംശക്കാരാകുന്നു.

൨. ഖാൽജിവംശം.

1290-1320

മഹമ്മദീയരായ തുർക്കികളോടൊത്തു ധാരാളം അഫ്ഗാൻകാർ, അല്ലെങ്കിൽ പഠാണികളും ഇൻഡ്യയിൽ വന്നു. പഠാണികളിൽ പ്രബലമായ ഒരു വർഗ്ഗത്തിൻെറ പേർ കാല്ജി എന്നാണു്. കാല്ജ് എന്ന നഗരത്തിൻെറ അധിപന്മാരായിരിക്കയാൽതന്നെ ഇവർക്കു കാല്ജികളെന്ന നാമധേയം സിദ്ധിച്ചു. ജലാലുദിൻ എന്ന കാല്ജിനേതാവ് 1290-ൽ ഡൽഹിസിംഹാസനത്തിൽ കയറി. ജലാലുദിൻ മൃദുശീലനും, ദുർബ്ബലനും, യോഗ്യനുമായ ഒരു ഭരണകർത്താവായിരുന്നു. 1296-ഏ-ഡി. യിൽ അയാളുടെ അനന്തരവനായ അലാവുദീൻ ജലാലുദിനെ നിഗ്രഹിച്ചു രാജാവായി. ഇരുപതുവഷം അലാവുദീൻ ഹിന്ദുസ്ഥാനത്തെ ഭരിച്ചിരുന്നു. ഡൽഹിപദം സിദ്ധിച്ചതോടുകൂടി, മാതുലനിഗ്രഹത്തിനു തന്നെ സഹായിച്ചവരിൽ ചിലരെ കൊലചെയ്യുകയും ചിലരെ അന്ധരാക്കുകയും ചെയ്തു.

യുദ്ധവീരനായ അലാവുദീൻ തെക്കോട്ടു, മഹാരാഷ്ട്രപ്രദേശങ്ങളിലേക്കു കടന്നു്, പൂനായ്ക്കു സമീപമുള്ള മഹാരാഷ്ട്രതലസ്ഥാനമായ ദേവഗിരിയെ (ഡൌളറാബാദ്) പിടിച്ചടക്കി. 1310-ൽ കാകതീയരുടെ തലസ്ഥാനമായ വാറങ്ഗൽപട്ടണവും, 1311-ൽ ഹോയിസാലരുടെ വകയായ ദ്വാരസമുദ്രവും അദ്ദേഹത്തിൻെറ സേനാനായ

കനായ മാലിക്കാഫർ ആക്രമിച്ചു. ദക്ഷിണാപഥത്തിൽ മുഴുവൻ അലാവുദീൻെറ അധികാരശക്തി വ്യാപിച്ചു.

ഭരണം കയ്യേററതോടെ സൈന്യസഹായത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം തൻെറ സ്ഥാനവും സാമ്രാജ്യവും സുരക്ഷിതമാക്കി. 1297-ൽ മംഗോളിയരുടെ ഒരു വലിയ സേന ഡൽഹിയേ പിടിപ്പിച്ചു. അലാവുദീൻ അവരെ തോല്പിച്ച് ഓടിച്ചു. ആ ആണ്ടിൽതന്നെ അദ്ദേഹം ഗുജറാററിനെ കൈവശപ്പെടുത്തി. 1303-ൽ ചിററൂർ പിടിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ സൈന്യാധിപൻ മൈസൂരിലൂടെ കേരളത്തിലും വന്നതായി പറയപ്പെടുന്നു. ഉദ്ധതനായ അലാവുദീൻ രണ്ടാംഅലക്സാണ്ടർ എന്ന നാമധേയം സ്വയം സ്വീകരിക്കയും നാണയങ്ങളിൽക്കൂടെ അതു പ്രസിദ്ധംചെയ്കയുംചെയ്തു. ശത്രുക്കൾ അസംഖ്യമാകയാൽ രാജചാരന്മാർ നാട്ടിലെങ്ങുമുണ്ടായിരുന്നു.

കൊള്ളക്കാരെയും പ്രതികൂലികളായ പ്രഭുക്കന്മാരെയും അലാവുദീൻ അമർത്തി. സൈന്യത്തെ ശക്തമാക്കി. കോട്ടകൾ ഉറപ്പിച്ചു. ആദായത്തിൽപകുതി കരംകൊടുക്കണമെന്നു നിയമം ഉണ്ടാക്കി. വീട്ടുജന്തുക്കൾക്കും കരം ഏർപ്പെടുത്തി. ധാന്യങ്ങളുടെ ദൌർല്ലഭ്യം പരിഹരിക്കാൻ ഭൂനികുതി ധാന്യമായി നല്കണമെന്നു നിശ്ചയംചെയ്തു. എല്ലാസാധനങ്ങൾക്കും നിരക്കുവില വയ്ക്കുകയും ആ കാര്യം പരിശോധിക്കുവാൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. രാജ്യത്തിൽ സമാധാനവും, സംതൃപ്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ശക്തിയുള്ള ഭരണമാകയാൽ വിദേശിയാക്രമണങ്ങൾ ശോഷിച്ചു എന്നുതന്നെ പറയാം. വർഗ്ഗപക്ഷപാതം അലാവുദീനുണ്ടായിരുന്നു. ഈ കാലം അഫ്ഗാൻസാമ്രാജ്യത്തിൻെറ അത്യുച്ചാവസ്ഥയെ ദർശിച്ചു. പരിധികളിൽ ചില രാജ്യങ്ങൾ ഒഴിച്ചു ഇന്ത്യയുടെ മററു ഭാഗങ്ങളെല്ലാം അലാവുദീൻെറ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

അക്ഷരാഭ്യാസവിഹീനനും, ക്രൂരനും, ചതിപ്രയോഗത്തിൽ വിരുതനും ആണെങ്കിലും അലാവുദീൻ ഒരു നല്ല ഭരണകർത്താവായിരുന്നുവെന്ന് ഊഹിക്കാം.

അലാവുദീൻെറ മരണാനന്തരം അദ്ദേഹത്തിൻെറ പുത്രൻെറ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ മാലിക്കാഫർതന്നെ രാജ്യം ഭരിച്ചു. എന്നാൽ കാഫറെ കൊലപ്പെടുത്തി. അലാവുദീൻെറ ആദ്യഭാര്യയിൽ ഉൽഭവിച്ച കുട്ടബ്ബുദീൻമുബറാക്കു രാജകുമാരനെ സഹായിക്കാനെത്തി. മുബറാക്കു രാജകുമാരനെകൊന്നതിൽപിന്നീടു അലാവുദീൻെറ മരണവത്സരമായ 1316-ൽതന്നെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരോഹണംചെയ്തു.

അലാവുദീൻെറ ഭരണകാലത്തെ അഫ്ഗാൻസാമ്രാജ്യം.

മുബറാക്: 1316-1320 എ. ഡി.—മുബറാക് ജനപ്രീതി സമ്പാദിക്കുവാൻ യത്നിച്ചു. അയാൾ തടവുകാരെ വെറുതെ വിടുകയും കരം കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. രാജാവു് അമിതമായ ലൌകികസുഖാനുഭവത്തിൽ വീണു ക്ഷയിച്ചുതുടങ്ങി. രാജ്യത്തു കൈക്കൂലിയും

അഴിമതിയും വദ്ധിച്ചു. കുസ്രുഖാൻ എന്ന ഒരാൾക്കു രാജസേവക നെന്ന വലിയ നില ലഭിച്ചു. മുബാറക് തന്റെ അടുത്ത അവകാശികളുടെ കണ്ണുകൾ കുത്തിപ്പൊട്ടിക്കയും അവരെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ദേവഗിരിയിലെ രാജാവിന്റെ മൂക്കും ചെവിയും അറുത്തും, മുൻപുണ്ടായിരുന്ന ഒരു രാജാവിന്റെ തൊലിയുരിച്ചും അയാൾ പഠാണിക്രൌര്യത്തെ ഭയങ്കരമായി പ്രദർശിപ്പിച്ചു. കൊട്ടുത്തതിനെ കൊട്ടക്കും എന്നുള്ള ആപ്തവചനം അനുസരിച്ച് 1321-ൽ സേവകനായ കുസ്രുഖാൻ യജമാനനെക്കൊന്നു രാജാവായി.

ഒരു പറയനായിരുന്ന കുസ്രുഖാൻ നാസിറുദ്ദീൻ എന്ന പുതിയ പേരോടുകൂടെ സിംഹാസനത്തിലിരുന്നു. അപ്പോൾ തുടങ്ങിയ ഘോരചിന്തലും, കൊലപാതകങ്ങളും ഓർമ്മനാപക്ഷം ഇൻഡ്യ നടുങ്ങിപ്പോകും. ശാന്തന്മാരും, ബുദ്ധിശാലികളും, വിദ്യാനിധികളും, ദയാലുക്കളും വേണം രാജ്യം ഭരിക്കേണ്ടതെന്നു പറയുന്നതു വെറുതേയല്ല. കുസ്രുഖാനെപ്പോലെയുള്ളവരുടെ ഭരണം ഒരുകാലത്തും ഒരിടത്തും നിലനില്ക്കുന്നതല്ല. ഭയപ്പെടുത്തിയും മർദ്ദിച്ചും ഭരിക്കയെന്നുള്ളതു ഭരണതത്വാധാരത്തിനുതന്നെ വിരുദ്ധമാകുന്നു. വടക്കൻവരമ്പുകളെ പരിരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുകിടന്ന ടാഗ്ലാക് എന്ന സേനാനായകൻ ഡൽഹിയിലെത്തി കുസ്രുഖാന്റെ തലയറുത്തു. ആരും ഇല്ലാതെ കിടന്ന സിംഹാസനത്തിൽ പ്രഭുക്കന്മാർ എല്ലാവരുംകൂടി ടാഗ്ലാക്കിനെത്തന്നെ ആരോഹണം ചെയ്യിച്ചു.

൩. ടാഗ്ലാക് വംശം.

1321—1413

ഗിയാസുദ്ദീൻ ടാഗ്ലാക്. യോദ്ധാവായ ഗിയാസുദ്ദീൻ ടാഗ്ലാക് സമർത്ഥനായ ഒരു ഭരണകർത്താവായിരുന്നു. നീതിമാനും ഊർജ്ജസ്വലനും ആണെന്നു അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നു. സഹിക്കാൻ പാടില്ലാതിരുന്ന കരം, വിളവിന്റെ പത്തിലൊന്നായിക്കുറച്ച് അദ്ദേഹം ലഘുവാക്കി. നികുതി ചുമത്തുന്നതിൽ ഹിന്ദുക്കളോടു പക്ഷഭേദം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിലും അവരെ നിർദ്ദയം ഞെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. വാറങ്ഗലിലെ ഹിന്ദുരാജാവിനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കി. ടാഗ്ലാക്കതന്നെ ബങ്കാളത്തെ കൈവശപ്പെടുത്തി. മിഥിലയേ അദ്ദേഹം ആക്രമിച്ചു. തന്റെ പ്രഥമപുത്രനായ ജൂണഖാൻ സൽക്കരിച്ച അവസരത്തിൽ സൽക്കാരമണ്ഡപം തകർന്നുവീണു് ഗിയാസുദ്ദീൻ ടാഗ്ലാക്ക മരണമടഞ്ഞു. അനന്തരം ജൂണഖാൻ സിംഹാസനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു.

മഹമ്മദുടാഗ്ലക്:—1325-1351. ഏ. ഡി. യുവരാജാവു് സംസ്കാരമുള്ള ആളായിരുന്നു. വിജയിയായ ഒരു യോദ്ധാവും, പല ആശകളുള്ള ഒരു ഭരണകർത്താവും ആയിരുന്നു മഹമ്മദു ടാഗ്ലാക്ക് എന്നുള്ളതിൽ സന്ദേഹമില്ല.

മഹമ്മദിൻെറ ഭരണം അതികഠിനവുമായിരുന്നു. കുററങ്ങൾക്കുതക്കവണ്ണം ദണ്ഡത്തിൻെറ തോതും വളർന്നിരുന്നു. ആനയെക്കൊണ്ടു കുത്തിച്ചും, ചവുട്ടിച്ചും രാജവൈരികളെ നിഗ്രഹിച്ചു. സുൽത്താൻെറ സഹോദരൻ രാജദ്രോഹിയായി സംശയിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അയാളുടെ തലയറുത്തു. അന്യായം ചെയ്കയാലായിരിക്കണം മഹാനായ ടാഗ്ലാക്കു തൻെറ ഭാഗിനേയനേ തൊലിയുരിച്ചു പൊരിച്ചതു്. ഒരുഭാഗം ഇപ്രകാരമാണെങ്കിലും മറെറാരു ഭാഗം നോക്കുമ്പോൾ മഹമ്മദു ദാനശീലനും അഗാധബുദ്ധിമാനും മററുമായി കാണപ്പെടുന്നു.

മഹമ്മദു് ദുർവ്വഹമായ കരം ചുമത്തി. അങ്ങിനെ കിട്ടിവന്ന ധനം കാററുകൊള്ളാൻ നടന്ന ഒരു കൂട്ടം ജോലിയില്ലാത്ത പട്ടാളത്തേ പുലർത്തുന്നതിനും, കൊട്ടാരത്തിൽ അനാവശ്യമായി ചിലവു ചെയ്യുന്നതിനും, സേവകന്മാരുടെ കീശകളിൽ നിറയേ ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നതിനും വിനിയോഗിച്ചു.

ഭരണത്തിൻെറ അവസാനമായതോടുകൂടെ ടാഗ്ലാക്കിൻെറ ആവശ്യങ്ങളും വർദ്ധിച്ചു. തല്ക്കാലം ഒരു നിവൃത്തിമാർഗ്ഗമായി, അദ്ദേഹം കരം വർദ്ധിപ്പിച്ചു തൽഫലമായി കരുത്തുള്ള പ്രഭുക്കന്മാർ രാജാവിനോടു പിണങ്ങുകയും അല്പപ്രാണികളായ സാധുക്കൾ തങ്ങളുടെ ശേഷിച്ച കാശും കൊണ്ടു വനാന്തരങ്ങളിൽ ഓടി ഒളിക്കയും ചെയ്തു. കരം കിട്ടായ്കയാലുണ്ടായ കോപത്താൽ മഹമ്മദു കാട്ടിൽചെന്നു് അവിടെ രക്ഷപ്രാപിച്ചിരുന്ന ഹിന്ദുക്കളെ ദുഷ്ടമൃഗങ്ങളെയെന്നപോലെ വേട്ടയാടി. പല പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നും ആളുകൾ നിർദ്ദയതത്തേയും ക്രൌര്യത്തേയും ഭയന്നു പാഞ്ഞു. ധാരാളം മനുഷ്യരെ പ്രജാപാലകൻ അരിഞ്ഞുതള്ളി. എന്നാൽ ക്ഷാമകാലങ്ങളിൽ ചിലപ്പോൾ പ്രജാവത്സലനായ അദ്ദേഹം ഭണ്ഡാരത്തിൽനിന്നു തന്നെ പണം എടുത്തു ജനങ്ങൾക്കു കൊടുത്തുവന്നു. അങ്ങിനെയിരുന്നപ്പോൾ മഹമ്മദിനു് ഒരു ബുദ്ധിതോന്നി. തലസ്ഥാനം ഡൽഹിയിൽനിന്നും 700-മൈൽ അകലെയുള്ള ദേവഗിരിയിലേക്കു മാററുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നാലോചിച്ചു. വളരെ വ്യയംചെയ്തു് ഒരു പെരുവഴി വെട്ടിക്കയും അതിലൂടെ ഡൽഹി നിവാസികളെല്ലാം ദേവഗിരിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടുകൊള്ളണമെന്നു് ആജ്ഞാപിക്കയുംചെയ്തു. ദൌളത്തബാദെന്ന പുതിയ പേർകൊടുത്ത ദേവഗിരിയെ ലക്ഷ്യ

മാക്കി ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ജംഗമങ്ങളെല്ലാം വഹിച്ച് നീങ്ങിത്തുടങ്ങി. അപരിചിതമായ ഒരു നാട്ടിൽ ജീവസന്ധാരണത്തിനു യാതൊരു മാർഗ്ഗവും കരുതലും കൂടാതെ ചെന്നുചേന്ന ആളുകൾ ഭഗ്നാശയന്മാരായി നശിച്ചു. തന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ പരാജയപ്രകൃതം മനസ്സിലായ ഉടൻ തന്നെ എല്ലാവരും ഡൽഹിയിലേക്കുമടങ്ങുവാൻ അദ്ദേഹം കല്പിച്ചു. എഴുന്നൂറു മയിലോളം അങ്ങോട്ടും അത്രയും ഇങ്ങോട്ടുംകൂടി ആളുകളെല്ലാം കൂടൽപിരിഞ്ഞു ചത്തിരിക്കണം. ഏതായാലും തിരികെ വന്നപ്പോൾ ഡൽഹിയിൽ ആശ്രിതിക്കുന്ന തെല്ലാശ്വാസം കിട്ടി. പുറപ്പെട്ടവരിൽ പകുതിപ്പേർ മാത്രമേ അവിടെ വന്നുചേന്നൊള്ളൂ.

പേർഷ്യയെ ആക്രമിക്കുവാനുദ്ദേശിച്ച് ശേഖരിച്ച 370000 വരുന്ന കുതിരപ്പട്ടാളങ്ങൾ വെറുതേ തിന്നുമടിച്ച്, ശമ്പളം കിട്ടാതെ വന്നപ്പോൾ, യജമാനന്റെ രാജ്യത്തിൽ തന്നെ ആക്രമണം തുടങ്ങി. ചൈനയേ ആക്രമിക്കുന്നതിനായി 100000 വരുന്ന സൈന്യത്തെ മഹമ്മദ് ആഘോഷത്തോടുകൂടെ അയച്ചു. അവർ ആരും തന്നെ ചൈനയിൽചെന്നു വേറെറു ചാകാതെ, ഹിമാലയപർവ്വതത്തിന്റെ വിദരംഭങ്ങളിലുള്ള ഹിമാനിയുടെ ഇടയിൽ വിറച്ചു മരിച്ചു.

എ. ഡി. 1341-മുതൽ മഹമ്മദു ഭരണപരിഷ്കാരം ആരംഭിച്ചു. കൂടുതലായി ചേർത്തുവന്ന ഭൂനികുതികൾ എല്ലാം ഇളവുചെയ്തു, ആഴ്ചയിൽ രണ്ടു തവണ ജനങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങൾക്ക് ചെവികൊടുക്കാൻ സന്നദ്ധനായി. ദണ്ഡിച്ചുദണ്ഡിച്ച് തീരെ ഗതികെട്ട കഷ്കന്മാക്കെല്ലാം അദ്ദേഹം പണം കടം കൊടുത്തു. രാജ്യത്തു പണം ഇല്ലാതെവന്നു. പണം ഉണ്ടാക്കുവാൻ രാജാവു് ചെമ്പുനാണയങ്ങൾ പ്രചാരത്തിൽ വരുത്താൻ ശ്രമിച്ചു. ഇതു ഇക്കാലത്തെ കറൻസിനോട്ടുകളുടെ വിതരണസമ്പ്രദായം തന്നെയാണു്; എന്നാൽ മഹമ്മദു നടപ്പാക്കാൻ തുടങ്ങിയ ചെമ്പുതുട്ടുകൾക്കു പകരം വിലവയ്ക്കാൻ വെള്ളിയായോ സ്വർണ്ണമായോ നാണയം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കച്ചവടക്കാർ ചെമ്പുനാണയങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാൻ മടിച്ചു. ചെമ്പു ധാരാളം കിട്ടുമായിരുന്നതിനാലും യന്ത്രക്കമ്മട്ടങ്ങൾ ഇല്ലായ്കകൊണ്ടും ധാരാളം നാണയം കള്ളമായി ഉണ്ടാക്കിത്തുടങ്ങി. ചെമ്പുനാണയങ്ങൾ നല്കിയിട്ട് മഹമ്മദിന്റെ രാജ്യത്തിൽ നിന്നും ശേഷിച്ച തങ്കങ്ങളെല്ലാം ഗൃദ്ധസ്ഥിതന്മാരായ വിദേശ വ്യാപാരികൾ പകരം വാങ്ങിക്കാണണം.

ഇപ്രകാരമുള്ള മഹമ്മദു ടാഗ്ലാക്കു ഒന്നാംതരം ഒരു ഭ്രാന്തനാണെന്നു ചില ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുമ്പോൾ മററു ചിലർ അദ്ദേഹം അതിബുദ്ധിമാനാണെന്നു വാദിക്കുന്നു. മഹമ്മദിന്റെ ബുദ്ധി കണ

ക്കിലധികമാകയാൽ ഈ കുഴപ്പങ്ങൾ എല്ലാം ഉണ്ടായി എന്നാണു അവരുടെ അഭിപ്രായം. ചരിത്രകാരന്മാർ എങ്ങിനെയെങ്കിലും വാദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഏതായാലും അസാധാരണ ബുദ്ധിയോടു കൂടിയ ആ രാജാവിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ മൂലം രാജ്യത്തിനും ജനങ്ങൾക്കും വേണ്ട അമളികളും, ആപത്തുകളും, ഉണ്ടായി എന്നല്ലാതെ യാതൊരു ഗുണവും സിദ്ധിച്ചില്ല എന്ന വാസ്തവം നിർവ്വിവാദം തന്നെ. ഭരിച്ചുഭരിച്ചു ഒടുവിൽ വന്നപ്പോൾ മഹമ്മദിന്റെ രാജ്യം അല്പം മാത്രമേശേഷിച്ചൊള്ളു. മുൾട്ടാൻ, ബംഗാൾ, ഔധ്, ഗുജറാത്ത്, ലാഹൂർ, ദേവഗിരി മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ ഗംഭീരപ്രയത്നങ്ങൾക്കിടയിൽ സ്വതന്ത്രങ്ങളാകാൻ ശ്രമിക്കയായിരുന്നു. മൂക്കറുത്തും, തൊലിയുരിച്ചും, വെറുതേ അങ്ങിങ്ങോടിച്ചും പണം ഞെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞും ഒരു സാമ്രാജ്യം ഭരിക്കാൻതുടങ്ങിയാൽ ഭരിക്കുന്നവരെയല്ലാതെ ഭരണീയരെ കിട്ടുകയില്ലല്ലൊ. ആളുകളുടെ സുഖജീവിതമല്ലേ ഭരണത്തിന്റെ ഏകോദ്ദേശ്യം. 1351-ൽ സിന്ധുനദിയുടെ തീരത്തുവച്ചു യുദ്ധത്തിൽ മഹമ്മദു പരലോകപ്രാപ്തനായി.

ഫിറോസ്ഷാ:—1351–1388–എ. ഡി. മഹമ്മദിനോടു അല്പം ബന്ധമുള്ള ഫിറോസ്ഷായേ നായകന്മാർ എല്ലാവരും കൂടി രാജാവായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. അയാൾ കൃപാലുവും ശാന്തനുമായിരുന്നു. കലുഷിതമായ ആ കാലസ്ഥിതിക്കു അപ്രകാരമുള്ള ഒരു രാജാവു മതിയായിരുന്നില്ലെങ്കിലും മാക്ബെൽഖാൻ എന്ന കാര്യശേഷിയുള്ള ഒരു സഹായിയേ ലഭിക്കയാൽ രാജാവിന്റെ കുറവുകൾ പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു.

ഫിറോസ്ഷായുടെ സിംഹാസനാരോഹണത്തോടുകൂടെ ദക്ഷിണാപഥം ബാഹമിനിരാജവംശത്തിന്റെ കീഴിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം അവലംബിച്ചു. അനന്തരം ബങ്കാളവും സിൻസും, രാജാവിനെതിരായിളകി. സിൻഡിലേ അധികാരിയേ ഫിറോസ്ഷാ തന്നെ ബന്ധിച്ചു. മനുഷ്യരക്തം ചിന്തുവാൻ മടിച്ചു ബങ്കാളം സ്വതന്ത്രമാകാൻ രാജാവു അനുവദിച്ചു.

ഫിറോസ്ഷായുടെ ഭരണത്തിന്റെ ആരംഭകർമ്മംതന്നെ മംഗളപ്രദമായ ഒരു നാന്ദിയായി കണക്കാക്കാം. മഹമ്മദു കർഷകന്മാർക്കു പണം കടംകൊടുത്തിരുന്നതായി പറഞ്ഞുവല്ലോ. ആ കടം വീട്ടുവാൻ അവർക്കു അല്പംപോലും കഴിവില്ലായിരുന്നു. മാക്ബെൽഖാന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം രാജാവു കടത്തേ നിഷേധിച്ചു. ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ ഈ പ്രവൃത്തിമൂലം കൃഷിക്കാർ മനസ്സമാധാനമുള്ളവരും, ഉത്സാഹമുള്ളവരും ആയിത്തീർന്നു. കൃഷിജോലികൾ ഊർജ്ജിതമായി

ചെയ്യുകയാൽ ആഹാരസാധനങ്ങൾ വൎദ്ധിച്ചു. ക്ഷാമത്തിനു കുറവുണ്ടായി. ജീവിതസന്ധാരണത്തിനു പരമോപയോഗമുള്ള സാധനങ്ങളേയും അവയേ ഉണ്ടാക്കുന്നവരേയും നല്ലപോലെ സൂക്ഷിക്കയും രക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നതു വിവരമുള്ള ഭരണാധികാരികളുടെയും ഗവൎമ്മെൻറിൻെറയും ലക്ഷണമാണ്. കരത്തിൻെറ തുക കുറവുചെയ്തതും അതു് ഒരു നിശ്ചിതസംഖ്യയാക്കിയതും ഫിറോസ്ഷാ ജനങ്ങൾക്കു ചെയ്ത മറെറാരു സാഹായ്യമാകുന്നു. കൃഷിയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി അൻപതു തോടുകൾവെട്ടിച്ചു. ഇദ്ദേഹം നാല്പതു മഹമ്മദീയദേവാലയങ്ങളും, നൂറു ചികിത്സാലയങ്ങളും, നൂറുവഴിയമ്പലങ്ങളും, നൂററമ്പതു പാലങ്ങളും, മുപ്പതു കാളേജുകളും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. രാജാവു് ജൗൺപൂർ മുതലായ ചില പുതിയനഗരികളും നിൎമ്മിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അഗതികൾക്കു നാനാതരത്തിലും ഫിറോസ്ഷാ ദ്രവ്യസഹായം ചെയ്തുവന്നു. 180,000, ആളുകൾ രാജാവിൻെറ സംരക്ഷണത്തിൽതന്നെ ജീവിതം നയിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹം നന്നേ ശ്രദ്ധിച്ചു. രാജ്യവിസ്തൃതി വൎദ്ധിച്ചില്ലെങ്കിലും ഫിറോസ്ഷായുടെ കാലത്തു സംതൃപ്തിയും, സമാധാനവും, സുഖവും ഔപമ്യേന അധികമായിരുന്നു.

ഫിറോസ്ഷായുടെ കാലശേഷം അഫ്ഗാൻസാമ്രാജ്യം ശോഷിച്ചുതുടങ്ങി. 1388-മുതൽ 1412-വരെ ഒൻപതു ബലഹീനന്മാരായ രാജാക്കന്മാർ രാജ്യംവാണു. 1398-ൽ മുഗളന്മാർ അല്ലെങ്കിൽ മംഗോളിയന്മാർ എന്ന വൎഗ്ഗക്കാരുടെ നേതാവായ ടൈമൂർ ഇൻഡ്യയെ ആക്രമിക്കുവാനായി സമക്കന്ദെയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. സിന്ധുവും ചീനാബ്നദിയും കടന്ന് അയാൾ ഡൽഹിയിലേക്കു തിരിച്ചു. ടൈമൂറിനെ ഒരുവരും തടഞ്ഞില്ല. ചുട്ടുപൊട്ടിച്ച ഗൃഹങ്ങളും വധിക്കപ്പെട്ട ശവശരീരങ്ങളുംകൊണ്ട് അയാളുടെമാൎഗ്ഗം നിൎണ്ണയിക്കാമായിരുന്നു. ഡൽഹിയിലെ സുൽത്താൻ മഹമ്മദ് 10000 കുതിരപ്പട്ടാളത്തോടും, 40000-കാലാൾപടയോടും 125-ആനകളോടുംകൂടി എണ്ണത്തിൽ 100000-വരുന്ന ടൈമൂറിൻെറ സൈന്യത്തെ എതിൎത്തു. മഹമ്മദ് തോറേറാടി. ടൈമൂർ ഡൽഹിയിൽ കടന്നു. അയാൾ പതിനാലുദിവസം അവിടെ താമസിച്ചു. അതിൽ മൂന്നു ദിവസം തലയറുക്കുവാൻമാത്രം വിനിയോഗിച്ചു. അന്നു ഭയങ്കരമായ കൊലകൾ കണ്ടുകണ്ട് ആളുകൾ മരവിച്ചിരിക്കാം. അക്കാലത്തെ ചരിത്രത്തിൻെറ താളുകൾ എല്ലാം രക്തംകൊണ്ടാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നതു്. ഡൽഹിയിലുണ്ടായിരുന്ന ദ്രവ്യമാസകലം ടൈമൂർ അപഹരിച്ചു. പതിനാലാംദിവസം നിൎജ്ജീവവും നിൎദ്ധനവു

മായ ആ പട്ടണത്തെ തൊണ്ടുപോലെ പിന്നിൽ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് ക്രൌര്യാവതാരമായ തൈമൂർ തിരികെ നടന്നു. പോകുന്നവഴിക്ക, ഫിറോസബാദ്, മീരട്ട്, ലാഹൂർ മുതലായ നഗരങ്ങളെ പീഡിപ്പിച്ചു. കഴിവുള്ളടത്തോളം ഹിന്ദുക്കളെ കൊല്ലുകയും അനവധി സ്ത്രീകളെയും കൊച്ചുകുട്ടികളേയും ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടുപോകയും ചെയ്തു. മനുഷ്യർ മനുഷ്യരുടെ ഇടയ്ക്ക് എന്തെല്ലാം അക്രമങ്ങളും, അനീതികളും നിർദ്ദയതാവും കാണിക്കുമെന്നുള്ളതിനു കയ്യും കണക്കുമില്ല. വെട്ടിക്കൊന്നും ചുട്ടുപൊട്ടിച്ചും, അപഹരിച്ചും ആറുമാസം ഇൻഡ്യയിൽ ആത്തുവിളിച്ചിട്ട്, ഇൻഡ്യാക്കാർ നരകത്തിൽനിന്നുവന്ന കാലദൂതപ്രമാണിയെന്നു വിചാരിക്കുന്ന പങ്ഗുവായ തൈമൂർ സമർക്കന്ദെയ്ക്കു മടങ്ങി. അനന്തരം മഹമ്മദ് രാക്ഷസോച്ഛിഷ്ടം ഭുജിക്കാനെന്നപോലെ തിരികെ വന്നു. ആ രാജാവു 1412-ൽ മരിച്ചതോടുകൂടെ ടാഗ്ലാക്കുവംശവും നാമമാത്രമായി.

൪. സയ്യദ്വംശം.

1414—1451

രാജാവെന്നു പറയത്തക്കവണ്ണം ആരുംതന്നെ മഹമ്മദിനെ തുടന്നില്ല. ഒടുവിൽ മുൾട്ടാനേ ഭരിച്ചിരുന്ന സയ്യദ്വംശജനായ കിസിർഖാന്റെ കൈത്തലങ്ങളിൽ രാജ്യം വന്നുവീണു. കിസിർഖാനെ കൂടാതെ മററുമൂന്നു രാജാക്കന്മാരും 1451 വരെ തുടർച്ചയായി ഡൽഹിയിൽ ഭരിച്ചു. ഒടുവിലത്തെ സുൽത്താനെ പഞ്ചാബിലേ ഭരണകത്താവായ ബഹലുല്ഖാൻലോദി ഓടിച്ചിട്ട് 1451-ൽ ലോദിവംശം സ്ഥാപിച്ചു.

൫. ലോദിവംശം.

1451—1526

ദുർബ്ബലന്മാരായ സയ്യദ്ദുകളേ തുടൻവന്ന ബഹലുല്ഖാൻലോദി നല്ല ഒരു യോദ്ധാവും ചൊടിപ്പുള്ള രാജാവുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ജാൺപൂരിനെ ആക്രമിച്ച് അതിർത്തിസ്ഥലം ബീഹാർവരെയാക്കി. ബഹലുല്ഖാന്റെ മകൻ ശികന്ദർ, ബീഹാർ കൈവശപ്പെടുത്തി; രാജപുത്രന്മാരെ തോല്പിച്ചു. ഇക്കാലത്തു ഡൽഹി മാനമായിത്തന്നെ കഴിഞ്ഞുകൂടി. ഔഡ്, ബീഹാർ, തിർഹട്ട്, ഡോബ്, പഞ്ചാബ്, തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങൾ ഈരണ്ടു രാജാക്കന്മാർ ഭരിച്ചിരുന്ന സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ശികന്ദർ 1518—ൽ മരിച്ചു. ഇബ്രാഹിം ലോദി തൽസ്ഥാനത്തു പ്രവേശിച്ചു. അല്പം അക്ക

ന്നിന്ന പഴയ കഴഞ്ഞസമ്പ്രദായങ്ങളെല്ലാം വീണ്ടും അടുത്തു. എതിർപ്പുകൾ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഉണ്ടായി. ഇബ്രാഹിമിൻെറ അമ്മാവനായ അലാവുദ്ദിൻപോലും, അനന്തരവനെതിരായി സാഹായ്യവും അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് കാബൂളിലേക്ക ഓടേണ്ടതായി വന്നു. ഇബ്രാഹിം ചില അഫ്ഗാൻ പ്രഭുക്കന്മാരെ കൊല്ലുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. പഞ്ചാബ് ഗവൎണ്ണരായ ദൌലത്ത്ഖാൻ മുഗളർനായകനായ ബാബരേ ഇൻഡ്യയിലേക്ക ക്ഷണിച്ചു. പാനിപ്പട്ടമൈതാനത്തിൽ വച്ചു ബാബർ ഇബ്രാഹിംലോദിയേ തോല്പിച്ചു. അഫ്ഗാൻ ഭരണം അവിടെ വിരമിച്ചു.

അഫ്ഗാൻ സാമ്രാജ്യം ക്ഷയിക്കവാനുണ്ടായ കാരണങ്ങൾ.

മനുഷ്യജീവിതത്തിൻെറ സർവ്വതോമുഖമായ പരിഷ്കാരത്തിനും സംസ്കാരത്തിനും കാരണമായി ആദികാലത്തു ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള മഹായത്നങ്ങൾ മതസ്വരൂപത്തിലാണ് നാം ദർശിക്കുന്നതു്. മഹാമതങ്ങൾ വർഗ്ഗീയമായ സമുദായബന്ധത്തെ അഭിപ്രായത്തിൻെറയും ആചാരത്തിൻെറയും ഐകരൂപ്യംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന സമൂഹഘടനയിലേക്ക ഇദംപ്രഥമമായി പരിവൎത്തനം ചെയ്തു. ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും ജീവിതത്തെ കഴിയുന്നതു ശാസ്ത്രീയമാക്കിത്തീക്കുവാൻ മതം ചെയ്തിട്ടുള്ള വ്യാപ്തിയേറിയ ശ്രമങ്ങൾ സ്തുത്യർഹങ്ങൾ തന്നെ. രാഷ്ട്രീയവും സാമുദായികവും, പാരമാർത്ഥികവുമായ ജീവിതതത്വങ്ങളെ സാരതരമായി ബാധിക്കാത്ത മതങ്ങൾ ലോകത്തിൽ മഹാമതങ്ങളായി തീൎന്നിട്ടില്ല. ജീവിതരീതിയുടെ അമംഗളകരമായ അഴുക്കുകളെല്ലാം കഴുകിക്കളഞ്ഞു്, ഒരു പ്രത്യേക ആദർശത്തിൻകീഴിൽ അറേബ്യയിലും പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലുമുള്ള ജനങ്ങളെ ഏകീകരിച്ചു് ലോകത്തിൽ സ്വന്തമായ ഒരു സംസ്കാരത്തെയും പരിഷ്കാരത്തെയും പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും നിലനിൎത്തുവാനും ശ്രമിച്ച മഹമ്മദുമതം ഇതിന്നു് ഉദാഹരണമാകുന്നു. മാഹമ്മദനിയമങ്ങളുടെയും ആചാരങ്ങളുടെയും എല്ലാം വേരോടിയിരിക്കുന്നതു മഹമ്മദുമതത്തിലാണെന്നു പറയുമ്പോൾ ഈ ചരിത്രതത്വം എത്രയോ വാസ്തവമാണെന്നു ബോധപ്പെടും. ശരിയായ മതബോധമെന്നതു ഉൽകൃഷ്ടമായ വിദ്യാഭ്യാസം തന്നെയാണ്.

മതം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന ആദർശത്തിൽനിന്നുൽപന്നമായ പ്രേരണമൂലം പുതിയ സമുദായഘടനകളും, രാഷ്ട്രീയസ്ഥാപനങ്ങളും ഉണ്ടായവ ഇൻഡ്യയിൽതന്നെ നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. പഴയ ഹിന്ദുമതം ഒരുപ്രകാരത്തിലുള്ള സമുദായവും രാഷ്ട്രവും നിൎമ്മിച്ചു. ആ സമ്പ്രദായം കാലോചിതമാകാതെ അധഃപതിച്ചപ്പോൾ ബുദ്ധമതം മുന്നോട്ടുവന്നു് ജനങ്ങളിൽ ഒരു പുതിയ ഉണർവുണ്ടാക്കി. തൽഫലമായ

പുതിയ സാമ്രാജ്യങ്ങളും നൂതനസമുദായങ്ങളും തെളിഞ്ഞുവന്നു. ബുദ്ധമതത്തിനുണ്ടായിരുന്ന കുറവുകളെ പരിഹരിക്കാൻ ഹിന്ദുമതത്തിൻെറ പുതിയ രൂപീകരണമുണ്ടായി. അതനുസരിച്ചുള്ള സാമ്രാജ്യസ്ഥാപനങ്ങളും സമുദായപരിഷ്കാരവും ഭാരതത്തിൻെറ ഒരററം മുതൽ മറേറ അററംവരെക്കണ്ടു. കാലോചിതമായ അതിൻെറ കഴിവുകളും ലൌകികകാൎയ്യങ്ങളിൽ ആവുംവണ്ണം പൂൎത്തിയാക്കി തളൎന്നപ്പോൾ, ഊൎജ്ജിതത്തോടുകൂടെ മറെറാരു മതപ്പരിഷ്കാരത്തിൻെറ പ്രവാഹം ഇൻഡ്യയിലേക്കുണ്ടായി. അതു മഹമ്മദുമതമാകുന്നു.

മഹമ്മദുമതത്തിൻെറ ഉദയത്തോടുകൂടെ ഇൻഡ്യയിൽ പ്രവേശിച്ച അറബികൾ അവരുടെ പിൻഗാമികളേപ്പോലെ തീവ്രമായ മതപക്ഷപാതം പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ പ്രാപ്തരല്ലായിരുന്നു. മൂറുട്ടാണിനും കടലോരത്തിനും ഇടയിൽ തങ്ങിപ്പോയ അറബികൾ ഇൻഡ്യൻജനതയിൽ ലയിച്ചതായിട്ടാണ് നാം കാണുന്നത്. മഹമ്മദുനിബി ഭൂതകാലത്തിലേക്ക് നീങ്ങിനീങ്ങിപ്പോയതോടുകൂടെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിൻഗാമികൾ മഹമ്മദുമതത്തെ അഭിവൃദ്ധമാക്കി. അറേബ്യയിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ വിഷമമായിരുന്നതിനാൽ മതത്തിനുവേണ്ടി മെക്കാക്കാരോടുതന്നെയും യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനും അതിനനുകൂലമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ തൻെറ ജീവിതാദൎശത്തിൻെറ നിഴലിൽ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനും നിബി നിർബന്ധിതനായിത്തീൎന്നു. മഹമ്മദിൻെറ മരണശേഷം ദേശകാലങ്ങൾകൊണ്ടു പരിച്ഛിന്നമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആ മതയുദ്ധാഭിപ്രായത്തെ വേണ്ടവണ്ണം നിരൂപിക്കാതെ മഹമ്മദുമതക്കാർ അതിനെ അക്ഷരംപ്രതി സഫലമാക്കാൻ തുടങ്ങി. തൽഫലമായി അന്യമതദ്വേഷവും, അന്യമതസ്ഥരുടെ പീഡയും ധാരാളം രക്തംചിന്തലും മഹമ്മദുമതത്തിൽ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നവർ വരുത്തിക്കൂട്ടി. ലോകകല്യാണത്തിനും ആത്മശാന്തിക്കുമുള്ള മതത്തെ മുൻനിൎത്തിക്കൊണ്ടു ലോകത്തിൽ എത്രമാത്രം മനുഷ്യജീവികളെ ജീവനോടെ വറുക്കയും, ചുടുകയും, തൊലിയുരിക്കയും, കഴുത്തു കണ്ടിക്കയും, തടവിലിടുകയും ചെയ്തു എന്നതിനു കണക്കില്ല. മതക്രൌൎയ്യം, അഭിപ്രായാസഹിഷ്ണുത!–ഇതിൻെറ ചരിത്രം ചില ഭൂഗോളഭാഗങ്ങളിൽ ആരായുന്നപക്ഷം കാണുന്ന കാഴ്ചകളുടെ കാഠിന്യംകൊണ്ടു കണ്ണുകൾ പൊടിഞ്ഞുപോകും. മതത്തിൻെറ പേരിനെ മലിനപ്പെടുത്തുന്ന പരപീഡനങ്ങൾ ഇന്നും നിശ്ശേഷം നശിച്ചിട്ടില്ല. കാലമുണ്ടെങ്കിൽ മതത്തിൻെറ ശരിയായ ബോധം ഓരോ വ്യക്തിക്കും ലോകത്തിൽ ഉണ്ടാകാം. മതഭ്രാന്തിൻെറയും മതോപദ്രവത്തിൻെറയും സൎവ്വകഥകളും അന്നു വിസ്മൃതപ്രായമാകട്ടെ.

ഏറിയകാലംകൊണ്ടുതന്നെ ശക്തിമത്തായ ഒരു മതം ഹിമാലയപർവ്വതം പോലെ ഇൻഡ്യയിൽ ഉറച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും, ആ മതത്തിൻെറ അപാരചൈതന്യത്താൽ അന്യമതങ്ങൾക്കു പാടെ അതിനെ ഇളക്കിമറിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നും ഉള്ള വസ്തുത ആക്രമിച്ച മഹമ്മദന്മാർ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയില്ല. മാമൂദ്ഗസ്നി, മഹമ്മദ് ഗോറി മുതലായവരുടെ ആക്രമണങ്ങൾ ദ്രവ്യാപഹരണത്തിനും മതദ്ധ്വംസനത്തിനും മാത്രമായിരുന്നു. സൈഫഹാർദ്ദത്തോടുകൂടി ഒരു ഭരണം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമം വളരെ താമസിച്ചേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളു. അതുതന്നെ പക്ഷഭേദത്തോടുകൂടിയായിരുന്നു. കുട്ടബ്ദ്ദീൻ, ആൾട്ടാമിഷ്, ബാലബൻ, അല്ലാവുദീൻ മുതലായവർ അതിരററു പ്രയത്നിക്കയാൽ പഠാണിസാമ്രാജ്യം മൂന്നു നൂററാണ്ടുകാലം നിലനിന്നു എങ്കിലും അനന്തരം ലോപിച്ചുപോയി. മുബാറക്കു, കുസ്രുഖാൻ, മഹമ്മദു മുതലായവർ രാജനയത്തേ ആക്ഷേപിക്കയാണു് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. അവരുടെ ഭരണകാലത്തെ അനിഷ്ടകർമ്മങ്ങൾ കൊണ്ടു തന്നെ അഫ്ഗാൻ ഭരണം അല്പായുസ്സായി. ദുർബ്ബലന്മാരായ രാജാക്കന്മാർ സിംഹാസനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതും സാമ്രാജ്യക്ഷയത്തിൻെറ ഹേതുവാണു്. ഫിറോസ്ഷാ ധാരാളം ഭൂമികൾ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കു പതിച്ചുകൊടുത്തതു രാജശക്തിയെ കുറയ്ക്കുതന്നെ ചെയ്തു. കൊട്ടാരച്ചെലവുകൾ പലവിധത്തിലും അമിതമായിരിക്കയാൽ ഭണ്ഡാഗാരത്തെ ആയതു സാരമായി ബാധിച്ചിരിക്കണം. അടിമകളുടെ സാഹായ്യം അഫ്ഗാൻരാജാക്കന്മാക്കു് അപായമായിത്തീന്നു. മതാന്തരം ചെയ്യപ്പെട്ടവരും വലിയ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചവരുമായ ഹിന്ദുക്കൾ മതപ്രതിപത്തിയേക്കാൾ പ്രത്യേകോദ്ദേശ്യംകൊണ്ടു് അപ്രകാരം ചെയ്തുപോകയാൽ സ്വാഭിമാനമില്ലാത്തവരായിരുന്നു. തൈമൂർ ഇൻഡ്യയിൽ കടന്നു് ഡൽഹിയേ മഥനം ചെയ്തതോടുകൂടെ അഫ്ഗാൻ സിംഹാസനം തവിടുപൊടിയായെന്നു പറയാം. ഈ അവസരത്തിൽ 1526-ൽ ബാബർ പാനിപ്പെട്ടുയുദ്ധം ജയിക്കുകയും ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം ൯.

ഹിന്ദുസ്ഥാനത്തിലെ മാഹമ്മദരാജ്യങ്ങൾ.

മഹമ്മദ ടാഗ്ലാക്കിന്റെ ഭരണകാലം അവസാനിച്ചതോടെ അഫ്ഗാൻസാമ്രാജ്യം വേർതിരിഞ്ഞു സ്വതന്ത്രങ്ങളായിത്തുടങ്ങി. തൈമൂർ ഡൽഹിയെ ആക്രമിച്ചതു ആ കേന്ദ്രഭരണം ദുർബ്ബലമായപ്പോഴാണ്. ആ ആക്രമണം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഹിന്ദുസ്ഥാനത്തിൽ കണ്ട മാഹമ്മദരാജ്യങ്ങൾ ബംഗാൾ, ജാൺപൂർ, മാൾവ, ഗുജറാററ്, കാശ്മീരം ഇവയായിരുന്നു.

ബംഗാൾ. 1194–1576 എ. ഡി.

എ. ഡി. 1194–ഓടുകൂടി മഹമ്മദ ബാക്ടറിയാർ ബങ്കാൾ സാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു. ഫിറോസ്ഷായുടെ കാലശേഷം ബങ്കാൾ സ്വാതന്ത്ര്യമവലംബിച്ചു. ബങ്കാൾ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും എന്നു രണ്ടായി വിഭജിച്ചു് രണ്ടുരാജാക്കന്മാർ ഭരിച്ചുവന്നു. ഭരണകർത്താക്കൾ പ്രായേണ മഹമ്മദന്മാരായിരുന്നു. 1352–ൽ മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളെയും ഇലിയാസ്ഷാ യോജിപ്പിച്ചു കൂടാതെ ഫിറോസബാദ തലസ്ഥാനമാക്കുകയും ചെയ്തു. കാൽജി, തുർക്കി, അബിസീനിയൻ, അഫ്ഗാൻ മുതലായ വംശത്തിലുൾപ്പെട്ട രാജാക്കന്മാർ ബങ്കാളിനെ ഭരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കൊട്ടാരത്തിൽ ആഡംബരത്തിനു കുറവൊട്ടുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ജാൺപൂര്. 1394–1477. എ. ഡി.

ജാൺപൂർപട്ടണം നിർമ്മിച്ചതു ഫിറോസ്ഷായായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടിമ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ ഒരാളാണു് അവിടെ പ്രത്യേകമായ ഒരു രാജവംശം സ്ഥാപിച്ചതു. ജാൺപൂർരാജാക്കന്മാരുടെ നിപുണമായ ഭരണത്താൽ കനൗജ്, ഔഡ്, ബീഹാർ, തിർഹട്ട്, എന്ന പ്രദേശങ്ങളെല്ലാം അവർക്കധീനമായി. 1401-മുതൽ 1440-വരെ ഭരിച്ച ഇബ്രാഹിംഷാ ആ രാജവംശത്തിൽ മുഖ്യനാകുന്നു. ഹുസൈയിന്റെകാലത്തു രാജവംശത്തിനു പതനം ഉണ്ടായി. 1477-ൽ അന്നത്തെ ഡൽഹിരാജാവു ഹുസൈയിനെ തോല്പിച്ചു. ജാൺപൂരിന്റെ ഇന്നത്തെ അവശിഷ്ടങ്ങൾകൊണ്ടു് അന്നത്തെ പ്രൌഢിയും മററും നമുക്കു ഊഹിക്കാൻ കഴിയും.

മാൾവ. 1401-1531. എ. ഡി.

ദിലവർഖാൻ എന്ന ഫിറോസ്ഷായുടെ മററാരടിമയാണ് മാൾവയിൽ ഭരണം സ്ഥാപിച്ചത്. രാജ്യത്തിൽ വിശ്രുതമായ ഉജ്ജയിനിപ്പട്ടണവും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. 1434-ൽ ദിലവർഖാൻെറ വംശം തീൎന്നു. പിന്നീടുവന്ന മാമ്മദ് എന്നരാജാവ് ആജ്മീറിനേയും യമുനാദേശങ്ങളേയും കൈവശപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹം ഡൽഹിയെ ആക്രമിച്ചു. രാജാവു സൽസ്വഭാവിയും അന്യമതസ്ഥരോടു വാത്സല്യമുള്ള ആളുമായിട്ടാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. 1140-ൽ ചിറ്റൂരിലെ രാജപുത്രനായ റാണ ഈ വംശത്തെ തകൎത്തു. 1531-ൽ രാജ്യം ഗുജറാററിനോടു ചേൎക്കപ്പെട്ടു.

ഗുജറാററ്. 1297-1572. എ. ഡി.

അലാവുദിൻെറ കാലത്താണ് ഗുജറാത്തു ഡൽഹിസാമ്രാജ്യത്തോടു ചേൎക്കപ്പെട്ടത്. എ. ഡി. 1401-ൽ അവിടെ നിയമിതനായിരുന്ന സാഫർഖാൻ എന്ന അധികാരി സ്വാതന്ത്ര്യനായി രാജത്വം സ്വീകരിച്ചു. ഈ രാജവംശം ഇരുനൂറുവഷം ഗുജറാററിനെ ഭരിക്കയുണ്ടായി. രാജാക്കന്മാരിൽ രണ്ടാമത്തേത്തൾ അഹമ്മദാബാദെന്ന കോട്ട പണിയിച്ചു. ആയതു ഗുജറാററിൻെറ തലസ്ഥാനമായിത്തീൎന്നു.

ബഹദൂർ, ഈ രാജവംശത്തിലെ രാജമുഖ്യനാണ്. 1531-ൽ അദ്ദേഹം മാളവത്തെ കൈവശപ്പെടുത്തി. ദക്ഷിണാപഥത്തിലെ രാജപുത്രന്മാർ ഗുജറാത്തിൻെറ മേൽക്കോയ്മ അംഗീകരിച്ചു. കപ്പലോട്ടമുള്ള ഒരു രാജ്യമായിരിക്കയാൽ ഗുജറാററ് കച്ചവടത്തിൽ മുന്നിട്ടുനിന്നു. കാംബേ, സൂററ്, ഡ്യൂ എന്നി തുറമുഖങ്ങൾ അറേബ്യ, പേഷ്യാ, ഈജിപ്ത എന്നീ രാജ്യങ്ങളുമായി കച്ചവടം ചെയ്തുവന്നു. കച്ചവടക്കപ്പലുകളുടെ സംരക്ഷണത്തിനായി ഗുജറാത്തുഗവണ്മെൻറിനു ഒരു കടൽസൈന്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു കടൽയുദ്ധത്തിൽ ഗുജറാത്തു പോൎട്ടുഗീസുകാരെ തോല്പിച്ചു. ബാംബേതുറമുഖം ഇവൎക്കധീനമായിരുന്നു. 1510-ൽ ഗുജറാത്തു ഡ്യൂപട്ടണം പോൎട്ടുഗീസുകാൎക്കു നൽകി. 1572-ൽ രാജ്യം മുഗൾസാമ്രാജ്യത്തിൽ ചേൎന്നു. ധനത്തിലും പരിഷ്കാരത്തിലും ഗുജറാത്തിൻെറ പദവി ഉന്നതമായിരുന്നു.

കാശ്മീരം.

ഇക്കാലത്തു ഝലംനദിയുടെ പരിസരങ്ങളിലുള്ള ചില പ്രദേശങ്ങൾ മാത്രമേ കാശ്മീരരാജ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളു. ഷാമിഴ്സാ എന്ന മഹമ്മദീയമന്ത്രി ഹിന്ദുരാജാവിൽനിന്നും കാശ്മീരത്തെ കൈവശപ്പെടുത്തിയതു പതിനാലാംശതാബ്ദത്തിലാണ്. 1541-മുതൽ

1552-വരെ ഹുമയൂണിൻെറ മിത്രമായ മിഴ്സാഹൈദർ രാജ്യം പരിപാലിച്ചു. 1560-ൽ ചാകവർഗ്ഗക്കാർ കാശ്മീരം കൈവശമാക്കി. 1586-ൽ കാശ്മീരം അക്ബറിൻെറ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ചേൎന്നു.

അദ്ധ്യായം ൪.

ദക്ഷിണാപഥരാജ്യങ്ങൾ.

൧. ബാഹമനിരാജ്യം.

1347–1526 എ. ഡി.

പതിമൂന്നാംശതാബ്ദത്തിനുശേഷം താപ്തിക്കും കൃഷ്ണയ്ക്കും ഇടയ്ക്കുള്ള ദക്ഷിണാപഥ ഭാഗത്തിൽ ദേവഗിരിയാദവർ, ഹോയിസാലർ, ഗണപതികൾ എന്നിവരുടെ രാജ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. അലാവുദിൻെറ കാലംമുതൽക്കു മാഹമ്മദാക്രമണങ്ങളാകുന്ന വൻതിരമാലകൾ ദക്ഷിണാപഥത്തിൽ തല്ലിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മഹമ്മദുടാഗ്ലാക്കിൻെറ കാലത്തു ഡൽഹിസാമ്രാജ്യം ഡക്കാണിലും വ്യാപിച്ചിരുന്നു.

ഡൽഹിസാമ്രാജ്യത്തിൽനിന്നും ആദ്യമായി വേർപെട്ടതു ദക്ഷിണാപഥമാണ്. ഹസ്സൻ ഗങ്ഗു എന്ന അഫ്ഗാൻ നായകൻ മഹമ്മദ് ടാഗ്ലാക്കിനോടു പിണങ്ങുകയും ബാഹമനീരാജ്യം സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹം അലാവുദീൻബാഹമനി എന്ന പുതിയപേർ സ്വീകരിച്ചു.

കൎണ്ണാടകവും മൈസൂരും ഉൾപ്പെടെ ദക്ഷിണാപഥം മുഴുവൻ ബാഹമനിരാജ്യത്തിൽ അടങ്ങിയിരുന്നു. കിഴക്കു വാറങ്ഗൽ അല്ലെങ്കിൽ തെലിങ്ഗനയും തെക്കു കൃഷ്ണയ്ക്കപ്പുറം വിജയനഗരം എന്ന ഹിന്ദുരാജ്യവും പടിഞ്ഞാറു കൊങ്കണരാജ്യവും ബാഹമനിയുടെ അതിൎത്തികളാണ്. ഗുല്ബർഗ തലസ്ഥാനനഗരിയത്രേ.

എ. ഡി. 1347-മുതൽ 1358-വരെഭരിച്ചിരുന്ന ഹസ്സൻ അലാവുദീൻ ബാഹമനിരാജ്യത്തെ നാലായി വിഭജിച്ചു ഭരിക്കാൻ നാലു അധികാരികളെ നിയമിച്ചു. 1397-മുതൽ 1422-വരെ രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്നത് എട്ടാമത്തെ സുൽത്താനായ ഫിറോസ്ഷാ ആയിരുന്നു. അന്നു ബാഹമനീരാജ്യം അത്യുച്ചാവസ്ഥയിൽ പ്രശോഭിച്ചു.

വിജയനഗരവുമായി പല യുദ്ധങ്ങളും ഇക്കാലത്തുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ബാഹമനിരാജ്യം രാജമന്ത്രിയെ സ്പർശിച്ചു. വിജയനഗരത്തിലെ ഒരു രാജകുമാരിയേയും മറെറാരു ഹിന്ദുസ്ത്രീയെയും ഫിറോസാ വിവാഹംചെയ്തതായി പറയപ്പെടുന്നു. 1422-മുതൽ 1435വരെ ഭരിച്ച അഹമ്മദ്ഷാ വിജയനഗരയുദ്ധം തുടൎന്നു. അദ്ദേഹം വാറംഗലിൻെറ തലസ്ഥാനം കൈവശപ്പെടുത്തി. അനന്തരം സ്വരാജ്യത്തിൻെറ കേന്ദ്രം ബീസാറിലാക്കി. 1518മുതൽ 1526വരെ ഭരിച്ചിരുന്നത് അവസാനബാഹമനിരാജാവായ അഹമ്മദ്ഷാ രണ്ടാമനായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ പരലോകയാത്രയോടുകൂടെ അഹമ്മദ്നഗരം, ബിജപ്പൂർ, ഗോൽകണ്ടാ, ബീറാർ, ബീസാർ എന്നിങ്ങനെ അഞ്ചായി ബാഹമനിരാജ്യം വേർപെട്ടു. വിജയനഗരത്തോടു തുടൎന്ന യുദ്ധത്തിൽ ഈ അഞ്ചു വിഭാഗങ്ങളും യോജിച്ചുതന്നെ വൎത്തിച്ചു.

൨. വിജയനഗരം.

സംഗമൻെറ പുത്രന്മാരായ ഹരിഹരൻ, ബുക്കാ, എന്നിവർ അനഗുണ്ടിരാജ്യത്തിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിരുന്നു. മഹമ്മദ്ടാഗ്ലാക്ക അനഗുണ്ടിരാജാവിനെ നിഗ്രഹിച്ചതോടുകൂടെ മന്ത്രിയായ ഹരിഹരൻ രാജാവായി. എ.ഡി.1336-ൽ തുംഗഭദ്രാനദിയുടെ തെക്കേക്കരയിൽ അനഗുണ്ടിക്കോട്ടയ്ക്കടുത്ത് ഹരിഹരനൊന്നാമൻ വിജയനഗരം സ്ഥാപിച്ചു. വടക്ക നിമ്നഗയായ തുംഗഭദ്രയും കിഴക്ക നിബിഡമായ മഹാവനരാജിയുംകൊണ്ടു സുരക്ഷിതമായ വിജയനഗരപുരം ഒരു തലസ്ഥാനത്തിനു വേണ്ട പ്രധാനഗുണങ്ങളെല്ലാം അണിഞ്ഞിരുന്നു. ഉന്നതങ്ങളായ ഏഴു കോട്ടകൾ വിജയനഗരത്തെ ചുററിയുയൎന്നു. 1353-ാമാണ്ടു പുലൎന്നതോടെ വിജയനഗരരാജ്യം പൂൎവ്വപശ്ചിമസമുദ്രങ്ങളെ സ്പർശിക്കത്തക്കവണ്ണം വിസ്തൃതമായി. 1379 ൽ സ്ഥാനാരോഹണംചെയ്ത ഹരിഹരൻ രണ്ടാമൻ വിജയനഗരത്തിലെ സ്വതന്ത്രരാജാക്കന്മാരിൽ ഒന്നാമനാണ്. വിജയനഗരത്തിൻെറ ഉത്ഥാനഘട്ടത്തിൽ വടക്കേഇൻഡ്യയിലും തെക്കേഇൻഡ്യയിലും ഉണ്ടായിരുന്ന മററു രാജ്യങ്ങളെല്ലാം തളൎന്നിരിക്കയായിരുന്നു. മർദ്ദനംകൊണ്ടു വശംകെട്ട ഹിന്ദുക്കൾ ഉററു പരിശ്രമിച്ചതിൻെറ ഫലമായിട്ടാണു അപ്രകാരമൊരു സാമ്രാജ്യശക്തി എഴുന്നു വന്നതെന്നു പറയാം. ചോളം1365-ലും മധുര 1377-ലും വിജയനഗരത്തോടുചേൎത്തു. നാൽപതുവർഷംകൊണ്ടു വിജയനഗരത്തിൻെറ പരപ്പ് അത്യധികമായി.

ണ. സങ്ഗമരാജാക്കന്മാർ. 1336-1346

കൃഷ്ണാനദിക്കും തുംഗഭദ്രാനദിക്കും ഇടയ്ക്കു റയിച്ചൂർ കോട്ട നിന്ന പ്രദേശത്തെപ്പററി തക്കമുണ്ടാകയാൽ ഇവരുടെ കാലത്തു ബാഹ്മനിയുമായി ആറു യുദ്ധങ്ങൾ (1366-1443) ഉണ്ടായി. യുദ്ധംമൂലം ഹിന്ദുക്കൾക്കു പരാജയവും മററു പരുക്കുകളും സംഭവിച്ചെന്നു കാണുന്നു.

ഭരണഘടന.

സാമ്രാജ്യം മൊത്തത്തിൽ ഇരുനൂറായി വിഭജിച്ചിരുന്നു. ഓരോ വിഭാഗത്തെയും ഓരോ പ്രഭുക്കന്മാർ ഭരിച്ചുവന്നു. പ്രഭുക്കന്മാർ സൈന്യസാഹായ്യവും ധനസാഹായ്യവും ചെയ്യാൻ നിർബന്ധിതരായിരുന്നു. ഈ വിഭാഗങ്ങളിൽതന്നെ ചക്രവത്തി നേരിട്ടു ഭരണംനടത്തിവന്നവയും, ചക്രവത്തി നിയമിച്ച അധികാരികൾ ഭരണം നടത്തിയവയും, കപ്പംനൽകി പുരാതനവംശക്കാർ ഭരിച്ചുവന്നവയും ആയി വിഭാഗങ്ങൾ മൂന്നിനത്തിലാണ് ഉണ്ടായിരുന്നതു്. സാമന്തവിഭാഗങ്ങളിൽ ചക്രവത്തിയുടെ പുരുഷന്മാരും നിയമിതരായിട്ടുണ്ടു്. 1365മുതൽ 1404വരെ ഇവരെ ഉദയർ എന്നു വിളിച്ചുവന്നു. അനന്തരം നായ്ക്കർ എന്ന നാമധേയത്തിലാണ് ഇവർ പ്രത്യക്ഷരാകുന്നതു്. നായ്ക്കന്മാക്കു ഉദയരന്മാരോളം അധികാരം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അധികാരികളിൽ പലക്കും രാജകുടുംബത്തോടു ബന്ധമുണ്ടായിരിക്കയാൽ അവർ രാജ്യലാഭത്തിനുതന്നെ ചിലപ്പോൾ മോഹിക്കാതിരുന്നില്ല. സലുവനായ്ക്കവംശം ഇപ്രകാരമാണു് രാജസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതു്. സാമന്തരാജ്യത്തിലെ അധികാരികൾക്കു ആഭ്യന്തരഭരണത്തിൽ ഇടപെടുവാൻ അവകാശമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സാമന്തദേശങ്ങളിൽ കപ്പം ഈടാക്കുകയും ചക്രവത്തിയുടെ സൈന്യച്ചെലവുകളും മററും തട്ടിക്കഴിച്ചു മിച്ചം അവിടെ ഏല്പിക്കയും മാത്രമേ ഇവർ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നുള്ളു. ദേശങ്ങളുടെ ഭരണം ഗ്രാമഭരണത്തിൽ ഉറച്ചിരുന്നു. ഈ ഭരണരീതിക്കു ഉള്ള ദോഷങ്ങളിൽ ഒന്നു അധികാരികൾക്കു സ്വതന്ത്രരാകുവാൻ സൌകര്യം ലഭിച്ചതായിരുന്നു. തലസ്ഥാനനഗരിയിലെ ഭരണകേന്ദ്രത്തിനു ക്ഷീണം എപ്പോൾ തട്ടുന്നുവോ അപ്പോൾ സാമ്രാജ്യം വികലമാകൻ പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു പ്രബലനായ ചക്രവത്തിയുടെ കീഴിൽ എല്ലാം ശരിക്കു നടക്കുമായിരുന്നു.

൪. സലുവംശം.

പതിനഞ്ചാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ വിജയനഗരത്തിലെ ചക്രവത്തി ബലഹീനനായിരുന്നു. ചന്ദ്രഗിരിയിൽ ഭരിച്ചിരുന്ന അധികാരി 1486-ൽ ചക്രവത്തിയേ സ്ഥാനത്തുനി

ന്നും മാററി. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ പേർ നരസിങ്ങസലുവ എന്നായിരുന്നു. 1505വരെ ഉണ്ടായ നരസിങ്ങസലുവയുടെ ഭരണത്തിൽ സാമ്രാജ്യം വിസ്തൃതമായി. ബിജപ്പൂരിലെ സുൽത്താന്മാരോടു പലപ്രാവശ്യം യുദ്ധംചെയ്യേണ്ടിവന്നു. ഏററവും ഉജ്ജ്വലമായി ഭരിക്കുകയാൽ വിജയനഗരത്തെ നരസിങ്ങിൻെറ രാജ്യം എന്നുതന്നെ പറഞ്ഞുവന്നു.

൭. തുളുവവംശം.

1506-1565

നരസിങ്ങിൻെറ പുത്രൻ ഇമ്മാടി നരസിംഹനായിരുന്നു. നരസനായകൻ എന്ന സൈന്യാധിപൻ ഇദ്ദേഹത്തെ 1505-ൽ വധിച്ചു തുളുവരാജവംശം സ്ഥാപിച്ചു. നരസനായകൻ 1509 വരെ ഭരിച്ചു. അനന്തരം സിംഹാസനത്തിൽകയറിയ കൃഷ്ണദേവരായർ വിജയനഗരരാജാക്കന്മാരിൽ മുഖ്യനാണ്. കൃഷ്ണദേവരായർ 1509മുതൽ 1529വരെ രാജ്യം പരിപാലിച്ചു. ഇദ്ദേഹം ഉദയഗിരി മുതലായ കോട്ടകൾ ആക്രമിച്ചു 1520-ൽ ബിജപ്പൂർ സുൽത്താനെ തോൽപിച്ചു റയിച്ചൂർകോട്ട കൃഷ്ണദേവരായർ കൈവശപ്പെടുത്തി. രാജസംബന്ധമായി അടിമദശയിൽ ഉണ്ടായ അപമാനം പോക്കിയ ഈ വിജയം വിജയനഗരസാമ്രാജ്യത്തിൻെറ ജീവിതദശയിൽ അഭിമാനകരമായ ഒരു സംഭവമായിരുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ സഖ്യവും രാജാവിനെ സഹായിച്ചു. ഇക്കാലത്തെ മദ്രാസ്‌പ്രസിഡൻസിയും മൈസൂരും തെക്കേഇൻഡ്യയിലെ ഇതരരാജ്യങ്ങളും വിജയനഗരസാമ്രാജ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

കൃഷ്ണദേവരായരുടെ പിൻവാഴ്ചക്കാർ ദുർബലരായിരുന്നു. ബാഹമനി സുൽത്താന്മാരുമായുള്ള യുദ്ധത്തിൻെറ നയം വേണ്ടവണ്ണം പരിപാലിക്കായ്കയാൽതന്നെ വിജയനഗരസാമ്രാജ്യത്തിനു നാശം സംഭവിച്ചു. ചെറുതും വലുതുമായ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും സാന്മാർഗ്ഗികനിയമങ്ങളുടെ പരമതത്വങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയിരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ മംഗളകരമായ ഫലം ഉണ്ടാവുക അസാദ്ധ്യംതന്നെ. ബാഹമനിരാജാക്കന്മാരുടെ അന്യോന്യകലഹത്തിൽ വിജയനഗരരാജാവായ രാമരായർ ബിജപ്പൂരിലെ ആദിൽഷായുടെ പിൻതുണയ്ക്കു സേനയേ നിയോഗിച്ചു. ഈ പട്ടാളം അഹമ്മദുനഗരത്തിൽ ചെയ്ത അക്രമങ്ങളുടെ ക്രൂരതകണ്ടു സഹികെട്ട അവർ പരസ്പരവിരോധം മറക്കേണ്ടിവന്നു. ഭയങ്കരപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്ത ഒരു പൊതുശത്രുവിൻെറ മുഖംകണ്ടു ഭയന്നു സുൽത്താന്മാർ എല്ലാവരും ഒത്തുചേർന്നു വിജയനഗരത്തോടെതിർത്തു. 1565-ൽ കൃഷ്ണ

യ്ക്കു വടക്കുവെച്ചു ഒരു വലിയ പോർ നടന്നു. ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ഈ സമരത്തിന്നു താലിക്കോട്ടയുദ്ധം എന്നു പേർപറയുന്നു. താലിക്കോട്ടയുദ്ധത്തിൻെറ ഫലം വിജയനഗരത്തിൻെറ ഉടവായിരുന്നു.

താലിക്കോട്ടയുദ്ധം.

താലിക്കോട്ടയുദ്ധത്തിൻെറ ഫലമായി തലസ്ഥാനമായ വിജയനഗരം ഇളകിപ്പോയി. അനന്തരം രാജാക്കന്മാർ പെനക്കൊണ്ഡയിലും തദനന്തരം ചന്ദ്രഗിരിയിലും സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചു. തെക്കേ ഇൻഡ്യ ഇവരുടെ അധികാരത്തിലായിരുന്നു. പല സാമന്തരാജാക്കന്മാരും സ്വതന്ത്രരായി. 1610-ൽ ശ്രീരംഗപട്ടണത്തിലേക്കു തലസ്ഥാനം മാററിയപ്പോൾ മൈസൂർരാജ്യത്തിന്ന ഒന്നുകൂടെ നിവരുവാൻ ഇടംകിട്ടി. ഡക്കാണിലെ സുൽത്താന്മാരെല്ലാം ഒടുവിൽ ശക്തിക്ഷയിച്ചു് മുഗളക്കു കീഴ്പെട്ടു. വിജയനഗരത്തിൻെറ മൃതിയോടുകൂടെ ഗോദാവരിയിലേ പോർട്ടുഗീസുകാൎക്കു വാണിജ്യനഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിച്ചു.

പോർട്ടുഗീസുകാർ ഇൻഡ്യയിൽ. 1498

ബാഹമനിരാജ്യത്തിൻെറ ശൈഥില്യം കഴിഞ്ഞതോടുകൂടെ പോർട്ടുഗീസുകാർ ഇൻഡ്യയിൽവന്നു. 1498-ൽ കടൽ വഴി ഇൻഡ്യയിൽഎത്തിയ ആദ്യത്തെ പാശ്ചാത്യനാവികനായ വാസ്കോഡഗാമ കോഴിക്കോട്ടിനടുത്തുവന്നു് കേരളതീരത്തിൽ നങ്കൂരമുറപ്പിച്ചു. ഇക്കാലത്തു പോർട്ടുഗീസുരാജ്യം ലോകത്തിലെ ഒരുപ്രധാനനാവികദേശമായിരുന്നു. പോർട്ടുഗീസുരാജാവിൻെറ സാഹായ്യത്തോടുകൂടെ കോഴിക്കോട്ട് ഒരു വ്യാപാരശാല ഉണ്ടാക്കി. വ്യാപാരം ചെയ്കതു കൂടാതെ അവർ ഹിന്ദുക്കളെ ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കു പരിവൎത്തനം ചെയ്തുവന്നു. അവർ സാമൂതിരിയുമായി പിണങ്ങുകയും കൊച്ചിയിലേക്കു നീങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഗുജറാററിലെ രാജാവും കരമാൎഗ്ഗം ഇൻഡ്യയിൽ വ്യാപാരം നടത്തിവന്ന അറബികളും പോർട്ടുഗീസുകാരൊടെതിൎത്തു. 1507-ൽ ആൽബുക്കറക്ക് എന്ന പോർട്ടുഗീസുകാരൻ ഇവരുടെ നായകനായി എത്തി. സമൎത്ഥനായ ഈ നേതാവു് സകല പ്രാതികൂല്യത്തെയും നശിപ്പിച്ചു് പൌരസ്ത്യരാജ്യവുമായുള്ള അവരുടെ കച്ചവടത്തെ ദൃഢതരമാക്കി. അദ്ദേഹം സമുദ്രതീരങ്ങൾതോറും പ്രാകാരങ്ങൾകൊണ്ടു സുരക്ഷിതമായ വ്യാപാരശാലകൾ സാമാനങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യുവാൻ തുറന്നു. ഗോവ മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ കേന്ദ്രങ്ങളായിത്തീൎന്നു.

൨. മുഗൾഭരണം.

അദ്ധ്യായം ൪.

ബാബർ.

1526—1530 എ. ഡി.

പഞ്ചാബിലെ അധികാരിയുടെ ക്ഷണവും കാബൂളിലോടിയെത്തിയ ഇബ്രാഹിംലോദിയുടെ അമ്മാവന്റെ അഭ്യർത്ഥനയും മൂലം 1526-ൽ 12000 വരുന്ന സൈന്യത്തോടുകൂടെ ബാബർ തന്റെ നാല്പത്തിനാലാമത്തെ വയസ്സിൽ ഇൻഡ്യയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ആ യാണ്ടു ഏപ്രിൽ 21-ാം തിയതി ചരിത്രവിശ്രുതമായ പാനിപ്പട്ടു യുദ്ധം നടന്നു. സമരത്തിൽ ഇബ്രാഹിംലോദി മരിച്ചു. ഡൽഹിയും ആഗ്രായും ബാബർ കൈവശപ്പെടുത്തി. അന്നാണ് മുഗൾ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം സ്ഥാപിച്ചതു്. ഇൻഡ്യയിലെ പരസ്പര സ്പർദ്ധയും ഭിന്നിപ്പും ബാബറിന്റെ സാമ്രാജ്യാദർശങ്ങൾക്ക നുകൂലമായിരുന്നു.

പാനിപ്പട്ടുയുദ്ധത്തിൽ നിന്നും ലഭിച്ച ധനം സൈന്യങ്ങൾക്കും പ്രജകൾക്കും ബാബർ ദാനം ചെയ്തു. നയകോവിദനായ ബാബറോടു വിരോധിക്കാൻ അഫ്ഗാൻപ്രഭുക്കന്മാർ ഉദ്യുക്തരായില്ല. ലോദിഭരണത്തെ വെറുത്തിരുന്ന അവർ ബാബറിന്റെ ആഗമനത്തെ അഭിനന്ദിക്കതന്നെ ചെയ്തു. അഫ്ഗാൻരാജാക്കന്മാരിൽ ചിലർ അദ്ദേഹത്തോടു മത്സരിക്കാതെയുമിരുന്നില്ല. എങ്കിലും അവരേക്കാൾ കൂടുതൽ ബാബർ ഭയപ്പെട്ടതു രാജപുത്രരെയാണ്. മീവാറിലെ (ചിറവൂർ) അധിപനായ റാണാസിങ്ങിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ രാജപുത്രരും ബാബറുമായി 1527 മാർച്ച് 16-ാംതീയതി ആഗ്രായ്ക്കു പടിഞ്ഞാറു ഖാനവാ എന്ന സ്ഥലത്തുവച്ചു ഒരു കൊടുംപോരുണ്ടായി. റാണ യുദ്ധക്കളത്തിൽ നിന്നും ഓടേണ്ടതായി വന്നു. ബാബർ വിജയി ആയി. അദ്ദേഹം യമുന കടന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ ഗ്വാളിയർദേശത്തുണ്ടായിരുന്ന ചന്ദേരിക്കോട്ട നശിപ്പിച്ചു. ഗോഗ്രായുടെ തീരത്തുവച്ചു് ബീഹാർ, ബങ്കാൾ ഇവിടങ്ങളിലെ അഫ്ഗാൻരാജാക്കന്മാർ ബാബറോടേറ്റെതിർത്തു ബാബർ ജയിച്ചു. ഓക്സസ്സ് നദിമുതൽ ബങ്കാൾസീമവരെയും ഹിമാലയംതൊട്ടു ഗ്വാളിയർവരെയുമുള്ള ഹിന്ദുസ്ഥാനമൈതാനം ബാബറിന്റെ നീണ്ടുരുണ്ട കൈകളെ

അവലംബിച്ചു. ആഗ്രാപട്ടണം ഒരു മുഗൾനായകന്റെ തലസ്ഥാനനഗരിയായി.

ബാബർ.

ശത്രുബാധയും എതിർപ്പുകളും എല്ലാമൊതുക്കിക്കൊണ്ടു ബാബർ രാജ്യപരിപാലനത്തിനൊരുങ്ങി. ഭൂമി 'ജാഗിർദാറു'കളായി വിഭജിച്ചു കരംപിരിവു മുതലായ അധികാരങ്ങളോടെ തന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ഏല്പിച്ചു. ഇവർ ഭൂനികുതികളും, വാണിജ്യനികുതികളും ഈടാക്കിക്കൊണ്ടു രാജഭണ്ഡാഗാരത്തിൽ ഒരു വാർഷികത്തുക അടച്ചുവന്നു. സിൻഡു മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ അധികാരം വേണ്ടവണ്ണം വ്യാപിക്കായ്കയാൽ കരം കണക്കിനു ഈടായി വന്നില്ല. ഹിന്ദുക്കൾ മതക്കരം അടയ്ക്കേണ്ടതായുണ്ടായിരുന്നു. മൊത്തത്തിൽ ബാബറിനു പിരിഞ്ഞുകിട്ടിയ കരം 52 കോടി തങ്കം അല്ലെങ്കിൽ 39 കോടി ഉറുപ്പിക ആയിരുന്നു.

തന്റെ 48-ാമത്തെ വയസ്സിൽ (1530) ആഗ്രായിൽ വച്ചു ബാബർ മരിച്ചു. ഹുമയൂണിന്റെ രോഗം ശമിപ്പിക്കുന്നതിനായി സ്വജീവനെ ഈശ്വരസമക്ഷം സമൎപ്പിക്കയാണു ബാബർ ചെയ്തതെന്നു ഒരു ഇതിഹാസമുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവം അഭിനന്ദനാൎഹം തന്നെ. ഔദാൎയ്യവും, ഭൃതദയയും ബാബൎക്കുള്ള വിശിഷ്ടഗുണങ്ങളാണ്. സ്നേഹമസൃണമായ ശീലമായിരുന്നെങ്കിലും യശസ്സിനുവേണ്ടി വെട്ടും കുത്തും അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. വലിയസംഗതികൾ ആലോചിച്ചെടുക്കുന്നതിനും അവ ചെയ്തുസഫലമാക്കുവാനും ബാബൎക്കു ജന്മനാ സാമൎത്ഥ്യമുണ്ടായിരുന്നു. അന്യരുടെ വിശ്വാസഭാജനമാകാനും അന്യാദൃശമായ ഒരു ശക്തി അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു യോദ്ധാവെന്നതിനും പുറമേ ബാബർ നല്ല സാഹിത്യരസികനും സംഗീതജ്ഞനുമാണ്. അദ്ദേഹം തന്നെ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുള്ളതായും അറിയുന്നുണ്ട്.

ഹുമയൂൺ.

1530—1540 എ. ഡി.
1555—1558 എ. ഡി.

ഹുമയൂൺ വിനീതനും, ധീരനും വാഗ്മിയുമായിരുന്നു. പരിചയമായവരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ സ്നേഹിക്കതന്നെ ചെയ്തു. എന്നാൽ ബാബറിനെപ്പോലെ ശക്തനായ ഒരു രാജാവിന്റെ പിൻഗാമിയായി വന്നു ഭരിക്കുവാൻ തക്ക കാൎയ്യഗൌരവവും കാൎയ്യശേഷിയും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഹുമയൂൺ പരിഷ്കൃതമാനസനായിരുന്നു. കറുപ്പു തുടങ്ങിയ ലഹരിപദാൎത്ഥങ്ങളിൽ വളരെ പ്രിയമുണ്ടായിരിക്കയാൽ മററുള്ളവരുടെ ജീവിതത്തിലെന്നപോലെ രാജജീവിതത്തിലും പല തകരാറുകൾ ഉണ്ടായി. ഇരുപത്തിമൂന്നാമത്തെ വയസ്സിലാണു സിംഹാസനത്തിൽ കയറിയതെങ്കിലും അച്ഛന്റെ സഹവാസംകൊണ്ടു രണത്തിലും ഭരണത്തിലും ഹുമയൂണിനു വേണ്ട പാടവം സിദ്ധിച്ചിരുന്നു. വാളും, കുന്തവും, മഴുവും കോപിച്ചു ചീറുന്ന ആ ഭയങ്കരമായ പോക്കളത്തിൽ വച്ചു തന്റെ അരമനകളിൽ മിനുങ്ങുന്ന കോമളഗാത്രികളുടെ ഓമനമുഖം ധ്യാനിച്ചു സമാധിയിലിരുന്നു സന്തോഷിച്ചിട്ടുള്ള ഇദ്ദേഹം നിശ്ചിന്തനായ ഒരു ധീരലളിതൻതന്നെ. ലഹരിപദാൎത്ഥങ്ങൾ ഇഷ്ടംപോലെ ഉപയോഗിക്കുന്നവരുടെ സ്വഭാവവിശേഷം തന്നെയോ ഇതെന്നു ചിലർ ഊഹിക്കാം. ഏതായാലും ഹുമയൂണിനുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥിരതയും അസ്ഥിരതയു എല്ലാം സരസംതന്നെ.

ഹുമയൂൺ കയറിയ സിംഹാസനം ഉറപ്പുള്ളതായിരുന്നില്ല; അതു ആപത്തുകൾ കണ്ടു കലുങ്ങുന്നതായിരുന്നു. കിഴക്കൻപ്രദേശങ്ങ

ളിൽ സ്വാതന്ത്ര്യഭരണത്തിനായി അഫ്ഗാന്മാർ ആഗ്രഹിച്ചു. ഡൽഹിയെ ഉന്നംവച്ചുനോക്കുന്ന അത്യാശക്കാരനായ ബഹദൂർഷായുടെ കീഴിൽ മാൾവയുൾപ്പെട്ട ഗുജറാത്തുരാജ്യം പടിഞ്ഞാറുണ്ട്. ഹുമയൂണിന് ശത്രുക്കളായ സഹോദരന്മാരെയും സൂക്ഷിക്കേണ്ടതായി വന്നു. കാബൂളിലെ രാജാവായ കമരുൻ എന്ന സോദരൻ ഹുമയൂണിനു ഒരു ആപൽക്കാരമായിരുന്നു. രാജാവിൻെറ മുഖത്തിൽ സ്നേഹഭാവത്തോടെ നോക്കി പുഞ്ചിരി തൂകിക്കൊണ്ടുതന്നെ അയാൾ പഞ്ചാബ് കരസ്ഥമാക്കി. മററു പല അപകടങ്ങളും നാലുഭാഗത്തും നിന്ന് തന്നെ തുറിച്ചുനോക്കുന്നുണ്ടെന്നു കണ്ട് പഞ്ചാബിനെ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ ഹുമയൂൺ ഉദ്യുക്തനായില്ല. ഇക്കാലത്തു സുഖക്കേടും മരണവുംകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിൻെറ സൈന്യപംക്തി പൊളിഞ്ഞുതുടങ്ങി. അഭിശോഭിതമായ സ്വദേശത്തു നിന്നും സൈന്യത്തെ ശേഖരിക്കാമെന്നു വച്ചാൽ പഞ്ചാബും സോദരവൈരവും കടകം തടഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. ഒന്നാമതായി ഹുമയൂൺ മാമൂദ്‌ലോദിയോടടുത്തു. 1531-ൽ ലക്നോയിക്കു സമീപത്തുവച്ച് അയാളെ തോല്പിച്ചു. ശത്രുക്കളെ പിൻതുടന്നു വീണ്ടും തലയെടുക്കാത്തവിധം ചവുട്ടിഇടയ്ക്കുന്നതിനു പോകാതെ ഹുമയൂൺ പെട്ടെന്നു ഭയദമായ ഗുജറാററിൻെറ ആക്രമത്തോടു നേരിടാൻ തിരിഞ്ഞു.

1534-ൽ ചക്രവത്തി മാൾവയിലെത്തി. ബഹദൂർഷാ ചിറൂരിലെ രാജപുത്രരുടെ കോട്ടകൾ തകക്കുന്നതു കണ്ടു. രാജപുത്രരോടു ചേന്നെങ്കിൽ ഗുജറാററിലെ രാജാവിനെ ഹുമയൂണിനു തുരത്താമായിരുന്നു. ഹിന്ദുരാജ്യത്തെ തവിടുപൊടിയാക്കുന്നതു കാണ്മാനുള്ള രസംകൊണ്ടു ബഹദൂർഷാ ചിറൂരിനെ പൊടിച്ചിട്ടു മടങ്ങുന്നതുവരെ ചക്രവത്തി അവിടെ കാഴ്ചക്കാരനായി നിന്നു ചിറൂരിലുള്ള രാജപുത്രസ്ത്രീകളെല്ലാം തീയിൽചാടിയും, രാജപുത്രയോദ്ധാക്കളെല്ലാം ആയുധമദ്ധ്യത്തിൽ നുറുങ്ങിത്താഴ്ന്നും വീഴ്ചയും വിടാതെ മരിച്ചു. ഗുജറാത്തുസൈന്യം ക്ഷീണിച്ചുമടങ്ങിയപ്പോൾ മുഗൾസേന അവരുടെ പിറകേ അഹമ്മദബാദുവരെ ഓടി. താംബെയും, മാൾവയും, ഗുജറാററും മുഗൾസാമ്രാജ്യപ്രദേശങ്ങളായി. പക്ഷെ ഹുമയൂൺ തിരിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിറകിനു ബഹദൂർഷാ വന്ന് അവയെല്ലാം വീണ്ടും കരസ്ഥമാക്കി. കിഴക്കൻപ്രദേശങ്ങളിൽ പുതിയ ദുരിതങ്ങൾ ഹുമയൂണിനുണ്ടായി. ബീഹാറിലെ അഫ്ഗാൻ നേതാവായ ഷർഖാൻ ഒരു സൈന്യത്തോടുകൂടെ മഹമ്മദുസുൽത്താനോടുചേന്ന് അയാളെ കനൂജിൽവച്ചു രാജാവായി അഭിഷേകംചെയ്തു. സൈപരസല്ലാപംചെയ്തും സുഖതന്ദ്രികൈക്കൊണ്ടും, ഉണ്ടും കുടിച്ചും, ഹുമയൂൺ ഒരുവത്സരം ആഗ്രയിൽ കഴിഞ്ഞു. 1537-ൽ

അദ്ദേഹം വിപ്ലവകേന്ദ്രത്തിലേക്കു തിരിച്ചു. ചക്രവർത്തി ബീഹാറിലുള്ള ഷെർഖാൻെറ ചൂനാർകോട്ട പിടിച്ചടക്കി. ആ സമയം ഷെർഖാൻ ബങ്കാളിൻെറ തലസ്ഥാനമായ ഗാർ കൈവശപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു. അനന്തരം ഹുമയൂൺ ബങ്കാളിൽ കടന്നു ആറുമാസം സദ്യമേളത്തിൽ അവിടെ കഴിഞ്ഞു. ഇതിനിടയിൽ ഷെർഖാൻ ആഗ്രയിലേക്കുള്ള ചക്രവർത്തിയുടെ മാർഗ്ഗം തടഞ്ഞു. ഹുമയൂൺ ആദ്യമൊന്നു പരിഭ്രമിച്ചു. ഒടുവിൽ ആഗ്രയിലേക്കു തിരിച്ചു. അദ്ദേഹം അഫ്ഗാൻസൈന്യവുമായി കൂട്ടിമുട്ടാതെബെക്സാരിലെത്തി. 1539-ൽ അവിടെവെച്ച് ഒരുടമ്പടി ചെയ്യുവാൻ ഇരുകൂട്ടരും തീരുമാനിച്ചിരിക്കവേ വഞ്ചകരായ അഫ്ഗാന്മാർ ഉറങ്ങിക്കിടന്ന ഹുമയൂണിൻെറ സൈന്യത്തെ എതിർത്തു. സൈന്യത്തിൽ അധികഭാഗവും ബന്ധനസ്ഥമാകയും കൊല്ലപ്പെടുകയുമുണ്ടായി. ഹുമയൂൺ തനിച്ചു തന്നെ ഒരുപ്രകാരത്തിൽ ആഗ്രപ്രാകാരത്തിൽ ചെന്നുചേർന്നു.

1540-ൽ അഫ്ഗാൻസൈന്യവും മുഗൾസൈന്യവും കൂട്ടിമുട്ടി, ഗംഗാതീരത്തെ മഹായുദ്ധം സംഭവിച്ചു. ഹുമയൂൺ നിശ്ശേഷം പരാജിതനായി. ആദ്യം രാജപുട്ടാണയിലേക്കും അനന്തരം പേഷ്യയിലേക്കും ചക്രവർത്തി ജീവനുംകൊണ്ടു പ്രയാണംചെയ്തു. പതിനഞ്ചുവഷം ഹുമയൂൺ അലഞ്ഞുനടന്നു. ഇക്കാലത്തു സിൻഡു മണലാരണ്യത്തിലൂടെ യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ അമർകോട്ടിൽ വച്ചു 1542 നവംബർ 23-ാംതീയതി ഹുമയൂണിന് ഒരു ആൺകുട്ടി ജനിച്ചു. ഈ കുട്ടിയാണ് ചരിത്രപ്രസിദ്ധനായ അക്ബർ. പേഷ്യൻസൈന്യത്തോടുകൂടെ തിരികെവന്നു ഹുമയൂൺ ആസ്ക്കാരിയുടെ ഗാന്ധാരരാജ്യവും (കാൻഡഹാർ) കമരുൻെറ കാബൂൾരാജ്യവും (1547) പിടിച്ചടക്കി. വൈരികളായ സോദരന്മാരിൽ ഹിൻഡൻ പോരിൽ മരിച്ചു, ആസ്ക്കാരി പുണ്യം സമ്പാദിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടു. കമരുൻെറ കണ്ണുകൾ ചുഴഞ്ഞെടുത്ത് അയാളെ മെക്കായ്ക്കു മരിക്കാൻ വിട്ടു. ഇങ്ങിനെ സോദരന്മാരിൽനിന്നും ഹുമയൂൺ രക്ഷനേടി.

സൂർ ചക്രവർത്തികൾ
1540—1555 എ. ഡി.

ഷെഷാസൂർ. 1540—1545 എ. ഡി.—ഹുമയൂണിനെ ഓടിച്ച ഷർഖാൻ ഗോറിയിലെ സൂർരാജകുടുംബജനായിരുന്നു. ഷർഷാഎന്ന പേരോടുകൂടെ അദ്ദേഹം ഡൽഹിസിംഹാസനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അഫ്ഗാൻകാർ സസ്നേഹം അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു. കരള്ളറപ്പും കണിശവും കരുത്തും ഒരുപോലെ ഉണ്ടായിരുന്നരാജാവാകയാൽ

ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ഭയപ്പെടാതെയുമിരുന്നില്ല. കലാപങ്ങളൊ കള്ളങ്ങളോ ഷർഷായുടെ കാലത്തില്ലായിരുന്നു. ഒരു മികച്ച യോദ്ധാവായിരുന്നതുപോലെതന്നെ അദ്ദേഹം ഒരു നല്ല രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനും ഭരണകർത്താവുമായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ഉണ്ടാക്കിയ ഭരണപരിഷ്കാരങ്ങളെ ആധാരമാക്കിത്തന്നെ അനന്തരഭരണാധികാരികളായ രാജാക്കന്മാർ ഇന്ത്യയെ ഭരിച്ചു. ഇൻഡ്യയിലുള്ള നാനാജാതിമതസ്ഥന്മാരായ ആളുകളെ ഒരു ഐക്യസമുദായമാക്കിത്തീർക്കുന്നതാണ് ഒരു സാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു സുഷ്ഠുവായ മാർഗ്ഗമെന്നു ദീർഘദർശിയായ ഈ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞൻ കണ്ടുപിടിച്ചു. അന്യോന്യം കഴുത്തുകണ്ടിച്ചും വൈരം പുലർത്തിയും, മതത്തിന്റെ പേരുംപറഞ്ഞു മററുകാര്യങ്ങൾ നഷ്ടമാക്കിയും അസ്വസ്ഥമായി ജീവിതഭരണം നടത്തിവന്ന ഹിന്ദുക്കളുടെയും മുസൽമാന്മാരുടെയും ഇടയിൽനിന്നും ഈ നിഗ്രഢമായ ഇൻഡ്യൻസാമ്രാജ്യതത്വം ഇദംപ്രഥമമായി കണ്ടുപിടിച്ച ഷർഷായിയ്ക്കു വളരെ പ്രാധാന്യം നൽകേണ്ടതുണ്ട്. ആകയാൽ ഒരു തികഞ്ഞ മുസൽമാനായിരുന്നെങ്കിലും രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിൽ അദ്ദേഹം ഹിന്ദുക്കളെയും മഹമ്മദരെയും തുല്യമായി ഗണിച്ചു. നീതിന്യായഭരണത്തിൽ അപരിചിതനെന്നോ സുപരിചിതനെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഷെഷായുടെ കാലത്തു കുററങ്ങൾ കുറവായിരുന്നു. രാജപാതകളെ കള്ളന്മാർ സ്മരിക്കപോലും ചെയ്തില്ല.

റവന്യൂസൌകര്യംപ്രമാണിച്ച് ഇദ്ദേഹം രാജ്യത്തെ പകുത്തു. ഓരോ വിഭാഗത്തിലും ഹിന്ദുക്കളും മഹമ്മദീയരും ഉൾപ്പടെ അഞ്ചു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെവീതം നിയമിച്ചു. വർഷംതോറുമുള്ള ആദായമനുസരിച്ചാണു ഭൂമിയിൽ കരം ചുമത്തിയതു്. കൃഷിക്കാരുടെ ആരോഗ്യത്തിലും ഐശ്വര്യത്തിലുമാണു രാജ്യശ്രേയസ്സിരിക്കുന്നതെന്ന സമുദായതത്വം മനസ്സിലാക്കിയ ഇദ്ദേഹം അവരെ പൂർവ്വാധികം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. വെള്ളിനാണയങ്ങൾ ധാരാളം നടപ്പിലാക്കി. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് ഒരു പ്രദേശത്തെ ഭരണകാലം രണ്ടുവർഷം മാത്രമായിരുന്നു. രാജ്യാതിർത്തികളിലല്ലാതെ ആയുധം ധരിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. വലിയ പാതകൾ അനവധി ഉണ്ടാക്കിക്കയും കത്തിടപാടുകൾ നടക്കുന്നതിനു സൌകര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

ഡൽഹി കിരീടത്തിനു വഴങ്ങാത്ത രാജപുത്രരോടു പടവെട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനിടയിൽ 1545-ൽ ഷെർഷാ മരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിര്യാണം സംഭവിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഡൽഹിയിലെ മുഗൾവംശത്തിന്റെ പേർ ഓടിപ്പോയ ഹുമയൂണോടൊത്തു വിദേ

ശത്രു കിടന്നു മങ്ങമായിരുന്നു. ഷെർഷാ ആരാഞ്ഞാലോചിച്ചേടുത്ത ചില ഇൻഡ്യൻഭരണതത്വങ്ങൾ പിൽകാലങ്ങളിൽ വന്ന ഭരണകർത്താക്കൾക്കു മാർഗ്ഗദീപംതന്നെ ആയിരുന്നു. ഈ കാരണത്താൽ ഷെർഷായ്ക്കു് ഇൻഡ്യാചരിത്രത്തിൽ ഒരുന്നതസ്ഥാനമുണ്ടെന്നു പറയണം.

ഷെർഷായുടെ പിൻഗാമികൾ

1545 — 1555 എ. ഡി.

ഷെർഷായുടെ രണ്ടാമത്തെ മകനായ ജലാൽഖാനെ ഇസ്ലാംഷാ എന്നപേരിൽ പൊതിഞ്ഞു് പ്രഭുക്കന്മാർ സിംഹാസനത്തിൽവച്ചു. 1553- വരെ അദ്ദേഹം രാജ്യഭരണം ചെയ്തു. ഇസ്ലാംഷായുടെ ഭരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള നിരൂപണബന്ധികയിൽ "മോശം" എന്ന വാക്കേ എഴുതേണ്ടതായുള്ളൂ. ഇസ്ലാംഷായുടെ സഹധർമ്മിണിയുടെ സഹോദരൻ അനന്തരം രാജാവായി. അക്കാലത്തു ഷെഷായുടെ സോദരൻെറ പുത്രന്മാർ രാജ്യത്തിനു തക്കിച്ചു. ഈ അവസരത്തിൽ എ. ഡി 1555-ൽ കരുപ്പുതീററിക്കാരനായ ഹുമയൂൺ ബിറാംഖാനുമൊത്തു ഇൻഡ്യയിൽകടന്നു. സഹിന്ദിൽവച്ചുനടന്ന യുദ്ധത്തോടുകൂടെ ഡൽഹിയും ആഗ്രയും ഇദ്ദേഹം കൈവശപ്പെടുത്തി.

1556-ാമാണ്ടു ജനുവരിമാസം 24-ാംനു- അനേകം പതനങ്ങളും ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഹുമയൂൺ കൊട്ടാരത്തിലെ മാർബിൾകൽപടികളിൽ കാൽതെററി പതനം കൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രാണങ്ങളേക്കളഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം ൩

അക്ബർ.

1556—1605.

പിതാവിന്റെ മരണാനന്തരം യുവാവായ അക്ബർ രാജാവായി. ഹുമയൂൺ മരിച്ചസമയം അദ്ദേഹം പഞ്ചാബിൽ സിക്കൻഡർഷായോടു യുദ്ധംചെയ്യുകയായിരുന്നു. ഡൽഹിസാമ്രാജ്യത്തിലെ അഫ്ഗാൻനായകന്മാരെല്ലാം മുഗൾചക്രവർത്തിയോടെതിൎക്കുന്നതിനു സന്നദ്ധരായിരുന്ന ഒരു കാലമാണത്. ഡൽഹിവരെയുള്ള പഞ്ചാബുമാത്രമേ അപ്പോൾ അക്ബൎക്കുണ്ടായിരുന്നൊള്ളു. കിഴക്കൻപ്രദേശങ്ങളിൽ ഹെമു സൈന്യശേഖരം ചെയ്തുവന്നു; പടിഞ്ഞാറു രാജപുത്രന്മാർ അക്ബരോടു നേരിടുവാൻ തയ്യാറായിക്കഴിഞ്ഞു; അതിനും പടിഞ്ഞാറു ഗുജറാത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ബഹദ്ദൂർഷാ അതികാമിയായി ഡൽഹിസിംഹാസനത്തെ വീക്ഷിക്കയായിരുന്നു.

ഹെമു ആഗ്രായേ കൈവശപ്പെടുത്തിയെന്നും, ഡൽഹിയെ ആക്രമിച്ചു ചക്രവൎത്തിയെന്നു സ്വയം ഉൽഘോഷിച്ചെന്നും, അനന്തരം വടക്കോട്ടുനീങ്ങി മുഗൾസേനയോടു നേൎക്കാൻ തയ്യാറായി എന്നും ഉള്ളവാൎത്ത അക്ബറുടേയും ബിറാംഖാന്റെയും കൎണ്ണങ്ങളിൽ പതിച്ചു. അതോടുകൂടെത്തന്നെ കാബൂളിൽ വിപ്ലവമുണ്ടായ വിവരവും അവർകേട്ടു. ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ കാബൂളിലേക്കു പോകേണ്ടതാണെന്നു ചിലസേനാനായകന്മാർ വാദിച്ചെങ്കിലും ഹെമുവിനോടു നേരിടേണ്ടതു പ്രഥമകൎമ്മമാണെന്ന് ബിറാംഖാൻ ബുദ്ധിപൂൎവ്വം നിശ്ചയിച്ച് അപ്രകാരം ചെയ്തു. 15 6-ൽ പാനിപ്പെട്ടിൽ വച്ച് രണ്ടു സൈന്യങ്ങളും കൂട്ടിമുട്ടി. എതിരാളികൾ എണ്ണത്തിൽ കൂടുതൽ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, ആദ്യം അവരുടെ പടക്കോപ്പം വിജയകരമായിരുന്നെങ്കിലും, ഒരു മുഗൾവില്ലാളിയുടെ അമ്പു ചീറിച്ചെന്ന് ഹെമുവിന്റെ കണ്ണുതുളയ്ക്കുകയാൽ സേനാനായകൻ വീണ അഫ്ഗാൻസൈന്യം പിൻതിരിഞ്ഞോടി. മുറിവേററ ആ ഹിന്ദുവിനെ അക്ബറിന്റെ മുൻപിൽ കൊണ്ടുവന്നു. അയാളെ കൊല്ലണമെന്നു ബിറാംഖാൻ അക്ബരോടാവശ്യപ്പെട്ടു. ബദ്ധനും, തന്മൂലം മൃതപ്രായനുമായ അയാളെ വീണ്ടും കൊല്ലുകയെന്നതു അധൎമ്മമാണെന്ന് അക്ബർ മറുപടിപറഞ്ഞപ്പോൾ രാജാവിന്റെ നിരസത്തെ വകവയ്ക്കാതെ ബിറാംഖാൻ തന്റെ വാൾ ശത്രുവക്ഷസ്സിൽ കുത്തിയിറക്കി.

ഹെമുവെ തോൽപ്പിച്ചതോടുകൂടെ വടക്കപ്പടിഞ്ഞാറെ ഇൻഡ്യയിലെ ആധിപത്യം അക്ബൎക്കു നിർബാധമായി. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭരണകാലം മുഴുവനും സ്വസ്ഥാനത്തേ വലയം ചെയ്തിരുന്ന ശത്രുരാജ്യങ്ങളേ പിടിച്ചടക്കുന്നതിൽ വിനിയോഗിക്കേണ്ടിവന്നു. 1558-ൽ അജ്മീരും ഗ്വാളിയരും ആക്രമിച്ചു. 1561-ൽ മാൾവ അധീനത്തിലായി. ആയാണ്ടിൽതന്നെ അഫ്ഗാൺകാരെ ജാൺപൂരിൽനിന്നും ലക്നോയിൽ നിന്നും ഓടിച്ചു. 1567-ൽ ചിറ്റൂർ തകൎത്തു. 1572-ൽ രാജപുത്രരുടെ സന്ധി ഉണ്ടായി. 1575-ൽ ബങ്കാളം, 1584-ൽ ഗുജറാത്തും, 1587-ൽ കാശ്മീരവും, 1590-ൽ ഒറീസ്സയും, 1592 ൽ സിൻധും, രണ്ടുവൎഷംകഴിഞ്ഞു് കാൻധഹാറും (ഗാന്ധാരവും) കൈവശപ്പെടുത്തി. അനന്തരം ബീറാർ, അഹമ്മദ്നാഗർ, ഖാണ്ഡേശം ഇവയും സ്വാധീനമാക്കി. അഹമ്മദുനഗരത്തിലെ മാഹമ്മദറാണിയായ ചന്ദബീബിയുടെ ഉത്സാഹത്താൽ ആ വീരവനിതയുടെ അവസാനംവരെ മുഗളൎക്കു അവിടം കൈക്കലാക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. അക്ബരുടെ ഭരണദശയുടെ അന്തത്തിൽ ഹിന്ദുസ്ഥാനം മുഴുവനും, ഗുജറാത്തും, ദക്ഷിണാപഥത്തിൻെറ ഉത്തരഭാഗംമുഴുവനും മുഗൾസാമ്രാജ്യമായി പരിണമിച്ചിരുന്നു.

ആക്രമണത്തിൻെറ സ്വഭാവസമ്പ്രദായങ്ങൾ.

അക്കാലംവരെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഇന്ത്യാസാമ്രാജ്യങ്ങളിൽ വച്ചു് വളരെനാൾ ശക്തിക്ഷയമോ ദേശനഷ്ടമോ കൂടാതെ നിലനിന്നതു അക്ബരുടെ സാമ്രാജ്യം തന്നെയാണെന്നുള്ള ഒരു വിശിഷ്ടഗുണം അതിനുണ്ടു്. മുഗൾചക്രവൎത്തിയുടെ ആക്രമണങ്ങൾക്ക സ്ഥിരമായ ഫലങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിൻെറ കാരണം ആരായുന്ന ഒരു ചരിത്രകാരൻ അക്ബരുടെ സ്വഭാവവിശേഷത്തിൽതന്നെ കണ്ടെത്താതിരിക്കയില്ല. മനുഷ്യൻെറ പ്രവൃത്തിഫലങ്ങളുടെ ദാർഢ്യമെല്ലാം അവൻെറ ശീലത്തെയും, ആദൎശത്തെയുംആശ്രയിച്ചിരിക്കും. രാജ്യതന്ത്രത്തിൻെറ മൎമ്മംഗ്രഹിക്കാതെ പ്രജാസംഘങ്ങളിൽ വൈരം പരിപാലിച്ചുവന്ന പല അഫ്ഗാൻരാജാക്കന്മാരുടെയും സാമ്രാജ്യങ്ങൾ തുടരെത്തുടരെ ഇളകിത്താഴുന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ തൻെറ പ്രജകളെല്ലാം തനിക്കു സമമെന്നുള്ള ആദൎശത്തോടുകൂടെ ഭരണം തുടങ്ങിയ അക്ബരുടെ സാമ്രാജ്യം സ്ഥിരമായിക്കണ്ടു.

ഏ. ഡി. 1560-ൽ പിണങ്ങുകയും ഒടുവിൽ മാപ്പുചോദിക്കയും ചെയ്ത ബീറാംഖാനെ തീൎത്ഥയാത്രയ്ക്കയച്ചിട്ടു് ഭരണം അക്ബർ തന്നെ കൈയേററു. 1561-ൽ മാൾവയേ ഡൽഹിയോടു ചേൎത്തിട്ടു് ആദ്യത്തെ ഭരണകൎത്താവിനെ അവിടുത്തെ അധികാരിയാക്കി. അടുത്തയാണ്ടിൽ ഈ അധികാരി പിണങ്ങുകയാൽ അ

ക്ബർ രണ്ടാമതും മാൾവയെ ആക്രമിക്കേണ്ടതായി വന്നു. പിണങ്ങിയ അധികാരികളുടെ ഗളച്ഛേദം ചെയ്യുകയായിരുന്നു അന്നത്തെ പതിവെങ്കിലും അക്ബർ മാൾവയിലെ അധികാരിയെ വധിക്കാതെ തന്റെ സൈന്യത്തിൽ ഉദ്യോഗം കൊടുത്തു് സ്വസ്നേഹിതനാക്കി. അപ്രകാരംതന്നെ പിണങ്ങിനിന്ന പലരേയും സ്വശക്തി മനസ്സിലാക്കി സ്വന്തം സഹായികളാക്കിത്തീർക്കയാണു് അക്ബർ ചെയ്തതു്. അദ്ദേഹത്തെപ്പോലുള്ള ഒരു മഹാശയനു അതു സാദ്ധ്യമായിരുന്നു. ജയപുരത്തെ രാജപുത്രരാജാവുമായുള്ള മൈത്രി ഈ സംഗതിയിൽ ഒരു ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തമാണ്. ചക്രവർത്തി രാജാവിന്റെ സഹോദരിയെ വിവാഹം ചെയ്തു് അവളുടെ അച്ഛനെ 5000-കുതിരകളുടെ അധികാരിയാക്കി മുഗൾപ്രഭുക്കന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉന്നതസ്ഥാനം നല്കി. രാജാവിന്റെ മകനും, ഭാഗിനേയനും സൈന്യവകുപ്പിൽ ഉയന്ന ഉദ്യോഗങ്ങളും കൊടുത്തു.

അക്ബർ.

മുഗളരുടെ അടിവണങ്ങാത്ത ഏകരാജപുത്രവംശത്തിൽ പിറന്ന മിവാറിലെ റാണയുടെ വകയായ ചിറ്റൂർ പിടിച്ചതു് അക്ബറുടെ വലിയ പരാക്രമമായി ഗണിക്കാം. ഉദയസിങ്ങിനെ എതിർത്തു ചിറ്റൂർക്കോട്ട നശിപ്പിച്ചതു വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടാണു്. ബിക്കാനീർരാജാവിൻെറ മകളെ വിവാഹംചെയ്തു അക്ബർ രാജപുത്രസഖ്യത്തെ വളർത്തി. അജയ്യമായ രാജപുത്രസൈന്യത്തെ ജയിക്കുകയും അനന്തരം ബങ്കാളിനെയും മററു പ്രദേശങ്ങളെയും ആക്രമിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്ത അക്ബറുടെ സേനയുടെ ശക്തി ഊഹ്യമാണല്ലൊ.

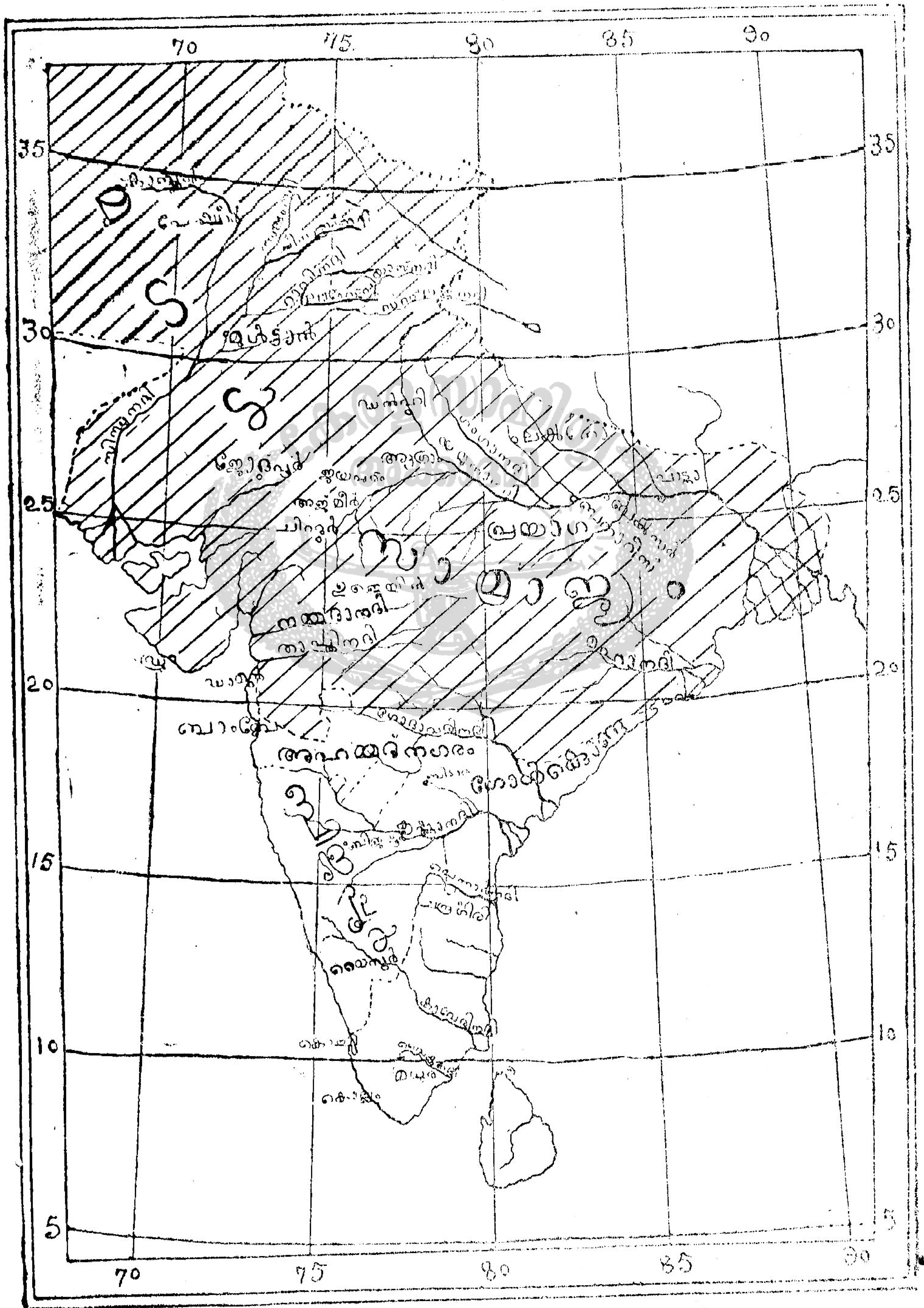
ഭരണപദ്ധതി.

ആക്രമണംമാത്രംകൊണ്ടു ഒരു സാമ്രാജ്യം സംസ്ഥാപിക്കുക ശക്യമല്ല. പുതുതായി ആക്രമിക്കപ്പെട്ട പ്രദേശത്തെ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി, പുതിയ ഭരണം പഴയ ഭരണത്തെക്കാൾ നല്ലതുതന്നെയെന്ന ഭരണീയരിൽ വിശ്വാസവും ജനിപ്പിക്കണം. അക്ബറുടെ പരിപാലനകാലത്തു രാജപുത്രരാജാവായ തോഡർമാൾ വലിയ ഭരണകുശലനായിരുന്നു. 1582-ൽ ഈ രാജാവു ചക്രവർത്തിയുടെ പുരുഷനായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹം മുഗൾസാമ്രാജ്യസംസ്ഥിതിക്കു അനുകൂലമായി ധനസംബന്ധമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി.

പല ഇനങ്ങളിൽ അനാവശ്യമായി നിലവിലിരുന്ന കരങ്ങളും ചുങ്കങ്ങളും അക്ബർ നിർത്തിവച്ചു. ഭൂനികുതിയിൽനിന്നുതന്നെ ആദായം മിക്കവാറും ശേഖരിച്ചുവന്നു. പ്രജകൾക്കും ഗവമ്മെൻറിനും ഒരുപോലെ ആദായകരമായസമ്പ്രദായത്തിലാണു് തോഡർമാൾ കരം നിശ്ചയിച്ചതു്. പത്തുകൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ കണക്കെഴുത്തുണ്ടായിരുന്നു. അത്രയുംകാലത്തെ ശരാശരി ആദായത്തിൻെറ ഒരുശതമാനം കരമായി സ്വീകരിച്ചു. ഈ ശതമാനം മുപ്പത്തിമൂന്നും മൂന്നിൽ ഒന്നും ആയിരുന്നു. ആണ്ടുതോറുമുള്ള അക്ബരുടെ കരംവകവരവു ഒരുകോടി തൊണ്ണൂററിനാലുലക്ഷത്തിമുപ്പതിനായിരത്തോളം പവനായിരുന്നു. കൃഷിനഷ്ടം ഹേതുവായോ മററു കാരണങ്ങൾകൊണ്ടോ, പണം വേണ്ടിവന്നാൽ അല്പാല്പം ലഘുവായി കൊടുക്കത്തക്കവണ്ണം കൃഷിക്കാർക്കു ഗവമ്മെൻറിൽനിന്നുതന്നെ പണം കടമെടുക്കാമായിരുന്നു. രാജ്യം 15 പ്രദേശങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ സുബകളായി വിഭജിച്ചിരുന്നു. അവ ഡൽഹി, ആഗ്ര, കാബൂൾ, ഖണ്ഡേശ, ലാഹൂർ, മുൾട്ടാൻ, ആജ്മീർ, ബീറാർ, ഗുജറാത്ത്, മാൾവ, ഔഡ്, അഹമ്മദനഗരം, അലഹബാദ്, ബീഹാർ, ബങ്കാൾ ഇത്രയുമാകുന്നു. ആദായം വസൂലാക്കുന്നതിനു് ഇവിടങ്ങളിലെല്ലാം ഗവമ്മെൻറിൽനിന്നു കളക്ടർ

മാരെ നിയമിച്ചിരുന്നു. അവരെ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കയും, കൃഷിക്കാരുടെ സങ്കടങ്ങൾ കേട്ട് അന്യായം വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ പരിഹരിക്കയും ഗവർമ്മെൻറു ചെയ്തു.

ഗവർമ്മെൻറു കണക്കുകളെല്ലാം രാജഭാഷയായ പേർഷ്യനിലാണ് എഴുതിയിരുന്നത്. തന്മൂലം ഹിന്ദുക്കളായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും

മുഗൾസാമ്രാജ്യം.

പേഷ്യൻഭാഷ പഠിക്കേണ്ടതായിവന്നു. ഹിന്തുസ്ഥാനി, പേഷ്യൻ ലിപികളിൽ എഴുതിത്തുടങ്ങി. ഹിന്തുസ്ഥാനിയിൽ അനവധി പേർഷ്യൻവാക്കുകൾ കടന്നുകൂടുകയാൽ രണ്ടുംകൂടിക്കലൎന്ന് ഉറുഡു ഭാഷയുത്ഭവിച്ചു.

സിവിലും, സൈനികവുമായ ഉദ്യോഗങ്ങൾ ഹിന്ദുക്കൾക്കും മ ഹമ്മദീയൎക്കും നൽകിവന്നു. അക്ബരുടെ സൈനികവകുപ്പിൻെറ സമ്പ്രദായം ഇതാണ്. മഹമ്മദരും ഹിന്ദുക്കളുമായ സൈനികഉ ദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നാടൊട്ടുക്കു വിതറിയിരുന്നു. ഓരോ ഡിസ്ത്രിക്ററി ലുംചേൎന്നിരുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന് അവിടെനിന്നുതന്നെ നിശ്ചിതമായ ആദായം വരവായി ലഭിച്ചു. പ്രതിഫലമായി നിശ്ചിതമായ സം ഖ്യയിൽ കാലാളുകളെയും, ആനകളേയും, കുതിരകളേയുംകൊണ്ട് ആ യാൾ ചക്രവൎത്തിയേ സഹായിക്കാൻ നിർബന്ധിതനായിരുന്നു. പ ത്തോ, ഇരുപതോ, നൂറോ, അതിൽകൂടുതൽ അയ്യായിരമോ ആളു കൾക്കു തലവരായിട്ടാണ് മൻസബദാരന്മാരെന്ന ഇവരെ നിയമി ച്ചിരുന്നത്.

അക്ബരുടെ പരിഷ്കാരങ്ങൾ.

അക്ബരുടെ ഭാൎയ്യമാരിൽ ചിലരും മിത്രങ്ങളിൽ പലരും ഹി ന്ദുക്കളായിരുന്നെങ്കിലും ഏതാനും ഹൈന്ദവാചാരങ്ങളോട് അദ്ദേഹ ത്തിന്നു പ്രീതിയുണ്ടായിരുന്നില്ല: ശിശുവിവാഹം, നിതിന്യായത്തി ല്പിൽ വിധിപരീക്ഷ, മൃഗബലി, 'സതി', മുതലായവ അദ്ദേഹം വെ റുത്തിരുന്നു. വിധവാവിവാഹത്തേ അക്ബർ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. യുദ്ധത്തിൽ ബദ്ധരായ പരസ്ത്രീകളും കുട്ടികളും, ജേതാക്കളുടെ വക യാണെന്ന നിശ്ചയത്തേ അസാധുവായി അക്ബർ തള്ളി ഹിന്ദുക്ക ളിൽനിന്നുമാത്രം മഹമ്മദീയരാജാക്കന്മാർ ഈടാക്കിവന്ന കരത്തേ അദ്ദേഹം പാടെനിറുത്തൽചെയ്തു.

അക്ബരുടെ സ്വഭാവം.

അക്ബർ ദീർഘവും ദൃഢവുമായ ശരീരമുള്ള ആളായിരുന്നു. കറുത്ത കൺമണികളും പുരികക്കൊടികളും, വിശാലമായ ഫാലദേ ശവും അദ്ദേഹത്തിൻെറ മുഖത്തിൻെറ അഴകുകളാണ്. മണിനാദ മായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്വരമെന്നു പറയാം. വിദ്യാഭ്യാസം കുറവായിരുന്നെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിൻെറ മൎയ്യാദാശീലം, വിദ്യാനിധി കൾക്കും ഭൂഷണമായിരുന്നു. അക്ബരുടെ മതദാക്ഷിണ്യം സുപ്ര സിദ്ധമത്രേ. എല്ലാവൎക്കും ആരാധ്യനായ ദൈവം ഏകനാണെന്നും ചക്രവൎത്തി ആ ദൈവത്തിൻെറ പ്രതിനിധിയാണെന്നും ഉള്ളത് അ ക്ബർ പ്രചരിപ്പിച്ച മതത്തിൻെറ സാരമാകുന്നു. ഷർഷായുടെ ഭ

രണനയത്തേ വിശദമാക്കിയ അക്ബർ ഇൻഡ്യയിലെ മാഹമ്മദഭര ണത്തിന്ന് സുഗമമായ ഒരു പുതിയമാൎഗ്ഗം വെട്ടിത്തുറക്കതന്നെചെയ്തു.

ഭരണനിരൂപണം.

അക്ബർ പഞ്ചാബു കൈവശംവച്ചുകൊണ്ടു ഭരിക്കാൻ തുട ങ്ങി. വടക്കേഇൻഡ്യയുടെ മുഴുവൻഭരണത്തിലാണ് അതു് കലാശി ച്ചതു്. സാമ്രാജ്യപരിധികളിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പടത്തലവന്മാർ വിജയികളായിരുന്നു ഇതുവരെ ഹിന്തുമുസ്ലിംലഹളകളാണ് ഉണ്ടാ യിക്കൊണ്ടിരുന്നതു്. എന്നാൽ മുഗൾഭരണത്തിൽ സിവിൽ ഉദ്യോ ഗങ്ങളിലും, ഭടവൃത്തിയിലും, കൃഷികവൃത്തിയിലും ഹിന്തുക്കളും, മഹ മ്മദരും ഒത്തൊരുമിച്ചു പ്രവൎത്തിച്ചു. അക്ബരുടെ സാമ്രാജ്യത്തി ൻെറ ഉദ്ദേശ്യം എല്ലാവൎക്കും സമാനസുഖമായിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ് ഇതിനു കാരണം. ഒരു യോദ്ധാവെന്നനിലയിലും ഒരു ദാക്ഷിണ്യശീ ലനെന്നനിലയിലുമാണ് അക്ബർ ഈ സംഗതി സാധിച്ചതു്.

മററുവൎഗ്ഗക്കാരുടെ കുടുംബങ്ങളേ സ്നേഹബന്ധംകൊണ്ടു ത ൻെറ കുടുംബത്തോടുചേൎത്ത അക്ബരുടെ നയം നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. ഇപ്രകാരമുള്ള മൈത്രി സമ്പാദിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജീവി തംമുഴുവൻ വിനിയോഗിച്ചുവെന്നുതന്നെ പറയണം. അക്ബർ ബുദ്ധിമാനും മൃദുഹൃദയനുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അന്യായം പ്രവ ൎത്തിക്കുന്നവൎക്കു കഠിനനും, ശൂരന്മാരായ ശത്രുക്കൾക്കു സൌജന്യനി ധിയും ആയിരുന്നുവെന്നു പ്രസിദ്ധമാണ്. ശത്രുമിത്രങ്ങളിൽ ഒരു പോലെ ബഹുമാനത്തേ ഉണ്ടാക്കത്തക്കവണ്ണം അക്ബർ ആത്രയ്ക്കു നല്ലവനും മഹാനുമായിരുന്നു- ചക്രവൎത്തിക്കു ഒരുകൂട്ടം നല്ലസ്നേഹി തന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അക്ബർ തൻെറ അവസാനകാലത്തു ഹി ന്തുമുസ്ലീംമതങ്ങളേ യോജിപ്പിക്കുവാൻ, അല്ല മതസംബന്ധമായ വ്യത്യാസങ്ങളെ പാടെ ഇല്ലാതാക്കുവാൻതന്നെ പ്രയത്നിച്ചു. എ ന്നാൽ ആ പ്രയത്നം സഫലമായില്ല. ചക്രവൎത്തിയുടെ അവസാന കാലം പുത്രനായ സലിമിൻെറ നിഹിതകൎമ്മങ്ങൾമൂലം ശോകമയ മായിത്തീൎന്നു. അക്ബരുടെ പ്രാണസ്നേഹിതനായ അബുൽഫാസ ലിൻെറ കൊലയ്ക്കു കാരണം സലിമാണ്. ഇവയെല്ലാംകൊണ്ടു മ നസ്സുക്ഷീണിച്ച ചക്രവൎത്തി 1605-ൽ പ്രാണൻവെടിഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം ൩

ജഹാംഗിർ.

1605-1627-ഏ-ഡി.

1605-ൽ സലിം മുഗൾസിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നു. ഭൂലോകജേതാവെന്നൎത്ഥമുള്ള' ജഹാംഗിർ എന്ന നാമധേയം അദ്ദേഹം സ്വീകരിക്കയുംചെയ്തു. തന്റെ ചെറുപ്പകാലത്തു ജഹാംഗിർ ഇഷ്ടംപോലെ വിവിധസുഖങ്ങളന്വേഷിച്ചു നടക്കയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ലഹരിയുള്ള മദ്യം ധാരാളം ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. മദകരികൾ തമ്മിലുള്ള യുദ്ധം, നിരായുധനായ മനുഷ്യനും വിശന്നുവശംകെട്ട സിംഹവുംതമ്മിലുള്ള യുദ്ധം; ഇങ്ങിനെയുള്ള ഘോരമായ കാഴ്ച ജഹാംഗിറിന്നു വിനോദപ്രദങ്ങളായിരുന്നു. മുഗളർവംശജരുടെ ബുദ്ധിവൈഭവം ജഹാംഗിറിലും തെളിയാതിരുന്നില്ല: പകൽസമയം മുഴുവനും രാജ്യകാൎയ്യങ്ങളിൽ പ്രയത്നിക്കുമ്പോൾ ചക്രവൎത്തിക്കു നല്ല ബോധമുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ ബോധക്കേടു മുഴുവൻ ക്രമപ്പെടുത്തി രാത്രികാലങ്ങളിലേക്കു മാററിവയ്ക്കുകയാണു് ചെയ്തതു്. ജഹാംഗിർ അച്ഛന്റെ ബുദ്ധിപൂൎവ്വമായ മാൎഗ്ഗത്തിൽനിന്നും വ്യതിചലിച്ചില്ല. നൂർജിഹാനെ കല്ല്യാണം കഴിച്ചതിൽപിന്നീടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശീലം നന്നാകയും ആൾ വളരെ സൌമ്യനാകയുംചെയ്തു. നൂർജിഹാനെ 'നൂർമഹാൾ' അതായതു 'രാജധാനിയിലെ ദീപം' എന്നു വിളിച്ചുവന്നു.

നൂർജിഹാൻ സമൎത്ഥയായ ഒരു തരുണിയായിരുന്നു. അവളുടെ ജനനം നിൎദ്ധനമായ ഒരു പേർഷ്യൻകുടുംബത്തിലാണുണ്ടായതു്. സൌന്ദൎയ്യത്തിലും ബുദ്ധിയിലും നൂർജിഹാൻ അദ്വിതീയയായിരുന്നു. ചക്രവൎത്തി അവളോടു രാജ്യകാൎയ്യങ്ങൾ ആലോചിക്കയും ഭരണവിഷയത്തിൽ നൂർജിഹാന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അംഗീകരിക്കയും ചെയ്തുവന്നു. നൂർജിഹാന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം ഭരണചക്രം തിരിക്കയാൽ ഭണ്ഡാരം നിറഞ്ഞു രാജ്യത്തിൽ കലാപങ്ങൾ അസ്തമിച്ചു.

കുറാം രാജകുമാരൻ രാജ്യത്തിന്റെ അടുത്ത അവകാശിയായിരുന്നു. നൂർജിഹാന്നു് അയാളോടു് സ്വരച്ചേർച്ചയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആകയാൽ യുവരാജാവായി മറെറാരുമകനെ നിശ്ചയിക്കണമെന്നു നൂർജിഹാൻ ഭൎത്താവോടു നിർബന്ധിച്ചു. 1624-ൽ

രാജകുമാരൻ തൽക്കാരണത്താൽ കലാപമുണ്ടാക്കി. അയാഠം നിപുണനായ ഒരു സേനാനായകനായിരുന്നെങ്കിലും പ്രഭുക്കന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സ്വാധീനക്കുറവുമൂലം കീഴടങ്ങേണ്ടിവന്നു. മേലിൽ വഴക്കുകഠം ഉണ്ടാക്കയില്ലെന്നുള്ളതിനു ഉറപ്പായി തൻെറ രണ്ടു പുത്രന്മാരെ അദ്ദേഹം ആഗ്രായിലേക്കയച്ചു. അനന്തരം കാൎയ്യസാദ്ധ്യത്തിനായി നൂർജിഹാൻ സേനാനായകനായ മഹബത്ത്ഖാനോടടുത്തുകൂടി. അയാഠം രാജ്ഞിക്കു വഴിപ്പെട്ടില്ല; എന്നു മാത്രമല്ല; തൽകാരണത്താൽ രാജ്ഞി തനിക്കു സ്ഥാനഭ്രംശം വരുത്തിക്കൂട്ടുമെന്നൂഹിച്ച് അയാഠം 1626-ൽ ചക്രവൎത്തിയെ തടവുകാരനായിപ്പിടിച്ചു. നൂർജിഹാൻതന്നെ അന്നു സേനയേ നയിച്ചു പക്ഷേ മഹബത്ത്ഖാൻ ജഹാംഗിറേയും പത്നിയേയുംമററും ബന്ധനത്തിലാക്കി- നൂർജിഹാൻ മഹബത്ത്ഖാൻെറ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയെല്ലാം കൈവശപ്പെടുത്തി. കുറേക്കഴിഞ്ഞപ്പോഠംമഹബത്ത് ഖാൻ തൻെറ പട്ടാളപ്പാളയത്തിൽനിന്നും കുറാംരാജകുമാരൻെറ സന്നിധിയിലേക്കു ഓടുകയാണുണ്ടായതു്. നൂർജിഹാനും ചക്രവൎത്തിയും ആഗ്രായിൽ എത്തി ഭരണവും തുടങ്ങി.1627-ൽ ജഹാംഗിർ മരിച്ചു.

യൂറോപ്യന്മാരുടെ സന്ദർശനം.

ജഹാംഗിറുടെ ഭരണകാലത്തു യൂറോപ്യന്മാരുടെ സന്ദർശനം ഉണ്ടായി ആംഗലരാജധാനിയിൽനിന്നും അനുവാദത്തോടുകൂടെ വില്ല്യം ഹാക്കിൻസും, ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ജയിംസ് ഒന്നാമൻെറ പ്രതിനിധിയായി സർ താമസ്റോയും മുഗഠംരാജധാനിയിലെത്തി. മുഗഠംചക്രവൎത്തികളുടെ സാഹായ്യം ധാരളമായി ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും സൂറത്തുതുറമുഖത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ കച്ചവടം കുറേശ്ശ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുവന്നു. എന്നാൽ കച്ചവടക്കാർ പ്രാദേശിക ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാൎക്കു വലിയ കൈമടക്കുകഠം കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്നു. പോർട്ടുഗീസുകാൎക്കാണ് മുഗഠം രാജധാനിയിൽ സ്വാധീനമുണ്ടായിരുന്നതു്; അവരുടെ ദുർബോധനംമൂലം ഹാക്കിൻസ് വളരെ ശ്രമിച്ചിട്ടും ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കു ചക്രവൎത്തിയിൽനിന്നും വേണ്ട ഒത്താശകഠം കിട്ടിയില്ല.

1615-ലാണു സർ തോമസ് റോ, ആഗ്രായിൽ വന്നതു്- അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശ്രമങ്ങഠം കുറേക്കൂടെ ഫലപ്രദമായിരുന്നു. റോ ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കു കച്ചവടംചെയ്യുന്നതിനുള്ള അനുവാദം ചക്രവൎത്തിയിൽനിന്നും കരസ്ഥമാക്കി. ഈ രണ്ടു പാശ്ചാത്യരുടേയും എഴുത്തുകളിൽനിന്നും മുഗഠംരാജധാനിയേപ്പററി പലതും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണു്.

രാജ്യത്തുള്ള പെരുവഴികളിൽ കള്ളന്മാരുടെ ഉപദ്രവം ഉണ്ടായിരുന്നു: ചക്രവർത്തി പക്ഷഭേദം അശേഷമില്ലെന്നു ഭാവിച്ചിരുന്നെങ്കിലും പലപ്പോഴും മഹമ്മദന്മാർക്കു മററുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ചു അവകാശം കൂടുതൽ കൊടുത്തുവന്നു കുറാംരാജകുമാരൻ കാര്യഗൌരവമുള്ള ആളായിരുന്നു: മന്ദസ്മിത ലേശമെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തെ തീണ്ടിയിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം വലിയ പ്രാഭവക്കാരനായിരുന്നു.

ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ കച്ചവടനയത്തെപ്പററി സർ താമസ് രോയുടെ അഭിപ്രായം അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒരു വാചകംകൊണ്ടുതന്നെ വെളിപ്പെടുന്നതാണ്, "യുദ്ധവും വാണിജ്യവും പരസ്പരം ശത്രുക്കളാണ്. കച്ചവടലാഭം വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ സമാധാനമായി സമുദ്രവാണിജ്യം ചെയ്തു തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊള്ളണം."

ഷാജഹാൻ.

1627—1658 എ. ഡി.

കുറാംരാജകുമാരൻ ഷാജഹാൻ എന്നപേരോടെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നു. ചെറുപ്പകാലത്തു അയാൾ എല്ലാവരിലും നിന്ന് അകന്നുമാറി ജനപ്രീതിയെ വിഗണിച്ചു ജീവിതം നയിച്ചുവന്നു. എന്നാൽ ചക്രവർത്തിയായതോടെ ആ മുരണ്ട ശീലം ദൂരെ എറിഞ്ഞിട്ട് അദ്ദേഹം സ്മേരവദനനായി ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഷാജഹാൻ ദയാലുവും ധർമ്മതല്പരനുമായ ഒരു രാജാവായിരുന്നു. പരമാർത്ഥം പറയുന്നതായാൽ എല്ലാ മുഗൾരാജാക്കന്മാരിലും ജനസമ്മതൻ ഷാജഹാൻതന്നെ. അച്ഛനെപ്പോലെതന്നെ ഷാജഹാനും ഒരു രാജപുത്രസ്ത്രീയുടെ മകനായിരുന്നു. മഹമ്മദുമതത്തിൽ സുന്നിമാർഗ്ഗമാണ് ഷാജഹാൻ സ്വീകരിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും അന്യമതദാക്ഷിണ്യം അദ്ദേഹത്തിനു ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. ഭരണത്തിലും പട്ടാളവകുപ്പിലും രാജാവു് ഹിന്ദുക്കളെ നിയമിച്ചു. സാമ്രാജ്യത്തെ സ്ഥാപിക്കാൻ ആവശ്യമായ ഗുണങ്ങൾ അക്ബറിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവയിൽ പലതും ഷാജഹാനിലും താവളംപിടിച്ചു.

ഷാജഹാൻെറ ഭരണകാലത്തു യുദ്ധങ്ങൾ കുറവായിരുന്നു. പ്രധാനപ്പെട്ട സമരരംഗം ഡെക്കാൺതന്നെ ആയിരുന്നു. അവിടെ കീഴ്പെടുത്താത്ത പ്രദേശങ്ങൾ പിന്നെയും ശേഷിച്ചു. അക്ബർ പിടിച്ചടക്കിയ അഹമ്മദുനഗരം സ്വതന്ത്രമായി; അതിനെ 1636-ൽ വീണ്ടും മുഗൾസാമ്രാജ്യത്തിൽചേർത്തു. എ. ഡി. 1635-ൽ

ഷാജഹാൻ ബിജപ്പൂർരാജാവിനോടു യുദ്ധംചെയ്യുവാൻ സേന യോടുകൂടെച്ചെല്ലുകയാൽ 200, 000 പവൻ ആണ്ടുതോറും കപ്പം കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്ന് രാജാവു സമ്മതിച്ചു. 1648-ൽ ഗാന്ധാരം (കാൻഡഹാർ) പേഷ്യന്മാർ കൈവശപ്പെടുത്തുകയാൽ മുഗളർക്ക് ഒരു വലിയ നഷ്ടമാണുണ്ടായതു്.

ചെറുപ്പകാലത്തു ഷാജഹാൻ ധീരനും നല്ല നായകനുമായിരുന്നു. എന്നാൽ രാജപദത്തിൽ കാലുവച്ചതോടെ സുഖാനുഭവത്തിലുള്ള ആസക്തി അദ്ദേഹത്തെ ഗ്രസിച്ചു. ഡക്കാൺ ആക്രമണംകൊണ്ടും നാട്ടിലെക്ഷാമംകൊണ്ടും മുതലെടുപ്പു വൎദ്ധിച്ച് 30,000,000, പവനായിത്തീൎന്നു. ഭരണത്തിന്റെ ശുക്രദശയായ അവസാനകാലമായപ്പോൾ ചക്രവൎത്തി മനോഹരങ്ങളായ മന്ദിരങ്ങൾ പണികഴിപ്പിക്കാൻ ധാരാളം ധനംവ്യയംചെയ്തു. ഈ ഹൎമ്മ്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും മനോഹരമായിരിക്കുന്നതു് ഷാജഹാൻ തന്റെ പത്നിയായ മുംടാസ് മഹാളിന്റെ സ്മാരകമായി നിൎമ്മിച്ച താജ്മഹാളാകുന്നു. ഹൎമ്മ്യത്തിന്റെ ആകൃതി നിൎണ്ണയിച്ചതു് ഒരു ഇററലിക്കാരനാണെന്നും അതല്ല ഒരു അറേബ്യൻതന്നെയാണെന്നും ഇപ്പോൾ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടു്.

ഹൎമ്മ്യനിൎമ്മാണ കലയുടെ മാതൃകാവസ്തുവായ ഈ സൌധത്തെ ജയിക്കാൻ കെട്ടിടങ്ങൾ വളരെ കുറവാണെന്നാണ് അഭിജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. അതു് 1648-ൽ പൂൎത്തിയാക്കി. ആഗ്രായിലെ വിശ്രുതമായ വിശേഷപ്പെട്ട മുത്തുപ്പള്ളി 1653-ലാണു തീൎന്നതു്.

ഇതുവരെ മുഗൾ രാജധാനി ആഗ്രയിലായിരുന്നു. ഷാജഹാന് ഒരു പുതിയ രാജധാനി വേണമെന്ന് അഭിലാഷമുണ്ടാകയാൽ പുതിയ ഡൽഹി ആവിൎഭവിച്ചു. പുതിയ ഡൽഹിയിലെ കൊട്ടാരം തീൎന്നതു 1648-ലാണ്. പത്തുവൎഷംകഴിഞ്ഞു് ജമമസ്ജിദ് എന്ന കൊട്ടാരവും ഉണ്ടാക്കിച്ചു. ഷാജഹാന്റെ അന്ത്യകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടിയതു് ഈ കൊട്ടാരത്തിലായിരുന്നു. ഗ്രീഷ്മകാലങ്ങളിൽ ശീതോപചാരത്തിനായി അദ്ദേഹം പ്രച്ഛായശീതളമായ കാശ്മീരസാനുക്കളിലും വസിക്കാറുണ്ടു്.

ചക്രവൎത്തിയുടെ കിരീടധാരണത്തിന്റെ വൎഷികോത്സവം വളരെ ആഘോഷിച്ചുവന്നു. ചക്രവൎത്തിയെ ത്രാസിന്റെ തട്ടിൽ ഇരുത്തി സ്വൎണ്ണനാണയങ്ങൾ ഇട്ടു് തൂക്കുകയും അനന്തരം ആ നാണയങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്കു വാരിയെറിഞ്ഞു കൊടുക്കയും ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നത്രേ. ഇംഗ്ലീഷുകാരും ഡച്ചുകാരും ഇൻഡ്യയിൽ പാൎക്കയും അവരുടെ സാമാനങ്ങൾ വരുന്നവ ഇറക്കി നാട്ടിൽ പ്രചരിപ്പിക്കയും ചെയ്തുവന്നു. ആഗ്ര,കാമ്പേ, ബറോഡാ, സൂററു് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ കച്ചവടശാലകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

സ്ഥാനാരോഹണത്തിനുള്ള കലഹം.

വാർദ്ധക്യകാലത്തു ഷാജഹാൻ തന്റെ നാലു മക്കളുടെ പരസ്പരവിരോധം കൊണ്ട് വല്ലാതെ കുഴങ്ങി. അവരെ സമാധാനപ്പെടുത്തുവാൻ ചക്രവർത്തി സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ നാലു വലിയ വിഭാഗങ്ങൾ ഓരോരുത്തർക്കും ഭരിക്കാൻ നൽകി. മൂത്തമകനായ ദാരയ്ക്കു മുൾട്ടാനും കാബൂളും കൊടുത്തെങ്കിലും ഭരണവിഷയത്തിൽ അച്ഛനെ സഹായിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ ഡൽഹിയിൽതന്നെ പാർത്തു. മുറാദ് ഗുജറാത്തേയും ഷൂജ ബങ്കാളേയും ഭരിച്ചു. ഔറംഗസീബിനെ ഡക്കാണിലേക്കു വിട്ടു. അവിടെ അയാൾ ഗോൽക്കണ്ട രാജാവിന്റെ മന്ത്രിയായിരുന്ന മിർജുംലയേ തന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥനായി സ്വീകരിച്ചു. ഈ ആളാണ് പ്രസിദ്ധമായ കോഹിനൂർരത്നം ചക്രവർത്തിക്കു കാഴ്ചവച്ചത്.

പുത്രന്മാരെ സമാധാനപ്പെടുത്തുവാൻ വയസ്സൻ ചെയ്ത ഉപായം അവരുടെ കലഹത്തിനു വളമിടുകയായിരുന്നു. അവരെ ഡൽഹിയിൽ താമസിപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ വല്ലതും നാലുവാക്കു പറയുമായിരുന്നെന്നല്ലാതെ ഇത്ര വലിയ പോർവിളി ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. പ്രത്യേകരാജ്യങ്ങളും സൈന്യങ്ങളും സ്വാധീനത്തിൽ വന്നതോടുകൂടി അവർ പ്രബലന്മാരായി. പരമാർത്ഥത്തിൽ മക്കളുടെ കലഹം വർദ്ധിക്കാൻ ഷാജഹാൻ ആയുധങ്ങളും സൌകര്യങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയാണു ചെയ്തത്.

1657-ൽ ചക്രവർത്തിക്കു ദീനമായി. അച്ഛൻ മരിക്കാതിരിക്കയില്ലെന്നൂഹിച്ചുകൊണ്ട് ഷാഷൂജ, തന്റെ നാണയങ്ങൾ ബങ്കാളിൽ നടപ്പാക്കി; ദാര ചക്രവർത്തിയ്ക്കു വിഷം കൊടുത്തുവെന്ന് അയാളിൽ കുററം ചുമത്തി; താൻ ചക്രവർത്തിയാണെന്നു വിളംബരം ചെയ്തതിനുശേഷം പുറമേ ഷൂജ സൈന്യസമേതം ആഗ്രയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. മുറാദ്, അപ്രകാരം അഹമ്മദാബാദിൽ പാർത്തുകൊണ്ട് ചക്രവർത്തിയാണെന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. ഔറംഗസീബു മാത്രമേ ചക്രവർത്തിയെന്നുച്ചരിക്കാൻ താമസിച്ചുള്ളു; എങ്കിലും സിംഹാസനത്തെപ്പററി വഴക്കിടാൻ മൂന്നു ചക്രവർത്തിമാർ ധാരാളം മതിയായിരുന്നു.

ദാരയുടെ സൈന്യം ഷൂജയെ തോൽപ്പിച്ചു. ഈ സമയം ഔറംഗസീബും ഏററവും ഇളയ സഹോദരനായ മുറാദും തമ്മിൽ സഖ്യമായി. 1658-ൽ ജസ്വൽസിങ്ങിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽവന്ന രാജ്കീയസേനയോടു നർമ്മദാനദിയുടെ തിരത്തുവച്ച് രണ്ടു സഹോദരന്മാരും കൂടി യുദ്ധംചെയ്തു. രാജകീയസൈന്യം തീരെ തോററോടിപ്പോയി. ദാര അനന്തരം ഒരു വമ്പിച്ച പടകൂട്ടിക്കൊണ്ട് സമഗരത്തിൽവച്ച് ആ സോദരദ്വന്ദ്വത്തോടുനേർത്തു. പോരു ഘോരമായി

നടന്നു. ജയസിങ്ങും, ജസ്വാൽസിങ്ങും കീഴടങ്ങി; ദാര ഓടുകതന്നെ ചെയ്തു. അറംഗസീബ് ആഗ്രയിലെത്തി, മൂത്തപുത്രനിൽ പക്ഷപാതിയായിരുന്ന വയസ്സുചെന്ന അച്ഛനെ തടവിൽ പിടിച്ചു; അനന്തരം അറംഗസീബിന്റെ കൈവച്ചത് മുറാദിന്റെ കഴുത്തിലാണ്. അയാളുടെ തല മൂന്നു വർഷം കഴിഞ്ഞതിൽപിന്നീടെ ഛേദിച്ചൊള്ളു. അറംഗസീബ് ഉടൻതന്നെ ദാരയുടെ പിറകേയോടി. അജ്മീരിൽ വച്ചു് ദാര നിശ്ശേഷം തോററു. അയാൾ പിന്നീട്ട് അറംഗസീബിന്റെ വായിൽതന്നെ വന്നു ചാടുകയും അറംഗസീബ് ജ്യേഷ്ഠഭ്രാതാവിനെ കീറിപ്പറിഞ്ഞവസ്ത്രങ്ങൾ ഉടുപ്പിച്ച് ഒരു ക്രുദ്ധനായ ആനയുടെ മുതുകിലിരുത്തി പട്ടണത്തിലെങ്ങും സഞ്ചരിപ്പിച്ചു രസിക്കയുംചെയ്തു. 1659-ൽ ദാരയെ കൊന്നു. അനന്തരം അറംഗസീബ് സിംഹാസനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. കിരീടധാരണമഹോത്സവം പതിവുപോലെ കൊണ്ടാടി. അച്ഛൻ ജയിലിൽതന്നെ ആയിരുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യം ഒഴിച്ച് ബാക്കി എന്തെല്ലാം ആവശ്യമുണ്ടോ, അവയെല്ലാം അറംഗസീബ് പിതാവിനു നൽകിവന്നു. മിർജിംലായോടേററു തോററോടി ആരക്കാനിൽ കിടന്നു് അന്ത്യശ്വാസം വലിക്കുന്നതുവരെയും ഷൂജയും മുഗൾസിംഹാസനത്തെ കൊതിയോടെ നോക്കിക്കൊണ്ടു കിടന്നു.

അദ്ധ്യായം ൭

മുഗൾസാമ്രാജ്യക്ഷയം

അറംഗസീബ്.

1659—1707 ഏ—ഡി

“അലംഗീർ” എന്ന തന്റെ പുതിയ നവമല്ലനാമധേയം ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് അറംഗസീബ് സിംഹാസനത്തിൽ ചെന്നിരുന്നു. ആ ഒരാളിന്റെ ഇരിപ്പിൽതന്നെ മുഗൾസാമ്രാജ്യം തടിക്കയും ചടക്കയും ചെയ്തു. അറംഗസീബ് മുഗൾചക്രവർത്തികളിൽ അവസാനത്തെ ആളായിരുന്നു.

അറംഗസീബ് സങ്കുചിതമനസ്കനായ ഒരു പരമോത്സാഹി ആയിരുന്നു. മതസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഭ്രാന്തു് ഇത്രത്തോളം

ഒരു രാജാക്കന്മാൎക്കും വന്നുകൂടുന്നതല്ല. ചെറുപ്പകാലത്തുതന്നെ രാജകീയ സുഖസൌകൎയ്യങ്ങളെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് ഒരു ഫക്കീറായി തീരുവാൻ അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനായി. മൂഢമായ നീതിയും കഠിനമായ കർമ്മക്ഷമതയും അറംഗസിബിനുണ്ടായിരുന്നു. വിശ്രമിക്കാൻ ലഭിച്ച സമയം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി അദ്ദേഹം കുറാന്റെ രണ്ടു പ്രതികൾ എഴുതിത്തീൎത്തു; അതിൽ ഒന്നു മെക്കായ്ക്കും മററതു മെദീനായ്ക്കും അറംഗസീബയച്ചുകൊടുത്തു. മുഹമ്മദുമതത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ ആധിക്യം കൊണ്ടു മററു മതങ്ങൾ സത്യമാണെന്നു വിചാരിക്കാൻ രാജാവിനു പ്രയാസമായിരുന്നു. മഹാന്മാർ ലോകകല്യാണാൎത്ഥം മതങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു മതങ്ങൾ അന്യോന്യ വിരോധത്തിനായി മതാന്ധന്മാരെയും സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അറംഗസിബ് ഒരു ശങ്കാശീലനായിരുന്നു. ഐക്യം, ദാക്ഷിണ്യം എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിശാലമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം കെട്ടിയുയൎത്തിയ അക്ബറുടെ സാമ്രാജ്യം ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരാളിന്റെ കയ്യിലാണ് വന്നുചേൎന്നതു്. അറംഗസീബിന്റെ മടിയിൽ ഉല്ലസിക്കാൻതുടങ്ങിയ മുഗൾസാമ്രാജ്യലക്ഷ്മി അവിടെ കിടന്നുതന്നെ അന്ത്യശ്വാസവും വലിച്ചു.

മുഗൾരാജധാനി.

അറംഗസീബ് ആഗ്രയിൽതന്നെപാൎത്തു; എന്നാൽ പ്രധാന തലസ്ഥാനം ഡൽഹി (ദില്ലി)തന്നെ ആയിരുന്നു. മുഗൾരാജധാനിയിലെ വിഭവങ്ങളുടെ കഥയാണെങ്കിൽ അതു വൎണ്ണനയേയും അതിശയിക്കുന്നതെന്നേ പറഞ്ഞുകൂടു. ചക്രവൎത്തിയുടെ ശരീരം സൎവ്വദാ പൊന്മയമായിരുന്നു. സൂൎയ്യപ്രകാശമുള്ള കല്ലുകൾ പതിച്ച പൊന്നിൻകിരീടവും നക്ഷത്രങ്ങൾ മിന്നുന്ന നിലയങ്കിയും ഉദരത്തെ തലോടുന്ന നവരത്നമാലകളുമെല്ലാം വിലമതിക്കത്തക്കതായിരുന്നില്ല. കൊട്ടാരത്തിനുള്ളിൽ ചവുട്ടിനടക്കാനുള്ള വിരിപ്പ് വീരാളിപ്പട്ടുകളാണ്. തൂണുകളെല്ലാം സ്വൎണ്ണവും വെള്ളിയും പൊതിഞ്ഞിരുന്നു. ചുരുക്കം പറയുന്നപക്ഷം മുഗൾരാജധാനിയിൽ ആഹാരാദികൾ മാത്രമെ സ്വൎണ്ണമയവും രത്നമയവുമാകാതിരുന്നുള്ളു എന്നുവേണം വിചാരിക്കാൻ.

ഇപ്രകാരം സ്വൎഗ്ഗലോകസന്നിഭമായ രാജധാനിയിൽ സകല വിഭവങ്ങളിലും നീന്തിക്കളിച്ചുകൊണ്ട് ഇരുപത്തുസംവത്സരക്കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടി. അക്കാലത്തു സമാധാനത്തിനു ഇളക്കം നാട്ടിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. പിറന്നാളുതോറും ചക്രവൎത്തിയെ പൊന്നും രത്നവും ഇട്ടുതൂക്കി, ആ രത്നവും പൊന്നും ജനങ്ങൾക്കു വാരിയെറിഞ്ഞുകൊടുത്തുവന്നു; പിന്നീടു ആനകളുടെ ഒരു യുദ്ധംകാട്ടി ആളുകളെ പേടി

ഔറംഗസീബ്.

പ്പിക്കയും പതിവായിരുന്നു. ഔറംഗസീബ് ആനപ്പോരുകാണാൻ പോകാറുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ആദ്യസംഭവങ്ങൾ.

എ.ഡി. 1663-ൽ ആസാമിനെ ആക്രമിക്കാൻ മിർജുംലായുടെ നായകത്വത്തിൽ ഒരു സൈന്യത്തെ അയച്ചു. സൈന്യത്തിനു വലുതായ ഉടവുതട്ടുകയും മടങ്ങുമ്പോൾ നായകന്റെ പ്രാണൻ പോകയുംചെയ്തു. മൂന്നുവൎഷം കഴിഞ്ഞു് ആ ദേശത്തുള്ള അരക്കാണിലേക്കു വേറൊരുസൈന്യത്തെ അയച്ചു. പോർട്ടുഗീസുകാരായ കപ്പൽകള്ളന്മാർ ഈ സ്ഥലത്തു താവളം ചേൎന്നിരുന്നു. ബ്രഹ്മപുത്ര, ഗംഗ, എന്നി നദീമാൎഗ്ഗങ്ങളിൽ ഇവരുടെ അക്രമങ്ങൾക്കു കണക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. കടൽകള്ളന്മാരെയെല്ലാം പിടികൂടി. അരക്കാൺ അതിന്റെ തുറമുഖമായ ചിററഗാംഗോട്ടുകൂടി സാമ്രാജ്യത്തിൽത്തിയാ

ക്കപ്പെട്ടു. ഈ സംഭവത്തിൻശേഷം ഇരുപത്തുവഷം കഴിഞ്ഞു് ബംഗാളിൽ സതനതിക്ക സമീപമുള്ളസ്ഥലം ജാബു ചർനാക്ക് എന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരന് ദാനംകൊടുത്തു. അനന്തരകാലത്തിലെ കൽക്കട്ടെ നഗരം ഇവിടെ ഉത്ഭവിച്ചു.

ഹിന്ദുക്കളുടെ മർദ്ദനം.

അറംഗസീബിൻെറ മതഭ്രാന്താകുന്ന ആ ദുസ്സ്വഭാവം 1669-മുതൽ രാഷ്ട്രീയസംഗതികളെ സാരമായി ബാധിച്ചു; ബാധിച്ചു എന്നമാത്രമല്ല, മതപ്രതിപത്തി മുഗൾസാമ്രാജ്യത്തിൻെറ വേരറുക്കയാണു ചെയ്തതു്. ഹിന്ദുക്കളെ അദ്ദേഹം മർദ്ദിക്കാൻതുടങ്ങി. അറംഗസീബ് ഇതിൻെറ പ്രാരംഭകമ്മമായി കാശിയിലെ വിഷ്ണുക്ഷേത്രം നശിപ്പിച്ചു. മഥുരയിലെ അമ്പലവും ചക്രവത്തിയുടെ ആജ്ഞയാൽ അപ്രത്യക്ഷമായി. അവിടെ അറംഗസീബ് ഒരു മഹമ്മദീയപ്പള്ളി ഉണ്ടാക്കിച്ചു. ഈ പ്രവൃത്തിയെ ഒരു കിണറിനകംമാത്രം കണ്ടു ജീവിക്കുന്ന അല്പബുദ്ധികളായ ചില മതതല്പരന്മാർ ശ്ലാഘിച്ചിരിക്കാമെന്നല്ലാതെ മഹമ്മദുമതത്തിൽതന്നെയുള്ള വിശാലവീക്ഷണന്മാരായ മഹാബുദ്ധിമാന്മാർ മനസാ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ വഴിയില്ല. പള്ളിയുടെ തിണ്ണയുടെ അടിയിൽ ഹിന്ദുവിഗ്രഹങ്ങൾ കുഴിച്ചിട്ടു; ആ വിഗ്രഹങ്ങൾ മഹമ്മദരുടെ കാലുകൊണ്ടുള്ള ചവുട്ടേൾക്കട്ടെ എന്നായിരുന്നു ചക്രവത്തിയുടെ സങ്കല്പം. ഈ പ്രവൃത്തി പ്രജകളിൽ ഒരു ഭാഗത്തെ അനാവശ്യമായി പരിഹസിക്കയും വ്യസനിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. മൂന്നുവഷം കഴിഞ്ഞു് ഹിന്ദുക്കളുടെ ഒരു വിപ്ലവം ഉണ്ടായി. അത്ര സാരമായിരുന്നില്ലെങ്കിലും മർദ്ദനനയം തുടന്നാലുള്ള ഫലത്തെ സൂചിപ്പിക്കാൻ ധാരാളം മതിയായിരുന്നു. മതത്തിൻെറ പഴയദുർമ്മുഖം ഇൻഡ്യയിൽ വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതുപോലെആയി. അറംഗസീബ് ജസിയക്കരം വീണ്ടും ഏപ്പെടുത്തി വിശ്വസ്ഥന്മാരായ സ്വന്തം ഹിന്ദുസേനാനായകന്മാരുടെ മുഖംപോലും വക്രിപ്പിച്ചു. രാജപുത്രന്മാരെ കീഴാക്കാൻ മാർവാറിലെ റാണയായ ജസ്വൽസിംഗിൻെറ രണ്ടു പുത്രന്മാരെ അറംഗസീബ് കയ്യിലാക്കി. ക്രുദ്ധരായ രാജപുത്രന്മാർ റാണയുടെ പുത്രന്മാരെ കൊണ്ടുപോയി ഗൂഢമായി പാപ്പിച്ചു. ജസിയക്കരം കൊടുക്കുന്നതല്ലെന്നു അവർ ശഠിച്ചു. അറംഗസീബ് സൈന്യത്തോടുകൂടെ രാജപുട്ടാണയിൽ കടന്നു. ജയപുരം, ജോധപുരം (മാർവാർ) ഉദയപുരം (മീവാർ) ഇങ്ങിനെ മൂന്നുരാജ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു അവയിൽ ആദ്യത്തേതുമാത്രം ചക്രവത്തിയോടു സഹകരിച്ചു. അറംഗസീബ് രാജപുത്രരാജ്യത്തെ കൊള്ളചെയ്തു. ഒടുവിൽ തൽകാലം ഒരു സന്ധിയുണ്ടായി. അപ്പോൾമുതൽ രാജപുത്രന്മാരുടെ സാഹായ്യസഹകരണാദികൾ അറംഗസീബിനു നഷ്ടപ്പെട്ടു.

ഈ സമയം ഒരു പുതിയശത്രുവിൻെറ ഭയംകരമായ ശിരസ്സ് ദക്ഷിണാപഥത്തിൽ ഉയൎന്നുകണ്ടു. ആയതു മഹാരാഷ്ട്രനായകനായ ശിവജിയുടേതായിരുന്നു.

ഡക്കാൺ.

ബാബറുടെ ഇൻഡ്യൻ ആക്രമണത്തിനു മുൻപായി ബാഹ്മിനിരാജ്യം ശിഥിലീഭവിച്ച വൃത്താന്തം നാം അറിഞ്ഞല്ലോ. തൽസ്ഥാനത്തു സ്വരൂപിച്ച മൂന്നുരാജ്യങ്ങൾ അഹമ്മദുനഗരം, ഗോൽക്കൊണ്ട, ബിജപ്പൂർ, ഇവയാകുന്നു. അഹമ്മദുനഗരം മുഗൾസാമ്രാജ്യത്തോടു ചേൎന്നുകിടന്നു. ബിജപ്പൂരിനു തെക്കു വിജയനഗരമെന്ന ഹിന്ദുരാജ്യവുമുണ്ടായിരുന്നു. അവിടുത്തെ രാജാക്കന്മാർ ബല്ലാറിക്കടുത്തുവരെയുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ ഭരിച്ചിരുന്നു. വിജയനഗരസാമ്രാജ്യം തെക്കോട്ടു വായ്പിളൎന്നു ചോളസ്ഥാനമായിരുന്ന തഞ്ചാവൂരിനെയും ഗ്രസിച്ചു.

താലിക്കോട്ടയുദ്ധത്തിൽ വിജയനഗരത്തെ തോല്പിക്കയാൽ 1565-ൽ ബിജപ്പൂർരാജാവു് ശക്തനായി ഭവിച്ചു. ഏകദേശം ഒരു നൂററാണ്ടിനുശേഷം ബാംഗ്ളൂരിലേയും പൂനയിലേയും സവ്വാധികാരിയായി ഷാജിബോൻസല എന്നൊരാൾ ബിജപ്പൂർരാജാവിൻെറ കീഴിൽ ജോലിനോക്കിയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ മകനാണ് അറംഗസീബിനോടു എതിൎത്ത ശിവജിയെന്ന വിശ്രുതനായ മഹാരാഷ്ട്രനായകൻ.

പശ്ചിമപൎവ്വതപംക്തിയിലെ കൽപ്രദേശമായ പൂനയിലും, കൊങ്കണതീരങ്ങളിലും പാൎക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു മറാട്ടികൾ അല്ലെങ്കിൽ മഹാരാഷ്ട്രന്മാർ എന്നു പേർപറയുന്നു അവരുടെ മതം ഹിന്ദുമതംതന്നെ. പഴയ പ്രാകൃതത്തിൻെറ ഒരു പ്രകൃതഭേദമായ ഭാഷയാണ് അവർ ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. ഇതിനു മറാട്ടിഭാഷയെന്നു പേർപറയുന്നു മറാട്ടിഭാഷ സംസ്കൃതലിപികളിൽതന്നെ എഴുതിവരുന്നു. അക്രമങ്ങളുടെയും കൊള്ളകളുടെയും കേന്ദ്രസ്ഥാനങ്ങളായ കുന്നുകളുടെ ഇടയിൽതന്നെ ശിവജി തൻെറ ബാല്യകാലം കഴിച്ചു. പ്രായമായതോടെ കുറെ അനുചരന്മാരെ ഒന്നിച്ചുചേൎത്തുചെന്നു് ബിജപ്പൂർരാജാവിൻെറ വകയായ താർണാകോട്ടയെ അദ്ദേഹം കൈവശപ്പെടുത്തി. ശിവജി ക്രമേണ ശക്തനായി ഭവിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു വലിയ സേന വശമായതോടുകൂടെ തെക്കു ഗോവവരെയുള്ള ദേശങ്ങൾ അധീനത്തിലായി. ബിജപ്പൂർരാജ്യം മഹാരാഷ്ട്രനായകൻ കൊള്ളചെയ്തു. അറംഗസീബിൻെറ സിംഹാസനാരോഹണമുണ്ടായി കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മുഗൾസാമ്രാജ്യത്തിലുൾപ്പെട്ട അവറങ്ഗബാദ് ആക്രമിച്ചു. പകരംചോദിക്കാൻവന്ന മു

ഗഠംസൈന്യം വളരെ വമ്പിച്ചതാകയാൽ ശിവജി സന്ധിചെയ്കയും ഡൽഹിയിൽചെന്നു ചക്രവൎത്തിയെ കണ്ടുകൊള്ളാമെന്നു സമ്മതിക്കയും ചെയ്തു. ചക്രവൎത്തി ഡൽഹിയിൽവച്ചു ശിവജിയെ അപമാനിച്ചുവെന്നു മാത്രമല്ല തടവിലടയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ശിവജി അവിടെനിന്നും അറംഗസീബിന്റെ ഒരു പരമശത്രുവായി രക്ഷപ്പെട്ടു. സ്വദേശത്തെത്തി അദ്ദേഹം തന്റെ പരാക്രമങ്ങഠ തുടൎന്നു. ബിജപ്പൂരും ഗോൽക്കൊണ്ടയും ഭയന്ന് ശിവജിക്കു കപ്പംകൊടുത്തു. 1671-ൽ അദ്ദേഹം സൂറത്തു ആക്രമിച്ചു. അടുത്തവൎഷത്തിൽ ഒരു മുഗഠംസേനയെ തോല്പിക്കയും ചെയ്തു. മുഗളരോടു നേരിടുന്നതിൽ ശിവജി നൽകിയ സാഹായ്യത്തിനു പ്രതിഫലമായി ബിജപ്പൂർരാജാവു് ധാരാളം ദേശങ്ങഠ അദ്ദേഹത്തിനു വിട്ടുകൊടുത്തു. ശിവജി ഒരു രാജാവിന്റെ പദവിയിലെത്തി. അദ്ദേഹം നാട്ടിൽ സ്വന്തം നാണയങ്ങളും പ്രചരിപ്പിച്ചു. തെക്കെഇൻഡ്യയിൽ മഹാരാഷ്ട്രശക്തിയെ ഉത്ഥാനം ചെയ്യിച്ച ആ വീരപുരുഷൻ 1680-ൽ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു.

അറംഗസീബ് ഡക്കാണിൽ.

പടത്തലവന്മാരിൽനിന്നും സേനാനായകത്വം താൻതന്നെ സ്വീകരിച്ച് 1681-ാമാണ്ടോടുകൂടെ അറംഗസീബ് ഡക്കാണിലേക്കു തിരിച്ചു. അദ്ദേഹം നയിച്ച സേന വളരെ വമ്പിച്ചതായിരുന്നു. മറാട്ടികളോടു യുദ്ധംചെയ്യാൻ പുത്രന്മാരെ നിയോഗിച്ചിട്ട് അറംഗസീബ് ബിജപ്പൂർ, ഗോൽക്കൊണ്ട ഈ രാജ്യങ്ങളുടെ നേൎക്കു തിരിഞ്ഞു. മേൽപറഞ്ഞ രാജ്യങ്ങളിലെ രാജാക്കന്മാർ ഷിയാ എന്ന ഭിന്നമതശാഖയിൽപെട്ടവരായിരുന്നു. മറാട്ടികളോടുനേൎത്ത സൈന്യങ്ങഠക്കു ആദ്യകാലങ്ങളിൽ വിജയമുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മുഗഠംസേന പിൻതിരിഞ്ഞു എന്നറിഞ്ഞപ്പോഠം മറാട്ടികഠം ശിവജിയുടെ തനയനായ സാംബജിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഖണ്ഡേഷത്തെ ആക്രമിച്ചു. അവർ മുഗളരുടെ ബർഹണപുരത്തെ ചാമ്പലാക്കി. ഈ സമയം അറംഗസീബ് ബിജപ്പൂർ പിടിക്കുകയായിരുന്നു. 1686-ൽ ആ രാജ്യം കീഴടങ്ങി. 1687-ൽ ഗോൽക്കൊണ്ടയെ നിരോധിച്ചു. ധീരമായ എതിൎപ്പിനുശേഷം ദ്രോഹകൎമ്മങ്ങഠമൂലം നഗരം അറംഗസീബിന്റെ കയ്യിലായി. ധൈൎയ്യശാലിയായ ഗോൽക്കൊണ്ടയിലെ രാജാവിനെ അറംഗസീബു ബഹുമാനിക്കാതിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തെയും ബിജപ്പൂർരാജാവിനെയുംകൂടെ ദൌലത്തബാദുകോട്ടയിൽ അയച്ചു. 1689-ൽ സാംബജിയെ പിടിച്ചു കഠിനമായ ദേഹോപദ്രവം ചെയ്തു നിഗ്രഹിച്ചു. സ്ഥൂലരൂപത്തിൽ വിജയമുണ്ടായെന്നു താല്ക്കാലികദൃഷ്ടിയിൽ തോന്നിയേക്കാമെങ്കിലും പരമാൎത്ഥത്തിൽ അറംഗ

സീബിന് സമാധാനത്തോടെ ദക്ഷിണാപഥത്തോട്ട യാത്രപറയുവാൻ സാധിച്ചില്ല. മറാട്ടികൾ മുഗൾസേനയെ അവരുടെ ക്ഷണികയുദ്ധങ്ങൾകൊണ്ട പീഡിപ്പിച്ചുവന്നു. അറംഗസീബിൻെറ കറുത്ത തലമുടിയെല്ലാം വെളുത്തുചിരിച്ചുതുടങ്ങിയെങ്കിലും യുദ്ധം മതിയാക്കാൻ മാൎഗ്ഗമുണ്ടായില്ല. മുറയ്ക്കു ശമ്പളം കിട്ടാതെയും, മുറയ്ക്കു മറാട്ടികളുടെ മൎദ്ദനം കിട്ടിയും, സംതൃപ്തിയശേഷം നഷ്ടപ്പെട്ടും, മുഗൾസേന തളൎന്നു കഴിഞ്ഞു് പോൎക്കളത്തിനു കൊള്ളാതായി. ബാബറുടെയും അൿബറുടെയും സൈന്യങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന സഹനശക്തി ഇക്കാലത്തെ മുഗൾപട്ടാളത്തിനില്ലായിരുന്നു. കൊട്ടാരത്തിലെ സുഖാനുഭവങ്ങളെല്ലാം മുൻകൂട്ടി സമാരങ്കണത്തിലും വന്നുചേൎന്നു. ഇൻഡ്യയിലെ കൂട്ട് പഠാണികളുടെയെന്നപോലെ മുഗളരുടെയും ചുണകെട്ടത്തി. പോരെങ്കിൽ സ്വന്തം വീടിനുവേണ്ടി പ്രാണൻ കളഞ്ഞു യുദ്ധംചെയ്യുന്നവരോട്ടനേൎക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി വെറം ശമ്പളംമാത്രമാഗ്രഹിച്ചു പടവെട്ടുന്ന ഭടന്മാൎക്കുണ്ടാകുന്നതല്ല. ആഗ്രയിൽ ജത്തുക്കളും, മുൾട്ടാണിൽ സിക്കുകാരും, എല്ലായിടത്തും ഇളകിത്തുടങ്ങിയ രാജപുത്രന്മാരും അറംഗസീബിനെ ഡക്കാണിൽനിന്നും പിൻതിരിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം അഹമ്മദുനഗരത്തിലെത്തി, 1707-മാൎച്ച് 4-ാംനു- ദിവംഗതനായി. അറംഗസീബിൻെറ കാലത്തു രാജ്യവിസ്തൃതി അതിൻെറ പൂൎണ്ണതപത്തെ പ്രാപിച്ചു. 43,000,000-പവനോളം വരവു ഭൂനികുതിയിൽനിന്നും ഉണ്ടായിരുന്നതായി കാണുന്നു.

അറംഗസീബിൻെറ നാശം.

മറാട്ടികളെ ഉന്മൂലനംചെയ്യാൻ ഡക്കാണിലേക്കു തിരിച്ച അറംഗസീബ് ബിജപ്പൂരും ഗോൽക്കണ്ടയും നശിപ്പിച്ചതു് വലിയ ബുദ്ധിമോശമായിപ്പോയി. ആ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളുടേയും അന്തൎദ്ധാനത്തോടെ മറാട്ടികൾ പൂൎവ്വാധികം ശക്തരായി. ധനംകൊണ്ടും സൈന്യംകൊണ്ടും അവിടത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മുഗളൎക്കെതിരായി മറാട്ടികളെ സഹായിച്ചു. അറംഗസീബ് രാജ്യകാൎയ്യങ്ങൾ പലതും വേണ്ടതിൽ അധികമായി നേരിട്ടു നടത്തിവന്നു. തന്മൂലം പല സംഗതികളും ആലോചിക്കാതെയും പ്രവൎത്തിക്കാതെയും വിട്ടുകളഞ്ഞു. സാമ്രാജ്യത്തിൽ വലുതും ചെറുതുമായുള്ള സൎവ്വ ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കും ആളുകളെ നിയമിക്കുന്നതു ചക്രവൎത്തിതന്നെയാണ്. സൈന്യസംബന്ധമായും യുദ്ധസംബന്ധമായും ഉള്ള സകല സാധാരണനടപടികൾ പോലും ചക്രവൎത്തിയിൽനിന്നുതന്നെ നടത്തിവന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെമേൽ അറംഗസീബിൻെറ ചാരചക്ഷുസ്സുകൾ എപ്പോഴും ഒളിഞ്ഞുനോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ശങ്കാശീലം ഒന്നുകൊണ്ടു് അറംഗ

സീബിൻെറ ഇതരഗുണങ്ങളെല്ലാം നിഷ്പ്രഭങ്ങളായി. ഒരു സ്നേഹിതൻപോലും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു പറയുന്നതായാൽ ആളിൻെറ മനോഗതി ഒട്ടൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. അച്ഛനെ താൻ തടവിൽ സുഖവാസം ചെയ്യിപ്പിച്ചതുപോലെ മക്കൾ തന്നെയും പിടികൂടുകയില്ലേ എന്നൊരു സംശയം, സംശയസഹസ്രം എപ്പോഴും പീഡിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചക്രവർത്തിയെ ബാധിക്കാതിരുന്നില്ല. ഔറംഗസീബു വളരെയെല്ലാം ശ്രമിച്ചു; പക്ഷെ എല്ലാം വിഫലമായി. ലോകഗതി മനസ്സിലാകാത്ത അദ്ദേഹത്തിൻെറ മനഃസാക്ഷി തോററുതന്നെയാണു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടതു്. മതഭക്തിയെന്നതു ഉത്തമമായ ഒരു ഗുണമാണെന്നു പറയുന്നു. പക്ഷെ സാധാരണയായി മതഭക്തിയെന്നപേരിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതു് സമുദായപക്ഷപാതം, അഭിപ്രായാസഹിഷ്ണുത, ഇവ രണ്ടുമാകുന്നു. സംകുചിതമായ മതഭക്തി ഗ്രസിച്ചുപോയ ഔറംഗസീബിൻെറ മതപ്രകൃതം ആളുകളെ പീഡിപ്പിക്കാൻ മാത്രം പര്യാപ്തമായി. അതു പണ്ടത്തെ വെറുപ്പിനേയും കലാപത്തേയും ഇൻഡ്യയിൽ വീണ്ടും വിളിച്ചുവരുത്തി. കാണാൻപാടില്ലാത്ത കഥകളെപ്പററി പറഞ്ഞു് അന്യോന്യം കലഹിച്ചു പരസ്പരവിശ്വാസത്തോടും സ്നേഹത്തോടും മനുഷ്യസമൂഹം നിർവഹിക്കേണ്ട രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങൾ അവതാളത്തിലാക്കുന്നതിൽ കൂടുതൽ മറുതരം ഈ ലോകത്തിൽ മറെറാന്നുമില്ല. മഹമ്മദോ, ക്രിസ്തുവോ, ബുദ്ധനോ, കൃഷ്ണനോ ആർതന്നെ ഈശ്വരനായാലും അല്ലെങ്കിലും ശരി, ലോകം എന്നും ഇതുപോലെതന്നെയിരിക്കുമെന്നും, മനുഷ്യർ പ്രകൃത്യാ സർവ്വസംഗതികളിലും തുല്യരാണെന്നും, സുഖം സർവ്വജന്തുക്കൾക്കും ആവശ്യമാണെന്നും പ്രത്യക്ഷമായി കാണാൻ പാടില്ലാത്തവരുടെ തുറന്ന കണ്ണുകൾ പൊട്ടക്കണ്ണുകൾതന്നെ. സാധാരണ പറയുന്ന മതാസക്തിയെന്നതിനു അന്ധവിശ്വാസം എന്നർത്ഥം പറഞ്ഞാൽ മതിയാകുന്നതാണ്. ഔറംഗസീബിൻെറ മതാസക്തിമൂലം മുഗൾസാമ്രാജ്യത്തിൽ അന്തച്ഛിദ്രമുണ്ടായി. ആ മതാസക്തി അക്ബരുടെയും മററും രാഷ്ട്രീയാദർശത്തിനു നേരെ പ്രതികൂലമായിരിക്കയാൽ മുഗൾസാമ്രാജ്യത്തിൻെറ അടിതോണ്ടി. മതാസക്തിമൂലം ഔറംഗസീബിനു സ്വർഗ്ഗത്തുലഭിച്ച സാമ്രാജ്യവിജയത്തിൻെറ കഥ ഒരു ചരിത്രകാരനും പറഞ്ഞിട്ടുമില്ല. കച്ചവടത്തിനുവേണ്ടി ഇക്കാലത്തു ഇൻഡ്യയിൽ എത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന പാശ്ചാത്യരെപ്പററി ഔറംഗസീബ് ഗൌനിച്ചോ എന്നതു സംശയമാണ്.

അദ്ധ്യായം വ്വ.

മുഗൾസാമ്രാജ്യത്തിൻെറ അധോഗതി.

1707—1765 ഏ-ഡി.

ഒരു മുഗൾചക്രവത്തി മരിക്കാൻകിടക്കുമ്പോൾതന്നെ സിംഹാസനത്തിലേക്കു കരിക്കുന്ന പുത്രന്മാരുടെ ഒരു കലഹം ഉണ്ടാകുക പതിവാണ്. അറംഗസീബിൻെറ മരണശേഷവും അദ്ദേഹത്തിൻെറ മക്കൾ മയൂരസിംഹാസനത്തിനുവേണ്ടി വഴക്കിട്ടു.

ബഹദൂർഷാ (ഷാആലംഒന്നാമൻ)

1707—1712 ഏ-ഡി.

അറംഗസീബിൻെറ മൂത്ത പുത്രൻ മൂവസ്സിം, സഹോദരന്മാരെ മുറപ്രകാരം സംഹരിച്ചിട്ട് എഴുപതാമത്തെ വയസ്സിൽ സിംഹാസനസ്ഥനായി. അദ്ദേഹം ബഹദൂർഷാ എന്ന പേർ സ്വീകരിച്ചു. മറാട്ടദേശം ഇക്കാലം പുളച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരുന്നു ചക്രവത്തി അങ്ങോട്ടു നോക്കാനേ പോയില്ല. രാജപുത്രരുടേയും സിക്കുകാരുടേയും നേരെയാണ് ബഹദൂർഷായുടെ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞത്. സിക്കുകാരെ വനാന്തരങ്ങളിൽ ഓടിച്ചുകയററിയെങ്കിലും അറംഗസീബിൻെറ മതഭക്തിമൂലം വളരെ ദുരിതങ്ങളും അനുഭവിച്ചിരുന്ന അവർ ഒരു പുതിയ ശൌര്യശീലത്തോടും, സമൂഹബോധത്തോടും ഉണൎന്നിരിക്കയാൽ അമൎത്തുവാൻ സാധിച്ചില്ല. 1712-ൽ ബഹദൂർഷാ മരിച്ചു.

ജഹാന്ദർഷാ

1712—1713 ഏ-ഡി.

ജഹാന്ദർഷായും ബന്ധുക്കളെയെല്ലാം കൊന്നതിൻെറശേഷം ചക്രവത്തിയായി. സാമ്രാജ്യകനിഷ്ഠയിൽ ഇദ്ദേഹം വളരെ പിന്നോക്കമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ചക്രവത്തിയുടെ ഭാഗം അഭിനയിച്ചതു് ആറുമാസം മാത്രമാണ്. അതു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സഹോദരന്മാരായ അലഹബാദിലെയും ബീഹാറിലെയും സൎവ്വാധികാരികൾ രംഗത്തു പ്രവേശിച്ച് ജഹാന്ദർഷായെ സിംഹാസനത്തിൽനിന്നും പിടിച്ചിഴത്തു; ഗളം ഛിന്നമായി. സൎവ്വാധികാരികളായ സയ്യദ് അബ്ദുള്ളയും സയ്യദ് ഹുസ്സയിൻഅലിയുംകൂടി ഫാറുക്സിയറെ ചക്രവത്തിയാ

ക്കി. ഭരണകാര്യങ്ങൾ ആലിസോദരന്മാർതന്നെ നടത്തിവന്നു. ഇവരോടെതിർത്തപ്പോൾ 1719-ൽ ഫാറുക്സിയരുടെ തല കണ്ടിച്ചു.

മഹമ്മദ്ഷാ

1719—1748 എ-ഡി.

ജഹാന്ദരുടെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരാളായ മഹമ്മദ്ഷാ ആലിസോദരന്മാരുടെ സാഹായ്യത്തോടെ സിംഹാസനത്തിൽ കയറി. ഇരിപ്പുറച്ചെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം ആ സോദരദ്വന്ദ്വത്തെ സ്വർഗ്ഗത്തിനു പറഞ്ഞയച്ചു. ഇദ്ദേഹം 1748-വരെ ഡൽഹിയിൽ ഭരിച്ചു. മുഗൾസാമ്രാജ്യം തകൎന്നുപോകയാൽ ചക്രവർത്തിയെന്ന പേർ മാത്രമേ അക്കാലത്തു ഡൽഹിയിൽ ഭരിക്കുന്നവൎക്കുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഹൈദരാബാദ് 1723-ൽ ആസഫ്ജായുടെ കീഴിൽ സ്വതന്ത്രമായി. ആലിഖാൻ അയോദ്ധ്യയിൽ സ്വാതന്ത്ര്യമവലംബിച്ചു. ബങ്കാളം ഒരു പ്രത്യേകരാജ്യമായി. പൂനാ, ഗ്വാളിയർ, ഇൻഡോർ, ബറോഡാ, നാഗപുരം ഈ മറാട്ടനാട്ടുകളും സ്വച്ഛന്ദഗതിയാരംഭിച്ചു.

1739-ഫെബ്രുവരിയിൽ പേർഷ്യൻരാജാവായ നാദർഷാ ഇൻഡ്യയിൽ കടന്ന് ഡൽഹിയിൽ കൊള്ളനടത്തി. കൈക്കൂപ്പി വിറച്ചുനിന്ന മഹമ്മദ്ഷായുടെ മുമ്പിൽനിന്നും മയൂരസിംഹാസനവും മററും നാദർഷാ കൊണ്ടുപോയി. നാദർഷായെ കൊന്ന് കാൻഡഹാറിൽ രാജ്യം സ്ഥാപിച്ച അഹമ്മദ്ഷാ അബ്ദാലി 1748-ൽ പഞ്ചാബിനെ ആക്രമിച്ചു. പക്ഷെ അബ്ദാലി തോല്ക്കുകയാണുണ്ടായത്. മഹമ്മദ്ഷായുടെ മരണത്തിനുശേഷം അഹമ്മദ്ഷാ ഭരണം കൈയേററു. 1751-ൽ അബ്ദാലി വീണ്ടും ഇൻഡ്യയെ ആക്രമിച്ച് മുൾട്ടാൻ, ലാഹൂർ എന്നീ പ്രദേശങ്ങൾ കൈവശപ്പെടുത്തി. പഞ്ചാബ് വിട്ടുകൊടുക്കയാൽ അയാൾ തിരികെപ്പോയി. അഹമ്മദ്ഷായുടെ കാലത്ത് ആഗ്രയിൽ ജത്തുവൎഗ്ഗക്കാർ ശ്രേയസ്സായിരുന്നു.

അലാംഗിർ രണ്ടാമൻ

1754—1759 എ-ഡി.

ഇക്കാലത്തു മുഗൾസാമ്രാജ്യം എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഡൽഹിയും ചുററും കുറെ പ്രദേശങ്ങളും മാത്രമേ അൎത്ഥമാക്കേണ്ടതുള്ളു. പഞ്ചാബ് അഫ്ഗാന്മാർ‍ക്കു പോയി. ദ്വാബും അവൎക്കു ലഭിച്ചു. അയോദ്ധ്യയും അലഹബാദും സാഫ്ഡർജങ്ങു ഭരിച്ചുവന്നു. ബങ്കാൾ ആലിവർഡിഖാൻ പരിപാലിച്ചു റോഹിൽക്കണ്ടം റോഹില്ലക്കാരായിരു

ന്നു. ഗുജറാററും മാൾവയും മറാട്ടിഭരണത്തിൽ ചേൎന്നു. ഡക്കാൺ ഹൈദരാബാദിനോടുചേൎന്നുനിന്നു. 1756-ൽ അബ്ദാലിയുടെ മൂന്നാമത്തെ ആക്രമണം ഇൻഡ്യയിൽ ഉണ്ടായി. അബ്ദാലിയുടെ അന്തൎദ്ധാനത്തിൽ മറാട്ടികളുടെ പ്രാദുൎഭാവം ഡൽഹിയിലും പഞ്ചാബിലും സംഭവിച്ചു. 1757-ൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ പ്ലാസിയുദ്ധം ജയിക്കുകയാൽ ബങ്കാൾ അവൎക്കു അധീനമായിരുന്നു. 1759-ൽ അലംഗീർ ഹതനായി.

ഷാആലം രണ്ടാമൻ.

1759—1806 ഏ-ഡി.

1759-ൽ അലഹബാദിലെ ഉടമ്പടിയാൽ ഷാആലം ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ അധീനത്തിൽ വന്നു. 1761-ൽ അബ്ദാലിയും മറാട്ടികളും തമ്മിൽ മൂന്നാമത്തെ പ്ലാസിയുദ്ധം നടത്തി. മറാട്ടികൾക്കു തോൽമപററി. അവർ ക്രമേണ ക്ഷയിച്ചുതുടങ്ങി. മറാട്ടികളുടെ നാശവും ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ അഭ്യുത്ഥാനവും ഇൻഡ്യയിൽ സമകാലികമായി സംഭവിച്ചു. 1764 ഒക്ടോബർ 23-ാംനു- ബക്സാർയുദ്ധമുണ്ടായി. അയോദ്ധ്യയിലെ നവാബിനോടൊത്തു ഷാആലവും ബ്രിട്ടീഷുശക്തിയുടെ പാദങ്ങളിൽ പ്രണമിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷുകമ്പനിയുടെ പെൻഷനുംപററിക്കൊണ്ട് മുഗൾചക്രവൎത്തി ഉദ്യോഗം രാജിവച്ച് സാമ്രാജ്യരംഗത്തുനിന്നും കടന്നുപോയി. അങ്ങിനെ 1764-ൽ ഇംഗ്ലീഷുകമ്പനിയുടെ ഉദരത്തിലേക്കു മുഗളാധിപത്യം ചെന്നുകയറി.

മുഗൾസാമ്രാജ്യക്ഷയം

അക്ബർചക്രവൎത്തിയുടെ കാലത്തു നന്നായി ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ട മുഗൾസാമ്രാജ്യം അറംഗസീബിൻെറ കാലത്തോടുകൂടെ ഇളകിമറിയാറായി. മുകളിൽ പറഞ്ഞ ആളിൻെറ യുദ്ധനയം രാജ്യക്ഷേമത്തിനുപകരം രാജ്യനാശത്തിനനുകൂലമായിത്തീരുകയാണുണ്ടായതു്. മുഗൾസൈന്യങ്ങളിൽ കടന്നുകൂടിയ ആലസ്യവുംദുർബ്ബലതയും സാമ്രാജ്യത്തേ സാരതരമായി ബാധിക്കാതിരുന്നില്ല. മുഗൾചക്രവൎത്തികളുടെ കീഴിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാൎക്കു ശമ്പളമായി ധാരാളം ഭൂമികൾ ലഭിച്ചുവന്നതിനാൽ അവർ ചക്രവൎത്തിയോടെതിൎക്കാൻപോലും ശക്തന്മാരായിത്തീൎന്നു. ഭരണാധികാരങ്ങൾ വേണ്ടവണ്ണം വിതരണം ചെയ്യാതെ സൎവ്വവും ചക്രവൎത്തിതന്നെ നേരിട്ടുഭരിച്ചുവരികയാൽ കാൎയ്യങ്ങളെല്ലാം കുഴഞ്ഞുമറിയാനിടയായി. സാമ്രാജ്യം അക്കാലത്തേ ഭരണസമ്പ്രദായത്തിനു താങ്ങാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം വളൎന്നു. രാജ്ധാനിയുടെ സ്ഥാനം വേണ്ടയിടത്തായിരുന്നില്ല. സൎവ്വോപരി മുഗൾരാജാക്കന്മാരിൽ വിളഞ്ഞുതുടങ്ങിയ ശീലദോഷങ്ങൾ സാമ്രാജ്യക്ഷയ

ത്തിന് ഉററു പരിശ്രമിക്കതന്നെ ചെയ്തു. രാജ്യത്തിൽ ചെലവുകൾ ആവശ്യമായും അനാവശ്യമായും ധാരാളം വൎദ്ധിച്ചു. പരിഹാരമാൎഗ്ഗം ജനങ്ങളിൽ കഴിവുള്ളടത്തോളം നികുതി ചുമത്തുന്നതുതന്നെയാണല്ലോ. പല മുഗളന്മാരുടെ ഭരണത്തിൻകീഴിലും നികുതിയുടെ ഭാരം സഹിക്കവെയ്യാതെ പൊതുജനങ്ങൾ ക്ഷീണിച്ചുതുടങ്ങി. എന്നിട്ടും ഭണ്ഡാരത്തിൽ പണം കുറഞ്ഞുതന്നെവന്നു. സൈന്യങ്ങൾക്കു ശമ്പളക്കുടിശ്ശിക വരുത്തിയതു വളരെ മോശമായിപ്പോയി എന്നുതന്നെ പറയണം. ഈ കാരണങ്ങളെല്ലാംകൊണ്ടു വീഴാൻതുടങ്ങിയ മുഗൾസാമ്രാജ്യത്തിന് ഔറംഗസീബിന്റെ അതിരററ മതവിശ്വാസവും അന്ധമായ പക്ഷപാതപ്രവൃത്തികളും ഒരു ഉന്തായിപരിണമിച്ചു. മറാട്ടികൾ, സിക്കുകാർ, ജാററുകൾ ഇവരുടെ പിണക്കംമൂലം സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ സന്ധിബന്ധങ്ങൾപൊട്ടി. മറാട്ടാശക്തി വൎദ്ധിപ്പിച്ച ബിജപ്പൂർ, ഗോൽക്കൊണ്ട, മുതലായ ദക്ഷിണാപഥരാജ്യങ്ങളുടെ ഉടവും, നാദിഷാ, അബ്ദാലി, ഇവരുടെ ആക്രമണങ്ങളുമെല്ലാം മുഗൾസാമ്രാജ്യക്ഷയത്തിനു പെട്ടെന്നുണ്ടായ കാരണങ്ങളത്രെ. സാമ്രാജ്യനാശത്തിന്റെ സൎവ്വഹേതുക്കളും ഔറംഗസീബിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ടതാണെന്നു പറയുന്നെങ്കിൽ അതുശരിയല്ല. കൂടിക്കൂടിവന്ന നാശകാരണങ്ങൾക്കെല്ലാംമൂലമായി നിന്ന് ഒരു വെട്ടിച്ചുപ്പാടിനേപ്പോലെ മതനത്താം തുടങ്ങിയതാണ് ആ ഭരണാധികാരിയുടെ പററിപ്പോയ ഭീമമായ രാഷ്ട്രീയാബദ്ധം.

മുഗൾഭരണനിരൂപണം.

മുഗൾഭരണത്തിൽ ഭരണസമ്പ്രദായങ്ങൾക്കോ പ്രജകളുടെ അവകാശങ്ങൾക്കോ യാതൊരു പ്രാധാന്യവും ഇല്ല. ഭരണകൎത്താക്കളായ രാജാക്കന്മാൎക്കും രാജപുരുഷന്മാൎക്കും മാത്രമാണ് മുഗൾഭരണചരിത്രത്തിൽ സ്ഥാനം കാണുന്നതു്. രാജ്യാവകാശം മൂത്തപുത്രന്മാരിലൂടെ കൈമാറാം ചെയ്തുവന്നു. എന്നാൽ ഔറംഗസീബ് മുതലായവരുടെ ചരിത്രത്തിൽനിന്നും ഈ ക്രമത്തിനു പലപ്പോഴും ഭംഗംവന്നിട്ടുള്ളതായി കാണാവുന്നതാണ്.

മുഗൾസമ്രാട്ടുകളിൽ പലരും ജനങ്ങളുടെ സുഖത്തെ ലാക്കാക്കിത്തന്നെ ഭരണം നടത്തിവന്നു. ധൎമ്മത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ചക്രവൎത്തികളും ഖൊറാനിലെ ആദൎശങ്ങൾതന്നെ പരിപാലിച്ചുപോന്നു. മുഗൾചക്രവൎത്തിമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അക്ബറുടെ ഭരണം സൎവ്വപ്രകാരേണയും പ്രശംസനീയംതന്നെ. മുഗൾരാജാക്കന്മാരെ അവരുടെ ഒരു വൈദികസഭ ആലോചനകളിൽ സഹായിച്ചുവന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്. നീതിന്യായം നടത്തിവന്നതു പ്രായേണ മഹമ്മദന്മാർതന്നെയായിരുന്നു. ഹിന്ദുക്കളുടെ കേസുകളിൽ അവൎക്കു ഉപ

ദേഷ്ടാക്കളായി ബ്രാഹ്മണരുണ്ടായിരുന്നു. ഇക്കാലത്തു ശിക്ഷയുടെ കാഠിന്യം ഒട്ടും കുറവായിരുന്നില്ല. മുസൽമാന്മാർ ന്യൂനപക്ഷക്കാരും ഹിന്ദുക്കൾ ഭൂരിപക്ഷക്കാരുമായിരുന്നതിനാൽ വമ്പിച്ച സൈന്യത്തിന്റെ ശക്തിയൊന്നുകൊണ്ടുമാത്രമാണ് ഭരണം നടത്തിവന്നത്. സൈന്യത്തെ സജ്ജീകരിച്ചതു് അധികവും ഇൻഡ്യയ്ക്കു വെളിയിൽനിന്നായിരുന്നു. ഈ പതിവു നിർത്തിയതു അക്ബറാണ്. അക്ബറുടെ ഈ പ്രവൃത്തി മുഗൾശക്തിക്കു ഹാനികരമായിപ്പോയെന്നും പറയുന്നുണ്ട്. ഇക്കാലത്തു യുദ്ധസമ്പ്രദായത്തിൽ പല പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഉണ്ടായി. മുഗൾചക്രവർത്തികളെല്ലാം സ്വേച്ഛാപ്രഭുക്കളായിരുന്നുവെന്നു വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഓരോ പ്രദേശങ്ങളെയും ഭരിക്കുവാൻ ചക്രവർത്തികൾ വൈസ്രായിമാരെ നിയമിച്ചുവന്നു. ഭരണഗതി സൂക്ഷിക്കുവാൻ ചാരന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നതായിട്ടാണറിയുന്നതു്.

ബ്രിട്ടീഷുകാലത്തെ അപേക്ഷിച്ചു് അക്കാലത്തു കരം വളരെ കൂടുതലായിരുന്നുവെന്നുവേണം പറവാൻ. ആദായത്തിന്റെ മൂന്നിലൊന്നുതന്നെ കരമായി ഈടാക്കിവന്നു. മഹമ്മദീയരല്ലാത്തവർ ഒരു പ്രത്യേക കരവും അടയ്ക്കേണ്ടതായുണ്ടായിരുന്നു. ഷെർഷായുടെ കാലത്തു റവന്യൂ പരിഷ്കരിച്ചതും അക്ബർ ആ സമ്പ്രദായത്തെ അംഗീകരിച്ചതും നാം പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞല്ലോ.

കൃഷികന്മാരുടെയും തൊഴിലാളികളുടെയും കഥ മുഗളന്മാരുടെ കാലത്തു അത്ര ആശാവഹമായിരുന്നില്ല. ആ കാലത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ കൃഷിക്കാരും തൊഴിലാളികളും ദാരിദ്ര്യത്തിൽ ആണ്ടു പലവിധ ഭൂരിതാനുഭവങ്ങൾക്കും ഇരയായിത്തീർന്നു. അഫ്ഗാൻ കാലത്തെ അപേക്ഷിച്ചു് മുഗളന്മാരുടെ കാലത്തു സാഹിത്യവും ശില്പവിദ്യയും കൂടുതൽ അഭിവൃദ്ധിയെപ്രാപിച്ചു. ഷാജഹാൻ പണിയിച്ച താജ്മഹാൾ മുതലായ രമ്യഹർമ്മങ്ങൾ ശില്പകല ഉടലെടുത്തു നില്ക്കുംപോലെ ഇന്നും ഇൻഡ്യയിൽ അലോകസാധാരണമായി ശോഭിക്കുന്നു. വിദേശങ്ങളുമായുള്ള ഇടപാടും ഇക്കാലത്തു വർദ്ധിച്ചുതന്നെവന്നു.

പുതിയ മതത്തിന്റെ ആഗമനംമൂലം ഇൻഡ്യയിൽ ഹിന്ദുമതത്തിനു ചില ഭേദഗതികളും ഉൽക്കർഷവും ഉണ്ടായി. സ്വന്തമായ മഹമ്മദുമതത്തെ രാജാക്കന്മാർ ബഹുമാനിക്കയും ഹിന്ദുമതത്തെ ഏറെക്കുറെ ദ്വേഷിക്കയും ചെയ്തതു് മുഗൾഭരണത്തിനുതന്നെ ഹാനികരമായിത്തീർന്നു എന്നുവേണം പറവാൻ.

ഇൻഡ്യാചരിത്രം

മൂന്നാംഭാഗം.

ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ഭരണം.

അദ്ധ്യായം ൧.

ഹൈന്ദവശക്തി.

൧. മറാട്ടികൾ.

ഇപ്പോഴത്തെ ബാംബേപ്രസിഡൻസിയുടെ മിക്ക ഭാഗങ്ങളും മറാട്ടദേശത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. അവിടുത്തെ ഭൂമി കഠിനവും പർവ്വതങ്ങൾകൊണ്ടു പരിശോഭിതവുമാണു്. തന്നിമിത്തം തദ്ദേശവാസികൾക്കു ഉറപ്പും, പരിശ്രമശീലവും, സ്വാതന്ത്ര്യാഭിലാഷവും ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ല. മറാട്ടനാട്ടിൽ മലകളുടെയും കുന്നുകളുടെയും ബാഹുല്യംകൊണ്ടു ശത്രുക്കൾ പ്രവേശിക്കയെന്നുള്ളതു ലഘുസാദ്ധ്യമല്ല. മറാട്ടസാമ്രാജ്യത്തിൻെറ സ്ഥാപകനെന്നുപറയുന്ന ശിവജിയുടെ കഥ നാം പ്രസ്താവിച്ചല്ലോ. പരമാർത്ഥത്തിൽ ശിവജിക്കു മുമ്പുതന്നെ മറാട്ടനായകന്മാർ അങ്ങുമിങ്ങും ഉന്തിത്തള്ളി നിന്നിരുന്നു; എല്ലാംകൂടി കൂട്ടിച്ചേർത്തു ഒരു വലിയ കുന്നിച്ച ശക്തിയാക്കിത്തീർത്തതു ശിവജിതന്നെയാണു്.

ശിവജി.

(1627—1680)

ശിവജിയുടെ അച്ഛൻ ബോൺസ്ലേവർഗ്ഗത്തിലുൾപെട്ട ഷാജിയും അമ്മ യാദാവാന്വയത്തിൽ പിറന്ന ജീജബായിയും ആയിരുന്നു. അമ്മയുടെ സമ്പാദ്യമായി ശിവജിക്കു കിട്ടിയതു മതബോധവും സ്വാതന്ത്ര്യേച്ഛയുമാണു്. ദാദജികൊണ്ഡദേവൻ എന്ന ദേശികൻ അർഭകനു രാജ്യതന്ത്രജ്ഞാനം നല്കിയതുകൂടാതെ യുദ്ധപരിശീലനവും കൊടുത്തു. ദക്ഷിണാപഥത്തിലേക്കു ക്രമേണ കവി

ഞ്ഞുവന്ന മുഗൾശക്തിപ്രവാഹത്തെ തടഞ്ഞുനിർത്തി, സ്വമതത്തെയും സ്വസമുദായത്തെയും രക്ഷിക്കേണ്ടതു തന്റെ കടമയാണെന്നബോധം ചെറുപ്പത്തിലേ ശിവജിയിൽ ഉറച്ചു. സ്വരാജ്യസ്നേഹം, മതാനുഷ്ഠാനം എന്നീ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയാണ് മറാട്ടികളെ പ്രബുദ്ധരാക്കിക്കൊണ്ടു അദ്ദേഹം മുഗൾശക്തിയോടു നേരിട്ടത്. ശിഥിലമായിക്കിടന്ന ശക്തികളെ ഒന്നിച്ചുചേർക്കേണ്ട പ്രയാസമല്ലാതെ പുതുതായ മറാട്ടശക്തിയേ ഉണ്ടാക്കേണ്ട വിഷമം ശിവജിക്കുണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെകാലത്തു മുഗൾസാമ്രാജ്യം പ്രബലമായിരുന്നു. പോർട്ടുഗീസുകാർ ക്രമേണ കെട്ടുപോകുന്നതായിട്ടാണ് കണ്ടത്. സൂററിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ കച്ചവടം ഉത്തരോത്തരം ഉൽക്കർഷം പ്രാപിച്ചുവന്നു.

മറാട്ടികളെ എല്ലാം ഒത്തുചേർത്തു തന്റെ ആദർശത്തെ അവരിൽ നല്ലവണ്ണം ഇടിച്ചുറപ്പിച്ചശേഷം, അവരുടെ പിൻതുണയോടെ ശിവജി ആക്രമണങ്ങൾ തുടങ്ങി. 1657 മുതൽ 1662

ശിവജി.

വരെ ബിജപ്പൂർരാജ്യവുമായി യുദ്ധംനടന്നു. 1663 മുതൽ 1667 വരെയും അനന്തരം 70 മുതൽ 74 വരെയും മുഗൾസാമ്രാജ്യവുമായി എതിർത്തുനിന്നു. ഇതിൻെറ ഫലമായി ദക്ഷിണാപഥത്തിൽ ശിവജിയുടെ സ്ഥാനം ഉറച്ചു 1674-ൽ അദ്ദേഹം രാജാവായി. ആറു വർഷത്തെ ഊർജ്ജിതമായ ഭരണശേഷം 1680-ൽ ആ മഹാനായകൻ മരിച്ചു.

ഭരണം.

ശിവജിക്കു അക്ഷരശിക്ഷയില്ലായിരുന്നെങ്കിലും രാജ്യതന്ത്രത്തിൽ നല്ല പരിജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്നു മുഖ്യനായ ഭരണകർത്താവു രാജാവുതന്നെ. പേഷ്വാ എന്നുപറയുന്ന പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ ആദ്ധ്യക്ഷത്തിൽ എട്ടുപേർ അടങ്ങിയ ഒരു സംഘമുണ്ടായിരുന്നു. ഹൈന്ദവ ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളെ അനുസരിച്ചുതന്നെ ഭരണം നടത്തിവന്നു. വിഭാഗങ്ങളിലെ അധികാരികളെ സഹായിക്കാനും ഇതുപോലെ എട്ടംഗങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഓരോ സംഘമുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാ വർഗ്ഗക്കാർക്കും ഉദ്യോഗങ്ങൾ ലഭിച്ചു. ശിവജിയുടെ ഭരണക്രമം കാലാന്തരത്തിൽ പൊളിഞ്ഞുപോയി.

വിളവിൻെറ നാലിലൊന്നും പത്തിലൊന്നും കരംപിരിച്ചുവന്നു. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ കാലാൾപ്പട മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെങ്കിലും ഒടുവിൽ ശിവജി കുതിരപ്പടയേയും ശേഖരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനു കപ്പൽസൈന്യവും ഉണ്ടായിരുന്നതായി പറയപ്പെടുന്നു.

രാജകീയഭരണത്തിൽ ഗവമ്മെൻറിനെപ്പററി പറയുമ്പോൾ ഒരാളിൻെറ ഗുണഗണം മാത്രമേ വർണ്ണിക്കേണ്ടതായുള്ളു. രാജാവു് ഉത്തമനായിരുന്നാൽ ഭരണവും ഉത്തമമായിരിക്കും. രാജാവു ദുഷ്ടനും അപ്രാപ്തനുമായിരുന്നാൽ ഭരണവും അതേവിധം ദുഷിച്ചും അപ്രാപ്തമായും ഇരിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ രണ്ടുപക്ഷമില്ല. കാര്യവിവരമുള്ള എല്ലാ മഹാത്മാക്കളെയുംപോലെ ശിവജിക്കും സർവ്വമതഗ്രന്ഥങ്ങളോടും എല്ലാ ദേവാലയങ്ങളോടും ഭക്തിയുണ്ടായിരുന്നു. ഏതു യുദ്ധത്തിലും സ്ത്രീകൾക്കും കുട്ടികൾക്കും രക്ഷനല്കുവാൻ അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കും. തടവുകാരെ അടിമകളാക്കിവന്ന സമ്പ്രദായം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ല.

മറാട്ടസാമ്രാജ്യം.

(1680—1761)

ശിവജിയുടെ മരണാനന്തരം രാജ്യാവകാശം മൂത്തമകനായ സാംബജിക്കു കൊടുക്കണമെന്നു് ഒരുകക്ഷി വാദിച്ചു. സാംബജി സന്മാർഗ്ഗിയല്ലാത്തതിനാൽ അപ്രകാരം ചെയ്യരുതെന്നും കാര്യശേഷിയുള്ള

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇളയമകനായ രാജറാമിനുവേണം രാജ്യം നല്കേണ്ടതെന്നും മറുകക്ഷി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ശിവജിയുടെ മരണത്തോടുകൂടെ മുഗളരുമായി സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു വേണ്ടി മറാട്ടികൾ പടവെട്ടേണ്ടതായിവന്നു.

ഏ. ഡി. 1689-ൽ സംഗമേശ്വരത്തുവച്ചു മദ്യപിച്ചിരുന്ന സാംബജിയേയും മന്ത്രിയേയും ഔറംഗസീബ് ബന്ധിച്ചു. ചക്രവത്തിയെ ആക്ഷേപിച്ചതിനു നാവു കണ്ടിക്കയാൽ അവർ മരിച്ചു. സാംബജിയുടെ പുത്രനായസാഹു ബന്ധനസ്ഥനായെങ്കിലും ഡൽഹിയിലെ മുഗൾസൈന്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഉദ്യോഗം ലഭിച്ചു. മറാട്ടികളുടെ യുദ്ധം അവസാനിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി ഔറംഗസീബ് തന്നെ തെക്കേഇൻഡ്യയിൽ എത്തി. 1698-ൽ സറാറാ കൈവശപ്പെടുത്തി. രാജാറാം മരിച്ചു. വിധവയായ താരാഭായി ഭരണം നടത്തി. മുഗളരോടുള്ള യുദ്ധം തുടൎന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഔറംഗസീബ് മരിച്ചതു 1707-ലാണ്. അതിൽപിന്നെ സാംബജിയുടെ മകനായ സാഹുവിനെ ഡക്കാണിലെ വൈസ്രായി ആയി മുഗൾ ചക്രവത്തി നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനു മുഗൾരാജ്യത്തിലെ ആറു ദേശങ്ങളിൽനിന്നു ചൌത്തു സർ ദേശ് മുഖി ഈ കരങ്ങൾ പിരിക്കവാനുള്ള അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു. പൂനായുടെ ആധിപത്യവും സാഹുവിൽ ചേൎന്നു.

ഔറംഗസീബിനോടു തുടൎന്ന് ഇരുപതുകൊല്ലം യുദ്ധംചെയ്യാനിടയാകയാൽ മറാട്ടികളുടെ ഐക്യബോധം സുസ്ഥിരമായി-

പേഷ്വാമാരുടെ ഭരണം.

ബലാജിവിശ്വനാഥൻ.

(1714—1720)

സാഹു ദുർബ്ബലനായിരുന്നു. ആകയാൽ 1714-ൽ ഭരണസംഘാദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന പേഷ്വാ രാജ്യത്തിൽ അധികാരിയായിത്തീൎന്നു. പേഷ്വായുടെ പേർ ബലാജി വിശ്വനാഥൻ എന്നായിരുന്നു. 1748-ൽ സാഹു മരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ കാരാഗാരത്തിലായി. പൂനായിലേക്കു തലസ്ഥാനം മാററി. പേഷ്വാസ്ഥാനം പരമ്പരാപ്രാപ്തമായി.

ഡൽഹിയിൽ വളരെ കുഴപ്പങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഈ തക്കം നോക്കി മറാട്ടശക്തിയെ പുഷ്ടമാക്കാനും നിലനിത്തുവാനും സയ്യദ്ഹുസ്സെയിൻ ആലിയുടെ സഹായിആയി ബലാജിവിശ്വനാഥൻ

പടയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ഡൽഹിയിലെത്തി. തന്മൂലം പൂനാമുതൽ സററാറാവരെയുള്ള ദേശങ്ങളുടെ പൂർണ്ണാധികാരം ലഭിച്ചതുകൂടാതെ ഡക്കാണിൽ ചൌത്തു പിരിക്കാനുള്ള അവകാശവും അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടി.

മറാട്ടികളുടെ സംയുക്തഭരണം.

ശിവജിയുടെ സാമ്രാജ്യം വികസിപ്പിക്കുവാനും ശക്തമാക്കുവാനും പിൻഗാമികൾക്കു സാധിച്ചില്ല. കൂടാതെ ഇക്കാലത്തു മറാട്ടശക്തി നർമ്മദാമുതൽ കാവേരിവരെ ചിന്നിക്കിടക്കയായിരുന്നു. ഈ ശക്തിയെ ഏകകേന്ദ്രത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചുനിർത്തേണ്ടതു സ്വരക്ഷയ്ക്കു അത്യന്താപേക്ഷിതമായിത്തീർന്നു. ഈ കാര്യം സംയുക്തഭരണംമൂലം ന സാദ്ധ്യമാക്കിത്തീർത്തു. വിദേശികളെ എതിർക്കുന്നതിൽ എല്ലാ മറാട്ടപ്രധാനികളും ചേർന്നുനിൽക്കണമെന്നും, സംയുക്തമാകുന്ന എല്ലാ മറാട്ടരാജ്യങ്ങളുടെയും ആഭ്യന്തരകാര്യങ്ങളിൽ സംയുക്തഭരണത്തിന് ഏകീകൃതകർമ്മത്തിനു ഉപയോഗമുള്ള ചില ചില അധികാരങ്ങളുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും വ്യവസ്ഥചെയ്തു. പൊതുക്കാര്യത്തിനായി ഓരോ അംഗവും പ്രയത്നപ്പെടുന്നതിനുതക്ക പ്രതിഫലം നിശ്ചിതമായിരുന്നു. പ്രധാനികൾ കരംപിരിവുകണക്കുകൾ സംയുക്തഖജനാവിൽ അയയ്ക്കയും, സർദേശമുഖിയും, ചൌത്തിൻെറ നർ-ശതമാനവും, രാജാവിനു കൊടുക്കയും ചെയ്യണമെന്ന് വ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കി. ഈ സംയുക്തഘടനയുടെ നിലനില്പിനു പ്രേരകമായ വലിയ കാരണങ്ങളൊന്നുംതന്നെ ബാഹ്യമായുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, ശിവജിയോടുള്ള ഭക്തിബഹുമാനങ്ങളും ബാലാജിവിശ്വനാഥൻെറ പരിശ്രമങ്ങളും സംയുക്തശക്തിയുടെ വിജയകരമായ നൂറോളംവർഷത്തെ നിലനില്പിനു സഹായിച്ചു. അതിനുശേഷം സംയുക്തഭരണാദർശം അംഗങ്ങളുടെ സ്വാർത്ഥപരായണതമൂലം നശിക്കയും മറാട്ടശക്തി ശൈഥില്യത്തിൽ ക്ഷയിക്കയും ചെയ്തു.

ബാജിറാവു.

(1720—1740.)

രണ്ടാമത്തെ പേഷ്വായായ ബാജിറാവു കാര്യശേഷിയും യുദ്ധവൈദഗ്ദ്ധ്യവും ധാരാളമുള്ള ആളായിരുന്നു. അന്നും രാജാവിൻെറ സ്ഥാനത്തു സാഹു ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും പേഷ്വായുടെ ഭരണസമൃദ്ധിയിലും വിജയതേജസ്സിലും രാജാവിൻെറ മഹിമയെല്ലാം മങ്ങി. 1731-ൽ ഗുജറാററിലെ അധികാരിയെ ബറോഡയ്ക്കു സമീ

പംവച്ചുണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ ബാജിറാവു നിഗ്രഹിച്ചു. കാരണം നിസ്സഹകരണംതന്നെ. അടുത്തയാണ്ടിൽ മാൾവ കീഴടങ്ങി. 1736-ൽ അദ്ദേഹം ഡൽഹിയിലെത്തി. പക്ഷേ ഉദ്ദേശിച്ചതുപോലെ ഗുജറാററിൽനിന്നും മാൾവയിൽനിന്നും ചതുർഭാഗം വാങ്ങാനുള്ള അനുവാദം കിട്ടിയില്ല. ഇക്കാലത്തു മഹമ്മദ്ഷാ ഡൽഹിചക്രവത്തിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പക്ഷംപിടിച്ചുകൊണ്ടു നൈസാം ആൾമർക്ക മറാട്ടികളോടു യുദ്ധംചെയ്യാൻവന്നു. 1738-ൽ ഭോപാലിൽവച്ചു നൈസാം കീഴടങ്ങി. സിറോൺജ് ഉടമ്പടിപ്രകാരം മാൾവ, ഗുജറാററ് ഇവിടങ്ങളിൽനിന്നും ചതുർഭാഗം ഈടാക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരവും യുദ്ധച്ചിലവുസംബന്ധിച്ച് ഒരു നല്ലസംഖ്യയും മുഗൾചക്രവത്തിയിൽനിന്നും വാങ്ങിക്കൊടുക്കാമെന്നു നൈസാം സമ്മതിച്ചു. ഉടമ്പടിപ്രകാരം ഡക്കാൺ മുഗൾസാമ്രാജ്യത്തിനു നഷ്ടപ്പെട്ടു. മറാട്ടശക്തി പുഷ്ടമായി. 1739-ലാണ് നാദിർഷാ ഡൽഹിയേ മഥിച്ചിട്ടു മടങ്ങിയതു്. ആ ലാക്കിനു ബാജിറാവുവിനു മുഗൾചക്രവത്തിയെക്കൊണ്ടു സിറോൺജ് ഉടമ്പടിയേ തന്നെ സമ്മതിപ്പിക്കാമായിരുന്നു. എന്നാൽ നൈസാമിൻെറ പുത്രനായ നാസിർജങ്ങ പ്രബലനായിത്തീൎന്നു. ബോൺസിലെ ഗെയിക്കുവാർ ബാജിറാവുമായി ഇടഞ്ഞു. സ്വരക്ഷയിൽതന്നെ പേഷ്വാ ബദ്ധശ്രദ്ധനാകേണ്ടിവന്നു. ഏറെത്താമസിയാതെ നാസിർജങ്ങ ബാജിറാവുവിനെ തോല്പിച്ചു ഹൃനാ കൈവശപ്പെടുത്തി. അതോടുകൂടി ഒരു സമാധാനഉടമ്പടി ഉണ്ടായി. 1740-ൽ ബാജിറാവു പരലോകപ്രാപ്തനായി.

സംയുക്തഭരണത്തിൻെറ ഉടവ്.

സംയുക്തശക്തിയുടെ നാലുപ്രധാനഅംഗങ്ങൾ സ്വതന്ത്രഭരണം തുടങ്ങിയതോടെ. ആ ശക്തി ശിഥിലമായി. റഗോജിബോൺസലേ, ഗുജറാററിലെ ഗെയിക്കവാർ. മാൾവയിലേ മൾഹർറാവു ഹോൾക്കർഗ്വാളിയറിലെ സിൻഡ്യാ, എന്നിവരായിരുന്നു മേൽ പറയപ്പെട്ട നാലു പ്രധാന അംഗങ്ങൾ.

ബലാജിബാജിറാവു.

(1740—1761)

ഇദ്ദേഹം മൂന്നാമത്തെപേഷ്വാ ആയിരുന്നു. മറാട്ടശക്തി വൎദ്ധിച്ചതും നശിച്ചതും ബലാജിബാജിറാവുവിൻെറ കാലത്തുതന്നെ. 1748-ൽ സാഹുമരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനു സന്താനങ്ങൾ ഇല്ലായി

രുന്നു. മരിക്കുന്നതിനുമുൻപായി ശിവജിയുടെ കുടുംബത്തിനുള്ള രാജപദവി നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ട് മറാട്ടസമ്രാജ്യം മുഴുവൻ ഭരിക്കാനുള്ള അവകാശം പേഷ്വാ സാഹുവോട് വാങ്ങി. പെഷ്വാമാരുടെ ഭരണാവകാശത്തെ നിയമവും സ്വീകരിച്ചു. സാഹുവിൻെറ പിൻതുടർച്ചാവകാശംസംബന്ധിച്ചു രണ്ടുപേർതമ്മിൽ തർക്കമുണ്ടായി. പേഷ്വാ രാജറാമിൻെറ പിൻതാങ്ങി. എതിർകക്ഷിയെ സഹായിച്ചതു പേഷ്വായുടെ വൈരിയായ റഘോജി ബോൺസ്ലെയായിരുന്നു:

ഡൽഹിയിൽ ചക്രവർത്തി അഹമ്മദ്ഷാ ആയിരുന്നു. ബംഗാളിലെ ഭരണകർത്താവായ ആലിവർഡിഖാൻെറ ദേശങ്ങളെ റഘോജി ബോൺസലെ ആക്രമിക്കയാൽ, അദ്ദേഹം പേഷ്വായോടു സഹായം അർത്ഥിച്ചു. പേഷ്വാ ബോൺസലേയെ തോൽപ്പിച്ചു. പ്രതിഫലമായി ചക്രവർത്തി ഏതാനുംസ്ഥലം പേഷ്വാക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു. ബോൺസലേയുടെ ആക്രമണം ദുസ്സഹമായിത്തീരുകയാൽ ആലിവർഡിഖാൻ ഒറിസ്സാ വിട്ടുകൊടുത്തു. ബംഗാൾ കപ്പംകൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നും സമ്മതിച്ചു. ദക്ഷിണാപഥത്തിൽ സദാശിവറാവു ദൌലറബാദ്, ആസിർഗർ, ഔരങ്ങബാദ് അഹമ്മദുനഗരം, ബിജപ്പൂർ മുതലായ പ്രദേശങ്ങൾ കൈവശപ്പെടുത്തി. ഡക്കാണിലെ മഹമ്മദശക്തി നിശ്ശേഷം നിലംപററി. പേഷ്വാ കർണ്ണാററിക്കിലുംമൈസൂരിലും ചെന്നു കരംപിരിച്ചു. 1751-ൽ മറാട്ടികൾ രോഹില്ലരെ തോല്പിച്ചു. 1758-ൽ പേഷ്വായുടെ സോദരൻ രഘുനാഥറാവു പടയുമൊത്തു പഞ്ചാബിൽ പ്രവേശിച്ചു ലാഹൂർ കൈവശപ്പെടുത്തി. പഞ്ചാബുമുഴുവൻ അചിരേണ മറാട്ടികൾക്കു ലഭിച്ചു. എ–ഡി 1760-ൽ മറാട്ടശക്തി ഉച്ചംചെയ്തുനിന്നു.

മൂന്നാമത്തെ പാനിപ്പട്ടുയുദ്ധം.

മറാട്ടശക്തിയുടെ ക്ഷയം.

1752-ൽ അഹമ്മദ്ഷാഅബ്ദാലി പഞ്ചാബിനെ ആക്രമിച്ചു സ്വരാജ്യത്തോടു ചേർത്തിരുന്നു. 1758-ൽ മറാട്ടികൾ പഞ്ചാബിനെ കൈവശപ്പെടുത്തിയെന്നുകേട്ട് 1759-ൽ അബ്ദാലി തിരികെവന്നു പ്രസ്തുത പ്രദേശങ്ങൾ വീണ്ടെടുത്തു. 1760-ൽ മറാട്ടികൾ ഇൻഡ്യൻ ആക്രമണത്തിനാരംഭിച്ചു. പേഷ്വായുടെ പുത്രൻ 17-വയസ്സുപ്രായമുള്ള വിശ്വാസറാവുവിൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു സൈന്യം അഹമ്മദുഷാ അബ്ദാലിയോടെതിർത്തു. മറാട്ടികളുടെ പക്ഷത്തു രാജപുത്രർ, പിൻഡാറികൾ, ജാററ്സുകൾ എന്നിവർ ചേ

ന്നു. അബ്ദാലിയെ സഹായിക്കാൻ രോഹില്ലരും, അയോദ്ധ്യനവാബായ ഷുജാഉദൌളയുമുണ്ടായിരുന്നു. 1761-ജനുവരിമാസം 7-ാം തീയതി പാനിപ്പട്ടുമൈതാനത്തുവച്ചു വലുതായ പോർ നടന്നു. വിശ്വാസറാവു ക്ഷതാംഗനായി. ഹിന്തുക്കൾ തോററു. ഈ തോൽവിയാൽ പേഷ്വാ ഹൃദയംഭേദിച്ചു മരിച്ചു.

തോൽവിയുടെ കാരണങ്ങൾ.

പ്രാബല്യംകൊണ്ടു മറാട്ടികൾക്കു് അഹങ്കാരമുണ്ടായി. മറാട്ടസാമ്രാജ്യത്തിൻെറ സവ്വഭാഗങ്ങളും ശരിയായി ഭരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ശിവജിക്കുശേഷം മറാട്ടികൾ അവരുടെ യുദ്ധസാമത്ഥ്യം മറന്നുപോയി. നായകന്മാരുടെ സഹകരണക്കുറവു പരാജയത്തിനുള്ള ഗണനീയഹേതുവാണ്. അഹമ്മദ്ഷാഅബ്ദാലി വലിയ യുദ്ധവിദഗ്ദ്ധനായിരുന്നു.

യുദ്ധത്തിൻെറ ഫലം.

മുഗൾസാമ്രാജ്യം അവിടെ അപ്രത്യക്ഷമായി. മറാട്ടികളുടെ സാമ്രാജ്യം തളൎന്നുവീണു. അഹമ്മദ്ഷാഅബ്ദാലി വിജയിയായെങ്കിലും പഞ്ചാബു് വേണ്ടപോലെ ഭരിക്കാനാരംഭിച്ചില്ല. തന്മൂലം ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സാമ്രാജ്യസ്ഥാപനം ഇൻഡ്യയിൽ സാദ്ധ്യമായിത്തീൎന്നു.

ഇൻഡോറും അഹല്യാഭായിയും.

(1765—1795)

ഇൻഡോർ, ഗ്വാളിയർ, ബറോഡ ഇവ ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്ന മറാട്ടരാജ്യങ്ങളിൽ പ്രധാനങ്ങളാകുന്നു മൾഹർറാവുഹോൾക്കരുടെ വിധവയായ അഹല്യാഭായിയുടെ കാലത്തു് ഇൻഡോർ അഭിവൃദ്ധമായി. അഹല്യാഭായി മുപ്പതാമത്തെ വയസ്സിൽ ഭരണം കയ്യേററു. മുപ്പതുവഷം ഇവർ ഭരിക്കയുംചെയ്തു. ഇവരുടെ ശീലമാഹാത്മ്യത്താൽ ഇടപ്രഭുക്കന്മാരും സൈന്യാധിപൻ തുടങ്ങിയുള്ളഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഭക്ത്യാദരപുരസ്സരം രാജ്യഭരണത്തിൽ അഹല്യാഭായിയെ സഹായിച്ചു. ധമ്മനിഷ്ഠയും ദൈവവിശ്വാസവും ഈ മഹതിയുടെ ജീവിതത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനമായിരുന്നു. അഹല്യാഭായിയുടെ ധമ്മശീലത്താൽ അവരെ ഈശ്വരാവതാരമായി ഗണിച്ചുവരുന്നു. ഭരണാരംഭത്തിൽ ചെറുതായിരുന്ന ഇൻഡോർ ആ മഹതിയുടെ ഭരണാവസാനത്തിൽ പരിഷ്കൃതമായ ഒരു ജനപദമായിത്തീൎന്നു. അഹല്യാഭായിയെ തുടൎന്നു തുക്കോജിറാവു ഭരിച്ചു. രണ്ടാണ്ടുകഴിഞ്ഞു് അദ്ദേഹം മരിച്ചു. അനന്തരം ഇൻഡോറിൽ ആഭ്യന്തരകലഹവും ആക്രമണനാശവും ഉണ്ടായി.

൨. സിക്കുകാർ.

സിക്കുകാർ പഞ്ചാബിലെ ഒരുവർഗ്ഗം ഹിന്ദുക്കളാണ്. ഈ വർഗ്ഗത്തിൻെറ ഒന്നാമത്തെ ഗുരുവായ നാനാക്ക് 1469 മുതൽ 1539 വരെ ജീവിച്ചിരുന്നു. ദൈവം ഒന്നേയുള്ളുവെന്നും, ആരാധന അനാവശ്യമാണെന്നും, ജാതിവ്യത്യാസം ഒഴിവാക്കേണ്ടതാണെന്നും അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചുവന്നു. ഇവരുടെ ഗുരുക്കന്മാരിൽ ആദ്യത്തെ നാലുപേരും സമരപ്രിയന്മാരായിരുന്നില്ല. 1577-ൽ അക്ബർ അമൃതസരസ്സിൽ ഒരു കെട്ടിടം പണിയിച്ച് സിക്കുകാർക്ക് നൽകി. അവിടം ക്രമേണ അവരുടെ കേന്ദ്രമായിത്തീർന്നു. 1066-ൽ ഖുസ്രൂവിനെ സഹായിക്കയാൽ ജഹാംഗിർ സിക്കുകാരുടെ അഞ്ചാമത്തെ ഗുരുവിനെ കൊല്ലിച്ചു.

സിക്കുകാർ ഒരു സമൂഹശക്തിയായത്ത് ആറാമത്തെ ഗുരുവായ ഹരിഗോവിന്ദൻെറ (1606—1645) കാലത്തായിരുന്നു. ഒൻപതാമത്തെ ഗുരുവായ ടെഗ്ബഹദൂർ മഹമ്മദുമതം സ്വീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചു. തന്മൂലം 1675-ൽ ഔറംഗസീബ് അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തി. പത്താമത്തെ ഗുരു ഗോവിന്ദസിംഗായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം 1664 മുതൽ 1708 വരെ ജീവിച്ചിരുന്നു. ഗോവിന്ദസിംഗ് 'ഖത്സാ'എന്നറിയപ്പെടുന്ന സിക്കസാഹോദര്യം സ്ഥാപിച്ചു. മുഗൾസൈന്യത്തോട്ട കിടപിടിക്കുന്ന ഒരു സേനയും ഇദ്ദേഹത്തിനുണ്ടാക്കാൻ സാധിച്ചു. പതിനെട്ടാംനൂറ്റാണ്ടിൽ സിക്കുകാരുടെ രാജ്യം സട്ട് ലജ്ജുവരെ വിസ്തൃതമായിരുന്നു.

റൻജിത്തുസിങ്ങ്.

(1779—1839)

സിക്കുകാരെയെല്ലാം ഏകഭരണത്തിൽ യോജിപ്പിച്ചതു റൻജിത്ത്സിങ്ങായിരുന്നു. പഞ്ചാബിനെയും കാശ്മീരത്തെയും ലാഹൂർ തലസ്ഥാനമാക്കി ഭരിച്ചു. സൈന്യത്തെ പാശ്ചാത്യസമ്പ്രദായത്തിൽ യുദ്ധംചെയ്യാൻ അഭ്യസിപ്പിച്ചിരിക്കയാൽ സിക്കുശക്തി അക്കാലത്തു അജയ്യംതന്നെ ആയിരുന്നു. 1809-ൽ റൻജിത്തുസിങ്ങ് സററ്ലജ്ജിനും യമുനയ്ക്കും ഇടയ്ക്കുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ കൈവശപ്പെടുത്തി. മിൻേറാപ്രഭു ആക്രമണം പാടില്ലെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനെഴുതി. എഴുത്തുകുത്തിനാ വെടിയുണ്ടകളോളം ശക്തിയില്ലെന്നുകണ്ട് ഒരു ബ്രിട്ടീഷുസൈന്യം അങ്ങോട്ടുതിരിച്ചു അമൃതസരസ്സിൽവച്ചു 1809-ാമാണ്ട് ഏപ്രിൽ രണ്ടാംതിയതി ഒരു ഉടമ്പടിയുണ്ടായി. ബ്രിട്ടീഷുകാർ

റൻജിത്ത്സിങ്ങ്.

തങ്ങളുടെ രാജ്യാതിർത്തി യമുനയിൽനിന്നും സററ്ലജ്ജിലേക്കുമാററി, അവിടെ ബ്രിട്ടിഷുസൈന്യത്തെ കാവലിട്ടു. റൻജിത്തുസിങ്ങ് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ വിശ്വസ്തബന്ധുവായി കാലംകഴിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം 1844 വരെ രാജ്യത്തെ അരാജകത്വം പീഡിപ്പിച്ചു. ആ ആണ്ടിൽ പരേതന്റെ മകൻ ദാലിപ്സിങ്ങെന്ന കുട്ടിയെ രാജാവാക്കി. പ്രതിപുരുഷഭരണം ആരംഭിച്ചു.

അദ്ധ്യായം ൨.

പൌരസ്ത്യപാശ്ചാത്യദേശങ്ങളുടെ പ്രാചീനവാണിജ്യബന്ധം.

പാശ്ചാത്യദേശങ്ങൾക്കു പൌരസ്ത്യദേശവുമായുള്ള വാണിജ്യബന്ധവും അതിനുണ്ടായിട്ടുള്ള മത്സരങ്ങളും ഇന്നും ഇന്നലെയും തുടങ്ങിയതല്ല. ചരിത്രത്തിനു് അറിവായ കാലംമുതൽ കിഴക്കരും പടിഞ്ഞാററരും തമ്മിലുള്ള ഈ കച്ചവടം നടന്നുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കുന്നു. പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളിൽ ഓരോ സാമ്രാജ്യവും പുരവും അഭിവൃദ്ധിയിൽ വരുന്നതോടുകൂടെ അതു പൌരസ്ത്യവാണിജ്യത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായിത്തീരുന്നു. അതാതു സാമ്രാജ്യവും പുരവും നശിക്കവേ കിഴക്കൻകച്ചവടം പുതുതായുയരുന്ന മറെറാരുസാമ്രാജ്യത്തിൽ ചെന്നുചേൎന്നു് അതിനെ പുഷ്ടമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ പൌരസ്ത്യവാണിജ്യത്തിന്റെ ലാഭം ആശിച്ചു പുരം പുരത്തോടും സാമ്രാജ്യം സാമ്രാജ്യത്തോടും പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളിൽ മത്സരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്ന വസ്തുത പ്രാചീനലോകചരിത്രം തെളിയിക്കുന്നു. കച്ചവടക്കാർമൂലം ലോകമാകെപ്പരന്ന പൌരസ്ത്യദേശങ്ങളുടെ വിശേഷിച്ചും ഇൻഡ്യയുടെ ധനപൌഷ്കല്യകീർത്തിയാൽ ആകൃഷ്ടരായ അനേകം വിദേശികൾ ഇൻഡ്യയെ അനേകംപ്രാവശ്യം കൊള്ളചെയ്തിട്ടുണ്ട്. രത്നഗൎഭയാകയാൽ ഇന്നും ഇൻഡ്യ വിദേശികളിൽനിന്നും പീഡ സഹിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യയുടെ വാണിജ്യചരിത്രം എന്തെന്നു കുറഞ്ഞൊന്നാരായുകതന്നെ വേണം.

ക്രിസ്തു ജനിക്കുന്നതിനു് ആയിരത്തിഅഞ്ഞൂറുവർഷങ്ങൾക്കുമുൻപു് ആഫ്രിക്കയിലെ നയിൽനദിയുടെതീരത്തിൽ ഒരു ജനസമുദായത്തിന്റെ പരിഷ്കാരം അഭിവൃദ്ധിയിലിരുന്നു. ആ പരിഷ്കാരം ഈജിപ്ററെന്ന സാമ്രാജ്യകുസുമത്തിന്റെ പരിമളംതന്നെയെന്നു പറയാം. ഈജിപ്തിൽ എത്താത്ത രാജ്യക്കാർ അന്നു ദുർല്ലഭമായിരുന്നു. ഈജിപ്തിലെ കച്ചവടക്കാർ നിലവും പട്ടുകളും ഇൻഡ്യയിൽനിന്നും ചീനപ്പാത്രങ്ങൾ ചീനത്തുനിന്നുമാണു് കൊണ്ടുപോയിരുന്നതു്. ടൈഗ്രിസ്, യൂഫ്റെറീസ്, എന്നീ നദികളുടെ ഇടയ്ക്കുള്ള ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ പ്രദേശങ്ങളിൽ ബാബിലോണിയയും അസീറിയയും കുറേക്കാലം ഉൽകർഷത്തിലിരുന്നു. ഇൻഡ്യയിൽനിന്നും തേക്കുതടികൊണ്ടുപോയി അവർ കൊട്ടാരങ്ങളും മാളികകളുംനിൎമ്മിച്ചു. കിഴക്കുനിന്നും ലഭിച്ച സ്വൎണ്ണംകൊണ്ടു് അവർ ദേവാലയങ്ങൾ പൂശിമിനുക്കി. ഇ

ൻഡ്യയിൽനിന്നും ആ രാജ്യങ്ങളിൽചെന്നുകൊണ്ടിരുന്ന വിശേഷപ്പെട്ട പട്ടുകൾ, മുത്തുകൾ, രത്നങ്ങൾ, സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്കു കണക്കില്ലായിരുന്നു. ഹിറാമിന്റെകാലത്തു ഫിനീഷിയൻപുരമായ ടയർ അഭിവൃദ്ധമായി. ബാബിലോണിയയിലൂടെ ഇൻഡ്യയിൽ മലബാർ, സിലോൺതുടങ്ങിയുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നും കച്ചവടക്കാർമുഖാന്തരം, കമ്പിളികൾ, പലവർണ്ണംകലർന്ന സാൽവകൾ, മുത്തുകൾ, രത്നങ്ങൾ ഭാജനങ്ങൾ ഇവ ടയർപുരത്തിലെത്തിയിരുന്നു. 585- ബി. സി-യിൽ ബാബിലോണിയയിലെ രാജാവു നശിപ്പിക്കുന്നതുവരെ ആ പുരം സമ്പൽസമൃദ്ധിയനുഭവിച്ചു ബി. സി. 558-ൽ ബാബിലോണിയ പേർഷ്യൻരാജാവായ കയറസ്സിന്റെ പാദങ്ങളിൽ ദണ്ഡനമസ്കാരംചെയ്തതോടെ ടാഡ്മൂറിലൂടെ വാണിജ്യപ്രവാഹം ഫിനീഷിയയിലും അസ്സിറിയയിലും ചെന്നുവീഴാതെ പേർഷ്യയിൽ തടഞ്ഞുനിന്നു. പേർഷ്യയിൽ ഡറയസ്സ് ഹസ്റ്റാസ്പസ്സ ചക്രവർത്തിയായി വാണിരുന്നകാലം പഞ്ചാബിനെ ആക്രമിക്കയും ആണ്ടുതോറും കപ്പംവാങ്ങുകയുംചെയ്തു. പേർഷ്യൻചക്രവർത്തിയായ ക്സെർക്സസ്സിന്റെ സൈന്യത്തിൽചേർന്നു ഇൻഡ്യാക്കാർ യവനരാജ്യത്തിൽ (ഗ്രീസിൽ) ചെന്നു യുദ്ധംചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പരാക്രമിയായ അലക്സാണ്ടരുടെ കാലത്തിനുശേഷമേ പൌരസ്ത്യവാണിജ്യം പേർഷ്യൻഉൾക്കടൽ, ടൈഗ്രിസ്സ് നദി, പാൽമയറാ, ടാഡ്മൂർ എന്നിവിടങ്ങളെ സ്പർശിച്ചുപോകുന്ന മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ വീണ്ടും ആരംഭിച്ചുള്ളു.

അലക്സാണ്ടർ ടയർപുരത്തെ ഇടിച്ചുനിരത്തി, സിറിയയേയും ഈജിപ്റ്റിനേയും മുട്ടുകുത്തിച്ചു; അനന്തരം അദ്ദേഹം കിഴക്കോട്ടുകടന്ന് പേർഷ്യൻസാമ്രാജ്യത്തെ ഉടച്ചു; ബാബിലോണിയയിലേയും സൂസയിലേയും ധനം അപഹരിച്ചു. ഡറയസ്സിനെ കൊല്ലുകയും പേഴ്സിപ്പൊലിസ്സ ചുട്ടുപൊട്ടിക്കയും ചെയ്തിട്ടു അയാൾ ബാക്ട്റിയയിൽഎത്തി. അവിടെ മൂന്നുവർഷം കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടു 327 ബി. സി-യിൽ ഇൻഡ്യയെ ആക്രമിക്കാൻ ഒരുമ്പെട്ടു. അലക്സാണ്ടരുടെകൂടെയുണ്ടായിരുന്ന ചിലർ ഇൻഡ്യയെപ്പററി സാമുദായികവും മതപരവുമായ ചരിത്രശകലങ്ങൾ എഴുതിയവയിൽനിന്നാണു പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ ഇൻഡ്യയെപ്പററിയുള്ള അതിപ്രാചീനമായ വിവരങ്ങൾ പ്രചരിച്ചതു്.

അലക്സാണ്ടരുടെകാലംകഴിഞ്ഞു് കിഴക്കുള്ള യവനസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അവകാശിയായിത്തീർന്ന സെല്യൂക്കസ്സ് നിക്കേററർ പ്രതാപശാലിയായ ചന്ദ്രഗുപ്തനുമായി സന്ധിചെയ്തതുമാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്വശുരനായ വസ്തുതയും നാം അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളുമായുള്ള ഇൻഡ്യയുടെ ഇടപാടുകൾ വീണ്ടും നടന്നു

കൊണ്ടിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിനു ഏകദേശം 260-വർഷംമുൻപു സിംഹാസനത്തിൽ ഉപവേശിച്ച അശോകൻ സിറിയ, ഈജിപ്ററ്, മാസിഡോണിയ, കയറീൻ, എപ്പയറസ്സ്, ഇത്യാദികളായ പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളിൽ ബുദ്ധമതസന്ന്യാസികളെ അയച്ചിരുന്നു എന്നതിനു മതിയായ ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്. പട്ടുകൾ, രത്നങ്ങൾ, മുത്തുകൾ മുതലായി പലസാധനങ്ങളും ഇൻഡ്ധ്യയിൽനിന്നും ഇറക്കുമതിചെയ്യുന്നതിൻെറ ഫലമായി ആണ്ടുതോറും അനേകായിരം സ്വൎണ്ണനാണയങ്ങൾ റോമയിൽനിന്നും പൌരസ്ത്യദേശത്തിൽചെന്നു വീഴുന്നതുകണ്ടു സഹികെട്ടു ചില റോമാക്കാർ രാഷ്ട്രീയക്രന്ദനം ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. തെക്കേഇൻഡ്ധ്യയിൽ റോമൻനാണയങ്ങൾ ഇന്നും കാൺമാൻ സാധിക്കും. പൌരസ്ത്യപാശ്ചാത്യദേശങ്ങളുടെ ഇക്കാലത്തെ ചിന്തയ്ക്കും, കലകൾക്കും പ്രശംസാർഹങ്ങളായ ചില സാമ്യങ്ങൾകാണുന്നു. അറേബ്യൻകച്ചവടക്കാർ ഇക്കാലത്തു ചെങ്കടൽവഴി അലക്സാണ്ട്റിയയിലും, റോമിലും, കാൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിളിലുംമററും ഇൻഡ്ധ്യൻ സാധനങ്ങളെ എത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

മഹമ്മദുനിബിയുടെ ആവിർഭാവവും അറേബ്യയുടെ പ്രബുദ്ധതയും, മഹമ്മദീയരുടെ സാമ്രാജ്യസ്ഥാപനങ്ങളും എല്ലാം പ്രസ്തുത വാണിജ്യത്തെ സാരമായി ബാധിച്ചു. മഹമ്മദിൻെറ മതപ്രേരണയുടെ ഫലം മഹമ്മദസമുദായശക്തിയുടെ സർവ്വതോമുഖമായ വികാസമായിരുന്നു. പേർഷ്യാ, അസീറിയ, ഈജിപ്ത് എന്നുവേണ്ടാ മദ്ധ്യധരണിക്കടലോരങ്ങളിലുള്ള ദേശങ്ങളിലെല്ലാം മഹമ്മദരുടെ ആധിപത്യം വ്യാപിച്ചു. ചെങ്കടലും, പേർഷ്യൻഉൾക്കടലും അവരുടെ അധികാരത്തിലായപ്പോൾ പൌരസ്ത്യപാശ്ചാത്യവാണിജ്യം അവരുടെ കൈകളിൽ കുടുങ്ങി. മഹമ്മദാധിപത്യമുള്ള ആ വാണിജ്യമാൎഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോകുന്ന സാമാനങ്ങളുടെ മൂന്നിലൊന്നു വില ചുങ്കമായി അലക്സാൺട്രിയയിൽ വച്ചു ഈടാക്കിവന്നു. അവരുടെ പിടിയിൽപെടാതെ ഒരു വാണിജ്യമാൎഗ്ഗമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അതു സിന്ധുനദീതീരങ്ങളിലൂടെ ആക്സസ്സ്നദിയുടെ കരയും കടന്നു കാസ്പിയൻസമുദ്രംവഴി ചെങ്കടലിൽ ഇറങ്ങി കാൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിളിലും മററു പാശ്ചാത്യപ്രദേശങ്ങളിലും എത്തുന്ന പഴയ വഴിയായിരുന്നു. ഈ മാൎഗ്ഗം കൈവശപ്പെടുത്തിയാൽ ഇൻഡ്ധ്യയിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന വിഭവങ്ങൾ കൊണ്ടു് സർവ്വൈശ്വൎയ്യവും സമുദ്രാധിപത്യവും സമ്പാദിക്കാമെന്നുറച്ചു് എ. ഡി 452.ൽ വെനിസു പ്രയത്നം ചെയ്കയും കാൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിളിൻെറ രക്തമെല്ലാം കുടിച്ചു് വീക്കയും ചെയ്തു. ഏറെത്താമസിയാതെ ജിനോവായും, പിസയും, ഫ്ളോറൻസും കിഴക്കൻകച്ചവടത്തിൻെറ ആദായത്തിനു മ

ത്സരിച്ച് വെനിസ്സിനെ കൃശയാക്കി. എങ്കിലും അവരം വീണ്ടും കച്ച വടത്തിൻെറ മുന്നണിയിൽ വന്ന് പരിപുഷ്ടയായി. ഫ്ളെമിഷ് കച്ചവടക്കാർ വെനീസ് നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്ന പൌരസ്ത്യസാമാനങ്ങൾ റഷ്യ, നാർവേ, ഇംഗ്ലണ്ട് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും എത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

വിലയേറിയ കിഴക്കൻസാമാനങ്ങളെല്ലാം പടിഞ്ഞാറൻ രാജ്യങ്ങളിൽ വളരെ പരിചിതങ്ങളായിരുന്നെങ്കിലും അവ വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന മാർഗ്ഗം അശേഷം നിശ്ചയമില്ലായിരുന്നു. ഇത്ര അമൂല്യവിഭവങ്ങളുള്ള ആ രാജ്യം കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമെന്നു കരുതി പോർട്ടുഗീസുരാജാവായ ഹെൻറി കടൽവഴി വളരെ പരിശ്രമിച്ചു. 1486-ൽ ബാർത്തൊലോമ്യൂഡയാസ് എന്ന നാവികൻ ഇൻഡ്യയേ ആന്വേഷിക്കാൻ കൊതിച്ചുവന്ന് ആഫ്റിക്കയുടെ തെക്കേ കോടി ചുംബിച്ചു സംതൃപ്തനായി വിരമിച്ചു. 1492-ൽ ജിനോവാക്കാരനായ കൊളംബസ് സമ്പദ്രമണീയമായ ഭാരതത്തേ തേടിത്തേടി ഒടുവിൽ പടിഞ്ഞാറു ചെന്ന് അമേരിക്കാ കണ്ടു തൈററിദ്ധരിച്ചു മടങ്ങി. ജോൺ രണ്ടാമനെ തുടന്ന പോർട്ടുഗീസുരാജാവു് വാസ്കോഡിഗാമാ എന്ന നാവികനെ ഇൻഡ്യയ്ക്കു വിട്ടു. 1497-ജൂലായി എട്ടാം തീയതി വാസ്കോഡിഗാമാ മൂന്നു ചെറിയ കപ്പലുകളോടും 170 ആളുകളോടും കൂടി പുറപ്പെട്ടു. സമുദ്രദുരിതങ്ങൾ പലതും അനുഭവിച്ച് ഒടുവിൽ തിരിച്ചതിൻെറ പതിനൊന്നാം മാസത്തിൽ വാസ്കോഡിഗാമ ഇന്ത്യയുടെ പടിഞ്ഞാറെതീരത്തു കോഴിക്കോട്ടു സാമൂതിരിയുടെ തുറമുഖത്തടുത്തു നങ്കൂരമിട്ടു.

സാമൂതിരിയും കേരളീയരും പോർട്ടുഗീസുനാവികനു സഹായികളായിരുന്നുവെങ്കിലും കാലേക്കൂട്ടി മലബാറിൽ പ്രവേശിച്ചിരുന്ന അറേബ്യൻകച്ചവടക്കാർ വൈരികളായി. അവരുടെ കയ്യിൽ നിന്നും ഒരുവിധം രക്ഷപെട്ട വാസ്കോഡിഗാമാ കുരുമുളക, കറുവാപ്പട്ട, സുഗന്ധദ്രവ്യം തുടങ്ങിയ സാമാനങ്ങളും ശേഖരിച്ചു മടങ്ങി. 1499-ൽ അദ്ദേഹം പോർട്ടുഗലിൽ ചെന്നുചേന്നു ആ വാണിജ്യയാത്രയ്ക്കു ചെലവായതിൽ ആറിരട്ടി ലാഭമുണ്ടായിരുന്നു. 1502-ൽ വാസ്കോഡഗാമാ വീണ്ടും ഇൻഡ്യയിൽ വന്നു. അറേബ്യൻശത്രുക്കളെ അയാൾ നല്ല പാഠം പഠിപ്പിച്ചു. പോർട്ടുഗീസുകാർ അചിരേണ നാട്ടുകാരോടും പിണങ്ങിത്തുടങ്ങി. യുദ്ധത്തിൽ അവർക്കുണ്ടായ വിജയം പാശ്ചാത്യർ ഇൻഡ്യയിൽ ഒരു സാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയുമെന്നുള്ള ആശയ്ക്കു മാർഗ്ഗം തുറന്നുകൊടുത്തു. തൻെറ രാജ്യത്തിലൂടെ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്ന വാണിജ്യത്തേ കടൽമാർഗ്ഗം തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോയ പോർട്ടുഗീസുകാരെ കൊല്ലം കോഴിക്കോടു മുതലായ തുറ

മുഖങ്ങളിൽ നിന്നും ഓടിക്കുവാനായി ഈജിപ്റ്റിലെ സുൽത്താൻ ഒരു കപ്പൽസൈന്യത്തെ അയച്ചു. ആദ്യം നാട്ടുകാരുടെ സാഹായ്യത്തോടുകൂടെ അറബികൾ ജയിച്ചുവെങ്കിലും ഒടുവിൽ പോർട്ടുഗീസുകാർ അവരുടെ വാണിജ്യാധിപത്യം ഇൻഡ്യയിൽ സുസ്ഥിരമാക്കി. ഒരു നൂററാണ്ടു പോർട്ടുഗീസുകാർ കിഴക്കൻദിക്കുകളിൽ സാമ്രാജ്യവും സ്ഥാപിച്ചു വ്യാപാരം ചെയ്തു. അവരുടെ കച്ചവടം നശിച്ചപ്പോൾ സാമ്രാജ്യവും ശിഥിലമായി. സമുദ്രമാർഗ്ഗങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രത്തിനല്ലാതെ ഇൻഡ്യയിൽ സാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിവില്ലെന്നുള്ള തത്വം ചില പോർട്ടുഗീസുനായകന്മാർ ഉദ്ഘോഷിച്ചിരുന്നു. ഇതാണ് പാശ്ചാത്യരുടെ ഇൻഡ്യൻവാണിജ്യത്തിൻെറയും സാമ്രാജ്യസ്ഥാപനത്തിൻെറയും പ്രാരംഭവും പ്രാചീനവുമായ ചരിത്രം.

അദ്ധ്യായം ൯

(൧) പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ വാണിജ്യം.

കിഴക്കൻസാമാനങ്ങൾ നേരിട്ടുവാങ്ങാൻ പാശ്ചാത്യർ ചെയ്ത പരിശ്രമഫലമായി കടൽവഴി ഇൻഡ്യയിൽ എത്താൻ ഒരു മാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിച്ചതും, പഴയ കച്ചവടമാർഗ്ഗങ്ങൾ അടഞ്ഞതും, മദ്ധ്യധരണിക്കടലോരങ്ങളിൽ ഐശ്വര്യത്തിലിരുന്ന സാമ്രാജ്യങ്ങൾ ധനത്തിലും പ്രതാപത്തിലും ക്ഷയിച്ചതും, അററ്ലാൻറിക്കുസമുദ്രതീരം സ്പർശിക്കുന്ന പടിഞ്ഞാറൻരാജ്യങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിയിലെത്തിത്തുടങ്ങിയതും, എല്ലാം കാര്യകാരണദ്വാരാ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാതെ തരമില്ല. പാശ്ചാത്യർ എ. ഡി. 14-ാംനൂററാണ്ടു കഴിഞ്ഞതോടുകൂടെ കപ്പൽമാർഗ്ഗം ഇൻഡ്യയിൽ വന്നു. മതവൈരം, സാമ്രാജ്യവൈരം മുതലായവയാൽ ഇൻഡ്യയുടെ അന്തർഭാഗം വിഛേദിച്ചിരുന്ന ആ കാലങ്ങളിൽ അവർ സമുദ്രതീരങ്ങളിലെങ്ങും വ്യാപാരകേന്ദ്രങ്ങൾ ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

1509-ൽ ആൽഫൺസോഡി അബുൽബക്ക് എന്ന പോർട്ടുഗീസുകാരൻ വൈസ്രോയി ആയി ഇൻഡ്യയിൽ വന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലത്തു പോർട്ടുഗീസുകാർക്കു പൂർവ്വാധികം പ്രാബല്യം സിദ്ധിച്ചു. സമുദ്രതീരങ്ങളിൽ സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഉള്ളിലോട്ടു കടക്കാമെന്നായിരുന്നു അബുൽബക്കിൻെറ വിചാരം. അതനുസ

രിച്ച് അയാൾ പ്രയത്നംതുടങ്ങി. നാട്ടുരാജാക്കന്മാർതമ്മിൽ ഭിന്നിച്ചു കലഹിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ കക്ഷിപിടിക്കേണ്ട സംഗതി അബുൽബക്ക് വിസ്മരിച്ചില്ല. 1510 ൽ അബുൽബക്ക് ഗാവാ കൈവശപ്പെടുത്തി. കോഴിക്കോടുപിടിക്കാൻ നോക്കിയിട്ടു സാധിച്ചില്ല. അയാൾ ആർമസ് പിടിച്ചടക്കുകയാൽ അറബികളുടെ പേർഷ്യൻ ഉൾക്കടലിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗം മുട്ടി. കൂടാതെ സൊക്കോട്രയിൽ ഒരു പോർട്ടുഗീസുകോട്ടയും ഉയൎന്നു. ചെങ്കടലിൻെറ നിയന്ത്രണത്തിനു ഇതു വളരെ സാഹായ്യകമായി. 1515-ൽ ഗാവയിൽകിടന്ന് അബുൽബക്ക് ഇഹലോകം വെടിഞ്ഞു. ഗാവയിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കയും ഭരണത്തിന് ഹിന്ദുക്കളെ നിയമിക്കയും പട്ടാളത്തിൽ ഇൻഡ്യാക്കാരെ ചേർക്കയും ചെയ്തു. 1524-ൽ വാസ്കോഡിഗാമാ വീണ്ടും ഇൻഡ്യയിൽ എത്തി. അല്പനാൾക്കുള്ളിൽ അദ്ദേഹവും മരിച്ചു.

പോർട്ടുഗൽ കിഴക്കൻകച്ചവടം അടക്കൽപിടിച്ചിരുന്ന ഒരു വലിയ മുതലാളിയായിത്തീൎന്നു. അവിടെനിന്നുമാണ് പടിഞ്ഞാറൻ നാടുകളിൽ സാമാനങ്ങൾ പ്രചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. 1580-ൽ പോർട്ടുഗൽ സ്പെയിനിൽ ചേൎന്നു. അതിന് എട്ടുവൎഷംമുൻപ് ആറഞ്ചിലെ വില്ല്യത്തിൻെറ കീഴിൽ ഡച്ചുകാർ സ്പെയിനിൽനിന്നും സ്വതന്ത്രരായിരുന്നു. 1588-ൽ സ്പാനിഷ്കപ്പലുകൾക്കു പററിയ പരാജയത്താൽ പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ കടൽക്കോയ്മ വെള്ളത്തിലായി. അതിന് ഒരുവൎഷംമുൻപ് കടൽക്കൊള്ള നടത്തിവന്ന ഡ്രേക്ക് എന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ഒരു കപ്പൽ ആക്രമിച്ചെടുത്തു. അതിലുണ്ടായിരുന്ന കിഴക്കൻസാമാനങ്ങൾക്കു 108049-പവൻ വിലകിട്ടി. കുറേയാണ്ടുകൾക്കുള്ളിൽ മറെറാരു പോർട്ടുഗീസ് കപ്പൽ പിടിക്കയുണ്ടായി. അതിലുണ്ടായിരുന്ന വാസനാദ്രവ്യം, കല്ലുകൾ, ജാതിക്കാ, പട്ട്, പഞ്ഞി ഇവയെല്ലാംകൂടി 150000-പവൻ ലഭിച്ചു.

1580-മുതൽ പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ശക്തിയും കച്ചവടവും ക്ഷയിച്ചുതുടങ്ങി. പക്ഷേ കിഴക്കുണ്ടായിരുന്ന അവരുടെ താവളസ്ഥലങ്ങൾ കൈവശത്തിൽനിന്നും വിട്ടുകൊടുത്തിരുന്നില്ല 1612-ൽ പോർട്ടുഗീസുകാർ ഇംഗ്ലീഷുകാരെ ഓടിക്കാൻ ഒരു പോർനടത്തി. 1615-ൽ അവരെ ഗാവയുടെയും സൂറത്തിൻെറയും ഉപാന്തത്തിൽനിന്നും തുരത്തുവാൻ വീണ്ടും യുദ്ധംചെയ്തു. ഇംഗ്ലീഷുകാർ "കള്ളന്മാരും, രാജ്യോപദ്രവികളും സാമ്രാജ്യത്തിൽ കയററാൻകൊള്ളാത്തവരും"മാണെന്നാണ് പോർട്ടുഗീസുകാർ രാജകല്പനത്തിൽ അറിയിച്ചത്.

ഡച്ചുകാരും ഇംഗ്ലീഷുകാരുംകൂടി പോൎട്ടുഗീസുകാരെ അവരുടെ കിഴക്കൻതാവളങ്ങളിലുള്ള കോട്ടകളിൽനിന്നും ഓടിച്ചു. 1622-ൽ ആർമസ് ഇംഗ്ലീഷുകാർ ആക്രമിച്ചടക്കി. 1629-ൽ ഷാജഹാൻ ഹൂഗ്ലിയിലെ പോൎട്ടുഗീസുകേന്ദ്രം പിടിച്ചു. അവരുടെ മുന്നൂറുകപ്പലുകളും രാജാവിനധീനമായി. ഭാഗ്യദോഷം നാനാതരത്തിലും പോൎട്ടുഗീസുകാൎക്കു നേരിട്ടു. ഡച്ചുകാർ ഗോവ തടഞ്ഞു ഇൻഡ്യ, സിലോൺ, ജാവ മുതലായ ദ്വീപുകളുമായുള്ള കച്ചവടങ്ങളും അവർ തന്നെയെടുത്തു. 17-ാംനൂററാണ്ടിന്റെ പകുതിയോടെ പോൎട്ടുഗലിന്റെ കയ്യിൽനിന്നും ധനവും കിഴക്കൻകച്ചവടവും ഡച്ചുകാരും ഇംഗ്ലീഷുകാരും തട്ടിപ്പറിച്ചുകൊണ്ടുപോകയാൽ അവാം അവിടെ ഇരുന്നുപോയി.

പോർട്ടുഗീസുകാർ ഇൻഡ്യയിൽ ക്ഷയിച്ചതിന്റെ കാരണങ്ങൾ.

പല കാരണങ്ങളാലും പോർട്ടുഗീസുകാൎക്കു ഇൻഡ്യയിൽ ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുന്ന കാൎയ്യം അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു. പോൎട്ടുഗീസു ഭടന്മാർ സുഖലോലുപന്മാരായെന്നു മാത്രമല്ല ഇൻഡ്യാക്കാരുമായി വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏൎപ്പെട്ടു അവരുടെ വ്യക്തിത്വം നശിപ്പിച്ചു. ക്രിസ്തുമതപ്രചരണത്തിനുവേണ്ടി അവർ അക്രമങ്ങളും പ്രവൎത്തിച്ചു. അവരുടെ ക്രൂരകൎമ്മങ്ങൾമൂലം ഹിന്തുക്കളും മഹമ്മദരും ഒരുപോലെ പോൎട്ടുഗീസുകാരെ വെറുക്കയും അവിശ്വസിക്കയും ചെയ്തു. ഇൻഡ്യയുടെ മൎമ്മപ്രദേശമായ ഹിന്ദുസ്ഥാനമോ മററു പ്രധാനഭാഗങ്ങളോ കൈവശപ്പെടുത്താൻ അവൎക്കു സാധിച്ചില്ല.

1565-ൽ വിജയനഗരം നശിച്ചതു പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ പ്രധാന വാണിജ്യകേന്ദ്രമായ ഗോവയ്ക്കു വലിയ തകരാറായിരുന്നു. പോർട്ടുഗൽ സ്പെയിനിൽ ചേൎന്നതും ഗുണകരമായിരുന്നില്ല. ഡച്ചുകാരും ഇംഗ്ലീഷുകാരും ഇൻഡ്യയുമായി കച്ചവടത്തിനു പുറപ്പെട്ടതു അവൎക്കു നഷ്ടമുണ്ടാക്കി. ഇംഗ്ലീഷുകാർ 1612-മുതൽ പോൎട്ടുഗീസുകാരെ പരാജയപ്പെടുത്തി. യുദ്ധംമൂലം അവൎക്കു വളരെ നഷ്ടം സംഭവിച്ചു. സ്വയമേവ പോൎട്ടുഗീസുകാർ ഒരു ചെറിയ രാജ്യക്കാരായിരുന്നു. ഷാജഹാൻ ഹൂഗ്ലിയെ മർദ്ദിക്കയാൽ അവർ തളൎന്നുപോയി. മറാട്ടികൾ അവരെ കൊള്ളചെയ്തു. സത്യം, നന്ദി, ശൌൎയ്യം, ക്ഷമ ഇവയാൽ ഇൻഡ്യയിൽ സ്ഥാനങ്ങൾ ഉറപ്പിച്ച പോൎട്ടുഗീസുകാൎക്കു ആവക ഗുണങ്ങളുടെ കുറവുമൂലം ഇൻഡ്യ നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഗോവ, ഡാമൻ, ഡ്യൂ എന്ന ചില സ്ഥലങ്ങൾമാത്രം അവരുടെ വകയായി ഇപ്പോൾ അവശേഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.

൨. ഡച്ച് ഈസ്റ്റിൻഡ്യാക്കമ്പനി.

ആദ്യം ഐക്യമായി കച്ചവടത്തിൽ പ്രവൎത്തിച്ചിരുന്നെങ്കിലും പോൎട്ടുഗീസുകാരുടെ പക്കൽനിന്നും ഇൻഡ്യൻവാണിജ്യം ഡച്ചുകാരുടെയും ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെയും കയ്യിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ അവർ അന്യോന്യം മത്സരം തുടങ്ങി. ഡച്ചുകാരുടെ കച്ചവടത്തെപ്പററിയും കുറഞ്ഞൊന്നു പറയുന്നതു തൽസംബന്ധമായ അറിവിന്റെ മുഴപ്പിന് അത്യന്താപേക്ഷിതംതന്നെ.

പതിനാറാംശതാബ്ദത്തിന്റെ ഒടുവിൽ ആഫ്രിക്കയുടെ തെക്കേകോടി ചുററി ഇവർ ഇൻഡ്യൻമഹാസമുദ്രത്തിൽ കടന്നു. 1602-ൽ "യൂണിവേഴ്സൽ ഈസ്റ്റിൻഡ്യൻകമ്പനി" എന്നൊരു വാണിജ്യസംഘം ഹാളണ്ടിലുണ്ടായി. കമ്പനിക്കു വലിയ മൂലധനം ലഭിച്ചു.

ഏകാൎത്ഥത്തിനുവേണ്ടി പ്രവൎത്തിക്കുന്നവൎക്കു തമ്മിൽ മത്സരവും, വൈരവും, വഴക്കും ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളതു ന്യായസിദ്ധമാകുന്നു. ഡച്ചുകാരുടെ കച്ചവടത്തിലുള്ള അഭിവൃദ്ധി ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ആദായത്തെ സാരതരമായി ബാധിച്ചു. അവരുടെ സ്വരച്ചേൎച്ചയില്ലായ്മ ആണ്ടുതോറും തഴച്ചുകൊഴുത്തു്, ചില ചില്ലറ അവകാശസ്ഥാപനകളായി പുഷ്പിച്ച്, 1623-ൽ 'അംബോയനക്കൊല' എന്ന രൂപത്തിൽ ഫലം കാട്ടി. ഡച്ചുകാർ കാപ്ററൻററവ്വർസണ്ണിനേയും കുറെ അനുയായികളേയും അന്യായമായി കൊന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് ഈസ്റ്റിൻഡ്യാക്കമ്പനിയുടെ ഡയറക്ടറന്മാർ ഈ വൎത്തമാനം ഭയങ്കരരൂപത്തിൽ പത്രികയടിച്ചു ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പരസ്യംചെയ്തു. ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കു ഡച്ചുകാരോടുള്ള വാണിജ്യവൈരം ദൃഢമായി. ഡച്ചുകാരുടെ മത്സരം കൂടിക്കൂടി വന്നതിനാൽ 1629-ൽ ഇംഗ്ലീഷുകമ്പനിക്കു 300000 പവൻ നഷ്ടം ഭവിച്ചു. ' ഡച്ചുകാർ കമ്പനിയെ കിഴക്കേ ആൎക്കിപ്പെലഗോയിൽനിന്നും ഓടിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഗവൎമ്മെണ്ടിന്തന്നെയും ഹാളണ്ടിനെ അമൎത്താനമെന്ന ഉദ്ദേശ ജനിച്ചു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഫ്രാൻസും ബെൽജിയവുംകൂടി സഖ്യം ചെയ്തു ഹാളണ്ടിനെ അമൎത്താൻ നിശ്ചയിച്ചു. ആത്മരക്ഷയും ആത്മസ്വാതന്ത്ര്യവും സൎവ്വോപരി ശ്രേഷ്ഠമായിക്കരുതി, ഹാളണ്ട് അതിൽ ജാഗരൂകരാകയും കിഴക്കൻസ്ഥലങ്ങളെ വിഗണിക്കയും ചെയ്തു. ഈ സുവൎണ്ണാവസരം പാഴാക്കാതെ ഇംഗ്ലണ്ടു കടൽയുദ്ധങ്ങളിൽ ഹാളണ്ടിനെ ജയിച്ച് പൌരസ്ത്യവാണിജ്യത്തിന്റെ അഭ്യുദയം നേടി.

മൊളുക്കാദ്വീപിലെ അംബോയിന, മലാക്ക, (സിലോൺ) ജാഫ്ന, മലബാർതീരങ്ങൾ, മസൂലിപട്ടണം, നാഗപട്ടണം, ട്രാൻ

കാസിംബാർ, ഹൂഗ്ലി, പാററ്ന, ഡാക്ക, മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ ഡച്ചു കാൎക്ക് അധീനങ്ങളായിരുന്നു.

ഡച്ചുകാരുടെ ക്ഷയം.

ഡച്ചുകാരുടെ ഈസ്റ്റിൻഡ്യാക്കമ്പെനി അവരുടെ ഗവൎമ്മെൻറിന്റെ അധീനത്തിൽപെട്ട് അസ്വതന്ത്രമായി. കിഴക്കൻപ്രദേശങ്ങളിൽ അവർ അമിതവും അനാവശ്യവുമായ കലഹങ്ങളിൽ ഏൎപ്പെട്ടു് വിഷമഘട്ടങ്ങളെ സ്വയം വരിച്ചു. അവസരംകണ്ടു സാമ്രാജ്യശക്തി സ്ഥാപിക്കുവാൻ അവൎക്കു പരിതഃസ്ഥിതികൾ അനുകൂലിച്ചില്ല. വാണിജ്യമത്സരംമൂലം ആദികാലങ്ങളിൽ ഇംഗ്ലണ്ടുമായി യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. അനന്തരം ഹാളണ്ടിനെ ഒന്നായി വിഴുങ്ങാൻ തുടങ്ങിയ ഫ്രാൻസിന്റെ വായിൽനിന്നും രക്ഷപെടാൻ സമരയത്നം തന്നെ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതായി വന്നുകൂടി. ഏതായാലും വീട്ടിലും വെളിയിലും ദുസ്സഹമായ നഷ്ടം ഭവിച്ചു് ഡച്ചുകാർ പടിഞ്ഞാറുതന്നെ അടങ്ങിയൊതുങ്ങിയിരുന്നു.

പൌരസ്ത്യവാണിജ്യത്തിന്റെ അതിലാഭമുദ്ദേശിച്ചു പോൎത്തുഗീസുകാരെ നശിപ്പിക്കയും ഫ്രഞ്ചുകാൎക്കു വേണ്ട വിഷമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കയും ചെയ്ത ഡച്ചുകാർ തൽസംബന്ധമായ വിപത്തുകളിൽപെട്ടു സ്വയം ക്ഷയിച്ചു. മനഃപൂൎവ്വമായി അവൎക്കു് ഇംഗ്ലീഷുകാരെ സഹായിക്കണമെന്ന ആശ നിശ്ചയമായും ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിലും അവരുടെ കൎമ്മങ്ങളും കൎമ്മഫലങ്ങളും ദൈവയോഗത്താൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ വാണിജ്യാഭിവൃദ്ധിക്കും സാമ്രാജ്യസ്ഥാപനയ്ക്കും അനുകൂലമായി.

൩. ഫ്റഞ്ച് ഈസ്റ്റിൻഡ്യാക്കമ്പെനി.

പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ ഉണ്ടായ കച്ചവടത്തിന്റെ ഇളക്കത്തിൽ ഫ്റാൻസും ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടു. 1604 മുതൽ ഫ്റഞ്ചുകമ്പനികൾ സ്ഥാപിക്കയും കച്ചവടക്കപ്പലുകളെ വ്യാപാരകേന്ദ്രങ്ങളിൽ അയയ്ക്കയും ചെയ്തുതുടങ്ങി. 1664-ൽ കോൾബെട്ടാണ് ലൂയിസ് പതിന്നാലാമനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു് ഫ്റാൻസിന്റെ വാണിജ്യം അഭിവൃദ്ധമാക്കാൻ യത്നിച്ചതു്. ആദ്യകാലത്തു് ഒരു പൌരസ്ത്യസാമ്രാജ്യംസ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ശോഭനമായ സൎവ്വവിജയങ്ങളും ഫ്റാൻസിനു ലഭിച്ചു. 1667-ൽ കാറൺ എന്ന ആളെ ഫ്റഞ്ചുകമ്പനിയുടെ ഡയറക്ടർജനറാലായി ഇൻഡ്യയിൽ അയച്ചു. സൂററ്റിലും മസൂലിപട്ടണത്തിലും അദ്ദേഹം വ്യാപാരശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചു. കാറൺ ഡച്ചുകാരുടെയും പോൎത്തുഗീസുകാരുടെയും സ്ഥലങ്ങളിൽ ചിലവ

കൈവശപ്പെടുത്തി. 1674-ൽ ചന്ദ്രനഗരത്തിൽ ഫ്റഞ്ചുകാർ കച്ചവടമാരംഭിച്ചു. 1683-ൽ ഗവർണ്ണർ മാർട്ടിനാൽ പാണ്ടിച്ചേരി സ്ഥാപിതമായി. ഏ—ഡി 1706-ഓടുകൂടെ പാണ്ടിച്ചേരിയുടെ പര്യന്തപ്രദേശങ്ങൾ പലതും മാർട്ടിൻ സ്വാധീനമാക്കി.

ലീനിയർഎന്ന അടുത്ത ഫ്റഞ്ചുഗവർണ്ണരുടെകാലത്തു സൂററിലെ വാണിജ്യത്തിൽ വലിയ നഷ്ടം സംഭവിച്ചു. ലീനിയർ ഫ്റാൻസിൽനിന്നും പണംവരുത്തി സൂററിന്റെ മോശസ്ഥിതിയെ പരിഹരിച്ചു. മാഹിഎന്നദേശം 1725-ൽ കമ്പനിക്കുകിട്ടി. 1741 ആയപ്പോഴേയ്ക്കും കർണ്ണാട്ടിക്കിൽ ഫ്റഞ്ചുകാൎക്കു നിലയും വിലയും സിദ്ധിച്ചു. ഇതിനുകാരണം അക്കാലത്തെ ഗവർണ്ണരായിരുന്ന ഡ്യൂമസ്സിന്റെനയം ഒന്നുമാത്രമാണ്. ആർക്കാട്ടുനവാബിനെ ബോൺസ് ലെ പിടിപ്പിച്ചകാലത്തു നവാബിനു പോണ്ടിച്ചേരിയിൽ അഭയംനല്കിയതു ഡ്യൂമസ്സായിരുന്നു. നവാബിന്റെ പ്രതിപുരുഷനായി നിയമിച്ചിരുന്ന നൈസാം ഫ്റഞ്ചുഗവർണ്ണൎക്കു പലസ്ഥാനമാനങ്ങൾകൊടുത്തു. ഇൻഡ്യയിൽ ഫ്റഞ്ചുസാമ്രാജ്യംസ്ഥാപിക്കാൻ ഭഗീരഥപ്രയത്നംചെയ്തതു് ഗവർണ്ണർ ഡ്യൂപ്ലെ ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം 1741-മുതൽ 1754-വരെ ഗവർണ്ണരുദ്യോഗം ഭരിച്ചു. ഭരണകാലം മുഴവൻ ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായുള്ള ഘോരസമരം വൎദ്ധിച്ചിരുന്നു.

ർ. ഇംഗ്ലീഷ് ഈസ്റ്റ് ഇൻഡ്യാക്കമ്പനി.

1588-ൽ സ്പെയിൻകാരുടെ കപ്പൽസൈന്യത്തിനു തോൽവി പററിയതോടെ ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കും ഡച്ചുകാൎക്കും ഗുഡ് ഹോപ്പുകോടിചുററി കിഴക്കൻപ്രദേശവുമായി വ്യാപാരംചെയ്യാനുള്ള വാണിജ്യമാർഗ്ഗം തുറന്നുകിട്ടി. എങ്കിലും ഇംഗ്ലീഷുകാർ സംഘങ്ങളായിചേന്നു ഇൻഡ്യയിൽകച്ചവടത്തിനെത്തിയിരുന്നില്ല. ക്രമേണ ഇൻഡ്യയുടെ സമ്പൽസമൃദ്ധി ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെകണ്ണുപെടത്തിലുംഎത്തി. 1579ൽ തോമസ് സ്റ്റീവൻസൻഎന്ന ആളാണ് ഇംഗ്ലീഷുകാരിൽ ആദ്യം ഇൻഡ്യയിൽവന്നതു്. അയാൾ ഇൻഡ്യയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടു ഇവിടത്തെ ഫലസമൃദ്ധിയേയും പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ കച്ചവടത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയേയുംപററി പല കത്തുകളും തന്റെ അച്ഛനയച്ചു. ഈ കത്തുകൾ പല ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കും ഇൻഡ്യയേപ്പററിയുള്ള പൂർണ്ണവിവരങ്ങൾ നൽകി. 1583-ൽ മൂന്നു ഇംഗ്ലീഷുകച്ചവടക്കാർ കരമാർഗ്ഗം ഇൻഡ്യയിൽ വന്നു. അവരും ഇൻഡ്യയെപ്പററിയുള്ള പലപ്രത്യക്ഷാനുഭവങ്ങളും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചു. ഡ്രേക്കെന്ന കടൽക്കൊള്ളക്കാരൻ 1587-ൽ ഗോവായിൽനിന്നുവരുന്ന പോർട്ടുഗീ

സുകാരുടെ ഒരു കപ്പൽ പിടിച്ചെടുത്തു. അതിൽ 108049-പവൻ വിലയ്ക്കുള്ള കിഴക്കൻസാമാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഏറെത്താമസിയാതെ ആക്രമിച്ചെടുത്ത മറൊരുകപ്പലിൽ രത്നം, സുഗന്ധദ്രവ്യം, പട്ട്, പഞ്ഞി, മുതലായി 150000-പവൻ വിലയ്ക്കുള്ള ചരക്കുകിട്ടി.

കുരുമുളകുമുതലായ സാമാനങ്ങൾ ഡച്ചുകാർമുതലായവരുടെ പക്കൽനിന്നുമാണ് ഇംഗ്ലീഷുകാർ വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവന്നത്. മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ പൌരസ്ത്യദേശങ്ങളുമായി നേരിട്ടു കച്ചവടംനടത്തുന്നപക്ഷം അത്ര വളരെ ആദായകരമായിരിക്കുമെന്ന് ഇംഗ്ലീഷുകച്ചവടക്കാർ നിശ്ചയിച്ചു. ഇപ്രകാരം ധനകാംക്ഷയും ലാഭൈശ്വര്യവും മാത്രമാണ് ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ ഇൻഡ്യയുമായുള്ള സംബന്ധത്തിന്റെ പ്രേരകങ്ങളായിത്തീർന്നത്. 1591-ൽ മൂന്നു കപ്പൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നും ഇൻഡ്യയിലേക്കു തിരിച്ചു. പല അപകടങ്ങളുംകടന്ന് അതിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ തിരികെവന്നു. 1596-ൽ പുറപ്പെട്ട കപ്പലുകളുടെകഥ പിന്നീട് ഇന്നുവരെ കേട്ടിട്ടില്ല. 1599-ൽ ഡച്ചുകച്ചവടക്കാർ കുരുമുളകിന്റെ വില റാത്തൽഒന്നുക്ക് മൂന്നുഷില്ലിംഗിൽനിന്നും എട്ടുഷില്ലിങ്ങായിക്കൂട്ടി. ലണ്ടനിലെ ലാർഡ് മേയർപട്ടണത്തിലെ വലിയ കച്ചവടക്കാരെയുംമറ്റുംവരുത്തി ആലോചിച്ചു. തൽഫലമായി അഭിവൃദ്ധിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു കിഴക്കൻപ്രദേശങ്ങളുമായി നേരിട്ടു കച്ചവടം നടത്തുവാൻ അവർ നിശ്ചയിച്ചു.

1600-മാണ്ടു ഡിസമ്പർമാസം 31-ാംതിയതി ഗവർണ്ണരും കിഴക്കേ ഇൻഡ്യയുമായി കച്ചവടംചെയ്യുന്ന ലണ്ടൻകച്ചവടക്കാരും എന്നപേരിൽ ഈസ്റ്റിൻഡ്യാകമ്പനിക്കു രാജസ്ഥാനത്തുനിന്നും അനുവാദം കിട്ടി. 30000-പവൻവിലക്കുള്ള തങ്കക്കട്ടികൾ കയറ്റുമതിചെയ്യാവുന്നതും അതുവാണിജ്യയാത്രയ്ക്കുശേഷം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ തിരികെ ഇറക്കുമതിചെയ്യേണ്ടതുമായിരുന്നു. 1601-ഏപ്രിൽ 2-ാംതിയതി നാലു കപ്പലുകൾ ഇൻഡ്യയിലേക്കു തിരിച്ചു. ഇവയിൽ എല്ലാംകൂടി 28742 പവൻ വിലവരുന്ന തങ്കക്കട്ടിയും വെള്ളിക്കട്ടിയും 6860-പവൻ വിലവരുന്ന മറ്റു ചില്ലറ ഇംഗ്ലീഷുസാമാനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. 1603-ൽകുരുമുളകുമുതലായ ധാരാളം ചരക്കുകളുംകൊണ്ടു കപ്പൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തി. ഈ യാത്ര കമ്പനിയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കതന്നെചെയ്തു. രണ്ടാമത്തെ 1604-ൽഉണ്ടായ വാണിജ്യയാത്രയ്ക്കു കമ്പനിയുടെ സംഭാവന 60450-പവനായിരുന്നു. കച്ചവടത്തിന്നു വലുതായ സൌകര്യമൊന്നും കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും കണക്കു തിട്ടപ്പെടുത്തിയതിൽ രണ്ടുയാത്രയിലുംകൂടെ കമ്പനി മുടക്കിയ മുതലിന് 95-ശതമാനം ലാഭമുണ്ടെന്നു കണ്ടു. കച്ചവടം അഭിവൃദ്ധമായി 1609 ൽ

ജെയിംസ് ഒന്നാമൻ കമ്പനിക്കു കച്ചവടംചെയ്യാനുള്ള അധികാരത്തിനുപുറമെ ഭൂസ്വത്തുടമയ്ക്കും കൈമാററത്തിനുംകൂടെ അധികാരം കൊടുത്തു. വാണിജ്യാവകാശം കമ്പനിക്കു സ്ഥിരമായി. ആറാമത്തെ വാണിജ്യയാത്രയ്ക്കു പിരിഞ്ഞതുമുതൽ 82000-പവനായിരുന്നു. ഇക്കാലത്തു ഇംഗ്ലീഷുകാർ സൂറററിൽ ഒരു കച്ചവടശാലയുണ്ടാക്കി.

ഇക്കാലത്തു പോർട്ടുഗീസുകാർ നശിച്ചുവന്നു. എങ്കിലും ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കു ഡച്ചുകാരുമായി മത്സരിക്കേണ്ടതായുണ്ടായിരുന്നു. ഡച്ചുകാരുടെമത്സരംനിമിത്തം 1628-നു 29-നു ഈസ്റ്റു് കമ്പനിക്കു് 300000-പവനോളം നഷ്ടം വന്നു. മുൻപു് 60-പവൻവിലയുള്ള ഷെയർ 130-ആയികൊടുത്തിരുന്നു. എന്നാൽ ഇക്കാലത്തു നൂറു പവൻവിലയുള്ള ഷെയറിനു കച്ചവടമാന്ദ്യത്താൽ 80-പവനായി കുറഞ്ഞു. 1635-ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നുതന്നെ മറെറാരുകമ്പനിയും ആരംഭിച്ചുമത്സരംതുടങ്ങി.

163?-ൽ മസൂലിപട്ടണത്തിൽ കമ്പനിയുടെവക ഒരു വ്യാപാരശാലയുണ്ടാക്കി. മസൂലിപട്ടണത്തിലെ കാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സംഘത്തിലെ ഒരംഗമായ ഫ്രാൻസിസ്ഡെ സെൻറുതോമെ എന്ന സ്ഥലം സന്ദർശിക്കയും അവിടെ 1640-ൽ ഒരു വാണിജ്യശാല സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്തു. ഇപ്പോഴത്തെ മദ്രാസ്നഗരം അതു പുഷ്ടിപ്പെട്ടതാകുന്നു. ബാട്ടൻ എന്ന ഇംഗ്ലീഷുവൈദ്യൻ ഷാജഹാൻെറ മകളെ തീപൊള്ളിയപ്പോൾ ചികിത്സിച്ചു ഭേദമാക്കി. ഗെബ്രിയൽബാട്ടൻെറ അഭ്യർത്ഥനയോടുകൂടി സംതൃപ്തനായ ചക്രവർത്തി 1636-ൽ ഹൂഗ്ലി എന്ന സ്ഥലം ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കു കച്ചവടംചെയ്യാൻ വിട്ടുകൊടുത്തു. ഈ സ്ഥലം കിഴക്കെ സമുദ്രതീരത്തു കമ്പനിക്കുള്ള ഉറച്ച കേന്ദ്രമായിത്തീർന്നു. ബാംബെ, ചാറൽസു രണ്ടാമനു പോർട്ടുഗലിൽനിന്നും സ്ത്രീധനമായി ലഭിച്ചിരുന്നു. 1669-ൽ ആ സ്ഥലം പത്തുപവൻ പാട്ടത്തിനു് രാജാവു് കമ്പനിക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു. 1685-മുതൽ ബാംബെ പശ്ചിമതീരത്തെ വലിയ വ്യാപാരകേന്ദ്രവും തുറമുഖവുമായി. കൂടാതെ നെല്ലൂർഡിസ്ട്രിക്കിടിൽ ആർമഗാൺ, 1625-ലും, തിരുവിതാംകൂറിൽ വിഴിഞ്ഞം 1644-ലും, ദെവപട്ടണം (ഫോർട്ടുസെൻറുഡേവിഡ്) 1689-ലും, കൽക്കട്ടാ 1690-ലും (1696-ഫോർട്ടുസെൻറുവില്യം) കമ്പനിയുടെ കച്ചവടത്താവളങ്ങളായി. ഈസ്റ്റിൻഡ്യാകമ്പനി ഇൻഡ്യയിൽ താവളം ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഇക്കാലത്തു അവരുടെ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഗവമ്മെൻറിൻെറ ജോലി മററു പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളുടെ കിഴക്കൻപ്രദേശങ്ങളുമായുള്ള വാണിജ്യശക്തിയെ നശിപ്പിക്കയെന്നതായിരുന്നു. ഡച്ചുകാരോടു് ഇംഗ്ലണ്ടു യുദ്ധംചെയ്തു.

1604-ാടുകൂടെ ഫ്റാൻസും പൌരസ്ത്യദേശങ്ങളിൽനിന്ന ണ്ടാകുന്ന ആദായത്തിൽ പങ്കുപററാൻ ഇറങ്ങി എങ്കിലും അക്കാലത്തു അഭിവൃദ്ധിയിലിരുന്ന ഡച്ചുകാരുടെ വാണിജ്യത്തെ ക്ഷയിപ്പിക്കുന്ന നയംതന്നെ ഇംഗ്ലണ്ടു കൈക്കൊണ്ടു. 1665-ൽ ഇംഗ്ലണ്ടും ഹാളണ്ടും തമ്മിൽ പോരിന്ന വിളിക്കയും ചെയ്തു. സന്ധി ഉണ്ടായി. ഹാളണ്ടിന്റെ ശക്തി ക്രമേണ കുറഞ്ഞുതുടങ്ങി. പൌരസ്ത്യവാണിജ്യത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിന്ന ഹാളണ്ടിനെ പേടിക്കേണ്ട കാൎയ്യമില്ലെന്ന വന്നു. എന്നാൽ ഫ്റാൻസ് മുന്നോട്ടു കടന്നുതുടങ്ങി. എങ്കിലും പോർട്ടുഗീസുകാരും ഡച്ചുകാരും നശിച്ചിരിക്കെ സമുദ്രാധിപത്യം ഉണ്ടായിരുന്ന ഇംഗ്ലണ്ടിനോടു കച്ചവടകാൎയ്യത്തിൽ മല്ലിടുവാനും, പൌരസ്ത്യസാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുവാനും ഫ്റാൻസിന്ന സൌകൎയ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഫ്റാൻസിന്റെ ശ്രമങ്ങൾ വിഫലങ്ങളായ ചരിത്രസംഭവങ്ങളായി പരിണമിച്ചു.

ഇക്കാലത്തു ഇംഗ്ലീഷുകമ്പനികൾ ഒന്നിലധികമുണ്ടായി. വ്യാപാരം നടത്തിവന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇവർ പരസ്പരം കലഹിക്കയാൽ അറംഗസീബ്ബ് ഇവരോടു മുഷിഞ്ഞു. ഭിന്നിപ്പു നാശഹേതുകമെന്ന മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് ഗൊഡോൾഫിന്റെ പരിശ്രമംമൂലം 1702-ൽ കമ്പനികൾ രണ്ടുംകൂടി ഒന്നാക്കി. അതിന്ന് "പൌരസ്ത്യദേശവുമായി വ്യാപാരംചെയ്യുന്ന യോജിച്ച വണിക്സംഘം" എന്ന നാമധേയവും സിദ്ധിച്ചു. സമ്പൽസമൃദ്ധിമൂലം ബഹുമാനപ്പെട്ട ഈസ്റ്റിൻഡ്യാകമ്പനിയെന്നും ഇതിന്ന പേരുണ്ടു. ഈ കമ്പനി 1708-നുശേഷം പ്രശസ്തമായ രീതിയിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുവരികയും ഇൻഡ്യയിൽ ഒരു സാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിച്ച് ശിപ്പായിലഹള ഉണ്ടായതുവരെ ഇൻഡ്യയെ ഭരിക്കയും ചെയ്തു. ലഹളയ്ക്കുശേഷം ഇൻഡ്യ കമ്പനിക്കാരുടെ കയ്യിൽനിന്നും ചക്രവൎത്തിയുടെ കയ്യിൽ വീണ് അങ്ങിനെ പാർലമെന്റിന്റെ അധികാരത്തിൽ കിടപ്പായി.

അദ്ധ്യായം ൪.

ഫ്റഞ്ചുസാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിക്കാനുള്ള ശ്രമവും ആംഗ്ലോഫ്റഞ്ചുയുദ്ധവും.

വിദേശിയാക്രമണങ്ങൾകൊണ്ടും, ആഭ്യന്തരകലഹങ്ങൾകൊണ്ടും, അങ്ങുമിങ്ങും സാമ്രാജ്യങ്ങൾ ഉയരുമ്പോളുള്ള ഉളുകിമറിച്ചിൽ മൂലവും, അപ്പൊഴപ്പോൾ ഉണ്ടാകാറുള്ള ഭയങ്കരമായ അരാജകത്വം കാരണമായും ഇൻഡ്യ അല്പമൊന്നു ഭ്രമിച്ചു സന്തപ്തയായിരിക്കുന്ന കാലത്താണ് ഇംഗ്ലീഷുകാർ തുടങ്ങിയ കച്ചവടക്കാർ അവളുടെ അകവും പുറവും സ്ഥിതിഗതികളും പരിശോധിച്ചുകൊണ്ട് തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ താവളങ്ങൾ ഉറപ്പിച്ചത്. ഇൻഡ്യയുടെ ഉള്ളിൽ അങ്ങുമിങ്ങും ദോഷഭാഷമതാദർശാദികളാൽ പരിച്ഛിന്നരായി പററിക്കൊണ്ട് അവളെ ആധുനികലോകത്തിലേക്ക ഒരൊററ വ്യക്തിയായി ഇറക്കിവിടുവാൻ ആക്കും സാധിക്കമായിരുന്നില്ല. പല ദുർഘടങ്ങളായ കാരണങ്ങളാലും അഖിലഭാരതരാഷ്ട്രീയബോധത്തിന്റെ നിഴൽപോലും അക്കാലത്തു വീശുവാൻ വഴിയുണ്ടായിരുന്നോ എന്നു സംശയം. ലോകാനുസൃതമായ മേൽഗതി ഇൻഡ്യയ്ക്കു വിധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു് ഇൻഡ്യയുടെ വ്യക്തിത്വംകൊണ്ടുമാത്രമാണ്. ഇൻഡ്യ എന്ന ഒരു സാമ്രാജ്യവ്യക്തി ഉണ്ടാകുന്നതും ദൃഢമായിത്തീരുന്നതും മററൊരു കൂട്ടരുടെ 'അടക്കിഭരണ'ത്തിൻകീഴിലേ കഴിയൂ എന്നു വന്നതും ദൈവയോഗംകൊണ്ടുതന്നെ. കാലം കാൎയ്യം നടത്തുന്നു. കാലം പല വ്യത്യാസങ്ങളും വരുത്തിക്കൂട്ടുന്നു. കാലത്താൽ സംഗതികളുടെ ആകൃതിപ്രകൃതികൾ മാറിമാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിനു ഇൻഡ്യയോടുള്ള ബന്ധം ദൃഢമാക്കേണ്ടിവന്നതും പരിപാലിക്കേണ്ടിവന്നതും അവൾക്ക ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കച്ചവടലാഭംമൂലമാണെന്നുള്ള വസ്തുത ചരിത്രത്തിന്റെ ദേഹത്തിൽ മുഴച്ചുനില്ക്കുന്ന നഗ്നമായ അംഗമാണ്. വേഴ്ച്ചയുടെ സ്വഭാവം ഒടുവിൽ ഭരണീയരും ഭരണകർത്താക്കളുമെന്ന നിലയിലായിത്തീരുകയാൽ ഭരിക്കേണ്ടതു് ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ ധൎമ്മമായിത്തീൎന്നുവെന്നേ ഉള്ളൂ. ആദ്യം ഇൻഡ്യയിൽ വന്ന പാശ്ചാത്യവർഗ്ഗക്കാരെല്ലാം ലാഭമുണ്ടാക്കുന്നതിനു സമാധാനപരമായ കച്ചവടത്തേ കാംക്ഷിക്കമാത്രം ചെയ്തു എന്നുള്ളതു വെളിച്ചത്തുതന്നെ ഇരിക്കുന്ന ഒരു പരമാൎത്ഥമാകുന്നു. ആഭ്യന്തരകാൎയ്യങ്ങളിൽ ഇടപെടാതിരിക്ക എന്ന നയംതന്നെയായിരുന്നു ഇംഗ്ലീഷു ഈസ്റ്റിൻഡ്യാ കമ്പനി ആദ്യം അംഗീകരിച്ചിരുന്നതു്. ഉദാഹരണമായി സർ

താമസ്റോ അദ്ദേഹത്തിൻെറ നാട്ടുകാരെ ഉപദേശിച്ചത് ഇപ്രകാരമാണ്. "ഇതൊരു നിയമമായി അംഗീകരിക്കപ്പെടട്ടെ; എന്തെന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ലാഭം വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു കടലിലും, ശാന്തമായ വ്യാപാരത്തിലും നേടണം. പട്ടാളങ്ങളും കരയുദ്ധവും ഇൻഡ്യയിൽ ചെയ്യുന്നത് അബദ്ധം എന്നുള്ളതു നിസ്തൎക്കംതന്നെ".

ആകയാൽ കുറേനാളത്തേക്കു ഡച്ചുകാരും ഫ്രഞ്ചുകാരും ഇംഗ്ലീഷുകാരും കച്ചവടക്കാൎയ്യം ഒന്നുമാത്രംഗൌനിച്ചുകൊണ്ട് ഇൻഡ്യയിൽ താമസിച്ചു. കമ്പനികളിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അല്പശമ്പളക്കാരായ കച്ചവടക്കാരായിരുന്നു. ഒരു ഇംഗ്ലീഷുപണ്ടകശാലയിലെ മേൽനോട്ടക്കാരന് ആണ്ടിൽ 500 പവനും, പ്രധാനവണിക്കിനു 40 പവനും, മററുള്ളവൎക്കു 20-ം 10-ംവീതം പവനും മാത്രമേ ശമ്പളമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു.

ഡച്ചുകാരുടെ അന്തൎദ്ധാനത്തിനുശേഷം ഫ്റഞ്ചുകാരും ഇംഗ്ലീഷുകാരും ഇൻഡ്യയിൽ ശേഷിച്ചു. ഫ്റഞ്ചുവ്യാപാരങ്ങളുടെ മേലാളായി മി. മാർട്ടിൻ ഇൻഡ്യയിൽ ഇരുന്നയിടത്തോളംകാലം അവരുടെ കമ്പനി കച്ചവടത്തിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ട് ഇൻഡ്യയിലെ രാജാക്കന്മാരുടെ മിത്രമായിക്കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ പിന്നിട്ടുവന്ന ഡ്യൂമാസ് എന്ന ഫ്റഞ്ചുഗവൎണ്ണരുടെ കാലത്തു ഈ നയം ഭേദപ്പെട്ടു. ഡ്യൂമാസ് സ്വാൎത്ഥലാഭത്തിന് ഒരു രാജാവുമായി വിരോധിച്ചു മറെറാരു രാജാവിൻെറ പക്ഷംപിടിച്ചു. 1742-ൽ ഈ നയത്തെ സ്പഷ്ടമായി അംഗീകരിച്ച ഡ്യൂപ്ലേ ഗവൎണ്ണരായി ഫ്റഞ്ചുകാരുടെ പ്രധാന കേന്ദ്രത്തിൽ എത്തി.

ഫ്റഞ്ചുകാരുടെയും ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെയും മത്സരം.

(1742 — 1761)

ആംഗ്ലോ ഫ്റഞ്ചുശണ്ഠ മുഴുവൻ 21 കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ കൎണ്ണാട്ടിക്കിൽ നടന്ന മൂന്നു യുദ്ധങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പോണ്ടിച്ചേരിയിലെ പുതിയ ഗവൎണ്ണരായ ഡ്യൂപ്ലേ ചന്ദ്രനഗരത്തിലെ ഗവൎണ്ണരായും ഇരുന്നിട്ടുണ്ട്. അയാളുടെ പ്രയത്നംകൊണ്ടു ചന്ദ്രനഗരം ഫ്റഞ്ചുകാരുടെ ഒരു നല്ല വാണിജ്യരംഗമായിത്തീൎന്നു. പോണ്ടിച്ചേരിയിൽ എത്തിയതിൻെറ ശേഷം ഡ്യൂപ്ലേ നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുമായി ഇടപെട്ടുതുടങ്ങി.

ഇക്കാലത്തു യൂറോപ്പിൽ ഫ്റാൻസും ഇംഗ്ലണ്ടും തമ്മിൽ യുദ്ധം ആരംഭിച്ചു. ഈ സമരം ഇൻഡ്യയിൽ കച്ചവടംചെയ്തുകൊ

ണ്ടിരുന്ന ഫ്റഞ്ചുകാരുടെയും ഇംഗ്ലിഷുകാരുടെയും ഇടയിലും സംക്രമിച്ചു. മദ്രാസിൽ ഉള്ള ഇംഗ്ലീഷുകാർ പോണ്ടിച്ചേരിയെ ആക്രമിച്ചു. ഫ്റഞ്ചുകാർ ഈ ആക്രമണത്തെ തടഞ്ഞു എന്നു മാത്രമല്ല, ഡ്യൂപ്ലേ പകരം മദ്രാസ്സിനെ ആക്രമിച്ചു പിടിച്ചടക്കി. ഇത്രയും കാലം കർണ്ണാട്ടിക്കിൽ പരസ്പരകലഹം കൂടാതെ ഇവർ കച്ചവടം നടത്തിവരികയായിരുന്നു. മദ്രാസ് വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നു കർണ്ണാട്ടിക്കിലെ നവാബ് ഫ്റഞ്ചുകാരോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. തന്റെ ആജ്ഞയെ ബലപ്പെടുത്താൻ അദ്ദേഹം ഒരു സൈന്യത്തെ ഫ്റഞ്ചുകാരുടെ നേക്കയച്ചു. സെന്റ തോമിലെ യുദ്ധത്തിൽ ഒരു ചെറിയ ഫ്റഞ്ചു പട്ടാളം അഡയാർനദികടന്നു നവാബിന്റെ സേനയോടെതിർത്തു. നവാബിന്റെ വമ്പിച്ചസേന നിശ്ശേഷം തോറ്റോടി; ഈ സംഭവം യൂറോപ്യൻ പട്ടാളം നാട്ടുപട്ടാളത്തെക്കാൾ യുദ്ധനൈപുണ്യമുള്ളതാണെന്ന സംഗതി പ്രത്യക്ഷമാക്കി. നാട്ടുരാജാക്കന്മാർ അന്നുമുതൽ യൂറോപ്യന്മാരെ കുറേശ്ശ വകവച്ചുതുടങ്ങി.

മാറെ മനസ്സിലായ സൈന്യശക്തിയെ നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ നേരെ പ്രയോഗിച്ച് കമ്പനിയുടെ സുഹൃത്തുക്കളെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്താമെങ്കിൽ ഇൻഡ്യയിൽ ഫ്രഞ്ചു സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ വേരുകൾ അചിരേണ ഇറക്കിക്കൊള്ളാമെന്ന് ഡ്യൂപ്ലേ മനസ്സിലാക്കി. 1749-ൽ ഹൈദരാബാദിന്റെ സ്ഥാപകനായ നൈസാം മരിച്ചപ്പോൾ ഈ കൌശലം പ്രയോഗിക്കുന്നുള്ള അവസരം കിട്ടി. നൈസാം മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് നാസിർജങ്ഗ് എന്ന മകനെ അവഗണിച്ച് മസഫർജങ്ഗ് എന്ന പൌത്രനെയാണ് രാജ്യാവകാശിയായി നിശ്ചയിച്ചത്. ഇക്കാലത്തു ആർക്കാട്ടിലെ നവാബ് ആനപറിഡിൻ ആയിരുന്നു. ഇയാളുടെ മുൻഗാമിയായിരുന്നതു ഡസ്റ്റ് ആലിയാണ്. ചന്ദസാഹിബ് എന്നു പറയുന്ന ഒരു മരുമകൻ ഡസ്റ്റ് ആലിക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഇയ്യാൾക്കു ആർക്കാട്ടിലെ സിംഹാസനത്തിൽ വലിയ കൊതിയും വന്നുകൂടി. എന്നാൽ ചന്ദസാഹിബ് മറാട്ടികളുടെ ബന്ധനത്തിലായിരുന്നു. എന്തായാലും ചന്ദസാഹിബ്ബും മസഫർജങ്ഗും ഫ്രഞ്ചുകാരും കൂടി സഖ്യംചെയ്തു. മസഫർജങ്ഗിനെ നൈസാമാക്കുന്നതും ചന്ദസാഹിബ്ബിനെ ആർക്കാട്ടിലെ നവാബാക്കുന്നതുമായിരുന്നു സഖ്യത്തിന്റെ സാദ്ധ്യം. ഫ്രഞ്ചുകാർ മറാട്ടികളിൽനിന്നും സാഹിബ്ബിനു സ്വാതന്ത്ര്യം വാങ്ങിക്കൊടുത്തു. മസഫർജങ്ഗു മുപ്പതിനായിരവും ചന്ദസാഹിബ്ബ് ആറായിരവും പടകൂട്ടി. ബൂസിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു ഫ്രഞ്ചുപട്ടാളം അവരോടുചേന്ന ഈ സൈന്യസംഘാതം 1749-ൽ ആർക്കാട്ടിൽനിന്നും അൻപതു മൈലോളം അകലെയുള്ള അംബർ എന്ന സ്ഥല

ത്തുവച്ചു് അന്വർഡിനോടേററു. നവാബു പടയിൽ ചത്തു. അയാളുടെ മകൻ മഹമ്മദാലി തൃച്ചിനാപ്പള്ളിക്കു് ഓടി.

ഡ്യൂപ്ലെ.

തത്സമയം നാസിർജങ്ഗു് വമ്പിച്ച ഒരു സേനയോടുകൂടി രംഗത്തിറങ്ങി. മഹമ്മദാലിയുടെ അപേക്ഷാനുസരണം ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഒരു സേന ലാറൻസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നാസിർജങ്ഗിനോടുചേൎന്നു. നാസിർജങ്ഗിന്റെ സേന പോണ്ടിച്ചേരിക്കടുത്തുവച്ചു് ഫ്രഞ്ചുകാരെയും സഹായികളെയും തോല്പിച്ചു. മസഫർ ജങ്ഗു ബന്ധനസ്ഥനായി. എന്നാൽ ഫ്രഞ്ചുകാർ രാത്രിയിൽ നടത്തിയ ഒരു കള്ളപ്പോരുനിമിത്തം നാസിർജംഗു് ആൎക്കാട്ടിൽ പോന്നു. തല്ക്കാലം അയാൾക്കു വിജയം ഉണ്ടായെങ്കിലും ഒരുവൎഷം കഴിയുന്നതിനുമുൻപു് സഹായിക്കാൻവന്ന ഡക്കാണിലെ ചില മഹമ്മദരാജാക്കന്മാർ തന്നെ പടക്കുടാരത്തിൽ വച്ചു് അയാളെ കുത്തിക്കൊന്നു. മസഫർജങ്ഗുതന്നെ തൽസംഭവത്താൽ നൈസാമായി. അയാൾ നന്ദിയോടെ പത്തുലക്ഷം രൂപാ ഫ്രഞ്ചുകാൎക്കു പ്രതിഫലം കൊടുത്തു. കൂടാതെ കൃഷ്ണാനദിമുതൽ കന്യാകുമാരിവരെയുള്ള ഇൻഡ്യാ ഉപദ്വീപിലെ ഗവൎണ്ണർ സ്ഥാനം മസഫർജങ്ഗു ഡ്യൂപ്ലേയ്ക്കു നല്കി. ഹൈദരാബാദിൽ ഫ്രഞ്ചുകാരുടെ സ്വാധീനം പുലൎത്തുവാൻ ബുസിയെ സൈന്യവുമായി അയച്ചു. വഴിക്കുവച്ചു മസഫർജങ്ഗു

ഥതനായി. ബുസി ഉടൻതന്നെ തൽപുത്രനായ സലബത്തുജങ്ങിനെ നൈസാമാക്കി ഫ്റഞ്ചുപക്ഷത്തിന് ശക്തിനല്കി.

ഇക്കാലത്തു ചന്ദസാഹിബ്ബ് ആർക്കാട്ടു സിംഹാസനത്തിൽ ഒന്നിരുന്നതിന്റെ ശേഷം ഫ്റഞ്ചുപട്ടാളത്തോടുകൂടി മഹമ്മദാലിയെ സംഹരിക്കാൻ തൃച്ചിനാപ്പിള്ളിക്കു തിരിച്ചു. എന്നാൽ തെക്കേഇന്ഡ്യയിലെ കാര്യങ്ങളിൽ മേൽനോട്ടം നോക്കിയിരുന്ന മി. സൺഡേഷ്സ്, സെൻറ് ഡേവിഡ കോട്ടയിൽ നിന്നും ഒരുകൂട്ടം ഇംഗ്ലീഷുപട്ടാളത്തെ മഹമ്മദാലിയേ സഹായിക്കാൻ തൃച്ചിനാപ്പിള്ളിക്കയച്ചു കൂടാതെ മറെറാരുസംഘത്തെ ചന്ദസാഹിബ്ബിന്റെ ഗതിനിരൂക്ഷിക്കാനായും വിട്ടു. രണ്ടാമത്തുപോയ ആംഗലസൈന്യം ഫ്റഞ്ചുകാരുമായി ഒന്നേമുട്ടിയിട്ടു തൃച്ചിനാപ്പിള്ളിയിൽ ചെന്നു ചേൎന്നു.

പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പഠിക്കുന്ന കാലത്തു ഒണ്ഡാർഹങ്ങളായ അക്രമങ്ങൾ കാട്ടിക്കൊണ്ടു തെരുവുകളിൽ നടന്ന ക്ലൈവെന്നു പേരുള്ള ഒരു ഇംഗ്ലീഷു യുവാവു വെറുതെയിരുന്നു മുഷിഞ്ഞു, അസംതൃപ്തിയോടെ ആത്മഹത്യക്കു ശ്രമിച്ചിട്ടും ഫലിക്കാതെ നിരാശനായി ഇക്കാലത്തു സെൻറ് ഡേവിഡ്സിൽ ഒരു ക്ലാർക്കജോലി നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. വെട്ടും കുത്തും ജാഗ്രതയോടെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ക്ലൈവിന് അപ്പോഴത്തേ യുദ്ധത്തിന്റെ ഇഴഞ്ഞ സമ്പ്രദായം പിടിക്കായ്കയാൽ സ്വന്തമായ ഒരു യുദ്ധരീതി മി. സൺഡേഷ്സിന്റെ മുൻപാകെ സമൎപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം അതനുവദിച്ചു. 200 ഇംഗ്ലീഷുകാരോടും 300 ശിപായികളോടും മൂന്നു ചെറിയ തോക്കുകളോടും കൂടെ ക്ലൈവു തിരിച്ചു. ശത്രുവിന്റെ വീട്ടിൽതന്നേ ബഹളമുണ്ടാക്കിയാൽ തൃച്ചിനാപ്പള്ളിയിൽ കിടക്കുന്ന ചന്ദസാഹിബ്ബും മററും ഓടിവരുമെന്നും മഹമ്മദാലിക്കു കുറച്ചാശ്വാസം കിട്ടുമെന്നും ക്ലൈവിനു നല്ല നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നു. സാഹിബ്ബിന്റെ സൈന്യം ആർക്കാട്ടിൽ എത്തി. അധികം താമസിയാതെ ക്ലൈവു് ആർക്കാട്ടുപേക്ഷിച്ചു് തൃച്ചിനാപ്പിള്ളിക്കു തിരിച്ചു. 1752-ൽ ശ്രീരംഗത്തുവച്ചു നടന്ന യുദ്ധത്തിൽ ഫ്റഞ്ചുകാരും കൂട്ടരും തോററു. ഇതു മൂന്നാമത്തെ കൎണ്ണാട്ടിക്കു യുദ്ധമായിരുന്നു. അടുത്ത വൎഷത്തിൽ ഫ്റഞ്ചുകാർ തൃച്ചിനാപ്പിള്ളി പിടിക്കുവാൻ ഒരു തവണകൂടി ചെന്നു. മേജർ ലാറൻസു് അവരെ തുരത്തി. ഇപ്രകാരം കൎണ്ണാട്ടിക്കുയുദ്ധം അവസാനിച്ചു. 1754-ൽ ഫറാൻസിന്റെ നിർബന്ധം കൊണ്ടു് ഡ്യൂപ്ലേ സൈന്യങ്ങളെയെല്ലാം പിൻവലിച്ചു. ഗവൎണ്ണർതന്നെ നാട്ടിലേക്കു പോകേണ്ടതായി വന്നു. ഡ്യൂപ്ലേയുടെ കൂടെ ഫ്റഞ്ചുസാമ്രാജ്യസ്ഥാപനയ്ക്കുള്ള അഭിലാഷവും പാശ്ചാത്യദേശത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടു.

പോണ്ടിച്ചേരിയിലെ ഗവൎണ്ണരായി കൌണ്ടലാലി എത്തിയപ്പോൾ സമരം വീണ്ടും തുടങ്ങി. സെൻറുഡേവിഡ് കോട്ട ലാലിക്കു കീഴടങ്ങി. അയാൾ മദ്രാസിന്മേൽ കൈവെച്ചു. ഈ സമയം കൎണ്ണൽ കൂട്ട് ഇന്ത്യയിൽ എത്തി. അതിൽ പിന്നെ ഫ്രഞ്ചുകാൎക്കു അനവധി പരാജയങ്ങൾ സംഭവിച്ചു. എങ്കിലും 1763-ൽ ഉണ്ടായ പാരിസ്സിലെ ഉടമ്പടിപ്രകാരം നഷ്ടപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം ഫ്രഞ്ചുകാൎക്കു തിരികെകിട്ടി. ലാലി നൈസാമിൻെറ നാട്ടിൽ പാൎത്തിരുന്ന ബുസ്സിയെ തിരികെ വിളിച്ചു. അങ്ങിനെ ഫ്രഞ്ചുസാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിക്കാനുള്ള അഭിലാഷത്തിൻെറ നിഴലും മറഞ്ഞു

ഫ്രഞ്ചുകാരുടെ നാശത്തിനുള്ള കാരണങ്ങൾ.

ഡ്യൂപ്ലേയുടെ പരിശ്രമങ്ങളെ പടിപടിയായി വൎണ്ണിച്ചു് ഫ്രഞ്ചു പരാജയഹേതുക്കൾ വളരെയൊന്നും പറയേണ്ടയാവശ്യമില്ല. പൊടുന്നനവേ ഉണ്ടായ നാശസംഭവങ്ങളെല്ലാം ഉപരിതലത്തിലുള്ള കാരണങ്ങളാണ്. അവ കൂടാതെ സ്ഥിരങ്ങളായ ചില കാരണങ്ങൾ അന്തൎഭാഗത്തുമുണ്ടു്. ഇംഗ്ലീഷു പക്ഷത്തു ക്ലൈവ്, ലാറൻസ് മുതലായ സമരചതുരന്മാരുടെ നായകത്വവും, ധനസമൃദ്ധമായ ബങ്കാൾ—ഇന്ത്യയുടെ മൎമ്മപ്രദേശം — ആംഗ്ലേയാധിപത്യത്തിലായതും മററും ഉപരിതലകാരണങ്ങൾ തന്നെ. അന്തൎഭാഗത്തിറങ്ങി നോക്കുന്നതായാൽ ഫ്രഞ്ചു കമ്പനിയുടെ നിൎദ്ധനത്വവും, ഫ്രാൻസിലെ ഗവൺമെൻറുമായി കമ്പനിക്കുണ്ടായിരുന്ന വലിയ വേഴ്ചയും അടിമത്വവും, തന്മൂലം ഭവിച്ച ചഞ്ചലമായ കുഴഞ്ഞ ഭരണവും എല്ലാം ഗുരുതരങ്ങളായ മററു കാരണങ്ങളാകുന്നു. ഡ്യൂപ്ലേ, ബുസി, ലാലി, എന്നീ ഫ്രഞ്ചുനേതാക്കന്മാരിൽ സാധാരണ ആരോപിക്കാറുള്ള പ്രകൃതദൂഷ്യങ്ങൾ ഇല്ലാതെ ഇരുന്നുവെങ്കിലും അവർ വരുത്തികൂട്ടിയെന്നു പറയുന്ന നയദോഷങ്ങൾ സംഭവിക്കാതെ പോയെങ്കിലും, ഇംഗ്ലീഷുകാരോടു ജയിച്ചുനില്ക്കാൻ ഫ്രഞ്ചുകാൎക്കു കഴിയുമായിരുന്നില്ല. ഫ്രഞ്ചുകാരുടെ പരാജയത്തിൻെറ സ്ഥായിയായ കാരണം വ്യാപാരത്തെയും കുടിയേറിപ്പാൎപ്പിനേയും ബലികഴിച്ചിട്ടു് അവർ യൂറോപ്പിൽ സമരനയം തുടൎന്നതാണു്. ഫ്രാൻസിൻെറ കപ്പൽപടയുടെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചപ്പോൾ അവൎക്കു സ്വന്തമായി അങ്ങുമിങ്ങുമുണ്ടായിരുന്ന സകല സ്ഥലങ്ങളും സമുദ്രശക്തി അമിതമായി വൎദ്ധിച്ചുവന്ന ഇംഗ്ലണ്ടിൻെറ വായിൽ വീഴാതെ രക്ഷിക്കാൻ നിൎവ്വാഹമില്ലാതെ വന്നു.

ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ വിജയം.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നും കമ്പനിക്കു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സാഹായ്യവും കമ്പനിയുടെ കുബേരത്വവും, സ്വാതന്ത്ര്യവും എല്ലാം ഇംഗ്ലീ

ഷുകാരുടെ വിജയത്തിനനുകൂലമായിരുന്നു. കൂടാതെ ഇംഗ്ലണ്ടിൻെറ നയം കച്ചവടം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനും, പുറത്തു സ്ഥലങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുന്നതിനും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇക്കാലത്തു ഇൻഡ്യയുടെ രാഷ്ട്രീയസ്ഥിതിയും ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സാമ്രാജ്യം വളരുവാൻ വളംവച്ചുകൊടുത്തു. എട്ടാംശതാബ്ദത്തിൻെറ ഉദയവും മുഗൾസാമ്രാജ്യത്തിൻെറ അസ്തമയവും ഒന്നായിക്കഴിഞ്ഞു. പലയിടത്തും അരാജകത്വമെന്ന അന്ധകാരം വ്യാപിച്ചു. അവിടവിടെ ചില സാമ്രാജ്യങ്ങൾ പൊന്തിവരികയും അതുപോലെതന്നെ താഴുകയുംചെയ്തു. ഒരു സംഘടനയും ചേർച്ചയുമില്ലാതെ ഇൻഡ്യ ഉലഞ്ഞുകിടന്നു. സമൂഹത്തിൻെറ സംഘാതജീവിതമല്ലേ രാഷ്ട്രം. കണ്ണും കയ്യും എത്താത്ത ഇൻഡ്യയുടെ അന്നത്തെ വലിപ്പംതന്നെ ഈ സമൂഹശക്തി മുളക്കാൻ പ്രതിബന്ധമിട്ടു. 1757-ൽ പ്ലാസിയിലെ യുദ്ധത്തോടുകൂടി ഗംഗാസമതലത്തിൽ ക്ലൈവ് ബ്രിട്ടീഷുസാമ്രാജ്യം ഇടിച്ചുറപ്പിച്ചു.

അദ്ധ്യായം ൩.

ബംഗാളിൽ ബ്രിട്ടിഷുശക്തി.

1745-മുതൽ 1763-വരെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ മററു കച്ചവട സംഘങ്ങളുമായി ഇൻഡ്യയിൽ യുദ്ധംചെയ്തു. അവരിൽനിന്നുള്ള ഉപദ്രവങ്ങൾ ശമിച്ചപ്പോൾ 1763-മുതൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ തിരിഞ്ഞു് പ്രയോഗം നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ നേർക്കായി. ആത്മരക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടിയുള്ള ആദ്യത്തെ ശണ്ഠ ഇരുപതുവർഷത്തെ കർണ്ണാട്ടിക്കയുദ്ധം കൊണ്ടു കഴിഞ്ഞു. ആധിപത്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള രണ്ടാമത്തെ ശണ്ഠ 1756-ൽ ബങ്കാളിൻെറ അന്തർഭാഗത്തിൽ ആരംഭിച്ചിട്ടു് ദേശത്തിൽ ഇൻഡ്യ മുഴുവനും, കാലത്തിൽ ഒരു നൂററാണ്ടും വ്യാപിച്ചുനിന്നു. ഈ ശണ്ഠയുടെ രംഗങ്ങളെല്ലാം കൂട്ടിയിണക്കി ആടിത്തീർത്തതു ക്ലൈവുമാണു്.

കർണ്ണാട്ടിക്കയുദ്ധത്തിൻെറ പ്രതിഫലമായി ക്ലൈവിനെ മദ്രാസ് ഗവർണ്ണരായി നിയമിച്ചു. എന്നാൽ ബങ്കാളിലെ നില വളരെ വല്ലാതെയിരുന്നതിനാൽ അയാൾക്കു കൽക്കട്ടയ്ക്കു പോകേണ്ടിവന്നു. ബങ്കാളിലെ പ്രബലനായ നവാബ് ആലിവർഡിഖാൻ 1756-ൽ മരിച്ചു. അയാളുടെ മകൻ ഇരുപതുവയസ്സോളം പ്രായമുള്ള സുരാ

ജ്ദൌള തൽസ്ഥാനം പ്രാപിച്ചു. ദൌളയുടെ ആജ്ഞയെ ലംഘിച്ച് ഇംഗ്ലീഷുകാർ കല്ക്കത്തയിൽ കോട്ട കെട്ടിത്തുടങ്ങി. അതുകൊണ്ട് ബങ്കാളിൽനിന്നും ഇംഗ്ലീഷുകാരെ ഓടിക്കണമെന്നുതന്നെ കൊച്ചുനവാബ് തീർച്ചയാക്കി. കാസിംബസാർ പിടിച്ചതിൽപിന്നെ സുരാജ്ദൌള കല്ക്കത്തയിൽ എത്തി. ജൂൺ 23-ാംതിയതി "കല്ക്കട്ടയിലെ ഇരുട്ടറ" എന്ന സംഭവം നടന്നു എന്ന് ചരിത്രങ്ങൾ ഉൽഘോഷിക്കുന്നു. ക്ലൈവും വാട്ട്സനും മദ്രാസിൽനിന്നും വന്നതു് കല്ക്കട്ടയെ രക്ഷിക്കാനാണ്. സുരാജ്ദൌള തത്സമയം ഫ്രഞ്ചുകാരുമൊത്തു ചാർച്ചതുടങ്ങി. യൂറോപ്പിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരും ഫ്രഞ്ചുകാരും തമ്മിൽ യുദ്ധവും ആരംഭിച്ചിരുന്നു. ബങ്കാളിൽ ഇംഗ്ലീഷുകമ്പനിയുടെ കഥ വളരെ പരുങ്ങലിലായി.

ക്ലൈവ് ബങ്കാളിൽചെന്ന് ചില ഉപായങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചു. നവാബിൽ അതൃപ്തരായിരുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമൊത്തു് അയാൾ ഗൂഢാലോചന തുടങ്ങി. മിർജാഫറെ നവാബാക്കണമെന്നായിരുന്നു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. ഈ വക ആലോചനകൾ ഇരുകക്ഷികളേയും അറിയിച്ചിരുന്ന രാമിച്ചന്ദെന്ന ഒരു ഹിന്ദുകച്ചവടക്കാരനോടുള്ള വാഗ്ദത്തം നിറവേററാതെ അയാളെ ചതിക്കയാൽ ക്ലൈവിന്റെ ഇൻഡ്യൻനയം ദുഷ്ടമായിട്ടുണ്ട്. എന്തായാലും മിർജാഫറെ ഇണക്കിവച്ചുകൊണ്ടു പ്ലാസിയുദ്ധത്തിൽ (1757) ക്ലൈവ് ദൌളയെ ഓടിച്ചു. മിർജാഫർ നവാബായി. നന്ദിസൂചകമായി ക്ലൈവ് സഭയിലെ അദ്ധ്യക്ഷനായും ബങ്കാളിലെ ഗവർണ്ണരുമായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഈ അവസരത്തിൽ ബങ്കാളിലെ സമ്പാദ്യങ്ങളും കൊണ്ട് മദ്രാസിലെ ഫ്രഞ്ചുകാരെ എതിർക്കാൻ ക്ലൈവിനു സാധിച്ചു. ഫ്രഞ്ചുകാരുടെ ശ്രദ്ധയെ തിരിക്കുവാൻ കർണ്ണൽഫോർഡിനെ അയാൾ നാർത്തേൺസർക്കാർസിൽ അയച്ചു. 1759 ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ ഫോർഡ് മസൂലിപട്ടണം പിടിച്ചടക്കി. അയാൾ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് ബങ്കാളിൽ ഏറെയും ബാധയായിരുന്ന ഡച്ചുകാരെയും തോല്പിച്ചു. 1760-ൽ ഇതുമൊക്കെയായിട്ട് ക്ലൈവ് ഇംഗ്ലണ്ടിനു മടങ്ങി. 1756-ൽ ഇംഗ്ലീഷുകമ്പനിയുടെ സ്ഥിതിയും 1760-ലെ കമ്പനിയുടെ സ്ഥിതിയും ഒത്തുവച്ചു താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കുന്നതായാൽ ക്ലൈവിന്റെ കർമ്മപരിപാകം കാണാവുന്നതാണ്. വെറും കച്ചവടക്കാരുടെ നിലയിൽനിന്നും ഉയർന്നു ബങ്കാളിൽ കമ്പനി ഉറച്ച ശക്തിയായിത്തീർന്നു. ബങ്കാളിൽനിന്നു സമ്പത്തു ലഭിച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോൾ ഫ്രഞ്ചുകാരെ എതിർക്കാനുള്ള ശക്തി മദ്രാസിനും ഇരട്ടിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷുകാർ രാജ്യത്തിനുള്ളിൽ നിലയുറച്ചു. അവിടെ നിന്നുകൊണ്ട് മററു പാശ്ചാത്യശത്രുക്കളെ തോല്പിക്കാനും നാട്ടു

രാജാക്കന്മാരോടു മല്ലിടുവാനും അവൎക്കു വേഗം കഴിയുമായിരുന്നു. വ്യവസായംകൊണ്ടും ഫലസമൃദ്ധികൊണ്ടും അദ്വിതീയമായ ബങ്കാളം കയ്യിൽകിട്ടിയതു തെക്കേഇൻഡ്യയിലെ ശക്തി വ്യാപ്തിയേക്കാൾ പ്രധാനംതന്നെ. അവിടം കടൽകോയ്മക്കാൎക്കു യോജിച്ച പ്രദേശമായിരുന്നു. പേഷ്വാകളെപ്പോലെയൊ, ഹൈദരെപ്പോലെയൊ വമ്പിച്ച എതിർശക്തികൾ വടക്കേഇൻഡ്യയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുമില്ല.

പ്ലാസിയുദ്ധത്തിനുശേഷം, ക്ലൈവു പോയതിൽപിന്നീടു്, 1765 വരെ ബങ്കാളിലുണ്ടായിരുന്ന ദുർഭരണം നോക്കുന്നതായാൽ ആംഗ്ലേയരുടെ പേരിൽ അക്ഷന്തവ്യങ്ങളായ അനീതികളാണു പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതെന്നു ചരിത്രകാരന്മാർ ഒരേസ്വരത്തിൽ പറയുന്നു. ഹോൾവെൽ, വാൻസിററാർട്ട് എന്ന രണ്ടു് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ കയ്യിൽ ഭരണം കിട്ടി. മിർജാഫർ പറഞ്ഞിരുന്ന തുക നൽകായ്കയാൽ അവർ, മിർകാസിമിനെ നവാബാക്കാൻ ഗൂഢാലോചന നടത്തി. മിർകാസിം 200000 പവൻ ഇനാംകൊടുത്തു. എന്നാൽ പുതിയ നവാബ് കമ്പനി വിചാരിച്ചിരുന്നതിൽ കുറേക്കൂടെ സ്വാശക്തിയുള്ള ഭരണകർത്താവായിരുന്നു. കമ്പനിക്കച്ചവടക്കാർ കാട്ടിത്തുടങ്ങിയ അധികാരത്തെ അയാൾ പ്രതിഷേധിച്ചു. ഉൾപ്രദേശങ്ങളിലെ കച്ചവടം മുഴുവൻ ഈ കമ്പനിക്കച്ചവടക്കാരുടെ കൈവശമായിരുന്നു. ഉപ്പിന്റെ വില അവർ വളരെ കൂട്ടി. അകത്തുള്ള ചുങ്കങ്ങൾ എല്ലാം ഇളവുചെയ്യുന്നമെന്നു് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. മൎയ്യാദകെട്ട ഈ ശാസനത്തിൽ നാട്ടുകച്ചവടക്കാർ നശിച്ചു. മിർകാസിം ഈ ആവശ്യം ഫലിക്കുന്നതല്ലെന്നു ശഠിച്ചെങ്കിലും ഗത്യന്തരമില്ലാതെവന്നു. അപ്പോൾ അയാൾ ഇരുകൂട്ടർക്കും ചുങ്കം ഒരുപോലെ ഇളവുചെയ്തു. ഈ പ്രവൃത്തിയെ പാറ്റ്നയിലെ മിസ്റ്റർ ഈലിസ് തടഞ്ഞു. അപ്പോൾ മിർകാസിം പാറ്റ്നയെ ആക്രമിച്ചു് ഈലിസ്സിനെ തടവുകാരനാക്കി. കമ്പനിക്കാരും നവാബുംകൂടെ ഇടഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവിടെ ഒരു തകിടംമറിച്ചിലുണ്ടായി. കമ്പനിക്കാർ വീണ്ടും മിർജാഫറെ തൂക്കിയെടുത്തു അധികാരസ്ഥാനത്തു വച്ചു.

ബക്സർയുദ്ധം.

(1764) - പാറ്റ്നയിലെ തടവുകാരെ ക്രൂരനായ മിർകാസിം കൊല്ലിച്ചശേഷം ആശ്രയത്തിനു അയോദ്ധ്യാ (ഔഡ്) നവാബിന്റെ നേർക്കോടി. നവാബും മിർഖാസിമും മുഗൾചക്രവർത്തിയായ ഷാ ആലം ദ്വിതീയനുംചേൎന്നു് കമ്പിനിക്കാരോടു യുദ്ധത്തിനു നിശ്ചയിച്ചു. 1764- ഒക്ടോബറിൽ ബക്സർ യുദ്ധത്തിൽ ഇവരുടെ

ഒന്നിച്ച പടയെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ തോല്പിച്ചു. നാലുവർഷം മിർകാസിം നവാബായിരുന്നു.

അലഹബാദിലെ ഉടമ്പടി.

(1765)

കമ്പനിക്കാര്യങ്ങൾ [illegible]മാറുചെയ്യാൻ ക്ലൈവിനെ ഡയറക്ടരന്മാർ വീണ്ടും ഇൻഡ്യയിൽ അയച്ചു. 1765-ൽ മുഗൾചക്രവത്തിയും അയോദ്ധ്യാനവാബും ഇംഗ്ലീഷുകാരുംകൂടി അലഹബാദുടമ്പടി ചെയ്തു. ഷാ ആലം ബങ്കാൾ, ബീഹാർ, ഒറിസ്സാ എന്നീപ്രദേശങ്ങളിലെ കരംപിരിവ് കമ്പനിക്കുകൊടുത്തു. ഇംഗ്ലീഷുകാർ ആണ്ടുതോറും 26-ലക്ഷംരൂപാ ചക്രവത്തിക്കു കൊടുക്കാമെന്ന് സമ്മതിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം ഉടമ്പടിയിൽ ഒന്നുകൂടി ഉറച്ചു. അലഹബാദ്, കോറാ എന്നദേശങ്ങൾ മുഗൾചക്രവത്തിക്കു ലഭിച്ചു. അയോദ്ധ്യ, അവിടത്തെ നവാബിനുതന്നെ ആയിരുന്നു. നവാബ് 50-ലക്ഷംരൂപാ ഇംഗ്ലീഷുകാക്കു യുദ്ധച്ചെലവുകൊടുത്തു. അയോദ്ധ്യ ശത്രുക്കളിൽനിന്നു കൈവശം ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അതിത്തിരക്ഷയ്ക്കെന്നപോലെവിട്ടുകയായിരുന്നു. ബങ്കാളത്തെ ഭരണക്രമം ശരിയായതിൽപിന്നെ കമ്പനി അയോദ്ധ്യതുടങ്ങി ഹിന്തുകുഷ് വരെയുള്ളരാജ്യങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി വിഴുങ്ങി.

ബങ്കാൾദ്വിഭരണം.

(1765—67)

ബങ്കാളിൽ കമ്പനിയും നവാബുംകൂടിയാണ് ഭരണംനടത്തിവന്നതു്. ഈ ദ്വിഭരണംകൊണ്ടുണ്ടായ കുഴപ്പത്താൽ ജനങ്ങൾ ഇരുകൂട്ടരെയും വെറുത്തുവന്നു. മിർജാഫർ വീണ്ടും നവാബായെങ്കിലും 1764 ഫെബ്രുവരിയിൽ ആയാൾമരിച്ചു. പകരം പരേതന്റെ ശിശുവായ പൌത്രനെ അവകാശിയായി വാഴിക്കയും ഒരു ഡിപ്യൂട്ടിനവാബിനെ കാര്യങ്ങൾ നടത്തുവാൻ നിയമിക്കയുംചെയ്തു. കമ്പനി തന്നെ ബങ്കാളിന്റെ ഭരണം ഒട്ടാകിൽ കയ്യേററു. ബങ്കാളിൽ റാസാഖാനും ബീഹാറിൽ ഷിതാബുറായിയും ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ പ്രതിപുരുഷന്മാരായിഭരിച്ചു. പൊതുരക്ഷയ്ക്കുള്ള ആയുധശക്തിയെല്ലാം ഇംഗ്ലീഷുകാരിൽ അടക്കിയിട്ടു അവർ ആ ഭാരം കയ്യേററു. കരംപിരിവും നീതിന്യായപരിപാലനവും തുടങ്ങിയ പ്രതിപുരുഷന്മാർ നടത്തിവന്നു. കമ്പനിക്കു ഇൻഡ്യാൻഭരണത്തിൽ ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ടായിത്തുടങ്ങി.

ക്ലൈവ്.

കമ്പനി കച്ചവടക്കാരുടെ പേരിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അനീതികളും അക്രമങ്ങളും ഒട്ടൊക്കെയൊതുക്കിയിട്ട് ക്ലൈവ് 1767-ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിന് മടങ്ങി. ക്ലൈവിന്റെ ബംഗാൾഭരണം ദുഷ്ടമായിരുന്നെന്ന് കുറ്റംചുമത്തി പാർലമെന്റിൽ അയാളെ വിസ്തരിച്ചു. പാർലമെന്റിന്റെ വിധി ക്ലൈവ് ഉത്തമനായ രാജ്യസേവകനാണെന്നായിരുന്നു. കണ്റ്റാട്ടിക്കുള[illegible]മുൻപു് ചെയ്യാൻഭാവിച്ച ആത്മഹത്യ 1774-ൽ ധീരനായ ക്ലൈവ് പൂർത്തിയാക്കി. കൌശലപ്രയോഗവും വഞ്ചനയും ഇയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യസ്ഥാപകനും ക്ലൈവുതന്നെയാണ്.

ക്ലൈവിന്റെ ഭരണപരിഷ്കാരം.

ക്ലൈവിന്റെ ഭരണപരിഷ്കാരം 'സിവിൽ പട്ടാളം' എന്നും, ദിവാനി (കരംപിരിവ്) വ്യവസ്ഥയെന്നും, ബാഹ്യനയം എന്നും ഉ

ക്ലൈവ്.

ള്ള മൂന്നുവകുപ്പുകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്താം. പട്ടാളം, സിവിൽ ഭരണത്തിൽ കൈകടത്തിയിരിക്കുന്നതു അദ്ദേഹം കണ്ടു. ഭടന്മാർ ഒരുമതിരി അടക്കമില്ലാതെ പ്രവർത്തിച്ചുവന്നു. ക്ലൈവ് അതുനിറുത്തി പട്ടാളങ്ങളുടെ ഭരണം ശരിയാക്കി. കച്ചവടക്കാർ കോഴയും സമ്മാനവും വാങ്ങാതെയും, കള്ളക്കച്ചവടം നടത്താതെയും തടഞ്ഞു് സിവിൽ ഭരണം പരിഷ്കരിച്ചു. അതിൻെറ നഷ്ടപരിഹാരാർത്ഥം നാട്ടിൽ കമ്പനിക്കു കുത്തകയുണ്ടായിരുന്ന ഉപ്പു, പുകയില, വെററില ഇവയിലുള്ള ആദായം അവർക്കു നീക്കിവച്ചു. ഇതു നാട്ടുകച്ചവടക്കാരെ നശിപ്പിച്ചു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു തക്കശമ്പളം കൊടുക്കാതിരുന്ന പ്രധാനദൂഷ്യകാരണം തൊടാതെ വിട്ടകയാൽ ക്ലൈവിൻെറ പരിഷ്കാരം ഉപയോഗപ്രദമായില്ല.

കൽക്കട്ട കൗൺസിൽ ക്ലൈവ് പരിഷ്കരിച്ചു. കൗൺസിലിൽ ഒരു അദ്ധ്യക്ഷനും അങ്ങുമിങ്ങുമായിരുന്ന പതിനാറംഗങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു ഇതിനുപകരം ഇംഗ്ലണ്ടിലെ കമ്പിനി മേൽനോട്ടക്കാരുടെ (ഡയറക്ടേഴ്സ്) അനുവാദത്തോടുകൂടെ ആലോചനക്കു് നാലംഗങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒരുസംഘത്തെ (സെലക്ററു കമ്മററി) നിയമിച്ചു.

പ്രായപൂർത്തിവരാത്ത ബംഗാളിലെ നവാബിൻെറ ഭരണം വകവച്ചു എങ്കിലും പ്രതിപുരുഷനായി റെസാഖാനെ നിയമിച്ചു. ബങ്കാൾ, ബിഹാർ, ഒറിസ്സാ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ കരം പിരിവു പ്രതിപുരുഷൻ കമ്പനിക്കുവേണ്ടി നടത്തിവന്നു. കണക്കുകൾ ഗവർണ്ണരുടെയും സെലക്ററുകമ്മററിയുടെയും മേൽനോട്ടത്തിൽ തീർത്തുവന്നു. ഈ ദ്വിഭരണത്തിൽ സിവിൽ ഭരണം മുഴുവൻ നവാബിലായിരുന്നെങ്കിലും അധികാരം മുഴുവൻ കമ്പനിയിൽ ലയിച്ചിരുന്നു. ഒടുവിൽ സൈന്യരക്ഷയും ഭണ്ഡവകുപ്പും നവാബിൽനിന്നും എടുത്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം 53 ലക്ഷം രൂപാ ആണ്ടിൽ അടുത്തുണ്ടുള്ള ഒരു പെൻഷനുദ്യോഗസ്ഥനായിത്തീർന്നു.

അയോദ്ധ്യാനവാബിനു അവിടം വിട്ടുകൊടുത്തതും ബങ്കാൾ, ബീഹാർ, ഒറിസ്സാ ഇവയ്ക്കുപ്പുറം തല്ക്കാലം രാജ്യവിസ്തൃതിക്കുട്ടാതെയിരുന്നതും ക്ലൈവിൻെറ ബാഹ്യനയമാകുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൩.

ഇൻഡ്യാ

(1767-1785)

1767 മുതൽ 1769 വരെ ബങ്കാളിലെ ഗവൎണ്ണർ ഹാരിവെറൽസ്റ്റായിരുന്നു. ക്ലൈവു ബങ്കാളം ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ, തെക്കേഇൻഡ്യയിൽ ഹൈദരാലിയെന്നയാൾ പ്രതാപിയായിത്തീൎന്നു.

ഒന്നാമത്തെ മൈസൂർയുദ്ധം. (1767—69)

മൈസൂർ ആദികാലങ്ങളിൽ ചെറുതും അപ്രധാനവുമായ രാജ്യമായിരുന്നു. ഹൈദർ (1722—82) അവിടത്തെ ഹിന്ദുരാജാവിൻെറ ഒരു ഭടനെന്ന നിലയിൽനിന്നും ഉയൎന്നു മന്ത്രിയെ കളഞ്ഞിട്ടു് ആ സ്ഥാനം അടക്കി. കാൎയ്യം ഇത്രമാത്രമേഉള്ളൂ എന്നുകണ്ടപ്പോൾ ഒടുവിൽ അയാൾ രാജാവിനെയും മാററിയിട്ടു സ്വയം രാജാവായി. ഹൈദരുടെ ശക്തി, സ്വാധീനത്തിലുണ്ടായിരുന്ന സൈന്യമായിരുന്നു, ആദികാലങ്ങളിൽ മറാട്ടികൾ മൈസൂരിൽ കയറി മൎദ്ദനങ്ങൾ നടത്തി. മൈസൂർ കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറു വിശാലമാകുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ കൎണ്ണാട്ടിക്കു കൃശമായിപ്പോകാതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ട ഭാരം ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ പിടലിക്കു കയറി. അവർ നൈസാം, മറാട്ടികൾ, ഇവരുമൊത്തു സഖ്യംചെയ്തു. എന്നാൽ യുദ്ധം തുടങ്ങുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ഹൈദർ ആ രണ്ടുകൂട്ടരെയും സ്വപക്ഷത്താക്കി. ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഒററയ്ക്കു ഹൈദരോടേററു. 1767-ൽ ചങ്കമാ, ത്രിനോമലി ഈ സമരങ്ങളിൽ അവർ ജയിച്ചു. യുദ്ധം ഊൎജ്ജിതമായി നടത്തിയില്ല. ഹൈദർ കൎണ്ണാട്ടിക്കിനെ ആക്രമിച്ചു എന്നുതന്നെയല്ല 1769-ൽ ആറായിരം കുതിരപ്പടയോടെ മദ്രാസിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഭയപ്പെട്ടു ഹൈദരുമായി സഖ്യംചെയ്തു. ഇതു വളരെ ദോഷപ്രദമായിരുന്നു, എന്തെന്നാൽ ഉടമ്പടിപ്രകാരം രാജ്യവിസ്തൃതിക്കു ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഹൈദർ, നൈസാം, മറാട്ടികൾ ഇവരെ കമ്പനിക്കാർ അപ്പപ്പോൾ സഹായിക്കണമെന്നായി.

1769-ൽ ജാൺ കാൎട്ടിയരെ ബങ്കാളിൽ ഗവൎണ്ണരായി നിയമിച്ചു. 1770-ൽ മറാട്ടികൾ വന്നു മൈസൂരിനെ ആക്രമിച്ചു. രണ്ടു

ക്രൂട്ടരും തമ്മിൽ ശണ്ഠയിട്ടു. രണ്ടുക്രൂട്ടരും ഉടമ്പടിയെ ആസ്പദമാക്കി ഒരേസമയത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷുകമ്പനിയെ സഹായിക്കാൻ വിളിച്ചു. വിഷമത്തിൽപെട്ട ഇംഗ്ലീഷുകമ്പനിക്കാർ തലചൊറിഞ്ഞുതുടങ്ങി. അബദ്ധം പററിയിരുന്നതു് അവർ അറിഞ്ഞു. കമ്പനിയുടെ സാഹായ്യത്താൽ ഏതെങ്കിലുമൊരു കക്ഷി പ്രബലമായെന്നുവരട്ടെ. കർണ്ണാട്ടിക്കിന്നു ആയതു ദൂഷ്യംതന്നെയാണു്. അവർ അതുകൊണ്ടു് എങ്ങോട്ടും പോകാതെ അവിടെയിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഈ മട്ടുകണ്ടു ഹൈദർ പല്ലുകടിച്ചു് അവരുടെ നേക്കു വിരോധഭാവം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി.

ബങ്കാളിൽ ഇക്കാലത്തു ഭയങ്കരമായ ഒരു ക്ഷാമം ബാധിച്ചു. അതു മൂന്നിലൊന്നാളുകളെ ഭക്ഷിച്ചു ആംഗ്ലേയരുടെ കച്ചവടത്തെ ക്ഷാമം സാരമായി സ്പർശിച്ചു. കുറേനാളത്തേക്കു കമ്പനിയിൽ ഷെയറെടുത്തിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാക്കു് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വീതപ്പണം കിട്ടിയതേ ഇല്ല.

വാറൻ ഹേസ്റ്റിംഗ്സ്.

(1772—1785)

1772-ൽ വാറൻഹേസ്റ്ററിംഗ്സ് ബങ്കാൾഗവണ്ണരായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. 73 വരെ കമ്പനി സ്വതന്ത്രമായിരുന്നു. എന്നാൽ ആയാണ്ടിൽ കമ്പനിയെ ബ്രിട്ടിഷുഗവമ്മെൻറിനോടു ഘടിപ്പിച്ചു. അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ താഴെപ്പറയുന്നവയാണു്.

ബങ്കാളിലെ ഭരണം വളരെ തകരാറായിരുന്നു. കമ്പനി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ മർദ്ദനവും അഴിമതികളും നിശ്ശേഷം നിറുത്തുവാൻ ക്ലൈവിനു സാധിച്ചില്ല. ഉപ്പുകുത്തക ജനങ്ങൾക്കു വളരെ ദുസ്സഹമായിത്തീന്നു. 1767 മുതൽ കമ്പനിയുടെ രാഷ്ട്രീയശക്തി മുഴുവൻ വ്യവസായലാഭത്തിനുപയോഗിച്ചു. ആദായത്തിൽ മിച്ചം വരുന്നതുക നിക്ഷേപത്തിനോ, യൂറോപ്പിൽ വിററഴിക്കുന്നതിനു ചരക്കു വാങ്ങുന്നതിനോ ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. ബക്കു് പറഞ്ഞതുപോലെ മററുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ കച്ചവടത്തിൽനിന്നും പണം വരവുണ്ടാകാറുള്ളപ്പോൾ ബങ്കാളിൽ വരവുള്ള പണം കമ്പനിക്കച്ചവടത്തിനെ ഉണ്ടാക്കി വദ്ധിപ്പിക്കയാണു ചെയ്തതു്. ഈ സാമ്പത്തികഗതിമൂലം നികുതിസമ്പ്രദായം ഘോരമായിത്തീന്നു. ജനങ്ങളിൽനിന്നു കഴിവുള്ളയിടത്തോളം പണം പിഴിഞ്ഞെടുത്തു. നാട്ടിലെ നെയ്ത്തുവ്യവസായങ്ങൾ മരിച്ചുതുടങ്ങി. 1770-ലെ ക്ഷാമം ഭയങ്കരമായിരുന്നു. അക്കാലത്തെ കരുത്ത പൈശാചികത്വം മറക്കാൻകഴികയില്ലെന്നു

സർ ജാൺഷോർ പിന്നീട സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്ലൈവിനെ തുടൎന്നു വന്ന ഹാരി വെറൽസ്ററും, ജാൺകർട്ടിയരും വിശേഷവിധിയായി ഒന്നും ചെയ്തില്ല. കച്ചവടക്കാർ ഭരണം തുടങ്ങുമ്പോഴുള്ള കുഴപ്പങ്ങൾ കണ്ടുതുടങ്ങി. കമ്പനിയുടെ ഡയറക്ടറന്മാർ ബങ്കാളിനെ പണം ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു ഖനിയായി മാത്രം ഗണിച്ചു. ഒടുവിൽ പാർലമെൻറു ഒരു കമ്മററിയേ കമ്പനിയുടെ ഇൻഡ്യൻകാൎയ്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കുവാൻ നിയമിക്കയും കമ്മററിയുടെ അറിയിപ്പിൽ ഈ വകയെല്ലാം വിശദമാക്കുകയും ചെയ്തു.

കമ്പനിയുടെ ചുവടായ ഒരററം ഉറച്ചിരുന്നതു് ഇംഗ്ലണ്ടിലായിരുന്നല്ലൊ. അവിടുത്തെ കഥയും മോശത്തിലായിരുന്നു. കമ്പനിക്കു ഉടമസ്ഥസംഘമെന്നും നിയന്ത്രണസംഘമെന്നും (ഡയറക്ടേഴ്സ്) രണ്ടു ഘടനകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യത്തെ സംഘത്തിൽ വോട്ടു ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അവകാശം അഞ്ഞൂറുപവന്റെ (സ്റ്റാക്കു) ഓഹരിയുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും, രണ്ടാമത്തെ സംഘത്തിൽ വോട്ടുചെയ്യുന്നതിന രണ്ടായിരം പവന്റെ ഓഹരിയുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും ഉള്ള വ്യവസ്ഥയായിരുന്നു. ഇൻഡ്യയിൽനിന്നും എങ്ങിനെയെങ്കിലും പണമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടു പോകുന്ന കമ്പനിഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ചെന്നു ഇൻഡ്യൻ ആഫീസ്സിലോ പാർലമെൻറിലോ കടന്നുകൂടി അവിടം ദൂഷിപ്പിച്ചു.

കമ്മററിയുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു 1773-ൽപാർലമെൻറു കമ്പനിയുടെ ഇൻഡ്യൻഭരണത്തിൽ ഇടപെട്ടു രണ്ടുനിയമങ്ങൾ പാസാക്കി. നിയമപ്രകാരം ഈസ്റ്റിൻഡ്യാക്കമ്പനി ഏറെക്കുറെ ബ്രിട്ടീഷുഗവൎമ്മെൻറന്റെ അധികാരത്തിൽവന്നു. ഒന്നാമത്തെ നിയമപ്രകാരം 1400000 പവൻ ഗവൎമ്മെൻറിൽനിന്നും കമ്പനിക്കു വായ്പകൊടുത്തു.

റഗുലേററിംഗ് ആക്ററ് (ക്രമീകരണനിയമം). (1773)

ഈനിയമപ്രകാരം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കമ്പനിയുടെ ചുവട്ടുതലയ്ക്കു താഴെപ്പറയുന്ന പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ആയിരംപവന്റെ ഓഹരി മുതൽ ഉള്ളവൎക്കല്ലാതെ കമ്പനിസംഘത്തിൽ വോട്ടുചെയ്വാൻ അധികാരമുണ്ടായിരുന്നില്ല. നിയന്ത്രണസംഘത്തിലെ ഇരുപത്തിനാലംഗങ്ങളെയും ആണ്ടുതോറും പുതുക്കുന്നതിന പകരം ആറാറു പേരെ വത്സരംപ്രതി പുതുതായി തിരഞ്ഞെടുത്തുവന്നു.

ഇൻഡ്യയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം റഗുലേററിംഗ് ആക്ററു വരുത്തിയ പരിഷ്കാരങ്ങൾ അഞ്ചായി വിഭജിക്കാം. 1. ബങ്കാളിനു ഒരു പുതിയ നിൎവ്വാഹകഗവൎമ്മെൻറു്. 2. മദ്രാസ് ബാംബെ

എന്നീസംസ്ഥാനങ്ങളിൽ അതിനുള്ള നിയന്ത്രണാധികാരം. 3. സിവിൽസർവ്വീസിനുള്ള ദൂഷ്യങ്ങളുടെ ദൂരീകരണം. 4. കല്ക്കട്ടയിൽ ഒരു ഹൈക്കോടതി. 5. ചട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഒരു പുതിയനിയമം.

(ഫ) ക്ലൈവിന്റെ പരിഷ്കാരത്തിൽ ഉൽപന്നമായ അദ്ധ്യക്ഷനും (പ്രസിഡന്റും) കമ്മററിയംഗങ്ങളും പഴയപടി കച്ചവടക്കാർ തന്നെയാകയാൽ അവരെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. റഗുലേററിംഗു നിയമപ്രകാരം ബങ്കാൾ, ബീഹാർ, ഒറിസ്സ, എന്നീ ദേശങ്ങളിലെ സിവിലും സൈനികവുമായ ഭരണം ഒരു ഗവർണ്ണർ ജനറലിലും നാലു മന്ത്രികളിലും നിക്ഷേപിച്ചു. മന്ത്രികൾ അഞ്ചുവഷത്തേക്കാണ നിയമിതരാകുന്നതു്. ചക്രവത്തിക്കോ ഡയറക്ടറന്മാരുടെ പ്രാതിനിധ്യത്തിനോ മാത്രമേ അവരെ മാററാൻ അധികാരമുണ്ടായിരുന്നൊള്ളു. ഇവർ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്നും പ്രത്യേകം അയക്കപ്പെട്ട കമ്പനി മിത്രങ്ങളല്ലാത്തവരാകയാൽ ഗവർണ്ണർ ജനറലിന്റെ തന്നിഷ്ടത്തിന് ഒരു നിയന്ത്രണമായിരുന്നു

(വ). ഈ നിയമത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനു മുൻപ് മൂന്നുസംസ്ഥാനങ്ങളും സ്വതന്ത്രങ്ങളായിരുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കമ്പിനിയുടെ അധികാരത്തിൽ മാത്രം അവ ഒരുപോലെ കിഴ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾ ബങ്കാൾ സംസ്ഥാനത്തിനു മേൽകോയ്മ ഉണ്ടാക്കി സമരത്തിനും സമാധാനത്തിനും ഉള്ള സർവ്വാധികാരവും ബങ്കാളിനു തന്നെ ആയി.

(സ). കോഴവാങ്ങിയും, സമ്മാനം വാങ്ങിയും കള്ളക്കച്ചവടം ചെയ്തും, അക്രമമായ പലിശയ്ക്കു നാട്ടുരാജാക്കന്മാൾക്കു പണം കടം കൊടുത്തും കമ്പനി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ദുഷിച്ചിരുന്നു. നിയമംമൂലം അവക്കു നല്ല ശമ്പളംകൊടുത്തു മേൽപറഞ്ഞ പ്രവൃത്തി ദൂഷ്യങ്ങളിൽ നിന്നും വിലക്കി. ലംഘനത്തിന് പിഴയും, തടവും, ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വിസ്താരവും ശിക്ഷ നിശ്ചയിച്ചു.

(ര). അടുത്തതു പ്രധാന കോടതിയാണ്. മേയറുടെ കോടതിയേ കവിഞ്ഞു് കല്ക്കട്ടയിലെ അദ്ധ്യക്ഷന്റെയും സംഘത്തിന്റെയും സന്നിധിയിലും അവസാനമായി ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജസഭയിലും അപ്പീലു കൊടുക്കാമായിരുന്നു. പക്ഷെ ഇവിടെ കമ്പനിയുടെ ജോലിനടത്തുന്ന സംഘവും നീതിന്യായം നടത്തുന്ന സംഘവും തമ്മിൽ ഭേദമൊന്നുമില്ലാതെ വന്നു. കച്ചവടക്കാരുടെ കുററങ്ങളേ പററി അവർതന്നെ തീർച്ചചെയ്യുക എന്നതത്രേ ഇതിന്റെ സാരം. എന്നാൽ ഈ അബദ്ധമായ രീതിമാററിയിട്ടു് ഒരു ചീഫ് ജഡ്ജിയും മൂന്നു

കീഴ് ജഡ്ജികളും നിയമിതരായി. ഇവർക്ക് സിവിലും, ക്രിമിനലും, പട്ടാളവകുപ്പു സംബന്ധിച്ചും, പള്ളിവകയായും ഉള്ള വിധികൾ ചെയ്യുവാൻ അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു. മന്ത്രിസംഘത്തിനെയും ഗവർണ്ണർ ജനറലിനേയും ഒഴിച്ചു മൂന്നു രാജ്യങ്ങളിലുള്ള മററു ബ്രിട്ടീഷു പ്രജകളുടെ പേരിൽ മുഴവൻ നീതിന്യായം നടത്തുവാൻ ഈ കോടതിക്കധികാരം സിദ്ധിച്ചു. അവരുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടി നാട്ടുകാർക്ക് വേണമെങ്കിൽ കേസുകൊടുക്കാം. കല്ക്കത്താക്കോടതിയേ ലംഘിച്ച് ഇംഗ്ലണ്ടിലേ രാജസഭയിൽ അപ്പീൽകൊടുത്താൽ അതു വ്യാജമെന്നേ വ്യാഖ്യാനിച്ചിരുന്നൊള്ളൂ.

(ള)—കമ്പനിവക ദേശങ്ങളുടെ നല്ല വ്യവസ്ഥക്കും സിവിൽ ഭരണത്തിനും വേണ്ട ചട്ടങ്ങൾ. ഉണ്ടാക്കാനുള്ള അധികാരം ഗവർണ്ണർ ജനറലിനും മന്ത്രിസംഘത്തിനും ഉണ്ടായിരിക്കാമെന്നു വന്നു. ഈ ചട്ടങ്ങൾ പ്രധാന കോടതിയിൽ സമ്മതിച്ചു റജിസ്റ്റർ ചെയ്തു പ്രസിദ്ധംചേയ്യേണ്ടതാണ്. സഭയിൽ ചക്രവർത്തിക്ക് ഈ ചട്ടങ്ങൾ നിരാകരിക്കാവുന്നതത്രേ.

നിയമനിരൂപണം.

നിയമനിർമ്മാണം, നീതിന്യായം കാര്യനിർവഹണം എന്നീ അധികാരങ്ങളുടെ വിഭജനം വേണ്ടതാണെന്നുള്ള യൂറോപ്യൻ അഭിപ്രായത്തേ ആസ്പദമാക്കിയാണ് ഈ നിയമം ഉണ്ടാക്കിയതു്. ഒരോന്നും മററു രണ്ടിനും അതിർത്തികൊടുത്തു അടക്കം വരുത്തുന്നതു മായിരുന്നു. ഗവർണ്ണർ ജനറലും മന്ത്രിസംഘവും ഉണ്ടാക്കുന്ന ചട്ടങ്ങൾ സ്വതന്ത്രമായ പ്രധാനകോടതിയിൽ റജിസ്റ്റർ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അതു കമ്പനിയേ സേവിക്കുന്നവരെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ബങ്കാളിലെ കമ്പനിക്കു ഇപ്രകാരമുള്ള നിയന്ത്രണവും സമനിലയും യോജിച്ചിരുന്നില്ല. ആകയാൽ ഈ നിയമത്തിൻ കീഴിൽവന്ന ഗവർണ്ണർ ജനാലായ വാറൻ ഹേസ്റ്റിംഗ സിൻെറ കാലം മുഴവൻ നിയമത്തിൻെറ പ്രവർത്തനത്തിൽ നിന്നുണ്ടായ കുഴപ്പങ്ങൾ കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു.

ഗവർണ്ണർ ജനറലുടെ മന്ത്രിസംഘത്തിൻെറ ഭൂരിപക്ഷം ഉണ്ടായിട്ടു ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഇൻഡ്യൻ അധികാരികളുമായി എഴുത്തുകുത്തുകൾ ചെയ്യാൽ വിഷമം നേരിട്ടു. ഭരണനിർവ്വാഹകസംഘത്തെ മേൽകോടതിമൂലം നിയന്ത്രിക്കുന്നതു് അകാലത്തായിരുന്നു. പാർലിമെൻറിൻെറ നേരിട്ടു അധികാരത്തിൽ ഗവർണ്ണർജനറലേയും മന്ത്രിസംഘത്തെയും വരുത്തിയതു അബദ്ധമായിപ്പോയി.

ഭരണത്തിൻെറ ഒരു പ്രധാന സോപാനത്തിൽ എത്തിയതിനെ നിയമം തെളിയിക്കുന്നു. കല്ക്കത്തയിൽ ഭരണകേന്ദ്രം ഉറച്ചു. ഗവൎണ്ണർജനറൽ പ്രധാന ഭരണകത്താവായി. മൂന്നു സംസ്ഥാനങ്ങളിലെയും വിദേശബന്ധം ആ ഭരണകത്താവിൽ ചേൎന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് പാർലമെൻറിൻെറ ഒരു പ്രശസ്ത നിബന്ധനയിൽനിന്നും ആണു് ഗവൎണ്ണർജനറൽ തൻെറ അധികാരം സ്വീകരിക്കുന്നതു്.

പിററിൻെറ ഇൻഡ്യാനിയമം.

(1784)

പാർലമെൻറു നിയമിച്ച അന്വേഷണക്കമ്മെററി വാറൻഹേസ്റ്റിംഗ്സിനെ തിരിച്ചു വിളിക്കണമെന്നറിയിച്ചപ്പോൾ കമ്പനിഡയറക്ടറന്മാർ അതിൽ വിസമ്മതിച്ചു. ഭരണസ്ഥാപനസംബന്ധമായ ഒരു വിഷമമാണു മുൻപിൽ വന്നതു്. ബങ്കാളിൽ കമ്പനിക്കാര്യം ക്രമീകരിക്കുന്നതു പോകട്ടെ, ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അതിനെ നിയന്ത്രിക്കേണ്ട സംഗതിയാണു് ആലോചനാവിഷയമായിത്തീൎന്നതു്.

ഇളയ പിററു ഇതിനു ഒരു പോംവഴിയുണ്ടാക്കി. കമ്പനിഉടമസ്ഥന്മാരും ഡയറക്ടറന്മാരും (പിററ്സിൻഡ്യൻനിയമംകൊണ്ടു്) യഥേഷ്ടം കച്ചവടം ചെയ്തുകൊള്ളുവാൻ അനുവദിച്ചു. എന്നാൽ അവരുടെ രാജ്യകാര്യങ്ങളെല്ലാം ചക്രവൎത്തിയുടെ ഭരണത്തിൻെറ നിയന്ത്രണത്തിൽ വരുത്തി. ആറു കമ്മിഷണന്മാർ അടങ്ങിയ ഒരു ബോർഡു(സംഘം) നിൎമ്മിതമായി. ഇതിനു ബോർഡ് ആഫ് കൺട്രോൾ (നിയന്ത്രണസംഘം) എന്നാണു് പേർ. ഇതിൽ ചാൻസലർ ആഫ് എക്സ്ചെക്കർ, തല്ക്കാലം സ്റ്റേററുസെക്രട്ടറിമാരിൽ ഒരാൾ, വേറെ നാലു പ്രിവികൌൺസിലന്മാർ, ഇത്രയും അംഗങ്ങൾ അടങ്ങിയിരുന്നു. 'ഇൻഡ്യയിൽ ഉള്ള ബ്രിട്ടീഷ് ദേശങ്ങളുടെ സിവിൽ, സൈന്യം, നികുതി, ഇവയെ സംബന്ധിക്കുന്ന എല്ലാ നിയമങ്ങളുടെയും, പ്രവൎത്തനങ്ങളുടെയും, പരിഗണനകളുടെയും, മേൽനോട്ടവും, മാൎഗ്ഗനിർദ്ദേശവും, സംയമവും' ഈ സംഘത്തിനു കൊടുത്തു. അവിടെനിന്നിങ്ങോട്ടും ഇവിടെനിന്നങ്ങോട്ടും ഉള്ള എഴുത്തുകുത്തുകളുടെ ശരിയായ പിടിയും ഈ സംഘത്തിൻെറ കയ്യിൽ നൽകി. ചെയർമേൻ, ഡെപ്യൂട്ടിചെയർമേൻ, ഡയറക്ടറന്മാരിൽ പ്രധാനി, ഇവർചേൎന്നു രഹസ്യക്കമ്മെററി രൂപീകൃതമായി. നിയന്ത്രണസംഘം രഹസ്യമായ എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടത്തുമ്പോൾ ഈ കമ്മററി ആയതു മററുള്ള ഡയറക്ടറന്മാരെ അ

റിയിച്ചുകൂടാത്തതാകുന്നു. ഉടമസ്ഥന്മാർ ആദായം വീതിച്ചെടുക്കണം; ഡയറക്ടറന്മാരെ തിരിഞ്ഞെടുക്കയും വേണം. ഡയറക്ടറന്മാരുടെ ഇൻഡ്യൻഉദ്യോഗംകൊടുപ്പും എടുപ്പും നഷ്ടപ്പെട്ടു.

ഇൻഡ്യയിൽ പിററിന്റെ നിയമം ഇത്രയും പരിഷ്കാരം വരുത്തി. ഗവർണ്ണർ ജനറലുടെ മന്ത്രിസംഘത്തിൽ അംഗങ്ങൾ മൂന്നായി കുറഞ്ഞു. അംഗങ്ങളിൽ ഒരാൾ പ്രധാനസേനാനായകനായിത്തീരും. മററു സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ ആദായം നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനും ഗവർണ്ണർ ജനറലിന് അധികാരം ലഭിച്ചു. ഡയറക്ടറന്മാരുടെ അനുവാദം കൂടാതെ നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുമായി സന്ധിയോ സമരമോ ഉണ്ടാക്കാൻ പാടുണ്ടായിരുന്നില്ല.

നിയമഫലമായി ഗവർണ്ണർ ജനറലിനു വലിയ നിലയും വിലയും, സ്വാതന്ത്ര്യവും സിദ്ധിച്ചു. കമ്പനിയുടെ സേവകന്മാരല്ലാത്തവരും നല്ല ഭരണകർത്താക്കളുംതന്നെ ചക്രവർത്തിയാൽ നിയമിതരായിത്തുടങ്ങി.

വാറൻഹേസ്റ്റിംഗ്സിന്റെ ഭരണപരിഷ്കാരങ്ങൾ

ക്ലൈവിനുശേഷം ബങ്കാളിൽ രാജ്യരക്ഷ, വാണിജ്യം ഇവ രണ്ടും കമ്പനിക്കാരും, നികുതി, പൊലീസ്, നീതി ന്യായം ഇവ സംബന്ധിച്ച ഭരണം നാട്ടുഗവൺമെൻറും നടത്തിവന്നു. ഈ ദ്വിഭരണം കുഴപ്പമുണ്ടാക്കി. ൧൭൭൨-ൽ കമ്പനിഭരണം സർവ്വം പാർലമെൻറു കയ്യേററു. ൧൭൭൩-ൽ കമ്പനിസ്ഥലങ്ങൾ സംസ്ഥാനങ്ങളായി (പ്രോവിൻസുകൾ) വിഭജിക്കപ്പെട്ടു. ഭരണാർത്ഥം ഓരോന്നിലും സംസ്ഥാനസഭ (പ്രൊവിൻഷ്യൽ കൌൺസിൽ) ഏർപ്പെടുത്തി. സഭയുടെ മേൽനോട്ടം കരംപിരിവിലുണ്ടായിരുന്നു. റവന്യൂകേസുകളും സിവിൽകേസുകളും സംസ്ഥാനത്തെ കോടതികളിൽ വിസ്തരിച്ചു. കൽക്കട്ടയിൽ അപ്പീൽ കേൾക്കാൻ ഒരു സിവിൽ മേൽക്കോടതി സ്ഥാപിച്ചു. സിവിൽ, റവന്യൂ ഈ വിഭാഗത്തെ ആശ്രയിച്ച് സംസ്ഥാനകോടതികൾ രണ്ടായിപ്പിരിച്ചു. 1781-ൽ സംസ്ഥാനകോടതികൾ എടുത്തുകളഞ്ഞു. പകരം നാലംഗങ്ങളുള്ള റവന്യൂ സംഘവും (ബോർഡും) സിവിൽകോടതികളും സ്ഥാപിച്ചു. മൂർഷിദാബാദിലും പാററ്നയിലും ക്രിമിനൽകോടതികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

1779-ൽ കമ്പനിക്കോടതികളും കല്ക്കട്ടയിലെ സുപ്രീംകോടതിയും തമ്മിൽ തർക്കമുണ്ടായി. ക്രമീകരണനിയമത്തിൽ ഇതിന്റെ

വാറൻ ഹേസ്റ്റിംഗ്സ്.

കാര്യം തിട്ടപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ല. ആകയാൽ 1781-ൽ ഒരു ഭേദഗതിനിയമം (അമൻഡിങ്ങ് ആക്ട്) പാസാക്കി. അങ്ങിനെ പ്രധാന കോടതിയുടെ അധികാരത്തിനു അതൃത്തി കല്പിച്ചു. സുപ്രീം കോടതിയുടെ അധികാരം കല്ക്കട്ട നിവാസികളിലും ഇതരദേശങ്ങളിലുള്ള ബ്രിട്ടിഷുപ്രജകളിലുമേ ഉണ്ടായിരുന്നൊള്ളു. കമ്പനിയുടെ രണ്ടുതരം കോടതികളെയും നിയമം അംഗീകരിച്ചു.

ഗവണ്ണർജനറലും മന്ത്രിസഭയുംതമ്മിൽ മത്സരം.

ക്രമീകരണനിയമമനുസരിച്ച് ഗവർണ്ണർജനറലിൻെറസഭയിൽ ബാർവെൽ, ഫ്രാൻസിസ്, ക്ലാവറിങ്ങ്, മൊൺസൺ എന്ന നാലംഗങ്ങൾ ഇൻഡ്യയിൽഎത്തി. ഇവർ യോജിച്ച് ഹേസ്റ്റിംഗ്സിന് ഭരണവിഷയത്തിൽ തടസ്സങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിവന്നു. ഹേസ്റ്റിംഗ്സും സെക്രട്ടറിയുമായുള്ള എഴുത്തുകുത്തുകളെല്ലാം സഭയിൽ സമപ്പിക്കണമെന്നു ഇവർ നിർബന്ധിച്ചു. അദ്ദേഹം അതു സമ്മതിച്ചി

ല്ല. ഹേസ്റ്റിംഗ്സിൻെറ സെക്രട്ടറിഉദ്യോഗമൊഴിയേണ്ടിവന്നു. ബാംബേഗവൺമെൻറിൻെറ സൂററിലെ ഉടമ്പടി സഭ തള്ളി. അയോദ്ധ്യയിലെ പുതിയ നവാബായ അസഫ് ഉദ് ദൌളയുമായി അംഗങ്ങൾ സഖ്യംചെയ്തു. നന്ദകുമാരൻഎന്നൊരു ബ്രാഹ്മണജമിന്ദാർ ഹേസ്റ്റിംഗ്സ് കൈക്കൂലിവാങ്ങിയെന്നുള്ളതിനു തെളിവുകൊടുക്കാമെന്നു പറകയാൽ അദ്ദേഹത്തെ വിസ്തരിക്കുമെന്നായി. തത്സമയം കള്ളയാധാരംഉണ്ടാക്കിയെന്നൊരുകേസ് ഉദ് ഭവിക്കയാൽ നന്ദകുമാരനെ കോടതിയിൽനിന്നും തൂക്കിക്കൊല്ലിച്ചു. ഫ്രാൻസിസ്സും ഹേസ്റ്റിംഗ്സും തമ്മിൽതല്ലത്തക്കവണ്ണം അത്രയ്ക്കു വൈരം വർദ്ധിച്ചിരുന്നു.

വാറൻഹേസ്റ്റിംഗ്സിൻെറ സാമ്രാജ്യഭരണം.

ഹേസ്റ്റിംഗ്സിൻെറ ഭരണകാലം ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കു വിഷമഘട്ടമായിരുന്നു. അദ്ദേഹംവരുന്നതിനുമുൻപുതന്നെ ഒന്നാമത്തെ മൈസൂർയുദ്ധം കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അന്നത്തെ നാവികശക്തികൾമുഴുക്കെ ഇംഗ്ലണ്ടിനു പ്രതികൂലികളായിത്തീൎന്നു. 1756-മുതൽ 1763-വരെ നിലനിന്ന ഏഴാണ്ടൻപോരോടുകൂടെ ഒരു ശാന്തിയുണ്ടാകുമെന്നു ഇംഗ്ലീഷുകാർ വിചാരിച്ചെങ്കിലും ഐക്യദേശങ്ങളിലും ഇൻഡ്യയിലുംകലഹങ്ങളുണ്ടായി. അമേരിക്കാനഷ്ടപ്പെട്ടു. ഇൻഡ്യയിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കു പൂൎവ്വാധികം ബലം ലഭിച്ചു—ഫ്റഞ്ചുകാർ ഇവിടേയും ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ശത്രുക്കളെ സഹായിച്ചുവന്നു. മൈസൂരും മഹാരാഷ്ട്രവും ശ്രമിച്ചിട്ടു് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെസ്ഥലങ്ങൾ കൈവശപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പാർലമെൻറിൽ ഹേസ്റ്റിംഗ്സിനു സ്വാധീനശക്തിയില്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ മന്ത്രിസഭതന്നെ നേരേവിരുദ്ധഭാവംകാട്ടി. യുദ്ധച്ചെലവിനു പണം ശേഖരിക്കാൻ അദ്ദേഹം വളരെ ക്ലേശിച്ചു. ഒടുവിൽ ഗവണ്മെൻറിൻെറ പണം ദുർവ്യയംചെയ്തുവെന്ന അപരാധം തലയിൽകയററി. റോഹില്ലരുമായുള്ളയുദ്ധത്തിൽ ഷൂജാഉദ് ദൌളയെ സഹായിച്ചതും ചേൎത്തു കൊള്ള പാർലമെൻറിൽ ഹേസ്ററിംഗ്സിനെ വിസ്തരിച്ചപ്പോൾ ഒരു അപരാധകാരണമായിരുന്നു.

അയോദ്ധ്യാനവാബുമായി മന്ത്രിസഭ ഒരുടമ്പടിചെയ്തു് ബനാറീസ്സ് അയോദ്ധ്യയിൽനിന്നും വേർതിരിച്ചു് ബനാറീസ്രാജാവിനെ ഏല്പിച്ചു. പണം വേണ്ടിയിരുന്നതിനാൽ കുടിശ്ശിക തീൎക്കാതിരുന്ന ബനാറീസ്രാജാവിനെ സ്ഥാനഭ്രംശംചെയ്തു് തൽസ്ഥാനത്തു തനിക്കു പ്രീതിയുള്ള മറെറാരാളെവാഴിച്ചു് ഹേസ്ററിംഗ്സ് കപ്പംകൂട്ടി. അയോദ്ധ്യയിലെ നവാബ്, മന്ത്രിസഭയുടെ അനുവാദപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിൻെറ അമ്മയും അമ്മൂമ്മയും അനുഭവിച്ചുവന്ന സംസ്ഥാ

നത്തെ വാറൻഹേസ്റ്റിംഗ്സ് സമ്മതിച്ചിട്ടുതന്നെ കൊള്ളചെയ്തു അവിടെക്കിടന്ന ബ്രിട്ടീഷുപട്ടാളങ്ങളുടെ കടിശ്ശികതീർത്തു. ഈ പ്രവൃത്തികളെയെല്ലാമാധാരമാക്കി പാർലമെൻറു വിസ്താരം നടന്നു.

ഒന്നാമത്തെ മറാട്ടയുദ്ധം.

(1778—82)

ഇക്കാലത്തു മറാട്ടശക്തി മൈസൂരിലും ഹിന്ദുസ്ഥാനത്തിലും ഉറച്ചിരുന്നു. അഞ്ചാമത്തെ പേഷ്വായായി നാരായണറാവു തൽസ്ഥാനത്തു പ്രവേശിച്ചു. രഘുനാഥറാവുവിൻെറ ഉള്ളോട്ടുകൂടെ നാരായണറാവുവിനെ കൊന്നു. അല്പദിവസങ്ങൾകഴിഞ്ഞു് മൃതൻെറ ഭാര്യയായിരുന്ന ഗംഗാദേവി ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിച്ചു. പേഷ്വാസ്ഥാനം ഈ ശിശുവിനാണുള്ളതെന്ന് നാനാഫഡ്നാവീസ്, സിൻഡ്യ, ഹോൾക്കർ എന്നിവർ ഒത്തുചേൎന്നു വാദിച്ചു. അവരെ എതിൎക്കാൻ രഘുനാഥറാവുമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അയാൾ 1775-ൽ സൂറററിൽവച്ചു് ബോംബേകൌൺസിലുമായി ഒരുടമ്പടിചെയ്തു് സാഹായ്യാൎത്ഥം സാൽസററ്, ബസ്സീൻ, എന്നീതുറമുഖങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു. ക്രമീകരണനിയമപ്രകാരം ബോംബേകൌൺസിലിൻെറ മേൽപറഞ്ഞ ഉടമ്പടി ശരിയല്ലെന്നുപറഞ്ഞു് 1776-ൽ പുരന്ധരിൽവച്ചു് നാനാഫഡ്നാവിസ്സുമായി കൽക്കട്ടാകൌൺസിൽ മറെറാരുടമ്പടിചെയ്തു. രഘുനാഥറാവുവിൻെറ ഉടമ്പടി അസ്ഥിരമാക്കി. നാരായണറാവുവിൻെറ അവകാശം സ്ഥിരീകരിച്ചു. ഡയറക്ടറന്മാർ സൂറത്തിലെ ഉടമ്പടി ശരിവച്ചു് രഘുനാഥറാവുവിൻെറ അവകാശം സമ്മതിക്കുകയാൽ അതേപ്പററി യുദ്ധമുണ്ടായി.

കൎണ്ണൽഇഗൎട്ടൻെറ സൈന്യം പൂനായെ ലാക്കാക്കിച്ചെന്നു് വഗ്ഗാമിൽവച്ചു തോറേറാടി. കിട്ടിയദേശങ്ങളെല്ലാം തിരികെക്കൊടുത്തു സമാധാനം പറഞ്ഞതിൽപിന്നെമാത്രമേ ഇംഗ്ലീഷുതടവുകാരുടെ ബന്ധനം അഴിച്ചുള്ളു. ഡയറക്ടറന്മാർ തൽകാരണം ക്രുദ്ധരായി. 1780-ൽ കൎണ്ണൽഗോഡാർഡ് ഗുജറാത്തിൻെറ പ്രധാനനഗരമായ അഹമ്മദാബാദും ബസ്സീനും പിടിച്ചു. സിൻഡ്യതോററു. ഗോഡാർഡിൻെറ പൂനാപ്രവേശശ്രമം വിഫലമായി. ധനനഷ്ടത്താൽ 1782-ൽ സാൽബയിൽവച്ചു് വാറൻഹേസ്റ്റിംഗ്സ് പൂനാഗവമ്മെൻറുമായി ഒരുടമ്പടിചെയ്തു.

വ്യവസ്ഥകൾ:—സാൽസററു ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കുകിട്ടി. രഘുനാഥറാവുവിനു് പെൻഷൻലഭിച്ചു. മറാട്ടദേശത്തിൽ കച്ചവടത്തിനു്

ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കും പോൎട്ടുഗീസുകാൎക്കുംമാത്രമേ അവകാശമുള്ളു. പൂനാ യിലെ രാജധാനികൾ ഇംഗ്ലീഷുകാരല്ലാത്ത അന്യരെ സ്വീകരിച്ചുകൂ ടാ. ചെയിറൂസിങ്ങിനെ ബറോഡയിലെ ഗയിക്കവാറായി അംഗീ കരിക്കണം. സിൻഡ്യയുടെ മഹാമനസ്കതയ്ക്കു ഇംഗ്ലീഷുകാർബ്രോച്ച അദ്ദേഹത്തിനുനൽകി. ഇരുപതു സംവത്സരക്കാലം ഇംഗ്ലീഷുകാരും മറാട്ടികളും സമാധാനമായിക്കഴിഞ്ഞുകൂടി.

രണ്ടാമത്തെ മൈസൂർയുദ്ധം

(1780—1784)

നൈസാമിൻെറ സോദരനുള്ള ഗുണ്ടൂർ ഇംഗ്ലീഷുകാർ കൈവ ശപ്പെടുത്തി. ഹൈദരുടെയും നൈസാമിൻെറയും രാജ്യങ്ങളിലൂടെ അവർ സൈന്യംകൊണ്ടുപോകയുംചെയ്തു. തന്മൂലം രണ്ടുകൂട്ടരും ഇം ഗ്ലീഷുകാരുടെ വൈരികളായി വിദേശിയരെ ബഹിഷ്കരിക്കാൻ നൈസാം, ഹൈദർ, മറാട്ടികൾ, എന്നിവർചേൎന്നു സഖ്യംചെയ്തു. ഹേസ്റ്റിംഗ്സ് തൽക്ഷണം ഗുണ്ടൂർ വിട്ടുകൊടുത്തു് നൈസാമി നെ സഖ്യത്തിൽനിന്നും പിൻമാററി. യൂറോപ്പിൽ ഇംഗ്ലീഷുഫ്റ ഞ്ചുയുദ്ധം തുടങ്ങുകയാൽ ഇൻഡയിൽ ഫ്റഞ്ചുകാരുടെ വകയായ മാഹി കൈവശപ്പെടുത്തുവാൻ ഉദ്യമിച്ചു ഹൈദർ ഈ പ്രവൃത്തി തനിക്കു പ്രതികൂലമെന്നു തടുത്തു അതുകാരണം യുദ്ധമുണ്ടായി. 1781-ൽ പോർട്ടോനാവോ, പോളിലൂർ, ഷോളിൻ, എന്ന സ്ഥല ങ്ങളിൽവച്ചു ഇംഗ്ലീഷുകാർ ജയിച്ചുവെങ്കിലും ഹൈദരുടെ സൈന്യ ത്തിനു ശക്തിക്കുറവുണ്ടായില്ല. തഞ്ചാവൂരിൽവച്ചു ടിപ്പുവിനോടേ റവു് കൎണ്ണൽബ്രൈത്തുവയിററു തോററു. 1782-ൽ ഹൈദർ പോ രിൽചത്തു. 1783-ൽ ബോംബയിൽനിന്നുംവന്ന ജനറൽ മാത്യൂ സ് ശ്രീരംഗപട്ടണത്തിൽവച്ചു് തടവുകാരനായി. 1784-ാമാണ്ടു മംഗലാപുരംഉടമ്പടിപ്രകാരം ഇരുകൂട്ടരും, പിടിച്ചെടുത്ത സ്ഥലങ്ങ ളെയും തടവുകാരെയുംവിട്ടുകൊടുത്തു് സന്ധിചെയ്തു.

ഹേസ്റ്റിംഗ്സിൻെറ സ്വഭാവം.

വിസ്താരംകൊണ്ടു് പരമാൎത്ഥത്തിൽ ഹേസ്റ്റിംഗ്സിനെ പീഡി പ്പിക്കയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം മഹാമനസ്കനും വിശാലഹൃദയനുമാ യിരുന്നു. വിഷമശതങ്ങളെ സ്ഥിരചിത്തത്തോടെ തള്ളിമാററിപ്പോ കുന്ന അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രകൃതം സ്തുത്യർഹമാണു. ഭരിക്കാൻ ഹേ സ്റ്റിംഗസിനുള്ള സാമൎത്ഥ്യം തുച്ഛമല്ല. അദ്ദേഹം തെററുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവ കാൎയ്യസാദ്ധ്യത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്ന സന്ദ

ഭോചിതമായ തൊറുകളാകുന്ന നാട്ടുകാരുടെ അഭിപ്രായഗതിയും പ്രകൃതവും ഗ്രഹിക്കാൻ അവരുടെ ഭാഷ പഠിക്കയാണ വേണ്ടതെന്ന ആദ്യം കാട്ടിക്കൊടുത്തതു ഹേസ്റ്റിംഗ്സാണ്. ഭരിക്കുന്നവരും ഭരിക്കപ്പെടേണ്ടവരും തമ്മിൽ സൌഹാർദ്ദം വളൎത്തുന്നതാണ് ഭരണത്തിൻെറ ആയുരാരോഗ്യത്തിനു കാരണമെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കും ഇൻഡ്യാക്കാൎക്കും ഹേസ്റ്റിംഗ്സു ബഹുമാന്യനായിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം—൭

സമാധാനനയം.

1786—1798.

(ഹ) കോൺവാലീസ് പ്രഭു.

1786—1793.

ഇൻഡ്യയിലെ ഗവൎണ്ണർ ജനറൽ ഉദ്യോഗം സ്വീകരിക്കാമോ എന്ന് കോൺവാലീസ്സിനോട് ഇംഗ്ലണ്ടിൽവച്ചു് ആദ്യം ചോദിച്ചപ്പോൾ "രാജാക്കന്മാരോടും, സ്വന്തം മന്ത്രിസഭയോടും, ബ്രിട്ടീഷുഗവൺമെൻററിനോടും മല്ലടിച്ചു് എന്നെന്നേക്കും അപമാനിക്കപ്പെടുന്നതെ"ന്തിനെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ മ്ലാനമായ പ്രതിപ്രശ്നം. പിററ്സിൻെറ ബില്ലിൻപ്രകാരം ഗവൎണ്ണർജനറലിനും മൂന്നു മന്ത്രികൾക്കും അധികാരം ലഭിക്കയും, പിന്നീടു പാസ്സായ ഒരു നിയമപ്രകാരം വിഷമഘട്ടങ്ങളിൽ ഗവർണ്ണർ ജനറലിനു അസാധാരണാധികാരം നൽകയും ചെയ്തപ്പോൾ കോൺവാലിസ് ഇൻഡ്യയിൽ പോകാമെന്നു മന്ദഹാസം തൂകി.

ഇൻഡ്യയിൽവന്ന കോൺവാലിസ്സിന് 1784—ലെ പാർലമെൻറു നിയമപ്രകാരം സമാധാനനയമാണ് പരിപാലിക്കാൻ കിട്ടിയതു്. ആ നയത്തോടു ചേൎന്നുനില്ക്കാൻ അന്നത്തെ വടക്കേ ഇൻഡ്യൻസ്ഥിതിഗതികൾ അനുകൂലിച്ചിരുന്നു. അയോദ്ധ്യാനവാബുള്ളതുകൊണ്ടു ആ ഭാഗത്തുനിന്നും ഉപദ്രവങ്ങൾ കുറഞ്ഞിരുന്നു മറാട്ടികളുടെ ബന്ധുത്വവും, വിശേഷിച്ചു് സിൻധ്യയുടെ ആനുകൂല്യവും സ്വസ്ഥമായിരിക്കാൻ അനുവദിച്ചു.

ഇക്കാലത്തു ഹോൾക്കറും സിൻഡ്യയും ഉൾപ്പെടെ അഞ്ചു മറാട്ടിവംശങ്ങളും, ഹൈദരാബാദിലെ നവാബും മൈസൂരിലെ സുൽത്താനും പ്രബലമായി ഭരണം നടത്തിവന്നു. കൂടാതെ തെക്കു തിരുവിതാംകൂറിലേയും തഞ്ചാവൂരിലേയും രാജാക്കന്മാരും കർണ്ണാട്ടിക്കിലെ നവാബുമുണ്ടായിരുന്നു.

ടിപ്പുവെന്ന മൈസൂർസുൽത്താൻ 1784—ലെ മംഗലാപുരം ഉടമ്പടിയാൽ ബദ്ധനാകമൂലം അസ്വാസ്ഥ്യം കാട്ടിത്തുടങ്ങി. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ പ്രതാപം തടയണമെന്നുതന്നെ സുൽത്താൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഈസമയം ടിപ്പുവും നൈസാമും കൈവശപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ വീണ്ടെടുക്കാൻ മറാട്ടികൾ കാത്തിരിക്കയായിരുന്നു. ബലഹീനനായ നൈസാമിനു ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സാഹായ്യമൊന്നേ ശരണമുണ്ടായിരുന്നൊള്ളൂ. 1790—ൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ബന്ധുവായ തിരുവിതാംകൂറിനെ ടിപ്പു ആക്രമിക്കാൻ ഭാവിച്ചു. നൈസാം, മറാട്ടികൾ, ഇംഗ്ലീഷുകാർ, ഇവർ മൂവരും ചേൎന്ന് ഒരു സഖ്യംചെയ്തു. കോൺവാലിസ് തന്നെ സൈന്യത്തെ നയിച്ചു. 1791—ഓടുകൂടെ ടിപ്പുവിനെ പരാജിതനാക്കി. പകുതിരാജ്യവും മൂന്നുകോടി രൂപയും ടിപ്പു ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നു. അതിൽ മലബാറും, കൂർഗ്ഗും ഡിൻഡിഗലും, ബാരമഹലും, മദ്രാസിൽ ഇറങ്ങാനുള്ള ചില മലമ്പാതകളും ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കു ലഭിച്ചു. മദ്രാസ് ഏതായാലും സുരക്ഷിതമായി.

ബംഗാളത്തിൽ സ്ഥിരമായ റവന്യൂവ്യവസ്ഥ.

(1789—1793)

കമ്പനിക്കാർ ബങ്കാളിൽ കരംപിരിവു തുടങ്ങുമ്പോൾ പരമ്പരയാ നികുതിപിരിച്ച് സമ്പന്നന്മാരായിത്തീൎന്ന ജമിന്ദാരന്മാർ നാട്ടിലെങ്ങുമുണ്ടായിരുന്നു. കമ്പനിയുടെ ആദായം വൎദ്ധിപ്പിക്കാൻ കരംപിരിവു അല്പകാലത്തേക്കു ലേലംചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിനുദ്യമിച്ചെങ്കിലും അതിൽ ഏൎപ്പെടാൻ ആരും മുന്നോട്ടുവന്നില്ല. പത്തുവൎഷത്തേക്കു കരം നിശ്ചയിച്ച് ഭൂമി ജമിന്ദാരന്മാൎക്കുതന്നെ കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു സർ ജോൺഷോർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. 1793-ൽ കോൺവാലിസിന്റെ ശുപാൎശയനുസരിച്ചു ജമിന്ദാരന്മാരും കൃഷിക്കാരും യോജിച്ചുള്ള ശ്രേയസ്കരമായ കാൎഷികക്രമത്തെ ലാക്കാക്കി വസ്തുക്കൾ ജമിന്ദാരന്മാരുടെ ഉടമസ്ഥതയിൽ വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ പാർലമെൻറ് ഒരു നിയമം പാസ്സാക്കി. റവന്യൂകാൎയ്യങ്ങൾ മുഴവൻ ഒരു സംഘത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ കൽക്കട്ടയിൽവച്ചു കോൺവാലിസ്സിന്റെ ആദ്ധ്യക്ഷത്തിൽ ഭരിച്ചുവന്നു. ഭൂമിയിൽ ആദായം വൎദ്ധി

കുന്നപക്ഷം ആയതു ഗവമ്മെൻറിനും കൃഷിക്കാക്കും ലഭിക്കാതെ ജമിന്ദാരന്മാരുടെ കൈയിൽ വീഴമെന്നുള്ളതു് ഈ സമ്പ്രദായത്തിൻെറ ദോഷമാണ്. ഗവമ്മെൻറിലേക്കു തിട്ടപ്പെടുത്തിയ കരമേ അവർ കൊടുത്തുവന്നൊള്ളു. എന്നാൽ ആദായക്കൂടുതലുള്ളപ്പോൾ കൃഷിക്കാരിൽനിന്നും കൂടുതൽ അവർ ഈടാക്കിവന്നു. കുടിയാന്മാരുടെ രക്ഷയ്ക്കു പിന്നീടു പല നിയമങ്ങളും പാസ്സാക്കി. ഗവമ്മെൻറിന് ആദായം കുറഞ്ഞെങ്കിലും 1857-ലെ ശിപായിലഹള മുതലായ വിഷമസന്ദർഭങ്ങളിൽ ബ്രിട്ടീഷുഭരണം ക്ഷേമകരമാണെന്നുള്ള ബോധം മൂലം സമ്പത്തുകൊണ്ടു് ഉറച്ചുകിടന്ന ജമിന്ദാരന്മാർ ഗവമ്മെൻറിനെ സഹായിച്ചു.

കോൺവാലിസ്സിൻെറ നീതിന്യായപരിഷ്കാരം.

റവന്യൂവകുപ്പും നീതിന്യായവകുപ്പും വേർതിരിച്ചു. ഡിസ്ത്രിക്കുകളിൽ ജഡ്ജിമാരെ നിയമിച്ചു. മൂഷിദബാദ്, പാററ്ന, കല്ക്കട്ട, ഇവിടങ്ങളിൽ സാംസ്ഥാനികകോടതികൾ ഏർപ്പെടുത്തി. ഈ കോടതികളെല്ലാം കല്ക്കട്ടയിലെ സിവിൽമേൽകോടതിക്കു കീഴ്പെട്ടിരുന്നു. സാംസ്ഥാനികക്കോടതികളിലെ ജഡ്ജിമാർ സക്കീട്ടു ചെയ്തു ക്രിമിനൽകേസുകൾ തീച്ചുചെയ്യണമെന്നു നിശ്ചയം പാസ്സാക്കി. ഡിസ്ത്രിക്ടുജഡ്ജിമാക്കു പോലിസധികാരം കൊടുത്തു. ഒരു പ്രധാന ക്രിമിനൽകോടതിയും കൽക്കട്ടയിൽ സ്ഥാപിച്ചു. കോൺവാലിസ്സ് കമ്പനിഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം വദ്ധിപ്പിച്ചതോടുകൂടെ കോഴ, കള്ളക്കച്ചവടം മുതലായ അസാന്മാർഗ്ഗികനടപടികൾ ഒട്ടൊക്കെ ശമിച്ചു.

കോൺവാലിസ്സിൻെറ പ്രകൃതം.

കോൺവാലിസ്സിൻെറ രാഷ്ട്രീയനയങ്ങൾക്കു ഉദ്ദേശശുദ്ധിയുണ്ടായിരുന്നു. ജനസമ്മതമുണ്ടാകത്തക്കവണ്ണമുള്ള യോഗ്യതകൾ പലതും ഇദ്ദേഹത്തിൽ കാണപ്പെട്ടു. ഡയറക്ടറന്മാർ ഇദ്ദേഹത്തെ ഒരിക്കൽകൂടി ഇൻഡ്യൻഭരണാധികാരിയായി അയച്ചതിൽനിന്നു് കോൺവാലിസ്സിൻെറ സ്വഭാവവിശേഷവും ഭരണനൈപുണിയും ഊഹ്യങ്ങളാണല്ലോ. യോഗ്യതാനുസരണം കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കു സ്ഥാനം നൽകിവന്നു. സത്യം, യത്നം, ഗുണകാംക്ഷ, കൃത്യനിഷ്ഠ ഈ ഗുണങ്ങൾക്കെല്ലാം അദ്ദേഹം ഇരിപ്പിടമായിരുന്നു.

(൨) സർ ജോൺഷോർ.

1793—1798

സർ ജോൺഷോർ ശക്തനായ ഒരു ഗവർണ്ണർജനറൽ അല്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും കോൺവാലിസ്സിൻെറ ഭരണപരിഷ്കാരങ്ങളിൽ

ഏറിയകുറിനും ഒരുപങ്ക് ഇദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്- അന്യകാൎയ്യങ്ങളിൽ ഇടപെടാതിരിക്ക എന്നതും സമാധാനഗതിയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ നിഷ്ഠയായിരുന്നു. 1795-ൽ മറാട്ടികൾ നൈസാമിനെ നിശ്ശേഷം തോല്പിച്ചു. സത്യം വിചാരിച്ചുനോക്കുന്നതായാൽ സർ ജോൺ ഷോർ നൈസാമിനെ സഹായിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അപ്രകാരം ചെയ്യായ്കയാൽ നൈസാമിൻെറ ശക്തി ക്ഷയിച്ചു. മറാട്ടികൾ പ്രബലരായി. ഇതു് ഗവൎണ്ണർജനറലിനുപററിയ ദോഷതൻതന്നെ ആയിരുന്നു. അയോദ്ധ്യയിൽ (ഔഡ്) ദുർഭരണം ഉണ്ടാകയാൽ ഗവൎണ്ണർജനറൽ ഇടപെട്ടുകയും അന്നത്തെ നവാബിനെ മാററി പുതിയ ഒരു നവാബിനെ വാഴിക്കയും ചെയ്തു. ആ പ്രവൃത്തി ഒരു ധീരകൃത്യംതന്നെ എന്നു വിചാരിക്കാം. 1798-ൽ സർ ജോൺഷോർ ഉദ്യോഗമൊഴിഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം ൨൭

കമ്പനിയുടെ പരമാധികാരം.

മാർകിസ് വെല്ലസ്ലി

(ഏൎൾ ഓഫ് മോർണിങ്ടൺ)

1798—1805

മെയ്മാസം പതിനേഴാംതിയതി വെല്ലസ്ലി കല്ക്കത്തയിൽ ഇറങ്ങി. അക്കാലത്തു് തെക്കു 'മൈസൂർവ്യാഘ്രമെന്നു പേർപൊങ്ങിയ ടിപ്പുസുൽത്താനും, അന്തസ്സുള്ള ഹൈദരാബാദിലെ നൈസാമും, കളിപ്പാട്ടമായ അയോദ്ധ്യാനവാബും, ഭയങ്കരന്മാരായ സിൻഡ്യ, ഹോൾക്കർ, ബോൺസ്ലെ, ഗെയ്ക്വാർ, പേഷ്വാ മുതലായ മറാട്ടിരാജാക്കന്മാരും സ്വതന്ത്രരായി ഇൻഡ്യയിൽ ഭരണംനടത്തിവന്നു- പുതിയ ഗവൎണ്ണർജനറലിൻെറ ദൃഷ്ടിയിൽ വിവിധാദർശങ്ങളോടെ ശക്തിവൎദ്ധിപ്പിച്ചുവരുന്ന ഈ നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ ഇടയിൽ കമ്പനിക്കാരുടെ പ്രദേശങ്ങൾ അപായത്തിൽതന്നെയെന്നു തെളിഞ്ഞു. ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ശക്തി ഇൻഡ്യയിൽ പ്രബലമാക്കുന്നതുതന്നെ തൽകാലം ആവശ്യമെന്ന് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. അതനുസരിച്ച് വെല്ലസ്ലി യത്നവും തുടങ്ങി. തത്സമയം ബ്രിട്ടീഷുഭരണത്തിൻെറ

ഉരുക്കുകൈകൾ നീട്ടിച്ചെയ്ത ആലിംഗനത്തിൽ പെട്ട് നാട്ടുരാജാക്കന്മാർ ഞെങ്ങിഞെരുങ്ങി അസ്വസ്ഥരും അസ്വതന്ത്രരുമായിത്തീർന്നു. ക്ലൈവ് അടിസ്ഥാനമുറപ്പിച്ചതും, ഹേസ്റ്റിങ്ങ്സ് ഇടിയാതെ സൂക്ഷിച്ചതുമായ ഇൻഡ്യയിലെ ബ്രിട്ടീഷുസാമ്രാജ്യത്തിന്മേൽ വെല്ലസ്‌ലി ബ്രിട്ടിഷുമേൽക്കോയ്മ കെട്ടിയുയർത്തിത്തുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യ് ആദ്യം വീണതു ടിപ്പുവിന്റെ തലയിൽതന്നെയായിരുന്നു. നാട്ടുരാജാക്കന്മാരിൽ പലരും ഫ്റാൻസിനെ സ്നേഹിതനായി വീക്ഷിച്ചും, നെപ്പോളിയൻബോണപ്പാർട്ടെന്ന പാശ്ചാത്യദിഗ്വിജയികളുടെ മൌലിമാണിക്യം നവോന്മേഷത്തോടെ ഇന്ത്യയെ കടാക്ഷിച്ചും ഇരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലേ സ്ഥിതിഗതികളെ ഭേദപ്പെടുത്താൻ നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യാധികാരത്തിന്റെ വേരറുക്കുവാനും നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും ഫ്റഞ്ചുഭടന്മാരെയും ഫ്റഞ്ചുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും പിരിച്ചുവിടുവിക്കുന്നതിനും ആയി ഗവൺമെർജനറൽ പ്രവൃത്തി തുടങ്ങി.

നാലാമത്തെ മൈസൂർയുദ്ധം.

1799

ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കു നാശം ഉണ്ടാക്കാൻവേണ്ടി ടിപ്പു ഫ്റഞ്ചുകാരുമായി ആലോചന നടത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള തെളിവോടുകൂടെ വെല്ലസ്‌ലി മൈസൂർവ്യാഘ്രത്തെ വളഞ്ഞു. 1799-ാമാണ്ടു ഫെബ്രുവരി 22-ാംനു- യുദ്ധപ്രഖ്യാപനംചെയ്തു. ഗവൺമെർജനറലിന്റെ സോദരനും ഒടുവിൽ നെപ്പോളിയനേ മർദ്ദിച്ചവനെന്നു വിഖ്യാതി നേടിയ ഡ്യൂക്ക്ഓഫ് വെല്ലിങ്ങ്ടനും ആയ കർണ്ണൽ ആർതർ വെല്ലസ്ലി ഈ യുദ്ധരംഗങ്ങളിൽ ഒരു പ്രധാന പാത്രമായിരുന്നു. മാർച്ച് ആറാംതീയതിയും ഇരുപത്തിഏഴാംതീയതിയും ടിപ്പുവിനു പരാജയം ഉണ്ടായി. മെയ് നാലാംതീയതി, ടിപ്പു ഒടുവിൽ ശൌര്യത്തോടെ സംരക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിച്ച ശ്രീരംഗപട്ടണംകോട്ട തകർന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാർ കോട്ടയ്ക്കുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ മരിച്ചും മരിക്കാറായും ഞെരുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന പടയാളികളുടെ ഇടയിൽ പൊന്നിൻകിരീടവും, ഉടുപ്പും, അരവാറും മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ടിപ്പുവിന്റെ മൃതശരീരമാണു കിട്ടിയതു്. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ശക്തികൊണ്ടുതന്നെ അവർ വിജയികളായി. മൈസൂരിലെ പഴയ ഹിന്ദുരാജവംശത്തിൽനിന്നും കൃഷ്ണരാജനേത്തന്നെ അവിടത്തെ രാജാവാക്കി. അഞ്ചു വയസ്സുമാത്രം പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന പുതിയ രാജാവിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിനു പൂർണ്ണയ്യ എന്നൊരു മറാട്ടബ്രാഹ്മണനേയും നിയമിച്ചു. കൃഷ്ണരാജൻ ഭരണം കഴയ്ക്കുകയാൽ 1881-ൽ രാജ്യാവകാശം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദത്തുപു

ടിപ്പുസുൽത്താൻ.

ത്തന നൽകി. ടിപ്പുവിൻെറ സന്താനങ്ങൾക്കു അടിത്തൂൺകൊടു ത്തു് അവരെ വെല്ലൂരിൽ പാർപ്പിച്ചു.

കാനറാ, കോയമ്പത്തൂർ, വയനാട്ട്, നീലഗിരി എന്നീ പ്രദേശങ്ങൾ കമ്പനിക്കു ലഭിച്ചു. മൈസൂർയുദ്ധങ്ങളിൽ നൈസാമിനു ലഭിച്ചിരുന്ന ബല്ലാറി, കടപ്പ, തുംഗഭദ്രയുടെ ദക്ഷിണദേശങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം സഹായസൈന്യത്തിൻെറ ചെലവു വകവച്ചു കമ്പനി സ്വീകരിച്ചു. മൈസൂർ സഹായഉടമ്പടിക്കു സമ്മതിച്ചു. മൈസൂരിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സേനയേ ഉണ്ടായിരിക്കാവൂ എന്നും, ഏഴുലക്ഷം വരാഹൻ കമ്പനിക്കു കപ്പംകൊടുക്കണമെന്നും, യുദ്ധമുണ്ടാകുന്നപക്ഷം ആവക ചിലവുകളെല്ലാം മൈസൂർതന്നെ വഹിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും, മൈസൂരിൻെറ അകത്തെ ഭരണത്തിലും മററും കമ്പനിക്കു മേൽക്കോയ്മയുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും ഉള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ഇരുകൂട്ടരും സമ്മതിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ആധിപത്യത്തോടുകൂടെ

മൈസൂർ ബന്ധുരാജ്യമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടകയും കർണ്ണാട്ടിക്കിന് അതു രക്ഷയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ദക്ഷിണഇൻഡ്യയിൽ കമ്പനിക്ക സ്ഥലങ്ങൾ വേണ്ടപോലെ ചേൎന്നുകിട്ടി.

1800-ൽ നൈസാം ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായി സഹായഉടമ്പടിയിൽ ഏൎപ്പെട്ടു. മൈസൂർയുദ്ധങ്ങളിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരെ സഹായിച്ചതിനു പ്രതിഫലം കിട്ടിയ പ്രദേശങ്ങൾ അവരുടെ സൈന്യത്തിന്റെ ചെലവിന് ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കതന്നെ വിട്ടുകൊടുത്തു. 1801-ൽ അയോദ്ധ്യ ഉൾപ്പെട്ട പുതിയ ഉടമ്പടിവ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച് പകുതിരാജ്യം ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്ക ലഭിച്ചു. ആ ആണ്ടിൽതന്നെ നവാബ് ടിപ്പുവുമായി രഹസ്യാലോചനകൾ നടത്തി എന്ന കാരണത്താൽ കർണ്ണാട്ടിക്ക് കമ്പനിയോടു ചേൎത്തു. 1202-ൽ തഞ്ചാവൂരിനേപ്പററി രണ്ടുപേരുടെ അവകാശത്തക്കമുണ്ടാകയാൽ രണ്ടുപേരെയും പെൻഷൻകൊടുത്തു പിരിച്ചുവിട്ടിട്ട് അവിടം കമ്പനിയുടെ പ്രദേശമാക്കി.

മറാട്ടികൾ.

രണ്ടാമത്തെ മറാട്ടയുദ്ധം.

(1803—1805)

ബിറാർമുതൽ ഒറിസ്സാവരെ നാഗപ്പൂരിലെ ബോൺസ്ലേ അധികാരം നടത്തിവന്നു. ബറോഡായിലെ ഗെയിക്കുവാർ സമൃദ്ധമായ ഗുജറാററിന് അവകാശംപറഞ്ഞു. ഗ്വാളിയറിലെ സിൻഡ്യ ഡൽഹിയിൽ ഇരുന്ന കുരുടൻചക്രവൎത്തിയായ ഷാആലത്തെ കൈക്കലാക്കി. അയാളുടെ എതിരാളിയായ ഇൻഡൂറിലെ ഹോൾക്കർ, സിൻഡ്യയുടെ സൈന്യത്തേയും പേഷ്വാ രാജാവിനെയും പൂനയിൽനിന്നും ഓടിച്ചു തൽസ്ഥാനത്തു മററൊരാളെ രാജാവാക്കി. രാജാവു ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ അരികിൽ ഓടിഎത്തി. 1802-ൽ ബേസിനിലെ സഹായഉടമ്പടിയിൽ ചേൎന്നു. മറാട്ടികളുടെ മേൽക്കോയ്മയെന്ന സ്ഥാനം പുലൎത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന പേഷ്വാ ഗവൎണ്ണർജനറൽ പറയുന്നതു കേൾക്കമെന്നു വന്നപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷുകാർ മറാട്ടസംഘടനയുടെ പ്രധാനികൾതന്നെ ആയി. 26 ലക്ഷം രൂപാ കമ്പനിക്ക ആണ്ടുതോറും കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നും ഫ്രഞ്ചുകാരെ ഉപേക്ഷിച്ച് ഇംഗ്ലീഷുസേനയെ അംഗീകരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും സമ്മതിച്ചു

ആർതർവെല്ലസ്ലി പട്ടാളങ്ങളുടെ അകമ്പടിയോടെ രാജാവിനെ പൂനയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. സിൻഡ്യ ഇതുകണ്ടു ശങ്കിച്ചും ഭയപ്പെട്ടും മറാട്ട സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി സമരംചെയ്വാൻ തന്റെ ക്രൂ

റ്റുതലവന്മാരെയെല്ലാം വിളിച്ചു. ഹോൾക്കർ അടുക്കാതെ മാറി നോക്കിനിന്നു. 1803 ആഗസ്റ്റ് മൂന്നാംതീയതി യുദ്ധമാരംഭിച്ചു. അസേയിൽവെച്ചുണ്ടായ സമരത്തിൽ സിൻഡ്യയുടെയും ബോൺസ്‌ലേയുടെയും സൈന്യങ്ങൾ തോററു. അഹമ്മദുനഗരംകോട്ട ഇംഗ്ലീഷുകാർ പിടിച്ചു. ജനറൽ ലേക്ക് അലീഗർകോട്ട കൈവശപ്പെടുത്തി. അനന്തരം ഡൽഹിയും ആഗ്രയും എടുത്തു. അസ്സാരിവിജയത്തിനുശേഷം ലേക്ക സിൻഡ്യയുടെ പടയേ കൂടെക്കൂടെ എതിർത്തു. കിഴക്കെതിരത്തു ഗണ്ണൻ ഹാർകോർട്ട് ബോൺസ്‌ലേയുടെ സേനയെ ഒറീസ്സയിൽനിന്നും ഓടിച്ചു് മസൂലിപട്ടണം എടുക്കയും ജഗന്നാഥക്ഷേത്രത്തിന്റെ രക്ഷാകർത്തൃത്വം ഏല്ക്കയുംചെയ്തു. പടിഞ്ഞാറ് ആർഗാൺ എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു ബോൺസ്‌ലേയുടെ പട തോററു. നവംബർ 29-ാംനു- ഗാവിൽഗാർ പിടിച്ചതോടെ യുദ്ധം അവസാനിച്ചു. ഡിസംബർ 17-ാംനു- ഡിയോഗാവണിലെ സന്ധിപ്രകാരം മേലിൽ വരുന്ന സമരവാദങ്ങളെല്ലാം ഗവർണ്ണർജനറൽ മുഖാന്തിരം തീർത്തുകൊള്ളാമെന്നും ഫ്രഞ്ചുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും അമേരിക്കൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും ഉപേക്ഷിക്കാമെന്നും, കട്ടക്ക് കമ്പനിക്കും, മററു പ്രദേശങ്ങൾ നൈസാമിനും നൽകാമെന്നും സമ്മതിച്ചു. ഡിസംബർ 30-ാംനു- ഉണ്ടായ സൂർഗിഅർജൻഗാവണിലെ സന്ധിയനുസരിച്ചു് ഗംഗായമുനകളുടെ ഇടയ്ക്കും ജയപ്പൂരമുതലായ രാജപുത്രസ്ഥലങ്ങൾക്കു വടക്കമുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ വിടുകയും, നൈസാമിന്റെ പേരിലും ചക്രവർത്തിയിലും ഗെയിക്വാറിലും ഉള്ള അധികാരങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കയും പേഷ്വായ്ക്കു് അഹമ്മദുനഗരം വിട്ടുകൊടുക്കയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹവും ഫ്രഞ്ചുകാരെയും അമേരിക്കക്കാരെയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായി സ്വീകരിക്കുന്നതല്ലെന്നു സമ്മതിച്ചു.

ജസ്വന്ത്റാവുഹോൾക്കർ ഇതുകണ്ടു ക്രുദ്ധസർപ്പത്തേപ്പോലെ ചീറി. ഹോൾക്കർ മാൾവയിൽനിന്നും ഇളകി രോഹില്ലന്മാരെയും സിക്കുകാരെയും സഹായത്തിനുവിളിച്ചു. അങ്ങിങ്ങു ചില സമരങ്ങൾ നടന്നെങ്കിലും പഞ്ചാബിൽവെച്ചു സന്ധിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതിനു ഹോൾക്കർ നിർബന്ധിതനായി.

സബ്സിഡിയറിസിസ്റ്റം (സഹായവ്യവസ്ഥ)

സ്വതന്ത്രരായ നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ ഇടയ്ക്കു കമ്പനിയുടെ പ്രദേശങ്ങൾക്കും കമ്പനിക്കും രക്ഷയ്ക്കും അധികാരത്തിനും വേണ്ടിയാണു് ഈ നയം വെല്ലസ്ലിയുടെ കാലത്തുണ്ടായതു്. തൻമൂലം നാട്ടുരാജാക്കന്മാരും കമ്പനിയും തമ്മിൽ ഒരു പരസ്പരസഹായബന്ധം ആശ്രിതാശ്രയരൂപത്തിൽ ഉണ്ടാകയാണു ചെയ്തതു്. കമ്പനി ഇൻഡ്യയിലെ മേൽക്കോയ്മയായി നാട്ടുരാജ്യങ്ങളെ വിദേശാക്രമണ

മാർകിസ് ആഫ് വെല്ലസ്‌ലി.

ത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കാനും ഭരണാവകാശത്തക്കങ്ങൾ തീക്കാനും, വേണ്ടവണ്ണം പരിപാലിക്കാനും ധർമ്മബുദ്ധിയാൽ മുന്നോട്ടുവന്നു. സമാധാനരക്ഷയ്ക്കുള്ള ആശ്രിതരാജാക്കന്മാരുടെ സൈന്യങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷുകാക്കുള്ളതായിരുന്നു. അവയുടെ ചെലവു് പണമോ ഭൂമിയോ ആയി രാജാക്കന്മാർ കമ്പനിക്കു കൊടുത്തു. 28000 അടങ്ങിയ ഇംഗ്ലീഷുപട്ടാളത്തെ രാജാക്കന്മാർ പോററിത്തുടങ്ങി. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ അറിവോ അനുവാദമോ കൂടാതെ അന്യവിദേശികളെ സ്വീകരിക്കയോ അന്യരാജ്യങ്ങളുമായി ഇടപെടുകയോ നാട്ടുരാജാക്കന്മാർ ചെയ്തുകൂടാ. അവർക്കു രാജ്യാതിർത്തിക്കുള്ളിൽ ഇഷ്ടംപോലെ വിഹരിക്കാമായിരുന്നു. സഹായവ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചു പല രാജാക്കന്മാരും സന്ധിചെയ്തതും അവരെക്കൊണ്ടു സന്ധിചെയ്യിച്ചതും നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. ഇപ്രകാരം അധീതിയമായ പ്രാബല്യവും അഖണ്ഡമായ ഭരണബന്ധവും കമ്പനിക്കു ഇൻഡ്യയിൽ ഉണ്ടായി.

ബ്രിട്ടീഷ്‌സാമ്രാജ്യം.

വെല്ലസ്‌ലി കമ്പനിവക ഭൂമികളെല്ലാം യോജിപ്പിച്ചു ക്രമപ്പെടുത്തി. കർണ്ണാട്ടിക്ക്, തഞ്ചാവൂർ, ദത്ത, കടക, ഒറിസ്സാ മുതലായ

സ്ഥലങ്ങൾചേൎന്ന മദ്രാസ്പ്രസിഡൻസി ഉണ്ടായി. ഗുജറാറ്റു, പൂന, ബറോഡാ മുതലായ പ്രദേശങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേൎന്ന് ബാംബേപ്രസിഡൻസി ഉത്ഭവിച്ചു. സാമ്രാജ്യം വടക്കുപടിഞ്ഞാറു പഞ്ചാബിന്റെ അതിൎത്തിവരെ വ്യാപിച്ചിരുന്നു. 1803-ൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ രക്ഷയിൽവന്ന മുഗൾചക്രവൎത്തി ഷാആലം 1805-ൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരിൽനിന്നു ഉദ്യോഗമൊഴിഞ്ഞ് പെൻഷൻപററി. അന്നുമുതൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഇന്ത്യയുടെ ന്യായമായ ഭരണകൎത്താക്കളാണെന്നു സ്ഥാപിച്ചു. സിക്കുകാരും, നേപ്പാളികളും ഇംഗ്ലീഷുബന്ധത്തിൽ പെട്ടിരുന്നില്ല.

വെല്ലസ്ലിയുടെ ഭരണം.

സാമ്രാജ്യത്തെ വിസ്തൃതമാക്കയും ബ്രിട്ടീഷുമേൽക്കോയ്മ മുഴപ്പിക്കയും ചെയ്ത ആളെന്നല്ലാതെ വലിയ ഭരണപരിഷ്കാരകൎത്താവായി വെല്ലസ്ലിയെ ഗണിക്കേണ്ടതില്ല. ഇക്കാൎയ്യത്തിൽ വാറൻ ഹേസ്റ്റിംഗ്സിനുതന്നെ പ്രധാനസ്ഥാനം കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. വിദേശികളെ ബഹിഷ്കരിച്ച് ഇന്ത്യയിൽ ബ്രിട്ടീഷുശക്തിയും ബ്രിട്ടീഷുശക്തിയുടെ മേൽക്കോയ്മയും സ്ഥാപിക്കുന്നതായിരുന്നു വെല്ലസ്ലിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം. അതു സാധിച്ചിട്ട് അദ്ദേഹം 1805-ൽ ഇന്ത്യ വിട്ടു.

അദ്ധ്യായം ൯.

ഇൻഡ്യാഭരണം.

1805—1813.

൧) ലോർഡ് കോൺവാലിസ് രണ്ടാമത്തും
(1805)

ഇത്രയും കാലത്തിനുള്ളിൽ ഇൻഡ്യയിൽ ബ്രിട്ടീഷുസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ വിസ്തൃതി കൂടുകയോ കുറകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. മാർക്വിസ വെല്ലസ്ലി ഇൻഡ്യയിൽ നടത്തിയ പൊടിപൂരങ്ങൾകണ്ടു, നിശ്ചലരായിരുന്ന കമ്പനിക്കാർ സമാധാനനയം പരിപാലിക്കാനായി കോൺവാലിസ്സിനെ വീണ്ടും ഇൻഡ്യയിൽ അയച്ചു. അക്കാലം കമ്പനി കടത്തിൽ മുങ്ങിയിരിക്ക ആയിരുന്നു. സഹായവ്യവസ്ഥ ആ

വശ്യമില്ലെന്നു കോൺവാലിസ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം മൂന്നു മാസം കഴിഞ്ഞു മരിച്ചുപോയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ വെല്ലസ്ലി ചെയ്തതെല്ലാം വിഫലമാകുമായിരുന്നു.

൮) സർ ജാർജ്ജ് ബാർലോ.

1805—1807

നിശ്ചിതമായ ഉടമ്പടിപ്രകാരമല്ലാതെ ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഇടപെട്ടിരുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും അവരുടെ അധികാരം പിൻവലിച്ചു. ഇൻഡ്യമുഴുവനും കമ്പനിയുടെ അധികാരത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്ന ആഗ്രഹമില്ലെന്നു അദ്ദേഹം വെളിപ്പെടുത്തി. ഈ അഭിപ്രായവും പ്രവൃത്തിയിൽ വന്നില്ല. 1806 ൽ വെല്ലൂരിൽ ഒരു ശിപായിലഹളയുണ്ടായി. ലഹള ശമിപ്പിക്കയും ടിപ്പുവിന്റെ പുത്രന്മാരെ കല്ക്കത്തയിൽ മാററി പാർപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

൯) ലോർഡ് മിന്റോ.

1807—1813

ലോർഡ്മിന്റോ 1807ൽ കല്ക്കത്തയിൽ ഇറങ്ങി. സമാധാനനയം പരിപാലിക്കാൻ അദ്ദേഹം നിർബ്ബന്ധിതനായിരുന്നെങ്കിലും ബാഹ്യവും ആഭ്യന്തരവുമായ ആക്രമണത്തിന്റെ ഗന്ധംവരുമ്പോൾ വാള് ഉറയിൽ ഇടുന്നതു നന്നല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. കമ്പനിയുടെ പ്രദേശത്തിനപ്പുറം ലാഹൂർസിംഹമെന്നു പേരുകേട്ട രഞ്ജിത്ത്സിങ്ങ് ഭരിക്കുന്ന സിക്കുകാരുടെ പഞ്ചാബായിരുന്നു. അതിനപ്പുറമുള്ളതു് അഫ്ഗാനിസ്ഥാനും, അതിനപ്പുറം പേർഷ്യയുമാണു്. ആഫ്റിക്കയേ ചുററിയുള്ള കിഴക്കൻവാണിജ്യമാർഗ്ഗത്തെ ഈജിപ്തിൽകൂടി മെഡിററേനിയൻവഴി തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോകാമെന്നുവിചാരിച്ചു നെപ്പോളിയൻ അതു സാധിക്കായ്കയാൽ റഷ്യയുമായി സഖ്യംചെയ്തുകൊണ്ടു ഇൻഡ്യയെ ആക്രമിക്കാൻവരുന്നു എന്ന് ഒരു ഭയങ്കരധ്വനി കേട്ടു. പഞ്ചാബ്, അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ, പേർഷ്യാ എന്നീ രാജ്യങ്ങളേ, ലോർഡുമിന്റോ, മിത്രങ്ങളാക്കിത്തീർത്തു. ആക്രമണം ഉണ്ടായില്ല. യമുനയിൽനിന്നും രാജ്യാതിർത്തി സത്‌ലജ്ജിലേക്കു മാററി. 1810-ൽ അദ്ദേഹം ജാവാ പിടിച്ചു. ലോർഡുമിന്റോയുടെ ഭരണാവസാനത്തിലെ മൂന്നുവർഷം കമ്പനിക്കു് ഐശ്വര്യകാലമായിരുന്നു. കടങ്ങളെല്ലാം തീരത്തക്കവണ്ണം ആദായം ലഭിച്ചു സന്തോഷംകൊണ്ടു കമ്പനിഡയറക്ടറന്മാരുടെ മുഖം പുഞ്ചിരിതൂകിത്തെളിഞ്ഞു.

തിരുവിതാംകൂറിൽ വേലുത്തമ്പിദളവായുടെ സ്വാതന്ത്ര്യബോധം ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ആദർശത്തിനു വിപരീതമായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ അമിതശക്തിയിൽ ആ വീരപുരുഷൻെറ പിണം ചാമ്പലായി. മദ്രാസിൽ ഉണ്ടായ ബ്രിട്ടീഷുസൈന്യത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ എതിർപ്പ് 1809-ൽ അമർത്തി. അവിടെ 'റെയിത്തുവാറി' വ്യവസ്ഥ ഏർപ്പെടുത്തി ഭൂമിയുടെ നേർഉടമസ്ഥത ഗവൺമെൻറിനാക്കി.

1813-ൽ ചാർട്ടർ പുതുക്കിയതോടെ ഇൻഡ്യൻകച്ചവടത്തിൽ കമ്പനിക്കുണ്ടായിരുന്ന കുത്തക എടുത്തിട്ടു ചീനദേശവുമായുള്ള കച്ചവടക്കുത്തക കമ്പനിക്കു നല്കി.

അദ്ധ്യായം ൩൦.

മാർക്വിസ് ഓഫ് ഹേസ്റ്റിംഗ്സ്
(ഏൾ ഓഫ് മോയ്റാ)
1814—1823

നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ സ്വാധീനശക്തി വ്യാപിക്കുന്നു.

അരാജകത്വം, ആഭ്യന്തരകലഹം, തീവയ്പ്, കൂട്ടക്കൊല, കൊള്ള, ഇവയും, ഒരു പരിഷ്കൃതഗവൺമെൻറിൻെറ സാവധാനത്തിലുള്ള പണംപിഴിച്ചിലും തമ്മിൽ ഏതാണ് കൂടുതൽ അസഹ്യം എന്നുചോദിച്ചാൽ ഉത്തരംപറയാൻ വിഷമിക്കും. ഇക്കാലത്തു, മറാട്ടികളുടേയും, പിൻഡാറികളുടേയും, നേപ്പാളിലെ ഗൂർക്കകളുടേയും, അതിർത്തിദേശങ്ങളിലെ പഠാണിമാരുടെയും ഇളക്കംകൊണ്ടു രാജ്യത്തിൽ അത്ര സമാധാനമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പാർലമെൻറിൽവച്ച് ഇൻഡ്യാഭരണം അന്യായമായിട്ടാണെന്ന് മുക്തകണ്ഠം വാദിച്ച മോയിറാ, ഗവർണ്ണർജനറലായി ഇൻഡ്യയിൽ എത്തിനോക്കിയപ്പോൾ മുൻപറഞ്ഞതു വിസ്മരിച്ച് വാൾ ഊരിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഭരണതാണ്ഡവം തുടങ്ങി.

നേപ്പാൾ യുദ്ധം.

അയോദ്ധ്യക്കും റോഹിൽക്കണ്ടിനും വടക്ക് ഹിമാലയപർവ്വതത്തിൻെറ തെക്കേ ചരിവിൽ 700-മൈൽ നീണ്ടുകിടന്നു നേപ്പാളത്തെ രാജപുത്രവംശമാണ് ഗൂർക്കകൾ. ഇവർ യൂറോപ്യൻരീതിയിൽ

യുദ്ധാഭ്യാസം ചെയ്തിട്ടുള്ളവരായിരുന്നു. ഗൂർക്കകൾ ബ്രിട്ടീഷതിർത്തി കടന്ന് ആക്രമണം തുടങ്ങുകയാൽ സമരം അവശ്യമായി. ശൂരന്മാരായ അവരോടു നേരിടാൻ ഇരട്ടി സൈന്യത്തെ ആണ് ഇംഗ്ലീഷുകാർ അയച്ചതു്. തുടരെത്തുടരെ വളരെ പോരുനടത്തിയതിന്റെ ശേഷം സെഗാളിയിൽവച്ച് ഒരു സന്ധിയുണ്ടായി. അതിൻപ്രകാരം സിംല, മസൂറി, നൈനിതാൽ മുതലായ ദേശങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കു കിട്ടി: നേപ്പാളിൽ ഒരു ബ്രിട്ടീഷു റസിഡൻറിനെ സ്വീകരിച്ചു. ഗൂർക്കകൾ അനന്തരം ബ്രിട്ടീഷുപട്ടാളത്തിലെ ഒന്നാംതരം യോദ്ധാക്കന്മാരായി ചേരുകയും അവരുടെ പൗരുഷവും ധൈര്യവും, പോർക്കൊടുമയും, പല യുദ്ധങ്ങളിൽ തെളിയിക്കയുംചെയ്തു.

പിൻഡാറിസമരം.

1817

പിൻഡാറികൾ എന്ന കവർച്ചസംഘക്കാർ മറാട്ടികളുടെസൈന്യത്തിൽചേർന്ന് പോർചെയ്തുവന്നു. കരിം, ചിത്തു, വാസിൽ മഹമ്മദ് എന്നിവർ സംഘമുഖ്യന്മാരായിരുന്നു. പതിനായിരം കാലാളും പതിനയ്യായിരം കുതിരയുംവരുന്ന ഒരു പഠാണിസൈന്യത്തോടെ അമീർഖാൻ എന്നൊരു നായകനും ഇവരോടു ചേർന്നു. ഇവർ രാജപുട്ടാണയും, നൈസാമിന്റെ രാജ്യങ്ങളും, കമ്പനിസ്ഥലങ്ങളും കൊള്ളചെയ്തുവന്നു. ഇവരെ അമർച്ചചെയ്യുന്നതിന് 1816-ൽ ഗവർണ്ണർ ജനറലിനു അനുവാദംകിട്ടി. 1817-ാമാണ്ടു് അക്ടോബർമാസത്തിൽ മുൻപു കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത സേനാസന്നാഹത്തോടെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ പുറപ്പെട്ടു. 120000 ആളുകളും 300 പീരങ്കികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ബങ്കാളിൽനിന്നു വടക്കുകിഴക്കുകൂടിയും ദക്ഷിണാപഥത്തിൽനിന്നു തെക്കുകൂടിയും ഗുജറാത്തിൽനിന്നു പടിഞ്ഞാറുകൂടിയും ബ്രിട്ടീഷുസൈന്യം പിൻഡാറികളെ വളഞ്ഞു. അമീർഖാൻ കീഴടങ്ങി, ടോങ്കിൽപോയി അടങ്ങിപാർക്കുവാൻ സമ്മതിച്ചു. 1818-ൽ പിൻഡാറികളെ തടവിൽപിടിച്ച് വിതറുകയും നശിപ്പിക്കയുംചെയ്തു. കരിം ഗോറക്കപുരത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടാൻനിശ്ചയിച്ചു. വാസിൽ മഹമ്മദു രക്ഷപെടാൻനോക്കിയിട്ടും സാധിക്കാതെ തന്നത്താൻ മരിച്ചു. ചിത്തുവിനെ കാട്ടിൽവച്ച് ഒരു കടുവായാണ് കൊന്നതു്.

രാജപുത്രന്മാർ.

ജയപുരം, ജോഡ്പുരം, ഉദയപുരം മുതലായ രാജപുത്രരാജ്യങ്ങളെയും ഉടമ്പടിയിൽചേർത്ത് ബ്രിട്ടീഷുകാർക്കു കീഴ്പ്പെടുത്തി.

മൂന്നാംമറാട്ടയുദ്ധം.

1817—1818

1817-ൽ പേഷ്വാ രാജറാവു രണ്ടാമൻ ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായി യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി. പേഷ്വാ ബന്ധനസ്ഥനായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥലങ്ങൾ കമ്പനിപ്രദേശങ്ങളായി മാറി. ഹോൾക്കർ മെഹിഡിപുരത്തുവച്ചു തോററു; മണ്ഡേശപുരത്തുവച്ചു ഉടമ്പടിയിൽ ഒപ്പിട്ടു. ടോങ്ക്‌രാമപുരം, ബണ്ടി മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കു ലഭിച്ചു. സിൻഡ്യ അജ്മീർ വിട്ടുകൊടുത്ത് ഇംഗ്ലീഷുകാരോടു ഉടമ്പടിചെയ്തു. അപ്പാസാഹിബ്ബിനെ സ്ഥാനഭ്രംശംചെയ്ത് നാഗപുരം ഇംഗ്ലീഷുകാർ എടുത്തു. 1817-ൽ ബോപാലും, 18-ൽ ഇൻഡോറും, ആ ആണ്ടിൽതന്നെ വേദാസും, 13-ൽ റിവയും, 12-ൽ കോലാപ്പൂരും, 19-സാവൻടവാടിയും 19-ഓടുകൂടെ കച്ചും, 1820-ഓടെ കത്തിയവാറും ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ സ്വാധീനത്തിൽ ലയിച്ച്, മേൽകോയ്മയെ സമ്മതിച്ചു.

നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾ.

നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ 1813-വരെ കമ്പനി തങ്ങളുടെ അതിർത്തിക്കപ്പുറമുള്ള നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുടെ രക്ഷാഭാരം പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നില്ല. തന്മൂലം കമ്പനിയുടെ ആശ്രിതരും മററുള്ള സ്വതന്ത്രരുംതമ്മിൽ പോരും കലശലും തുടങ്ങി. കുഴപ്പങ്ങളും അരാജകത്വവും നേരിട്ടു. ഹേസ്ററിങ്ങ്സ് നാട്ടുരാജ്യങ്ങളെയെല്ലാം ഒന്നൊഴിയാതെ കമ്പനിയുടെ സംരക്ഷയിൽവരുത്തി. 'സബോർഡിനേററു ഐസൊലേഷൻ' അല്ലെങ്കിൽ കീഴ്പെടുത്തി വേർപെടുത്തുക എന്നുള്ളനയം ഹേസ്ററിങ്ങ്സ് പ്രയോഗിച്ചപ്പോൾ നാട്ടുരാജാക്കന്മാരെല്ലാം മൌനികളായി. രാജാക്കന്മാർക്കുള്ള വിദേശബന്ധങ്ങളെല്ലാം ഗവർണ്ണർജനറൽ താഴെവയ്പിച്ചു. ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെവക ഭരണപ്രവൃത്തികളിൽ കൈവയ്ക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ ഉൾഭരണകർമ്മം വേർതിരിച്ചു കാട്ടിക്കൊടുത്തു. ഡ ൽഹൌസി വരുന്നതുവരെ ഈ നയം അതുപോലെതന്നെ ഗവർണ്ണർജനറൽമാർ പരിപാലിച്ചുവന്നു.

ഹേസ്ററിംഗ്സിന്റെ ഭരണനയനിരീക്ഷണം.

ഹേസ്ററിംഗ്സിന്റെ സമരങ്ങളും സന്ധികളുമെല്ലാം സ്വരക്ഷാപരമായിരുന്നു എന്നു വാദിക്കുന്നു. കമ്പനിയുടെയും ആശ്രിതരുടെയും സ്ഥലങ്ങൾ പിൻഡാറികൾമുതലായവരിൽനിന്നും രക്ഷിക്കേണ്ടതു കടമയായിത്തീർന്നു. അതിനു ശേഖരിച്ച വലിയ പടയും

പടവെട്ടിക്കിട്ടിയ എതിരില്ലാത്ത ശക്തിയും കമ്പനിയുടെ നിലയേയും വിലയേയും ഉറപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചു എന്നേ ഉള്ളു. തൽഫലമായി നാട്ടുരാജാക്കന്മാർ പരസ്പരം കാണാതെയും കേൾക്കാതെയും വേർപെട്ട് നിസ്സഹായരായി കമ്പനിയുടെ കാരുണ്യം ഒന്നിനെ ആധാരമാക്കിവാണു. പുതിയ അഴിച്ചുപണിയോടെ ബ്രിട്ടീഷുസാമ്രാജ്യത്തിന്റെനില ഇൻഡ്യയിൽ മേൽക്കോയ്മഎന്നതരത്തിലായി. നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ ബാഹ്യബന്ധങ്ങളെല്ലാം ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ കയ്യുകളിൽപെട്ടു. ലോർഡു ഹേസ്റ്റിംഗ്സ് വെല്ലസ്ലിയുടെ കർമ്മഫലംമാത്രം ഭുജിക്കയാണു ചെയ്തതെന്നും പറയാവുന്നതാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെകാലംമുതൽ ഇൻഡ്യയിൽ പൊതുവേ സമാധാനവും സൈ്വരവും ആരംഭിച്ചു.

അദ്ധ്യായം ൧൧.

ഇൻഡ്യാഭരണം

1823—1836

൧. ലോർഡ് ആമേഴ്സ്റ്റ

1823—1328

ബർമ്മയുദ്ധം.

ലാർഡ് ആമേഴ്സ്ററന്റെ അഞ്ചുവർഷത്തെ ഭരണംകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബ്രിട്ടീഷുശക്തി ആസാം, അരക്കാൺ, ടെനാസെറിം മുതലായിടങ്ങളിലൂടെ ബർമ്മയിൽ വ്യാപിച്ചതു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

എ. ഡി. 1750– ഓട്ടുകൂടെ അലൊമ്പ്ര എന്നൊരു നായകൻ പ്രതാപത്തിൽ വരികയും അയാൾ തെക്കോട്ടുകടന്ന് പെഗു കൈവശപ്പെടുത്തി റംഗൂൺപട്ടണം സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്തു അലൊമ്പ്രയുടെ പിൻഗാമികൾ പ്രബലരായിത്തീർന്നു. അവർ അരക്കാൻ, ആസാം, മണിപുരം, ചക്കർ എന്നീ സ്ഥലങ്ങൾ കൈവശപ്പെടുത്തിയിട്ട് കമ്പനിവക സ്ഥലങ്ങളും ആക്രമിച്ചുതുടങ്ങി. ബർമ്മാസൈന്യം കല്ക്കത്തയിൽ എത്തി ഇംഗ്ലീഷുകാരെ ഓടിക്കാൻ സന്നദ്ധമായി. തന്മൂലം 1824-ാമാണ്ടു ഫെബ്രുവരി 24-ാംനു- ലോർഡ് ആമേഴ്സ്റ്റ്

ബർമ്മയോടു യുദ്ധപ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. സമരം രണ്ടുവർഷം നീണ്ടുനിന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സൈന്യം ആവായിൽ നിന്നും മൂന്നുമൈൽ ദൂരെയുള്ള യെൻസാബുവിൽ എത്തിയപ്പോൾ ബർമ്മൻരാജ സന്ധി ആലോചിച്ചു. 1826-ലെ സന്ധിപ്രകാരം ആസാം, അരക്കാൺ, ടെനാസറിം എന്നീ സ്ഥലങ്ങളും ഒരുകോടിരൂപയും ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കു കിട്ടി. ബർമ്മ ബ്രിട്ടീഷ സ്ഥാനപതിയേ സ്വീകരിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കു ലഭിച്ച മൂൾമെയിൻ എന്ന മുക്കുവർനാട്ട് ഒരു തുറമുഖമായി അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു.

൨. ലോർഡ് വില്യം ബെൻറിക്ക്

1828 - 1835.

ബ്രിട്ടിഷിൻഡ്യയുടെ ആധുനികചരിത്രാരംഭം.

ബർമ്മയുമായുണ്ടായ യുദ്ധത്താൽ വന്നുകൂടിയ ധനവൈഷമ്യം പരിഹരിക്കയായിരുന്നു പുതിയ ഗവർണ്ണർ ജനറലിൻെറ പ്രഥമകൃത്യം. കമ്പനി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാൎക്കു കൂട്ടതലായി നല്കിവന്ന അലവൻസു നിൎത്തി മൂന്നു പ്രസിഡൻസികളിലെയും സൈന്യത്തിൽ ഗണ്യമായ കുറവുണ്ടാക്കി. നീതിന്യായവകുപ്പിൽ നാട്ടുകാൎക്കു പ്രവേശം കൊടുത്ത് ധനവ്യയം അവിടെയും കുറച്ചു.

ഭരണപരിഷ്കാരങ്ങൾ.

(ക) നീതിന്യായവകുപ്പ്:—നീതിന്യായം എളുപ്പം വ്യയംകൂടാതെ കിട്ടേണ്ടതാണെന്നുള്ള തത്വത്തേ ആസ്പദമാക്കി കോൺവാലിസ്സ് ഈ വകുപ്പിനെ പരിഷ്കരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ തന്മൂലം കേസുകൾ വൎദ്ധിച്ചതോടുകൂടെ കോൎട്ടുഫീസുവൎദ്ധിക്കയും നീതിന്യായം വീണ്ടും ദുർല്ലഭമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ബെൻറിക്ക ഇതിൽ പരിഷ്കാരമുണ്ടാക്കി. സംസ്ഥാനകോടതികൾ നിൎത്തൽ ചെയ്തു. സെഷൻ കോടതിയുടെ അധികാരം സിവിൽജഡ്ജികൾക്ക നല്കിയിട്ട് അവരുടെ മജിസ്ട്രേട്ടുജോലി കളക്ടറന്മാരിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. ഈ വ്യവസ്ഥ അത്ര ആശാസ്യകരമായിരുന്നില്ല. വടക്കുപടിഞ്ഞാറെ സംസ്ഥാനത്തിനു (നാൎത്തുവെസ്റ്റ്പ്രാവിൻസ്) വേണ്ടി അലഹബാദിൽ ഒരു അപ്പീൽകോടതി സ്ഥാപിച്ചു. നീതിന്യായവകുപ്പിൽ നാട്ടുകാൎക്കു പ്രവേശനം നല്കി.

പഴയ ഭരണസ്ഥാപനങ്ങൾക്കു പകരം പുതിയസ്ഥാപനങ്ങൾ നടപ്പിൽവരുന്നതുവരെ ഉള്ളകാലം നിയമമില്ലായ്കയാൽ ഭയങ്കരമായിരുന്നു.

വന്യൂ: — വടക്കുപടിഞ്ഞാറേ സംസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു റവന്യൂ ബോർഡ് ഏർപ്പെടുത്തി. പുതിയ റവന്യൂ സെററിൽമെൻറിൻപ്രകാരം കമ്പനിയുടെ ആദായം വർദ്ധിച്ചു. നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലെ കറപ്പിനു നികുതിചുമത്തി. ചെലവുകഴിഞ്ഞു് വരവു് അധികരിച്ചു.

സമുദായം:— 1829-ൽ ഒരു നിയമം മുഖാന്തരം 'സതി'യെന്നുള്ള ആചാരത്തെ വില്യം ബൻറിക്കു നിൎത്തൽചെയ്തു. വിധവകളെ ഭൎത്താവിൻെറ ശരീരത്തോടൊന്നിച്ചു ദഹിപ്പിക്കുന്നതിനാണു് 'സതി' എന്നു പറയുന്നതു്. ഈ നിയമംമൂലം അനവധി സ്ത്രീകളുടെ പ്രാണങ്ങൾക്കു രക്ഷകിട്ടി; എങ്കിലും വിധവകളെ 'ചത്തതിനൊക്കുമേ ജീവിച്ചിരിക്കിലും' എന്ന മട്ടിലാക്കിത്തീൎത്തു എന്നുള്ളതുകഷ്ടംതന്നെ. നാലുവയസ്സിനു താഴെ 10165-ൽക്കൂടുതലും, അഞ്ചും ഒൻപതും വയസ്സിനിടയ്ക്കു 51876-ൽ കൂടുതലും ഉൾപ്പെടെ ആകെ 23000000-ത്തിൽ കൂടുതൽ വിധവകൾ മൃതപ്രായരായി ഇൻഡ്യയിൽ ഉണ്ടെന്നു പറയുമ്പോൾ എത്രായിരം സ്ത്രീകളെ ആണ്ടുതോറും ഇവിടെ ജീവനോടെ തീയിൽ ഹോമിച്ചുവന്നു എന്നുള്ളതൂഹിക്കാമല്ലോ. തഗ്ഗുകൾ എന്ന കൊള്ളക്കാരെ അമൎച്ചചെയ്തു ബെൻറിക്കു രാജ്യവാസികളെ രക്ഷിച്ചു.

വിദ്യാഭ്യാസം:— 1813-ലെ പാർലമെൻറുനിയമം അനുസരിച്ചു് ഒരുലക്ഷംരൂപാ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി നീക്കിവയ്ക്കണമായിരുന്നു. 1823-ൽ "കമ്മററി ഓഫ് പബ്ളിക്ക് ഇൻസ്ട്രക്ഷൻ" അല്ലെങ്കിൽ പൊതുജനവിദ്യാഭ്യാസക്കമ്മററി രൂപവൽകരിക്കപ്പെട്ടതിൽ പിന്നീടാണു് ഈ ധനം ശരിയായി ചെലവുചെയ്തുതുടങ്ങിയതു്. ഇൻഡ്യയ്ക്കു പാശ്ചാത്യവിദ്യാഭ്യാസമോ പൌരസ്ത്യവിദ്യാഭ്യാസമോ നല്ലേണ്ടതെന്നുള്ളതിനെപ്പററി ഒരു വലിയ വാദപ്രതിവാദം ഇക്കാലത്തു നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. മിഷ്യനറികളുടെയും, രാമമോഹനറായി, മക്കാളി മുതലായവരുടെയും ശ്രമംകൊണ്ടു പാശ്ചാത്യവിദ്യാഭ്യാസം തന്നെ ഇൻഡ്യയിൽ പ്രചരിച്ചു. സംസ്കൃതത്തെയും പേഷ്യനേയും മാററിനിൎത്തി. മാതൃഭാഷകളെ വിഗണിച്ചതു വലുതായ നഷ്ടംതന്നെ. ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയോടൊന്നിച്ചു സജീവമായ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഇൻഡ്യൻ ഭാഷയ്ക്കുംകൂടി പ്രചാരമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഇൻഡ്യയ്ക്കു് അതു് ഏററവും ഗുണകരമായിരുന്നേനെ.

വില്യം ബെൻറിക്കും നാട്ടുരാജ്യങ്ങളും.

ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കു മിക്കവാറും അടിപ്പെട്ടിരുന്ന നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ ഭരണത്തിൽ ഊൎജ്ജിതത്തോടെ ഇടപെടായ്കയാൽ ബെൻറിക്കിൻെറ കാലത്തു പല കുഴപ്പങ്ങളും നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ സംഭവിച്ചു.

1829-ൽ ഹൈദരാബാദിലെ നൈസാം മരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിക്കു കുറേ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചുകിട്ടിയെങ്കിലും സഹായസൈന്യത്തിന്റെ ശമ്പളക്കുടിശ്ശിഖ തീക്കായ്കയാൽ ബീറാർ ദേശം ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കു പാട്ടത്തിനു കൊടുത്തു. പൂൎണ്ണയ്യക്കുശേഷം മൈസൂരിൽ ദുർഭരണം മുഴുത്തു. 1881-വരെ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ മൈസൂർഭരണം നടന്നു. അന്നു പ്രസ്തുതവംശത്തിലെ ഒരു രാജാവിനു രാജ്യം വിട്ടുകൊടുത്തു. കൂർഗ്ഗിലെ രാജാവു ക്രൂടപ്പിറപ്പുകളെ കുത്തിക്കൊന്നിട്ട് ഒളിച്ചോടുകയാൽ ആ രാജ്യം ബ്രിട്ടിഷിൻഡ്യയോടു ചേൎത്തു മഗധയും പിന്നീട് ആ വിധിതന്നെ അനുഭവിച്ചു. കച്ചവും അപ്രകാരം ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയോടുചേൎന്നു. ജയപ്പൂരിൽ ബ്രിട്ടീഷുറസിഡൻറിന്റെ നോട്ടത്തിൽ റീജൻസിഭരണം ഏൎപ്പെടുത്തി. റൺജിത്തുസിംഗുമായും സിൻറിലെ അമീർമാരുമായും കച്ചവടത്തിനുവേണ്ടി ഉടമ്പടികൾ ചെയ്തു. ഇതു മേലിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ അഫ്ഗാനിസ്ഥാനിൽ കടക്കാനുള്ള ആരംഭകാരണങ്ങളായിരുന്നു.

ചെറുതോ വലുതോ ആകട്ടെ, പുരാതനമോ ആധുനികമോ ആകട്ടെ, ഹൈന്ദവമോ മാഹമ്മദമോ ആകട്ടെ, മലയിലോ മണൽപുറത്തോ ആകട്ടെ, എല്ലാ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളും പുതിയ വ്യവസ്ഥയാകുന്ന ബന്ധനങ്ങളിൽവീണു സ്വതന്ത്രപ്രവൃത്തിയോ അതിനുള്ള ആവശ്യമോ കൂടാതെ ഉത്തരവാദിത്വമില്ലായ്മകൊണ്ടും ദുർഭരണംകൊണ്ടും ഒരേരാഗംതന്നെ പാടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

1833-ലെ ചാർട്ടർ.

കമ്പനിക്കു ഇരുപതുവൎഷംകൂടെ ഭരണാധികാരം നീട്ടിക്കൊടുത്തു. കമ്പനിയുടെ കച്ചവടത്തൊഴിൽ എടുത്തിട്ടു ഭരണം മാത്രം നല്കി. മൂലധനമെല്ലാം വിററു 40 സംവത്സരങ്ങൾക്കുള്ളിൽ കമ്പനി ഓഹരിക്കാരുടെ ബാദ്ധ്യതകൾ തീൎത്തുകൊള്ളണമെന്നു ആജ്ഞാപിച്ചു. കമ്പനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ചീനക്കച്ചവടത്തിന്റെ കുത്തകയൊഴിച്ചു ആ കച്ചവടം സ്വതന്ത്രമാക്കി. ആഗ്രയും അയോദ്ധ്യയും ചേൎത്തു പുതുതായി ഒരു പ്രസിഡൻസി സൃഷ്ടിക്കയും ആയതു ഒടുവിൽ ഒരു ലഫ്‌റനൻറുഗവൎണ്ണരുടെ കീഴിൽ ഒരു സംസ്ഥാനം (പ്രാവിൻസ്) ആക്കുകയും ചെയ്തു. മന്ത്രിസഭയുടെ അല്ലെങ്കിൽ ഭരണനിൎവ്വഹണസഭയുടെ അംഗമായി ഒരു നിയമവിദഗ്ദ്ധനേ നിയമിച്ചു നിയമനിൎമ്മാണം സുകരമാക്കി. മദ്രാസ, ബാംബേ ഈ പ്രസിഡൻസികൾക്കുണ്ടായിരുന്ന നിയമനിർമ്മാണാധികാരവും വ്യയനിൎണ്ണയാധികാരവും എടുത്തു.

ബെൻറിക്കിൻെറ ഭരണം.

കോൺവാലിസ്സിൻെറയും ബെൻറിക്കിൻെറയും ഭരണനയം, ഗ്രാമസമുദായത്തെ നശിപ്പിച്ചു. അതിനു പകരം മററു ഭരണസ്ഥാപനങ്ങൾ ഉറച്ചുവന്നതുമില്ല. തലസ്ഥാനഭരണങ്ങൾ കഴഞ്ഞുമറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും പണ്ടു ഗ്രാമസമുദായങ്ങൾ സമാധാനവും നീതിന്യായവും ശരിയായി നടത്തിവന്നു. ഭരണശൂന്യത നാട്ടിൻപുറങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യഥാത്ഥമായിരുന്ന ഇക്കാലത്തു നിയമമില്ലായ്മയും അക്രമവും വദ്ധിച്ചിരുന്നു. റവന്യൂവ്യവസ്ഥപ്രകാരം ഭരണീയരിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വലിപ്പച്ചെറുപ്പങ്ങൾ പോയിട്ടു അവർ എല്ലാവരും സമരായിത്തീന്നു.

൩. സർ ചാറത്സ് മെററ് കാഫ്.

1835—1836.

ലോർഡ് വില്യം ബെൻറിക്ക പോയതിൽപിന്നെ ലോർഡ് ആക്‌ലൻഡ് വരുംവരെയുള്ള ഭരണം നിവ്വഹിച്ചതു സർ ചാറത്സ് മെററ് കാഫാണ്. ബെൻറിക്കിൻെറ കാലത്തു അച്ചടിശാലകളിൽനിന്നും പത്രങ്ങൾ മുതലായവ ധാരാളം പ്രസിദ്ധംചെയ്തുതുടങ്ങി. എന്നാൽ അവയ്ക്കു യഥേഷ്ടം കായ്യങ്ങൾ പറയുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലായിരുന്നു. മെററ് കാഫ് പത്രസ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചു. ഇപ്രകാരം ഒരു ജനതയുടെ നാവു ബന്ധിച്ചിരുന്നതു അഴിച്ചുകളകയാൽ കമ്പനിഡയറക്ടറന്മാർ ക്ഷുബ്ധരായി. എങ്കിലും രാജദ്രോഹകരങ്ങളായ വാക്യങ്ങൾ കൂടാതെ പൊതുക്കായ്യങ്ങളെപ്പററി അഭിപ്രായങ്ങൾ തുറന്നുപറയുവാൻ പത്രങ്ങൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചു.

അദ്ധ്യായം ൧൮.

ലോർഡ് ആക്ക്‌ലൻഡ്
1836—1842

ലോർഡ് എല്ലൻബറോ
1842—1844

അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ.

രാജ്യം ഫലസമൃദ്ധമാക്കാനും സമാധാനം നിലവിൽ വരുത്താനമായിട്ടാണ് ലോർഡ് ആക്ക്‌ലൻഡ് ഇൻഡ്യയിൽ വന്നത്. 33-ലെ പാർലമെൻററിനിയമമനുസരിച്ച് നിയമവിദഗ്ദ്ധനായി ഇൻഡ്യയിൽ വന്ന മക്കാളിയുടെ നിർദ്ദേശാനുസരണം പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചു. മാതൃഭാഷ മുഖാന്തരമാണ് ഈ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠനം നടത്തിവന്നത്. കൃഷകന്മാർക്കുംമററും കൃഷി തുടങ്ങിയ നിത്യത്തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നതിന് ഇംഗ്ലീഷ് ആവശ്യമായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ഉയൎന്ന വിദ്യാഭ്യാസം ഇംഗ്ലീഷിൽതന്നെ ആയിരുന്നു.

ഒന്നാമത്തെ അഫ്ഗാൻയുദ്ധം. (1836—42)

ഇൻഡ്യയിൽ ഒന്നു കടന്നാൽകൊള്ളാമെന്ന മോഹം റഷ്യക്കില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ പേർഷ്യ, അഫ്ഗാനിസ്ററാൻ മുതലായ രാജ്യങ്ങൾ ഇടയ്ക്കുണ്ടാകയാൽ ആ കാൎയ്യം അത്ര എളുപ്പമായിരുന്നില്ല. നയജ്ഞരായ ഇൻഡ്യൻഭരണാധികാരികൾ റഷ്യയുടെ പ്രഹരങ്ങൾ വല്ലതും വരുന്നെങ്കിൽ എതിററു തട്ടുത്തുകൊള്ളുന്നതിന് അതിൎത്തിദേശത്തു അഫ്ഗാനിസ്ഥാനെ വെറുതേ വിട്ടിരുന്നു. ആ രാജ്യം പിടിച്ചടക്കിയാൽ അതിനെ സംരക്ഷിക്കാൻ ഇംഗ്ലീഷുകാർ വളരെ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിയിരുന്നു

പേർഷ്യയെ വശത്താക്കിക്കൊണ്ട് റഷ്യ മുന്നോട്ടുകടന്നു. അഫ്ഗാൻരാജാവായ ഡസ്റ്റ്മഹമ്മദിനോടു സഹായിയായിരിക്കണമെന്നു ഇംഗ്ലീഷുകാർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. രംജിത്തുസിങ്ങിൻെറ കൈവശം ഇരുന്ന പേഷവാർ സ്വായത്തമാക്കാൻ സഹായിക്കുന്നപക്ഷം അപ്രകാരമാകാമെന്ന് അയാൾ സമ്മതിച്ചു. സ്വരക്ഷയ്ക്കു രംജിത്തുസിങ്ങും ഇടയ്ക്കൊരു സാമഗ്രിയായിരിക്കാൻ അത്തരം പ്രയോഗം കൊണ്ടു അയാളെ പിണക്കാൻ ഇംഗ്ലീഷുകാർ മഠയരായിരുന്നില്ല.

ഡസ്ററുമഹമ്മദിന്റെ അപ്രകാരമുള്ള വാക്കുകൾക്കു ചെയ്യേണ്ട തൊഴിൽ ഇന്നതാണെന്ന് അവർക്കറിയാമായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് സൈന്യം അഫ്ഗാൻ സിംഹാസനവുമായി ചാച്ച്യുണ്ടെന്നുപറഞ്ഞു് കമ്പനിക്കാരുടെ രക്ഷയിൽ ഇരുന്ന ഷാഷൂജയേയുംകൊണ്ട് അഫ്ഗാനിസ്ററാനിലേക്കു തിരിച്ചു. ഡസ്ററുമഹമ്മദ് ഓടി. താമസിയാതെ ഹതനാകുംവരെ ഷാഷൂജാ സിംഹാസനത്തേലിരുന്നു. യുദ്ധത്തിൽ വളരെ നഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിച്ചു. ഒടുവിൽ എല്ലൻബറോ ഗവണ്ണർജനറലായി എത്തിയപ്പോൾ അഫ്ഗാനിസ്ററാനോടിടപെടുന്നതു ദുരിതകാരണമെന്നു നിശ്ചയിച്ച് കലാപങ്ങൾമൂലമുണ്ടായ അരാജകത്വത്തിന്റെ ഭയങ്കരഫലങ്ങളെല്ലാം മാററിക്കൊള്ളാൻ അവരോടുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ട് അവിടെനിന്നും സൈന്യങ്ങളെയെല്ലാം പിൻവലിച്ചു.

൨. ലോർഡ് എല്ലൻബറോ.

തുല്യമില്ലാത്ത അബദ്ധങ്ങളുടെയും തുല്യമില്ലാത്ത അപകടങ്ങളുടെയും അടിയിൽപെട്ടുപോയ ലോർഡ് ആക്ക്ലൻഡ് ഇൻഡ്യയോടു യാത്ര പറയവേ ഇൻഡ്യ സ്വീകരിച്ചതു് ലോർഡ് എല്ലൻബറോയെ ആയിരുന്നു അഫ്ഗാൻയുദ്ധം കാലദേശസ്ഥിതിഗതികൾ കണ്ട് അദ്ദേഹം വിജയകരമായി പര്യവസാനിപ്പിച്ചു.

സിൻഡു ചേർക്കപ്പെട്ടു. (1843)

സിൻഡിനെ ബലൂചിവർഗ്ഗവും അവരുടെ മിത്രങ്ങളും മൂന്നായി ഭരിച്ചുവന്നു. 1832-ലെ ഉടമ്പടിപ്രകാരം ഇംഗ്ലീഷ്കാരും സിൻഡുകാരും അന്യോന്യം ആക്രമണം നടത്തുവാൻ പാടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇൻഡ്യൻകച്ചവടക്കാർ താഴെപ്പറയുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ അനുസരിച്ചു കച്ചവടത്തിനു മാത്രമേ സിൻഡിൽ പ്രവേശിക്കാവൂ എന്നിരുന്നു. കരമാർഗ്ഗമായോ ജലമാർഗ്ഗമായോ യുദ്ധസാമഗ്രികൾ കടത്തിക്കൂടാ. സിന്ധുനദിയിലൂടെ സൈന്യത്തെ നയിക്കാൻ പാടില്ല. ഇംഗ്ലീഷുകച്ചവടക്കാർ കച്ചവടം കഴിയുമ്പോൾ സിൻഡിൽനിന്നും പൊയ്ക്കൊള്ളണം. അഫ്ഗാൻയുദ്ധകാലത്തു ഇംഗ്ലീഷുകാർ സൈന്യം കൊണ്ടുപോകയാൽ ഈ ഉടമ്പടിയെ ലംഘിച്ചു. ഉടമ്പടി ഉള്ളതു് മേലിൽ വിഷമമായിരിക്കുമെന്നും കമ്പനിയാന്മാർക്കു മനസ്സിലായി. ഏതായാലും എല്ലൻബറോയുടെ ആജ്ഞാനുസരണം സർ ചാറത്സ് നേപ്പിയർ സിൻഡിനെ തോല്പിച്ചു കമ്പനിപ്രദേശത്തോടു ചേർത്തു. സിൻഡിനെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ സസ്നേഹം ആശ്ലേഷിച്ച് സ്വാംശമാക്കിയതു ന്യായവിരുദ്ധമല്ലെന്നുള്ള വാദമുഖങ്ങൾക്കൊന്നിനും നാവുള്ളതല്ല.

ഗ്വാളിയർകലാപം.

1843-ജൂണിൽ മടങ്ങിപ്പോകുന്നതിനു മുൻപായി എല്ലെൻബറോ ഒരു പോർക്കൂടെ നടത്തി. ആ ആണ്ടിൽ ഝംകൂജീസിൻഡ്യ മരിച്ചപ്പോൾ പന്ത്രണ്ടുവയസ്സുമാത്രം പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന വിധവ, താരാഭായി എട്ടുവയസ്സുള്ള ഒരു ശേഷക്കാരൻകുമാരനെ ദത്തുപുത്രനും രാജ്യാവകാശിയുമായി സ്വീകരിച്ചു. ഈ സംഗതിയിൽ ഗവർണ്ണർ ജനറലും താരാഭായിയും ആയി അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടാകയാൽ യുദ്ധംതന്നെ നല്ലതെന്നുവച്ചു. സമരത്തിൽ ഇരുകക്ഷിയും നല്ലപോലെ നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഒടുവിൽ പാനിയറിൽവച്ചു നടന്ന പോരിൽ മറാട്ടികൾ പരാജിതരായി. എങ്കിലും സിൻഡ്യയുടെ രാജ്യത്തേ കമ്പനി സ്വായത്തമാക്കിയില്ല. ഗ്വാളിയറിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മറാട്ടിപ്പട്ടാളത്തിന്റെ സംഖ്യ കുറയ്ക്കുകയും ഇംഗ്ലീഷുശിപായികളുടെ തുക .0000 ആയി കൂട്ടുകയും ചെയ്തു.

എല്ലൻബറോയുടെ നയം.

അഞ്ചാടിയിൽതോററതിന്നമയോടെന്നപോലെ അഫ്ഗാനിസ്ഥാനിൽ തോൽവിപററിയ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് എവിടെയെങ്കിലും ഒന്നു ജയിക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചു മാത്രമായിരിക്കാം സിൻഡിനോടു സമരംചെയ്തതു്. ഇതിന്റെ യാതൊരാവശ്യവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഈ ആക്രമണം അക്രമമായിപ്പോയെന്നു ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നു. ഗവർണ്ണർജനറലിനെ വിജയവാർത്തയറിയിച്ചുകൊണ്ടു് അവിടം മർദ്ദിച്ച സർ ചാറത്സ് നാപ്പിയർ എഴുതിയതു "ഞാൻ പാപംചെയ്തു" എന്നാണു്.

അധ്യായം ൧൩.

ലോർഡ് ഹാർഡിഞ്ച്.

1844—1848

ലോർഡ് ഡൽഹൌസി.

1848—1856

സിക്കുകാരും; പഞ്ചാബു പിടിച്ചടക്കുന്നതും.

ഭയങ്കരനായ ലാഹുറിലെ സിംഹമെന്നു പറയുന്ന ഒററക്കണ്ണൻ രഞ്ജിത്ത്സിങ്ങ് ൧൯ വയസ്സിൽ രാജാവായി, പഞ്ചാബിനെ അടക്കിച്ചിരകാലം ഭരിച്ചതിന്റെശേഷം മരിച്ചു. അനന്തരം ജിന്ദന യെന്നു പേരുള്ള രഞ്ജിത്തുസിങ്ങിന്റെ ഒരു പ്രിയപ്പെട്ട പത്നി അവളുടെ മകനായ ധൂലീപ്പ്സിങ്ങിനെ രാജാവാക്കി. സമാധാനപരിപാലനം ശക്യമായിരുന്നില്ല. രാജ്യത്തു കലഹങ്ങളുമുണ്ടായി. ശൂരന്മാരായ സിക്കുസൈന്യത്തോടു ബലാബലം പരീക്ഷിക്കാൻ ഹാർഡിഞ്ചുപ്രഭു നിർബന്ധിതനായിത്തീൎന്നു. 1845-ൽ ൬൦൦൦൦ സിക്കുസൈന്യം കമ്പനിവക പ്രദേശങ്ങളിൽ കടന്നു. ഡിസംബർ ഇരുപത്തിനാലാംതീയതി ഗവൎണ്ണർജനറൽ ഉപനായകനും, സർ ഹ്യൂഗൌ പ്രധാന നായകനുമായി ഫിറോസ്ഷാ എന്ന പ്രദേശത്തുവച്ച് പോരിൽ ബഹുപരാക്രമികളായ സിക്കുകാരോടേററു. ഇത്രമാത്രം ഭയങ്കരമായ വേറേ ഒരു യുദ്ധം ഇൻഡ്യാചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തുന്നില്ല. സിക്കുകാർ അവരുടെ എതിരററ ചുണയും ഇംഗ്ലീഷുകാർ അവരുടെ അതിരുകവിഞ്ഞ വാശിയും കാട്ടി. ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കു പല പരുക്കുകളും പററി. സിക്കുസൈന്യത്തിൽ കുഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാകയാൽ വിജയം ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കുതന്നെ സിദ്ധിച്ചു. ആകപ്പാടെ നാലു യുദ്ധങ്ങൾ നടന്നു. അനന്തരം എട്ടുവയസ്സുള്ള ധൂലീപ്പ്സിങ്ങും മന്ത്രി ഗുലാബ്സിങ്ങും ലാഹുറിൽവച്ചു നിറഞ്ഞ സഭയിൽ ഹാർഡിഞ്ചുമായി ഒരുടമ്പടിചെയ്തു.

ലാഹുറിലെ ഉടമ്പടിപ്രകാരം സിക്കുസൈന്യത്തെ ൨൦൦൦൦-വും അൻപതു തോക്കുമായി കുറച്ചു. ബിയാസിനും സത്തലജ്ജിനും ഇടയ്ക്കുള്ള പ്രദേശത്തോടുകൂടെ ഒന്നരക്കോടി രൂപയും ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കു ലഭിച്ചു. ധൂലീപ്പ്സിങ്ങിനുവേണ്ടി ജിന്ദന രാജ്യംഭരിച്ചുകൊള്ളാൻ അനുവദിച്ചു. ലാഹുറിൽ മേജർ ഹെൻറിലാറൻസിനെയും

ഒരു ബ്രിട്ടിഷുസൈന്യത്തെയും അംഗീകരിച്ചു. ഇംഗ്ലിഷുകാൎക്കു കോഹിന്നൂർരത്നവും കിട്ടി അഞ്ചു പുഴകളാൽ പരിപൂതമായ പ്രദേശം ഒടുവിൽ അടങ്ങിയൊതുങ്ങിയെന്നും പിന്നീടു വന്ന ഡൽഹൌസിപ്രഭുവിനു നിർബാധം രാജ്യഭാരം നടത്താമെന്നും മിക്കപേരും ആശിച്ചു.

യുദ്ധാനന്തരം ഹാർഡിഞ്ചുപ്രഭു സേനയുടെ എണ്ണം കുറച്ചു വ്യയം ചുരുക്കി. ഗംഗയിൽനിന്നു കൃഷികൾക്കുപയോഗപ്രദമാംവണ്ണം തോടു വെട്ടിച്ചു. പടന്നുതുടങ്ങിയ റയിൽപാതകൾക്കു പ്രോത്സാഹനം നൽകി. ഇംഗ്ലീഷുവിദ്യ അഭ്യസിച്ചവൎക്കു ഉദ്യോഗത്തിനു കൂടുതൽ അവകാശമുള്ളുവെന്നു ഒരു തീൎച്ചയുംചെയ്തു.

൨. ലോർഡ് ഡൽഹൌസി

രണ്ടാമത്തെ സിക്കുയുദ്ധം.

ഡൽഹൌസി ഇൻഡ്യയിൽ വന്നു ആറുമാസം കഴിയുംമുൻപു പഞ്ചാബിൽ കൊടുങ്കാററു ഒന്നുകൂടെ വീശി. മൂൽട്ടാണിലെ ഗവൎണ്ണരായ മൂൽരാജ്, ധാരാളം പണം ശേഖരിച്ചിരിക്കയാൽ ലാറൻസിൻെറ പരിഷ്കാരം ഭയന്നു രണ്ടു ഇംഗ്ലിഷുകാരെ കൊന്നു. ബ്രിട്ടിഷുകാർ മൂൽരാജിനെ സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്വാൻ മൂൽട്ടാണിലെത്തി; കലാപം ഉണ്ടായി. ആയതു പെട്ടെന്നു പഞ്ചാബു മുഴുവൻ പടൎന്നുപിടിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ മൎദ്ദനം മറക്കാതിരുന്ന അഫ്ഗാനിസ്ഥാനിലെ ഡോസ്റ്റ് മഹമ്മദും സിക്കുകാരോടു യോജിച്ചു. സിക്കുസൈന്യം ക്ഷയിച്ചിരുന്നെങ്കിലും രാമനഗരം, സദുലപുരം, ചില്ലിയൻവാലാ ഇവിടങ്ങളിൽവച്ചു കൊടുമ്പോരുകൾ നടന്നു. ഒടുവിൽ മൂൽട്ടാൺ തകൎന്നു അഫ്ഗാൺമാർ സിന്ധുനദിക്കപ്പുറം ഓടി. ഛിന്നഭിന്നമായ സിക്കുശക്തിയോടെ രഞ്ജിത്തുസിങ്ങിനാൽ ഒരിക്കൽ ഭരിക്കപ്പെട്ട പഞ്ചാബ് ഗവൎണ്ണർജനറലിൻെറമുൻപിൽ തലകുനിച്ചു. ഡൽഹൌസി പഞ്ചാബു ഒരു നാട്ടുരാജ്യമായിരിക്കാൻ അനുവദിക്കാതെ അതിനെ കമ്പനിപ്രദേശത്തോടുചേൎത്തു. (1849) ഇംഗ്ലണ്ടിൽഇരുന്ന ഇൻഡ്യൻഅധികാരികളും ഇതിൽ അനുകൂലിച്ചു. സാരത്തിൽ രാജ്യഭ്രഷ്ടനായ ധൂലിപ് സിങ്ങ് അടുത്തൂണുംവാങ്ങിക്കൊണ്ടു ഇംഗ്ലണ്ടിൽ താമസിച്ചുകൊള്ളാൻ പറഞ്ഞു. 1862-വരെ ഒരു ഗ്രാമീണയോഗ്യനെപ്പോലെ അദ്ദേഹം അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. പഞ്ചാബുഭരിക്കാൻ ബുദ്ധിവിരുതമായ ചില സംഘങ്ങൾ (ബോൎഡുകൾ) ഏൎപ്പെടുത്തി.

രണ്ടാംബർമ്മയുദ്ധം.

റംഗ്രൂണുമായി കച്ചവടം ചെയ്യുന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരിൽനിന്നും ബർമ്മരാജാവു് അന്യായമായി പണം പിഴിയുന്നുവെന്ന പരാതിയാൽ മൂന്നുവർഷംകഴിഞ്ഞു് ലോർഡ് ഡൽഹൌസി യുദ്ധംചെയ്തു ലോവർ ബർമ്മ പിടിച്ചടക്കി.

ഡൽഹൌസിപ്രഭു.

ഹിന്ദുനിയമം അനുവദിക്കുന്ന രാജ്യത്തിന്റെ ദത്താവകാശികളെ കോയമ്മ അംഗീകരിക്കാത്തപക്ഷം രാജ്യം മേൽക്കോയ്മയുടെ അധീനത്തിൽ ചെന്നുചേരുന്നതാണെന്നുള്ള ഒരു നയം ഡൽഹൌസി ഉപയോഗിച്ചു. ഇതിന് 'ഡാക്ട്രിൻ ആഫ് ലാപ്സ്' എന്ന പേർ പറയപ്പെടുന്നു. ഈ തത്വമനുസരിച്ചു് സറാറാ, നാഗപുരം, സാംബൽപുരം, ജാൻസി മുതലായ രാജ്യങ്ങൾ ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിൽ ചേൎന്നു: ഈ നയം ശിപായിലഹളയ്ക്കു കാരണമായിരുന്നെന്നു് പറയാൻ പാടില്ലെങ്കിലും ഇതിൻപ്രകാരം അവകാശം നഷ്ടപ്പെട്ട ചിലർ ലഹളയിൽ നായകന്മാരായിരുന്നു. മേൽകോയ്മയ്ക്കു കീഴ്പ്പെട്ടോ, കപ്പംകൊടുത്തോ ഇരുന്ന രാജ്യങ്ങളെ ഈ ഉപായം ബാധിച്ചില്ല. ശിപായിലഹളയ്ക്കുശേഷം വിക്ടോറിയാമഹാരാജ്ഞി വിളംബരത്തിൽ ദത്തവകാശം അംഗീകൃതമായതോടെ ഡൽഹൌസിയുടെ നയപ്രകാരം ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യ വിസ്തീൎണ്ണമാകാനുള്ള മാൎഗ്ഗം അടഞ്ഞു. ഔക്കാട്ടുനവാബ്, തഞ്ചാവൂർരാജാവു ഇവരുടെ മരണാനന്തരം അനാവശ്യമായ ആവക സ്ഥാനമാനങ്ങളും നിൎത്തൽചെയ്തു

ഭരണപരിഷ്കാരങ്ങൾ.

പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരത്തിൻെറ ധൎമ്മപരവും അൎത്ഥപരവുമായ ഭാഗങ്ങൾ ഇൻഡ്യയിൽ കടത്തിവിടുവാൻ ലോർഡു ഡൽഹൌസി വളരെ ഉൽകണ്ഠിതനായിരുന്നു. സാമ്രാജ്യവിസ്തൃതിക്കുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ അന്തൎദ്ദാഹവും ഒട്ടും കുറവായിരുന്നില്ല. ബ്രിട്ടീഷുഭരണത്തിൽ കഴിഞ്ഞ കാലത്തേയും ഭാവിയേയും കൂട്ടിയിണക്കുന്ന ഒരു ഘടകമായിരുന്നു ഡൽഹൌസി. അദ്ദേഹത്തിൽ ഭൂതകാലത്തിൻെറ സൎവ്വാംശങ്ങളും സംഗ്രഹിച്ചിരുന്നതുകൂടാതെ ഭാവിഭരണകാലം പ്രതിബിംബിക്കയും ചെയ്തു.

കൃഷികരാജ്യമായ ഇൻഡ്യയേ ലോർഡു ഡൽഹൌസി ഒരു പരിഷ്കൃത വ്യവസായരാജ്യമാക്കി. വിദ്യാഭ്യാസാഭിവൃദ്ധിക്കായി മാതൃഭാഷ മുഖാന്തരം പഠനം നല്കപ്പെടുന്ന പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങളും, ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യ സമ്പാദിക്കാനുള്ള സൎവ്വകലാശാലകളും, ഗ്രാൻറുപള്ളിക്കൂടങ്ങളും ഏൎപ്പെടുത്തി. സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തിനും വേണ്ട പ്രോത്സാഹനം നല്കി.

സമുദായോന്നമനത്തേ അത്യധികം സഹായിക്കുന്ന വിപുലങ്ങളായ മൂന്നു പാശ്ചാത്യസാമുദായികസാമഗ്രികൾ ഇൻഡ്യയിൽ നടപ്പാക്കി. അവ റെയിലും, തപാലും, കമ്പിയുമാകുന്നു. ഇൻഡ്യയ്ക്കുള്ളിൽ എഴുത്തുകൂലി അരയണയാക്കി. പുറത്തയയ്ക്കുന്ന കത്തുകളുടെ കൂലിയിലും ഗണ്യമായ കുറവുവരുത്തി. വിദ്യുച്ഛക്തിയാൽ പ്രയുക്തമായ കമ്പി നാലായിരം മൈലോളം പ്രവൃത്തിയിൽ വന്നു. മതസംബന്ധമായ സ്വാതന്ത്ര്യം എല്ലാവൎക്കും അനുവദിച്ചു.

ഡൽഹൌസിയുടെ ഭരണസമ്പ്രദായത്തിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്ന തത്വം ഭരണകൂടത്തെ ഡിപ്പാൎട്ടുമെൻറുകളായി വിഭജിച്ച് ഓരോ ഡിപ്പാൎട്ടുമെൻറിൻെറയും മൌലിഭൂഷണമായി ഉത്തരവാദബോധമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിക്കയെന്നതായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലത്തോടുകൂടെ ഈസ്റ്റിൻഡ്യാക്കമ്പനിയുടെ ഇൻഡ്യൻഭരണം അവസാനിക്കുന്നു എന്നുതന്നെ പറയാം.

ചാൎട്ടർ പുതുക്കി.

(1853)

ചാൎട്ടർ പുതുക്കിയതോടെ ബങ്കാൾഭരണം ഗവൎണ്ണർജനറലിൽനിന്നും മാററി ഒരു പ്രത്യേക ഉദ്യോഗസ്ഥനിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. പ്രസിഡൻസികളിൽ നിന്നും പ്രതിനിധികളേ ഗവൎണ്ണർജനറലിൻെറ കൌൺസിലിലേക്കയക്കാൻ അനുവാദം ഉണ്ടായി. ഇവൎക്ക ഭരണ

വാദം തുടരാമായിരുന്നു. പക്ഷേ പ്രവൃത്തിയിൽ വരുത്താൻ സമ്മതിച്ചിരുന്നില്ല. പ്രസിഡൻസികളിലെ നിയമസഭ മിക്കവാറും ഗവൺമെൻറു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന പ്രതിനിധികളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൧൪.

വലിയ ശിപായിലഹള.

ലോർഡ് കാനിങ്ങ്.

1856-1862

ഇന്ത്യാഭരണത്തെ ബ്രിട്ടീഷുസിംഹാസനം കയ്യേൽക്കുന്നു.

മന്ദംമന്ദം ബ്രിട്ടീഷുശക്തി കടലിലൂടെ ഇന്ത്യയുടെ കരയ്ക്കിഴഞ്ഞുകയറി ബങ്കാളിൽ ഉറച്ചുകിടന്നു. ലക്നോവോടു സമീപിക്കാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും പിൻതിരിഞ്ഞു അൻപതുവർഷക്കാലം തയാറെടുത്തിട്ടു പുറപ്പെട്ടു. ഹൈദരാലിയേയും ടിപ്പുസുൽത്താനെയും തട്ടിത്തകർത്തും ഭയങ്കരന്മാരായ മറാട്ടികളെ താഴെ വീഴ്ത്തിയും ചുററിയടിച്ചു് ആഗ്രയേയും ഡൽഹിയേയും ആശ്ലേഷിച്ചു. മുഗൾചക്രവർത്തിയും പൂനയിലെ പേഷ്വായും ഈ കൂട്ടത്തിൽ കാണാതെയായി. ലോർഡു ഡൽഹൌസിയോടുകൂടെ ബ്രിട്ടീഷുസാമ്രാജ്യം ഇന്ത്യയിൽ നിറഞ്ഞു. എങ്കിലും അന്തർഭാഗത്തു വളരെ മുൻപുമുതൽ തുടങ്ങിയ ഒരു എതിർപ്പിൻെറ സ്വരം കേൾക്കാനുണ്ടായിരുന്നു. 1857-ൽ അതു വലിയ ശിപായിലഹളയായി കാഹളമൂതി.

ലഹളയുടെ കാരണങ്ങൾ ആരായുന്നപക്ഷം മറാട്ടികളുടെയും മുഗളരുടെയും ഭരണനാശംമൂലം ഹിന്ദുക്കളും മഹമ്മദരും ഭഗ്നാശയരായി. നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾ ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയോടു ചേർക്കയാൽ ഉണ്ടായ നിത്യസമാധാനത്തിൽ രണപ്രിയസ്വഭാവം ഈ കലാപമായി പൊട്ടിച്ചിതറാതെ നിവൃത്തിയില്ലെന്നുവന്നു. പാശ്ചാത്യമതധർമ്മപ്രചരണത്തിൽ ഉൽകണ്ഠിതരായ ഭരണാധികാരികളുടെ മനോഭാവംമൂലം ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഇന്ത്യയുടെ തലയിൽ ക്രിസ്തുമതം ചുമത്താൻ വരുന്നു എന്നൊരു തെററിദ്ധാരണ ഹിന്ദുക്കളിലും മുസ്ലിമിങ്ങളിലും ഒരുപോലെ വ്യാപിച്ചു. പുതിയ തോട്ടയിൽ, പന്നിയുടെയോ പശുവിൻെറയോ കൊഴുപ്പു കലർത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതായിരുന്നു വിപ്ലവത്തിൻെറ തൽക്കാലകാരണം.

1857 മേ പത്താംതീയതി ലഹള ആരംഭിച്ചു. മററിലെ ശിപായികൾ അവരുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ കൊല്ലുകയും വീടുകൾ തീവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അടുത്തദിവസം ലഹളക്കാർ ഡൽഹി കൈവശപ്പെടുത്തി ബഹദൂർഷായെ വീണ്ടും ചക്രവത്തിയായി അഭിഷേകം ചെയ്തു. കാൺപൂരിലും, ലക്നോവിലും ലഹള സംക്രമിച്ചു. നാനാസാഹിബ് കാൺപൂരിൽ പ്രേഷ്വാ ആയി. ധാരാളം ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടു എങ്കിലും ഡൽഹിയും മററും വീണ്ടെടുത്തു് ലഹള വേഗം ശമിപ്പിച്ചു. ബഹദൂർഷായെ നാടുകടത്തുകയാണുണ്ടായതു്.

ശിപായിലഹളയുടെ ഫലങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണു്. 1858-ൽ പ്രസിദ്ധംചെയ്ത വിളംബരത്തോടുകൂടി വിക്ടോറിയാമഹാരാജ്ഞി ഭരണം കയ്യേററു. ഇൻഡ്യാഭരണം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ മന്ത്രിസഭയിലേ അംഗമായ സ്റ്റേററുസെക്രട്ടറിയിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. സ്റ്റേററുസെക്രട്ടറിക്കു് ഒരു സംഘവും സ്ഥാപിച്ചു. സിവിൽസവ്വീസ് സിംഹാസനത്തിൻേറതായി. വൈസ്രോയിഎന്ന പദവിപ്പേർ ഗവണ്ണർ ജനറലിനുനല്കി. ഏഴംഗങ്ങൾ ഉള്ള ഒരു ഭരണനിവ്വഹണസംഘം വൈസ്രോയിക്കുണ്ടായിരുന്നു. ലാർഡു് കാനിങ്ങിനേ ഇൻഡ്യയിലേ ഒന്നാമത്തെ വൈസ്രോയി ആയിനിയമിച്ചു. 1861-ൽ പാസാക്കിയ ഇൻഡ്യാകൌൺസിൽ ആക്ടുപ്രകാരം അനുദ്യോഗസ്ഥ പ്രതിനിധികളേയും ഭരണകാര്യാലോചനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി കൌൺസിലിൽ ചേത്തു.

നിയമം പാസാക്കിയതിൻെറ ശേഷം ഇൻഡ്യയിലേ രാജാക്കന്മാക്കും പ്രജകൾക്കും ഉള്ള വിക്ടോറിയാമഹാറാണിയുടെ വിളംബരം പുറത്തുവന്നു:—"മററുള്ള പ്രജകളോടു നമുക്കുള്ള ബന്ധം എതൊരുകടമകൊണ്ടാണോ, അതുകൊണ്ടുതന്നെ നാം നമ്മുടെ ഇൻഡ്യൻപ്രജകളോടും ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈശ്വരകൃപയാൽ ആ കടമയേ നന്ദിയോടും ബോധത്തോടും നാം നിറവേററും. മതസത്യത്തിൽ ശരണം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടും, കൃതജ്ഞതാപൂവ്വം മതം നല്കുന്ന ആശ്വാസത്തേ സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടുംതന്നെ പറയുന്നു. നമ്മുടെ പ്രജകളിൽ യാതൊരാളെക്കൊണ്ടും നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തേ നിർബന്ധിച്ചു സ്വീകരിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശവും ആശയും നാം അധികാരപൂവ്വം വിനിയോഗിക്കുന്നതല്ല. മതഭക്തിയോ, അനുഷ്ഠാനമോ ആസ്പദമാക്കി ആരെയും ഒരുതരത്തിലും അനുകൂലിക്കയോ, അലട്ടുകയോ, വിഷമിപ്പിക്കയോ ചെയ്യുന്നതല്ലെന്നുള്ള രാജേച്ഛയും തുഷ്ടിയും നാം അറിയിക്കുന്നു. പക്ഷഭേദമില്ലാത്ത സമാനമായ നിയമത്തിൻെറ സംരക്ഷണസുഖം എല്ലാവക്കും ഒരുപോലെ അനുഭവിക്കാവുന്നതാ

വിക്ടോറിയ മഹാറാണി.

ണ്. യാതൊരു പ്രജയുടെയും ആരാധനയിലോ മതവിശ്വാസത്തിലോ ഇടപെടാതിരിക്കണമെന്ന് നമ്മുടെ കീഴിലുള്ള അധികാരികളോടു നാം ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ഇടപെടുന്നതായാൽ നമുക്കു സന്തോഷം കുറയുന്നതാണ്."

"നമ്മുടെ പ്രജകളെ, എത്രത്തോളം സാധിക്കുമോ, അത്രത്തോളം ജാതിമതഭേദമെന്നിയേ യഥാവൽ പക്ഷപാതംകൂടാതെ നമ്മുടെകീഴിലുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതും നമ്മുടെ കൂട്ടതലായ ആഗ്രഹമാണ്. ആ ഉദ്യോഗങ്ങളുടെ ചുമതല വേണ്ടവണ്ണം നിർവഹിക്കാനുള്ള യോഗ്യത, അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം, ശേഷി, സത്യസന്ധത ഇവമൂലമുണ്ടാകാവുന്നതാകുന്നു." ഇംഗ്ലീഷുകാരെ കൊന്നിട്ടുള്ളവരെയും, ലഹളക്കാർക്ക് അഭയംനല്കിയവരെയും, ലഹളയുടെ നായകന്മാരെയും ഒഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളവർക്കെല്ലാം ചക്രവർത്തിനി മാപ്പുനല്കി.

കാനിങ്ങ് പ്രഭു.

ലോർഡ് കാനിങ്ങിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ.

ഈ വിഷമഘട്ടത്തിൽ, ലഹളക്കാരായ ഇൻഡ്യാക്കാരെ പ്രതികാരബുദ്ധിയോടുകൂടെ നല്ലപാഠം പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഇടയിൽനിന്നും ഒരു വിളിയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഹ്രസ്വബുദ്ധികളുടെ ഈ കഥയില്ലാത്ത മുറകളൊന്നും ഗവർണ്ണർജനറൽ ഗണിച്ചതേയില്ല. കാനിങ്ങ് യഥാർത്ഥമായ ഭരണതത്വം മനസ്സിലാക്കിയ ഒരു ഭരണകുശലൻതന്നെ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ സംബോധനംചെയ്തു് ഈ ഘട്ടംവരുമ്പോൾ ചരിത്രകാരന്മാർ സ്തുതിക്കുന്നതു വെറുതേയല്ല. കാനിങ്ങിന്റെ അന്നത്തെ ഇളകാത്ത മറുപടി ഇതായിരുന്നു. “ഞാൻ കോപിച്ചു ഭരിക്കയില്ല — —ഞാൻ ഉത്തരവാദിയായിരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം വിവേകംകൂടാത്ത ക്രുദ്ധപ്രവൃത്തിയോ വാക്കോ ഇൻഡ്യാഗവമ്മെന്റിൽനിന്നു പുറപ്പെടാൻ സമ്മതിക്കയില്ല.”

ലഹളയ്ക്കുശേഷം വൈസ്രോയി വടക്കേഇൻഡ്യയിൽ നിരക്കെ സഞ്ചരിച്ചു. നാട്ടുരാജാക്കന്മാർ എല്ലാം ലഹളക്കാലത്തു ബ്രിട്ടീഷുഗവൺമെന്റിനെ സഹായിച്ചതു വളരെ രക്ഷയായി. ഡൽഹൌസിവരെയുള്ള ഭരണകർത്താക്കൾ, നാട്ടുരാജാക്കന്മാർ ബ്രിട്ടീഷുഭരണത്തിനു നാശകാരണമാകാമെന്നൂഹിച്ചു അവരുടെ സംഖ്യ കുറച്ചുവ

ന്നു. അതുപോലെതന്നെ ഇൻഡ്യൻപട്ടാളം സമാധാനപരിപാലനത്തിന് ഏററവും ആവശ്യമെന്നൂഹിച്ച് അതു വൎദ്ധിപ്പിച്ചുവന്നു. എന്നാൽ ഈ ഊഹങ്ങൾ കാൎയ്യത്തിൽവന്നപ്പോൾ തെററായിട്ടാണ് ഗവൺമെൻറിനു ബോധപ്പെട്ടതു്. കാനിങ്ങ് നാട്ടുരാജാക്കന്മാരെ അവിടവിടെ വച്ചുപോററുവാൻ ദത്തവകാശം വിളംബരമനുസരിച്ച് അനുവദിക്കയും ഇൻഡ്യൻപട്ടാളത്തെ എണ്ണത്തിൽ കുറച്ചിട്ട് ബ്രിട്ടീഷുപട്ടാളത്തേ കൂട്ടുകയും ചെയ്തു.

1860-ൽ മക്കാളിയുടെ ഇൻഡ്യൻപീനൽക്കോട്ടു നടപ്പിൽവന്നു. തൻമൂലം ദേശങ്ങൾതോറും മാറിമറിഞ്ഞിരുന്ന ദണ്ഡനീതികൾ മാററി, തൽസ്ഥാനത്തു ഇൻഡ്യക്കു ഒന്നാകെ പക്ഷപാതമില്ലാത്ത ഒരു ദണ്ഡനിയമം ഉണ്ടായി. സിവിൽ ക്രിമിനൽനിയമങ്ങൾ പ്രയുക്തങ്ങളായതു് 1867-ലാണ്. 1861-ലെ 'കൌൺസിൽ ആക്ട' അനുസരിച്ചു നിയമംഉണ്ടാക്കാൻ വൈസ്രായിയുടെ സഭയിൽ അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ കൂട്ടുതൽ ചേൎത്തു. ലഹളനിമിത്തം ഗവൺമെൻറിനുണ്ടായ നഷ്ടം പരിഹരിക്കാൻ ആദായനികുതി ഏൎപ്പെടുത്തി. ആ ആണ്ടിൽതന്നെ പാസായ 'ഹൈക്കോൎട്ടാക്ട്'ൻപ്രകാരം കമ്പനിയുടെ സദർകോടതികളേയും മററും പ്രസിഡൻസികളുടെ തലസ്ഥാനങ്ങളിലുള്ള ഹൈക്കോടതിയോടു ചേൎത്തു. ബാംബേ, മദ്രാസ്, കല്ക്കത്ത ഇവിടങ്ങളിൽ സൎവ്വകലാശാല ഉത്ഭവിച്ചതു് ഇക്കാലത്തായിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൨൭.

മററു വൈസ്രോയിമാർ.

1862—1899

൧. ഏൎൾ ഓഫ് എൽജിൻ.

1862—1863

ലോൎഡ്കാനിങ്ങിനുശേഷം ലോൎഡ് എൽജിൻ തൽസ്ഥാനത്തുപ്രവേശിച്ചു. എന്നാൽ ഒരാണ്ടുകഴിഞ്ഞു് അദ്ദേഹം മരണമടഞ്ഞു. ധൎമ്മശാലയെന്ന സ്ഥലത്തു അദ്ദേഹത്തെ അടക്കംചെയ്തു.

൨. സർ ജോൺലാറൻസ്.

1864—1869

പഞ്ചാബിലെയും അയോദ്ധ്യയിലെയും ഭൂനികുതി വ്യവസ്ഥചെയ്തത് ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രശസ്തകർമ്മമാണ്. ബൃട്ടാണിലേക്ക് ഒരു സൈന്യത്തെ അയയ്ക്കയാൽ ആ രാജ്യത്തിൻെറ ഉപദ്രവം ഒട്ടു കുറഞ്ഞു. 1866-ൽ ഒറീസ്സയിൽ ഭയങ്കരമായ ഒരു ക്ഷാമമുണ്ടായി. രണ്ടുലക്ഷം ആളുകളോളം മരിച്ചു. ഇതുകാരണം ജനങ്ങൾക്ക് ഇപ്രകാരമുള്ള ഘട്ടങ്ങളിൽ ആഹാരവിതരണം ചെയ്യുന്നതും പ്രവൃത്തി നല്കുന്നതും ആയ ചുമതല ഗവൺമെൻറു കയ്യേററു. ഇക്കാലത്തു ഡസ്റ്റ്മഹമ്മദിൻെറ പുത്രന്മാർതമ്മിൽ അഫ്ഗാനിസ്ഥാനിൽ കലഹമുണ്ടായി. അവർ ബ്രിട്ടീഷുഗവൺമെൻറിൻെറ സാഹായ്യം ആവശ്യപ്പെട്ടു. ലാറൻസ് ആയതു ഗൌനിച്ചതേയില്ല. അമീറായിത്തീന്ന ഷർആലി ഇതുകൊണ്ട് ബ്രിട്ടിഷുകാരോടു വിരോധിച്ചിരുന്നു.

൩. മേയോപ്രഭു.

1869—1872

<u>പരിഷ്കാരങ്ങൾ</u>:—ലോർഡ് ഡൽഹൌസിക്കുശേഷം ഇൻഡ്യയുടെ പൊതുച്ചെലവ് വരവിൽ കൂടുതലായിരുന്നു. തന്മൂലം ഗവൺമെൻറിൻെറ അതായതു രാജ്യത്തിൻെറ കടം നാൾക്കുനാൾ വദ്ധിച്ചുവന്നു. ലോർഡു മേയോ ഇതിന് ഒരു പരിഹാരമാർഗ്ഗം കണ്ടു.

ഇൻഡ്യൻഭരണമണ്ഡലത്തിലെ പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഗവർണ്ണർജനറലും അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൌൺസിൽ അംഗങ്ങളുമാണ്. കൌൺസിലിൽ ഏഴംഗങ്ങൾ ഉള്ളവരിൽ ഓരോരുത്തരും ഓരോ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു ഭരിച്ചുവന്നു. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകൾ ആകെ ഏഴാണ്. അവ; (1) വിദേശം. (2) മരാമത്ത്. (3) ഇംഗ്ലണ്ട്. (അതായതു് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഇൻഡ്യൻഭരണസ്ഥാപനവുമായുള്ള ഇടപാടുകൾ) (4) റവന്യൂ, കൃഷി, കച്ചവടം (5) ധനം. (6) പട്ടാളം. (7) നിയമനിർമ്മാണം, ഇത്രയുമാകുന്നു. ഓരോ വഷാരംഭത്തിലും ധനാംഗം (ഏ) നികുതിപിരിവ് എന്തായിരിക്കുമെന്നും (ബി) ചെലവ് എത്രമാത്രം ആകാമെന്നും, ഒരു കണക്കു തയ്യാറാക്കിവന്നു. രാജ്യത്തിൻെറ ഈ വരവുചെലവുകണക്കു മുൻകൂട്ടി തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിന് ബഡ്ജററ് എന്നുപറയുന്നു.

ചെലവിനുള്ള തുക എപ്പോഴും വരവിൽ കുറഞ്ഞിരിക്ക പതിവാണ്. എന്നാൽ ആണ്ടവസാനത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ കണക്കെല്ലാം തെററിയിട്ട് ചെലവു കൂടിക്കണ്ടു. ബഡ്ജററു തയ്യാറാക്കുന്ന സമ്പ്രദായം നിക്കിയിരിപ്പുണ്ടായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ലോർഡു മേയോ പരിഷ്കരിച്ചു. ചെലവുകൂടിയതിൻെറ മറെറാരുകാരണം പ്രസിഡൻസികളിലെ ആദായവും ഇൻഡ്യാഗവൺമെൻറിൻെറ പ്രധാന ഭണ്ഡാരത്തിൽ നിക്ഷേപിക്കയും അവിടെനിന്നും ആവശ്യമുള്ളതു പിന്നീടു വാങ്ങുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടായിരുന്നു. മിക്കവാറും ധനത്തെപ്പററി പ്രാദേശികഗവൺമെൻറുകൾക്കു യാതൊന്നും അറിയേണ്ടതില്ലായ്കയാൽ അവർ ധാരാളം ചെലവാക്കയും ലഭിക്കുന്ന തുക കുറഞ്ഞുപോകാമെന്നൂഹിച്ച് കൂടുതൽതുക ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തുവന്നു.

ലോർഡ് മേയോ ഈ സമ്പ്രദായത്തിൽ അല്പം ഭേദഗതി വരുത്തി. ഓരോ ആണ്ടത്തെയും ആദായത്തിൽനിന്നും പ്രാദേശികഗവൺമെൻറു സ്വന്തമായ ഒരു മൂലധനമുണ്ടാക്കി കൂടുതൽ ആവശ്യങ്ങൾ അതിൽനിന്നെടുത്തു സാധിച്ചുകൊള്ളുവാൻ ഏപ്പാടുചെയ്തു. (ഇതിന് 'പ്രൊവിൻഷ്യൽ കാൺട്രാക്ററു സിസ്റ്റം' എന്നുപറയുന്നു. തന്മൂലം പ്രാദേശികഗവൺമെൻറുകൾ മിതവ്യയം ശീലിച്ചു. മേയോ, നികുതി $2\frac{1}{2}$–ശതമാനം കൂട്ടി.

നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾ:—ശിപായിലഹളക്കാലത്തു വിശ്വസ്തന്മാരായി പെരുമാറുകയാൽ നാട്ടുരാജാക്കന്മാരോടും വിശ്വാസപൂർവ്വം പെരുമാറിയെങ്കിലും അവർ ദുർഭരണംനടത്താൻ മേയോ പ്രഭു അനുവദിച്ചില്ല. ചക്രവർത്തിനിക്കു നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ പഴയ അവകാശങ്ങളും ആചാരങ്ങളും സ്ഥിരപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിൽ താല്പയ്യമുണ്ടെന്ന് മേയോ അവക്കുറപ്പുനല്കി; എന്നാൽ പകരമായി നാട്ടുരാജാക്കന്മാർ പ്രജകളുടെ അവകാശങ്ങളും ആചാരങ്ങളും സംരക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾ നന്നായി ഭരിക്കുന്നയിടത്തോളംകാലമേ രാജാക്കന്മാക്കു ബ്രിട്ടീഷുഗവൺമെൻറിൻെറ സഹായം ഉണ്ടായിരിക്കയുള്ളു

മേയോപ്രഭുവിൻെറ അതിത്തിനയം:—പുതിയ വൈസ്രോയി വന്നപ്പോൾ ഷെർഅലി ഇൻഡ്യ സന്ദർശിച്ചു. ഇൻഡ്യയുടെ പ്രാബല്യം നേരിട്ടുകാണുകയാൽ അദ്ദേഹം ബ്രിട്ടീഷുഗവൺമെൻറിനോടു സുഹൃദ്ഭാവേന വത്തിക്കാൻ പ്രേരിതനായി. മൈത്രിക്കും, കച്ചവടത്തിനും വേണ്ടി ബലൂചിസ്ഥാൻ, പേർഷ്യ, മുതലായ അയൽരാജ്യങ്ങളുമായും വൈസ്രോയി ഇടപാടുകൾ നടത്തി. 1872–ൽ ആൻഡമാൻദ്വീപിൽവച്ച് അദ്ദേഹം കൊല്ലപ്പെട്ടു.

൪. ലോർഡു നാൎത്തുബ്രൂക്ക്.
1872—1876

ലോർഡു നാൎത്തുബ്രൂക്ക് അടുത്ത മുൻഗാമികളുടെ പരിഷ്കാര നയവും സമാധാനനയവും പരിപാലിച്ചു. 1874—ൽ ബങ്കാളിൽ വലിയ ക്ഷാമമുണ്ടായി. ഗവൺമെൻറു ദ്രെട്ടുകോടി ഉറുപ്പികചെലവാക്കി ജനങ്ങൾക്കു തൊഴിലുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു സഹായിച്ചു. ഇക്കാലത്തു ബറോഡാരാജ്യവുമായി ഗവൺമെൻറിന് ഇടപെടേണ്ടിവന്നു. അന്നത്തെ ഗെയികവാറിനെ സ്ഥാനത്തുനിന്നും മാററിയിട്ടു രാജകുടുംബത്തിലെമറെറാരംഗത്തെ തൽസ്ഥാനത്തിരുത്തി. 1875ൽ എഡ്വേർഡ് ഏഴാമൻ ഇൻഡ്യയെ സന്ദർശിച്ചു. 1876-ൽ നാൎത്തുബ്രൂക് ഉദ്യോഗം രാജിവച്ചു.

5. ലോർഡു ലിററൻ.
1876-1880

പുതിയ വൈസ്രോയിവന്നു അധികംതാമസിയാതെ 1877-ൽ വിക്ടോറിയാമഹാറാണിയെ ഇൻഡ്യയിലെ ചക്രവൎത്തിനിയായി പ്രഖ്യാപനംചെയ്തു. തെക്കേഇൻഡ്യയിൽ ഈ ആണ്ടിലുണ്ടായ ക്ഷാമം നിവാരണമാൎഗ്ഗങ്ങൾകൊണ്ടു പൂൎണ്ണമായി ശമിച്ചില്ല.

രണ്ടാംഅഫ്ഗാൻയുദ്ധം:—1878-ൽ ഷെർആലി ഒരു റഷ്യൻ സ്ഥാനപതിയെ സ്വീകരിച്ചു. തന്മൂലം യുദ്ധമുണ്ടായി. 1879-ൽ ഗണ്ഡമക്കുടമ്പടിയോടെ യുദ്ധം അവസാനിച്ചു. ഷെർ ആലിയുടെ പുത്രൻ യാക്കൂബ്ഖാൻ ഭരണപരമായ സംഗതികളിൽ റഷ്യരുമായി ഇടപെടുകയില്ലെന്നു സമ്മതിച്ചു. അതിൎത്തിദേശം ഇംഗ്ലീഷുകാൎക്കു കിട്ടി. ലൂയി കാവഗ്നറിയെ റസിഡൻറായി അഫ്ഗാനിസ്ഥാനിൽ സ്വീകരിച്ചു.

മൂന്നാം അഫ്ഗാൻയുദ്ധം:—അല്പനാൾക്കുള്ളിൽ റസിഡൻറിനെ കൊല്ലുകയും വീണ്ടും 1880-വരെ യുദ്ധം തുടരുകയും ചെയ്തു. ലിററൻപ്രഭു യുദ്ധകാലത്തു ഉദ്യോഗം വിടുകയാൽ ലോർഡ് റിപ്പൺ തൽസംബന്ധമായ കാൎയ്യങ്ങൾ ചെയ്തുതീൎത്തു. അഫ്സൽഖാന്റെ പുത്രൻ അബ്ദുർറഹിമാൻ അമീറായി. ബ്രിട്ടിഷുസൈന്യം തിരിയെപ്പോന്നു. അബ്ദുർറഹിമാൻ യോഗ്യനാകയാൽ മിത്രമെന്ന നിലയിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരോടുള്ള വാഗ്ദാനം നിറവേററി. വിദേശികളുടെ ആക്രമണത്തിൽ നിന്നും അഫ്ഗാനിസ്ഥാനെ രക്ഷിക്കുന്ന ഭാരം ഇന്ത്യാഗവൺമെൻറു ഏററു. പ്രതിവൎഷം ഇംഗ്ലീഷുകാർ സൈന്യസഹായവും ധനസഹായവും നൽകുകയാൽ റഷ്യൻബന്ധത്തിൽ ഏൎപ്പെടുകയില്ലെന്നു അഫ്ഗാൻസിംഹാസനം വാക്കുകൊടുത്തു. ഇംഗ്ലീ

ഷുകാരുടെ ശത്രുക്കൾ അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻെറശത്രുക്കൾതന്നെ ആയി. അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻെറ വിദേശനയം പരിപാലിക്കാൻ ഇന്ത്യാഗവൺമ്മെൻറിനു അനുവാദം നൽകി. അബ്ദുർറഹിമാൻ മരിച്ചശേഷം 1901-ൽ അയാളുടെ മകൻ ഹബീബുള്ള ഭരണം തുടന്നു. ബലൂചിസ്ഥാനിൽ കടന്ന് ഇക്കാലത്തു ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യം കാറാ പിടിച്ചു. മെററ്കാഫിൻെറ കാലത്തു തുടങ്ങിയ പ്രസിദ്ധീകരണസ്വാതന്ത്ര്യം ലിററൻപ്രഭു റദ്ദ്ചെയ്തു.

6. ലോർഡ് റിപ്പൺ-
1880-1884

ദേശീയഭരണസ്ഥാപനം:—റിപ്പൺപ്രഭുവിൻെറ കാലത്തു 1882-ൽ ദേശീയസ്വയംഭരണ'ആക്ട്' പാസാക്കപ്പെട്ടു. ഇതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം സ്വയംഭരണത്തിൽ ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങൾക്കു അഭി

റിപ്പൺപ്രഭു.

രുചിയുണ്ടാക്കുന്നതായിരുന്നു. ഓരോ നഗരത്തിൻെറയും വിദ്യാഭ്യാസം, ഗതാഗതം, ജലസൗകര്യം, ആരോഗ്യം, മുതലായവയുടെ ഭരണത്തിനായി ഏതാനും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ഗവൺമ്മെൻറു തിരഞ്ഞെടുക്കയും ഏതാനുംപേരെ ജനങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കയും ചെയ്തു.

നഗരസഭകൾക്കുമേൽ ഡിസ്റ്റ്രിക്ട് ബോർഡുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ബോർഡിലെ അംഗങ്ങളും മേൽപ്പറഞ്ഞപ്രകാരം നിയമിതരായി വന്നു. ഇവയുടെ ഭരണത്തിനു വേണ്ട പണം നഗരത്തിൽനിന്നും ഡിസ്റ്റ്രിക്ടിൽനിന്നും ഗവൺമെൻറനുവാദത്തോടെ പിരിച്ചെടുത്തു.

റിപ്പൺപ്രഭു കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് അഭിവൃദ്ധമാക്കി. 1882-ൽ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസക്കമ്മററിയേർപ്പെടുത്തി. വിദ്യാലയങ്ങൾ ഗവൺമെൻറിൻെറ മേൽനോട്ടത്തിൽ നഗരസഭകൾക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു. തന്നാണ്ടിൽ ഒരു സൈന്യവിഭാഗത്തെ യുദ്ധാർത്ഥം ഇന്ത്യയിൽനിന്നും ഈജിപ്റ്റിൽ അയച്ചു. യുദ്ധംമൂലം ഇന്ത്യയുടെ ഭണ്ഡാരത്തിൽ സാരമായ കുറവുകൾ ഉണ്ടായി. 1831-മുതൽ മദ്രാസുഗവൺമെൻറു നടത്തിവന്ന മൈസൂർഭരണം 1881-ൽ പഴയ ഹിന്ദുരാജവംശത്തിലെ ഒരു രാജാവിനു വിട്ടുകൊടുത്തു. നാട്ടുഭാഷയിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന പത്രങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം റിപ്പൺപ്രഭു പുനഃസ്ഥാപിച്ചു. ഇതു ആധുനികഇന്ത്യയ്ക്കു വലിയ സഹായമായിത്തീർന്നു.

7. ലോർഡ് ഡഫ്രിൻ.
1884–1888

ബർമ്മയുടെ ഉപരിപ്രദേശം ആക്രമിച്ചു:—തേക്കുകച്ചവടത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷുകമ്പനിക്കാരെ വേണ്ടവണ്ണം സന്തോഷിപ്പിക്കായ്കയാൽ 1885-ൽ ബർമ്മയിലെ രാജാവുമായി ഒരു തക്കം ഉത്ഭവിച്ചു. രാജാവിനെ ബന്ധനത്തിലാക്കിയിട്ട് ബർമ്മയുടെ ആ പ്രദേശവും ലോവർബർമ്മയോടുചേർത്തു. ഇക്കാലത്തുതന്നെ കാശ്മീരത്തു ഒരു ബ്രിട്ടീഷുരാഷ്ട്രീയഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിച്ചു.

ഭാരതമഹാജനസഭ (ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കാൺഗ്രസ്):— 1885-ൽ ഭാരതമഹാജനസഭ ഉത്ഭവിച്ചു. പൊതുക്കാര്യങ്ങളെപ്പററി ആലോചിക്കാൻ കോൺഗ്രസ്സ് വിളിച്ചുകൂട്ടുകയാണു ചെയ്തതു്. ഇന്ത്യയുടെ പലഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും പ്രതിപുരുഷന്മാരായി അംഗങ്ങൾ കാൺഗ്രസ്സിൽ സംബന്ധിച്ചു. രാജ്യത്തിൻെറ ആവശ്യമെന്തെന്നു വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ഇപ്രകാരം ജനങ്ങൾക്കു ഒരു അവസരം ലഭിച്ചു. ഇതുതന്നെ ഇന്നത്തെ ഇന്ത്യൻ കാൺഗ്രസ്സ്.

റെയിൽവേ:—റെയിൽവേ സമ്മതപത്രമനുസരിച്ച് വടക്കുപടിഞ്ഞാറെ റെയിൽമാർഗ്ഗം ഗവൺമെൻറിൻേറതായി. രണ്ടാണ്ടിനു മുൻപ് കിഴക്കേബംഗാൾറെയിൽമാർഗ്ഗം ഗവൺമെൻറിനധീനമായിരുന്നു. അനന്തരകാലങ്ങളിൽ അയോദ്ധ്യ, രോഹിൽക്കണ്ട്, തെന്നിന്ത്യ, വലിയഇൻന്ത്യൻപെനിൻസുലാർ, ആസാം, ബങ്കാൾ, എന്നീ റെയിൽമാർഗ്ഗങ്ങളും ഗവൺമെൻറു സ്വന്തമാക്കി.

ഡഫ്രിൻപ്രഭുവിന്റെ കാലത്തു ഗ്വാളിയർ മറാട്ടിരാജാവായ സിൻഡ്യയ്ക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു.

8. ലോർഡു ലാൻസ്ഡൌൺ.

1888—1894

ലാൻസ്ഡൌൺപ്രഭുവിന്റെ കാലത്ത് അതിർത്തിനയം ഊർജ്ജിതത്തിലിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ അതിർത്തി ഒന്നുകൂടെ മുന്നോട്ടു തള്ളി. മണിപുരംരാജ്യത്തിൽ ഒരു കലാപം ഉണ്ടാകയും ആസാമിലെ ചീഫ് കമ്മിഷണരും നാലുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഹതരാകയും ചെയ്തു. അവിടത്തെ രാജാവിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി നാടുകടത്തി. ഇളമുറക്കാരിൽ ഒരാൾക്കു സിംഹാസനം കൊടുത്തു.

1892-ൽ പുതിയ ഒരു ഇന്ത്യൻകൌൺസിൽ ആക്ടു പാർലമെന്റിൽ പാസാക്കപ്പെട്ടു. തന്മൂലം കേന്ദ്രത്തിലെയും സംസ്ഥാനങ്ങളിലെയും നിയമസഭകളിൽ അംഗങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചു. ഈ അംഗങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടേണ്ടവരുമായിരുന്നു. രാജ്യത്തിന്റെ നിയമനിർമ്മാണത്തിൽ ഇപ്രകാരം ജനാഭിപ്രായം പ്രതിനിധീകൃതമായി.

൯. ലോർഡ് എൽജിൻ രണ്ടാമൻ.

1894—1899

എൽജിൻപ്രഭുവിന്റെ കാലത്തു വിലകുറഞ്ഞ മാഞ്ചെസ്റ്റർതുണിത്തരങ്ങളും മറേറതാനും തുണിത്തരങ്ങളുമൊഴിച്ചു മററുള്ള ഇറക്കുമതിസാമാനങ്ങളുടെ മേലെല്ലാം നൂററുക്കഞ്ചുവീതം ചുങ്കംചുമത്തി. ബങ്കാളിലും മദ്രാസിലും ബാംബെയിലും പ്രത്യേകം സൈന്യങ്ങളെ പാർപ്പിക്കുന്ന പഴയ ഏർപ്പാടുമാററി, മൂന്നുകൂട്ടം പട്ടാളങ്ങളെയും ഒന്നാക്കി കല്ക്കത്തയിൽനിന്നും പ്രധാനസൈന്യാധിപൻ, ഭരണം നടത്തിത്തുടങ്ങി. അഫ്ഗാനിസ്ഥാനുമായി മൈത്രി ഉറപ്പിക്കയും ചിററ്റാൾ എന്ന അതിർത്തിക്കോട്ട അഫ്രിഡിവർഗ്ഗക്കാരിൽനിന്നും നിർബാധമാക്കാൻ ഒരു സൈന്യയാത്ര അനുവദിക്കയും ചെയ്തു. 1897-ൽ ക്ഷാമവും ഭയങ്കരമായ പ്ലേഗും ഇൻഡ്യയിൽ വ്യാപിച്ചു.

അദ്ധ്യായം ൫൩.

ഇൻഡ്യ.

1899—1931.

൧. ലോർഡ് കഴ്സൻ.

1899—1905

കഴ്സൻപ്രഭുവിൻെറ ശ്രദ്ധ അധികം പതിഞ്ഞതു വിദ്യാഭ്യാസം, ജലസേചനം, റെയിൽമാർഗ്ഗം, വ്യവസായം, ക്ഷാമനിവാരണം എന്നിവക സംഗതികളിലായിരുന്നു.

അതിർത്തിദേശനയം:—വടക്കുപടിഞ്ഞാറെ അതിർത്തി പ്രോവിൻസോടുകൂടെ പെഷവാർ, കൊഹട്ട, ബന്നു, ഡെറാഇസ്മെയിൽ ഖൻ എന്ന നാലു സ്ഥലങ്ങളും ചേർത്തു. പ്രസ്തുതപ്രദേശം മുഴുവൻ കല്ക്കത്താഗവൺമെൻറു നേരിട്ടുഭരിച്ചു.

പരിഷ്കാരങ്ങൾ:—1901-ൽ ജലസേചനപദ്ധതിയുടെ ആവശ്യത്തെപ്പററി അന്വേഷണം നടത്തുവാൻ ഒരു കമ്മിഷൺ നിയമിക്കപ്പെട്ടു. പഞ്ചാബ്, സിൻഡ്, ഡക്കാൺ, ഗുജറാററ് ഇവിടങ്ങളിൽ ജലസേചനത്തിനും ബൻഡിൽക്കണ്ട, കാവേരി കൃഷ്ണകളുടെ മദ്ധ്യപ്രദേശം ഇവിടങ്ങളിൽ ജലസംഭരണത്തിനും പദ്ധതികൾ രൂപവൽകൃതങ്ങളായി.

സർവകലാശാലാവിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പററി പര്യന്വേഷണം ചെയ്യുവാൻ ഒരു കമ്മിഷണരെ നിയമിച്ചു. മാതൃഭാഷയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കു വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്തു. ഇൻഡ്യ ഒട്ടുക്കുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തിൻെറ മേൽനോട്ടംവഹിക്കാൻ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസഡയറക്ടർജനറലിനെ നിയമിച്ചു.

കഴ്സൺപ്രഭുവിൻെറ പരിഷ്കാരങ്ങളിൽ പ്രധാനമായതു് ഉപ്പുനികുതി കുറച്ചതാണു്. ആദായനികുതി ഒന്നുകൂടെ ശരിയാക്കി. ഏററവും കുറഞ്ഞ കരം കൊടുക്കേണ്ട ആദായത്തിൻെറ സംഖ്യ 500 രൂപയിൽനിന്നും ആയിരംരൂപയായി.

വ്യവസായപോഷണത്തിനുവേണ്ടി വാണിജ്യവ്യവസായഡിപ്പാർട്ടുമെൻറന്ന ഒരു പുതിയതുറ ഗവൺമെൻറിലുണ്ടാക്കി. ഈ തുറയെ വൈസ്രായിയുടെ സഭയിലുള്ള ഒരംഗം പ്രതിനിധീകരിച്ചു

വന്നു. രാജകുമാരന്മാക്കു പഠിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം സർവ്വകലാശാല യുണ്ടാക്കി.

1903-ൽ ഡൽഹിയിൽവച്ചു കൂടിയ ദർബാറിൽ എഡ്വേർഡ് ഏഴാമനെ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജാവും ഇൻഡ്യയുടെ ചക്രവത്തിയുമായി പ്രഖ്യാപനംചെയ്തു.

1904-ൽ പരിഷ്കാരങ്ങൾ പൂത്തിയാക്കേണ്ടതിനു കഴ്സൺ പ്രഭുവിനു ഉദ്യോഗകാലാവധി രണ്ടുവഷംകൂടെ നീട്ടിക്കൊടുത്തു. ബംഗാൾപ്രസിഡൻസി രണ്ടായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടു. ആ ആണ്ടിൽ ടിബററിൽ ഒരു സൈന്യത്തെ അയച്ചു. അവിടത്തെ രാജാവുമായി വാണിജ്യാത്ഥം ഒരു സന്ധിചെയ്തു. 1905-ൽ പ്രധാനസേനാനായകനായി ഇന്ത്യയിൽവന്ന കിച്ചനർപ്രഭുവിനു കൂടുതൽ അധികാരങ്ങൾ നല്കുന്നതിലുണ്ടായ അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്താൽ കഴ്സൺപ്രഭു വൈസ്രോയിഉദ്യോഗം രാജിവച്ചു.

൨. ഏൾ ഓഫ് മിൻറോ രണ്ടാമൻ.

1905—1910

മിൻേറായുടെ കാലത്താണ് 1909-ലെ ഇൻഡ്യൻകൌൺസിൽ ആക്ററുണ്ടായതു്. ഇൻഡ്യാസെക്രട്ടറി ആയിരുന്ന ലോർഡു മോർലിയും വൈസ്രോയിആയിരുന്ന മിൻേറാവും സഹകരിച്ചുണ്ടാക്കിയ നിയമമാകയാൽ ഇതിനു 'മോർലി-മിൻേറാ' പരിഷ്കാരമെന്നും പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഇൻഡ്യൻഭരണം ഇൻഡ്യാക്കാരെത്തന്നെ ഏല്പിക്കേണ്ടതായ ഒരു കാലഘട്ടം വന്നാൽ അപ്പോൾ ഭരണഭാരം ശരിക്കു താങ്ങത്തക്കവണ്ണം ശക്തിയും സാമത്ഥ്യവും ഉണ്ടാകുന്നതിനു ജനപ്രതിനിധികളുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഭരിക്കുക എന്നുള്ള ജനഭരണസമ്പ്രദായം അല്പാല്പം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. നിയമനിമ്മാണം രാജ്യത്തുള്ള സഭകൾക്കു നല്കി ആ സഭകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അംഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു.

ഗവണ്ണരോ, ലഫ്ററനൻറുഗവണ്ണരോ ഭരിക്കുന്ന പ്രസിഡൻസികൾക്കും പ്രോവിൻസുകൾക്കും ഓരോ സഭകളുണ്ടു. അതിലെ മെമ്പറന്മാർ അല്ലെങ്കിൽ അംഗങ്ങൾ അധികവും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരാണ്. ബങ്കാൾസഭയിൽ 51-ം, മദ്രാസിൽ 48-ം, ബാംബെയിൽ 48-ം, യുണൈറഡ്പ്രോവിൻസിൽ 49-ം, കിഴക്കേ ബംഗാളിലും ആസാമിലും 43-ം, പഞ്ചാബിൽ 27-ം, ബമ്മയിൽ 18-ം വീതം മെമ്പറന്മാർ ഉണ്ടു്. ഇവർ മൂന്നു ഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. 1. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അംഗങ്ങൾ, 2. ഉദ്യോഗസ്ഥാംഗങ്ങൾ, 3.

ഗവണ്മെൻറിൻെറ അംഗീകൃതാംഗങ്ങൾ. എല്ലാസഭകളിലും മററുള്ള അംഗങ്ങളെക്കാൾ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അംഗങ്ങൾ അധികമായിരിക്കും. തന്മൂലം ഭരണം ജനകീയമെന്നുതന്നെ പറയണം. ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തെപ്പററി കൂടിയ വിവരങ്ങൾ വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഓരോ പ്രാദേശികഗവണ്മെൻറുകൾക്കും ഈരണ്ടു വിദഗ്ദ്ധാംഗങ്ങളെ കൂടെ നിർദ്ദേശിക്കാവുന്നതാണ്. വരവുചെലവുകണക്കു (ബഡ്ജററു) സംബന്ധിച്ചു വാദപ്രതിവാദം നടത്താൻ സഭാംഗങ്ങൾക്കവകാശമുണ്ട്.

പ്രാദേശികകോടതികളും, പ്രാദേശികനിയമനിർമ്മാണസഭകളും സാമ്രാജ്യനിയമസഭ (ഇംപീരിയൽകൌൺസിൽ) യുടെ കീഴ്പ്പെടുന്നു. ഇൻഡ്യയെ മൊത്തത്തോടെ ബാധിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ ഈ സഭയിലാണു പാസാക്കുന്നത്. ഇതിൽ അംഗങ്ങളധികവും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർതന്നെ. പ്രാദേശികനിയമനിർമ്മാണസഭകൾ ഓരോന്നും സാമ്രാജ്യനിയമനിർമ്മാണസഭയിലേക്കു അംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടിയിരുന്നു. വിവിധമതക്കാർക്കും ജന്മിമാർക്കും ഇതിൽ പ്രാതിനിദ്ധ്യമുണ്ട്.

ഈ പാർലമെൻററി ആക്ടിൻപ്രകാരം ഭരണനിർവ്വഹണം സംബന്ധിച്ച ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ ഇൻഡ്യാക്കാരെ നിയമിക്കേണ്ടതാണെന്നു തീരുമാനിച്ചു.

റഷ്യയും ജപ്പാനും തമ്മിൽ യുദ്ധംചെയ്തു റഷ്യ ഏറെക്കുറെ ക്ഷീണിച്ചിരുന്നു. 1907-ൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരും റഷ്യരുംകൂടെ "ആംഗ്ലോ റഷ്യൻ കൺവെൻഷൻ" എന്ന ഉടമ്പടിയുണ്ടാക്കി. അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ സ്വാതിത്തിയിലുൾപ്പെട്ടതല്ലെന്നു റഷ്യർ സമ്മതിച്ചു.

ന. ലോർഡ് ഹാർഡിഞ്ചു രണ്ടാമൻ.

1910—1916

എഡ്വേർഡ്ഏഴാമനുശേഷം ഭരണപീഠത്തിൽ കയറിയ ജാർജ്ജു ചക്രവർത്തിയും മഹാരാജ്ഞിയും 1911 നവംബർമാസത്തിൽ ഇൻഡ്യയെ സന്ദർശിച്ചു. ഡിസംബർ 12-ാംതീയതി ഡൽഹിയിൽ വച്ച് ഒരു ഡർബാർ നടത്തി ഇൻഡ്യയുടെ തലസ്ഥാനം കല്ക്കത്തയിൽനിന്നും ഡൽഹിയിൽ മാററിയതായും, ബംഗാൾവിഭജനം അസ്ഥിരപ്പെടുത്തി അവിടെ ഒരു ഗവർണ്ണരേയും, ബീഹാർ, ചോട്ടാനാഗപുരം, ഒറീസ്സാ എന്നിവയെ ഭരിക്കാൻ ഒരു ലഫ്ററനൻറുഗവർണ്ണരെയും, ആസാം ഭരിക്കാൻ ഒരു ചീഫ് കമ്മീഷണരേയും നിയമിക്കുന്നതാണെന്നും ചക്രവർത്തി പ്രസ്താവിച്ചു. ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യ ഡൽഹിയിലെ മൂന്നാമത്തെ സാമ്രാജ്യമാകുന്നു.

യൂറോപ്യൻയുദ്ധം 1914-1918:—1914-ൽ യൂറോപ്പിലെ വലിയ യുദ്ധം ആരംഭിച്ചു. ജർമ്മനി ഗ്രേറ്റബ്രിട്ടനോടു മത്സരം ആരംഭിച്ചതു സ്ഥായിയായ കാരണമാണെങ്കിലും പൊട്ടന്നനവേയുണ്ടായ ഹേതു ആസ്ത്രിയയിലെ രാജ്യാവകാശിയെ സെർബ്ബ്യയിലെ ഒരാൾ അപകടപ്പെടുത്തിയതുതന്നെ. യുദ്ധത്തിൽ ആസ്ത്രിയ, തുക്കി, ബൽഗേറിയ തുടങ്ങിയവർ ജർമ്മനിയുടെ പക്ഷത്തു ചേന്നു. ഇംഗ്ലണ്ട, ബൽജിയം, ഫ്രാൻസ്, അമേരിക്ക മുതലായവർ ജർമ്മനിയോടുനേരിട്ടു. യുദ്ധസന്നാഹം പഴയകാലങ്ങളിൽ കേട്ടിട്ടുള്ളവയേയും അതിശയിച്ചു. ഭൂമിയിലും, ആകാശത്തും, കടലിലും, കടലിനടിയിലും, യുദ്ധംനടന്നു. ബാംബുകൾ, വിഷവായു, ററോർപിഡോ മുതലായ അനവധി നശീകരണയന്ത്രങ്ങൾ സമരത്തിൽ ഉപയോഗിക്കയുണ്ടായി. ആകാശക്കപ്പലുകളും മററും കണ്ടുപിടിച്ചതു് ഈ മഹായുദ്ധത്തോടുകൂടെയാണ്. ഈ സമരം സമാപ്തമാകുംമുൻപുതന്നെ 1916-ൽ ഹാർഡിഞ്ചുപ്രഭു ഉദ്യോഗം വിട്ടുപോയി.

൪. ലോർഡ് ചേംസ്ഫോർഡ്.

1916—1921

ചേംസ്ഫോർഡ് പ്രഭു വൈസ്രായി ആയി ഇൻഡ്യയിൽ വന്നതു മഹായുദ്ധംമൂലമുണ്ടായ ഒരു വിഷമഘട്ടത്തിലായിരുന്നു. യുദ്ധത്തിൽ ബ്രിട്ടനേ ഇൻഡ്യ ആവുംവണ്ണം പണംകൊണ്ടും ആളുകൊണ്ടും സഹായിച്ചു. ജർമ്മനിയുടെ വിദേശസ്ഥലങ്ങളെല്ലാം ഐക്യകക്ഷികൾ ലഭിച്ചു. 1923-ലെ ലോസേൻ ഉടമ്പടിയാൽ ക്ഷീണിച്ചിരുന്ന തുക്കി അല്പംകൂടി പ്രബലമായി. ബോൾഷേവിക്ക് വിപ്ലവം റഷ്യയിലേ പ്രഭുത്വത്തേ ഇടിച്ചുനിരത്തി. റഷ്യൻരാജാവും കുടുംബവും അതിൽ നശിച്ചു. റഷ്യ ഐക്യപക്ഷത്തേ ഉപേക്ഷിച്ചു. ശക്തിക്ഷയം സംഭവിച്ച ജർമ്മനി സമാധാനം കാംക്ഷിക്കയും 1918 നവമ്പർ 11-ാംനു- വേഴ്സയിൽസിൽവച്ചുണ്ടായ ഉടമ്പടിക്കു തലതാഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു. ജർമ്മനി നിർദ്ധനത്വത്തിൽ വീണു.

മഹായുദ്ധം ആരംഭിച്ച് ഒരുവഷം ആറുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് ചേംസ്ഫോർഡുപ്രഭു ഇൻഡ്യയേ ഭരിക്കാൻ വന്നതു്. കാലം വളരെ അപായകരവും ശങ്കാബഹുലവുമായിരുന്നു. ഇൻഡ്യതന്നെ സ്വസ്ഥയായിരുന്നില്ല. ഇൻഡ്യയിൽ ഉത്തരവാദിത്വഭരണം സ്ഥാപിക്കേണ്ട ആവശ്യം പ്രഭുവിന് ബോധപ്പെട്ടു. സ്റ്റേററുസെക്രട്ടറിയായ മി. മൊണ്ടേഗുമൊത്തു ഭരണപരിഷ്കാരത്തിനു വൈസ്രോ

യി ശ്രമിച്ചു. ഇൻഡ്യയേ ഭരിക്കേണ്ട ചുമതല ക്രമേണ ഇൻഡ്യാകാൎക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതുതന്നെ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം.

1918-ൽ ഉണ്ടായ മൊണ്ടേഗു ചേംസ്ഫോർഡ് റിപ്പോൎട്ടുമൂലം മന്ദം മന്ദം ഇൻഡ്യയ്ക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം നല്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇൻഡ്യയിലെ അമിതവാദികൾക്കു ഇഷ്ടമായിരുന്നില്ല. രാജ്യത്തു വിപ്ലവകരമായ ശബ്ദങ്ങളും ചേഷ്ടകളും ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി. ഈ സ്ഥിതി പരിശോധിച്ചു റിപ്പോൎട്ടുചെയ്വാൻ സർ സിഡ്നി റൌലററിന്റെ ആദ്ധ്യക്ഷത്തിൽ ഒരു കമ്മററിയേ ഏൎപ്പെടുത്തി. കമ്മററിയുടെ റിപ്പോൎട്ടിൽ ഇൻഡ്യൻനിയമങ്ങളേ പൂൎവ്വാധികം ബലപ്പെടുത്തണമെന്നു ശുപാർശചെയ്തിരുന്നു. ആയതു സമ്മതിച്ചു് ഗവൺമെൻറു രണ്ടു നിയമങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കി. (ക) അരാജകത്വമുണ്ടാക്കാൻ യത്നിക്കുന്നതിനേ സംബന്ധിച്ച കേസുകൾ വിധിക്കാൻ അപ്പുറം അപ്പീലില്ലാത്ത ഒരു അസാധാരണാധികാരമുള്ള കോടതി ഉടനടി സൃഷ്ടിക്കണം ഇതിൽ മൂന്നു് ഹൈക്കോൎട്ടു ജഡ്ജിമാർ അടങ്ങിയിരുന്നു; വിപ്ലവകാരികളേ ബന്ധനസ്ഥരാക്കുന്നതിനും അവരോടു നല്ലനടപ്പു ജാമ്യം വാങ്ങുവാനും അതാതു സ്ഥലത്തു ഭരിക്കുന്നവൎക്കു അധികാരം നല്കേണ്ടതാണ്; ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ഗവൎണ്ണർജനറൽ പട്ടാളനിയമം ഏൎപ്പെടുത്തുന്നതായിരിക്കും (ഖ) രാജദ്രോഹകരമായ ലേഖനങ്ങളോ ലഘുപത്രികകളോ പ്രചരിപ്പിക്കയും സൂക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നവരെ വിസ്തരിച്ചു തടവുകൊണ്ടു ദണ്ഡിക്കാനും, വേണ്ടമെങ്കിൽ അപരാധികളോടു രണ്ടാണ്ടത്തേക്കു നല്ല നടപ്പുജാമ്യം വാങ്ങാനുമുള്ള അധികാരം കോടതികൾക്കുനല്കണം ഒന്നാമത്തേ ബില്ലിലെ കാലാവധി മൂന്നുവൎഷമായിരുന്നു.

ഗവൺമെൻറിന്റെ ഈ നയം സംശയത്തിനു കാരണമായി. 1919 മാൎച്ചോടെ ഗവൺമെൻറിനെതിരായുള്ള ആലോചനതുടങ്ങി. റൌലററു് ആക്ടിനെ എതിൎക്കാൻ മഹാത്മാഗാന്ധി നിശ്ചയിച്ചു. അദ്ദേഹം ഇൻഡ്യയുടേയും ബ്രിട്ടന്റേയും യജമാനഭൃത്യബന്ധവും, ഇതിനുള്ള ആദികാരണവും, ഈസ്ഥിതിയിൽനിന്നുള്ള മുക്തിമാൎഗ്ഗവും എല്ലാം ഗാഢമായി ആലോചിക്കുകയായിരുന്നു. ഇതിന്റെഫലമായി ഗാന്ധിജി ലോകത്തിലെ ഒരു വലിയ വിപ്ലവകാരിയും ലോകത്തിൽ ഇദംപ്രഥമമായുണ്ടായ ഒരു നവീനവിപ്ലവപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതാവുമായിത്തീൎന്നു. ഇൻഡ്യയിൽ ഹിമവാൻപൎവ്വതംപോലെ ഉറച്ചുപോയ ബ്രിട്ടീഷുശക്തിയെ ആകപ്പാടെ ഇളക്കുന്നതിലായിരുന്നു ഗാന്ധിയുടെ ശ്രമം. സാമാന്യജനങ്ങളെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നതിലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രയത്നം. ഇതിൽ ഗാന്ധിജി അദ്വിതീയനെന്നു ലോകം സമ്മതിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിപ്ലവം ചോര

ചിന്തുന്നതിനല്ലായിരുന്നു. അതു സമാധാനപരമായിരുന്നു. ഗവൺമെൻറിൻെറ ഭരണം ഒരുമാതിരി ദുശ്ശീലംകൊണ്ടു ദുഷിച്ചിരിക്കുന്നെന്നും അതിനെ സൌശീല്യംകൊണ്ടെതിൎക്കണമെന്നുമാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഭിപ്രായം. തന്മൂലം ഗാന്ധിയുടെ വിപ്ലവം ഭരണശാഖയെ മാത്രമല്ല മററു ജീവിതശാഖകളെയെല്ലാം ബാധിക്കയും അതു ഇൻഡ്യയും കവിഞ്ഞു ലോകത്തിലെങ്ങും വ്യാപിക്കയുംചെയ്തു. ജനപ്രതിനിധികളുടെ അഭിപ്രായം ജനങ്ങളെ ഭരിക്കണമെന്നോ, പ്രാതിനിദ്ധ്യം ഇല്ലെങ്കിൽ കരവും പാടില്ലെന്നോ, മറേറാ ഉള്ള ഭരണസമ്പ്രദായവാദങ്ങളൊന്നുമല്ല അദ്ദേഹം പുറപ്പെടുവിച്ചതു്. സന്മാൎഗ്ഗനിഷ്ഠയാണ് ലോകസമാധാനത്തിനും സുഖത്തിനും കാരണമെന്നും, അടിമയ്ക്കോ, അടിമരാജ്യത്തിനോ, സന്മാൎഗ്ഗം കാണുകയില്ലെന്നും തന്മൂലം അടിമരാജ്യമായിരിക്കുന്ന ഇൻഡ്യയ്ക്കു ഉടൻ സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കേണ്ടതാണെന്നും അദ്ദേഹം ശക്തിമത്തായി വാദിച്ചു. ഇൻഡ്യയുടെ ദാരിദ്ര്യസ്ഥിതി ഗാന്ധിയുടെ ഹൃദയത്തെ പീഡിപ്പിച്ചു. ധനസംബന്ധമായ കാൎയ്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ഏൎപ്പെട്ടു. തൽഫലമായി സ്വദേശിവസ്ത്രപ്രസ്ഥാനവും ഉത്ഭവിച്ചു. 1919-ൽ 'സത്യഗ്രഹം' എന്നപേരിൽ ഗാന്ധിജി ഗവൺമെൻറിനോടു നേരിട്ടു. മാൎച്ച് 30-ാംനു- ഡൽഹിയിൽ ഹൎത്താൽ അനുഷ്ഠിച്ചു. തന്മൂലമുണ്ടായ ബഹളം ഗവൺമെൻറു് അമൎച്ചചെയ്തു. സ്വരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി യോജിച്ചുള്ള പ്രയത്നത്തിൽ ഹിന്ദുക്കളും മഹമ്മദീയരും തമ്മിൽ കലഹിക്കുന്നതായാൽ അതു പരിശ്രമത്തെ വിഫലമാക്കുകയേ ഉള്ളു എന്നുകണ്ടു് ഗാന്ധിജി ഹിന്ദുമുസ്ലീംമൈത്രിക്കു ശ്രമം തുടങ്ങി. ഗവൺമെൻറിൻെറ നടപടിമൂലമുണ്ടായ ദുശ്ശങ്കയാൽ നാലാം അഫ്ഗാൻയുദ്ധം സംഭവിച്ചു.

<u>നാലാം അഫ്ഗാൻയുദ്ധം 1919</u>:—മഹായുദ്ധകാലത്തു ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ശത്രുക്കൾക്കു അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ പ്രവൃത്തിരംഗമായതു ന്യായംതന്നെ. ജൎമ്മൻകാരും റഷ്യൻ ബോൾഷേവിക്കുകാരും അവിടെയെത്തി അഫ്ഗാനിസ്ഥാനെ ബ്രിട്ടീഷുകാരിൽനിന്നും വിഗ്രഹിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഹബീബുള്ള വഴിപ്പെട്ടില്ല. അയാൾ വധിക്കപ്പെട്ടു. കലാപം ശമിക്കെ പുത്രൻ അമാനുള്ള സിംഹാസനസ്ഥനായി. ബ്രിട്ടീഷുഗവൺമെൻറിൻെറ 'റൌലറ്റുആക്ടു'നയത്തെ പഞ്ചാബിൽ പ്രയോഗിച്ചതു പ്രതിഷേധിച്ചുകൊണ്ടു് അമാനുള്ളായുടെ സമ്മതത്തോടെ ബ്രിട്ടീഷുബന്ധം വെറുക്കുന്ന പക്ഷക്കാർ കൈബർചുരത്തിൽ ഒരു പട്ടാളത്തെ നയിച്ചു. അവിടെ നിവസിക്കുന്ന കാട്ടുജാതിക്കാരും ഇളകി. ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യം വിമാനത്തിൽകയറി യുദ്ധംചെയ്തു. അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും പരാജയമുണ്ടായി. മെയ് 24-ാംനു-

സന്ധിചെയ്തു. അഫ്ഗാനിസ്ഥാന വിദേശബന്ധത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചു. അതിർത്തിവാദം ഇതുവരെ തീച്ചയായിട്ടില്ല.

ഇൻഡ്യയിൽ അക്രമങ്ങൾ വദ്ധിച്ചുതുടങ്ങി. ഗവൺമെൻറിനോടുള്ള വിരോധം, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കൊലയിലും, കമ്പിവെട്ടൽ. റെയിൽവെ പൊളിക്കൽ മുതലായതിലും പ്രതിബിംബിച്ചുകണ്ടു. പഞ്ചാബിൽ വിപ്ലവവും മർദ്ദനവും വദ്ധിച്ചുവന്നു. പട്ടാളനിയമത്താൽ പഞ്ചാബിൽ ഉണ്ടായ കൃത്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതിന് ഹണ്ടർപ്രഭുവിൻെറ ആദ്ധ്യക്ഷത്തിൽ ഒരുകമ്മററി ഏറ്റെപ്പെടുത്തി. 1910-ലെ കാൺഗ്രസ്സുകൂടിയതും മൊണ്ടേഗു ചെംസ്ഫോർഡുപരിഷ്കാരം ചക്രവത്തി അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നതായി പ്രഖ്യാപനംചെയ്തതും ഒന്നിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

1919-ലെ ഗവൺമെൻറ് ഓഫ് ഇൻഡ്യാ ആക്ട്.

(മൊണ്ടേഗു ചെംസ്ഫോർഡ്ഭരണപരിഷ്കാരം.)

വ്യവസ്ഥകൾ:—(1) പ്രാദേശികഭരണം. (പ്രൊവിൻഷ്യൽ):- ഗവണ്ണർജനറലിൽനിന്നും സാമ്രാജ്യനിയമസഭയിൽനിന്നും ചില ഭരണാധികാരങ്ങൾ പ്രാദേശികഗവൺമെൻറിലും നിയമസഭയിലും നിക്ഷേപിച്ചു. ആ അധികാരങ്ങൾ നടത്തുവാൻ നിയമസഭയ്ക്കു മന്ത്രിമാരെ നിയമിക്കാമായിരുന്നു. ബങ്കാൾ, ബാംബേ, മദ്രാസ്, യുണൈറഡ്പ്രാവിൻസ്, പഞ്ചാബ്, ബിഹാർ, ഒറീസ്സാ, സെൻട്രൽപ്രാവിൻസ്, (മദ്ധ്യപ്രദേശം) എന്നീ വിഭാഗങ്ങളിൽ ഗവണ്ണർമാരും നിശ്ചിതാധികാരമുള്ള നിയമസഭയും എക്സിക്യൂട്ടിവ്കൌൺസിലും (ഭരണനിർവ്വാഹണസംഘം) ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. പ്രാദേശികനിയമസഭകളുടെ ജീവിതകാലം മൂന്നുവഷമാകുന്നു. ഗവണ്ണരുടെ സാന്നിദ്ധ്യം വല്ലായ്മയ്ക്കു കാരണമാകാമെന്നതിനാൽ നിയമസഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായിക്കൂടാ. നിയമസഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനെ നാലുവഷത്തേക്കു നിയമിക്കേണ്ടതു ഗവണ്ണർവേണം. ഡെപ്യൂട്ടിപ്രസിഡൻറിനെ ജനങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കണം. ആണ്ടുതോറുമുള്ള ബഡ്ജററ് മുൻകൂട്ടി നിയമസഭയിൽ പാസാക്കണം. പാസായ ബില്ലുകൾ ഭേദഗതിചെയ്യേണ്ടിവന്നാൽ നിയമസഭയിൽ തിരിച്ചയയ്ക്കുയോ ഗവണ്ണർജനറലിനയയ്ക്കുയോ ഗവണ്ണർക്കുചെയ്യാം. അധികാരം കൈമാററംചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത വിഷയങ്ങളെസംബന്ധിച്ച ബില്ലുകൾ നിയമസഭ തിരസ്കരിച്ചാൽ അത്യന്താപേക്ഷിതമെന്ന് അടയാളപ്പെടുത്തി ഗവണ്ണർക്കു പാസാക്കിയതിനു തുല്യമാക്കാം. ആ തരത്തിലുള്ള ബില്ലിൻെറ പകപ്പു് ഗവണ്ണർജനറലിലൂടെ പാർലമെൻറിലും ചക്രവത്തിയിലും ചെന്നുചേരണം.

(2) സർവ്വേന്ത്യാഭരണവിഷയം; സാമ്രാജ്യനിയമസഭ; ഭരണനിർവ്വഹണസംഘം:—ആദ്യത്തെ നിയമസഭാപ്രസിഡന്റിനെ ഗവർണ്ണർജനറാൽ നിശ്ചയിക്കേണ്ടതാണ്. സഭ ആദ്യം കൂടുമ്പോൾ തന്നെ വൈസ്പ്രസിഡന്റിനെ ഉപാദ്ധ്യക്ഷനെ) തിരഞ്ഞെടുക്കാം. ഒന്നാം അദ്ധ്യക്ഷന്റെ നാലുവർഷത്തെ കാലാവധി തീർന്നാൽ പിന്നീടുള്ള അദ്ധ്യക്ഷന്മാരെയെല്ലാം നിയമനിർമ്മാണസഭ തിരഞ്ഞെടുക്കണം. (കൌൺസിൽ ഓഫ് സ്റ്റേറ്റ്) സ്റ്റേറ്റുകൌൺസിൽ അതായതു നിയമനിർമ്മാണാധികാരമുള്ള ഇൻഡ്യയിലെ പ്രബലസഭയ്ക്കു അഞ്ചുവർഷംവീതവും സാമ്രാജ്യനിയമസഭയ്ക്കു മൂന്നുവർഷവും കാലാവധിയുണ്ട്. ഇൻഡ്യയുടെ വരവുചെലവു കണക്കുകൾ സഭയിൽ പാസാക്കാം. സഭ തിരസ്കരിക്കുന്നപക്ഷവും ഗവർണ്ണർജനറാലിന്ന് യഥേഷ്ടം അടയാളപ്പെടുത്തി പാസാക്കാൻ അധികാരമുണ്ട്. അടിയന്തിരസംഗതികളിൽ നിയമസഭയെ വിഗണിച്ചും ഏതുനിയമവും അടയാളംവച്ചു നടപ്പിൽവരുത്തുവാൻ ഗവർണ്ണർജനറാലിന്ന അധികാരം ലഭിച്ചു. നിയമസഭാംഗങ്ങളെ കൌൺസിൽസെക്രട്ടറികളായി ഗവർണ്ണർജനറാലിന്ന നിയമനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

(3) സ്റ്റേറ്റുസെക്രട്ടറിയും കൌൺസിലും:—ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഇൻഡ്യാകൌൺസിലിലെ അംഗങ്ങളുടെ സംഖ്യ 12-നും 8-നും മദ്ധ്യേയാക്കി കുറച്ചു. പകുതി അംഗങ്ങൾ ഇൻഡ്യയിൽ കുറഞ്ഞപക്ഷം പത്തുവർഷം ഉദ്യോഗം ഭരിച്ചിട്ടുള്ളവരായിരിക്കണം. ഇൻഡ്യ വിട്ടു പോയാൽ അഞ്ചു വർഷം കഴികയും അരുതു്. അവരുടെ ഉദ്യോഗകാലം 5-വർഷമാണ്. ശമ്പളം 1200-പവൻ ലഭിക്കും. സ്റ്റേറ്റുസെക്രട്ടറിക്ക് ഇൻഡ്യയിൽ സ്റ്റേറ്റുകൌൺസിൽ പാസാക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഭേദഗതിചെയ്യാനുള്ള അധികാരമുണ്ട്. ഇൻഡ്യയ്ക്കാവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങൾ സംഭരിക്കുക, കടംവാങ്ങുക, പെൻഷൻ കൊടുക്കുക മുതലായ സെക്രട്ടറിയുടെ ജോലികളെല്ലാം ഒരു ഹൈകമ്മീഷണരെ നിയമിച്ച് അയാളെ ഏൽപിച്ചു.

(4) ഇൻഡ്യൻ ഉദ്യോഗങ്ങൾ: ഇൻഡ്യൻ സിവിൽസർവ്വീസിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കാലാവധി ചക്രവർത്തിയുടെ ഇച്ഛയ്ക്കൂടിപ്പെട്ടിരിക്കും. ഉദ്യോഗകാര്യങ്ങൾ ശരിപ്പെടുത്തേണ്ട ചുമതല സ്റ്റേറ്റുസെക്രട്ടറിയ്ക്കായിരുന്നു. തദനുസരണം 5 വർഷത്തേക്കു അഞ്ചംഗമുള്ള ഒരു പബ്ലിക്കുസർവ്വീസ് കമ്മീഷൻ നിയമിതമായി.

(5) അനന്തരകാലം:—പ്രസ്തുത ആക്ടു നടപ്പിൽവന്നു പത്തുവർഷം തികയുന്നതിനകം ഇൻഡ്യയ്ക്കു ഉത്തരവാദിത്വഭരണം നല്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കാൻ ഒരു കമ്മീഷനെ നിയമിക്കുന്നതായിരിക്കും.

(6) നിയമങ്ങൾ ചക്രവത്തി അനുവദിക്കുന്നതു സ്റ്റേററുസെക്രട്ടറിയും കൌൺസിലുംവഴിയായിമാത്രമേ പാടുള്ളൂ.

ആ ആണ്ടിൽതന്നെ ഇൻഡ്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യസോപാനത്തിൻെറ ആദ്യത്തെ പടിയായി ചക്രവത്തി ഈ ആക്ടിനെ സമ്മതിച്ചു. ചക്രവത്തിയുടെ വിളംബരത്തിൽ ഉണ്ടാവാനിരുന്ന നരേന്ദ്രമണ്ഡല (ചേമ്പർ ഓഫ് പ്രിൻസസ്)ത്തെപ്പററിയും സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു.

സ്വരാജ്യകക്ഷിക്കാരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിക്കുള്ള പ്രയത്നം പൂവാധികം വദ്ധിച്ചു. മഹാത്മജിയുടെ സത്യാന്വേഷണവും സന്മാഗ്ഗനിഷ്ഠയും എല്ലാം സത്യഗ്രഹത്തിൽ കേന്ദ്രീഭവിച്ച്, ഗവൺമെൻറിനോടു പൊരുതേണ്ടിവന്നപ്പോൾ 'സഹകരണത്യാഗ'മായി പരിണമിച്ചു. ഈ ആയുധം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ ത്യാഗവും, ക്ലേശസഹനവും ശീലിക്കേണ്ടതാണ്. ഇവരുടെ ശീലമയ്യാദ അക്രമരാഹിത്യവും, എതിപ്പില്ലായ്മയുമാകുന്നു. ഇടത്തേ കവിളിൽ തട്ടിയാൽ വലത്തേ കവിൾകൂടി കാട്ടിക്കൊടുക്കണമെന്ന ക്രിസ്തുദേവൻെറ ഉപദേശം ഗാന്ധി പ്രയോഗത്തിൽവരുത്തി. കരം കൊടുക്കാതിരിക്ക മുതലായ കൃത്യങ്ങൾ തുടങ്ങി. ഗവൺമെൻറു വലിയ ദണ്ഡം ഏന്തേണ്ടതാണു ന്യായമായ മാഗ്ഗമെന്നു തീച്ചയാക്കി.

5. ലോർഡ് റീഡിംഗ്.

1921—1926

1921-ഏപ്രിലിൽ റീഡിംഗുപ്രഭു ഇന്ത്യയിൽവന്നു. 1923-ൽ പബ്ളിക്കുസവ്വീസു പരിശോധിച്ചു റിപ്പോർട്ടുചെയ്യുന്നതിനായി ഇന്ത്യൻനിയമസഭയുടെ സമ്മതം കൂടാതെതന്നെ ഒരു റായൽക്കമ്മിഷൻ നിയമിതമായി. ഇതിൽ നാലു് നാട്ടുകാരും നാലു് ഇംഗ്ലീഷുകാരും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ബഹുമാന്യനായ വൈക്കൌണ്ട് ലീ, കമ്മീഷൻെറ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നതിനാൽ ഇതിനു ലീകമ്മിഷൻ എന്നും പറയുന്നു. മി. എൻ. എം. സമത്ത്, സർ റജിനാൾഡ് ക്രാസക്, മി: ഭൂപേന്ദ്രചന്ദ്രനാഥബാസു, പ്രൊഫ് സർ കൂപ്ലൻഡ് മുതലായവർ ഇതിൽ അംഗങ്ങളായി ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. യോഗ്യതാനുസരണം സ്റ്റേററുസെക്രട്ടറിതന്നെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിക്കേണ്ടതാണെന്ന് കമ്മിഷൻ ശുപാർശചെയ്തു. ഇന്ത്യയൊട്ടുക്കുള്ള നിയമനം മാററി നിയമനം പ്രാദേശികമാക്കി. പബ്ളിക്കുസവ്വീസ് കമ്മീഷണാണേ തന്നെ ഉദ്യോഗങ്ങളുടെ മേൽനോട്ടത്തിന് അംഗീകരിച്ചു. 'സ്വരാജ്' കക്ഷിയുടെ നേതാവ്, പണ്ഡിതമോട്ടിലാൽനെഹ്രു സാമ്രാജ്യസഭയിൽ വച്ച് ഇതിൽ ഭേദഗതികൾ വേണ്ടതാണെന്നു വാദിച്ചു. എ

ന്നാൽ സ്റ്റേറ്റുകൌൺസിൽ ആയതു പാസ്സാക്കുകയും 1924-ാടുകൂടെ റിപ്പോർട്ടനുസരിച്ചുള്ള നടപടി ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു.

റാറിഫ്ബിൽ (വ്യവസായസംരക്ഷണബിൽ). 1924:— ബില്ലിന്റെ ഉദ്ദേശം ഇന്ത്യയുടെ നിക്ഷേപധനത്തെയും വ്യവസായത്തെയും ഇന്ത്യയ്ക്കുവേണ്ടി സംരക്ഷിക്കുന്നതായിരുന്നു. വിദേശസ്ഥാപനങ്ങളുടെ പ്രോത്സാഹനത്തെ തടയാൻ, ഗവൺമെന്റിന്റെ സഹായം. മൂന്നിൽ രണ്ടുപങ്കു പണം മൂലധനമായി നാട്ടുകാർ മുടക്കിയിട്ടുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾക്കേ പാടുള്ളുവെന്നു മി. പട്ടേൽ വാദിച്ചു. ആ വാദം ഗവൺമെന്റു നിരസിക്കയും ചെയ്തു. മേലാലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നാട്ടുകാരുടെ പണവും മേൽനോട്ടക്കാരും ഉള്ളതിനെ മാത്രമേ ഗവൺമെന്റു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാവൂ എന്നു മി. മോട്ടിലാൽനെഹ്രുവിന്റെ ഭേദഗതിയോടെ ബിൽ പാസാക്കപ്പെട്ടു ഇത്രയും ഗുണം ഇന്ത്യയുടെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതിക്കുണ്ടായതു ഭാഗ്യംതന്നെ.

രാഷ്ട്രീയാവസ്ഥ:— റീഡിംഗ്പ്രഭു ഇന്ത്യയിൽ എത്തിയപ്പോൾ പുതിയ പരിഷ്കാരത്തെ സംബന്ധിച്ച് സാമാന്യമായി മൂന്നുരാഷ്ട്രീയകക്ഷിക്കാർ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു- (1) സഹകരണത്യാഗക്കാരായ കാൺഗ്രസ്സുകാർ (2) ഭരണപരിഷ്കാരങ്ങളെ ഉടയ്ക്കുവാൻ കൌൺസിലിൽ കടക്കുന്ന സ്വരാജ്യക്കാർ (3) പരിഷ്കാരം സ്വീകരിച്ച മിതവാദികൾ:

സ്വാതന്ത്ര്യബഹളം ഇക്കാലത്തു വളരെ വർദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഗവൺമെന്റിന്റെ മർദ്ദനനയം പ്രയുക്തമായി. 1922-ൽ മഹാത്മാഗാന്ധിയെ തടവിലാക്കി- ഗാന്ധി അക്കാലത്തു സഹകരണത്യാഗനയത്തിന്റെ നേതാവായിരുന്നു ആറുവർഷത്തെ തടവിനുവിധിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ രണ്ടാണ്ടിനുമുമ്പ് വെളിയിൽ വിട്ടു. ദേശബന്ധു ദാസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സ്വരാജ്യകക്ഷിക്കു പ്രാബല്യം വർദ്ധിച്ചിരുന്നതിനാൽ ഗാന്ധി തന്റെ നൂൽനൂൽപ്പും, സഹകരണത്യാഗവും മററും ബഹുജനങ്ങളോടുപദേശിച്ചുകൊണ്ടു പിൻമാറി. സി. ആർ. ദാസിന്റെ അഭിപ്രായം സഹകരണത്യാഗത്തേക്കാൾ സ്വരാജ്യലബ്ധിക്കു പററുന്നതു് നിയമസഭകളിൽ കടന്നു് ഡയാർക്കിയെന്ന ദ്വിഭരണം അസാദ്ധ്യമാക്കുന്നതുതന്നെയാണെന്നായിരുന്നു. സി. ആർ. ദാസിന്റെ ശേഷിയും സാമർത്ഥ്യവുംമൂലം സ്വരാജ്യകക്ഷി ശക്തമായി. അവർ നിയമസഭകളിൽ ഭൂരിപക്ഷത്തോടെ പ്രവേശിച്ചു. മന്ത്രിസംഘം രൂപീകരിക്കേണ്ട ചുമതല ഉപേക്ഷിച്ചും, വേറെ മന്ത്രികളെ ഗവർണ്ണർ നിയമിക്കുന്നതിനു തരമില്ലാതാക്കിയും, ബഡ്ജററു വെളിയിൽ വലിച്ചെറിഞ്ഞും, മററുപ്രകാരത്തിലും, ഗ

വൺമെൻറിനെ "സ്തംഭിപ്പിക്കയും തടുക്കയും" ചെയ്തു. എന്നാൽ നിയമസഭകളെ കവിഞ്ഞ അധികാരം ഗവൎണ്ണർമാക്കും ഗവൎണ്ണർജനാലിനും ഉണ്ടായിരിക്കയാൽ സ്വരാജ്യകക്ഷിയുടെ ഈ നയം പരമോദ്ദേശ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വിഷമമായിരുന്നു: തന്മൂലം അവർ ഇതുകൊണ്ടും തൃപ്തരായില്ല. പുതിയ പരിഷ്കാരത്തെപ്പററി അന്വേഷണം ചെയ്വാൻ 1924-ൽ ഒരു കമ്മററി സർ അലക്സാണ്ടർ മൂഡിമാൻെറ ആദ്ധ്യക്ഷത്തിൽ ഏപ്പെടുത്തി. ഒരു റോയൽകമ്മിഷനെ നിയമിച്ച് പുതിയ പരിഷ്ക്കാരം യോജിച്ചതല്ലെന്നു തീൎച്ചയാക്കണമെന്ന് അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ പരിഷ്കാരഫലങ്ങൾ കണ്ട പത്തുവൎഷത്തിനകം കമ്മിഷണനെ നിയമിച്ചാൽ മതിയെന്നു ഗവൺമെൻറു ശഠിച്ചു. സ്വരാജ്യകക്ഷിക്കാർ ഇതിനെ എതിൎത്തു.

സ്ത്രീകൾക്കു നിയമസഭാംഗങ്ങളാകാനുള്ള അവകാശം ലഭിച്ചു. സിവിൽകേസു സംബന്ധിച്ചുള്ള തടവ് സഭകൂടുന്ന അവസരങ്ങളിൽ അംഗങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നതല്ലെന്നും വന്നു.

സിക്കുകാർ.

"192 -മുതൽ 25-വരെ മതപരമായ വഴക്കുകൾ സിക്കുകാരുടെയിടയിലുണ്ടായി. ക്ഷേത്രപരിഷ്കാരാവശ്യം ഇതിന്നു കാരണമായിരുന്നു. തൽസംബന്ധമായി ഒരു ബിൽ പഞ്ചാബ് കൌൺസിലിൽ പാസ്സാക്കി ആയതു ശമിപ്പിച്ചു.

ഇൻഡോർ.

1926. ഒട്ടുകൂടെ ബാംബയിലെ ഒരു പൌരനായ ബൌളായെ വധിച്ച് മുംടാസ്ബീഗം എന്ന സ്ത്രീയെ വശീകരിച്ച അപരാധത്തിൽ ഏപ്പെടുകയാൽ ഇൻഡോറിലെ ഹോൾക്കർ സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ മകൻ ഭരണം കയ്യേററു.

സൈനികപരിശീലനാലയം.

സൈന്യം ഭാരതീയമാക്കണമെന്നുള്ള വാദത്താൽ ഡറാഡൂണിൽ പ്രിൻസ് ആഫ് വെയിൽസ് കാളേജും, പഞ്ചാബിൽ ജലന്ധർ, ഝലം ഇവിടങ്ങളിൽ രണ്ടുസ്കൂളുകളും, സൈനികവിദ്യാസ്ഥാപനങ്ങളായി 1926-ൽ സ്ഥാപിച്ചു. ആറുവൎഷത്തെ പരിശീലനമാണു കാളേജിൽ വേണ്ടതു്.

6. ഇർവിൻപ്രഭു.

1926—1930

ഇൻഡ്യാഭരണം വിഷമമേറിയ ഒരു കൃത്യമായിത്തീരുകയാൽ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാരായ വൈസ്രോയികളെത്തന്നെയാണ് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്നും നിയമിച്ചുവന്നതു്. 1926-ൽ ഇൻഡ്യയിൽ എത്തിയ ഇർവിൻപ്രഭു ഭരണീയരുടെ പ്രീതിയെ അവഗണിച്ച ഒരാൾ അല്ലായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലത്തു് ഇൻഡ്യാഭരണം അതിദുഷ്കരമായിരുന്നു എന്ന വസ്തുത പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്.

1927-ൽ കോൺഗ്രസ്സ് ഡാക്ടർ അൻസാരിയുടെ ആദ്ധ്യക്ഷത്തിൽ മദ്രാസിൽ കൂടുകയുണ്ടായി. മൊണ്ടേഗുചേംസ്ഫോർഡു പരിഷ്കാരകാലത്തു പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതനുസരിച്ചു പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട ആ ഭരണസമ്പ്രദായത്തിൻെറ ഫലത്തെ പരിശോധിക്കുന്നതിനും വേണ്ട ഭേദഗതികൾക്കു ശുപാർശചെയ്യുന്നതിനുമായി ബ്രിട്ടീഷുകാർ നിയമിച്ചിരുന്ന സൈമൺകമ്മീഷനോടു സഹകരിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല എന്ന നിശ്ചയം മദ്രാസ് കാൺഗ്രസ്സിൽ ഭൂരിപക്ഷത്തോടെ പാസാക്കപ്പെട്ടു.

ഇൻഡ്യയിലുണ്ടാകുന്ന സമുദായവഴക്കുകൾക്കെല്ലാം കാരണം വിഭജിച്ചുഭരിക്കുന്ന ഗവൎമ്മെൻറിൻെറ നയംമൂലമാണെന്നും മററൊരാളിൻെറ ആവശ്യംകൂടാതെ തമ്മിൽതന്നെ കാൎയ്യങ്ങൾ തീൎക്കേണ്ടതായും ആലോചിച്ചു ചെയ്യേണ്ടതായും വരുമ്പോൾ, സമുദായങ്ങൾ തമ്മിൽ ഇഷ്ടമായി കഴിഞ്ഞുകൂടിക്കൊള്ളുമെന്നുമുള്ള ചില എതിൎപ്പുകാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിച്ചു്, ഇർവിൻപ്രഭു പ്രസ്താവിച്ചതു് സമുദായത്തിൻെറ ഐക്യത്തിനു ഗവൎമ്മെൻറു ജനങ്ങളെ സഹായിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതെന്നും മേലിലും അപ്രകാരംതന്നെ ചെയ്യുന്നതായിരിക്കുമെന്നുമാണ്. ഇക്കാലത്തു ഖിലാഫത്തുപ്രസ്ഥാനത്തിൽ സംഘടിച്ച മഹമ്മദീയരും ഹിന്ദുമഹാജനസഭയിൽ സംഘടിച്ച ഹിന്ദുക്കളും തമ്മിൽ ശണ്ഠകൾ തുടങ്ങി. കലാപം വൎദ്ധിക്കയാൽ ഗാന്ധിജി ഇരുപത്തിയൊന്നുദിവസം നിരാഹാരവ്രതം അനുഷ്ഠിച്ചു. ഹിന്ദുമുസ്ലിംമൈത്രി സാദ്ധ്യമാകാത്തപക്ഷം താൻ പട്ടിണികിടന്നു മരിക്കുന്നതാണെന്നും ശപഥംചെയ്തു. എന്നാൽ ഉടൻതന്നെ ഡൽഹിയിൽവച്ചു് ഒരു ഐക്യസമ്മേളനം നടത്തി. സമുദായനേതാക്കന്മാരുടെ ശ്രമംകൊണ്ടു ലഹളകൾ ശമിച്ചു.

1928-ാമാണ്ടോടെ ബട്ട്ളർകമ്മിഷൺ നിയമിതമായി- നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾക്കു് ഓരോന്നിനും ഇൻഡ്യാഗവൎമ്മെൻറിൽ ഉള്ള ശരിയായ

ഇർവിൻപ്രഭു.

സ്ഥാനവും സ്വഭാവവും എന്തെന്നും ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിലെ സ്വയംഭരണവാദവുമായി നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾക്കുള്ള ബന്ധം എപ്രകാരമിരിക്കുന്നു എന്നും അന്വേഷിച്ചു റിപ്പോർട്ടുചെയ്യുന്നതായിരുന്നു നിയമനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. മേൽകോയ്മയും നാട്ടുരാജ്യങ്ങളും തമ്മിൽ മൈത്രിയോടെ കഴിയുന്നു എന്നും, നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ വിസമ്മതത്തോടുകൂടെ അവരെ അഖിലഭാരതഭരണത്തിൽ ചേർക്കാൻ പാടില്ലെന്നും ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയും നാട്ടുരാജ്യങ്ങളും സാമ്പത്തികസൂത്രത്തിൽ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും, അവയിൽ പല ഭേദഗതികളും ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും റിപ്പോർട്ടുചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. മേൽകോയ്മയ്ക്കു നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ വല്ല അധികാരവും ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു് ആ രാജ്യക്കാരുടെ സമ്മതത്തോടെ വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതായിരിക്കണം എന്നും നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടു്. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ബന്ധം ഒരു സാമന്തരാജ്യത്തിന്റെ നിലയിലുള്ളതല്ലെന്നും കമ്മിഷണന്നു് ഇവിടെനിന്നും തെളിവുകൾ നല്കി.

സൈമൺകമ്മിഷൺ. 1928—1929

മുൻപു പ്രസ്താവിച്ച ഈ റായൽകമ്മിഷൺ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഒരു പ്രസിദ്ധവക്കീലായ സർ ജാൺസൈമൻെറ ആദ്ധ്യക്ഷത്തിലായിരിക്കയാലാണ് അതിനു സൈമൺകമ്മിഷൺ എന്നു പറയുന്നതു. 1928-ൽ പ്രാരംഭകൃത്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചശേഷം കമ്മിഷൺമടങ്ങി. 1929-ൽ വീണ്ടും ഇൻഡ്യയിൽ വന്നു. ഭാരതത്തിൽ പലയിടങ്ങളിലും കാൺഗ്രസ്സിൻെറ സ്വാധീനംകൊണ്ടു കമ്മിഷനോടു നിസ്സഹകരണനയം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഉപരാജ്യപദവി (ഡൊമിനിയൻ സ്റ്റാററസ്) നല്കുന്നതിനെപ്പററി ഇൻഡ്യയിലെ തല്ക്കാലസ്ഥിതിഗതികൾ പരിശോധിച്ച കമ്മിഷൺ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ തിരികെപ്പോയി.

ഗാന്ധി രാഷ്ട്രീയരംഗത്തിൽ 1929.

1929-ൽ സൈമൺകമ്മിഷൻ ഇൻഡ്യയിലെത്തി. കമ്മീഷണിൽ ഇൻഡ്യാക്കാരുടെ പ്രതിനിധികൾ ഇല്ലായ്കയാൽ സ്വരാജ്യകക്ഷിക്കാർ ക്ഷോഭിച്ചു. ഇൻഡ്യാഭരണത്തിൽ പകുതി ജനപ്രതിനിധികളോടുത്തരവാദിത്വമുള്ളമന്ത്രിമാൎക്കും നിയമസഭയ്ക്കും വിട്ടുകൊടുത്തിരിയ്ക്കയാൽ ഭാവിഭരണത്തേപ്പററിഅന്വേഷിക്കുന്നതിൽ അഭിപ്രായം പറവാൻ കമ്മിഷനിൽ ഇൻഡ്യൻപ്രതിനിധികളേക്കൂടെ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നു മുറവിളികൂട്ടിയതും അന്യായമല്ല. ഈ കമ്മിഷൺ ഇൻഡ്യാക്കാരുടെ അഭിമാനമുഴുവൻ കെടുത്തിക്കളഞ്ഞു എന്നും ഇൻഡ്യാക്കാൎക്കു ന്യായമായ അവകാശമുള്ളഭരണം നല്കാൻ സമ്മതമില്ലായ്കയാലാണ് ഇൻഡ്യൻപ്രാതിനിധ്യമില്ലാതെ കമ്മിഷണേ നിയമിച്ചതെന്നും സ്വരാജ്യകക്ഷിക്കാർ കുപിതരായി. തങ്ങളുടെ നയമനുസരിച്ച് കൌൺസിലിലും മററും കടന്ന് പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ട് ഇൻഡ്യയുടെ ശബ്ദം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കേൾക്കയില്ലെന്ന് സ്വരാജ്യകക്ഷിക്കാൎക്കു തൽക്ഷണം ബോദ്ധ്യമായി. സ. ആർ. ദാസ് മരിച്ചുപോയിരുന്നു. മോട്ടിലാൽനെഹ്രു ഗവൺമെൻറുനയത്തേ പ്രതിഷേധിച്ചു കാൺഗ്രസ്സിൻെറ പക്ഷത്തു ചേൎന്നു. ഈ സമയമാണ് ഇൻഡ്യയുടെ അഭിലാഷധ്വനി ഇംഗ്ലണ്ടിലെന്നല്ല ലോകമൊട്ടുക്കു കേൾപ്പിക്കുന്നതിനായി മഹാത്മാഗാന്ധി രാഷ്ട്രീയരംഗത്തിൽ പെട്ടെന്നു പ്രവേശിച്ചതു്. 1929-ഡിസംബർ 31-ാംനു-യ്ക്കകം സ്വയംഭരണത്തിൻെറ സോപാനമായി (ഡൊമിനിയൻസ്റ്റാററസ്) ഉപരാജ്യപദവി നല്കാത്തപക്ഷം പൂൎണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു ഉടൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണെന്ന് സ്വരാജ്യക്കാർ ശീഘ്രപ്പെടുത്തി. 1929- പഴയപടി പോയി. ഉപരാജ്യപദവി കണ്ടില്ല. 1930-ജനുവരി 26-ാംനു-

ഇൻഡ്യയിൽ സ്വരാജ്യക്കൊടി ഉയർത്തുകയും സ്വരാജ്യദിനം ആഘോഷിക്കയും ചെയ്തു. സ്വരാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു എന്നു സ്വരാജ്യകക്ഷി പ്രഖ്യാപനംചെയ്തു.

സ്വാതന്ത്ര്യം അകത്തുനിന്ന് കൃതമാകണമെന്നും അതു പുറത്തുനിന്നും വ്യക്തിക്കോ സമുദായത്തിനോ, വിലയ്ക്കുവാങ്ങാനോ ദാനം വാങ്ങാനോ കിട്ടുകയില്ലെന്നും തത്വംപറയുന്ന മഹാത്മജിതന്നെ മുന്നണിയിൽ വന്നു അദ്ദേഹം രാഷ്ട്രീയപ്രവൃത്തിചെയ്യാൻ തയ്യാറായി. ഇൻഡ്യൻനേതൃത്വം സർവ്വം ഗാന്ധിജിയിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കാനുള്ള ഭാവം കണ്ടു. 1930-മാർച്ച് നാലാം തീയതി താൻ ഇൻഡ്യൻ സിവിൽ നിയമലംഘനത്തിനു തയ്യാറായിരിക്കുന്നു എന്നും താൻ ഉപ്പുണ്ടാക്കാൻ ഉടൻ പുറപ്പെടുന്നതാണെന്നും മററും വിവരിച്ച് ഒരു സന്ദേശം ഗാന്ധി അവസാനത്തീർപ്പിന് വൈസ്രായി അവർകൾക്കയച്ചു. ഏഴാംതീയതി തന്നെ അതിനു മറുപടി കിട്ടി. നിയമം ലംഘിച്ചാൽ ദണ്ഡിക്കപ്പെടുമെന്നായിരുന്നു അതിൻെറ സാരം. ഏപ്രിൽ ആറാംതിയതി ഡാൻഡിയിൽ വച്ച് ഗാന്ധി കൈകൊണ്ടുകൊണ്ട് ഉപ്പുണ്ടാക്കി. അതിനേത്തുടന്നു സിവിൽ നിയമലംഘനം മുറയ്ക്കു എല്ലാ ദേശങ്ങളിലും തുടങ്ങി. നിയമലംഘനക്കാരെ അറസ്ററുചെയ്തു തടവിൽ അടച്ചു. സാമ്രാജ്യസഭാപ്രസിഡൻറ് വി. ജെ. പട്ടേൽ ഏപ്രിൽ 25-ാംനു ഉദ്യോഗം ഒഴിഞ്ഞു. മേയ്മാസം അഞ്ചാംതീയതി രാത്രി ഉറങ്ങുന്നയവസരത്തിൽ കരാട്ടിൽവച്ചു മഹാത്മജിയെ അറസ്ററുചെയ്തു. അദ്ദേഹം ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പോലീസുകാരുമൊത്ത് യർവാദാജയിലിൽ പോയി. പ്രക്ഷോഭണങ്ങൾ നാട്ടിൽ കുറയുന്നതിനുപകരം കൂമിയുകയാണു ചെയ്തതു. മദ്യവർജ്ജനം, അക്രമരാഹിത്യം, സത്യഗ്രഹം, സഹകരണത്യാഗം, സമുദായബഹിഷ്കരണം, വിദേശവസ്ത്രബഹിഷ്കൃതി, സിവിൽനിയമലംഘനം എന്നിവ ഗവണ്മെൻറിൻെറ നേക്കുട്ടു. മുദ്രാലയനിയമം, അസാധാരണനിയമം, മുതലായവ നടപ്പാക്കി, ഗവണ്മെൻറ് അവയെ അമർത്താൻ ശ്രമിച്ചു. 60000 കോൺഗ്രസ്സുകാർ ജയിലിലായി. നേതാക്കന്മാർ സർവ്വരും അറസ്ററു ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഇർവിൻപ്രഭുവേ വളരെ സമ്മതിക്കയും ബഹുമാനിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ഗവണ്മെൻറിനു സൈ്വരവും സുഖവുമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. ഇൻഡ്യയ്ക്കു ഉപരാജ്യപദവി നൽകേണ്ടതിനെപ്പററി ആലോചിക്കാൻ ഒരു സമതസമ്മേളനം (റൌണ്ടുടേബിൾ കാൺഫറൻസ്) ഉടൻ കൂടുന്നതായി ഒരു വാർത്തയുമുണ്ടായി. അധികം താമസിയാതെ കാൺഗ്രസ്സേ ഒഴിവാക്കിയിട്ട് മററു ജനപക്ഷങ്ങളിൽനിന്നും സമുദായങ്ങളിൽനിന്നും പ്രതിനിധികളെ ഇംഗ്ല

ണ്ടിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. നാട്ടുരാജാക്കന്മാരും സമത്വസമ്മേളനാംഗങ്ങളായിരുന്നു. പക്ഷേ കാൺഗ്രസ്സിന്റെയും തടവിൽപെട്ട നേതാക്കന്മാരുടെയും സ്വാധീനശക്തി ഇൻഡ്യയിൽ അധികമായിരുന്നു എന്നു അനന്തരസംഭവങ്ങൾ തെളിയിച്ചു ഇക്കാലങ്ങളിലെല്ലാം ഇൻഡ്യയോടു ഇടപെടണമെങ്കിൽ ഗാന്ധിയോടിടപെടണം. എന്തെന്നാൽ ഗാന്ധി ഇൻഡ്യമുഴുവനുമാണ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളും അങ്ങിങ്ങു കേൾക്കാമായിരുന്നു. സെപ്റ്റമ്പർമാസത്തിൽ ഗാന്ധിയെ ജയിലിൽചെന്നു സന്ദർശിച്ച ഹോറസ് അലക്സാണ്ടർ എന്ന പാശ്ചാത്യൻ ജനുവരി രണ്ടാംതീയതിയിലെ സ്പെക്ടേററർപത്രത്തിൽ ഈവിധം എഴുതി. "സ്വന്തം കാൎയ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കാൻ ഇന്ത്യക്ക് അവകാശവും ശേഷിയും ഉണ്ടെന്നു ബ്രിട്ടൺ അംഗീകരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു എന്നതിനു ഗാന്ധിയുടെ നിർബന്ധം ഒരു തെളിവാണ്. ഈ വസ്തുത സമ്മേളനം മുഖേനയും തെളിയുന്നപക്ഷം പുതിയ ഭരണവ്യവസ്ഥകളെ കൈക്കൊണ്ടു നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനു യുവഭാരതത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തെക്കാൾ പ്രബലനായ ഒരു മിത്രം ബ്രിട്ടനുണ്ടാകുന്നതല്ല. അല്ലാത്തപക്ഷം അദ്ദേഹം ശക്തനായ ഒരു പ്രതിയോഗിയായിരിക്കും- കേന്ദ്രഭരണത്തിന്റെ അധികാരങ്ങൾ ഇന്നതെന്നു ലണ്ടനിൽ തീരുമാനിച്ചാൽ ഉടൻതന്നെ അദ്ദേഹത്തെ മോചിപ്പിച്ചു വൈസ്രായിയുമായി ഒരു കൂടിക്കാഴ്ചയ്ക്കു ക്ഷണിക്കയാണ് സമാധാനസംസ്ഥാപനത്തിനുള്ള ആദ്യത്തെ പടി." ഈ അഭിപ്രായം അനന്തരസംഭവങ്ങളുടെ ഗതിയെ തന്നെ ചൂണ്ടി കാട്ടുന്നു.

സമത്വസമ്മേളനം (റൌണ്ടുടേബിൾകാൺഫറൻസ്) 1931.

ലണ്ടനിൽവച്ചു തൊഴിലാളിസംഘമുഖ്യനായ പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ ആദ്ധ്യക്ഷത്തിൽ കൂടിയ സമത്വസമ്മേളനത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെയും ഇൻഡ്യയിലെയും പ്രധാനികളുടെ ഇടയിൽ വളരെ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാകുമെന്ന ആശങ്ക ഒട്ടും കുറവല്ലായിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ്പ്രമാണികളുടെ പൊരുത്തക്കുറവുകൾ എങ്ങിനെയും ഇരിക്കട്ടെ. ന്യൂനപക്ഷം വോട്ടവകാശം, മുതലായ കാൎയ്യങ്ങളിൽ ഇൻഡ്യൻപ്രതിനിധികൾ തമ്മിൽ തല്ലിപിരിയുവാൻ ഇടയില്ലേ എന്നാണു പലരും ഉററുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. സമ്മേളനം വിജയകരമായിത്തീരുവാൻ അതിലെ ഓരോ അംഗവും മനഃപൂർവ്വം യത്നിച്ചു. ആകയാൽ യോജിച്ചുള്ള ഒരു തീർമാനം ഏകദേശം ഉൽപാദിപ്പിക്കപ്പെട്ടു എന്നു തന്നെ പറയാം.

സമത്വസമ്മേളനത്തിൽ സംയുക്തഭരണം, സൈന്യവും സംരക്ഷണവും, ന്യൂനപക്ഷം, വോട്ടവകാശം, സർവ്വീസ്, വടക്കുപടിഞ്ഞാറൻ അതിർത്തി, സിൻഡ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഒൻപതു വിഷയങ്ങളെപ്പററി പര്യാലോചിക്കാൻ പ്രത്യേകം സബ്ബ്കമ്മററികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. കമ്മിററികളുടെ റിപ്പോർട്ടുകൾ സമർപ്പിച്ചശേഷം ജനവരി 21-ാംനു-യോടെ സമ്മേളനം അവസാനിച്ചു. തദവസരത്തിൽ പ്രധാനമന്ത്രി ഗവണ്മെൻറുനയം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്കയും ചക്രവർത്തിയുടെ സന്ദേശത്തെ സഭാംഗങ്ങളുടെ മുൻപാകെ വായിക്കയും ചെയ്തു. കേന്ദ്രത്തിൽ ഗവർണ്ണർജനറൽക്ക് പ്രത്യേകാധികാരവും, ധനം, സർവ്വീസ് ഇവയിൽ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവമ്മെൻറിന് ശരിയായ ഉത്തരവാദിത്വവും, ന്യൂനപക്ഷസമുദായസംരക്ഷണവും ഉള്ള ഒരു ഇൻഡ്യൻഭരണമാണ് സമ്മേളനാഭിപ്രായത്തിൽ നിഴലിച്ചുകണ്ടതു്.

സമ്മേളനംമൂലം സാരതരമായ ചില ഫലങ്ങളില്ലാതില്ല. ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഇൻഡ്യാക്കാരുമായി അടുത്തുവരുവാനും ഇൻഡ്യാക്കാരുടെ അഭിലാഷമെന്തെന്നു നേരിട്ടു മനസ്സിലാക്കാനും സാധിച്ചു. ഇൻഡ്യാക്കാർ ബ്രിട്ടൻെറ മനോഭാവമെന്തെന്ന് അടുത്തുകാണ്മാനിടയായി. ഇൻഡ്യാക്കാരോടു ബ്രിട്ടീഷുകാർക്കുള്ള അവജ്ഞ നിശ്ശേഷം വെടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നതിന് സൌഹാർദ്ദസമ്മേളനം ഒരുദാഹരണമായി. ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഇൻഡ്യാക്കാരെ സൗഹൃൽഭാവേന സ്വീകരിച്ചതും സൽകരിച്ചതും ശുഭസൂചകംതന്നെയാണ്. മിതവാദികളായ ഇൻഡ്യയിലെ അംഗങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചു ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഇൻഡ്യയിലെ അമിതവാദികളുടെസ്ഥിതി ഒട്ടൊക്കെ ഊഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. സർവ്വോപരി ഇൻഡ്യയുടെ രാഷ്ട്രീയാഗ്രഹം ബ്രിട്ടൻെറ മനസ്സിൽ പതിയുകയും പല സംഗതികളിലും ഇൻഡ്യയേപ്പററിയുള്ള മിഥ്യാബോധം ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കുറയുകയും ചെയ്തു.

സമ്മേളനക്കാലത്തു കാൺഗ്രസ്സിൻെറ ഉഗ്രപ്രയത്നം ത്വരിതഗതിയിൽ തുടൎന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. "ഒന്നുകിൽ പട്ടാളനിയമം അല്ലെങ്കിൽ സമത്വസമ്മേളനത്തിൽ പുരോഗതിയുള്ള തീർമാനങ്ങൾ" എന്ന് ഇൻഡ്യാഗവമ്മെൻറിൽനിന്നും ബ്രിട്ടണിലേക്കയച്ച കമ്പിയിൽനിന്നും ഇൻഡ്യയിൽ കാൺഗ്രസ്സിൻെറ തീവ്രകമ്മമെന്തായിരുന്നെന്നൂഹിക്കാം. ഇൻഡ്യാഗവമ്മെൻറിൻെറ ഏകാഗ്രതയ്ക്കു ഭംഗവും മനസ്സിൽ ഖേദവും ഉണ്ടായി. എല്ലാ ഇനങ്ങളിലും ഗവമ്മെൻറിനു് ആദായനഷ്ടം സംഭവിച്ചു. ഭരണഭാഗങ്ങളിൽ ഞെരമ്പുപിണക്കം ഉണ്ടായെന്നുതന്നെ പറയാം. ഇൻഡ്യയിൽ കാൺഗ്രസ്സ് ചെയ്ത പ്രവൃത്തിയുടെ സാമ്പത്തികകമ്മഫലം മാഞ്ചെസ്റ്റർനിവാസി

കൾ മാത്രമല്ല, ലോകമൊട്ടുക്കുള്ള കടകമ്പോളങ്ങളും അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു. ഇക്കാലത്തു ലോകത്തിനു നേരിട്ടിരിക്കുന്ന സാമ്പത്തികാധഃപതനത്തിന് ഇൻഡ്യൻസ്വരാജ്യബഹളം ഒരു കാരണമായും ധനശാസ്ത്രകോവിദന്മാർ കണക്കാക്കുന്നു.

ആരോഗ്യക്കുറവിനാൽ പണ്ഡിതമോട്ടിലാൽനെഹ്രു, വി. ജെ. പട്ടേൽ എന്നിവരെ സ്വതന്ത്രരാക്കി. നെഹ്റുകുടുംബത്തെ മുഴുവൻ മോചിപ്പിച്ചു. ഇക്കാലത്തു രണ്ടത്യാഹിതങ്ങൾ ഇൻഡ്യയ്ക്കു സംഭവിച്ചു. അവ രണ്ടു നേതാക്കന്മാരുടെ അടുത്തടുത്ത മരണങ്ങളായിരുന്നു. സമതപസമ്മേളനാംഗമായി ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പോയിരുന്ന മൌലാനാ മഹമ്മദാലി, അവിടെവച്ചു ജനുവരി 4-ാംതീയതി ഞായറാഴ്ച കാലത്തു ഒൻപതരമണിക്കും, സ്വരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി ജയിലിൽ പോയിരുന്ന പണ്ഡിതമോട്ടിലാൽനെഹ്റു ഇവിടെവച്ചു ഫെബ്രുവരി 6-ാംതിയതി രാവിലെ 6 — 45-നും ദിവംഗതരായി. അവരെ ഓർത്ത് ഇൻഡ്യ ശോകാർത്തയായി കരഞ്ഞു; മോട്ടിലാൽജിയുടെ മരണത്തിനുമുൻപു ജനുവരി 26-ാംതീയതി രാത്രിതന്നെ മഹാത്മജിയേയും തുടന്നു മററു കാൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കന്മാരെയും, പ്രധാനമന്ത്രി ജനുവരി 19-ാംനു- ചെയ്ത പ്രഖ്യാപനത്തെപ്പററി ആലോചിക്കുവാൻ വൈസ്രായി വിമുക്തരാക്കി. സമതപസമ്മേളനത്തിനു പോയ അംഗങ്ങൾ തങ്ങളുടെ സന്ദേശങ്ങളും കൊണ്ടു ഇൻഡ്യയിൽ മടങ്ങിയെത്തി. ശാന്തമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഇൻഡ്യയുടെ ഭാവിഭരണത്തെപ്പററി പര്യാലോചിച്ചു വ്യവസ്ഥചെയ്യാൻ സിവിൽനിയമലംഘനം മുതലായ കാൺഗ്രസ് കർമ്മങ്ങൾ നിർത്തിവയ്ക്കാതെ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു വന്നു. ഫെബ്രുവരിമാസം 17-ാംനു-യോടുകൂടെ ഗാന്ധി ഇർവിൻതീരുമാനം എന്ന സുപ്രസിദ്ധമായ സന്ധി ഉണ്ടായി.

ഗാന്ധി ഇർവ്വിൻതീരുമാനം.

സിവിൽനിയമലംഘനം നിർത്തിവയ്ക്കുന്നതും ബ്രിട്ടീഷ്സാമാനങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിനും വില്ക്കുന്നതിനും അനുവദിക്കുന്നതുമാ**ണ്**. അക്രമങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത സിവിൽ നിയമലംഘകന്മാരെ വിമുക്തരാക്കും. പ്രകൃത്യാ ഉപ്പു വിളയുന്നസ്ഥലങ്ങളിൽ പാർക്കുന്നവർക്ക്, വിശേഷിച്ചും പാവങ്ങൾക്കു സ്വന്തയാവശ്യങ്ങൾക്കും ഗ്രാമങ്ങളിൽ വില്പനയ്ക്കും ഉപ്പുണ്ടാക്കാം. അക്രമം കൂടാതെ പിക്കററിംഗു തുടരുന്നതിൽ വിരോധമില്ല. സ്വേച്ഛാധികാരങ്ങൾ പിൻവലിക്കപ്പെട്ടു. കണ്ടുകെട്ടിയിട്ടുള്ള സ്ഥാവരവസ്തുക്കൾ മൂന്നാമത്തു കക്ഷികൾക്കു വിററവ, ഗവൺമെൻറിനേ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തിരിച്ചേട്ടുക്കാത്തതല്ല.

ഇംഗ്ലണ്ടിലും ഇൻഡ്യയിലും കാര്യങ്ങൾ വേണ്ടവണ്ണം ആലോചിക്കുവാൻ ഗാന്ധി-ഇർവിൻ തീർമാനം വളരെ സൌകര്യം നൽകി. ഇർവിൻപ്രഭുവിന്റെ സമാധാനപരമായ നയത്തേയും സത്യസന്ധതയേയും സാമർത്ഥ്യത്തേയും പത്രങ്ങളും, മഹാന്മാരും കൊണ്ടാടി ഈ ശതാബ്ദത്തിലെ ഏററവും വലിയ വൈസ്രായി തന്നെ ഇർവിൻപ്രഭു എന്നു നിർണ്ണീതമായി. സന്ധി ഗാന്ധിയുടെ രാഷ്ട്രീയമഹിമയ്ക്കു മാററു കൂട്ടി. 1931-ലെ കാൺഗ്രസ്സ്യോഗം മാർച്ചുമാസം ഒടുവിൽ കറാച്ചിയിൽവച്ചു കൂടി. ഇതിനിടയ്ക്കു ലാഹൂർഗൂഢാലോചനക്കേസ്സിലെ പ്രതികളായ ഭഗത്സിങ്ങ് മുതലായവരെ തൂക്കിക്കൊല്ലുകയാൽ ഗവൺമെൻറ്, ഗാന്ധി-ഇർവിൻതീർമാനത്തെ ആദരിക്കുന്നില്ലെന്നും, ഗാന്ധി, സമാധാനനയം സ്വീകരിച്ചതു അബദ്ധമായിപ്പോയെന്നും ഒരു പ്രബലമായ അഭിപ്രായം രാജ്യത്തിൽ ഉണ്ടായി. ഗാന്ധി—ഇർവിൻ തീരുമാനം കറാച്ചികാൺഗ്രസ്സിൽ പാസ്സാകാതെ തള്ളപ്പെട്ടുമോ എന്ന ശങ്ക എല്ലാവരിലും അങ്കുരിച്ചു. ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ തന്നിൽ അവിശ്വാസപ്രമേയം പാസ്സാക്കി സന്ധി തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടു നേതൃത്വം ആരെങ്കിലും കൈക്കൊള്ളണമെന്നും, അക്രമസിദ്ധാന്തങ്ങളെ നിവാരണം ചെയ്യാൻ തന്റെ ജീവനെ താൻ ബലികഴിക്കുമെന്നും മഹാത്മജി, അഭ്യർത്ഥിക്കയും ശപഥം ചെയ്കയും ചെയ്തു. ഗാന്ധി – ഇർവിൻ തീരുമാനം ഒരു താല്ക്കാലികസന്ധി മാത്രമാണെന്നും അവസാനത്തിപ്പല്ലെന്നും വിശദീകരിച്ചു കാൺഗ്രസ്സ്, ആയതു പാസ്സാക്കി. അടുത്തു ഇൻഡ്യൻഭരണവ്യവസ്ഥയെഉദ്ദേശിച്ചു നടക്കാവുന്നസമ്മേളനത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുവാൻ മഹാത്മജിയെ കാൺഗ്രസ്സിന്റെ ഏകപ്രതിനിധിയായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഇപ്രകാരം ഇൻഡ്യൻഅഭിപ്രായം മുഴുവൻ മഹാത്മജിയുടെ ഉള്ളംകയ്യിൽ വന്നു.

കാൺഗ്രസ്സിനുശേഷം തീർമാനവ്യവസ്ഥ പരിപാലിക്കാനും സമുദായമൈത്രി സാദ്ധ്യമാക്കാനും കാൺഗ്രസ്സ ശ്രമിച്ചുതുടങ്ങി. ഇംഗ്ലണ്ടിൽവച്ചു ആസന്നഭാവിയിൽ നടക്കുന്ന കാൺഫറൻസിൽ മഹാത്മജി സംബന്ധിക്കുന്നതാണെന്നും തീർച്ചയായി.

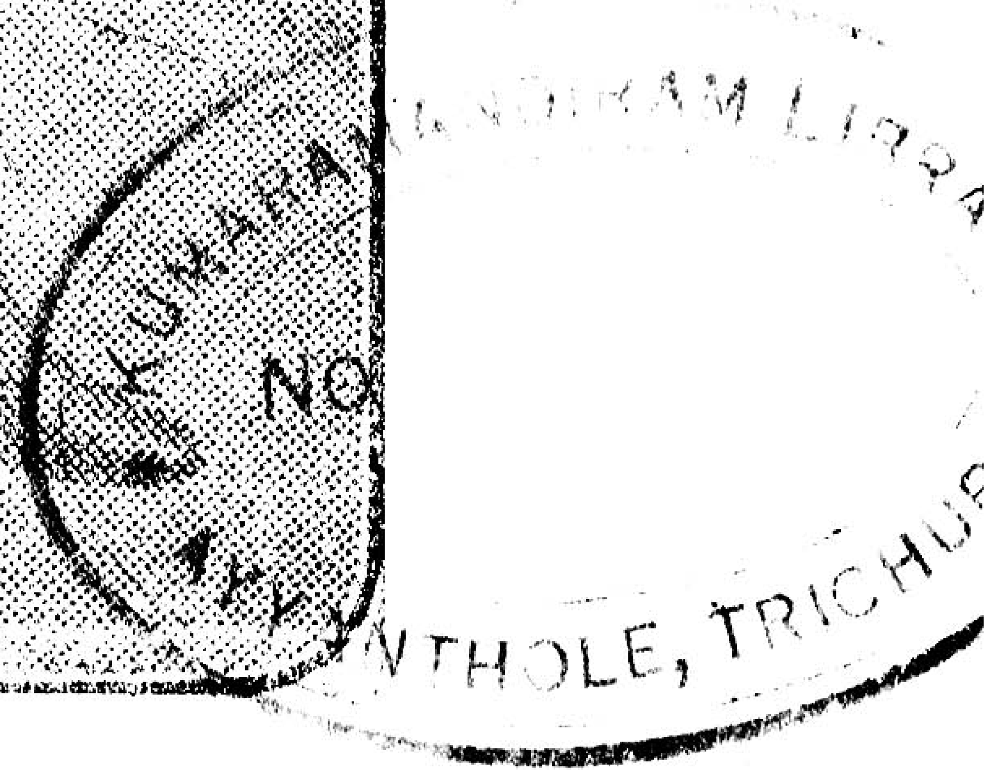
ഇർവിൻപ്രഭു സ്തുത്യർഹമായവിധം വിഷമമേറിയ തന്റെ വൈസ്രായിഉദ്യോഗം നിർവ്വഹിച്ചിട്ടു ഏപ്രിൽമാസം ഒടുവിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു തിരിച്ചു. ചക്രവർത്തി, പ്രഭുവിനു കെ. ജി. (നയിററ് ഓഫ് ദി ഗാർട്ടർ) എന്ന സ്ഥാനം കല്പിച്ചുകൊടുത്തു. 1931-ഏപ്രിൽ 17-ാംതിയതി ഏൾ വെല്ലിംഗ്ഡൻ വൈസ്രായി ആയി ഇൻഡ്യയിൽ എത്തി. ഇദ്ദേഹം മുൻപു മദ്രാസ്ഗവർണ്ണരായിരുന്നു-

അഫ്ഗാനിസ്റ്റാൻ·

(1928 - 1929)

അമാനുള്ളഖാൻ പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരം അഫ്ഗാനിസ്റ്റാനിൽ പ്രചരിപ്പിക്കാൻ ഉദ്യമിച്ചു. ഈ ഉദ്യമം മതവിരോധമായി ഗണിക്കപ്പെടുകയും അമാനുള്ളഖാനു ശത്രുക്കൾ വർദ്ധിച്ചുവരികയും ചെയ്തു.

നാദഷാ

തത്സമയം രാജ്യം സോദരനായ ഇനായത്തുള്ളഖാനെ ഏല്പിച്ചിട്ട് അശ്രുഭശങ്കിയായ രാജാവും സൌന്ദര്യരാജ്ഞിയും അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻവിട്ടു പുറത്തുപോയി. ബാച്ചാഇസക്കോം എന്ന ഒരു ഭടൻ വൈരിപ്രമാണി ആയിത്തീർന്നു. അയാൾ ഇനായത്തുള്ളഖാനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി. ക്രൂരമായ ഭരണംമൂലം ബാച്ചാഇസക്കോയിക്ക് എതിരായി മറെറാരുകൂട്ടം നാദർഷായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പ്രബലമായി. ബാച്ചാഇസക്കോ യുദ്ധത്തിൽ നിഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടു. അമാനുള്ളയുടെ മിത്രമായ നാദർഷാതന്നെ ഇന്നും അഫ്ഗാനിസ്ഥാനെ ഭരിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൧൫

ഇൻഡ്യൻഭരണസ്ഥാപനങ്ങൾ.

ഇൻഡ്യയെ ഭരിക്കുവാനുള്ള ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഭരണസ്ഥാപനത്തിനു ഹോംഗവൺമെൻറ് എന്നു പറയുന്നു. ഇതിൽ അഞ്ചു ഘടകങ്ങൾ ഉണ്ട്. (1) ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജാവായ ഇൻഡ്യാചക്രവത്തി. (2) ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പ്രഭുസഭ, ജനസഭ ഇവ രണ്ടും കൂടിച്ചേർന്ന പാർലമെൻറ് (3) ഇൻഡ്യയുടെ സ്റ്റേററുസെക്രട്ടറി (4) ഇൻഡ്യാകൌൺസിൽ. (5) ഹൈക്കമ്മിഷണർ.

1. ഇൻഡ്യാചക്രവത്തിയും പാർലമെൻറും.

ഇൻഡ്യയെസംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഭരണം നിയമനിർമ്മാണം ഈ വിഷയങ്ങളിൽ ചക്രവത്തിക്കും പാർലമെൻറിനും ഉള്ള അധികാരം പരമമായുള്ളതാകുന്നു. ഉത്തരവാദിത്വഭരണത്തിലേക്കുള്ള ഇൻഡ്യയുടെ പദവിന്യാസം നിർണ്ണയിച്ചുനടത്തുവാനുള്ള അധികാരം പാർലമെൻറിനാണ്. ഇൻഡ്യാക്കാരുടെ ക്ഷേമത്തിൻേറയും പുരോഗതിയുടെയും ചുമതല പാർലമെൻറിൽതന്നെ.

2. സ്റ്റേററുസെക്രട്ടറി.

പാർലമെൻറിനുവേണ്ടി ഇൻഡ്യയുടെ ഭരണം നിവ്വഹിക്കുന്നതു സ്റ്റേററുസെക്രട്ടറിയാണ്. ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പാർലമെൻറ്, കാബിനററുസഭ, പ്രിവികൌൺസിൽ, ഇവയിൽ അംഗമാകുന്നു. സ്റ്റേററുസെക്രട്ടറിയുടെ ശമ്പളം ബ്രിട്ടീഷുഗവൺമെൻറിൽ

നിന്നും കൊടുത്തുതുടങ്ങുകയാൽ മററു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുമേലാളന്മാരെപ്പോലെ സെക്രട്ടറിയും പാർലമെൻറിനും പാർലമെൻറുവിമർശത്തിനും അധീനനാകുന്നു. ഇൻഡ്യയിൽ കേന്ദ്രത്തേയും പ്രദേശത്തേയും ബാധിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ അനുവദിക്കാതിരിക്കാനുള്ള അധികാരം ചക്രവർത്തിക്കുണ്ട്. ഈ അധികാരം വിനിയോഗിക്കുന്നതിൽ സ്റ്റേററുസെക്രട്ടറിയുടെ ഉപദേശം സ്വീകാര്യമാണ്. ഇൻഡ്യൻആക്ടുകൾക്കു (നിയമങ്ങൾക്കു) താഴെ ചട്ടങ്ങൾ പാസാക്കുവാൻ സെക്രട്ടറിക്കു അധികാരമുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ അധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്നതിനുമുൻപായോ പിൻപായോ പാർലമെൻറിൻെറ അനുവാദംവാങ്ങേണ്ടതാണ്. ആണ്ടുതോറും ഇൻഡ്യൻഭരണത്തെപ്പററിയുള്ള റിപ്പോർട്ട് പാർലമെൻറിൽ ഹാജരാക്കുകയും തൽസംബന്ധമായ ചോദ്യങ്ങൾക്കുത്തരംപറകയും ചെയ്യേണ്ടതു സ്റ്റേററുസെക്രട്ടറിയാണ്. ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥൻെറ ഉപദേശപ്രകാരംതന്നെ വൈസ്രോയി ഇൻഡ്യയെ ഭരിക്കണം. യുദ്ധപ്രഖ്യാപനം മുതലായ പ്രധാന നടപടികൾ സ്റ്റേററുസെക്രട്ടറിയുടെ അനുവാദംകൂടാതെ വൈസ്രായി ചെയ്തുകൂടാ. മിക്ക ഉയന്ന ഉദ്യോഗങ്ങളിലും ആളെ നിയമിക്കുന്നതു സെക്രട്ടറിതന്നെ. ഗവണ്ണർ മുതലായവരെ ചക്രവർത്തി നിയമിക്കുന്നതും സ്റ്റേററുസെക്രട്ടറിയുടെ ശുപാശയോടെ ആണ്.

3. ഇൻഡ്യാ കൌൺസിൽ.

ആദിയിൽ ഇൻഡ്യാകൌൺസിൽ സ്റ്റേററുസെക്രട്ടറിക്കു ഒരു പ്രതിബന്ധംതന്നെ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അതു ഒരു ആലോചനാസഭയായി. കൂടുതൽഇൻഡ്യാക്കാരെ കൌൺസിൽ അംഗങ്ങളായി നിയമിച്ചു. അംഗങ്ങളുടെ സംഖ്യ പന്ത്രണ്ടിൽ അധികവും എട്ടിൽ കുറവുമായിരുന്നില്ല. ഇതിൽ മൂന്നുപേരെങ്കിലും ഇൻഡ്യക്കാരാണ്. കൌൺസിൽഅംഗങ്ങളുടെ ഉദ്യോഗകാലാവധി ചുരുക്കി. ഇൻഡ്യയിൽ പത്തുവർഷം കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുള്ളതാണ്, അംഗങ്ങളിൽ പകുതിപേക്കെങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട യോഗ്യത; സെക്രട്ടറിയും കൌൺസിലും ചേന്ന ഭരണസ്ഥാപനത്തിനു 'ഇൻഡ്യാ ഓഫീസ്' എന്നു പേർപറയുന്നു.

4 ഹൈകമ്മിഷണർ.

സ്റ്റേററുസെക്രട്ടറിയുടെ ജോലി രണ്ടുതരത്തിലുള്ളതായിരുന്നു. ഒരുകൂട്ടം ജോലികൾ വെറും ഒരു ഏജൻറിനുള്ളതുപോലെ. കടം വാങ്ങുക, ചെലവിനുതള്ളുക, ഇൻഡ്യാഗവൺമെൻറിനാവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുക അടിത്തൂൺകൊടുക്കുക മുതലായവതന്നെ. സെക്രട്ടറിയുടെ മറേറജോലി ഇൻഡ്യയുമായി എഴുത്തുകുത്തുചെയ്കയും

ഇൻഡ്യാഭരണത്തിൻെറ മേൽനോട്ടവും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശവും, നിയന്ത്രണവും ചെയ്യുകയും ആകുന്നു. ആദ്യംപറഞ്ഞ ഏജൻസിജോലികളെല്ലാം സ്റ്റേററുസെക്രട്ടറിയിൽനിന്നും എടുത്ത് ഹൈകമ്മീഷണർ എന്ന ഒരു പുതിയ ഉദ്യോഗസ്ഥനിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ താമസിക്കുന്ന ഇൻഡ്യാഗവൺമെൻറിലെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനാണ് ഹൈകമ്മീഷണർ. ഹൈകമ്മീഷണരുടെ നിയമനത്തിൻെറ അത്ഥം ഉപരാജ്യപദവിയിലെത്തിയവണ്ണം ഇൻഡ്യയെ ഗണിക്കുന്നു എന്നുതന്നെ.

ഇൻഡ്യൻഭരണകേന്ദ്രസ്ഥാപനങ്ങൾ.

ഇൻഡ്യയെ ഭരിക്കുന്നതിന് ഇൻഡ്യയിൽ സ്ഥാപനങ്ങളുണ്ട്. കേന്ദ്രത്തിലെ ഇൻഡ്യൻഭരണസ്ഥാപനങ്ങളെ നാലായി തിരിക്കാം. (1) ഗവർണ്ണർജനറലായ വൈസ്രായി (2) എക്സിക്യൂട്ടീവ് കൌൺസിൽ (ഭരണനിർവ്വഹണസംഘം) (3) സ്റ്റേററ് കൌൺസിൽ അതായത് ഇൻഡ്യൻപ്രഭുസഭ (4) നിയമനിർമ്മാണസഭ (ലെജിസ്ലേററീവ് അസംബ്ളി.)

1. ഗവർണ്ണർജനറലായ വൈസ്രായി.

വൈസ്രായി ചക്രവത്തിയുടെ പ്രതിപുരുഷനാകുന്നു. സ്റ്റേററു സെക്രട്ടറിയുടെ ഉപദേശാനുസരണം ഇദ്ദേഹം ഇൻഡ്യയെഭരിക്കുന്നു. തലസ്ഥാനം ഡൽഹിയാണ്. വേനൽക്കാലത്തു വൈസ്രായിയുടെ കച്ചേരി സിംലായിലാകുന്നു. എല്ലാനിയമങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിൻെറ അനുമതിയോടെ മാത്രമാണ് ഇൻഡ്യയിൽ പാസ്സാകുന്നത്. നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുമായി ഇടപെടുവാൻ വൈസ്രായിക്ക് പൂർണ്ണമായ അധികാരമുണ്ട്. ബ്രിട്ടീഷ ഇൻഡ്യയിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെല്ലാം വൈസ്രായിക്കു താഴെയാണ്. വധശിക്ഷ ഭേദപ്പെടുത്താനുള്ള അധികാരം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്.

2. 1919-ലെ ഭരണനിർവ്വഹണസംഘം.

പരിഷ്കാരത്തിനുമുൻപ് സംഘത്തിൽ ആറു സാധാരണാംഗങ്ങളും ഒരു അസാധാരണാംഗവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഭരണമെല്ലാംകൂടി കേന്ദ്രീകരിച്ചകാലത്ത് ഓരോ അംഗത്തിൻെറയും കീഴിൽ ധാരാളം സെക്രട്ടറിമാർ ജോലിനോക്കിവന്നു. എന്നാൽ ഭരണഭാഗങ്ങൾ പ്രാദേശികഗവമ്മെൻറിലേക്കു തള്ളിത്തുടങ്ങിയതുകൊണ്ടും ഇഞ്ച് കേപ്പുകമ്മററിയുടെ ശുപാർശകൊണ്ടും, സിക്രട്ടേറിയേററു കുറേ ശോഷിച്ചു.

ലോർഡ് റീഡിംഗ്ങ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകൾ ഇപ്രകാരം സംഘടിപ്പിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യം, ഭൂമി എന്നിവയുടെ പേരിൽ ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും, വ്യവസായത്തെയും പൊതുമരാമത്തെയും ചേർത്ത് തൊഴിൽ വ്യവസായം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും രൂപീകരിച്ചു. വിദേശരാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങൾ, പട്ടാളം, ഇംഗ്ലണ്ട്, നിയമം, ധനം മുതലായ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകൾ പഴയപടിതന്നെ. കച്ചവടം, റെയിൽവെ ഇവയ്ക്കു പുതുതായി ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു സൃഷ്ടിച്ചു. കേന്ദ്രമെന്നും പ്രാദേശികമെന്നും ഭരണം വിഭജിക്കയാൽ ഗവമ്മെൻറിൻെറ ഭാരം ഒട്ടു കുറഞ്ഞു. വിദേശകാര്യം വൈസ്രായിതന്നെ കയ്യേററു. സൈനികകാര്യങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം പ്രധാനസൈന്യാധിപനാണ്. നിയമാംഗം, നിയമനിർമ്മാണം, നീതിന്യായപരിപാലനം, പോലീസ് മുതലായവ ഭരിക്കുന്നു. കരംപിരിവ്, കൃഷി, മരാമത്ത് മുതലായവയുടെ ഭരണം സംഘത്തിലെ മരാമത്തംഗത്തിനാണ്. ഭണ്ഡാരം ധനാംഗത്തിൻെറ മേൽനോട്ടത്തിലാകുന്നു. മററു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകൾക്കും ഭരണനിർവഹണസംഘത്തിലെ അംഗങ്ങൾ ഭാരവാഹികളാണ്. ഈ സംഘത്തിൽ മൂന്നിൻഡ്യാക്കാർ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമുണ്ട്. ഇൻഡ്യയിലെ പ്രസിദ്ധവക്കീലന്മാർ ബാരിസ്ററന്മാരല്ലെങ്കിലും ഭരണനിർവ്വഹണസംഘാംഗത്വത്തിനർഹന്മാർതന്നെ. പ്രാദേശികഗവമ്മെൻറിലെ മന്ത്രിമാരെപ്പോലെ സംഘാംഗങ്ങൾ നിയമസഭയ്ക്കധീനരായിരുന്നില്ല. അവർ പാർലമെൻറിനോട്ട് ഉത്തരവാദിത്വമുള്ളവർ മാത്രമായിരുന്നു

3. നിയമസഭകൾ.

ഇൻഡ്യൻനിയമസഭയുടെ സ്വഭാവഗതി ഇപ്രകാരമാണ്. ഒന്നാമതായി നിയമസഭകളിൽ രണ്ടിലും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഭൂരിപക്ഷം ഉണ്ടായിരിക്കണം. രണ്ടാമതായി, പാർലമെൻറിനോടുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം നിറവേററുന്നതിന് അത്യന്താപേക്ഷിതങ്ങളെന്നു ഭരണനിർവഹണസംഘത്തിലെ ഗവർണ്ണർജനറലിനു തോന്നുന്ന നിയമങ്ങൾക്കു വഴിയടയ്ക്കാനും, പണത്തുകയേ അനുവദിക്കാതിരിക്കാനും ഉള്ള നിസ്സീമശക്തി നിയമസഭകൾക്കുണ്ടായിക്കൂടാ. അന്യോന്യവിരുദ്ധങ്ങളായ ഈ ഉപാധികളോടുകൂടെയാണ് ഇൻഡ്യയിലെ സഭകൾ രണ്ടും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത്. ഇൻഡ്യാഗവമ്മെൻറിന് പാർലമെൻറിനോടും ഇൻഡ്യാക്കാരോടും ഏകകാലത്തിൽ ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ടായിരിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല.

രണ്ടുസഭകളുള്ളതിൽ ഉയന്നത് സ്റ്റേററുകൌൺസിലും താഴ്ന്നതു ലെജിസ്ലേററീവ് അസംബ്ളിയുമാകുന്നു. ഇവമൂലം രാജ്യ

ത്തിലുള്ള എല്ലാ താല്പര്യങ്ങളെയും പ്രതിനിധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുതൽ, ഭൂമി, പ്രഭുത്വം, ഇവയുടെ പ്രാതിനിധ്യം സ്റേററുകൗൺസിലിനാണ്. ഇതു പ്രായമുള്ള രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ കൂട്ടമെന്നു ഗണിക്കപ്പെടുന്നു. 'തിരുത്തുന്ന'സഭയെന്നും ഇതിനു പേർപറയുന്നു. അദ്ധ്യക്ഷനെക്കൂട്ടി ഇതിൽ 60-അംഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവരിൽ 34-പേർ ജനപ്രതിനിധികളാകുന്നു. ഇവരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന വോട്ടറന്മാർ ഇരുപത്തിയൊന്നുവയസ്സിൽ കുറയാത്ത ബ്രിട്ടീഷു പ്രജകളായിരിക്കണം അവരുടെ കരം ആണ്ടിൽ 2000-രൂപാ ഉണ്ടായിരിക്കണം. അല്ലാത്തപക്ഷം മൂന്നുലക്ഷംരൂപായുടെ ആദായത്തിന്മേൽ കരംകൊടുക്കുന്നവരും, മുനിസിപ്പാലിററിപ്രസിഡൻറ്, വൈസ് പ്രസിഡൻറ്, സർവ്വകലാശാലാപ്രൊഫസറന്മാർ മുതലായവരും ആയിരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമുണ്ട്.

ഇൻഡ്യയൊട്ടുക്കു ബാധിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെസഭയാണ് ഇൻഡ്യൻനിയമനിർമ്മാണസഭ. ഈ സഭയിൽ ആകെ അംഗങ്ങൾ 143-ആണ്. അവരിൽ 133-അംഗങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു. നോമിനേററുചെയ്യുന്നഅംഗങ്ങളിൽ മൂന്നിലൊന്നെങ്കിലും അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിരിക്കണമെന്നുണ്ട്. ഇവരെ വോട്ടുചെയ്യുന്നവർക്കു വയസ്സ് ഇരുപതിൽ കുറയാൻ പാടില്ല. അവരുടെ കരമോ ആദായനികുതിയോ, എഴുപതു രൂപയിൽ താഴരുതു്.

4. പ്രാദേശികഭരണം.

ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിൽ ആകെ 15 പ്രദേശവിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. അവ ബങ്കാൾ, ബാംബെ, മദ്രാസ്, യുണൈറഡ്പ്രാവിൻസ്, സെൻട്രൽപ്രാവിൻസും ബിഹാറും, പഞ്ചാബ്, ബീഹാർഒറിസ്സാ, ആസ്സാം, ഡൽഹി, വടക്കുപടിഞ്ഞാറേഅതിർത്തിദേശം, ബ്രിട്ടീഷുബലൂചിസ്ഥാൻ, ആജ്മീർമെർവാറാ, കുടക്, ബർമ്മ, ആൻഡമാൻദ്വീപുകൾ ഇത്രയുമാണ്. ഇവയിൽ ആദ്യത്തെ എട്ടു പ്രദേശങ്ങളേയും ഗവർണ്ണർമാരും ഭരണനിർവ്വഹണസംഘങ്ങളും, പ്രാദേശികനിയമസഭകളും ഭരിക്കുന്നു. ഡൽഹിയും വടക്കുപടിഞ്ഞാറേ അതിർത്തിദേശവും ഓരോ ചീഫ്കമ്മീഷണർ മാത്രം ഭരിക്കുന്നു. ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നേരിട്ടു വൈസ്രായിയുടെ താഴെയാണ്. ബലൂചിസ്ഥാനും, ആജ്മീർമെർവാറായും, വൈസ്രായിയുടെ ഏജൻറിൻെറഭരണത്തിലാകുന്നു. മൈസൂർറസിഡൻറു കുടകു ഭരിക്കുന്നു. ആ ഉദ്യോഗസ്ഥനു ചീഫ് കമ്മീഷണർ എന്ന സ്ഥാനംകൂടിയുണ്ട്. ബർമ്മ ഒരു ലഫ്ററനൻറുഗവർണ്ണരുടെ കീഴിലാണ്. ആൻറമാൻദ്വീപുകളുടെ ഭരണം അങ്ങോട്ടു നാടുകടത്തപ്പെടുന്ന കുററക്കാരുടെ സൂപ്രണ്ടിനെ

ഏൾപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ റസിഡൻറന്മാരെന്ന ബ്രിട്ടിഷുഗവൺമെൻറിൻെറ പ്രതിപുരുഷന്മാരെയും നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇൻഡ്യൻപ്രസിഡൻസികളെ ഭരിക്കുവാൻ ഗവർണ്ണർമാർ സ്റ്റേററുസെക്രട്ടറിയുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ചക്രവത്തിയാൽ നിയമിതരാകുന്നു. ഇവരുടെ താഴെ കമ്മിഷണന്മാരും കലക്ടർമാരും ഉണ്ട്. ഭരണസാഹായത്തിനുള്ളസ്ഥാപനങ്ങൾ നിർവ്വഹണസംഘങ്ങളും പ്രാദേശികനിയമസഭകളുമാകുന്നു.

1919-ലെ ഇൻഡ്യൻആക്ടനുസരിച്ച് ബ്രിട്ടൻെറ ഉദ്ദേശം ഇൻഡ്യയിൽ ക്രമേണ ഉത്തരവാദിത്വഭരണം സ്ഥാപിക്കുന്നതാണ്. പാർലമെൻറിൻെറ അധികാരം അയച്ചുവിട്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇൻഡ്യാഭരണം ഇൻഡ്യാക്കാരോട് ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കാൻ പ്രാപ്തമാകയുള്ളു. തന്മൂലം പ്രാദേശികഭരണത്തിൽതന്നെ ഉത്തരവാദിത്വരീതി ഏപ്പെടുത്തി ആദ്യമായി ഭരണവിഷയങ്ങളെ കേന്ദ്രമെന്നും പ്രാദേശികങ്ങളെന്നും വിഭജിച്ചു. ഇൻഡ്യയെ മുഴുവൻ ബാധിക്കുന്ന രക്ഷ, വിദേശനയം, താരിപ്പ്, നാണയം, പോസ്റ്റ് മുതലായവ കേന്ദ്രമെന്നും ദേശസ്വയംഭരണം, പൊതുജനാരോഗ്യം വിദ്യാഭ്യാസം മുതലായവ പ്രാദേശികമെന്നും തരംതിരിച്ചു. അനന്തരം പ്രോവിൻസുകളിൽ ധനം, നിയമനിർമ്മിതി, ഭരണം ഇവയിൽ എത്രമാത്രം അധികാരം നല്കാമെന്നു നിർണ്ണയിച്ചു.

ഓരോ പ്രാവിൻസിലും ഉള്ള നിയമനിർമ്മാണസഭകളിൽ തിരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അംഗങ്ങൾക്കു ഭൂരിപക്ഷം നൽകി. വിശാലമായ വോട്ടവകാശവും നേരിട്ടു തിരഞ്ഞെടുപ്പും അനുവദിച്ചു. ആവശ്യംപോലെ സാമുദായികവും പ്രത്യേകവുമായ പ്രാതിനിധ്യം കൊടുത്തു. മദ്രാസിൽ 118 ം, ബാംബയിൽ 111-ം, ബങ്കാളിൽ 125-ം (യുണൈറഡ്പ്രാവിൻസ്) ഐക്യദേശത്തു 118-ം, പഞ്ചാബിൽ 83-ം, ബിഹാർഒറിസ്സയിൽ 98-ം, മദ്ധ്യദേശത്തു(സെൽട്രൽപ്രാവിൻസിൽ) 70-ം ആസ്സാമിൽ 52-ം നിയമസഭാംഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. വോട്ടുചെയ്യുന്ന ബ്രിട്ടീഷുപ്രജകൾക്കു ഇരുപത്തു വയസ്സിൽ കുറയാത്ത പ്രായവും 36 രൂപാ ആദായനികുതിയും ഉണ്ടായിരിക്കണം. കൈമാററം ചെയ്ത ഭരണവിഷയങ്ങളിൽമാത്രമെ സഭ കൈവയ്ക്കുവാനുള്ളു. പ്രാദേശിക വരവുചെലവുകണക്കുകളെ പററി (ബഡ്ജററ്) വാദപ്രതിവാദം ചെയ്വാൻ സഭയ്ക്കവകാശമുണ്ട്. ഗവർണ്ണർക്കു ഇഷ്ടമില്ലെങ്കിൽ നിയമസഭ പാസ്സാക്കുന്ന നിയമം തള്ളാവുന്നതാകുന്നു.

1919-ലെ ഭരണപരിഷ്ക്കാരത്തിൽ ഇൻഡ്യയ്ക്കു സിദ്ധിച്ച ഉത്തരവാദിത്വഭരണം ഡയാക്കി എന്നു പറയുന്ന ഒരുമാതിരി ദ്വിഭര

ണമാണ്. കേന്ദ്രഭരണത്തിൽ ഈ സമ്പ്രദായം കലത്തിയില്ല. പ്രൊവിൻസുകളിൽതന്നെ ഭരണാംശത്തിൻെറ ഉത്തരവാദിത്വമേ ന ല്കിയൊള്ളു. പൊതുജനനിയന്ത്രണത്തിൽ വിട്ടുകൊടുത്തവയെ കൈ മാററംചെയ്ത ഭരണവിഷയങ്ങൾ എന്നും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെകയ്യിൽ തന്നെ വച്ചിരുന്നവയെ നല്കാത്ത ഭരണവിഷയങ്ങളെന്നുംപറയുന്നു. (Transferred and reserved subjects)

ഇപ്രകാരമായപ്പോൾ പ്രാദേശികഭരണനിർവ്വഹണസംഘം സ്വഭാവവൈരുദ്ധ്യത്താൽ രണ്ടായി വിഭക്തമായപോലെ പരിണമി ച്ചു. ഗവർണ്ണരും ഭരണനിർവ്വഹണോദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഒരുപക്ഷം, ഗ വർണ്ണരും ജനപ്രതിനിധികളായ മന്ത്രിമാരും മറെറാരു പക്ഷമാകുന്നു. നിർവ്വഹണസംഘത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പ്രാദേശികനിയമസഭ യോടു ഉത്തരവാദിത്വമില്ലാത്തവരാണ്. അവരെ നിയമിക്കുന്നതു ചക്രവത്തിയാണ് ഉദ്യോഗകാലം അഞ്ചു വഷമാകുന്നു. അവരു ടെ ശമ്പളനിണ്ണയം നിയമപ്രകാരമാണ്. മിനിസ്റ്ററന്മാരുടെ, അതായതു മന്ത്രിമാരുടെ നിയമനവും, ഉദ്യോഗകാലാവധിയും, ശമ്പ ളവും, സഭയിലെ വോട്ടിൻെറ തോതനുസരിച്ചിരിക്കുന്നതാകുന്നു. ഗ വർണ്ണരാണ് അവരെ നിയമിക്കുന്നതു്.

ഇൻഡ്യയിൽ ദ്വിഭരണം പ്രയോഗിച്ചു നോക്കിയതിൽ ഭരണ ഭാഗത്തിൻെറ പരസ്പരവിരോധത്താൽ പരാജയത്തിലാണു കലാശി ച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും നിയമസഭയെ കൂടാതേയും നിയമം പാസ്സാക്കുന്ന തിൽ ഗവർണ്ണർജനറലിനുംമററും അധികാരം ഇരിക്കെ പൂർണ്ണമായ ഉത്തരവാദിത്വം ഇൻഡ്യയിൽ ശബ്ദരൂപം മാത്രമാണെന്നുമാണ് ഭരണകൂടനിരൂപകന്മാർവിമർശിക്കുന്നതു. ബ്രിട്ടീഷുഗവണ്മെൻറിൻെറ ലക്ഷ്യം ഇൻഡ്യയ്ക്കു പൂർണ്ണമായ ഉത്തരവാദിത്വഭരണം നല്കുന്നതു തന്നെ.

ജില്ലകളുടെ ഭരണം.

ഇൻഡ്യയിലുള്ള പ്രോവിൻസുകളെ പല ജില്ലകളായി (ഡിസ്ട്രി ക്ടു) വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. ജില്ലകളുടെ വിഭാഗം താലൂക്കുകളാണ്. ജില്ലകളുടെ ഭരണം കലക്ടരും, ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻെറ കിഴിൽ താ ലൂക്കുകളുടെ ഭരണം ഡിവിഷണൽആഫീസരന്മാരും നടത്തുന്നു. ക ളക്ടരന്മാരുടെ മേൽനോട്ടത്തിന് കമ്മീഷണർ, മദ്രാസൊഴിച്ച് മ ററുള്ള പ്രോവിൻസുകളിൽ ഉണ്ട്.

നഗരസഭകൾ.

1926-ൽ കണക്കെടുത്തതിൽ 767 ഓളം നഗരസഭകൾ അ ല്ലെങ്കിൽ മുൻസിപ്പാലിററികൾ ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിലുണ്ട്. നഗരസ

ഭാംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു ജനങ്ങളാണ്. ജീവിതസൌകര്യം വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യം മുതലായ കാര്യങ്ങളിൽ സഭ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. നഗരസഭക്കരം ചുമത്തുന്നതിന് സഭയ്ക്കധികാരമുണ്ട്. ഗവണ്മെൻറു, ധനംകൊണ്ടു നഗരസഭകളെ സഹായിക്കാറുമുണ്ട്.

ജില്ലാബോർഡുകൾ

നാട്ടിൻപുറത്തു പാക്കുന്നവക്കു സ്വാശ്രയശക്തിയും സ്വയംഭരണത്തിൽ പരിശീലനവും ഉണ്ടാകുന്നതിന് പലയിടങ്ങളിലും ജില്ലാബോർഡുകൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജില്ലാബോർഡുകളും, ഉപജില്ലാബോർഡുകളും, യൂണിയൻകമ്മററികളും എല്ലാംകൂടെ 1300 ഓളം വരും.

ഗ്രാമപ്പഞ്ചായത്ത്.

പഴയ ഭരണഘടകമായിരുന്ന ഗ്രാമങ്ങളിൽ പഞ്ചായത്തുകൾ സ്ഥാപിച്ചു പുനർജ്ജീവിപ്പിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൪൮.

നീതിന്യായം.

ഇൻഡ്യയിൽ സിവിൽകേസുകൾ വിസ്തരിക്കാൻ ഹൈക്കോടതി, ജില്ലാക്കോടതി, മജിസ്ട്രേട്ടുകോടതി എന്നിവയുണ്ട്. അതുപോലെ ക്രിമിനൽകേസുകൾ വിസ്തരിക്കേണ്ടതിനു ഹൈക്കോടതി, ഡിസ്ട്രിക്ട്മജിസ്ട്രേട്ടുകോടതി, മററു താഴ്ന്നതരം മജിസ്ട്രേട്ടുകോടതി മുതലായവയും സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു കീഴ്ക്കോടതികളിൽനിന്നുള്ള അപ്പീൽ ജില്ലാക്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും കേൾക്കുന്നതാണ്. പ്രിവികൌൺസിലാണ് ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിമേലുള്ള അപ്പീൽ കേൾക്കുന്നത്.

ഇൻഡ്യൻ നിയമവ്യവസ്ഥ.

1833-ലും, 53-ലും, 61-ം ഓരോ ലാകമ്മീഷണെ ഇൻഡ്യൻനിയമങ്ങളെ വ്യവസ്ഥചെയ്യാൻ നിയമിച്ചു. എന്നാൽ ലണ്ടനിൽ ഇരുന്ന് ഇൻഡ്യക്കാക്കു നിയമവ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കിയവക്കു പല പ്രകാരത്തിലും പല ഉപാധികളിൽപെട്ടിരുന്ന ജനങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്ന ഇൻഡ്യയേപ്പററി പ്രത്യക്ഷബുദ്ധിയശേഷം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

1861-ാമാണ്ടു ഇൻഡ്യയിൽ സ്ഥാപിച്ച നിയമനിർമ്മാണസഭകൾ ഇൻഡ്യയ്ക്കു നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ കാര്യം ആകപ്പാടെ വിഷമത്തിലായി. ലണ്ടനിലെ ലാകമ്മീഷണും ഇൻഡ്യയിലെ നിയമനിർമ്മാണസഭയ്ക്കും തമ്മിലുള്ള ബന്ധമെന്താണെന്നു, ഭരണകൂടപരമായ വാഗ്വാദം തുടങ്ങി ഒടുവിൽ ഇൻഡ്യയ്ക്കുവേണ്ട നിയമങ്ങൾ വ്യവസ്ഥചെയ്യാൻ തക്ക സ്ഥലം ഇൻഡ്യയാണെന്നും ലണ്ടനല്ലെന്നും, അവ നിർമ്മിക്കേണ്ട ഭരണയന്ത്രം ഇൻഡ്യൻനിയമനിർമ്മാണസഭയല്ലാതെ ഇംഗ്ലീഷു ലാ കമ്മീഷൻ അല്ലെന്നും തീർച്ചപ്പെട്ടു.

ഭരണപരിഷ്കാരത്തോടുകൂടെ നിയമവ്യവസ്ഥയെന്ന വിഷയത്തിനു നൂതനമായ പ്രാധാന്യം ലഭിച്ചു. പ്രാദേശികനിയമസഭകൾക്കു നിയമനിർമ്മിതിക്കു കൂടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചു. ഇക്കാലത്താണു സാമുദായികമായോ നാട്ടുസംബന്ധമായോ ഉള്ള നിയമങ്ങൾ പാസാക്കാൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരല്ലാത്തവർക്ക് സൌകര്യം ലഭിച്ചതു്. ഇക്കാലത്തു നടപ്പിലിരിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ വർധിച്ചു വരികയാൽ അവയെ വ്യവസ്ഥചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കാൻ 1922-ഓടെ സർ ഏ. മഡിമേൻെറ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു കമ്മററിയെ നിയമിച്ചു

ഭരണം നീതിന്യായം ഇവ രണ്ടായി തിരിക്കുന്നു:—ജില്ലകളിലെ പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കളക്ടറാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചല്ലോ. മുൻപു് ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഭരണകർത്താവെന്ന നിലയിൽ കരംപിരിവുദ്യോഗസ്ഥനും ജില്ലാപ്പോലീസിൻെറ മേലാവുമായിരുന്നു. നീതിന്യായപാലകൻെറ നിലയിൽ കളക്ടർക്കു മജിസ്ട്രേട്ടധികാരമാണുണ്ടായിരുന്നതു്. ഈ രണ്ടുതരം അധികാരങ്ങളിൽ നീതിന്യായം കളക്ടറിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കുന്നതിനെപ്പററി വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടന്നു. ഇൻഡ്യാഗവൺമെൻറു ഈ വിഭജനത്തിനനുകൂലിയാകയാൽ നീതിന്യായഭരണവും മുതലെടുപ്പുഭരണവും നടത്തിവന്ന പ്രാദേശിക ഗവൺമെൻറു ഈ വിഭജനം നടപ്പിൽവരുത്തുന്നപക്ഷം വേണ്ട ഒത്താശകൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതാണെന്നു പറഞ്ഞു വിട്ടുകൊടുത്തു.

വർഗ്ഗവ്യത്യാസം.

1836-ൽ മെക്കാളിയുണ്ടാക്കിയ ഒരു ചട്ടപ്രകാരം പ്രസിഡൻസിടൌൺ വിട്ടുള്ള സിവിൽകോടതികളിലും യൂറോപ്യന്മാരെ വിസ്തരിക്കാമെന്നുവന്നു. എന്നാൽ 1872-വരെ ക്രിമിനൽവിസ്താരത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു യൂറോപ്യൻബ്രിട്ടീഷുപ്രജയെ ചക്രവർത്തിയുടെ കോടതിയ്ക്കല്ലാതെ കമ്പനിയുടെ കോടതിക്കു വിസ്തരിക്കാൻ അർഹതയുണ്ടായിരുന്നില്ല. 1883-ൽ യൂറോപ്യൻബ്രിട്ടീഷുപ്രജകളേ

വിസ്തരിക്കാനുള്ള അധികാരം ഇൻഡ്യൻ സെഷ്ഷൻജഡ്ജികൾക്കും, ചില ഇൻഡ്യൻമജിസ്ത്രേട്ടന്മാൎക്കും നൽകുന്നതിനായി ഇൽബട്ട് ബിൽ ഹാജരാക്കി.

എന്നാൽ ഈ ബില്ല യൂറോപ്യന്മാരുടെ വഴക്കിനു കാരണമാകയാൽ വേറൊരു ബില്ലനുസരിച്ചു ഇപ്രകാരം വിസ്തരിക്കപ്പെടുന്ന യൂറോപ്യന്മാൎക്കു പകുതി യൂറോപ്യന്മാരെങ്കിലും ഉൾപ്പെട്ട ഒരു ജൂറിയെ അതായതു മദ്ധ്യസ്ഥസംഘത്തെ ആവശ്യപ്പെടാമായിരുന്നു. ഒരു യൂറോപ്യൻ ബ്രിട്ടീഷുപ്രജയ്ക്കു ഇപ്രകാരം മിശ്രീകൃതമായ ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥസംഘത്തെ ആവശ്യപ്പെടേണ്ട കാൎയ്യമുണ്ടോ എന്നു മാത്രമാണ് ഇന്നത്തെ വാദം.

ഇൻഡ്യാഗവൺമെൻറിൻെറ നിയമോപദേഷ്ടാവ് ലാമെമ്പറെന്നുപറയുന്ന നിയമസാമാജികനും പ്രാദേശികഗവൺമെൻറുകളുടെ നിയമോപദേഷ്ടാക്കൾ അഡ്വോക്കേററ് ജനറൽമാരുമാകുന്നു.

൨. വിദ്യാഭ്യാസം

ഇൻഡ്യാഭരണത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു നിസ്സാരവിഷയമായിത്തീൎന്നുകൂടാ. മററുരാജ്യങ്ങളിലെന്നപോലെ ഇൻഡ്യയിലും ഇതു ജനങ്ങളുടെ ശീലാഭിവൃദ്ധിക്കും സമ്പൽസമൃദ്ധിക്കും ഉപാധിയായിരിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യയെ ഭൂഗോളത്തിലെ ഇതരരാജ്യങ്ങളുടെ പിന്നണിയിൽ ഇന്നു തള്ളിയിട്ടിരിക്കുന്നതു് അജ്ഞാനം, അന്ധവിശ്വാസം, സങ്കുചിതശീലം, സങ്കുചിതപ്രവൃത്തി, ജാതിസ്പൎദ്ധ, സമുദായപ്പൊരുത്തമില്ലായ്മ മുതലായവകളല്ലാതെ മറെറാന്നുമല്ല. ഇവയ്ക്കു സ്ഥിരമായ പരിഹാരമുണ്ടാക്കാൻ വിദ്യാഭ്യാസമൊന്നിനുമാത്രമെ കഴിയുകയുള്ളു. അതുകൊണ്ടുമാത്രമേ സമുദായപരിഷ്കാരം ഫലപ്രദമാകൂ. ഉത്തരവാദിത്വഭരണത്തെ വിജയകരമാക്കുന്നതു് വിദ്യാഭ്യാസമല്ലാതെ മറെറന്താണ്. വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഗവൺമെൻറിൻെറ നയം എല്ലായ്പ്പോഴും ബുദ്ധിപൂൎവ്വമോ വിശാലമോ ആയിരുന്നില്ല. ഇൻഡ്യൻഏജൻറന്മാൎക്കും യൂറോപ്യൻ ഏജൻറന്മാൎക്കും ഗവൺമെൻറു വിദ്യാഭ്യാസം വിട്ടുകൊടുത്തിരുന്നു. തന്മൂലം വിദ്യാഭ്യാസം തൃപ്തികരമാംവണ്ണം എല്ലാവഴിക്കും വ്യാപിച്ചില്ല. അതു് സാമുദായികമായും, രാഷ്ട്രീയമായും വിദ്യാഭ്യാസപരമായുമുള്ള വാദവിഷയങ്ങൾക്കു കാരണമാക്കി.

വിദ്യാഭ്യാസചരിത്രത്തെ ആറു കാലഘട്ടങ്ങളായി വിഭജിക്കാം. (1) 1835-വരെയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസപ്രയോഗപരീക്ഷ, (2) 1833-ൽ മക്കാളിയുടെ എഡ്യൂക്കേഷണൽമിനിട്ടുമുതൽ 1854-ൽ സർ ചാ

റൽസ്‌വുഡ്ഡിന്റെ എഡ്യൂക്കേഷണൽഡിസ്പാച്ചുവരെ, (3) ഈ ഡിസ്പാച്ചുമുതൽ 1882-ലെ ഇൻഡ്യൻ എഡ്യൂക്കേഷണൽകമ്മിഷൺവരെ, (4) ഈ കമ്മിഷൻെറകാലംമുതൽ 1904-ലെ ഇൻഡ്യൻ യൂണിവേഴ്സിററീസ് കമ്മിഷൺവരെ, (5) 1905-മുതൽ 1917-നം, 18-നം ഇടയ്ക്കുള്ള കൽക്കട്ടാ യൂണിവേഴ്സിററികമ്മിഷൺ വരെ, (6) പരിഷ്കാരത്തിനുശേഷം.

1854-ലെ ഡിസ്പാച്ചനുസരിച്ച് ഇൻഡ്യയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യത്തെ യൂറോപ്പിലെ പരിഷ്കൃതങ്ങളായ കലകൾ, ഭൌതികശാസ്ത്രങ്ങൾ, അദ്ധ്യാത്മശാസ്ത്രങ്ങൾ, സാഹിത്യം, എന്നുവേണ്ട യൂറോപ്പിലെ ജ്ഞാനവിജ്ഞാനരാശിമുഴുവൻ ഇൻഡ്യയിൽ വിതറുന്നതിനാണു' എന്നു ലക്ഷണംചെയ്തിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിനോടൊത്തു മാതൃഭാഷയും പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുപകരണമാക്കി. വിദ്യാഭ്യാസം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനുതകിയ യന്ത്രമായി ഒരു ഡയറക്ടരുടെകീഴിൽ പൊതുജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു സൃഷ്ടിച്ചു. യൂണിവേഴ്സിററികൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും ആ ഡിസ്പാച്ച് അനുകൂലമായിരുന്നു- എല്ലാ ജില്ലകളിലും ഏതു ജീവിതസരണിയിലും സഹായിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിനുള്ള പള്ളിക്കൂടങ്ങളുടെ സ്ഥാപനത്തേ ഡിസ്പാച്ചു പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു.

പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പററി ആരും ഗൌനിച്ചില്ല. യൂണിവേഴ്സിററികൾ വെറും പരീക്ഷകസംഘങ്ങളായിത്തീന്നു.

1882-ൽ നിയമിച്ച എഡ്യൂക്കേഷൻകമ്മിഷൺ പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണമെന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടു. സെക്കൻററിവിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ അതു പ്രൈവററുസ്കൂളുകൾകൊണ്ടും ജില്ലതോറും ഗവണ്മെൻറു നടത്തേണ്ട മാതൃകാപാഠശാലകൾകൊണ്ടും തൃപ്തിപ്പെട്ടു. സർവ്വകലാശാലകളെപ്പററി കമ്മിഷൺ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല.

നഗരസഭമുതലായവയുടെ കയ്യിൽപ്പെട്ട പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം വളരാതെ മുരടിച്ചിരുന്നതേയുള്ളു. യൂണിവേഴ്സിററിക്കു കാളേജുകളിലും ഹൈസ്കൂളുകളിലും മിഡിൽസ്കൂളുകളിലും പറയത്തക്ക ബന്ധവും സ്വാധീനവും ഇല്ലായിരുന്നു. ഇക്കാലത്തുതന്നെ പാശ്ചാത്യവിദ്യാഭ്യാസം ഇൻഡ്യാക്കാക്ക് അനുഗ്രഹമാണോ എന്നുള്ള ചോദ്യവും ഉയൎന്നുതുടങ്ങി. കാര്യശേഷിയുള്ള ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ഈ വിദ്യാഭ്യാസനയംമൂലം ഗവണ്മെൻറിനു ലഭിച്ചുവെങ്കിലും ആത്മഹത്യയേപ്പോലും കടാക്ഷിച്ചേക്കാവുന്ന അസംതൃപ്തരായ കുറേ ത്രിശംകുലോക ബി. ഏ-ക്കാരും, ബി- ഏ- പരാജിതരും ഡിപ്പാർട്ടു

മെൻറുവാതിൽക്കലെങ്ങും ഈച്ചകളെപ്പോലെ പാററിപ്പറക്കുന്നതു കാണുവാൻ ഗവണ്മെൻറിനു സാധിച്ചു.

ലോർഡ് കഴ്സൻ യൂറോപ്പിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസവിദഗ്ദ്ധന്മാരിൽ പ്രമാണികളെ സിംലായിൽ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി. അദ്ദേഹം 1902-ലെ യൂണിവേഴ്സിററിസ് കമ്മീഷൻ സർ തോമസ് റാലിയുടെ ആദ്ധ്യക്ഷത്തിൽ നിയമിക്കയും ചെയ്തു. കമ്മിഷന്റെ ശുപാശ്പ്രകാരം യൂണിവേഴ്സിററി, പരീക്ഷിക്കുന്നതിനുപകരം പഠിപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്യേണ്ടതെന്നും മററുമനുസരിച്ചുള്ള ശുപാർശയനുസരിച്ച് അതിന്റെ ഭരണത്തിലും മററും വേണ്ട പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഏപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ 1904 ലെ യൂണിവേഴ്സിററി ആക്ട് യൂണിവേഴ്സിററിക്കാര്യങ്ങളിൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ നിയന്ത്രണം അത്യധികമാക്കി.

കല്ക്കത്താ യൂണിവേഴ്സിററി കമ്മിഷൻ ബങ്കാളിലേക്കു മാത്രം നിയമിതമായിരുന്നെങ്കിലും അതിന്റെ റിപ്പോർട്ട് എല്ലാ യൂണിവേഴ്സിററികളെയും ബാധിച്ചു. കമ്മിഷൻ യൂണിവേഴ്സിററികളെ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതെന്നും, പഠിപ്പിക്കുന്നതെന്നും രണ്ടുതരമായി വിഭജനംചെയ്തു. ഇൻഡ്യ അംഗീകരിച്ചിരുന്നതു ആദ്യത്തെ ഗണത്തിലുള്ളവയെ ആയിരുന്നു. സംഘടിതകലാശാലകൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ദൃഢമായിരുന്നില്ല. അവ അനേകം മൈൽ ദൂരങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ആക്സ്ഫോർഡിലെയും കേംബ്രിഡ്ജിലെയും മററും സർവ്വകലാശാലകൾ യഥാർത്ഥമായ പഠിപ്പിനുവേണ്ടി രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടവയാണ്. കമ്മിഷനുശേഷം യൂണിവേഴ്സിററികളുടെ സംഖ്യ വദ്ധിച്ചു. ഹിന്ദുക്കളും മഹമ്മദരും അവരവരുടെ സംസ്കാരത്തെക്കൂടെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി ബനാറീസിലും, ആലിഗാറിലും ഒരോ യൂണിവേഴ്സിററികൾ സ്ഥാപിച്ചു.

സെക്കൻഡറിവിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പററി പറയുന്നപക്ഷം, ഇൻഡ്യൻ ഹൈസ്കൂളുകൾക്കു പൊതുവേ ചില സാമ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. സാധാരണയായി ഉപാദ്ധ്യായന്മാരും, രക്ഷാകത്താക്കളും, പൊതുജനങ്ങളും, പ്രായേണ പരിശോധകന്മാരും ഹൈസ്കൂളുകളുടെ യോഗ്യത നിർണ്ണയിക്കുന്നത് ആണ്ടവസാനപ്പരീക്ഷയുടെ ഫലം നോക്കീട്ടാണ്. ഇതു ന്യായംതന്നെ. പരീക്ഷ ജയിച്ചാൽ ഉദ്യോഗത്തിനായിലും മററും ഇൻഡ്യയിൽ അല്പം വിലകിട്ടും. കാളേജിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കും. ഏതായാലും ഇന്ന് ഇൻഡ്യയിൽ വിദ്യയുടെ പ്രയോജനം ഉദ്യോഗവും പഠിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം പരീക്ഷ പാസാകുന്നതും മാത്രമായിത്തീൎന്നിട്ടുണ്ട്.

സെക്കൻഡറിസ്കൂളുകളിലെ പാണ്ഡിത്യമുള്ള വിദ്യാൎത്ഥികളെ കാളേജിൽ അയയ്ക്കുന്നതിനും മററുള്ളവരെ ജീവിതകൃത്യങ്ങളിൽ വിജയികളാക്കുന്നതിനുമാണ് സെക്കൻഡറിവിദ്യാഭ്യാസം സഹായിക്കേണ്ടത്. മാതൃഭാഷമുഖേനയുള്ള പഠനംമൂലം പരിക്ഷയ്ക്കുകാണാപ്പാഠം പഠിക്കുകയെന്ന ദൂഷ്യം ഒട്ടൊക്കെ പരിഹരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നല്ല ഉപാദ്ധ്യായന്മാരെ നിയമിക്കുന്നതും അധ്വക്തേക്ക ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നതും സെക്കൻഡറിവിദ്യാഭ്യാസത്തിനെന്നല്ല ഏതു വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും ആവശ്യംതന്നെ.

പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസത്തിൻെറ പ്രാധാന്യത്തെപ്പററി എത്ര ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞാലും എത്രമാത്രം ഊന്നിയുറപ്പിച്ചാലും മതിയാകുന്നതല്ല. അനക്ഷരകുക്ഷിത്വം ഇൻഡ്യയിൽ ലക്ഷക്കണക്കിനുള്ള പെണ്ണുങ്ങളുടെയും ആണുങ്ങളുടെയും ഇടയിൽനിന്നും ദൂരീകരിച്ചെങ്കിലല്ലാതെ ഇൻഡ്യയ്ക്കു പുരോഗതിയുണ്ടാകുന്നതല്ല. 1910-ൽ നിർബന്ധിതപ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം നല്കുന്നതിനു ഗോഖലെ ഒരു ബില്ലവതരിപ്പിച്ചു. അതിനുശേഷം ഗവമ്മെൻറു് ഇതിൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇതുപോലെതന്നെ സാങ്കേതികവിദ്യാഭ്യാസത്തിലും, സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തിലും, അധഃകൃതവിദ്യാഭ്യാസത്തിലും മററും പൊതുജനങ്ങളുടെയും അധികാരികളുടെയും ശ്രദ്ധ പതിയാതില്ല.

൩. സമുദായസ്ഥിതി.

പത്തൊൻപതാംനൂററാണ്ടിൻെറ ഉദയത്തോടെ പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരത്തിൻെറ കരസ്പൎശമേററപ്പോൾ അധോഗതിയുടെ ആന്ധ്യത്തിൽ മുഴുകിയുറങ്ങിക്കിടന്ന ഇൻഡ്യ വീണ്ടും പ്രവൃത്തിരംഗത്തിൽ ഇറങ്ങുന്നതിനായി ഉണൎന്നു. റഷ്യരോടേററ ജപ്പാൻകാൎക്കുണ്ടായവിജയം പൌരസ്ത്യവിജയത്തിൻെറ അഗ്രേസരിയായ പ്രഭപോലെ കാണപ്പെട്ടു. ഇൻഡ്യയിലെ ജനങ്ങളിൽ മതസംബന്ധമായ ഒരു പരിഷ്കാരം പ്രവൎത്തനംതുടങ്ങി. അതിൻെറ ഫലമായിട്ടാണു് രാമകൃഷ്ണമിഷൻ, ബ്രഹ്മസമാജം, ആൎയ്യസമാജം മുതലായ മതപദ്ധതികൾ തെളിഞ്ഞുവന്നതു്. രാമകൃഷ്ണമിഷ്യൻ (നൂതനവേദാന്തമതം)ൻെറ കൎത്താവു് ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസനും അതിൻെറ വ്യാഖ്യാതാവും പ്രചാരകപ്രമാണിയും വിവേകാനന്ദനുമാണു്. ൧൯-ാംശതാബ്ദത്തിൻെറ ആദിഘട്ടത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന രാജാറാംമോഹനറായി ബ്രഹ്മസമാജത്തെ സ്ഥാപിച്ചു. ബ്രഹ്മസമാജം വിഗ്രഹാരാധനയേയും പൂജകളെയും നിഷേധിക്കുന്നു. ആൎയ്യസമാജം ശുപീകരി

ച്ചതു് ദയാനന്ദസരസ്വതിയാണ്. അദ്ദേഹം 1824-ൽ ജനിച്ചു. ജാതിവ്യത്യാസത്തെ ഈസമാജം ശക്തിയോടെ എതിർത്ത് പ്രചാരണജോലികൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നു. ഈ മതപരിഷ്കാരം മാഹമ്മദസമുദായത്തിലും വ്യാപിച്ചു. പല സമാജങ്ങൾമുഖേന മഹമ്മദുമതത്തിനും ഉണർവുണ്ടായി. ഈ സമുദായത്തിന്റെ സംസ്കാരത്തെ നിലനിർത്തുവാനായി 1877-ൽ ആലിഗാർ എന്ന സ്ഥലത്തു സർ സയ്യദ് അഹമ്മദുഖാൻ ഒരു കാളേജു സ്ഥാപിച്ചു. ദൂരെയുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും മഹമ്മദീയവിദ്യാർത്ഥികൾ ഇവിടെയെത്തി പഠനം നടത്തിവരുന്നു.

ബാംബെയിലെ ജസ്റ്റിസ് റാനഡി തുടങ്ങിയ സമുദായപരിഷ്കാരമാർഗ്ഗം മതം, രാഷ്ട്രം എന്ന പ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാം പ്രവേശിക്കുന്നതായിരുന്നു. 1820-മുതൽ 91 വരെ ജീവിച്ചിരുന്ന ഈശ്വരചന്ദ്രവിദ്യാസാഗരും, 1886 മുതൽ 1905വരെ ജീവിച്ചിരുന്ന ഗോപാലകൃഷ്ണ ഗോഖലയും സമുദായപരിഷ്കാരത്തിനു ജീവിതം നീക്കിവച്ച വിശ്രുതന്മാരാണ്. രാജ്യതന്ത്രജ്ഞൻ, വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തകൻ, നിയമസഭാമെമ്പർ, പത്രപ്രവർത്തകൻ, ഭാരതമഹാജനതയുടെ അദ്ധ്യക്ഷൻ, ജനോപകാരി എന്നീ നിലകളിൽ ഗോഖലേ അന്യാദൃശനാകുന്നു. സർവൻറ്സ ആഫ് ഇൻഡ്യാസൊസൈററി (ഭാരതസമുദായസേവകർ) റാനഡി ഇൻസ്റ്റിററ്യൂട്ട് ഇവയാണു ഗോഖലേ സ്ഥാപിച്ച സ്ഥാപനങ്ങൾ. ഇദ്ദേഹം തെക്കേആഫ്രിക്കയിൽ കിടന്നു കഷ്ടപ്പെടുന്ന ഇൻഡ്യാക്കാർക്കുവേണ്ടി വളരെ പരിശ്രമിച്ചു.

സുപ്രസിദ്ധ നോവലെഴുത്തുകാരനായ ബങ്കാളിലെ ബങ്കിമചന്ദ്രചാററർജി, മഹാകവി രവീന്ദ്രനാഥടാഗോർ, സസ്യശാസ്ത്രജ്ഞൻ ജെ. സി. ബോസ് മുതലായവരുടെ ജന്മോദ്ദേശ്യം ഇൻഡ്യൻസമുദായത്തെയും ജീവിതത്തെയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതുതന്നെ.

ഇന്നു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ലോകവന്ദ്യനായ മഹാത്മാ ഗാന്ധിയുടെ സത്യഗ്രഹപ്രസ്ഥാനം മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിപരവും സാമുദായികവും രാഷ്ട്രീയവുമായുള്ള ജീവിതത്തെ ദൃഢവും, ശുദ്ധവും, രമണീയവും, സ്വതന്ത്രവും സന്തോഷപ്രദവുമാക്കാൻ പര്യാപ്തമായതത്രേ. എങ്കിലും സമുദായസ്പർദ്ധകൾ ഇന്നും നിലച്ചില്ല കാണുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു നിരാശപ്പെടേണ്ടയാവശ്യമൊട്ടുമില്ല. ഈ വൻപിച്ച പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലം വെളിച്ചം വീശിത്തുടങ്ങിയതേയുള്ളു. ഇക്കാലത്തുതന്നെ സ്ത്രീകളുടെ മൂടുപടങ്ങളും, അന്തഃപുരത്തിലെ ഒളിച്ചിരിപ്പും, വൈധവ്യനിയമകാഠിന്യവും, ജനങ്ങൾക്കു രാഷ്ട്രീയസാമുദായികകാര്യങ്ങളിലുള്ള അജ്ഞതയും അത്ഭുതകരമാംവണ്ണം കുറ

ഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ കാൎയ്യങ്ങളിലും ഇന്നത്തെ ഇൻഡ്യ നിമിഷം തോറും മുന്നോട്ടുതന്നെ പായുന്നു.

൪. ധന സ്ഥി തി.

ചെലവിന്റെ കൂടുതൽ.

കുറേനാൾമുൻപു യുദ്ധംമൂലവുംമററും ഇൻഡ്യാഗവൺമെൻറിനു ധനക്കുറവു ദുർഭരമായിത്തീൎന്നു. സിവിൽഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലും പട്ടാളവകുപ്പിലും ചെലവു വൎദ്ധിച്ചു. മിതവ്യയം വേണമെന്നുള്ള പൊതുജനാവശ്യത്തെ ആദരിച്ചില്ല. അറുപതുകോടി കൂടുതൽ കരംചുമത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും 1922-ഓടെ മൊത്തക്കുറവു ആണ്ടിൽ നൂറുകോടിയായിരുന്നു. കൂടാതെ സാമ്രാജ്യക്കടം 1923-ഓടെ 782 കോടിയായി വൎദ്ധിച്ചു. ഇതേപ്പററി അന്വേഷിക്കാനായി ഗവൺമെൻറിൽ നിന്നും ഇഞ്ചുകേപ്പുകമ്മിററിയെ നിയമിച്ചു. പട്ടാളവകുപ്പിലെ ചെലവു ഗണ്യമായതരത്തിൽ കുറയ്ക്കേണ്ടതാണെന്നു കമ്മിററി ശുപാൎശ ചെയ്തു.

ആദായഇനങ്ങൾ.

കേന്ദ്രത്തിലെ ഗവൺമെൻറിന്റെ പ്രധാന ആദായഇനങ്ങൾ ചുങ്കം, ആദായക്കരം, ഉപ്പ്, കറുപ്പ്, എന്നിവയാകുന്നു. 1923 മുതൽ 24 വരെയുള്ള ചുങ്കംവരവു തിട്ടപ്പെടുത്തിയതു 450941000 രൂപയാണ്. (1922-23-) ആദായക്കരം 221139000 രൂപയും ഉപ്പുതീരുവയിൽ വരവു (1923-24) 117500000 രൂപയുമാകുന്നു. ചുങ്കം, ഉപ്പുനികുതി, ആദായനികുതി, മുദ്ര, കറപ്പുമുതലായവ വസൂലാക്കുന്നതിനായി കേന്ദ്രത്തിൽ രണ്ടംഗങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒരു റെവന്യൂ ബോർഡുണ്ട്.

പൊതുജനവിഭാഗങ്ങളിൽ കരംചുമത്തുന്നതു സമമായിട്ടില്ലെന്നും, കേന്ദ്രത്തിലെയും, പ്രോവിൻസുകളിലെയും, തദ്ദേശങ്ങളിലെയും കരത്തിന്റെ ഗതി തൃപ്തികരമല്ലെന്നും അറിഞ്ഞിട്ട് അതിനൊരു കമ്മററിയെ നിയമിച്ചു. നികുതിഭാരം വളരെ കൂടിയിരിക്കുന്നയിടങ്ങളിൽ കുറയ്ക്കുന്നതിനും വളരെ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നയിടങ്ങളിൽ കൂട്ടുന്നതിനുമുള്ള സമ്പ്രദായം നിർദ്ദേശിക്കാൻ കമ്മററിയെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

റെയിൽവേകാൎയ്യത്തിൽ ഒരു കമ്മററിയെ നിയമിക്കയും കമ്മററിയുടെ റിപ്പോർട്ടിനുശേഷം റെയിൽവേഭരണം സ്റ്റേററുതന്നെ കയ്യേൽക്കയും ചെയ്തു.

വരുമാനനയം (ഫിസ്കൽപാളിസി)

ബ്രിട്ടീഷുഭരണത്തിൻെറ അപലപനീയമായ ഫലം ഇൻഡ്യൻവ്യവസായത്തിൻെറ നാശമൊന്നാണ്. ഇതിൻെറ ഹേതു ഇൻഡ്യാഗവൺമെൻറിൻെറ സ്വതന്ത്രവാണിജ്യനയമാണെന്നാണ് തെററാ, ശരിയോ, ആയുള്ള ഇൻഡ്യൻ അഭിപ്രായം. മഹായുദ്ധത്തോടുകൂടെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലെയും വ്യവസായവൎദ്ധനയെന്നമാത്രമാണ് സാമ്രാജ്യങ്ങളുടെ ഏകയോഗക്ഷേമത്തിന നിദാനമെന്നുള്ള സംഗതി മനസ്സിലായി. പാർലമെൻറിൻെറ നയമനുസരിച്ചുള്ള ഉത്തരവാദിത്വഭരണം വരുമ്പോൾ സാമുദായികമായും സാമ്പത്തികമായും പല വ്യത്യാസങ്ങളുമുണ്ടാകാതെ തരമില്ല. ഇൻഡ്യൻവ്യവസായങ്ങളുടെ സംരക്ഷയ്ക്കായി തീരുവകാൎയ്യം ഗവൺമെൻറു നിയന്ത്രിച്ചു ബില്ലുകൾ പാസാക്കി.

ഒരാളിൻെറയൊ, ഒരു സമുദായത്തിൻെറയൊ, ഒരു രാഷ്ട്രത്തിൻെറയൊ, സംസ്കാരം, പരിഷ്കാരം, സ്വാതന്ത്ര്യം ഇവയെല്ലാം സാമ്പത്തികസ്ഥിതിയേക്കൂടെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. സമുദായജീവിതത്തിൽ വേണ്ട സൌകൎയ്യത്തിനാവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങളെയെല്ലാം നാം രൂപാ ചക്രം കാശാക്കി വിലകല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതു കൊടുക്കൽ വാങ്ങൽ രൂപത്തിലുള്ളകച്ചവടത്തിനു വളരെ സാഹായ്യകമായിരിക്കുന്നു. കച്ചവടത്തിൽ മുന്നിട്ടുനില്ക്കുന്ന രാഷ്ട്രങ്ങൾ ധനത്തിലും ഐശ്വൎയ്യത്തിലും പ്രതാപത്തിലും മുന്നിട്ടുനില്ക്കാതിരിക്കയില്ല. സ്വതന്ത്രങ്ങളായ ആ രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ വ്യവസായത്തിനു അഭിവൃദ്ധിയുമുണ്ട്.

ഇൻഡ്യയുടെ കഥ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇന്നു് അവൾ വ്യവസായം അഭിവൃദ്ധമായുള്ള ഒരു രാജ്യമല്ല. നേരേമറിച്ചു ഇംഗ്ലണ്ടു വ്യവസായം ധാരാളമുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രമാണ്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ മുക്കാൽ പങ്കു ആളുകളും കൈത്തൊഴിലുകളിൽ ഏൎപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇൻഡ്യയിൽ പത്തിലൊന്നാളുകൾ മാത്രമേ വ്യവസായത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ളു. ഇൻഡ്യ ഒരു കൃഷകരാജ്യമാണെന്നു പറയുന്നതു ശരിതന്നെ. കൃഷിമാത്രമേ പൊതുജനങ്ങളുടെ തൊഴിലായി ഇന്നു ഇൻഡ്യയിൽ ശേഷിച്ചിട്ടുള്ളു. കൃഷിതന്നെ വലിയതോതിൽ ഗുണപ്രദമായിചെയ്യുന്നതിനു് ഇൻഡ്യയിലെ കൃഷിക്കാൎക്ക പലതുകൊണ്ടും ഇന്നു കെല്പില്ല. രണ്ടോമൂന്നോ അണമാത്രംവരുന്ന ഒരു ഇൻഡ്യാക്കാരൻെറ ശരാശരി വരവും ഒരു അന്യരാജ്യക്കാരൻെറ എട്ടോപത്തോ ഗുണമായുള്ള ശരാശരി വരവുംകൂടി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ എത്രത്തോളം ഇൻഡ്യ നിൎദ്ധനത്വത്തിൻെറ അടിപററിയിരിക്കുന്നുഎന്ന് അനുമാനിക്കാൻ സാധിക്കും. വ്യവസായം ഇല്ലായ്കയാലാണ് ഇൻഡ്യ ഈ ദാരിദ്ര്യാവസ്ഥയിൽ പെട്ടുപോയതെന്നു എല്ലാവരും സമ്മ

തിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യൻകമ്പോളങ്ങൾ വിദേശസാമനങ്ങൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കയാണ്. കുടിൽവ്യവസായവും യന്ത്രവ്യവസായവും ഇവിടെ ധാരാളമുണ്ടാകേണ്ടകാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യാ ഗവൺമെൻറു ഇക്കാലത്തു വ്യവസായസംരക്ഷണബിൽ മുതലായതുകൊണ്ടു ഈ വിഷയത്തിൽ കഴിയുംവണ്ണം യത്നിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇംഗ്ലണ്ടുമായുള്ള സാമ്രാജ്യബന്ധംമൂലം ഇൻഡ്യക്കാർക്കാണ് ധനനഷ്ടമുള്ളതെന്നു ധനശാസ്ത്രതത്വജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. കയററുമതി ഇറക്കുമതിയേക്കാൾ കൂടുതലായിരിക്കുന്നു. കാരണം കയററുമതിച്ചെലവ്, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം, ഇൻഡ്യയിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലുള്ളവർ മുടക്കിയിട്ടുള്ള മുതലിൻെറ പലിശ, മുതലായവയെല്ലാംകൂടി ഒരു വമ്പിച്ചതുക ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പോകേണ്ടിവരുന്നതുതന്നെ. ഇൻഡ്യയ്ക്കു കടം കൂടുന്നതേയുള്ളു. ഇൻഡ്യൻകച്ചവടക്കാർക്കു സ്വന്തം കപ്പലില്ലായ്കയാൽ കപ്പൽകൂലിയായി ഒരു വലിയതുക കച്ചവടക്കാർ സഹിക്കേണ്ടിവരുന്നു. ഇൻഡ്യയിൽ യൂറോപ്യന്മാർക്കുള്ള ബാങ്കുകളും ഇൻഡ്യൻവ്യവസായത്തിന്നനുകൂലമല്ലാത്ത ധനനിക്ഷേപത്തിന്നു കാരണമാകുന്നെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. പുതിയ ഭരണാലോചനയിൽ ഇൻഡ്യയെസംബന്ധിച്ചുള്ള സാമ്പത്തിക പ്രശ്നം പ്രധാനമായിരിക്കും.

അദ്ധ്യായം ൫൯.

ബ്രിട്ടീഷുഗവമ്മെൻറും നാട്ടുരാജ്യങ്ങളും.

നാട്ടുരാജ്യങ്ങളെ കീഴാക്കി വേർപെടുത്തിനിർത്തിയ ലാർഡ് ഡൽഹൌസിയുടെ നയം മുൻപു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ. ആ നയം 1857 വരെ നീണ്ടുനിന്നു. അന്നുണ്ടായ ശിപായിലഹളയ്ക്കുശേഷം തുടന്ന നയത്തിൻെറ പേർ 'കീഴ്പെടുത്തി ഒന്നിച്ചുചേർക്കുക' എന്നുള്ളതാണ്. അക്കാലത്തുണ്ടായ ചക്രവത്തിനിയുടെ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ ദേശാക്രമണങ്ങൾ നിർത്തിയിരിക്കുന്നതായും പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. രാജാക്കന്മാരിൽ കൂടെക്കൂടെ ഭരണദൂഷ്യം ചുമത്തിവന്നു. എന്നാൽ നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ നാട്ടെല്ലുതകരുന്ന ദുർവഹമായ പട്ടാളച്ചെലവു് ഈ ഭരണദൂഷ്യത്തിനും ജനമർദ്ദനത്തിനും കാരണമായിരുന്നു എന്നും പറയുന്നുണ്ട്. പല രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാരും ആണികൾപോലുള്ള നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുള്ളതു ബ്രിട്ടീഷുസാമ്രാജ്യത്തിനു ഗുണംതന്നെയാ

ണെന്നഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ശിപായിലഹളയ്ക്കുശേഷം ഈ അഭിപ്രായം എല്ലാവരും ശരിവച്ചു.

ഇൻഡ്യൻഭരണക്രമത്തിൽ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുടെ നിലയെന്താണു് എന്നു വിശദമായി അറിയുവാൻ ഓരോ നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾക്കും മേൽകോയ്മയോടുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ ചരിത്രവും, സമ്പ്രദായവും വ്യവസ്ഥയും ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണു്. എന്നാൽ മേൽക്കോയ്മയുമായി അവയ്ക്കുള്ള സാമാന്യബന്ധം താഴെപ്പറയുന്നവയാകുന്നു:—

1. നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുടെ വിദേശകാൎയ്യങ്ങളിൽ ഉള്ള നിയന്ത്രണാധികാരം മുഴുവൻ മേൽകോയ്മയ്ക്കുണ്ടു്.

2. നാട്ടുരാജ്യത്തിന്റെ ആഭ്യന്തരസമാധാനത്തിൽ കുറഞ്ഞതെങ്കിലും സാമാന്യമായ ഒരു ചുമതലയുണ്ടു്.

3. നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ ഉള്ള ബ്രിട്ടീഷുപ്രജകളുടെ ക്ഷേമത്തിനും രക്ഷയ്ക്കും വിശേഷമായ ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ടു്.

4. വിദേശാക്രമണങ്ങൾ തടയുന്നതിനും ആഭ്യന്തരാജ്ഞ പരിപാലിക്കുന്നതിനും കീഴ്പ്പെട്ട സഹകരണം നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും മേൽകോയ്മ ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

ഇതു സേവകസേവ്യബന്ധമോ, സംയുക്തബന്ധമോ, സന്ധിബന്ധമോ ഒന്നുമല്ലെങ്കിലും മേൽകോയ്മയുടെ അധികാരം എവിടെയും തിങ്ങിനില്ക്കുന്നു. വിക്ടോറിയാചക്രവൎത്തിനി സിംഹാസനത്തിൽ ആരോഹണംചെയ്ത കാലത്തു നാട്ടുരാജാക്കന്മാർ അന്യോന്യം അവിശ്വസിച്ചും, മേൽകോയ്മയെ സംശയിച്ചും, ദ്രോഹചിന്തനം കൊണ്ടും വ്യക്തിസ്പൎദ്ധകൊണ്ടും മനം പതറിയും, സ്വാൎത്ഥപരമായോ അലക്ഷ്യമായോ ഭരണം നടത്തിയും, വ്യാപകമായ കൎത്തവ്യത്തിന്റെ ബോധമില്ലാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുകയായിരുന്നെന്നും എന്നാൽ അതിന്റെശേഷം അവർ സാമ്രാജ്യസൌധത്തിന്റെ ഭാരംതാങ്ങുന്ന വലിയ കരിങ്കൽത്തൂണുകളായി തീൎന്നിട്ടുണ്ടെന്നുമാണു് ലാർഡ് കൎസന്റെ അഭിപ്രായം.

ഇപ്രകാരം നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ ഉപയോഗം അനുഭവപ്പെട്ടതോടെ പൊതുകാൎയ്യങ്ങൾ അവരോടുകൂടി വ്യവസ്ഥിതരീതിയിൽ ആലോചിക്കേണ്ടതായിവന്നു. ലോർഡ് മിന്റോ ഈ കാൎയ്യം ലഘുവാക്കുന്നതിനായി ചില പ്രധാനരാജാക്കന്മാരെ ഉൾപ്പെടുത്തി ഒരു ഇംപീരിയൽ പ്രിവികൌൺസിൽ രൂപീകരിച്ചു. ഡഫ്റിൻപ്രഭു ഇംപീരിയൽസർവീസ് ട്രൂപ്പ് സ്ഥാപിച്ചു. തന്മൂലം പ്രധാനപ്പെട്ട രാജാക്കന്മാർക്കു സാമ്രാജ്യരക്ഷയിൽ ഒരു പങ്കു കിട്ടി. പല വൈസ്രായികളുടെ കാലത്തു് ഇൻഡ്യൻരാജാക്കന്മാരുടെ ബന്ധം ഉറച്ചു

കൂടിവന്ന മഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം, അതു നരേന്ദ്രമണ്ഡലം (ചേമ്പർ ഓഫ് പ്രിൻസസ്) എന്ന സ്ഥാപനമായി പരിണമിച്ചു. പ്രാദേശികഗവമ്മെൻറിനോടു ഘടിപ്പിച്ചിരുന്ന പല നാട്ടുരാജ്യങ്ങളും ഇക്കാലത്തു നേരേ കേന്ദ്രഭരണത്തോടു ചേത്തിട്ടുണ്ട്. വിദേശഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു വൈസ്രായിതന്നെ ഭരിക്കുന്നു. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറാണ് നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുമായും ഇടപെടുന്നതു്. നരേന്ദ്രമണ്ഡലം സ്ഥാപിച്ചതിനുശേഷവും, നാട്ടുരാജ്യങ്ങളെ നേരിട്ടു കേന്ദ്രഭരണത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാക്കിയതിൽ പിന്നീടും വൈസ്രായി നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെവഴികാട്ടിയും, ഇഷ്ടനും, സാന്ത്വനക്കാരനുമായിത്തീന്നു. ഇൻഡ്യയിലെ മൊത്തം ജനങ്ങളിൽ അഞ്ചിലൊരുഭാഗം നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ ഭരണത്തിലാണ്.

ബട്ട്ലർകമ്മിഷൺ:—(1928-29) നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുടെ ഇക്കാലത്തെ നിലയെപ്പററി അന്വേഷിച്ചു റിപ്പോട്ടുചെയ്യുവാൻ ബട്ട്ലർ കമ്മിഷനെ നിയമിച്ചു. കമ്മിഷന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ മേൽകോയ്മയും നാട്ടുരാജ്യങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വേഴ്ചയെന്തെന്നും അവയെ അഖിലഭാരതഭരണത്തിൻകീഴിൽ സമ്മതംകൂടാതെ വിട്ടുകൊടുക്കാമോയെന്നും, ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയും നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുമായുള്ള സാമ്പത്തികബന്ധമെന്തെന്നും നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധത്തെ പുതുക്കേണ്ടതെങ്ങിനെയെന്നും മററും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അദ്ധ്യായം ൨൦.

ഇൻഡ്യ.

1931 മുതൽ.

ഏൾ വെല്ലിംഗ്ടൺ.

(1931 ഏപ്രിൽമുതൽ)

ഏ. ഡി. ആയിരത്തി തൊള്ളായിരത്തിമുപ്പത്തിയൊന്നാമാണ്ടിന്റെ ഉദയത്തോടുകൂടെ ഇൻഡ്യാചരിത്രത്തിൽ ഒരു പുതിയ അദ്ധ്യായം തുടങ്ങുന്നു. എന്തോ ഒന്നിനുദ്യുക്തയായി പ്രസ്ഥാനം തുടങ്ങുന്ന ഇൻഡ്യയ്ക്കു ചില മാററങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടാകാനാരംഭിക്കുന്നതായി ചരിത്രകാരൻ വീക്ഷിക്കുന്നു. ഭരണസമ്പ്രദായത്തിന്റെ മാററ

ത്തിനുള്ള ഇൻഡ്യയുടെ അഭിലാഷവും, ആ അഭിലാഷത്തെ നിറവേററുന്നതാണെന്നുള്ള ഇംഗ്ലണ്ടിൻെറ ഔദാര്യവും സ്പഷ്ടമായിത്തീരുന്നു. ഈ മാററത്തെപ്പററി ഇംഗ്ലണ്ടിലെ വിവിധകക്ഷിക്കാരും ഇൻഡ്യയിലെ വിവിധകക്ഷിക്കാരും ഓരോപ്രകാരത്തിൽ സങ്കല്പിച്ചു പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും മാററത്തിൻെറ സ്വരൂപം അതിൻെറ പ്രവൎത്തനദശയിലിരിക്കയാൽ എന്തായിരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞുകൂട്ടുന്നതല്ല. ഏതായാലും ഈ സ്ഥിതിയിൽനിന്നും ഇൻഡ്യയ്ക്കു് ഒരു വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ള സംഗതി നിസ്തൎക്കംതന്നെ.

1931 ഏപ്രിൽ 18-ാംതീയതിയോടെ ഇർവിൻപ്രഭു ഇൻഡ്യവിട്ടപ്പോൾ വെല്ലിംഗ്ടൻപ്രഭു ചക്രവൎത്തിയാൽ ദത്തമായ പുതിയ ഏൾസ്ഥാനത്തോടെ ഇൻഡ്യാവൈസ്രോയിയായിവന്നു- പ്രായാധിക്യമുള്ള ഇക്കാലത്തും ദുഷ്കരമായ ഇൻഡ്യാഭരണത്തെ കൈയേററ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മനോഭാവം പ്രശംസനീയംതന്നെ. ഇവിടെ വന്നതിൽപിന്നെ ഇർവിൻപ്രഭുവിൻെറ ഡൽഹിതീരുമാനത്തെ തുടൎന്നു മേയ്മാസം 15-ാംതീയതി ഗാന്ധിയുമായി ഒരുകൂടിയാലോചനനടത്തി. ജൂൺ 27-ാംതീയതി ചേംസ്ഫോർഡ് ക്ലബ്ബിൻെറ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ സെസിൽഹോട്ടലിൽവച്ചു നടത്തിയ ഒരു വിരുന്നുസല്ക്കാരത്തിൽ വൈസ്രായി ഇപ്രകാരം പ്രസംഗിച്ചു:—

"ഞാൻ ഇൻഡ്യയിൽ വന്നപ്പോൾ പ്രത്യേകമായ ശ്രദ്ധയെ അൎഹിക്കുന്നതായി കണ്ട രണ്ടു സംഗതികൾ ഗാന്ധിഇർവിൻതീരുമാനവും സമ്മേളനം സംബന്ധിച്ചുള്ള അനന്തരനടപടികളുമാണ്. പ്രാദേശികഗവൺമെൻറുകളുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടെ ഗവൺമെൻറു സന്ധിവ്യവസ്ഥകൾ നിറവേററിവരുന്നു. മി. ഗാന്ധി ആത്മാൎത്ഥമായി അതിനു ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.......... ഇനിയത്തെ ഭരണക്രമം ഇതിൽനിന്നു തുലോം ഭിന്നമായിരിക്കും. ഇൻഡ്യയെ ഇൻഡ്യാക്കാർതന്നെ ഭരിക്കുന്നതിനും ചക്രവൎത്തിയുടെ അധീനത്തിലുള്ള മററു ഡൊമിനിയൻ(ഉപ)രാജ്യങ്ങളോട് ഇൻഡ്യയ്ക്കു പൂൎണ്ണമായ സമത്വം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനും നാമെല്ലാവരും ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയാണിരിക്കുന്നതു്. വിവിധവൎഗ്ഗക്കാർ അധിവസിക്കുന്ന അനേകം മഹാരാജ്യങ്ങൾ ലോകത്തിൻെറ നാനാഭാഗങ്ങളിലും അവയുടെ സ്വന്തം പൌരന്മാരാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടു പൂൎണ്ണമായ വളർച്ചയെ പ്രാപിച്ചു ചക്രവൎത്തിയോടുള്ള ഭക്തിയിൽ പരസ്പരബദ്ധങ്ങളായി ഒരു ലോകമഹാസാമ്രാജ്യമായിത്തീരുന്ന ആ സുദിനം തന്നെയാണ് എൻെറ സാമ്രാജ്യസേവനത്തിൻെറ പരമലക്ഷ്യം."

ജൂലൈമാസം ഒടുവിൽ വൈസ്രോയി തിരുവിതാംകൂർമഹാരാജാവായ ശ്രീചിത്തിരതിരുനാൾ തിരുമനസ്സിനെ സിംലായിലേക്കു ക്ഷണിക്കയും, തിരുമനസ്സിലെ "ഭരണാധികാരപ്രതിഷ്ഠാപന"ത്തെ

ഏൎൾ വില്ലിംഗ്ടൻ പ്രഭുവും പത്നിയും.

പ്പററിയാലോചിച്ച് ആയതു കൊല്ലവൎഷം 1107-ാമാണ്ടു തുലാമാസം 20-ാം തീയതി നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു.

ആഗസ്റ്റ് ആറാംതീയതി പുറത്തുവന്ന ഒരു ഗവൎമ്മെൻറു കമ്യൂണിക്കിൽ റൌണ്ടുടേബിൾകാൺഫറൻസിലെ അംഗങ്ങളായ നാട്ടുരാജ്യപ്രതിനിധികളുടെയും ബ്രിട്ടിഷ് ഇൻഡ്യൻപ്രതിനിധികളുടെയും പേരുവിവരങ്ങൾ പ്രസിദ്ധംചെയ്തിരുന്നു.

ഇക്കാലത്തു ബ്രിട്ടിഷുഗവൎമ്മെൻറിന്റെ സാമ്പത്തികക്കുഴപ്പം മൂലം വരുത്തിയ ചില മാററങ്ങൾ ഇൻഡ്യയിലെ സ്വൎണ്ണനാണയ

നിരക്കിനെയും സാരമായി ബാധിച്ചു. ഇൻഡ്യാക്കാർ പലരും നാണയനിരക്ക സംബന്ധിച്ചുള്ള ഗവമ്മെൻറുനയത്തെപ്രതിഷേധിച്ചു. ഈയിടതന്നെ ഇൻഡ്യൻസമരകലാശാലയെപ്പററി അന്വേഷിച്ചു ശുപാശ്ചെയ്യുന്നതിനുനിയമിച്ചിരുന്ന ഇൻഡ്യൻസാൻഡ്ഹേഴ്സ്റ്റ കമ്മിററി അതിൻെറ റിപ്പോർട്ടു ഗവമ്മെൻറിനു സമപ്പിച്ചു. സമരകലാശാല ഡെറാഡൂണിൽ സ്ഥാപിക്കാൻ ആലോചനയുള്ളതായി ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ഏൾ വെല്ലിംഗ്ടൻ ഇൻഡ്യയിൽ വന്നതോടെ ഇൻഡ്യാക്കാക്ക് ഉൽക്കണ്ഠാജനകമായിരുന്ന ബമ്മലഹളയും ഒട്ടൊക്കെ ശമിച്ചു.

രാഷ്ട്രീയസ്ഥിതി.

ഇർവിൻഗാന്ധിതീരുമാനത്തെ രാജ്യത്തിലെ ബഹളങ്ങൾ ഒട്ടൊക്കെ ശമിച്ചു. സിവിൽനിയമലംഘനം മുതലായവ നിൎത്തുകയാൽ ഗവമ്മെൻറിനും കുറെ സ്വൈരമുണ്ടായി. കാൺഗ്രസ്സിൻെറ പ്രാതിനിധ്യത്തോടെ നടത്തണമെന്നു ഗവമ്മെൻറുദ്ദേശിച്ചു രണ്ടാമത്തെ റൌണ്ടുടേബിൾകാൺഫറൻസിൽ സംബന്ധിക്കാൻ ഗാന്ധിയെ കാൺഗ്രസ്സിൻെറ ഏകപ്രതിനിധിയായി തിരഞ്ഞെടുത്ത വിവരവും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞല്ലൊ. പിന്നീടും വൈസ്രോയിയും ഗാന്ധിയുമായി കൂടിയാലോചനനടന്നു.

റൌണ്ടുടേബിൾകാൺഫറൻസിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനുമുമ്പു ഗാന്ധി സന്ധിയുടെ അനുസരണത്തെപ്പററി നല്ലതിൻവണ്ണം ദൃഷ്ടി വച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കരമിളവുചെയ്യണമെന്നും മററും ഗാന്ധി വാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചില തലൂക്കുകളിൽ വസ്തുവകകൾ കണ്ടുകെട്ടിത്തുടങ്ങുകയാൽ പ്രാദേശികഗവമ്മെൻറുകൾ സന്ധിലംഘനമുണ്ടാക്കുന്നു എന്നു ഗാന്ധി പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. നികുതിസംബന്ധമായി സന്ധിലംഘനംചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള കാൺഗ്രസ്സിൻെറ വാദത്തെ ഗവമ്മെൻറു നിഷേധിക്കയാൽ കാൺഗ്രസ്സ്പ്രവത്തകസമിതിയിൽ തീച്ചപ്പെടുത്തിയതനുസരിച്ചു റൌണ്ടുടേബിൾകാൺഫറൻസിൽ ചേരാൻ തനിക്കു നിവാഹമില്ലെന്നു ഗാന്ധി വൈസ്രോയിക്കു കമ്പിയടിച്ചു. സിംലായും ലണ്ടനും തമ്മിൽ തിടുക്കത്തിൽ ആലോചനതുടങ്ങി. പ്രതിനിധികൾ പലരും ലണ്ടനിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. സന്ധിലംഘനത്തെപ്പററിയുള്ള വാദപ്രതിവാദം തീച്ചചെയ്യുന്നതിനു് ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥനെ ഏപ്പെടുത്തണമെന്നു കാൺഗ്രസ്സാവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ആദ്യം ഗവമ്മെൻറതിനനുകൂലിച്ചില്ല. ഞാൻ ലണ്ടനിൽ പോകുന്നതല്ലെന്നു ഗാന്ധി തീച്ചയാക്കി. ഗവമ്മെൻറിൻെറ നയത്തെ ഇൻഡ്യയിലുള്ള നാഷണലിസ്ററുപത്രങ്ങളെല്ലാം ഖണ്ഡിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടിലുള്ള പല പത്രങ്ങളും റൌണ്ടുടേബിൾകാൺഫറൻസിൽ ഗാന്ധിയുടെ അസാന്നിദ്ധ്യത്തെപ്പററി പരിതപിച്ചു.

ഒടുവിൽ വൈസ്രായിയും ഗാന്ധിജിയുംകൂടെ ഒരു കാൺഫറൻസുനടത്തി. ആഗസ്റ്റ് 28-ാംതീയതി ഗവർമ്മെൻറുചെയ്ത വിജ്ഞാപനത്തിൽ ബർദോളിത്തക്കത്തെപ്പററി അന്വേഷിക്കുന്നതിനായി നാസിക്കിലെ കളക്ടരായ ആർ ജി. ഗാർഡനെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതായി പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. ഈ മാദ്ധ്യസ്ഥം കാൺഗ്രസ്സിനു തൃപ്തികരമാകയാൽ ഗാന്ധി എസ്സ്. എസ്സ്. രാജപുട്ടാണയെന്ന കപ്പലിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

സമുദായപ്രശ്നം.

ചരിത്രകാലത്തിൻെറ പ്രഭാതപ്രകാശം തെളിവുവീശിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾമുതൽ ഇൻഡ്യയെസംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നാം കാണുന്നതു് ഈ രാജ്യത്തിലേക്കു വിവിധവിശ്വാസക്കാരും, വിവിധാചാരക്കാരും ആയ വിവിധവർഗ്ഗക്കാരുടെ ആക്രമണപ്രവാഹങ്ങളാണു്. ഈ വർഗ്ഗക്കാർക്കെല്ലാം ഒന്നിച്ചും അല്ലാതെയും പലപല പരിണാമങ്ങളും ഇവിടെ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടു് സംഭവിക്കുന്നുമുണ്ടു്. പലജാതിക്കാരും പല മതക്കാരും പല ഭാഷക്കാരും അധിവസിക്കുന്ന ഇൻഡ്യാരാജ്യം ഒരു രാഷ്ട്രമായി തീരുകയെന്നതു എളുപ്പത്തിൽ നടക്കുന്ന കാര്യമല്ല എന്നാൽ ഇക്കാലത്തു സമാഗമമായി ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരം, ചിന്താഗതിയെന്നിവയാലും മററും ഇൻഡ്യൻജനതയ്ക്കു പൊതുവെ ഒരു ഐകരൂപ്യമില്ലെന്നു പറയാവുന്നതല്ല. അങ്ങനെയാണെങ്കിലും ഇന്നും സമുദായങ്ങളുടെ പരസ്പരസ്പർദ്ധയും ശങ്കയുംമററും നിശ്ശേഷം തീർന്നിട്ടില്ലായെന്നു പറയണം. ലണ്ടനിൽവച്ചു ഇൻഡ്യാഭരണനവീകരണത്തേപ്പററി നടത്തുന്ന ആലോചനകളിൽ സമുദായങ്ങളുടെ ഐക്യം ഒരു പ്രധാനവിഷയമാകുന്നു. സമുദായപ്രശ്നത്തിനു തക്കതായ സമാധാനമുണ്ടായെങ്കിലല്ലാതെ ഇൻഡ്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യഭരണത്തേപ്പററി ആലോചിക്കാൻ കഴിവുണ്ടാകയില്ലെന്നു പ്രധാനമന്ത്രി വെളിപ്പെടുത്തി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

റൌണ്ടുടേബിൾ കാൺഫറൻസ്.

1931.

രണ്ടാമത്തെ റൌണ്ടുടേബിൾകാൺഫറൻസ് ഇംഗ്ലണ്ടിൽവച്ചു നടന്നുവരുന്നു. ഇൻഡ്യൻപ്രതിനിധികളുടെയും ബ്രിട്ടീഷുഗവൺമെൻറിൻെറയും ഉദ്ദേശം ഇൻഡ്യയ്ക്കുപററിയ സ്വാതന്ത്ര്യവും കാര്യക്ഷമവും അഭിമാനകരവുമായ ഒരു ഭരണരീതി നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നാകുന്നു.

പ്രധാനസംഭവകാലങ്ങൾ.

ഒന്നാംഭാഗം.

രണ്ടാംഭാഗം.

ടഗ്ലാക്കവംശസ്ഥാപനം	,,	1321	85
മഹമ്മദുടഗ്ലാക്കിന്റെ മരണം	,,	1351	86
ഫിറോസ്ഷയുടെ മരണം	,,	1388	88
ഇബ്രാഹിംലോദിയുമായി ബാബർ നടത്തിയ പാനിപ്പട്ടുയുദ്ധം	,,	1526	93
ബങ്കാൾസാമ്രാജ്യസ്ഥാപനം	,,	1194	94
ജാൺപൂരസ്ഥാപനം	,,	1394	94
മാൾവസാമ്രാജ്യസ്ഥാപനം	,,	1401	95
ഗുജറാറു് സാമ്രാജ്യസ്ഥാപനം	,,	1297	95
ബാഹ്മിനിസാമ്രാജ്യസ്ഥാപനം	,,	1347	96
വിജയനഗരസാമ്രാജ്യസ്ഥാപനം	,,	1336	97
തുളുവംശസ്ഥാപനം	,,	1506	99
താലിക്കോട്ടയുദ്ധം	,,	1565	100
പോർട്ടുഗീസുകാർ ഇൻഡ്യയിൽ	,,	1498	100
ബാബറിന്റെ മരണം	,,	1530	103
അക്ബറുടെ ജനനം	,,	1542	105
ഷെർഷാസുറിന്റെ മരണം	,,	1545	106
ഹുമയൂണിന്റെ മരണം	,,	1556	107
അക്ബറുടെ സ്ഥാനാരോഹണം	,,	1556	108
അക്ബറുടെ മരണം	,,	1605	115
യൂറോപ്യന്മാരുടെ സന്ദർശനം	,,	1615	116
ജഹാംഗീരുടെ മൃതി	,,	1627	116
ഔറംഗസീബിന്റെ സ്ഥാനാരോഹണം	,,	1659	120
ഔറംഗസീബിന്റെ ഡക്കാൺആക്രമണം	,,	1681	125
നാദർഷായുടെ ആക്രമണം	,,	1739	129
അഹമ്മദുഷാഅബ്ദാലിയുടെ ആക്രമണം	,,	1748—1751	,,

മൂന്നാം ഭാഗം.

		ആണ്ടു്	പേജ്
ശിവജിയുടെ മറാട്ടഭരണം	ഏ. ഡി.	1627—1680	133
പേഷ്വാമാരുടെ ഭരണം തുടങ്ങുന്നു	ടി	1714	136
മൂന്നാമത്തെ പാനിപ്പട്ടുയുദ്ധം	ടി	1761	140
കിഴക്ക പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ക്ഷയം	ടി	1580	148
ഡച്ചു് ഈസ്ററിൻഡ്യാക്കമ്പനി	ടി	1602	150
ഫ്രഞ്ചു് ഈസ്ററിഡ്യാക്കമ്പനി	ടി	1604	151
ഇംഗ്ലീഷ് ഈസ്ററിൻഡ്യാക്കമ്പനി	ടി	1600	153
ക്ലൈവിന്റെ ശ്രീരംഗയുദ്ധം	ടി	1752	160
പ്ലാസിയുദ്ധം	ടി	1757	163
ബക്സർയുദ്ധം	ടി	1764	164
അലഹബാദുടമ്പടി	ടി	1765	165
ഒന്നാമത്തെ മൈസൂർയുദ്ധം	ടി	1767—69	168
വാറൻഹേസ്റ്റിംഗ്സ്	ടി	1772	169
റെഗുലേററിംഗ്ആക്ട്	ടി	1773	170
പിററിന്റെ ഇൻഡ്യാനിയമം	ടി	1784	173
ഒന്നാമത്തെ മറാട്ടയുദ്ധം	ടി	1778—82	177
രണ്ടാമത്തെ മൈസൂർയുദ്ധം	ടി	1780—84	178
കോൺവാലിസ്പ്രഭു	ടി	1786—93	179

ഡൽഹിയിൽ ജാർജ്ജു ചക്രവത്തിയുടെ ഡർബാർ	ടി	1911	”
വലിയ യൂറോപ്യൻയുദ്ധം	ടി	1914—18	219
ലോർഡു് ചെംസ്ഫോർഡു്	ടി	1916—21	”
മൊണ്ടേഗുചെംസ്ഫോർഡു് റിപ്പോർട്ടു്	ടി	1918	220
നാലാം അഫ്ഗാൺയുദ്ധം	ടി	1919	221
ഗവണ്മെൻറു ഓഫ് ഇൻഡ്യാആക്ടു്	ടി	1919	222
ലോർഡു് റീഡിംഗു്	ടി	1921—26	224
ററാറിഫ് ബിൽ	ടി	1924	225
സൈനികവിദ്യാസമ്പ്രദായം	ടി	1926	226
ഇർവിൻപ്രഭു	ടി	1926—30	227
ബട്ട്ളർകമ്മിഷൺ	ടി	1928	”
സൈമൺകമ്മിഷൺ	ടി	1928	228
റൌണ്ടുടേബിൾ കാൺഫറൻസ്	ടി	1931	331
ഏൾ വെല്ലിംഗ്ടൺ	ടി	1931	”

